

بىز كىم

مۇندەرىجە

1. بىز كىم - ئۆزىمىز ئۈستىدە ئويلىنىش (ئەزىز ئىمىن يانغىن).....3- بەت
2. تۈنۈگۈن - بۈگۈن ۋە ئەتە (تەكلىماكانى).....9- بەت
3. بىز يەنىلا ئۆزىمىز ھەققىدە ئويلىنايلى (مۇتەللىپ ئەھەتباقى).....11- بەت
4. بىزگە بىر كىم مەڭگۈ يۆلەك بولالمايدۇ (ماھىنۇر تۇردى).....15- بەت
5. بىز قانداق ياشاۋاتىمىز.....16- بەت
6. ئەركەكلىك زىمىندىكى سېغىنىش (ھاياتنۇرۇس مۇھەممەت).....20- بەت
7. مىللىي مەدەنىيىتىمىزنىڭ يىلتىزى.....23- بەت
8. تەخىرسىز ئويلار (زۇلپىقار ئېلى مەمەت).....27- بەت
9. نېمە ئۈچۈن ئۇيغۇرلاردا كەلگۈشۈناسلىق مەدەنىيىتى بارلىققا كەلدى (ئەركىن ئەمەت).....34- بەت
10. بايرام ئالدىدىكى - ئۇيغۇرلار (مۇنەۋۋەر ھەبىبۇللا).....40- بەت
11. ئۇيغۇر جەمىيىتىدىكى ئىجتىمائىي مەسىلىلەر (دوكتور مەمەت ئىمىن).....44- بەت
12. ئەسسالام ئانا دىيار.....51- بەت
13. مىللىي مائارىپ.....65- بەت
14. ھەقىقىي قۇدرەت تېپىش دېگەن نېمە ؟.....65- بەت
15. كارخانا.....71- بەت
16. چەتئەللەردىكى ئۇيغۇرلارنىڭ نۇپۇسى.....73- بەت
17. ياۋرۇپالىقنىڭ نەزىرىدىكى ئۇيغۇر جەمىيىتى.....75- بەت

18. ئۇيغۇر زىيالىلىرى بىلەن دىئالوگلىشىش (ئۆزباش)..... 82 - بەت
19. خۇتەن قوزغىلىڭى ھەققىدە ئەسلىمە (دوكتور مۇھەممەت ياقۇپ بوغرا)..... 85 - بەت
20. چۈمۈلە رۇھى ۋە ئىقتىساد ئېگىمىز (ئوسمان زاھىر)..... 96 - بەت
21. زاۋۇتى يوق مىللەت قانداق كۈنگە قېلىشى مۇمكىن؟..... 110 - بەت
22. پۈلىمىز نەگە كىتىۋاتىدۇ؟..... 115 - بەت
23. تۈركىيە ئاناتولىيىدىكى ئۇيغۇر رايونى ئۈستىدە تەكشۈرۈش ۋە كورىيە ئۇيغۇرلىرى (ئابدۇكېرىم راخمان)..... 119 - بەت
24. شەھەرلەردە ئۈنۈملۈك يۈزلىنىۋاتقان ئادەتلىرىمىز (غالب مۇھەممەد قارلۇق)..... 122 - بەت
25. ياپۇنىيەنىڭ ئۇيغۇرشۇناسلىق تەتقىقاتى..... 126 - بەت
26. ئۆزلۈك ۋە كىملىك ئارىلىقىدا (تۇرسۇن ئابدۇللا بەگيار)..... 131 - بەت
27. زور ۋەقەلەر يىلنامىسى..... 157 - بەت
28. تەكلىماكاننىڭ تەرجىمىھالى..... 166 - بەت
29. يەكەن خانلىرى..... 168 - بەت
- (يۇقارقى ماتېرىياللار توردىن يىغىۋېلىنغان ، بەزى ماتېرىياللارنىڭ ئاپتۇرنى ئەسكەرتىش مۇمكىن بولمىدى)

بىز كىم - ئۆزىمىز ئۈستىدە قايتا ئويلىنىش

ئەزىز ئىمىر يانغىن

ئەسئەت سۇلايماننىڭ «ئۆزلۈك ۋە كىملىك» ناملىق كىتابىنى تەپسىلىي ئوقۇپ چىققان ئوقۇرمەنلەرگە ئايان بولسا كىرەك ، بىز ئۇنىڭدىن مۇنۇ جۈملىلەرنى ئۇچرىتىمىز «بىز كىم ، بىزنىڭ مەدەنىيەتلەر جىددىي رەۋىشتە يۇغۇرۇلۇۋاتقان بۈگۈنكى دۇنيادىكى ئورنىمىز ۋە سالاھىيىتىمىز نېمە ، بىز بۈگۈنكى يەر شارى كەنتىدە باشقا نۇرغۇن خەلقلەرگە ئوخشاش ئۆزلۈكىمىزنى ۋە كىملىكىمىزنى قانداق ئىپادە قىلىمىز؟

شىمالىي ياۋروپادا ياشىغان بىر يىل جەريانىدا مەن بۇ سوئاللارنى ئۆز - ئۆزۈمدىن تالاي قېتىملار سورىدىم . كۆك رەڭلىك ياۋروپانىڭ سوغۇق ۋە ھۆل رېئاللىقى ئىچىدىن يىراقتىكى ئانا يۇرتۇمنىڭ قۇرغاق كەيپىياتىغا نەزەر تاشلىدىم . ياۋروپا قىرغاقلىرىنى بويلاپ كۆرگەن ۋە بىلىگەنلىرىمنى غەرب مەدەنىيىتىنىڭ زامانىۋى يالتراقلىرى ۋە قىممەت ئۆلچەملىرىدە ئەمەس ، بەلكى مەركىزىي ئاسىيا چوڭقۇرلۇقلىرىغا باغلانغان بىر قەدىمىي خەلقنىڭ كۆزىدە تۇرۇپ كۆزەتتىم . ئۆزۈمنى ، ئۆزۈمنىڭ كىملىكىنى ۋە تەنىمىدە ۋە خەلقىمنىڭ كۆزىدە تۇرۇپ ياشىغان شۇنچە ئۇزۇن يىللاردا ئەمەس ، بەلكى ۋەتەندىن ئايرىلىپ مۇساپىرەتتە تۆتكۈزگەن ئاشۇ بىر يىل جەريانىدا تېخىمۇ چوڭقۇر چۈشەنگەنلىكىمنى ھېس قىلدىم»

بۇ ھەقىقەتەن توغرا ئېيتىلغان سۆزلەر ، شۇنداقلا ئۆز مىللىتىنىڭ كەلگۈسىنى ئويلايدىغان ھەم ئويلىيالايدىغان بىر مىللەت ئەزاسىنىڭ ئويلىنىپ كۈرىشىگە تىگىشلىك چىن سۆزلەر . مەن ئالدى بىلەن بۇ ماقالەمنى يېزىشتىن بۇرۇن

«ئۆزلۈك ۋە كىملىك» نى ئوقۇغاندىن كىيىنكى تەسراتلىرىم ھەم ئويلىغانلىرىمنى ئوتتۇرغا قويۇپ ئۆتمەكچىمەن : ئىنسان ئانا تىنىدىن ئىبارەت ئۇلۇغ روھدا ئايرىدە بولۇپ ، ھايات يولىدىن ئىبارەت ئۇزۇن ھەم مۇشكۈل داۋانلاردىن ئېشىپ ، شاتلىق ھەم قايغۇ ھەسرەتلەر كېچىكىنى كېچىپ ، مۇھەببەت شەرىپەتلىرىدىن بىردە قىنىپ ، بىردە قانىماي ، غەلبە بىلەن مەغلۇبىيەت چىگرىسى ئوتتۇرسىدا تاللاش ، شاللاشقا مۇپتىلا بولۇپ بىر تالاي ھايات ماماتلىق جەڭلەردە چىنىقىپ ياشايدىكەن ھەم ئۆزىدىكەن .

بۇ تولىمۇ ئۇزۇن سۆزۈلگەن جەريان خالاس . ئەمما ئىنسان مانا مۇشۇ جەريانلاردا ئۆزگىچە دۇنيا ، قىممەت قارشىغا ئىگە بۇلىدىكەن .

تاشقى دۇنيانىڭ رەھدارلىقى بىزنى ئۆزىگە مايىل قىلىپ ئۇنىڭ جىلۋىگەنلىكىدىن مەستخۇش بولۇپ ياشاپ كەلدۇق . كائىناتقا نىسبەتەن ئېيتقاندا بىز ياشاۋاتقان بۇ تۇپراق بىر يەرشارى كەنتى بولسا بىز مۇشۇ كەنتتە ياشىغۇچى بىر ماددا خالاس . ئەمما بىزنىڭ روھى دۇنيارىمىز بىزنى چۈشۈنىشكە ئىنتىلىۋاتقان كىشى ئۈچۈن ئاجايىپ بىر دۇنيا . روھى بېكىنىمىچىلىك ئىچىدە ياشاپ كەلدۇق . بۇ بىزنىڭ قېنىمىزغا سىڭگەن ئىكەن ، ئەلۋەتتە

روھى دۇنيارىمىز مۇ قېنىمىزنىڭ قۇماندانلىقىدا بولىدۇ . ئۆزى ياشاۋاتقان ۋەزىيەتنى ، دەۋرنى چۈشەنمەي ھايات كەچۈرۈپ مەن تىرىك ئىنسان دەپ ئۆزىنى تىرىكلەر قاتارىدا كۆرۈش تولىمۇ بىچارىلىك ، جىسمى تىرىك ئەمما روھى ئۆلۈكلۈك . روھى ئۆلۈكلۈك ئىنساننىڭ قەدر قىممىتىنى يۇقىتىدۇ . تاماق بېيىش ، ئۇخلاش ، مانا بۇ روھى ئۆلۈك كىشىلەرنىڭ تۇرمۇش مىزانى ھەم ياشاش ئۆلچىمى . يىراقلارغا نەزەر سېلىشتىن بۇرۇن ئەتراپىمىزغا نەزەر سالىدىغان بولساق . ئەتراپىمىزدا مىڭ ئادەمنىڭ جىنىغىمۇ تىگىشىشىكە بولمايدىغان ئاجايىپ قىممەتلىك كىشىلىرىمىز بار . ئۇلارنىڭ ياشاشتىكى مەقسىدىنى پەقەت بىر جۈملە سۆز بىلەن ئىپادىلەشكە بولىدۇ ، ئۇ بولسىمۇ " مەن ئۆزۈمنىڭ ئەمەس ، مىللىتىمىنىڭ مىللەتكە ئەقىدە ، تەرەققىياتى غايە نىشان قىلىپ ياشاش ئۇلارنىڭ روھى دۇنياسىنىڭ ھۆكۈمدار سۆزى . ئۇلار يۈرىكىدىكى مانا مۇشۇنداق ئۇلۇغۋار ، سۆيۈملۈك پىلانلىرى ، مەقسەتلىرى بىلەن توپىمىزغا

سەركە بولدى . ئۇلار ھايات قەدىرنى ئەمەلىي ھەرىكەتلىرى ئارقىلىق ياراتتى . ئۇلار ئەتراپىدىكى بېكىنمە تۇرمۇشقا

چۆككەن، ناشقى دۇنيانىڭ جىددىيەتچىلىكىدىن خالاس ھالدا ھايات كەچۈرۋاتقان قىرىنداشلىرى ئۈچۈن يۈرۈكسىز يۈم يېغلىدى. ئۇلارنىڭ روھىنى ئويغىتىش، ئۇلارغا جاھاننامە ئەينىكى كۆرسىتىش ئۈچۈن كېچە كۈندۈز زېھنىنى خوراتتى. ئۆز مىللىتى ئۈچۈن قىلغان مېھنەتلىرى ئىتبارسىز قالغاندا ئېغىر خۇرسىنىش ئىلكىدە مىللىتىگە ئېچىندى. ئۇلارنىڭ تېزراق ئويغىشىنى ئۈچۈن ھەر تەرەپلىمە ئەقلى ئەمگەكلەرنى قىلدى. ھاردۇقنى بىلدى ئەمما تالدىمىنى بىلمىدى.

ئەسئەت سۇلايمان يازغان «ئۆزلۈك ۋە كىملىك» ناملىق كىتابىنى ئوقۇپ بولغاندىن كېيىن قەلبىمىدە يۇقارقىدەك ھېسابلار دۆلەتلىرى ئورغۇدى. ھەتتا ھاياجان ياشلىرىمىمۇ سىرغىتىم.

ئۆزلۈكىمىزنى يۇقاتتۇق... كىملىكىمىز بۇيۇن قىسقان ھالەتتە بىزنىڭ قۇتقۇزۇشىمىزنى چاقىرماقتا. ئاپتۇر مۇشۇ كىتابى ئارقىلىق مېنى، سېنى ھەم ئۇنى روھى ئويغىنىشقا يېتەكلەپ، ۋۇجۇدىمىزغا سېڭىپ كەتكەن روھى بىكىنىمچىلىكىنى تازىلاپ يېڭى ئېقىم، ۋەزىيەتكە ئەقىل كۆزىمىز بىلەن بېقىشنى ئىپادە قىلغان دۇنيادىكى بارچە دۆلەتكە سېلىشتۇرغاندا بىز ياشاۋاتقان بۇ ئانا تۇپراق تولىمۇ كىچىك ئۇقۇم. بىزنىڭ نامىمىز تېخىمۇ شۇنداق.

تارىختا ياشىغان يەھۇدىلەرنىڭ دۇنيا ئېقىمىغا كۆرسەتكەن تەسىرى ھەر قايسى مىللەت دۇنيا ئەللىرىنىڭ نەزىرىدىن ساقىت بولغىنى يۇق. ئۇلاردىكى مىللىي روھ، يېمىرىلمەس ئېتىقات، تىرىشچانلىق ئۇلارنىڭ نامى ئۈچۈن ئابدە تىكلىگەن.

ئاددىي مىسالەن: ئۇلاردا توي قىلغاندا ئاتا-ئانىسى ئۇلارنىڭ تۇيلىقى ئۈچۈن كىتاب سۇۋغا قىلىدىغانلىقىدەك بايانى مەن قايسىدۇر بىر كىتابتا كۆرگەنمەن. مانا بۇ يەھۇدىلارنىڭ ئۇلۇغ، تەرەققىي تاپقان مىللەت بولۇپ سانىلىشىنىڭ ئىچىمى. "بىلىم بۈيۈكلىكىنىڭ ئىچىمى" دەپ ئېيتقان ئىدى قايسىدۇر بىر ئاقىل. مانا مۇشۇ جۈملە سۆز نەچچە مىڭ يىللار ئىلگىرى ئەجداتلار تەرىپىدىن ئېيتىلغان. مانا مۇشۇ سۆز شۇ دەۋردىكى كىشىلەرنىڭ بىلىم ئۈگۈنىشىگە ئەھمىيەت بەرگەنلىكىدەك بىر ھەقىقەتنى بۇرۇتۇپ بېرىدۇ.

ھال بۇگۈنكى كۈنگە كەلگەندە بىز ئۆزىمىزدە بار بولغان قىممەتلەرنى قەدىرلىمەستىن ئۇنى باشقىلارنىڭ قولغا ئۆتكۈزۈپ بەردۇق. ئۇلار بىزنىڭ مەدەنىيەتلىرىمىزنى قازدى، تەتقىق قىلىپ ئاخىرقى ھېسابتا ئۆزىنىڭ قىلدى. تەتقىقاتچى ئەسئەت سۇلايمان ئۆز مىللىتىنىڭ مەنئى بېلىقى ۋە روھى بايلىقىنى قېزىش، رەتلەش ئۈچۈن ئانا يۇرتىدىن تولىمۇ يىراق بولغان كائىناتنىڭ ئۇچىتىگە بېرىپ مۇساپىرچىلىق ھاياتىنى باشتىن كەچۈرۈپ، ئۆزلىكىمىز ھەققىدە تەتقىقات ئېلىپ باردى. قولىمىزدىن كېتىپ باشقىلارنىڭ ئالقىنىغا چۈشكەن نۇرغۇن ماددىي ۋە مەنئىي بايلىقلىرىمىزنى نۇرغۇن مۇشكىلاتلار ئارقىلىق كۆرۈشكە، تەتقىق قىلىشقا مۇيەسسەر بولدى. بۇ نەقەدەر ئۇلۇغ ھەم

ئازاپلىق ئىش ھە! شۇ تاپتا كىتاب ئۈستىلىمىدە «ئۆزلۈك ۋە كىملىك» نىڭ ھەر بىر بەتلەرنى ۋارقىلىغىنىدا ھاياجان ئارلاش ئىچىق نىدا يۈرىكىمنى قاماللىدى. ئاپتۇرنىڭ ئۆز مىللىتى ئۈچۈن قىلغان كاتتا شۆھرىتىدىن سۆيۈنگەن بولسام، بىزدىكى روھى بىخۇدلىق ھورۇنلۇق تونىغا ئورنىنىۋېلىپ ھاياتىنى قۇمدەك سورتىپ ئۆتكۈزۋاتقانلاردىن تولىمۇ... تولىمۇ ئېچىندىم.

كىتاب «بىز ئەسلى كىم؟ كىمىنىڭ ئەۋلادى؟ بىز تارىختا قانداق ئورۇن تۇتقان، ھازىرچۇ؟» دېگەندەك بايانلار بىلەن تارىخ بىلەن بۈگۈننىڭ سېلىشتۇرمىسى ئارقىلىق بىزنى ئويغىنىشقا، جاھانغا ئەقىل كۆزى بىلەن بېقىشقا، تىرىشىشقا ئۈندەيدۇ.

ھايات ئىنسانغا بىرلا قېتىم كىلىدۇ. ئۇ ئىنسانغا بېرىلگەن قىممەتلىك سوۋغا. بۇ سوۋغا ناداننىڭ ئالقىنىدىمۇ بار، ناداننىڭ ئالقىنىدىمۇ بار، ئۇ - ناداننىڭ ئالقىنىدا خۇنۇك كۆرۈنگەن بولسا، ناداننىڭ ئالقىنىدا نۇر چاچىدۇ. بۈگۈن قۇياش شەرقتىن ئىللىق تەبەسسۇم بىلەن كۆتۈرۈلگەن بولسا، غەربتە ھارغىنلىق بىلەن تاغ كەينىگە مۆكۈنىدۇ. كۈنلەر مانا مۇشۇنداق تەكرارلىنىدۇ. بىز مۇشۇنداق تەكرارلىق ئىلكىدە ھاياتىمىزنى ئۆتكۈزۈمىز. ئارىمىزدا بۇ كىتابنى ئوقۇغانلارمۇ بار بولۇشى مۇمكىن. لېكىن بۇ ئەسئەت

سۇلايمان بىز ئۈچۈن يۈرەك قېنىنى سەرپ قىلىپ يىزىپ چىققان بۇ كىتاب «مەن كىم؟» دەپ ئۆزلىكى ھەققىدە ئويلىنىشنى خالايدىغان قەلب ئىگىسى ئۈچۈن چوقۇم بىر ۋارقىلاپ قۇيۇشقا تىگىشلىك قىممەتلىك دەستۇر. سىز باشقىلارنىلا تۇنۇماڭ، سىزنىمۇ باشقىلار تۇنۇسۇن، ئېتىراپ قىلسۇن. باشقىلارنىڭ ئېتىراپ قىلىشىغا ئېرىشىشىمىزنىڭ ئىچىمى - دەل بىزنىڭ روھى ئويغىنىشىمىز، تىرىشىپ بىلىم

ئىگەللىشىمىز.

بىر كۈن ئۆتتى ، ئۆلۈمگە بىر كۈن يېقىنلاشتۇق . بۇنى ئويلىغىنىمىزدا كۆڭلىمىز يىرىم بولماسمۇ ؟ كۈنىمىز قىسقارغان بىلەن بىز قىلغان ھالال مېھنەتلەر ھاياتىمىزنى ئۇزارتدۇ... سىز كەتتىڭىز ، ئەمما ئەۋلادىڭىز سىزنىڭ ئۆزلىرى ئۈچۈن قىلغان ئەمگىڭىزدىن قەلبىدە سىز ئۈچۈن ئابدە تىكلەيدۇ. ئۇلارمۇ ئېغىزى ئارقىلىق كېيىنكىلىرىگە سۆزلەپ بېرىدۇ . مانا بۇ دەل ھاياتىڭىزنىڭ ئۇزارغانلىقى .

قەدىرلىك ئوقۇرمەن : مەن بۇ ماقالىنى رىئاللىقتىن كەلگەن تەئەججۈپلىك خىياللىرىم بىلەن كىتاپتىن ئالغان مەمنۇلۇققا يانداشقان ئازاپلىق تەسىراتىم ئاساسىدا يىزىپ چىقتىم . كىتاپتىكى مەزمۇنلارنىڭ دائىرىسى بىلەن سالىمقى ھەقىقەتەن چۇڭقۇر ھەم كەڭ دائىرلىككە ئىگە . بۇ كىتاپتىكى مەزمۇنلارنى چۈشۈنىشكە ، ھەم بۇ مەزمۇنلار ئارقىلىق ئۆزىمىزنى ئوپىراتسىيە قىلىشىمىزغا مۇئەييەن بىلىم كېتىدىكەن . تارىخىي ۋە جۇغراپىيىلىك بىلىمىمىزنىڭ ئاجىزلىقى تۈپەيلى كىتاپقا يەنە چۇڭقۇرلاپ كىرىپ كېتەلمىدىم . ئەمما مەن بۇ كىتاپتىكى بايان قىلىنغان

مەزمۇنلارنى يەنى ئاپتۇرنىڭ يۈرىكىنىڭ نىمە دەۋاتقانلىقىنى ھېس قىلىپ ئۆتۈم . ھازىر مەن كىندىك قېنىم

تۆكۈلگەن ، مەن ۋە مېنىڭ ئەجدادلىرىم ياشاپ كېلىۋاتقان ماكانىمىدىن يەنى ئانا يۇرتۇمدىن گۈزەل ئارزۇ ئىستەكلەر بىلەن ئايرىلىپ ، ئۆز يۇرتۇمنىڭ دەل ئەكسىچە بولغان بىر ماكاندا ياشاۋاتماقتىمەن . يۇرتتىن ئايرىلىش ئالدىدا تېخى بارىدىغان يېرىم جەننەتتەك بىر ماكان دەپ ئويلايتتىم . مەن يۇرتتا بولغان بىر قىسىم ئىشلارنى ، ئۆزىملىتىشىمىزدىن چىققان ياشلارنىڭ مىللىتىمىزنى ، مىللىتىمىزنىڭ ئۆزى - ئادەتلىرىنى قوغداش ئۈچۈن قىلغان تىرىشچانلىقلىرىنى ئاڭلىغان ياكى كۆرگەن بولساممۇ بۇ ئىشلارنى نىمە ئۈچۈن ئىكەنلىكىنى چۈشەنمەيتتىم . مانا ھازىر يۇرتۇمدىن ئايرىلغىنىمغا ئىككى يىل بولدى . ئۆز ماكانىمدىن ئايرىلىپ ، مەن ئۆز خىيالىمدا جەننەتتەك دەپ ئويلىغان بۇ ماكاندا ياشاۋاتىمەن . بۇ ماكاندا ئىككى يىل ياشاپتىمەن يەنە ئىككى يىل تۇرۇشۇم ھەتتا ئۇنىڭدىن ئۆزاقراق تۇرىشىم مۇمكىن . مەن بۇ جەريانلاردا خېلى كۆپ ئىشلارنى كۆردۈم ، ئاڭلىدىم ۋە چۈشەندىم .

مەن ئاڭلىغان ئاشۇ ياشلىرىمىزنىڭ نىمە ئۈچۈن جاپا مۇشەققەتلەرگە قارىماي ، ئۆزىنىڭ مىللىتىنىڭ ئابرويىنى ، مىللىتىمىزنىڭ ئۆزىگە خاس بولغان ئۆزى - ئادەتلىرىنى قوغداشقا تىرىشىدىغانلىقىنى ئانچە - مۇنچە چۈشەندىم . شۇنىڭ بىلەن بىرگە بۇ يات يۇرتتا بىر قىسىم ياشلىرىمىزنىڭ جان باقىمىز دەپ ئوغرىلىق ، ئالدامچىلىق ، ھەتتا ئىپپەت نومۇسىنى سېتىش ئارقىلىق كۈن كەچۈرۈۋاتقانلىقىنى كۆردۈم ۋە ئاڭلىدىم . ئۇلار بۇ ئەللەردە مىللىتىمىزنىڭ نامى ۋە سۈپىتىگە شۇنداق تەسىر بەرگەنكى ، شىنجاڭلىق دەپ ئاڭلىغان ھامان ئوغرى دەپ بىلىدىغان ، دۇكان سارايلارنى ئايالسا پىركازچىكلار ياكى مۇھاپىزەتچىلەر بىرگە ئارىلايدىغان ، ئاپتوبۇسلاردا كۆرگەن ھامان سومكىلىرىنى قۇچاقلاپ ، بىزدىن يىراق تۇرىدىغان ، بىزنىڭ تاشقى قىياپىتىمىزگە قاراپلا باھا بىرىۋىتىدىغان ھالەتكە ئەكىلىپ قويۇپتۇ . مۇشۇلارنى ئويلاۋاتقىنىمدا ئابدۇقادىر سادىرنىڭ بىر ساتىرىسى ئىسمىگە كىلىپ قالدى .

تۆت كالا بىر بولساق ئىچىپ كىتىمىز ،
ئىچكەندە جان - پاندىن كىچىپ كىتىمىز .
شادلىقتىن كۈلسەكەمۇ ، پىغان چەكسەكەمۇ ،
مەي ئالغان ئىدىشقا چۆكۈپ كىتىمىز .

ھەشەمەت ھۆكۈمران بىزنىڭ باشلارغا ،
تاپقانىنى شەرەگە تۈكۈپ كىتىمىز .
تۆت رومكا ئايالناي باشلانسى غەيۋەت ،
گادايدىن شاھقىچە سۈكۈپ كىتىمىز .

زارلىنىپ گاھىدا تەتۈر پەلەكتىن ،

كىمىندۇ ساۋىداپ تىپىپ كىتىمىز
كۆزلەرگە گۈل بۇلۇپ كۈرۈنسە پىپەك ،
شەھۋەتنىڭ سۈيىدە ئېقىپ كىتىمىز .

قېنىمىز قاينسا ئېزىپ ئەقىلدىن ،
ئىپپەتنىڭ قېنىدىن چىقىپ كىتىمىز .
بىزنى دەپ پايىتتەك بولسا ساھىپخان ،
يۈزىگە تۈپنى چېچىپ كىتىمىز .

ئايلىنىپ بىردەمدە تۈكلۈك قاۋانغا ،
تۈز بەرگەن قازاننى چېچىپ كىتىمىز .
قەلىپلەر تاپشۇرۇپ جان دېشىكەننىڭ ،
دەم ئۆتمەي گېلىدىن سىقىپ كىتىمىز .

ئالتۇندەك دوسلارنىڭ قەلىپ كۈزىگە ،
ئۇچلانغان ياغاچنى تىقىپ كىتىمىز .
ئۆزىمىز تىكىلگەن دوسلۇق تېمىنى ،
شۇيۇسۇن بىر - بىرلەپ يىقىپ كىتىمىز .

گاھىدا ئايلىنىپ جەڭگاھقا سورۇن ،
ئىتلارنىڭ يۈزىنى تۈكۈپ كىتىمىز .
ھاياتنىڭ قەدرىنى ئېسىپ كانارغا ،
پاخالىنىڭ نەرقىدە سېتىپ كىتىمىز .

ئىچ - ئىچتە يىقىلساق نىشانىمىز ئوقتىن ،
دۈم چۈشكەن يالاقتا يېتىپ كىتىمىز .
گاھىدا شۇبېتى مۇز كالتىكىدەك ،
كۈچىدا ئەبىدى قېتىپ كىتىمىز .

قىممەتلىك ھاياتنىڭ ئالتۇن چېغىنى ،
مەي قىلىپ مەيخورغا سېتىپ كىتىمىز .
چقالماي غالىپلىق قېپىنى يىرتىپ ،
دۇنيادىن دىرەكسىز يۈتۈپ كىتىمىز .

بىز شۇنداق بەك ئىچكەك تەڭدىشىمىز يوق ،
دو تىكسەك ھەممىنى ئۈنتۈپ كىتىمىز .
تېپىڭلار بىز كىمۇ ؟ پۇشتى كىمىڭكى ؟

دوستلار بىز زادى كىملىرىمىز ئەۋلادى ، كىملا كۆرسە قاچىدىغان كىشىلەرنىمۇ ؟ تارىخ بەتلىرىنى ۋاراقلايدىغان

بولساق بىزنىڭ پەخرىمىز بولغان مەھمۇد قەشقىرى ، يۈسۈپ خاس ھاجى ، ئابدۇخالىق ئۇيغۇر ، لۈتپۇللا

مۇتەللىپ... قاتارلىق ساناقسىز ئۇلۇغ زاتلىرىمىزنىڭ مىللىتىمىزنى تەرەققى قىلدۇرۇش ئۈچۈن قوشقان تۆھپىلىرى
كۆز ئالدىمىزدا نامايان بۇلىدۇ . ئەجىبا ئاشۇ ئۇلۇغ ئەجدادلىرىمىزنىڭ روھى بىزنىڭ ئۇشۇ ئۇيغۇ ھالىتىدىكى

ئەھۋالىمىزنى كۈرۈپ تۇرسا ، بىزگە ئېچىنماسمۇ ؟... ئەۋلادلىرىمىز بىزگە ئېچىنماسمۇ ؟!.. بۇنىڭدىن قارىغاندا

بۇ سېسىق نام بىزگە بۇرۇنقى ئەجدادلىرىدىن قېلىپ قالغان بەلكى ھازىرقى جەمئىيىتىمىزدىكى بەزى
ئۇيغۇرلىرىمىزنىڭ پۇل مالىنى ، ھارامدىن كەلگەن ئاشۇ ئازغىنە باياشاتلىقنى دەپ مىللىتىمىزنىڭ نام - ئابرويىنى ،

ئەۋلاتلارنىڭ كەلگۈسىنى بىر ياققا قايىپ قويۇپ، يات ئەللەردە ھەرخىل يامان ئىشلار بىلەن شۇغۇللىنىدىغانلىقىدىن؛ يەنە بەزى بىر قىسىم ياشلىرىمىزنىڭ مەدەنىيەت قوبۇل قىلدۇق دەپ قارىغۇلارچە ئۆز مىللىتىنىڭ مەدەنىيىتىگە ماس كەلمەيدىغان مەدەنىيەتلەرنى قوبۇل قىلغانلىقى ۋە شۇ ئاتالمىش مەدەنىيەتلىرىدىن پەخرىلىنىپ كەتكەنلىكىدىن؛ ئۆز يۇرتىدا ھالال ئەمگەك بىلەن ياشىماي، يات ئەللەردە دۇرۇس ئىشلار بىلەن ئارلاشماي، ھارام مال - دۇنياغا دۈم چۈشكەنلىكىدىن؛ ۋىجدان، ئىنساپنى بىر يەرگە قايىپ قويۇپ، بىر كۈن ئۆتسە شۇكىرى قىلىدىغان تۇرمۇشقا كۆنۈپ كەتكەنلىكىدىن ھەمدە بىزدە ھالال ئەمما جاپالىق تۇرمۇشقا بولغان ئارزۇ - ئىستەكلەرنىڭ كەمچىل بولغانلىقىدىن بولسا كېرەك.

شائىر تىيىپجان ئېلىيوف «تەۋىلغا» ناملىق شئىرىدا «ھەقىقەت ئېگىلەر سۇنماس» دەپ ناھايىتى توغرا

ئېيتقاندى. توغرا ، ئەي ، ئۇيغۇرۇم!!!! ھەقىقەت ، توغرا يول ھەممىدىن غالىپتۇر . بىز ئەمدى مال - دۇنيا كويىدا بولۇۋەرمەيلى!!! باش ئەتىيازدىكى ئۇرۇق ، دېھقان ئاكنىڭ قۇيغان سوغۇق سۈيىدىن چۆچۈپ ويغىنىپ ئەتراپقا باققىنىدەك ، بىزمۇ نادانلىق ئۇيغۇسىدىن ويغانمىساق بولمايدىغان ، كۆزىمىزنى ئوبدان ئېچىپ ، ئەتراپقا تەپسىلىي قاراپ ، باشقىلار نىمە ئىش قىلىۋاتىدۇ ، بىز نىمە ئىشلار بىلەن ئالدىراش دىگەنلەر ھەققىدە ئويلىنىمىساق بولمايدىغان يەرگە يەتتى؛ شۇنداقلا بىزنىڭ ئەجدادلىرىمىز كىملىرى ، ئۇلار زادى قانداق ئادەملەر؟ دەپ تارىخ بېتىگە قارىمىساق ، بىزنىڭ ئەۋلادلىرىمىز كىملىرى ، ئۇلار قانداق ئادەملەردىن بولماقچى؟ دېگەنلەر ئۈستىدە ئويلىنىمىساق بولمايدىغان يەرگە يەتتى؛ بىزنىڭ ئوغرى ، ئالدامچى دىگەن نامىمىزنى ئەۋلاتمۇ - ئەۋلات تارقىتىش ياكى ئاتالمىش بۇ نامىمىزنى پۈتكۈل دۇنياغا تارقىتىش ياكى يەك ئىچىدە ئۇجۇقتۇرۇۋېتىش كىرەكمۇ؟ دىگەن مەسىلە ئۈستىدە ئويلىنىمىساق بولمايدىغان يەرگە يەتتى؛ تارىخ بېتىگە ئوبدان قاراپ ، تارىخىمىزنى چۈشىنىپ قانداق ئادەم بولۇشىمىز تۇغۇرلۇق ئوبدان ئويلىنىمىساق بولمايدىغان يەرگە يەتتى؛ ھەقىقەت ئارغامچىسىنى تۈزلەش ئۈچۈن بارلىقىنى ئاتىۋەتكەن بارلىق قېرىنداشلىرىمىزنىڭ قولغا قول ، پۇتغا پۇت بولمىساق بولمايدىغان يەرگە يەتتى؛ ئەي ئۇيغۇرۇم ، قېرىندىشىم! ئازغىنە پۇل ، مال - دۇنيا ، باياشات تۇرمۇش بىلەن كۈلۈش ھەرگىزمۇ ھەقىقىي كۈلۈش ئەمەس ، بەلكى ھەقىقەت ئارغامچىسى تۈزلەنگەن ، مىللىتىمىزنىڭ نامى ئەسلىگە قايتقان ، يىراق ئەللەردىكى خەلق دىققىتىنى يىغىپ بىزگە قارىغاندىكى ، بىزنى ھەقىقىي چۈشەنگەن كۈنلەردىكى كۈلۈش — ھەقىقىي كۈلۈشتۇر .

ھەقىقىي كۈلۈدىغان كۈنلەرنىڭ كىلىشى ئۈچۈن بىز نىمە قېلىشىمىز لازىم ، دىگەنلەرنى ئويلايدىغان بولساق ، بۇنى بەلكىم مىللىتىمىز تارىخىدا خەلقىمىزنىڭ زىمىمىزگە چۈشكەن ئەڭ ئېغىر بىر يۈك دىسەك ھەرگىز ئارتۇق بولمىسا كىرەك . شۇڭا بىز ھەممىمىز ويغىنىشىمىز ، ئۆزىمىزگە كىرەكلىك بولغان يولنى بالدۇرراق تېپىۋېلىشىمىز لازىم . جۈملىدىن بىز ياشلار بۇ ۋەزىپىنىڭ زور قىسمىنى ئۆز ئۈستىمىزگە ئېلىشىمىز لازىمدۇر . بۇنىڭ ئۈچۈن يۇقىرىدا ئوقۇش پۇرسىتىگە ئېرىشكەن قېرىنداشلىرىمىز ئامال بار پۇرسەتنى چىڭ تۇتۇپ ئىلىم - پەن بىلىملىرىنى ئىگەللىشىمىز ، ئوقۇش پۇرسىتىگە ئىگە بولالمىغان قېرىنداشلىرىمىز ھالال بولغان بىرەر كەسىپنىڭ بېشىنى تۇتۇپ ، ھالال ياشاشنى شەرەپ دەپ بىلىپ ، بىزنى غەپلەت ، نادانلىق ئۇيغۇسىدىن ويغىتىدىغان بىلىملەرنى كۆپلەپ ئېگەللىشىمىز ، ھەق توغرا يول بىلەن ياشاشنى ئۆزىمىزگە ئادەت قىلىپ يىتىلدۈرۈشىمىز لازىم . ھالال تاپقان مال - دۇنيا بىزگە بەرىكەت ئاتا قىلغۇسى . ھەمدە بىزنى ھەقىقىي بەختلىك تۇرمۇشقا يەتكۈزگۈسى .

ئۇلاردا ھەقىقىي لەززەتلىنىش ، ھىس قىلىش ، بىلىش ئېڭى مەۋجۇت ئەمەس . ئۇلار تەبىئەتتىكى بارلىق مەۋجۇدىيەتلەرنى قىرىپ تاشلىغۇچىلاردۇر . ئۇلار ئۈچۈن جانلىقلار ، تەبىئەتنىڭ ھەممىسى سۈمۈرۈپ تۈگىتىۋېتىشكە تىگىشلىك مەۋھۇم ئۇقۇم . ئۇلار تەبىئەتنىڭ ، جانلىقلارنىڭ مەۋجۇت بۇلۇپ تۇرىشىغا پۇرسەت بەرمەيدۇ . ئۇلارنىڭ ھالال - ھارامنى چۈشۈنۈش ئېڭى مەۋجۇت ئەمەس . شۇڭا ئۇلار ھەممە نەرسىنىڭ ئاتىسىنىمۇ ،

ئاپسىنىمۇ ، بالسىنىمۇ سۇپۇرۇپ يەۋىتىدۇ . تەبىئەت ، جانلىق ، ھاياتلىق پائالىيىتىگە زادىلا ئۆزىنى تۇلۇقلاش پۇرسىتى بەرمەيدۇ . ئۇلار يەر شارىنىڭ ، ئىنسانىيەت تارىخىنىڭ ، ئالەمنىڭ تىزىق ھالەتكە بۆلۈشى ئۈچۈن قىيامەتنىڭ چاقىنى پۈتۈن كۈچى بىلەن تىزلەتكۈچىلەردۇر . مانا مۇشۇ ئىنسانىيەتنىڭ كۆز ئالدىدىكى ھالاكەت ئەلچىلىرىنىڭ ئىنسانىيەت تەقدىرىگە ئاشكارە ئەجەل بومبىلىرىنى ھەر بىر ئىنساننىڭ تاپىنى ئاستىغا كۆمۈپ مېڭىشىدىن ئىبارەت بۇ گۇمراھلىق مېنى ئۆز مىللىتىمدىن ، ئۇيغۇر خەلقىمدىن چەكسىز پەخىرلىنىش ، سۆيۈنۈش ئېڭىمنى ئويغاتتى . ھەقىقەتەن بىز ئۇيغۇر مىللىتى تەبىئەتنى ، ھاياتلىقنى سۆيگۈچىلەرمىز . مۇشۇ ئەقىدىمىزدىنلا بىز ئۇيغۇر مىللىتىنىڭ روھىمىز ، جىسمىمىز پۈتۈن كائىنات بىلەن جىپىلىشىپ كەتكەنلىكىنى بىلىۋالايلىمىز . ئۆزىمىز باققان قوي - كالىلارنى يېيىش ، يىگەندىمۇ چىشى ، بوغاز ، يېشىغا يەتمىگەن دىگەندەك ھەرخىل ئايرىش ئارقىلىق ھەتتا ئۆز يېنىمىزدىكى ھاياتلىق ئۈچۈن كىيىنكى پۇرسەتلەرنى قالدۇرۇپ قويمىشىمىزنىڭ ئۆزى ئاللاھ مىللىتىمىزنىڭ قەلبىگە سالغان ئالەمدىكى بىر مۆجىزە . تەبىئەتتىكى باشقا تۈمەنخىل جانلىقلار بىز ئۈچۈن ئاللاھ زىمىنغا ياراتقان قىرىپ تۈگىتىۋىتىشكە ، قۇرۇتۇۋىتىشكە ، خالىغانچە ۋەيران قىلىشقا بولمايدىغان ، قوغدىلىدىغان ، ئاسىرلىدىغان ، بىز ئىنسانلارغا ئوخشاشلا ياشاش ھوقۇقى بولغان ھاياتلىقتىن ئىبارەت . شۇڭا ئاللاھ بىزنىڭ ئېڭىمىزغا ئۇلارنى قوغداش يۈزىسىدىن ھارام دىگەن سۆزدىن ئىبارەت گىگانىت ، ئۆرۈلمەس ، مۇستەھكەم سېپىل سوقۇۋەتكەن . بىز ئۇيغۇرمىز . بىز پۈتكۈل تەبىئەتنى سۆيۈش بىلەن ئۇيغۇرمىز . بىز پۈتكۈل ئىنسانىيەتنى قەدىرلەش بىلەن ئۇيغۇرمىز . بىز ئەخلاق ، ئېتىقادنى ھاياتلىقىمىزنىڭ مەنبەسى ، يىتەكچىسى ، قىبلىنامىسى قىلغانلىقىمىز بىلەن ئۇيغۇرمىز . بىز رەزىللىك ، مۇناپىقلىق ، ھىيلە - مەكرى ، نەپەسگۈزۈلۈك ، چىقىمچىلىق ، پاسىقلىقتىن يىراق بولغانلىقىمىز ئۈچۈن ئۇيغۇرمىز . بىز پۈتكۈل دۇنيادىكى ھەققانىيەت يۇلدا ياشاپ كېلىۋاتقان ئىنسانىيەت بىلەن بىرگە ھەققانىيەت ، ئەركىنلىك ، تىنچلىق ئۈچۈن كۆرەش قىلغانلىقىمىز بىلەن ئۇيغۇرمىز . بىز ئىنسانلارغا ، ئۆز قېرىنداشلىرىمىزغا بەخت - سائادەت دوستلۇق ئاتا قىلالغانلىقىمىز بىلەن ئۇيغۇرمىز . بىز ئىتتىپاقلىق ، ئىناقلىقنى مۇقەددەس بۇرچ قىلىپ ، چېچىلىپ كېتىشىمىزنى ئۈمۈت قىلىپ ئېلىپ بېرىلغان باشقىلارنىڭ تۈرلۈك - تۈمەن ھىلە - مەكرىسىدىن ، قىلتاقلاردىن غالىپ كېلىپ ئۇيغۇر دىگەن نامنى ئالغانلىقىمىز ھەم بۇ نامنى ئىزچىل ساقلاپ كەلگەنلىكىمىز بىلەن ئۇيغۇرمىز . بىز ئىمان بىلەن قۇيۇلغان ئىسمىمىزنى ، ئىمان سالغان تىلىمىزنى ، ئىمان بولغان دىلىمىزنى قوغداش بىلەن ئۇيغۇرمىز .

ئۇنداقتا يۇقىرىقى مۇلاھىزىلەردىن ئويلىنىپ باقايلى . ئەمىلىيەتتە ئۇيغۇرلارنىڭ ئىچىدە ھېلىمۇ مىللەت ئۈچۈن ھەسسە قۇشۇۋاتقان كىشىلەر شۇنداق كۆپ ، ئەلۋەتتە مىللەتنىڭ يۈزىنى تۈكۈۋاتقانلارمۇ يوق ئەمەس ، شۇنىسى ئېنىقكى ، مىللەت - تارىخ تەرەققىياتتا ئورتاق پىسخىك ساپانى ھازىرلىغان كىشىلەرنىڭ گەۋدىسى بولۇش بىلەن ، ھەرگىز بىرلىك ئەمەس ، ھەممە شەخس ئورتاق تىرىشقاندىلا ئاندىن ئالغا باسقۇچ بولىدۇ ، شۇڭا سىز ئاشپەز بولسىڭىز ساپلىقنى چىڭ تۇتۇپ ، تاماقنى ئوخشۇتۇپ ئېتىش ، قاسساپ بولسىڭىز قوينى ياخشى سۆيۈڭ ، ئوقۇغۇچى بولسىڭىز كىتابقا ياخشى قاراڭ مەيلى كىم بولۇڭ ، نىمە ئىش قىلىڭ ، شۇ ئىشنى ياخشى قىلىڭ ، مىللەت ئۈچۈن چوڭ ئىش قىلىپ بېرەلمىسىڭىزمۇ ، ھەرگىز مىللەتنىڭ يۈزىنى تۈكۈيدىغان ئىشنى قىلماڭ ، شۇنداق قىلىپ بەرگىنىڭىزنىڭ ئۆزى چوڭ ئىش ، شۇنداق قىلىپ ھەممىمىز ئۆز ئىشىمىزنى ياخشى قىلساق ، چوڭ - كىچىك بولسۇن باشقىلاردا ياخشى تەسىر قالدۇرالساق ، ئاددى جايدىمۇ ئۆزىمىزنىڭ ياخشى نامىمىز قالدۇرالساق ، شۇنىڭ ئۆزى چوڭ غەلبە ئەلۋەتتە !! ئەمەس ھازىردىن باشلىدۇق ، ھەممىمىز شۇنى تەكرارلايلى:

مىللەت ئۈچۈن چوڭ ئىش قىلىپ بېرەلمىسەممۇ ، ھەرگىز يۈزىنى تۈكۈيدىغان ئىشنى قىلمايمەن!!!

تۇغۇلۇپلا كىملىكىنى قويدۇم يۇتتۇرۇپ،
ئاتا ۋە ئانامۇ كېتىشتى تاشلاپ،
ماڭمەن تەمتىرەپ قويۇنلار ئارا،
يېتىملىك دەردىدە كۆزۈمنى ياشلاپ.

مەن كىم دەپ سورىسام بىلمەيدۇ ھېچكىم،
سەن كىم دەپ سورىسام تېخىمۇ شۇنداق،
گويا ھەممە يوقاتقاندىك ئۆز كىملىكىنى،
نشانسىز مېڭىش خۇددى مەن سىياق.

كىملىكىم بولمىغاچ قالدۇم تالادا،
كىملىكىم بولمىغاچ قالدۇم بالادا،
كىملىكى يۈتكەنلەر ماڭار ئۆمىلەپ،
كىملىكى تاپقانلار ئۇچار سامادا.

كىملىكىڭ بولمىسا ياشماق تەسكەن،
كىملىكى يوق كىشى خۇددى ئوت خەسكەن،
قاچانمۇ تاپارمەن ئەشۇ كىملىكىنى،
كىملىكىسىز ھاياتنىڭ ھايات ئەمەسكەن.

2009 - يىل 3 - ئاينىڭ 23 - كۈنى چىقىدۇ.

تۈنۈگۈن، بۈگۈن ۋە ئەنە

ئابدۇرەئوپ تەكلىماكانىي

دۇنيادا مۇئەييەن تۇرغۇنلۇققا ئىگە بولغان ھەر قانداق شەيئىنىڭ ئۆتمۈشى، ھازىرى ۋە كەلگۈسى بولىدۇ. مۇشۇ نۇقتىدىن ئېيتقاندا، ئالەم تۈنۈگۈن، بۈگۈن ۋە ئەرتىننىڭ بارلىقى بىلەن مەۋجۇد. مۇنداقچە قىلىپ ئېيتقاندا، بۇ ئالەمنى ئالەم قىلغان ئاشۇ تۈنۈگۈن، بۈگۈن ۋە ئەرتىدىن ئىلبرەت ئۈچ قېرىنداش. پاكىت شۇكى، تۈنۈگۈن - بۈگۈننىڭ ئانىسى، بۈگۈن بولسا، ئەرتىنى تۇغىدۇ. شۇڭا بۈگۈننىلا تونۇپ، ھازىرنىلا ئويلاپ، تۈنۈگۈننى قارىلاش، ئەرتىنى قارغاش ئاقىللىقتىن دېرەك بەرمەيدۇ.

بەزىلەر: «تۈنۈگۈن - ۋاقتى ئۆتكەن چەك، ئۇنتۇپ كېتىش» دەيدۇ. بىراق ئالدىنقى قاراپ باق، ئەنە ئاشۇ سەن سۈپسۈزۈك سۈيىنى ئىچىۋاتقان قۇدۇق بۈگۈنلا ئاپىرىدە بولۇپ قالغان ئەمەس، ئۇنى دەسلەپ سېنىڭ بوۋاڭ كورلىغان. كېيىن داداڭ نەچچە رەت ئۇنىڭ لاي - لاتقىلىرىنى ئېلىپ، كۆزىنى قايتىدىن ئاچقان. ھالۇكى، سەن بۈگۈن ئۇنىڭ سۈيىنى ئىچىۋېلىپلا مەزكۇر قۇدۇقنى كورلىغۇچىنى ئۇنتۇپ كەتسەڭ بولامدۇ ۋە ئۇنتۇپ كېتەلىشىڭ مۇمكىنمۇ، ئاخىر؟! دۇرۇس، سەن دېگەندەك بوۋاڭ قاراڭغۇ ئۆڭكۈردە ياشىغان، ئەجدادىڭ بۈگۈن سەن ئېرىشكەندەك ئوچۇقچىلىققا، يورۇقلۇققا مۇيەسسەر بولالمىغان بولغىدى. بىراق، ئېسىڭدە بولسۇن، سېنىڭ بوۋاڭ، ئۇ قاراڭغۇ ئۆڭكۈردە نشانسىزلا تىمىسقىلاپ يۈرگەن ئەمەس، بەلكى ئۇ يەردە ئۇ «ھالال ئەمگەك» ماركىلىق ھايات مەشئىلىنى يورۇتقان، ئىجاد مېتىنى بىلەن جاھالەت ئۆڭكۈرىنى تېشىپ، بۈگۈنكى ئوچۇقچىلىق ۋە يورۇقلۇققا يول ئاچقان. راست، داداڭنىڭ نادانلىق تۈنىدە تېخىرقاپ يۈرگەنلىرىمۇ باردۇ. بىراق،

ئۇ، ئۇنىڭ ئۆزىنىڭ رايى، ئۆزىنىڭ ئىرادىسى بىلەن سادىر قىلغان ئاداققىي گۇناھى ئەمەس، ماقۇل، ئۇ شۇنداق گۇناھ سادىر قىلغانمۇ بولسۇن، شۇنىڭلىق بىلەن ئۇ ئەمدى مەڭگۈ ئەيدىلىكمۇ؟ ئۇنىڭ ساڭا قالدۇرغان تەجرىبىسى ھېچ بىر ئەھمىيەتلىك ئەمەسمۇ؟

تۈنۈگۈن — بۈگۈن ئۈچۈن ئەينەك. تۈنۈگۈن — بۈگۈن ئۈچۈن تەجرىبە خەزىنىسى. ھەتتا، تۈنۈگۈنكى ئەلەم، جاپا ۋە قاباھەتلىك چۈشلەرمۇ بۈگۈن ئۈچۈن تىلغا ئېلىش، ئەسلەش، ساۋاق ئېلىش، ئۆرنەك قىلىش قىممىتىگە ئىگە. چۈنكى، تۈنۈگۈنكى ئوڭۇشسىزلىق بۈگۈنكى غالىبىيەتنىڭ ئۆز ئانىسى، تۈنۈگۈنكى جاپا — مۇشەققەت بولسا، بۈگۈنكى راھەت — پاراغەتنىڭ ئىبرەت تانىسىدۇر. دەرۋەقە، «يىللار ئۆمۈرنىڭ يامان ئوغرىسى» چۈشەنچىسىنى چىقىش قىلىپ، «يىللارنىڭ ئۆمۈرنى ئوغرىلاپ، ئارقىسىغا قارىماي يورغىلاپ مېڭىپ، «ھايت — ھۇيت» دېگۈچە قىزلارغا قورۇق، ئەرلەرگە ساقال سوۋغا قىلىۋېتىدىغان» ئەمەلىيەتتىن ئېلىپ ئېيتقاندا، بۈگۈن تولىمۇ قەدىرلىك، تولىمۇ قىممەتلىكتۇر. خۇددى مۇتەپەككۈر لى داجاۋنىڭ: «بۈگۈن — ھاياتتۇر. بۈگۈن ھەرىكەتلەندۈرگۈچ كۈچتۇر، بۈگۈن — ئىجادىيەتتۇر. مېنىڭچە، دۇنيادا ئەڭ قىممەتلىك نەرسە بۈگۈن، ئەڭ ئاسان مەھرۇم بولىدىغان نەرسىمۇ بۈگۈن. ئۇ بەك ئاسان قولىدىن كېتىپ قالىدىغان بولغاچقا، ئەڭ قىممەتلىكتۇر» دېگىنىدەك. شۇڭا، بۈگۈننى قەدىرلەش، بۈگۈننى ئۇلۇغلاش، ئىمكان قەدەر بۈگۈننى مەنلىك ئۆتكۈزۈش تولىمۇ زۆرۈردۇر.

بۈگۈننى قەدىرلەش ئىش يۈرىدە، بۈگۈندىن ئىلگىرى مۇشۇ ۋاقىتنى، بۈگۈنكى ئەمگەكنى ۋە بۈگۈنكى ئادەملەرنى قەدىرلەشنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ. بۈگۈنكى ۋاقىت قەدىرلىك، چۈنكى، ئۇ تۈنۈگۈن يوق ئىدى، ئەرتمە مەۋجۇد بولۇشمۇ مۇمكىن ئەمەس. شۇڭا، بۈگۈننى ئەمگەك بىلەن، ئىجاد بىلەن ئۆتكۈزۈشمەك، بۈگۈننىڭ كۈنى تاغنىڭ كەينىگە پاتقاندا، ئەپسۇس لېۋىڭنى ھەسرەت چىشىڭ بىلەن چىشلەپ قالسىن. بۈگۈنكى ئەمگەك قەدىرلىك. چۈنكى، ئۇنىڭ بىلەن بۈگۈننىڭ بىناسى ئۆرە تۇرىدۇ. ئۇنىڭ بىلەن بۈگۈنكى تۇرمۇش جانلىنىدۇ، شۇڭا، سەنمۇ بۈگۈن ئۈچۈن ئەمگەك قىل، بۈگۈنكى ئەمگەكلەرنى قەدىرلە. ئۇنداق قىلمىساڭ، ئەمەلىيەتتە، ئۆزۈڭنىڭ بۈگۈنكى مەۋجۇدىيىتىڭنى ئۆزۈڭ دەپسەندە قىلغان بولىسىن.

بۈگۈنكى ئادەملەر قەدىرلىك. چۈنكى، بۈگۈنكى ھايات مۇشۇ بۈگۈن ياشاۋاتقان سەن، مەن ۋە ئۇلار بىلەن گۈللىنىدۇ. شۇڭا، بۈگۈنكى ئادەملەرنى قەدىرلە، بوۋاڭ ئېيتقان: «ئۆلگەندىن كېيىن (ياسىن) ئوقۇغاننىڭ پايدىسى يوق» دېگەن سۆزىڭ مەنىسىمۇ نەق شۇ. بىراق، بۈگۈننى قەدىرلەش ھەرگىزمۇ كەينىدە تۇرغاننى تېپىش، ئالدىغا كەلگەننى چىشلەشنىڭ باھانىسى، ھەممىنى مۇتلەق ئىنكار قىلىشنىڭ نەزەرىيە دەستىكى، «بۈگۈن قورسىقىم توپسىلا بولدى، ئەرتىگە خۇدايىم بار» دەيدىغان ھورۇنلارنىڭ ئۆزىنى ئۆزى بەزلەش تۇمارى بولۇپ قالماسلىقى لازىم. چۈنكى، يەنە سەمىڭگە سالاى: بۈگۈننىڭ ئانىسى تۈنۈگۈن، بۈگۈندىن تۇغۇلۇر ئەرتمە ھەم ئۆگۈن! بۇ ئالەم مەۋجۇدلا بولىدىكەن، كېلەچەك مەۋجۇد، ئەرتمە مەۋجۇد. ئىنسانلار ئەقىل ۋە ئاڭ كۈچى ئارقىلىق، مەخلۇقاتلار سېپىدىن ئايرىلىپ چىققان شۇ كۈندىن باشلاپلا، ئۇلاردا كېلەچەكنى كۆزلەش ئىقتىدارى بارلىققا كەلگەن. بۇ ئىقتىدارنىڭ بارلىققا كېلىشى ئىش يۈزىدە، ھاياۋان بىلەن ئادەمنىڭ چېكىنى ئەبەدىيلىك، ئېنىق ئايرىغان. دۇنيانىڭ تەرەققىي قىلىپ بۈگۈنكىدەك مۇشۇنداق رەڭدار، كۆركەم ۋە مۇشۇنداق قوۋناق ھالغا كېلىشى ئەمەلىيەتتە، ئىنسانلاردىكى ئاشۇ كېلەچەكنى — ئەرتمىنى كۆزلەش ئىقتىدارىنىڭ سەمەرسى.

ئەرتمىنىڭ ئالاھىدىلىكى مېڭ تۈرلۈك بولۇشمۇ مۇمكىن. بىراق، ئۇلارنىڭ ئىچىدە ھەممىدىن ئەۋزىلى ئۇنىڭ بۈگۈندىنمۇ ياش، رەڭدار ۋە بۈگۈندىنمۇ گۈزەل بولۇشىدا. تۈنۈگۈن بولۇشى ئەقىلغا سىغمايدىغان، بۈگۈنمۇ مىسلى كۆرۈلۈپ باقمىغان تۈرلۈك تۈمەن مۆجىزاتلارنىڭ ئەرتمە مەيدانغا كېلىشى تامامەن مۇمكىن. مانا بۇ — كېلەچەكنىڭ نېمەت مەۋقەسى: مانا بۇ — ئەرتمىنىڭ قىممەت مەنبەسى. شۇڭا، ئەرتمىگە تەلپۈن، ئەرتمە ئۈچۈن چېلىش، شۇنداقلا، ئەرتمىدىن نېپسەۋە كۆرۈشكە تىرىش!

تۈنۈگۈن، بۈگۈن ۋە ئەرتمىلەردە يېگانە خاسىيەتلەر جىلۋە قىلىدۇ: تۈنۈگۈن — ئەڭ

ئەستىلىك: بۈگۈن — ئەڭ قىممەتلىك؛ ئەرتە بولسا، ئەڭ جازد بىلىك ۋە سېھىرلىكتۇر. بۈگۈننىڭ قۇياشنى كۆرۈپلا تۈنۈگۈنكى كۈننى تىللىما، تۈنۈگۈنكى كۈن بۈگۈنگە سېلىشتۇرغاندا ھەرقانچە ئەرزىمەس بولسىمۇ، ئۇنىڭدا ساڭا ھايات بېغىشلىغان داداڭ بىلەن بوۋاڭنىڭ قەدەم ئىزلىرى بار. ئەھمىيەتلىك يېرى شۇكى، شۇ ئىزلار بولمىغان بولسا، بۈگۈنگە ئۇلاشقان يول بولمىغان بولاتتى.

بۈگۈنكى نەتىجە، شاراپەت ۋە سائادەتلەر بىلەن مەست بولۇپ كېتىپ ئەرتىنى ئەرزىمەس چاغلىما: ئەينى چاغدا، بۈگۈنكى ئوڭۇشسىزلىق ۋە مەغلۇبىيەتتىن مەيۈسلەنپ، تەركىيدۈنياچىلىق كەمىرىنى بېلىڭگە باغلىما. دۇرۇس، بۈگۈن بىلەن ئەرتىنى - كېلەچەكنى سېلىشتۇرۇش ناھايىتى تەس، بىراق شۇنىڭغا ئىشەنگىنى، ئەرتىنىڭ قۇياشى بۈگۈنكىگە قارىغاندا تېخىمۇ پارلاق؛ ئۇنىڭدىكى ھايات بۈگۈنكىگە قارىغاندا تېخىمۇ يارقىن، تېخىمۇ قايىناق. ئۇنىڭ سەندىن تەمە قىلىدىغىنى تىرىشچانلىق، ھالال ئەمگەك ۋە غەيرەت؛ ساڭا ئاتا قىلىدىغىنى بولسا، ئۈمىد، پۇرسەت ۋە كۆڭۈلدىكى نۇسرەتتۇر!

(«شىنجاڭ ياشلىرى» نىڭ 1994 - يىللىق 7 - سانىدىن ئېلىندى)

بىز يەنىلا ئۆزىمىز ھەققىدە ئويلىنايلى

مۇتەللىپ ئەھەتباقى

«بىر دۆلەتتىكى مائارىپنىڭ قانداق مۇۋەپپەقىيەتلىرىگە ئېرىشەلشى ئاساسلىقى ئۇدۆلەتتە قانداق ئادەملەرنىڭ ئوقۇتقۇچىلىق قىلىۋاتقانلىقى ۋە ئۇلارنىڭ نىمە ئىشلارنى قىلالايدىغانلىقىغا باغلىق بۇلىدۇ»... روزا ماربيا تورس يېقىندىن بۇيان چەتئەل مائارىپى بىلەن ئېلىمىز مائارىپىنى سېلىشتۇرما قىلىپ يېزىلغان مۇھاكىمە مەزمۇنىدىكى ماقالىلار، كىتابلار مائارىپىمىزنىڭ بۈگۈنى ۋە ئەتىسىگە كۆڭۈل بۆلۈپ كېلىۋاتقان روھىيىتى سەگەك بىر قىسىم كىشىلىرىمىزنىڭ ئوقۇشقا پايدىلىشىغا سۈنۈلدى، بۇخىل تۈردىكى ماقالە. كىتابلار بىزگە ئوخشاش «ئۆزىنى ئىزدەش بۇسوغىسىدا» تۇرۇۋاتقان بىر خەلق ئۈچۈن يول باشلىغۇچى مايكا بولالايدۇ ئەلۋەتتە، لىكىن بىز چەتئەل مائارىپىنى يەنە يۈز يىل تەتقىت قىلغان كۆككە كۈتۈرگەن بىلەنمۇ ئۆزىمىزنىڭ مىللى مائارىپى ھەققىدىكى ئويلىنىشىمىز، تەپەككۈرىمىز توختاپ قالسا ئۇھالدا بىزنىڭ باشقىلار ئۈستىدىن ئىرىشكەن خۇلاسە نەتىجىلىرىمىزنىڭ بىز ئۈچۈن ھېچقانداق قىممىتى بولمايدۇ، چۈنكى ئۆزى ھەققىدە مۇكەممەل تونۇشقا ئىگە بولماي تۇرۇپ باشقىلارنى دوراش، باشقىلار ھەققىدە سۆزلەش يىڭىچە نادانلىق. دېمىسىمۇ ئۆزىمىز ئويلىنىشقا، تۈزۈتۈشكە تىگىشلىك نۇرغۇن مەسىلىلەر بار، بۇ مەسىلىلەر بىزنىڭ قانغۇدەك يەتكۈچە مۇھاكىمە، مۇلاھىزە ئېلىپ بېرىشىمىزغا ئىشىپ قالىدۇ، شۇڭا مەن يەنىلا ئۆز مىللى مائارىپىمىزدا ساقلانۋاتقان تۈزۈتۈشكە تىگىشلىك بىر قىسىم مەسىلىلەر ۋە جەمئىيەتنىڭ، ئەمەلدارلارنىڭ، ئاتا-ئانىلارنىڭ مائارىپىمىزغا، ئوقۇتقۇچىلارغا تۇتقان پوزىتسىيە مەسىلىلىرى ھەققىدىكى قاراشلىرىمىنى سۆزلەشنى راۋا كۆردۈم.

ئېچىمىزدىكى ياسالماقچىلار ئادەتتە كۆپ ساندىكى مەكتەپلەرنىڭ كىرىش ئېغىزىغا «ھەر دەرىجىلىك رەھبىرى يولداشلارنىڭ مەكتەپىمىزنىڭ خىزمەتلىرىنى تەكشۈرۈپ ئۆتكۈزۈۋېلىشىنى ئۈمىد قىلىمىز»... دېگەنگە ئوخشاش سەمىمى شۇئارلارنى ئۇچرىتىپ قالغىمىز. بۇخىل شۇئارلاردا قارىماققا شۇمەكتەپنىڭ سەمىمىيىتى ئەكس ئەتكەندەك كۆرۈنگىنى بىلەن ئەمەلىيەتتە ئۇلارنىڭ ئاسقىنى ياسالماقچىلىقنىڭ قېقىزىل بەلگىسىدىن ئىبارەت خالاس. چۈنكى بۈگۈنكى كۈندىكى مائارىپ ھەرگىزمۇ يۇقۇرى دەرىجىلىك رەھبەرلىككە ۋە ياكى ھەرخىل تەكشۈرۈش مۇبەتتىشلىرىگىلا ئېچىۋېتىلگەن مائارىپ بولماسلىقى بەلكى ئەڭ ئاۋۋال ئاتا-ئانىلارغا، جەمئىيەتكە، ئاشكارە ئېچىۋېتىلگەن مائارىپ بولۇشى زۆرۈرىدىكى، ئەپسۇس بۇ مائارىپىمىزدا خەلق ئۈچۈن خىزمەت قىلىش ئەمەس بەلكى رەھبەرلىكنىڭ تەكشۈرۈشى ئۈچۈن ياخشى ئىشلەش ئېغىنى خىلى بۇرۇنلا ئادەتكە ئايلانغانلىقىنىڭ بەلگىسى. ئاددىسى يۇقۇرى دەرىجىلىك رەھبەرلىك تۆۋەن قاتلامدىكى خىزمەتلىرىنى ھېچقاچان مەخپى تەكشۈرۈپ كۆرمەيدۇ، ئەكسىچە تەكشۈرۈشكە بىرىشتىن بۇرۇن ئالاھىتەن ئۇقتۇرۇش قىلىپ ئاندىن سۈرھەيۋە بىلەن كىلىشىدۇ، شۇنىڭ بىلەن مەكتەپلەردە ئوقۇشنى قايرىپ قويۇپ تەكشۈرۈشكە ناقابل تۇرۇش جىددى تەييارلىق ھەربى ھالىتى

يۈرگۈزۈلدى ، بەزى ئىشلار ، بەزى قانۇنلار شۇكۈنلىكلا ئىجرا بولىدۇ ، شۇ سەۋەبتىن نۇرغۇن ئوقۇتقۇچى ئوقۇغۇچىلار ، ھەركۈنلىكى تەكشۈرۈش بولۇشىنى ئارزۇ قىلىپ قالىدۇ . مائارىپ مۇپەتتىش تارماقلىرىمۇ ، ئوقۇتقۇچىلارمۇ ، ئوقۇغۇچىلارمۇ بۇخىل ئىشلارغا كۆنۈپ كەتكەن ، بۇخىل ياسالما ، سۈنئىي ئۇسسۇلدىكى تەكشۈرۈش - تەكشۈرتۈش ، ئۆتكۈزۈش - ئۆتكۈزۈلۈش مۇناسىۋەتلىرىنى ھەقىقىي ئىلىپ بېرىش نۆۋەتتىكى ۋەزىيەتتە ھەل قىلىساق ، تۈزەتمەسەك ، تۈگەتمەسەك بولىمايدىغان مۇھىم ئىشلارنىڭ بىرى .

رەھبەرلەر تەكشۈرۈپ كۆرگەن شۇۋاقتىكى ئەھۋال دەل ئەشۇ كۈننىڭ تۈنۈگۈنكى ۋە ئەتىكى ئەھۋالى بىلەن تامامەن ئوخشىمايدۇ ، مىسالەن : رەھبەرلەر كىلىشنىڭ ئالدىنقى كۈنى مەكتەپ كومپيۇتېرخانىسى ، كۈتۈپخانىسى ئېچىۋېتىلمىگەن . مالىيە ئارقا سەپ خىزمىتىنى ئاشكارىلاش جەدۋىلى چاپلانغان ، ئوقۇغۇچىلار چۈشلۈك تامىقىغا گۆشلۈك پولو ئەمەس سۇيۇقتاش ئېچكەن . مەكتەپ رەھبەرلىرىنىڭ چىرايلىرىدا مۇلايىملىق ئەمەس مۇغەمبەرلىك ئەكس ئەتكەن دىگەنگە ئوخشاش ئەھۋاللار پۈتۈنلەي يوقمۇ ئەمەس . يۇقارقىلاردىن شۇنى كۆرۈۋېلىشقا بولىدۇكى بىزنىڭ مىللى مائارىپىمىز ساپا مائارىپى يولغا قويۇلغان لىكىن ئېچىۋېتىلمىگەن بىكىنمە مائارىپ ، زامانىۋىلىشىشقا قاراپ يۈزلەنگەن ئەمما تەبىئىيلىكتىن يىراقلىشىۋاتقان مائارىپ . يەنى : يەسلى مائارىپىمىزغا نەزەر سالىدىغان بولساق ئانا مېھرىگە قانمىغان سەبى بالىلارغا ئالى مەكتەپنى پۈتتۈرگەن ئەمما ئانىلىق خاراكتېرى يىتىلمىگەن يىتەكلىگۈچىلەر قارايدۇ ، دەرس بېرىدۇ . تاماق بېرىدۇ ، ئوينىتىدۇ ، ئەمەلىيەتتە بۇخىلدىكى تەربىيەلىگۈچىلەر بالىلارغا بىلىم بېرەلەيدۇ لىكىن ئەقىل ئۈگىتەلمەيدۇ ، غەمغۇرلۇق قىلالايدۇ ئەمما مېھرىنى بېرەلمەيدۇ . بالا بىقىپ چوڭ قىلىشنى بىر بىنا سىلىشقا ئوخشاش ئۇنىڭ قۇلى مۇستەھكەم بولمىسا ئۇنەچچە ۋەتەنلىك ، قانچە ھەيۋەتلىك بىنا بولۇپ پۈتۈپ چىقىشىدىن قەتئىنەزەر ھامان ئۆرۈلۈپ چۈشىدىغان خەتەرلىك بىنا بولۇپ قالىدۇ ، بۈگۈنكى دۇنيادا بالا تەربىيەلەشنى يەسلىدىن ئەمەس ئانا قورسقىدىكى ھامىلە چىغىدىن باشلاپ تەربىيەلەش لازىملىقى تەشەببۇس قىلىۋاتقان ئەھۋالدا مائارىپ ئۆزىنىڭ خاتالىقلىرىنى ئىتىراپ قىلىپ ھەرگىزمۇ ياسالماقچى قىلچە ئورۇن بەرمەي ، ئۆز - ئۆزىنى چۈشەپ قويماي بىكىنمە ھالەتنى ئۆزگەرتىشى لازىم . شۇنىڭ بىلەن بىرگە پۈتكۈل جەمئىيەت ئەزالىرى ، يۇقۇرى - تۆۋەن دەرىجىلىك مائارىپقا مەسئۇل رەھبىرى ئەمەلدارلار ، ئانا - ئانىلار ، ئوقۇتقۇچى ئۇستازلاردىن باشلاپ ھەممەيلى مائارىپقا تۇتقان پوزىتسىيىمىزنى يىڭىلاپ ، ۋە ئۆزگەرتىپ ئۆز - ئۆزىمىزدە ساقلانغان پوزىتسىيە مەسىلىرى ھەققىدە چوڭقۇر ئويلىنۇپ كۆرۈشىمىز لازىم . يەنى جەمئىيەتتىكى بىر قىسىم كىشىلەرنىڭ ، بىر قىسىم ئانا - ئانىلارنىڭ ، بىر قىسىم رەھبىرى يولداشلارنىڭ ئوقۇتقۇچىلارغا تۇتقان پوزىتسىيىسىنى ھەمدە ئوقۇتقۇچىلارنىڭمۇ ئۆز - ئۆزىگە تۇتقان پوزىتسىيە مەسىلىرىدىكى ساقلانغان ئەھۋاللارغا ئاساسەن مائارىپىمىزنىڭ جەمئىيەت - ئانا - ئانا رەھبىرى يولداشلار ، ئوقۇتقۇچىلار بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىنى تۈۋەندىكى ئەمەلى مىساللار تېخىمۇ ئېچىكىلىگەن ھالدا كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ .

يۇقۇرى - تۆۋەن رەھبىرى يولداشلارنىڭ ئوقۇتقۇچىلارغا تۇتقان پوزىتسىيەسى 2009 - يىلى 2 - ئايدا يۆتكىلىش ئىلتىماسىمۇ ۋىلايەتتىن تەستىقلىنىپ ئۆقتۈرۈش قىلىندى ، شۇ مۇناسىۋەت بىلەن ئەسلىدىكى خىزمەت ئورنۇم تۇرۇشلۇق ناھىيە ھاكىمىنىڭ تەستىقىنى ئېلىش ئۈچۈن ھۆكۈمەت بىناسى ئالدىدا ماڭا ئوخشاش تەستىق كۈتۈپ تۇرغان ئوتتۇز - قىرىق نەپەرگە يىقىن ئوقۇتقۇچى بىلەن ھاكىمىنىڭ كىلىشىنى كۈتۈپ تۇردۇم . ھاكىمىمۇ كەلدى ، ھەممەيلەننىڭ تەستىق كۈتۈپ تۇرۇۋاتقان ئوقۇتقۇچى ئىكەنلىكىمىزنى بىلگەندىن كىيىن ئەلپازى يامانلاشتى ، قولغا تېلىفۇننى ئالدى - دە ۋارقىراشقا باشلىدى : « ماۋۇ بىر نەپەردىن تېزىدىن ئىلىپ كىتىش ! ھازىر < ئىككى ئاساسەن > نى ئاپتونۇم رايونىدىن تەكشۈرىمىز دەۋاتسا ، مەن كىم بىلەن بۇخىزمەتنى ئۆتكۈزۈمەن . . . » گە پىنڭ ئاخىرىنى ئاڭلاشقا تاقەت قىلالماي تەسلىكتە ئېرىشكەن خىزمەتتىن ئايرىلىپ قىلىشىمىزدىن قورقۇپ بىر - بىرلەپ قايتىشقا باشلىدۇ . شۇ كۈندىن باشلاپ بىر - ئىككى ھەپتىگىچە ئوقۇتقۇچىلارنىڭ ھاكىمىنى ئىزدەپ خەلق ھۆكۈمەت بىناسى ئېچىگە كىرىشى چەكلەندى . . . كىيىنچە ۋەزىيەتتە ئۆگشالدى ، مەنمۇ يىڭى خىزمەت ئورنۇمغا مۇۋەپپەقىيەتلىك ھالدا يۆتكىلىپ كەلدىم . لىكىن شۇ چاغدىكى ئاشۇ ئىش مېنى پات - پات ئويلىاندۇرۇپ قويدۇ .

دۆلەت رەئىسى يولداش خۇجىنتاۋ ۋە باشقا مەركەز رەھبەرلىرىمۇ ھەربىللىق ئوقۇتقۇچىلار بايرىمىدا مۇنەۋۋەر ئوقۇتقۇچىلار ۋەكىللىرىنى يوقلاش ، ھال سوراش بىلەن بىرگە « پۈتكۈل جەمئىيەت ئوقۇتقۇچىلارنى ھۆرمەتلەش » (خۇجىنتاۋ) كە چاقىرىپ بىزگە ئالاھىدە ئىتتىبار نەزىرى بىلەن كۆڭۈل بۆلۈۋاتقان يەردە نىمىشقا تۆۋەن قاتلامدىكى ئەمەلدارلار ئۇنداق قىلالمايدۇ ؟ ! ئەكىسچە بىرقىسىم ناھىيە ، يىزا ، كەنت ئەمەلدارلىرى بىزنى ھەقىقىي ئىشلىتىپ يىسەم ، دادا دىگۈزىمەلا دەيدۇ ؟ مىسالەن ، بىر قىتىملىق يىزا بويىچە كەنت پارنىكلىرىغا ئىشچى

خىزمەتچىلەردىن ئىئانە يىغىش دولقۇنىدا بىر نەچچە ئوقۇتقۇچى ئائىلە قىيىنچىلىقى تۈپەيلىدىن ئىئانە پۇلىنى بىرەلمەيدىغانلىقىنى يىزا باشلىمىغا بىۋاسىتە ئېيتقاندا يىزا باشلىقى ئۇلارنى سەت گەپلەر بىلەن قاتتىق ھاقارەتلىگەن، ھەمدە مەكتەپ مۇدىرىغا تېلپۇن قىلىپ مەكتەپ مۇدىرىنىمۇ بىرمۇنچە گەپلەر بىلەن قورقۇتقان . ئاخىرىدا ئوقۇتقۇچىلارنىڭ بۇ توغۇرلۇق يۇقۇرغا ئېرىزى سۇنماقچى بولغانلىقىنى بىلگەندىن كىيىن ئىئانە توپلاش شىمۇ شۇيەردە توختاپ قالغان... مانا مۇشۇنىڭغا ئوخشاش نۇرغۇن ئەمىلى مىساللار كىشىنى ئاچچىق ئويلىنىشقا مەجبۇرى قىلىدۇ. ئەسلىدە ھەرقانداق يوغان ئەمەلدار ياكى ئاددى پۇخرا بولۇشىدىن قەتئى نەزەر ھەممىسى ئوقۇتقۇچىدىن تەلىم ئالغان ، ئېلىم- بىلىم بۈگەنگەن. ئوقۇتقۇچى ئۆزى ئۆزىدە ئىنساننىڭ ئەقىل بۇلىغىنى ئاچقان، دىلىنى يورۇتقان تۇنجى كىشى ھىساپلىنىدۇ. لىكىن بۇنى ئېسىدە تۇتالغانلار ئىنتايىن ئاز ساندا ، شۇسەۋەپلىك جەمئىيەتنىڭ ھەرقايسى ساھەلىرىدە مەسىلەن: <<دوختۇرخانىنىڭ جىددى قۇتقۇزۇش زالىدا ، بانكىنىڭ پۇل مۇلازىمەت كۆزىكىدە ، قاتناش بىكەتلىرىدە...>> ئوقۇتقۇچىلارغا ھىچقانداق بىر ئېتىبار مۇلازىمىتى بىكىتىلگىنى يوق . شۇنداقتىمۇ ئوقۇتقۇچىلار بىر ساكەتلىك دەرس ئۆتۈش بۇچۇن قانچە ساكەت تەلپ خەت يىزىشقا توغرا كىلىدىغانلىقىدىن ، ھەر بىر ئوقۇغۇچىنىڭ تاپشۇرۇق دەپتىرىدىكى ھەر بىر تال خەتنى قانچە رەت كۆرۈپ چىقىدىغانلىقىدىن ، بالىلارنى ئەدەپ- ئەخلاققا ، ئېلىمگە دالالەت قىلىش يولىدا زېھنىنىڭ قانچىلىك خورىشىدىن ، قانچىلىك جاپالارنى چىكىشىدىن قەتئى نەزەر يەنىلا داتلىمايدۇ. داتلىسىمۇ ناھايىتى ئېھتىيات ئىچىدە مۇشۇنىڭغا ئوخشاش قەلەم بىلەن قەغەز يۈزىگە داتلاپ قويۇپ ئۇنىڭدىن تەسەللى تاپىدۇ خالاس . بەزى رەھبىرى يولداشلارنىڭ ئوقۇتقۇچىلارنى كۆزگە ئىلماي ئۇلارنىڭ ئېزەت- ھۆرمىتىنى قىلماسلىقى شاھ ، گاداي ، ھاكىم ، دوختى ، ئالىم ، شائىردىن تارتىپ ئالەم ئۇچقۇچىسى ... ۋە ھەممە تەربىيەلىنىدىغان مائارىپنىڭ ئېزەت- ھۆرمىتىنى قىلمىغانلىق بولۇپ ھىساپلىنىدۇ. شۇڭلاشقا مەيلى يۇقۇرى- تۆۋەن رەھبىرى ئەمەلدار ، كىم بولۇشىدىن قەتئى نەزەر ، ئادەم تەربىيەلەيدىغان بۇ ئاددى كىشىلەرگە ھۆرمەت قىلىشى زۆرۈر . ئاتا- ئانىلارنىڭ ئوقۇتقۇچىلارغا تۇتقان پۈزۈتسىيەسى ئاتا- ئانا بالىلارنىڭ تۇنجى مەكتىپى ، بالىلار ئاتا- ئانىسىنىڭ قۇچىدا ئاجايىپ ئىللىقلىق ۋە خاتىرجەملىك بىلەن ئۆسۈپ يېتىلىدۇ. ئۇلارنىڭ مېھرىدىن ئوزۇق ئالىدۇ ، لىكىن مېھرىگە قانائىمى چوڭ بولىدۇ ، شۇنداقتىمۇ ئىككىنچى بىر پەرۋىشكارى بولغان ئۇستازى بالىلارنى ئېلىق مېھرى بىلەن باغرىغا باسدۇ. ئۇلارنىڭ قەلبىنى مېھرى- مۇھەببىتى بىلەن ئىللىتىدۇ. ئەلۋەتتە ئاتا- ئانا بالغا بەرگەن مېھرىنى ئۇستازى بىرەلمەيدۇ ، ئۇستازى بالغا بەرگەن مېھرىنى ئۆزى ئۆزىدە ھىچقانداق ئاتا- ئانا بىرەلمەيدۇ. شۇسەۋەبتىن ئاتا- ئانا بىلەن ئۇستاز بالغا ئەڭ چوڭقۇر تەسىر كۆرسەتكۈچى بولۇپ قالىدۇ. ئاتا- ئانا بىلەن ئۇستازنىڭ ياخشى سۆزى ، ياخشى تەربىيىسىدە چوڭ بولغان بالا كىيىنچىمۇ ئاتا- ئانىسىنىڭ ، ئۇستازىنىڭ ، ئۆزىدىن چوڭلارنىڭ ھۆرمىتىنى قىلىدۇ. ئەكسىچە بىرەرسىنىڭ تەربىيىسى كەم بولۇپ قالغاندا بالىنىڭ ئەخلاقىمۇ ئەكسىچە يىتىلىپ قالىدۇ. دىمەك ، بىر بالىنىڭ ياخشى ياكى يامان قىلىقلارنى ، ناچار ئەخلاقلارنى يېتىلدۈرۈپ قىلىشىدا ئاتا- ئانا بىلەن ئۇستاز تەربىيىسى ئىنتايىن مۇھىم رول ئوينايدۇ. ھازىرقى جەمئىيەتىمىزدە بۇنۇقتىمۇ بەزى ئاتا- ئانىلار سەل قاراپ بالا بىلەن ئۇستازى ئوتتۇرىسىدىكى مېھىر- مۇھەببەتكە ، مۇناسىۋەتكە ئۆز شەخسىيىتىنى ئارلاشتۇرۇپ بالىنىڭ مەكتەپتىمۇ ، ئائىلىدىمۇ ئاكتىپ پۈزۈتسىيىدە ئەركىن ئازادە ئۆسۈپ يېتىلىشىگە زىيانكەشلىك قىلماقتا . يەنى بەزى بالىلار گەپ ئاڭلىماي ئوقۇتقۇچى تەربىيە قىلسا ياكى قاتتىغراق تىگىپ قويسا ئاتا- ئانا بولغۇچى بالىنىڭ خاتالىقلىرىنى سۈرۈشتە قىلىپ ئۇنى دەرھال تۈزۈتۈشكە بۇيرۇماستىن ئەكسىچە يامان سۆزلەر بىلەن ئوقۇتقۇچىنى ھاقارەتلەيدۇ ، ھەتتا ئوقۇتقۇچى بىلەن ئالاھىتەن ھېساب- كىتاپ قىلىشىدۇ. شۇنىڭ بىلەن بۇخىل ھالەت ئېچىدە بالا تەبىئىيلا شۇنىڭدىن باشلاپ ئوقۇتقۇچىنى ئۆچ كۆرىدىغان ، ئوقۇتقۇچى بىلەن قەستەن ئۆچەكشىدىغان يامان خۇنىنى يېتىلدۈرىدۇ ، بالغا نىسپەتەن مەكتەپ ، ئوقۇتقۇچى تەربىيىسى ، جۈملىدىن ئوقۇش ، بىلىم ئېلىش دىگەنلەر مەنىسىز بىرنەرسىگە ئايلىنىدۇ- دە باشباشتا قىلىق ئىددىيىسى باش كۆتۈرۈشكە باشلايدۇ ، يۈگەنسز كۈندۈرۈلمىگەن ئاتقا ئوخشاش ھەربىيان چاپىدۇ ، كۆپكۆك ئوتلاقتىن ، سۇپسۇزۇك بۇلاقتىن ئاتلاپ كەتكىنىنى تۇپماي ، چاپچىپ ھارغاندا ، ئاچلىققا ، ئۇسسۇزلۇققا پايلىماي ئەتراپىدىكى ، يىقىنلا يەردىكى پاكىزە ئەمەس نەرسىلەردىن ئوزۇقلىنىپ قالىدۇ... .

دىمەك ئاتا- ئانىنىڭ ئوقۇتقۇچىغا تۇتقان پۈزۈتسىيەسى بالىنىڭ ئۆسۈپ يېتىلىش ئەھۋالىغا تەسىر كۆرسىتىدۇ. شۇڭا ھەر بىر ئاتا- ئانا بالا بىلەن ئوقۇتقۇچى ئوتتۇرىسىدىكى يۈز بەرگەن بەزى ئەھۋاللارغا نىسپەتەن سەۋىجىچانلىق بىلەن مۇئامىلە قىلىپ مەسىلىنى يامان تەرەپكە بۇرمىماستىن ئۆز- ئارا كىشىشىش ، ئۆز- ئارا چۈشىنىش ئارقىلىق ھەل قىلىشقا ئادەتلىنىشى لازىم . جەمئىيەتنىڭ ئوقۇتقۇچىلارغا تۇتقان پۈزۈتسىيەسى ھېيىت- بايرام دەم ئېلىش كۈنلىرىدە

كىيىم - كېچەك سىتىۋېلىش ۋەياكى باشقا تېجارەت سورۇنلىرىدا بولمىسۇن يۇقۇرى باھا قويۇلغان نەرسىلەرنى سەل مۇۋاپىقراق ئېلىش بۇچۇن بايۋەچچە خوجايىنلار بىلەن باھا تالىشىپ قالغان چاغلاردا <ئەجەپ باھا تالىشىپ كەتتىڭىزغۇ؟ سىز ئوقۇتقۇچىلىق قىلامسىز نىمە؟!...>، <ئوقۇتقۇچىغا ئوخشاش باھا تالاشقىنىڭىز نىمىسى؟!...> دىگەندەك كىنايىلىك سۇئاللارغا دۇچ كەلگەندە جەمئىيىتىمىزدىكى بۇبىر قىسىم كىشىلەرنىڭ ئوقۇتقۇچىلارغا تۇتقان پۈزۈتسىيىسىدىن بىئاراملىق ھىس قىلىپ قالمىەن. جەمئىيەت تەرەققى قىلىپ كىشىلەرنىڭ كۈندىلىك سىستىمال، يىمەك-ئىچمەك، قاتناش، داۋالنىش، تۇرالغۇ... ئەھۋاللىرى كۈندىن-كۈنگە ياخشىلىنىۋاتقان بۇ مەزگىلدە يەنىلا ياخشىلانمايۋاتقىنى دەل جەمئىيەتتىكى بىر قىسىم كىشىلەرنىڭ ئوقۇتقۇچىلارغا تۇتقان پۈزۈتسىيىسى، كۆز قارىشى. بۇنداق بولۇشىغا تارىختىن بىرى ئوقۇتقۇچىلارغا ئوخشاش ئېلىم تارقاتقۇچىلارنى كىنايە سورۇنلىرىغا سۆرەپ چىقىش ھېچقانداق جاھالەت ھىساپلانمايدىغان ھالەتنى داۋاملاشتۇرۇپ كىلىۋاتقانلىقىمىز. ھەمدە بىزدە بۈگۈنكى دەۋردىمۇ ئېلىم-مەرىپەتنىڭ قەدرى، ئېلىم ئېگىلىرىنىڭ ھۆرمىتىنى قىلغۇدەك ساپا يىتىلمىگەنلىكى سەۋەب بولغان. شۇڭا بۈگۈنكىدەك ھالەتنى ئۆزگەرتەلمەي كىلىۋاتقان جەمئىيىتىمىزدىكى بىر قىسىم كىشىلەر ئېلىم-پەننىڭ، ئېلىم-ھېكمەتنىڭ ھازىر بىز قوغلىشىۋاتقان، بەھۇدە سىراپ قىلىۋاتقان بارلىق نەرسىلىرىمىزدىن يۈكسەك ئورۇندا ئىكەنلىكىنى بىلىشى، ئېلىم ئەھلىلىرى، ئېلىم تارقاتقۇچىلىرى قاراڭغۇ دىللارنى يۈرۈتقۇچىلارنى ھۆرمەت قىلىشىنى ئۆگۈنىۋېلىشى بەكمۇ زۆرۈر. ئوقۇتقۇچىلارنىڭ ئۆز-ئۆزىگە تۇتقان پۈزۈتسىيەسى بىز ئۇيغۇرلاردا ئەزەلدىن <دوست يىغلىتىپ ئېيتار، دۈشمەن كۈلدۈرۈپ> دەيدىغان بىر ماقال بار، بىز ئوقۇتقۇچىلار قاچانكى ئۆزىمىزنى چوڭقۇر چۈشەنمىگۈچە، ئۆزىمىزدىكى مەسىلىلەرنى ئىزدەپ تىپىپ تۈزەتمىگۈچە بۇشەرەپلىك نامغا ۋە ئۆز-ئۆزىمىزگە يۈز كىلەلمەيمىز. شۇسەۋەپلىك ئويلىنۇپ قالمىەن، جەمئىيىتىمىزدىكى ئوقۇتقۇچى بولغان ۋە ئوقۇتقۇچى بولۇش ئالدىدا تۇرغانلارغا ۋە ئوقۇتقۇچى قۇبۇل قىلىش تۈزۈلمىلىرىگە قاراپ باقىدىغان بولساق ئوقۇتقۇچى بىلىشمەسىلىك سەۋەبى بىلەن بەزىدە ئوقۇش پۈتتۈرگەن بىر ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرىنىڭ ھەممىسىنى ئوقۇتقۇچىلىققا تەقسىملەپ بىرىۋېرىدىغان ئەھۋاللار مەۋجۇت، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئادەتتە بىر ئادەمنىڭ ئوقۇتقۇچى بولۇش ئۈچۈن ئۇ ئۇچۇنلا كۆپ... زۆربىيەت لازىم ئەمەس، يەنى ئۇ ئادەم ئالىي مەكتەپنى پۈتتۈرگەن شاھادەتنامە، خەنزۇ تىلى سەۋىيە كىشىلىكى، سالامەتلىك ئەھۋالى قاتارلىقلارنى تەييار قىلىپ ئوقۇتقۇچى تۇلۇقلاش ئىمتاھانىدىن ئۆتسالا ئۇ شۇنىڭدىن باشلاپ ئوقۇتقۇچى بولىدى دىگەن گەپ. ئەسلىدە ئوقۇتقۇچى ئۇ ئوقۇتقۇچى بولۇشتىن ئاۋال ئاددى بىر ئادەم، لېكىن ئۇ ئوقۇتقۇچى بولغان دەقىقىدىن باشلاپ ئۇنىڭ ئاددىيلىكىدە ئۆزگىرىش بولۇشى، ئادەم تەربىيىلىگۈچىگە خاس پىسخىك ساپا، ساغلام تەپەككۈرغا ئىگە بولۇشى زۆرۈر. ئۇنداق بولمايدىكەن ئۇنىڭدا ئوقۇتقۇچىغا خاس ھېچقانداق سالاھىيەت ھازىرلانمىغان بولىدۇ. ئۇ سىڭدۈرگەن ئەجىر ياراتقان تۆھپە شان شەرەپلەرمۇ مەڭگۈ ھېچنىمىگە ئەرزىمەس نەرسە ھىساپلىنىدۇ. ئەمدى نەزىرىمىزنى ئوقۇتقۇچى شان-شەرەپ ئاستىدىكى تىنىمىز پىدالىق بىلەن جان كۆيدۈرۈپ ئىشلەۋەتقان ۋە جان ئاغرىتماي ئىشلەۋەتقانلارغا قاراتساق گاھ خۇشال بولىمىز گاھ ئۆكسۈيمىز. ئارىمىزدا ھەقىقىي ئوقۇتقۇچىغا خاس پەزىلەتكە ئىگە ئۇستازلىرىمىزمۇ ئەكسىچ ھايەنكەش، ھاراقكەش، قىمارۋازلارمۇ تىپىلىدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئوقۇتقۇچىلىقنى، ھەقىقىي ۋىزدانى مەسئۇلىيىتىنى ئادا قىلىش ئۈچۈن قىلىۋاتقانلاردىن ئايلىق تەمىنات ئۈچۈن قىلىۋاتقانلار سانى كۆپراق تەك بىلىنىدۇ. شۇڭا بۇ كەسپنى تاللىغانلار ئىشلەۋەتقانلار كۆپ، سۆيۈنۋاتقانلار، كۆيۈنۋاتقانلار ئاز، ئادىيسى ئۆز يۇرتىمىزدىكى پۈتكۈل مىللەت ساپاسىنىڭ چوڭقۇر يۈكسىلىشىگە ۋە مائارىپىمىزنىڭ گۈللەپ ياشنىشى ئۈچۈن ناھايىتىمۇ شىپالىق يامغۇردەك پايدىلىق بولغان «ئىككى ئاساسەن» خىزمىتىنى ئىشلەش جەريانىدا ھېت بايرام، دەم ئېلىش كۈنى، كىچە كۈندۈز دىمەستىن ھەممە ئوقۇتقۇچىلار جاپالىق ئىشلىدۇق، ئىشلەش داۋامىدا شۇنى ھىس قىلدۇقكى نۇرغۇن ئوقۇتقۇچىلار ئانىسىدىن تۇغۇلغانغا پۇشايمان قىلدى، پەقەت ئاز ساندىكى ئوقۇتقۇچىلار بۇجاپالىق ئەمما شەرەپلىك خىزمەتنى مائارىپىمىزنىڭ گۈللەپ ياشنىشى ئۈچۈن دەپ تۇنۇپ ھەقىقىي ئىشلىدى، جاپالارغا چىدىدى، شۇنىڭدىن كۇرۇلىشقا بۇلۇدىكى بەزى ناچارلىقلار ئەڭ ئاۋۋال باشقىلارنى تەربىيەلىدىغان ئوقۇتقۇچىلارنىڭ دەل ئۆزىدىن باشلىنىدۇ. مىسالەن، بەزى ئەر ئوقۇتقۇچىلار ئوقۇغۇچىلىرىنى تاماكاغا بۇرۇيدۇ بەزىدە بىللە ئىچىشىدۇ ئوقۇغۇچىسى بىلەن توي قىلىدۇ. ھەلەم ئارىمىزدا بەزى ئوقۇغۇچىلار دەرسنى بىلمىسە، بىلەلمىسە بىرەر ئىشنى خاتا قىلسا ئۇلارغا سەمىمىيلىك ۋە سەۋرچانلىق بىلەن ئۆگەتمەستىن ئەكسىچە ئۇلارنى ھاقارەتلەپ خۇددى ھىندىستان ھىكايە فىلىمى <سەرگەردان> فىلىمىدە تەسۋىرلەنگەندەك ئەينى ۋاقىتتىكى ھىندىستان جەمئىيىتى سەرگەردان راجاغا مۇئامىلە قىلغاندەك مۇئامىلىدە بولىدىغانلار مەۋجۇت. گەرچە بۇخىل ئەھۋاللار ئوقۇتۇش پىرىنسىپلىرىدا چەكلەنگەن بولسىمۇ بەزى ئوقۇتقۇچىلار

قەلبىدە چەكلەنمىگەچكە بۇخىل ئەھۋاللار ئۈزلۈكسىز يۈز بېرىپ تۇرىدۇ. ئۆز ئۇستازى تەرىپىدىن ئاز تولا ئىززەتلەنمىگەن ، ساۋاقداشلار ئالدىدا روھى چۈشكۈن بالا ئۆز خۇشاللىقىنى ، روھى تەسەللىسىنى مەكتەپتىن ئەمەس تورخانا دىسكو، كىنو خانىلاردىن ئىزدەشكە مەجبۇر بۇلىدۇ. نەتىجىدە مەسئۇلىيەتسىز ئوقۇتقۇچىدا چالا تەربىيە كۆرگەن بالا شۇنداق قىلىپ ناچار ئىش ناچار قىلمىشلارنىڭ ئاسانلا سايىپخانى بۇلۇپ قالىدۇ. شۇڭا دەيمەن جەمئىيەتتىكى بولمىغۇر قىلمىشلارنى سادىر قىلۋاتقانلار نىڭ جىنايىتىنى پۈتۈنلەي ئائىلە تەربىيىسى ۋە زامان تەرەققىياتىغا ئارتىپ قويماستىن بەلكى مەكتەپ ۋە ئۇلارنى تەربىيەلەگەن ئوقۇتقۇچىلارغىمۇ بىر ئۇلۇش مەسئۇلىيەت ئارتىشىمىز كىرەك. چۈنكى ئوقۇتقۇچى تەربىيەلەگۈچىنىڭ تەلىم تەربىيە ئەخلاقى پەزىلەت خاراكتىرىنى بايقىغۇچىسى، يىتەكلىگۈچىسى، يىتىشتۈرگۈچىسى. ئۆتۈرى تەربىيەلەپ يىتىشتۈرگەنلەرنىڭ كەلگۈسىگە جاۋابكار بۇلىشى كىرەك. بولمىسا ئوقۇتقۇچى ئەمەس جىنايەتچىلەرنىڭ جاۋابكارى، جىنايەتچىسى. شۇڭا ئوقۇتقۇچىلار ئوقۇغۇچىلارغا نىسپەتەن ئاشۇنداق زور مەسئۇلىيەت ئىگى بولمايدىكەن ھەم ئاشۇنداق زور مەسئۇلىيەت ئىگىدە تۇرۇپ ئوقۇتۇش ئىلىپ بارمايدىكەن ئۇ تەربىيەلەنگۈچىلەرنىڭ ئالدىدا مەڭگۈ قەرزدار ھېساپلىنىدۇ. ھۆكۈمىتىمىز ھازىرقىدەك مائارىپ ۋە ئوقۇتقۇچىلارغا ھەققىي غەمخورلۇق قىلىپ مەبلى ئوقۇتۇش تۈزۈلمىلىرى، ئوقۇتقۇچىلار قانۇن نىزاملرى جەھەتتىن بولمىسۇن ۋە مەبلى دۆلەت سىياسىتى، مەبلەخ جەھەتتىن بولمىسۇن ئوقۇتقۇچىلار تۇرمۇشىنى ياخشى كاپالەتكە ئىگە قىلىۋاتقان، << پۈتكۈل جەمئىيەت ئوقۇتقۇچىلارنى ھۆرمەتلەش ئوقۇتقۇچىلارغا كۈڭۈل بۆلۈش ، مائارىپنى خەلىق رازى بولغۇدەك دەرىجىدە ياخشىلاش >> (خوجىنتاۋ) تەشەببۇسى ئوتتۇرىغا قۇ يوللۇتقان، مائارىپقا مىليونلاپ پاتمانلاپ مەبلەخنى سېلىۋاتقان مۇشۇنداق ئەۋزەل بىر دەۋەردە ئوقۇتقۇچى ئۆزىنىڭ كەسپى بۇرچىنىلا ئەمەس بەلكى ۋىجدانى بۇرچىنى ئادا قىلىشى بەكمۇ زۆرۈر. گەرچە بىر ئوقۇتقۇچىلارنىڭ نۇرغۇن باشقىتىشىچىلىقى، ئارزۇسى، بولمىسۇ ئوقۇتقۇچى دەپ ئاتالغان ئىكەنمىز قىيىنچىلىقلارنى يىگىپ ئۆز ئوبرازىمىزنى ھەقىقىي نامايەن قىلىپ قانداق ياشاشنى مۇنبەردە سۆزلەش بىلەنلا ئەمەس بەلكى ئەمىلى ھەرىكىتىمىز بىلەن كۆرسىتىشىمىز زۆرۈر. مەن ھەرقىتىم ئوقۇتقۇچى ۋە مائارىپ ھەققىدە ئوي خىياللارغا پاتقىنىمدا ئوقۇتقۇچىلارنىڭ سالاھىيىتىم ۋە ۋىجدانى مەسئۇلىيىتىم ئالدىدا تۈگمەس سۇئال-سۇراقلار بىلەن قىيىنلىمەن، مەسلەن: مەن ئوقۇتقۇچى بولغاندىن بۇيان گەرچە ئەتىراپىمىزدىكى مۇھىت ۋە مەكتەپ تۈزۈلمىلىرى دەساقلىنىۋاتقان مۇستەبىتلىك سەۋەبىدىن يەنى ھازىرغىچە ئۆز كەسپىم، بىلىم ساپايىمغا مۇۋاپىق بىر سائەتلىك دەرس ئۆتەلمىدىم، گېزىت - ژورنال پۇلىنى نەخ ئۆلىسەممۇ قايسى گىزىت - ياكى قايسى ژورنالغا مۇشەرى بۇلۇش ئەركىنلىكىگە ئىرىشەلمەسلىكىم، مۇشەرى بولغان گىزىت ژورناللارنىڭ تۇلۇق ۋاختىدە تەگمەسلىكى، ئايالىم، ئائىلەم، ئاتا - ئانىمىدىن ئايرىلىپ بەش ناھىيە ئاتلاپ تاغلىق يېزىدىكى ئاشخانا يوق، قاتنىشى قۇلايسىز بىر مەكتەپتە جاپالىق ئىشلىشىم ھەم بۇجەرياندا بىرەر رەھبەر ياكى مۇدىرنىڭ بىر ئېغىزغەمخورلۇق سۆزىنى ئاڭلاپ باقماسلىقىم... قاتارلىق بەزى ئىشلار مىنى ئازاپلىسىمۇ دەرس مۇنبىرىگە چىققاندا ھەمىنى ئۇنتۇپ كىتىمەن. قۇچقاچتەك ۋىچىرلىشىۋاتقان، ماڭا تەلپۈرۈۋاتقان ئاشۇ كىچىك ناتۋانلارنى كۆرگەندە ھەتتا ئۈزۈمۈ ئۇنتۇلمەن. ئوقۇتقۇچىلىق - ھەقىقىي مەنىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا ئەنە شۇنداق ئۆزىنى ئۇنتۇش دىمەكتۇر، بۇ ئۇنتۇش ھەرگىزمۇ ئۆزىنىڭ ئوقۇتقۇچىلىق بۇرچىنى ئۇنتۇش دىگەنلىك ئەمەس بەلكى ئاشۇ ئوقۇتقۇچىلىق بۇرچى ئۈچۈن ھەممىنى ئۇنتۇش دىگەندىن ئىبارەت.

ئاپتور قاراقاش ناھىيە زاۋا بىزىلىق 2 - ئوتتۇرا مەكتەپ ئوقۇتقۇچىسى

بىزگە بىر كىم مەڭگۈ يۆلەك بولالمايدۇ

ماھىنۇر تۇردى

دوستۇم، سىز ئۆزىڭىزنىڭ كۈچىگە تايىنىپ بەخت ۋە خۇشاللىققا ئېرىشكەنمۇ؟ ۋە ياكى باشقىلارنىڭ ياردىمىگە تايىنىپ خۇشاللىققا ئېرىشكەنمۇ؟

بالىلىق چاغلىرىمدا ئازراقلا ئوڭۇشسىزلىققا ئۇچرىسام دادامغا تايىنىپ ئۇنىڭدىن قۇتۇلۇشنىڭ كويىدا بولاتتىم. شۇ چاغدا دادام ماڭا: « بالام، ھەر قانداق قىيىنچىلىققا يولۇقسىڭىز ئامال بار ئۆزىڭىز ھەل قىلىشنى ئۆگىنىۋېلىڭ، باشقىلارغا تايىنىۋېلىش ياخشى ئادەت ئەمەس، ھازىرغۇ مەن بار، كېيىنكى كۈنلەردىچۇ؟ » دەپ نەسەپەت قىلاتتى. بىر كۈنى دادامدىن ياردەم سورىغىنىدا ئۇ مۇنداق بىر ھېكايىنى سۆزلەپ بەرگەندى: « بىر ئادەم يولدا كېتىۋاتقاندا تۇيۇقسىز يامغۇر يېغىپ كېتىپتۇ. ئۇ بىر لەمپىنىڭ ئاستىدا دالدىلىنىپ، بىرەرسىنىڭ كېلىپ ياردەم بېرىشىنى كۈتۈپ تۇرۇپتۇ. بىر چاغدا ئۇ بىر ئادەمنىڭ كۈنلۈك تۇتۇپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ: ئەپەندىم، ياردەم قىلغان بولسىڭىز، كۈنلۈكىڭىزنى دالدا قىلىپ ئۆيۈمگە بېرىۋالسام بوپتىكەن، دەپتۇ. ھېلىقى ئادەم ئۇنىڭغا بىر قاراپ قويۇپ: كەچۈرۈڭ، سىزگە ياردەم قىلالىمغۇدەكەن، سىزگە مۇشۇ قولۇمدىكى كۈنلۈكلا ياردەم قىلالىمغۇدەك، بۇنى سىزگە بەرسەم مەنچۇ؟ دەپتۇ. ئۇ ھېلىقى ئادەم بىلەن بىللە مېڭىشنى ئويلاپتۇ. بىراق، ھېلىقى ئادەم ئۇنىڭ كۆڭلىدىكى بىلىۋالغاندەكلا ئۇنىڭغا: مەن يەنىلا سىزگە ياردەم قىلالىمغۇدەكەن، چۈنكى بۇ كۈنلۈك مېنىڭ، شۇڭا ئۇ سىزگە ئەمەس، ماڭا دالدا بولۇشى كېرەكتە! سىزگە ھەقىقىي دالدا بولالايدىغىنى يەنىلا ئۆزىڭىزنىڭ كۈنلۈكى » دەپلا كېتىپ قاپتۇ. بۇ گەپنى ئاڭلاپ ئۇ ئادەم خىجالەتچىلىكتىن نېمە دېيىشنى بىلەلمەي قاپتۇ. ئەينى چاغدا دادامنىڭ بۇ ھېكايىسى ماڭا ئادەتتىكى ئىشتەكلا تۇيۇلغانىدى. كەلگۈسىدە مۇستەقىل ياشىيالايدىغان، جاپاغا چىدىيالايدىغان، پەزىلەتلىك ئادەم بولسۇن، دېگەن ئۆمىدلىرىنى كۆڭلىگە پۈككەن مېھرىبان دادامدىن بىمەھەل ئايرىلغاندىن كېيىن، دادامنىڭ ھېكايىلىرىنىڭ تېگىگە يەتتىم. يىللار ئۆتۈپ ھەش – پەش دېگۈچە ئىككى بالغا ئانا بولدۇم، مەيلى خىزمەتتە ۋە ياكى تۇرمۇشتا بولسۇن، ئوڭۇشسىزلىق، كۆڭۈلسىزلىكلەرگە ئۇچرىغاندا تەمتىرىگەن، ئىككىلەنگەن، ئۆمىدسىزلىككە پاتقان ۋاقىتلىرىمۇ بولدى. لېكىن، نەچچە يىللىق تەجرىبە – ساۋاقلىرىدىن شۇنى ئېنىق ھېس قىلدىمكى، دادامنىڭ ھېكايىسىگە يىقىلغان يېرىڭىزدىن ئۆزىڭىز دەس تۇرۇڭ! بىر كىم سىزگە يۆلەك بولالمايدۇ! ئۆزىڭىزنىڭ ئىشىنى ئۆزىڭىز قىلىڭ، دېگەن مەنە يوشۇرۇنغان ئىكەن.

شۇنداق، دوستۇم ئەگەر ئۆزىڭىز ئارزۇ قىلىدىغان ئۆسۈلدا ياشاشنى ئۆمىد قىلسىڭىز، ئۇنداقتا، چوقۇم كىشىلىك ھايات يۆنىلىشىڭىزنى ياخشى بەلگىلەۋېلىشىڭىز كېرەك. ھاياتلىقتا ھېچكىمۇ ياكى ئۇنداقتا، ياكى مۇنداق ئوڭۇشسىزلىق، قىيىنچىلىقلاردىن خالىي بولالمايدۇ، لېكىن ھەممە ئىشتا باشقىلارغا يۆلىنىپ ياشىغىلى بولمايدۇ. ئەلۋەتتە، ئىنسانچىلىقتا باشقىلارغا تايانمايمەن، باشقىلاردىن ياردەم سورىمايمەن، دېگىلىمۇ بولمايدۇ. مۇھىمى، قانداق ئەھۋالدا باشقىلاردىن ياردەم سوراڭ، قانداق ئەھۋالدا چوقۇم ئۆز كۈچىگە تايىنىشنى بىلىشنىڭ ئۆزى ئاقىلانلىكتۇر. ھاياتىمىزنى مەنلىك ئۆتكۈزۈش ئۈچۈن كۆپرەك ۋاقىتىمىزنى ئەھمىيەتلىك ئىشلارغا سەرپ قىلالىلى، تىرىشساقلا ئۆگىنىش، خىزمەت، تۇرمۇشتا ئۆتكىلى بولمايدىغان داۋان، يەڭگىلى بولمايدىغان توسۇق بولمايدۇ. كۆڭلىدە باشقىلارغا تايىنىشنىلا ئويلايدىغان ئادەم ئۆزىنى كىمىنىڭ يۆلەۋاتقانلىقىنى بىلمەسلىكى مۇمكىن. مەسىلە شۇكى، كىمىنىڭ يۆلەۋاتقىنى مۇھىم ئەمەس، مۇھىمى، بىزنىڭ مۇشۇ نۇقتىنى تونۇپ يېتەلىشىمىزدە.

شۇ نەرسە ئېسىڭىزدە بولسۇنكى، كىشىلىك ھاياتتا ھېچكىم بىزگە يۆلەك بولالمايدۇ. ئۆزىمىزنىڭ ھايات يولىنى باشقا بىرى ئەمەس، ئۆزىمىزلا قۇرۇپ چىقالايمىز.

بىز قانداق ياشاۋاتىمىز؟

www.seltenet.co .

ياشاش — جانلىقنىڭ ئۆز مەۋجۇتلۇقىنى ساقلاش جەريانى. ياشاش ئۈچۈن ئەڭ ئالدى بىلەن مەۋجۇتلۇقنىڭ كاپالىتى بولغان ماددىي ئېھتىياج كاپالەتكە ئىگە بولۇشى كېرەك. بۇ، ھېچكىم ئىنكار قىلالمايدىغان ھەقىقەت،

ئەلۋەتتە. ماددىي ئېھتىياجنى قاندۇرۇش ئۈچۈن جەمئىيەتتە ھەركىم ئۆزىنىڭ ئارزۇسى ۋە غايىسى، قابىلىيىتى ۋە ئىقتىدارى بويىچە تۈرلۈك كەسىپلەر ۋە ھۈنەر بىلەن شۇغۇللىنىدۇ. ئۇلار ياراتقان ئەقلىي ۋە جىسمانىي ئەمگەك قىممىتىنىڭ يۇقىرى - تۆۋەنلىكى، تۇرمۇش سۈپىتىنىڭ، شۇنداقلا تۇرمۇشتىكى ئىستېمال سەۋىيىسىنىڭ يۇقىرى - تۆۋەنلىكىنى بەلگىلەيدۇ. ھەقىقەتتىكى، مۇتلەق كۆپ ساندىكى كىشىلەر باياشات تۇرمۇشقا، يۇقىرى ئىستېمالغا ئىنتىلىدۇ، ئۇنىڭ ئۈچۈن تىرىشىدۇ، ئۇنىڭغا يېتىش ئۈچۈن كۈرەش قىلىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ، ياشاش — مول ئەقىل - پاراسەت، يۈكسەك شىجائەت، ئۆلەمس ئۈمىد - ئىشەنچ ئاساسىدىكى قىممەتلىك پۇرسەت.

سز جەمئىيەتنىڭ بىر ئەزاسى بولۇش سۈپىتىڭىز بىلەن ھاياتلىق سەھنىسىدە قانداق ياشاۋاتقانلىقىڭىز ھەققىدە ئويلىشىپ كۆردىڭىزمۇ؟

بىز، ئاتا - ئانىمىز بۇ دۇنياغا ئاپىرىدە قىلىپ قويغىنى ئۈچۈنلا زورمۇزور ياشايمىزمۇ؟ ئۆزىمىزنىڭ مەۋجۇتلۇقىنىڭ بەلگىسى بولمىش تەننىڭ ئېھتىياجى ئۈچۈنلا بىرەر ئەمگەك بىلەن شۇغۇللىنىمىزمۇ؟ ياكى بولمىسا بۇ دۇنياغا ئاپىرىدە قىلغان «گۇناھى» ئۈچۈن ئاتا - ئانىمىزغا بارلىق ئېغىرچىلىقىمىزنى ئارتىپ، ئەتراپىمىزدا قانداق ئىشلارنىڭ بولۇۋاتقانلىقى بىلەن پەرۋايىمىز پەلەك ھالدا، ئۆيگە كىرسەك قاچا بىكارلاپ، تالغا چىقساق كىچىك چىڭداپ كۈن ئۆتكۈزۈمىزمۇ؟ ھايات بىز ئۈچۈن ئىلگىرىكىلەرنىڭ ئىش - پائالىيەتلىرىنى ئوقۇل ھالدا دورايدىغان، قىلچە ئىلجادكارلىق بولمايدىغان ئەھمىيەتسىز جەريانمۇ؟ ھاياتلىق — بىرەر كەسىپ، خىزمەت ۋە ھۈنەرنىڭ پىشىنى تۇتا - تۇتمايلا ھەر خىل ئەيىش - ئىشەت سورۇنلىرىغا چېپىپ، تاپقان تۆت تەڭگىمىزنىڭ تويىسىنى كۆككە سورۇپ، ئۆزىمىزنى بىلمەيدىغان جەريانمۇ؟ ھايات دېگەن باشقىلار نېمە قىلسا بىزمۇ شۇنى تەكرارلايدىغان، نېمە قىلسا شۇنداق قىلىدىغان قېلىپلاشقان پائالىيەتمۇ؟ ئاشۇنداق ياشاشنىڭ نېمە زۆرۈرىتى بار؟ ئۆزىمىزنىڭ قانداق ياشاۋاتقانلىقىمىز بىلمەي ياشاۋاتقانلار ئىنتايىن ئاز سانى تەشكىل قىلىمۇ، ئۇ بەدەندىكى يامان سۈپەتلىك تۆسىمگە ئوخشاش بىر كۈنلەرگە بارغاندا بىزنى، يەنى «ئۇيغۇر» ئاتىلىپ ياشاۋاتقان ھەربىرىمىزنى تەسەۋۋۇر قىلىپ ئۆلگۈرەلمەيدىغان پاجىئەلىك قىسسىلەرگە ئىتتىرىشى مۇمكىن.

تارىخ بىزنى تەرەققىي قىلغان دۆلەتلەردە باياشات تۇرمۇش كەچۈرۈۋاتقان كىشىلەرگە ئوخشاشلا يېڭى ئەسىرگە ئىختىيارسىز باشلاپ كىردى، بىز يېڭى ئەسىردە رەھبىرىمىز رىقابەت ئېقىمىنىڭ كەسكىن سىناقلىرىغا دۇچ كەلدۇق. دۇنيا كۆپ قۇتۇپلىشىشقا قاراپ يۈزلەندى، جەمئىيەت تارىختا مىسلى كۆرۈلمىگەن دەرىجىدە زور تەرەققىياتلارغا ئېرىشتى. جۈملىدىن بىزمۇ تەرەققىياتلاردىن چەتتە قالماي، مۇئەييەن دەرىجىدە تەرەققىي قىلدۇق ھەم ئۆزۈمىزگە تۈردە تەرەققىي قىلىۋاتىمىز. كىشىلەرنىڭ ياشاشقا بولغان ئېھتىياجى ۋە تەلپى ئاللىقاچان ئەنئەنىۋى تار رامكىنى پىچاقلاپ تاشلىدى. تۇرمۇشتىكى ئاددىي مەنئىيەتلەرنىڭ غېمىدىن باشقا، جەمئىيەتتە ھەركىم ئۆزىگە خاس ئىمتىياز، ئورۇن ۋە مەرتىۋىگە ئېرىشىش، شۇنداقلا ئۆزىگە خاس روھ بىلەن ياشاش ئۈچۈن كەسكىن رىقابەتكە ئاتلاندى. رىقابەتتە شاللىنىش ۋە تاللىنىش ھەربىرىمىزنىڭ رەھبەت ئاسىنىدا گۈلدۈرلەپ چاقىدىغان چاقماققا ئوخشاش مەزگىلسىزلا ۋەھىمە سالدىغان، جان - جەھلىمىز بىلەن ئىرىشىشقا ئۈندەيدىغان ئۈنۈملۈك سىگنالغا ئايلاندى. ئەتىكى تۇرمۇش، ئەتىكى ھايات ھەققىدىكى تۈرلۈك سوئاللار ئەزەلدىنلا «ئالا» پېتى كېلىۋاتقان تەپەككۈرىمىزنى چارچىتىپ، يىگىلىتىپ قويۇش تەرىپىگە يۈزلەندۈردى. بىز بەئەينى ئۇۋىسى بۇزۇلغان ھەرىدەك ھەر تەرەپكە قاترايمىز - يۇ، ئۆزىمىز ۋە باشقىلار رازى بولغۇدەك نەتىجىگە ئېرىشەلمەيمىز. قىلغان ئەمگىمىز ۋە دەسىمىزنىڭ مېۋىسى مەي بولغۇچە تاقەت قىلالماي «غورا» پېتى تاشلاپ قويىمىز، گاھى ئۇنىڭغا، گاھى بۇنىڭغا زەھىرىمىزنى چېچىپ، ۋاقىت ئىسراپ قىلغاندىن باشقا ھېچقانچە قىممەت يارىتالماي، يەتكۈچە قەرزگە، غەمگە بوغۇلىمىز، بۇ نېمە ئۈچۈن؟

جەمئىيەتتىكى خېلى كۆپ ساندىكى كىشىلەر قانداق ياشاش ھەققىدە ئويلىشىپ كۆرگەن بولسىمۇ، ئۆزۈمگە دائىرىسىدىن ھالقىپ كەتمەيدۇ. ياشاش گۇيا مەڭگۈ تەكرارلىنىدىغان پائالىيەتتەك بىرەر ئۆزگىچە شەكىل ۋە ئەندىزە يارىتىش ئۈچۈن ئىزدەنمەيدۇ. «ئاتا - بوۋام دېھقان بولۇپ ياشاپتۇ، مەن چوقۇم كادىر بولىمەن»، «ئاتا - بوۋام كادىر ئىكەن، مەن چوقۇم دوكتور، پروفېسسور، ئالىم ... بولىمەن»، «ئاتا - بوۋام ئەجدادلىرىمىزدىن مىراس قالغان قورۇ - جايلاردا ئولتۇرۇپتۇ، مەن بۇ قورۇ - جايلارنى يېڭىلاپ زامانغا لايىق سالىمەن...» دېگەندەك ئويلىرىنى ئويلاشنى خالىمايدۇ؛ ھەتتا ئوقۇپ بىلىم ئىگىلەش، خىزمەت قىلىپ تۆھپە يارىتىش، ئۆزىنى قۇدرەت تاپقۇزۇشتىن ئىبارەت ئىنسانىي بۇرچىمۇ سۇس مۇئامىلە قىلىدۇ. يەنە تېخى ئوقۇپ بىلىم ئىگىلەش، بىرەر كەسىپ ۋە ھۈنەر بىلەن شۇغۇللىنىشتىن مەقسەت پۇل تېپىش، دېگەن بىر تەرەپلىمە ئىدىيىنىڭ تەسىرىدىنمۇ، ئەيتاۋۇر، بالىلىرى مەكتەپ پۈتتۈرۈپ كەلسە كۆڭۈلدىكىدەك خىزمەت تاپالماستىقىدىن ئەنسىرەپ ۋەياكى مىڭ تەستە تاپقان

پۇلىنى بۇزۇپ - چېچۈۋەتكەندەك تۇيۇلۇپ، بالىلىرىنى ئالىي مەكتەپلەردە ئوقۇتۇشتىن ۋاز كېچىدۇ. بالىلارمۇ ھەتتا ئوقۇش، خىزمەت قىلىشنىڭ ئاخىرقى مەقسىتى پۇل تېپىش ئىكەن، ئوقۇپ ۋاقىت ئىسراپ قىلغاندىن پۇل تاپقان ياخشى ئىكەن، دەيدىغان كۆزقاراشتا بولىدۇ. ئەمدىلا تولۇقسىز ياكى تولۇق ئوتتۇرا مەكتەپنى پۈتتۈرگىنىگە قارىماي، بىرمۇنچە بالا ھەرقايسى رېستوران ۋە مېھانسارايلىرىدا، تۈرلۈك نامدىكى شىركەتلەردە ھەر خىل مۇلازىملىق كەسىپلىرى بىلەن شۇغۇللانماقتا. بۇ جەرياندا جەمئىيەتتىكى ناچار ئىش - ھەرىكەتلەرگە، ئەخلاقسىزلىقلارغا، قانۇنسىز ھەرىكەتلەرگە چېتىلىپ قېلىپ، تۈگىمەس كۆڭۈل ئاغرىقلىرىغا مۇپتەلا بولۇپلا قالماي، يەنە ياشلىق مەزگىللىرىنى تۈرمەلەردە پايخان قىلماقتا. ئۇلار مەكتەپلەردە تىرىشىپ ئوقۇغان، بىلىم ۋە تېخنىكا ئىگىلىگەن بولسا، تېخىمۇ ياخشى خىزمەت شارائىتى ۋە پۇل تېپىش پۇرسىتىگە ئېرىشەلمەسلىكى - ھە؟ ئەلۋەتتە، ھېچ بولمىغاندا ئۆزىنى نابۇت قىلماي نېمىنىڭ توغرا، نېمىنىڭ خاتا، نېمىنىڭ ئەخلاقسىزلىقى، نېمىنىڭ قانۇنسىزلىقى ئىكەنلىكىنى ئايرىپ، ئۆزىنى ئۆزى قوغدىيالىغان بولاتتى. توغرا، پۇل ئىجتىمائىي تۇرمۇشنىڭ مەركىزى، جەمئىيەت تەرەققىياتىنىڭ ھەرىكەتلەندۈرگۈچ كۈچى. ھازىر خەلقئارادىمۇ ئىقتىسادىي كۈچلۈكلۈك تەكىتلىنىدىغان، ئالاقىلىنىدىغان ۋەزىيەت بارلىققا كەلدى، ئەمما پۇلغا قانداق ئېرىشىش، ئۇنى نېمىلەرگە سەرپ قىلىش بىلەن قانداق مەقسەتنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئەڭ مۇھىم مەسىلە بولۇپ قالدى. تاپقان پۇلنى ئەھمىيەتلىك جايلارغا ئىشلىتىش، شۇ ئارقىلىق ئۆزىنىمۇ، ئۆزىگىنىمۇ رازى قىلىش شۇ پۇلغا ئېرىشكۈچىنىڭ سەۋىيىسىگە، ۋەجدانىغا باغلىق. پۇل ياخشى نىيەتلىك ئادەمنىڭ ئالاقىسىدا بەخت، يامان نىيەتلىك ئادەمنىڭ ئالاقىسىدا بەختسىزلىك پەيدا قىلىدىغان قوش بىسلىق شەمشەر. بۇ شەمشەرگە قانداق ئېرىشىش ۋە ئۇنى قانداق ئىشلىتىشنى بىلىش، ياشلار جىددىي ئويلىشىدىغان، ئىزدىنىدىغان مەسىلىلەرنىڭ بىرى، ئەلۋەتتە.

بەزىلەر: «ئالىي مەكتەپتە ئوقۇپ، بىرەر خىزمەتكە ئېرىشەلمەسەڭ، دېھقان بولسەن» دەيدۇ، ئۆگىنىشكە كۆڭۈل بۆلمەيۋاتقان بالىلىرىغا. ئەمما ھازىرقى دەۋردە دېھقان بولۇش ئۈچۈنمۇ بىلىم ۋە ئەقىل - پاراسەت كېرەك. ھازىرقى جەمئىيەتتە قانداق دېھقان بولۇش، قانداق ئادەم بولغانغا ئوخشاشلا مۇھىم. بىز ھەممىمىز ئەلىمىساقىتىن دېھقانچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىپ ياشاپ كەلگەن دېھقان مىللەتنىڭ ئەۋلادى. بىزگە نىسبەتەن ئەڭ قۇرۇنچىلۇقى دېھقان بولۇشنى نومۇس، دېھقانچىلىق قىلىشنى ئۆچ كۆرىدىغان ناچار روھىي ھالەت. قانداق دېھقان بولۇشنى بىلىمەسلىك، ياراملىق، ھەقىقىي دېھقان بولالماستۇر.

بىز جەمئىيەتتىن ئىبارەت بۇ كەڭرى سەھنىدە ياشاشقا بولغان پوزىتسىيىمىزنىڭ، تەلپىمىزنىڭ ئوخشاش بولماسلىقى تۈپەيلىدىن ئىجادكارلىق، سەركىلىك، سەردارلىق روھىمىزنى ئۆزۈل - كېسىل يوقىتىپ قويۇش خەۋىپىگە دۇچ كېلىۋاتىمىز. تەرەققىيات ئېلىپ كەلگەن رىقابەت بىزنى ھەر تەرەپتىن ئىسكەنجىگە ئالدى، خېلى بىر تۈركۈم ئىلىم خۇمار، ئىرادىلىك كىشىلىرىمىز سەپنىڭ ئالدىدا غالىب قەدەملىرى بىلەن بېشىنى تىك تۇتۇپ كېتىۋاتقان بولسىمۇ، ئۇلارنىڭ ئىزىنى بېسىپ كېلىۋاتقانلىرىمىز زادى قانچىلىك؟ قانائەتچانلىق، ھۇرۇنلۇق، پۇرسەتپەرەسلىك، تەمەخورلۇق، تەخسىكەشلىك، قارىغۇلارچە مودا قوغلىشىشقا ئوخشاش بولمىغۇر تىللەتلىرىمىز؛ بۈگۈندىلا ئويلاپ ئەتىنى ئويلىمايدىغان، يېقىننىلا ئويلاپ، يىراققا نەزەر سالمايدىغان تار مەزمۇندىكى تۇرمۇش كەچۈرۈش ئادەتلىرىمىز... تۆمۈربويى ئۈزلۈكسىز تۈردە بىلىم ئېلىش، ئۆگىنىش يولىمىزدىكى ساغلام روھىمىزنى قۇرتتەك غاجاپ، ئۆزىمىزگە تېگىشلىك بولغان تالاي پۇرسەتلەردىن، ئىمتىيازىلاردىن مەھرۇم قالدۇرماقتا.

بىلىم ئېلىش، ئوقۇش دېگەن مەكتەپ يېشىدىكى، مەكتەپ ئىچىدىكى جەمئىيەت ئەزالىرىنىڭلا ۋەزىپىسىدەك، خىزمەتكە چىقىۋالغانلىرىمىز ئۈزلۈكسىز تۈردە بىلىم ئېلىش ۋە ئۆگىنىش دېگەنلەرنى ئويلىمايدىغان بولدۇق. ئۆز كەسىپىمىزگە مۇناسىۋەتلىك بولغان ئۇنۋان ئېلىش، دەرىجە ئاتالاش ئىمتىھانلىرىغا قاتنىشىش، ئۆتۈش دېگەنلەر گويا پۇلسىرات كۆۋرۈكىگە ئوخشاش تۇيۇلۇپ، تىزىملىتىشقىمۇ جۈرئەت قىلالمايمىز، ئەكسىچە كىچىك بولسىمۇ بىرەر ئەمەلگە ئېرىشىشنىڭ كويىدا ئىشكىۋىتىشكە دوقۇرۇپ، تىمسىقلاپ يۈرمىز. تەلپىمىز ئوڭدىن كېلىپ بىرەر ئەمەلگە ئېرىشىپ قالغانلىرىمىز يۇقىرىغا «خوش - خوش» دەپ بەل ئېگىپ، تۆۋەننى خالىغانچە بېسىپ گىدىيىپ، تېرىمىزگە سىغماي يۈرمىز. دوكلات يوللىغاندا يېزىلغان ماتېرىيالدىكى ئاتالمىش زور نەتىجىلىرىمىز بىلەن يۇقىرىنى ئالداپ، تېخىمۇ چوڭراق ئەمەلگە ئېرىشىشنىڭ كويىدا بولىمىز. يۇقىرى رەھبەرلىك تۈرلۈك ھىيلە - ۋاسىتىلىرىمىزنىڭ تەسىرىدە بىرەر قېتىم ماختاپ، مۇكاپاتلاپ قويىمىز تېخىمۇ كۆرەڭلەپ ئۆزىمىزنى بىلەلمەي، ئۆزىمىزنى كۆككە كۆتۈرۈپ قويغا يەر تاپالماي قالىمىز. رەھبەرلىكنىڭ كۆزىگە سەت كۆرۈنۈپ قالسام خىزمەت ئورنىمىزدىن، يەۋاتقان ئېشىمىدىن قۇرۇق قالمىمىكەن، دەپ كۆز ئالدىمىزدىكى مەنپەئەتنىلا ئويلايمىز. ئۆزىمىز بىر كادىرغا، زىيالىغا خاس دادىل پىكىر قىلىپ، نامۇۋاپىق ئىشلارغا قارىتا نارازىلىقىمىزنى ئىپادىلىمەيمىز، ئەكسىچە

ساپانغا قوشقان كالدەك ئولتۇرغىنىمىز ئولتۇرغان. ھەرقانداق بىر ئىش بىلەن مۇناسىۋەتسىزدەك يوقنىڭ ئورنىدا ياشايمىز. يەنە بەزىلىرىمىز خىزمەت ئورنىمىزدا ھېچقانداق نەتىجە ياراتمىساقمۇ، ئىقتىدار ۋە بىلىملىرىمىز كۈنىمىز يېڭىلىنىپ ئۆزگىرىۋاتقان تەرەققىياتقا ماسلىشالماي، «قېرىپ» قالسىمۇ، قىلچە ئۆيلىماي ۋاقتى ئۆتكەن نەتىجىلىرىمىز، دېپلوملىرىمىز ۋە نەچچە ئون يىللىق خىزمەت ستاژىمىزنى پەش قىلىپ ئۆز - ئۆزىمىزدىن پەخىرلىنىپ، خىزمەت ئورنىمىز بولغانلىقىغا مىڭ شۈكرى قىلىپ، ھۆكۈمەت بەرسە ئېلىپ، بەرمىسە قاراپ، بولمىسا كىملىرىدىن دۇر زارلاپ، قاقشايمىز. ئالىي مەكتەپلەرنى ئەلا نەتىجە بىلەن پۈتتۈرگەن، ئۆگەنگەن بىلىملىرىنى ئىشلىتىشكە پۇرسەت تاپالمايۋاتقان، ئەمما خىزمەت قىلىش قىزغىنلىقى ئۈستۈن بىر قىسىم ياشلىرىمىز ئۆز بىلىمىنىڭ تېخىمۇ تاكامۇللىشىشى، ۋاقتىنىڭ بىكار ئۆتمەسلىكى، جەمئىيەتكە تۆھپە قوشۇش ئىرادىسىنىڭ تۈرتكىسى بىلەن ھېچقانداق ھەق تەلەپ قىلماي، بىر قىسىم ئورۇنلارغا كىرىپ، ئۆزۈڭدىن جان كۆيدۈرۈپ خىزمەت قىلىشىمۇ، نېمىشقىدۇر ئۇلارنى ياراتمايمىز؛ بىز قىلالمايۋاتقان، قىلىشنى خالىمايدىغان بىرەر ئىشنى ۋايىغا يەتكۈزۈپ قىلىپ سالىشىمۇ قوقاسقا ئولتۇرۇۋالغاندەك چىدىيالماي قاليمىز. ئورنىمىزنى تارتىۋالارمىكىن، «ئالتۇن تاۋاق» ئىمىزدىن قورۇق قالامدۇقكىن دەپ ئەنسىرەپ، ئۇلارنىڭ خىزمەتلىرىگە يېقىندىن ماسلاشماقتا يوق، ياردەم بەرمەكتە يوق، تۈرلۈك ۋاسىتىلەر بىلەن ھەر خىل توسالغۇلارنى پەيدا قىلىپ، پۈتلىكاشاڭ بولۇشقا ئۇرۇنىمىز. ۋاسىتە تاللىماي ئۇلارنى رەھبەرلىككە سەت كۆرسىتىشكە تىرىشىمىز. رەھبەرلىك قىلغانلىرىمىزغا ئىشەنمىسە، ئەكسىچە ئۇلارنى قوللىسا، خىزمەتلىرىگە قۇلايلىقلارنى يارىتىپ ياردەم بەرسە، ئۇلارغا ھەر خىل بەنئامىلارنى چاپلاپ، سامان ئاستىدىن سۇ يۈگۈرتۈپ، سۆز - چۆچەك ئويىڭىنى قىلىپ قويىمىز. رەھبەرلىكنىڭ قوللىشىغا ئېرىشكۈچى ناۋادا بىر قىز بولۇپ قالسىمۇ بىزگە بولۇپ بېرىدۇ، خىلىۋىخىل پەرزەنتلەرنى ئۆيدۈرۈپ چىقىرىپ، ئۇنى جەمئىيەتتە باش كۆتۈرۈپ يۈرۈشىكىمۇ ئامالسىز ھەۋالغا چۈشۈرۈپ قويىمىز. ئاقىۋەتتە نېمىگە ئېرىشىمىز؟ ساڭمۇ يوق، ماڭمۇ يوق بولۇپ رەللە بولىمىز. تېخى نادانلىقىمىز، بىلىمىمىزلىكىمىز، ئىقتىدارسىزلىقىمىز ۋە ئىرادىسىزلىكىمىز تۈپەيلىدىن خىزمەت ئورنىمىزدىكى رىقابەتتە مەغلۇپ بولۇپ، كۈچلۈكلەر تەرىپىدىن سىقىپ چىقىرىلغىنىمىزدا، ئۆز تەقدىرىمىزنى ئۆز قولىمىزدا يارىتالمىغان دىتسىزلىقىمىزدىن، نادانلىقىمىزدىن ئۆكۈنەي، ئەكسىچە ياراتقان تەڭرىدىن، مىڭبىر جاپا - مۇشەققەتلەرنى چېكىپ بېقىپ قاتارغا قوشقان، ئاشۇ خىزمەتكە ئېرىشتۈرۈش ئۈچۈن قىلمىغىنى قالىمىغان ئاتا - ئانىمىزنىڭ كىملىرىگىدۇر خۇشامەت داستىخانلىرىنى يايىمىغىنىدىن ئاغرىنىمىز. ئۆزىمىزنىڭ مەغلۇبىيىتىگە ھامان جەمئىيەتتىن، ئىجتىمائىي تۈزۈمدىن، ئاتا - ئانىلىرىمىز ۋە باشقىلاردىن باھانە ئىزدەيمىز.

ئايروم ساندىكى بىر قىسىملىرىمىزنىڭ كۆڭلىدە «بىرەر مەكتەپنى ئەپلەپ - سەپلەپ پۈتتۈرسەك، خىزمەتنىڭ پېشىنى تۇتساق بولدى» دەيدىغان ئىدىيە ئىنتايىن چوڭقۇر يىلتىز تارتقان بولغاچقىمۇ، خىزمەت قىلىش پۇرسىتىگە ئېرىشكەنلىرىمىز ئۆرلەپ ئوقۇش، بىلىمىمىزنى يېڭىلاش دېگەنلەرنى ئەسلا ئويلىماي، قانداقتۇر تۈگمەس مېھماندارچىلىقىمىز ۋە باردى - كەلدىمىز بىلەن، ھەر خىل نامدىكى ئولتۇرۇشلار بىلەن كۈن ئۆتكۈزۈمىز. يۈرەك پارىمىز بولغان پەرزەنتلىرىمىزنىڭ تەربىيىلىنىشى، تەلەپ - ئارزۇلىرى، ئىستىقبالى ھەققىدە ئەسلا ئويلاپ قويمايمىز. بالىلىرىمىزنى گاھى ئۇ چوڭ ئۆيگە، گاھى بۇ چوڭ ئۆيگە ئاپىرىپ قويۇپ، گاھى ئۆيلىرىمىزدە يالغۇز قالدۇرۇپ، ئۆزىمىز بىلگەننى قىلىمىز. ئەلەر «بالا تەربىيىلەش ئاياللارنىڭ مەجبۇرىيىتى» دېسە، ئاياللار «بالا يالغۇز مېنىڭمۇ، ئەرنىڭ مەجبۇرىيىتى يوقمۇ؟» دەپ مەسئۇلىيەتنى بىر - بىرىمىزگە ئىتتىرىپ، بالىلىرىمىزنىڭ تەربىيىلىنىش پۇرسىتىنى قولدىن بېرىپ قويۇۋاتقانلىقىمىزنى ئويلاپ قويمايمىز.

بەزىلىرىمىز ھەتتا ئۆزىمىز بىر يىل قىلغان خىزمەتنىڭ خۇلاسە ماتېرىيالى ياكى جاپالىق خىزمەت قىلىپ، مىڭبىر جاپادا ئېرىشكەن «ئىلغار»لىقىمىزنىڭ ماتېرىيالىنىمۇ يازالمايدىغان ھالىمىزغا، كۆڭلىمىزدە ئۆزىمىزدىن باشقا ھېچكىمنى ياراتمايمىز. گاھى ئۇنى، گاھى بۇنى ئاق - كۆك دەپ، غەيۋەت - شىكايەت، ئورۇنسىز قاقشاشلار بىلەن كۈنلەرنىڭ قانداق ئۆتۈپ كېتىۋاتقانلىقىنى سەزمەي قاليمىز. خىزمەت قىلىش شەرىپىگە ئېرىشەلمەي سودا - سېتىقتا تەلپىمىز ئوڭدىن كېلىپ ئاز - تولا پۇل تاپقانلىرىمىز شۇنچە تىرىشىپ تاپقان پۇلىمىزنى تېجەشلىك، پەلانىلىق، ئورۇنلۇق جايلارغا سەرپ قىلماي، خالىغانچە بۇزۇپ - چاپچىمىز. تۈرلۈك كۆڭۈل ئېچىش سورۇنلىرى بىز ئۈچۈنلا ئېچىلغاندەك، ئۇلارغا پۇل خەجلىپ بەرمىسەك كۈنىمىز گەچ بولىدۇ. پۇل تاپالمايۋاتقانلىرىمىز نېمە ئۈچۈن پۇل تاپالمايۋاتقانلىقىمىز ئۈستىدە ئويلىنمايمىز. ئەكسىچە، كىچىك ئىشنى ياراتمايمىز، چوڭ ئىشلارغا چامىمىز يەتمەيدۇ. شۇنداق تۇرۇقلۇق، جاھاندىن نارازى بولۇپ قاقشايمىز. جەمئىيەتتىكى ھەرقانداق بىر ئىش بىز بىلەن مۇناسىۋەتسىزدەك، ئۆزىمىز بىلگەن سەنەمگە دەسسەيمىز. غورىگۈل تۇرمۇش كەچۈرسەكمۇ قورسىقىمىز ئاچ، ئۈچىمىز يالىڭاچ قالغانغا شۈكرى قىلىپ ياشاشقا رازى بولىمىز. جېنىمىزنى ئۇپراتماي، قولىمىزنى ئەگرى

قىلماي باياشات تۇرمۇش كەچۈرۈش شېرىن چۈشنى كۆرۈپ، ئاغزىمىزنى تاتلىق قىلىمىز. ئاشۇنداق تۇرمۇش خىيال قىلغانغا پەيدا بولۇپ قالمايدىغۇ - ھە؟! نېمىلەرگە تەلپۈنۈش، نېمىلەرگە ئېرىشىش، تىرىشىش، ئىزدىنىش، ئۆز - ئۆزىمىزنى قۇدرەت تاپقۇزۇش دېگەن ئوي - پىكىرلەر كۆڭلىمىزدىن كۆتۈرۈلۈپ كەتكەندەك، تۇرمۇشتىكى ئاددىي ئېھتىياجلىرىمىز ھۆددىسىدىن چىقالماي، تېنەپ - تەمتىرەپ ياشايمىز.

خىزمەت بىلەن پۇل بىر - بىرىنى شەرت قىلىدىغان، ھاياتلىق پائالىيەتىمىزدىكى ئىككى ئەگگۈشتە. بۇ ئىككى ئەگگۈشتە يۈكسەك پەزىلەت، ئىنسانىي خىسلەتلەر بىلەن بىرگە لىسە، بىزنى ئاجايىپ ھۆرمەتكە، قىممەتكە، شان - شەرەپكە ئىگە قىلىدۇ، ئەلۋەتتە. ئۆز خىزمەت تەرەققىياتىنىڭ تەلىپى بولۇپلا قالماستىن، ئىقتىسادىي تۇرمۇشىمىزنىڭ تېخىمۇ ئۇتۇقلۇق، كەسپىي تېخنىكىمىزنىڭ زامانغا لايىق، ھۈنرىمىزنىڭ كامالەتكە يېتىشى ئۈچۈن ئەلۋەتتە جاپاغا چىداپ تىرىشىشىمىز، تىرىشىشىمىز، يەنە تىرىشىشىمىزغا توغرا كېلىدۇ. ئەجدادلىرىمىزنىڭ ياۋايى ھاياتلارنىڭ ھۈجۈمىدىن ساقلىنىش ۋە ھايات قېلىش ئۈچۈن جىسمانىي جەھەتتىن ئۆزلىرىنى چىنىقتۇرغانلىقى ھەممىگە مەلۇم. ھازىرقى جەمئىيەتىمىزدە ياشاش ئۈچۈن بۇرۇنقىدەك جىسمانىي ئۈستۈنلۈك ئەمەس، قابىلىيەت، ئىقتىدار، تېخنىكا ئۈستۈنلۈكى جەمئىيەتتىكى ياشاشنىڭ، ياشاشتىكى ئېھتىياجىمىزنىڭ مۇھىم ئاساسى. تەرەققىيات تېزلىشىشىمىز رىقابەت كەسكىنلىشىدۇ، رىقابەت كەسكىنلىشىشىمىز ئىقتىدارىمىز خىزمەتچى، لايىقەتسىز كەسىپ ئەھلى، ئائىۋىست ھۈنەرۋەنلەر ھامان ھەرقايسى جەھەتلەردىن پىشىپ يېتىشىشكەن بىلىم ئەھلىلىرى تەرىپىدىن سىقىپ چىقىرىلىدۇ.

ئەجدادلىرىمىز ئۆز زامانىسىدا ئاجايىپ مۆجىزىلەرنى بارلىققا كەلتۈرۈپ، جاھان مەدەنىيەت تەرەققىياتىغا تېگىشلىك تۆھپە قوشقان. قانداق ياشاشنىڭ ئۆلۈمى ئابىدىسىنى تىكلەپ بەرگەن. ئۇلارنىڭ جاپاغا چىداش روھى، ئىلىم - مەرىپەتكە بولغان كۈچلۈك ھېرىسىمەنلىكى، قىيىنچىلىق، توسالغۇ ئالدىدا ئۈمىدۋارلىقى ھازىرمۇ ھەرقايسى ساھەلەردە سەپنىڭ ئالدىدا تۇرۇۋاتقان ئۈمىد يۇلتۇزلىرىمىزنىڭ قېنىدا جۇش تۇرۇپ، ئۆزىنىڭ ئالەمشۇمۇل سېھرىي كۈچىنى نامايان قىلماقتا. ئەلۋەتتە، ئەجدادلىرىمىز ناخشا - ئۈمىدلىك ئالەمگە مەشھۇر بولۇپ قالماستىن ئىلىم خۇمارلىقى، ھۈنەر - كەسپتە ماھىرلىقى، ئېسىل پەزىلىتى، تىرىشچانلىقى، ئەمگەك سۆيەرلىكىگە ئوخشاش بۈيۈك سۆيەتلىرى بىلەنمۇ ئالەمگە مەشھۇر.

مۆھتەم ئوقۇرمەن، ياشلىق __ تەننىڭ بىر مەزگىللىك بەردەم ۋە بەرنالىقى بولماستىن، بەلكى پۈتكۈل ئۆمۈر دەرىخىنى سۇغىرىپ تۇرىدىغان قۇرۇماس بۇلاق؛ تۈرلۈك مۈشكۈل قىيىنچىلىقلار، ئازاب - ئوقۇبەتلەر، ئاچچىق خورلۇقلار ئىچىدىمۇ ياشاشقا ئۈندەپ تۇرىدىغان مەنىۋى كۈچ؛ زۆلەت ئىچىدە نۇرلىنىپ تۇرىدىغان ئابىھايات؛ ھالىمىز ئاندىنلا ئىلھام - مەدەت بەرگۈچى سۇنئىيەت ئىشەنچ؛ تاغلارنى تالغان، چۆللەرنى بوستان قىلغۇچە توختىمايدىغان چىدام، غەيرەت ۋە ئىرادە. يىللارنىڭ ئۆتۈشى تېنىمىزنىڭ ساغلاملىقى ۋە گۈزەللىكىنى مۇقەررەر ھالدا ئېلىپ كېتىدۇ، ئەمما قەلبىمىزدىكى يۈكسەك غايىمىزنى ئېلىپ كېتەلمەيدۇ. ياشلىق ھېس - تۇيغۇلىرىمىزنى قېرىتالمايدۇ. شۇڭا، ياشلىق ئۆمرىمىزنىڭ ھەر بىر دەقىقىسىگىچە سىڭىپ كەتكەن بولىدۇ، شۇ مەنىدىن ئېيتقاندا، ئۇ مەڭگۈ يوقالمايدىغان، ئىنسان روھىنى پاكلاپ تۇرىدىغان تەڭداشسىز روھ. ئۈمىدىمىز كىشىلەر ئاشۇنداق روھتىن ئايرىلغان كىشىلەردۇر. شۇ تاپتا، سىز «مەندە ئاشۇنداق تەڭداشسىز روھ بار، كەلگۈسىدە غالىبلاردىن بولۇش ئۈچۈن چوقۇم بىلىم ئىگىلەپ، ئۆزۈمگە خاس ئىقتىدار ۋە قابىلىيەت يېتىلدۈرۈپ، ئۆزۈم ۋە باشقىلار رازى بولغۇدەك ياشاپ، ئۆمۈر گۈلۈمىنى ئېچىلدۈرۈپ خۇشپۇراق چاقچۇزىمەن» دەپ، ئىرادە تىكلەپلەمسىز؟ ئويلاپ كۆردىڭىزمۇ؟ سىز قانداق ياشىدىڭىز؟ قانداق ياشاۋاتىسىز؟ قانداق ياشىماقچى؟ (ئاپتور: تۇرپان شەھەر ئۈزۈمچىلىك يېزا خەلق دوختۇرخانىسىدا)

ئەركەكلىك زىمىنىدىكى سېغىنىش

ھاياتتۇپۇس مۇھەممەت

(جۇڭگو يازغۇچىلار جەمئىيىتى ۋە «مىللەتلەر ئەدەبىياتى» ژورنىلى تەھرىراتىنىڭ تەشكىللىشى بىلەن ھەرىمىلەت قەلەمكەشلىرىنىڭ 76-يىلدىن كىيىن تۇغۇلغانلىرىدىن ۋەكىللىك ھالدا 2010-يىلى 5-ئاينىڭ

12- كۈنى ئىچكى مۇغۇلغا كىلىپ، ئۇ يەردە بىر قانچە كۈن، مەملىكەت ئىچىدىكى داڭلىق مەدەنىيەت شۇناس ۋە ئەدەبىيات شۇناس مۇتەخەسسسلەرنىڭ لىكسىيەلىرىنى ئاڭلاش، پىكىر ئالماشتۇرۇش، ساياھەت پائالىيەتلىرىدە بولۇق. بۇ نەرسىنى چىڭگىزخان تۇپرىغىدا، ئۇنىڭ تارىخىنى ۋاراقلاپ تۇرۇپ، مەدەنىيەت ئۆرنەكلىرىنى كۆرۈپ تۇرۇپ، ئۇنىڭ ئۆز زىمىنىدا قالدۇرغان روھى ئىزلىرىنى ھىس قىلىپ تۇرۇپ يازدىم...

ئۇچۇر دەۋرىنىڭ ئاپتوماتىك قەدەملىرىدە ھالسىرىغان بىر توپ ئەجنەبىلەر، تالچىققان روھى چاڭقاقلىغى بىلەن مۇقەددەس زىمىنىغا تىمىتاسقەن ئۆزىنى تىگىشىغى كەلدى چىڭگىزخان... بۇلار ساڭا ئوخشاش ساۋۇت دۇبۇلغىلىرىنى شاراقلىتىپ، قېلىچىنى ئوينىتىپ، ئات تۇياقلىرىدا زىمىن باغرىنى تىرتىتىپ ئەمەس، كاستىيۇم - بورولكىلىرىنى قاتۇرۇپ كىيىپ، پارقراق گالاستۇكلىرىنىڭ قاتلاقلىرىنىڭ بۇزۇلۇپ كىتىشىدىن، ھىللا مەلھەم سۈرۈپ قاتۇرغان چاچ پاسۇنلىرىنىڭ بۇزۇلۇپ كىتىشىدىن ئەنسىرىگەن سىپايلىق بىلەن پويىزدا ئۇخلاپ، ئايروپىلاندا ئۇچۇپ، ئاستا قەدەملىرى بىلەن ئۈن - تىۋىشىسىز كىلىۋالدى. ئىس - تۈتەك، شاۋقۇن - سۆرەن قاپلىغان، مەنپەئەتلەشكەن ئىجتىمائىلىق ئىچىدە، سەمىيى كۈلكە، مەردانە غەزەپنىڭ ئورنىغا، كۈلۈپ تۇرۇپ شۇملۇق ئويلاش، تۇيدۇرماي ئورا كولاش، نامەرتلىك پىلانى ئىچىدە گەۋدىسى تىخىمۇ كىچىكەپ، نىرۋىسى تىخىمۇ تالچىققان مۇھىتتىن زىرىكىپ، سىنىڭ بۈيۈك ئادىمىيلىك، يۈكسەك مەردانلىق ئۇزۇق بەرگەن تۇپرىغىدا روھىنى پاكىزلىغى كەلدى...

چىڭگىزخان، سەن پۈتۈن زىمىن سىغىۋەتكەن كەڭ باغرىڭ، ئاجايىپ كەسكىنلىك ۋە مەردانلىق يۇشۇرغان مەھربانلىق بىلەن دىللاردا ئىختىيارسىز مەھر دولقۇنى پەيدا قىلسەن. سەن رەقپىلىرىڭ بىلەن يۈزمۇ - يۈز، يەكمۇ - يەك تۇرۇپ ئېلىشقىنىڭدا، كەلگۈسىدىكى يەنە بىر ئەۋلات ئادەملەرنىڭ يۇشۇرۇن قەست ۋە ھىلە - مىكىرگە تولغان نامەرتلىك ئىچىدە، پۈتكۈل ئىنسانىيەتنى دىپلوماتىك سوغۇق مونا سۈۋەتلەر ئورۇشى ۋە ھىمىسىدە تۇنجۇ قاتۇرۇپ قۇيىدىغانلىغىنى ئويلىمىغان بولغىنىڭ... ئات تۇياقلىرىڭ بىلەن زىمىنىڭ ھەر بىر ئوچۇم توپىسىغا ئۆز ئىسمىڭنى بىردىن بىر قېنىڭ، روھىڭ بىلەن ئويۇپ ماڭغان ئىدىڭ. شۇ چاغلاردا بۈگۈنكىدەك، پۈتكۈل يەر شارىنىڭ كىچىك كەنتىگە ئايلىنىپ، ئات تۇياقلىرىڭ قار بۇرانددا، شۇنچان يامغۇردا كىچىكى كۈندۈزگە ئۇلاپ ھەر بىر قەدەملىرىڭدە، ھاياتىڭ بىلەن ئەجىز قىلىپ ئىرىشكەن زىمىن خاتىرىلىرىدىكى جەڭگىۋارلىق، مەردانلىقنىڭ، بۈگۈنكى كىشىلەرنىڭ ياسىداق ئىشخانىسىدا راھەت كىرىسلودا كىرىلىپ ئولتۇرۇپ ھىلە - مىكىرگە تولغان نىگاھلىرىدا نىشانلىغان نەزەرلىرى بىلەن، كومپيۇتېر ئىكرانىدىكى نۇر توچكىلىرىنىڭ مۇنوپول قىلىش نىشانىغا ئايلىنىپ قالىدىغانلىغىنى ئويلاپ بۇ باقىمىغان بولغىنىڭ... سىنىڭ ئولۇغلىقىڭ ئەنە شۇ يەردە! سىنىڭ باتۇرلىقىڭ، قەيسەر روھىڭ، يىراقلارغا دادىل تىكىلەلەيدىغان مەردانە نىگاھلىرىڭ، پۈتكۈل ئىنسانىيەت قەددىنى تىرتىتىپ تۇرۇپ، ئالدىڭدا بىر ئۆمۈر تىزلىنىدىغان ئەركەكلىك قەددىڭ ئىنسانلار ئۈچۈن مەڭگۈلۈك تاۋاپگاھ، ئۆمۈرلۈك سېغىنىش ۋە ئاداققى غالىبىيەت...

ئەركەكلىك... بۈگۈنكىدەك مەدەنىيەتلىك تۇرمۇش ئىچىدىكى سىپايى رېتىمىلارغا ئاسىمىلاتسىيە بۇلۇپ كىتىۋاتقان، ئادەملەر روھى بىر غايىۋى چاڭقاقلىقتا تەلۈرۈپلا ياشايدىغان ئادەمىياتنىڭ غۇرۇرى، قەددى! سەن ھەقىقىي ئەركەكسەن چىڭگىزخان!، سىنىڭ ئەركەكلىكىڭ ئالدىدا ئاسمان، زىمىن زىلزىلىگە كىلىپ، تاغلار تىرتىگەن، ئىنسانلار قەددىڭ ئالدىدا قايتىدىن تۇغۇلۇپ، ئادىمىيلىكىڭ ئالدىدا قايتىدىن پاكىزلىنىپ، ئەركەكلىكىڭ يارىلىش زىلزىلىسى ئىچىدە، ساڭا تىزلىنىپ سەجدىگە باش قويغان!...

ئەرلەر، ئاياللارنىڭ قەددى، ئەرلەر ئىنسانىيەتنىڭ غۇرۇرى. سەندىكى ئەزەللىك قەد، قىز - ئاياللىرىڭنى خاتىرجەملىك ئىچىدىكى توقۇلۇق بىلەن تىخىمۇ يۈكسەكلىككە ئۈندىگەن. سەندىكى ئەزەللىك قەد قىز - ئاياللىرىڭغا ئەخلاق، نازاكەت ۋە ئاياللىق سېرى كۈچ ئاتا قىلغان. سەندىكى ئەزەللىك قەد، قىز - ئاياللىرىڭغا ھەقىقىي

ئاياللىق، ئەزىزلىكىگە ئەركەكلىكتىن ئۆرنەك ئېلىپ كەلگەن... سەندىكى ئەزىزلىك قەد ئانىلارغا غۇرۇر، ئىپتىخار مەسئۇلىيەت ئېلىپ كېلىپ، ئانىلارنىڭ بۈيۈكلىكىنى ئائىلىدىن جەمئىيەتكە، شەخىستىن ئىنسانىيەتكە، بىر ۋۇجۇتتىن ئادەمىيات روھىغا ئەكس ئەتتۈرگەن، ئۇلارنىڭ نەزەرلىرىنى يىراق-يىراقلاغۇچە تەلەپچان نىگاھ مەھرىبانلىقىدا ئىنسانىيەتكە پەرۋىشكار روھتا باقتۇرالىغان!..

چىڭگىزخان، بىلەمسەن، ھەر بىر ئايال سەندىكى قەيسەلىككە، غۇرۇرغا، مۇھابىيەت، مەردانلىق ئۇخچۇپ تۇرغان دادىللىققا، تۈگمەس-پۈتمەس ئەركەكلىك دەۋرەپ تۇرغان قەدىدىگە، ئاياللىقنىڭ ئەڭ پاكىزە، ئەڭ ساپ ۋە ئەڭ مەھرىبان پەرۋىشكار مۇھابىيىتى بىلەن قايىل بۇلىدۇ، ئۇنىڭدىن ئاياللىق چاڭقاقلىغى بىلەن سۈيۈنىدۇ... ھۈجەيرە-ھۈجەيرىلىرىدىن سىنى سېغىنىدۇ! مەدەنىيەتلىك دەۋردە ئۆزىمىزنى ئۇنتۇغان ھالدا، روھىمىزنى تىڭلاشقا، ئەسلىمىزنى ئويلاشقا ھەپسىلىمىز يوق ھالدا پالاقشاپ ياشاۋاتىمىز... ئەنە بىر يىگىت ئۆزىگە ئەقىدە قىلغان ۋاپادار سۆيگىنىدىن يۈز ئۆرۈپ ئىقتىسادى ئالۋۇنلارنىڭ ئېزىقتۇرۇشى بىلەن راھەت-پاراغەت قوغلىشىپ، مەنپەئەت قوغلىشىپ، قىزنى قان-قان يېغلىتىپ، پىشىنى قېقىپلا باشقا بىرىنىڭ كەينىدىن كىتىپ قالدى... ئەنە بىر ئەر خۇتۇن-بالىلىرى بىلەن كارى بولماي ئايالنى قاخشىتىپ، ئۆيىدىكى دادا ھەم ئەزىزلىكىنى

تۇتۇپ، ھەممە ئېغىرلىقىنى ئايالغا تاشلاپ بېرىپ، تىنىمىز ئادەملەر قاينىمىدىكى ئازدۇرۇشلارغا غەرىق بولىدۇ... ئەنە چىچىنى ئاق ئارىلىغان بىر ئەر قىزى سۈپەت قىزلارغا كۆز قىزارتىپ، ئۇلارنى ئالداپ-سالاپ، قىزلارنى ئاياغ-ئاستى قىلىپلا يۈرمەكتە... ئەنە ئەمەل تاماسىدا، بايلىق تاماسىدا يۈرگەن بىر ئەر ئۆز قىزىنى سايە قىلىپ، ئايالنى كوزور قىلىپ چىرىگەن روھى بىلەن ئەپ ئىزدەپ يۈرۈۋاتىدۇ. ئەزىزلىك چىرىمەكتە، ئەركەكلىك يۇقالماقتا!... ئاياللار ئەرسىراۋاتىدۇ... قىزلارنىڭ قەلبى بوش، ئاياللار پەرۋىشسىز، ئۇلار ئۆكسىمەكتە!... ئاياللار پاناھسىز، ئائىلە تۈۋرۈكىسىز، پەرزەنتلەر ئۆزىگە ئاتىدىن ئالىدىغان ئۇزۇقسىز، ئۆرنەكسىز قېلىپ، مەسئۇلىيەتسىزلىك قاپلىغان، ئەرسىرىغان، ئاتاسىرىغان ئاياللىق روھ، ئانىلىق زىمىن قات-قېتىدىن چاڭ-چاڭ يېرىلىپ، روھىنىڭ قاتلام-قاتلاملىرىدىن، ھۈجەيرە-ھۈجەيرىلىرىدىن تۈكۈلمەكتە... سىلكنىمەكتە... ئۇلار يەر شارىنى تىرتىتىپ تۇرۇپ نىدا قىلماقتا!... ئۇلارنىڭ نىداسىدا گۈلدۈرماما گۈلدۈرلەپ، كۆك يېرىلىپ، ئاسماننى پارچە-پارچە قىلىپ تۈكۈلدۈرگۈدەك قەھرى-غەزەپ ۋە چاڭقاقلىق بار!... ئۇلار تەڭرى ئىشىكىنى قېقىۋاتىدۇ!..

- ئاياللار ئەرسىراپ كەتتى، پەرزەنتلەر ئاتاسىراپ كەتتى. تۇرالغۇمىز ئۆرۈلۈپ كىتىش گىردابىغا بېرىپ قالدى... چۈنكى ئۇندا تۈۋرۈك يوق... ئاياللار روھى ئاقماقتا، پەرزەنتلەر روھى چۆلدەرەپ كەتتى... ئاھ، چىڭگىزخان، ئاڭلاۋاتامسەن؟! زامانىۋى دەۋرنىڭ ئادەملىرى مانا مۇشۇ پاجىئەدە قالدۇق. روھلار قۇرۇق، نىگاھلار مۇزلۇق... رېتىمىلار تىز، ئەزىزلىك قەد يوق... تۇرمۇش رەڭدار، پاكىزە روھ يوق. يىلپان تەبەسسۇم بار، سەمىمىي مەنا يوق...

سېنىڭ روھىڭغا تۇنىپ، قەدىدىگە تاۋاپ قىلىپ ئولتۇرۇپتىمىز. ئەنە سەھنىدە مۇڭغۇل يىگىتلىرى شىردەك ھۆركىرەپ، يولۋاستەك تاشلىنىپ، سېنىڭ ھايات مۇساپەڭنى بىزگە سۈرەتلەپ بېرىۋاتىدۇ. مۇڭغۇل قىزىنىڭ جەزىبىدار ئەمما تولدۇرۇپ، سوزۇپ ناخشا ئېيتقان ئاۋازىدا ياسالماق يوق. ئۇ تەبىئىي سېغىنىشلىق، ئەسەبىي ئاۋازى بىلەن سەن ۋە ئەتراپىڭدا جەڭ قىلىۋاتقان مەردانە يىگىتلىرىگە مەدەت، ئىلھام بېرىپ، دادىل، قەيسەر بىر جەڭگىۋار روھتا سىلەرنى سېغىنىۋاتىدۇ. ئۆز شەخسىيىتىدىن ھالقىغان مەردانە بىر سۆيگۈ كۈچى بىلەن سىلەرگە مەدەت بېرىۋاتىدۇ... ئۇلۇغ ئەركەكلىك، مەردانە ئەزىزلىك ۋەزىنىدە، پەرۋىشكار ئاياللىق روھ، توقلۇق ئىچىدىكى ساداقەتمەن مەڭگۈلۈك سۈيۈش بۇلىدۇ. بۇنى سەن ئىنسانىيەت سۆيگۈسىگە، ئىنسانىيەت قەدىدىگە ئۆز قېنىڭ، ئۆز روھىڭ ۋە ئەركەكلىكىڭ بىلەن قالدۇرۇڭ ئەزىمەت!..

... بۇ بىر توپ كىشىلەر، سىنىڭ زىمىنىڭدىن جىسمىمىزغا مادار ئالغىلى، روھىڭدىن ئادەمىلىگىمىزنى يۇيۇندۇرغىلى، قەددىڭدىن غۇرۇمىزنى تاۋلاپ، مۇكچەيگەن كىشىلەرنى يۈلىگىلى، ئۇلارغا جىسمىنى ۋە روھى ساغلاملىق ئۈچۈن مەدەت بەرگىلى كەلدۇق ئەركەك! بىزگە مەدەت بەرگىن!... ئەرلەر سۈكۈناتتا سەجدىدە... ئاياللار پەرۋىشكار ئىسەدەش بىلەن تىلاۋەتتە... چىڭگىزخان، ھەقىقىي ئەركەكلىكىنى سېغىنغان بىر قەۋم، قەددىڭگە تىزلىنىپ روھىڭغا سەجدىدە!... ئېچىرقاتشا ئۆز تەبىئىتىگە يادلىشىۋاتقان بىر ئازغۇنلۇقتىكى ئادەمىلىك ئىتتىقاد ساڭا ئەسىر... ئىگىلىسە قەد بىلەن ئۆزىمىزنى تېپىۋېلىشىمىزغا، روھلىرىمىزنى پاكىزلاپ، ئىنسانىيەتكە مەردانە غۇرۇردا مەسئۇلىيەتكەر، پەرۋىشكار تىكىلىشكە ھەممىمىزگە مەدەت ۋە مۇھاببەت بەرگەيسەن چىڭگىزخان!...

ئاپتۇر: خوتەن ۋىلايەتلىك رادىئو - تىلۋىزىيە ئۇنۋېرسىتىدا ئوقۇتقۇچى

مىللى مەدەنىيىتىمىزنىڭ يىلتىزى

بىر مىللەتنىڭ، ئەدەپ - ئەخلاقى، ھەم ئەنئەنىۋى گۈزەللىك قاراشلىرىغا: يات بولغان تۇرۇقلۇق، ئۇنىڭ ئىچكى قىسمىدا ئومۇملىشىپ قالغان غەيرى كۆرۈنۈشلەر، شۇ خەلققە ھىچقاچان گۈزەل ھىس - تۇيغۇلارنى ئاتا قىلالمايدۇ. مەدەنىيەت (ھەزارەت) تارىخ بويى بىر مىللەتنىڭ پىكىر بايلىقى ۋە ئۇنىڭدىن كىلىپ چىققان ئىجادىيەت، كەشپىيات ۋە سانائەت (ماددى ئىشلەپچىقىرىش)، شىئىر ۋە پەن (ئەدەبىي گۈزەل - سەنئەت)، تۈزۈم ۋە قۇرۇلما (ئىدارە تۈزۈمى)، قىممەت قاراش ۋە پىرىنسىپ (ساقاڭى ۋە ئىجتىمائى مەھسۇلات) لىرىدا ھەسسە قوشقانلىقىنى ئىپادىلەش ئىدى. مەدەنىيەت بۇ ئۇقۇم بىلەن ئىلىپ ئىيتقاندا ساماۋى دىنلارغىلا خاس بولمايدۇ. چۈنكى تارىخ قەدىمقى تۈركىي قەۋملەر، مىسىرلىقلار، ئىرانلىقلار، ھىندۇسار ۋە گىرىكلەرنىڭ مەدەنىيەتنى تونۇپ يەتتى، ئۇلار ئۆزلىرى تاللىۋالغان پىرىنسىپ ۋە پەلسەپىلەرگە تايىناتتى. بەلكىم بۇ مەسىلە يۇقىرىقى مەدەنىيەتلەرنىڭ يىمىرىلىش ياكى ئارقىغا چىكىنىش سەۋەپلىرىنى چۈشەندۈرۈپ بەرسە كىرەك.

(Civilization) دىگەن سۆز ئەسلىدە لاتىنچە سۆز بولۇپ، شەھەرلىك (Civilis) دىگەن مەنىدە. ۋول دىيورانت، مەدەنىيەت دىگەن سۆزنى مۇنداق تونۇشتۇردۇ: "مەدەنىيەت (ھەزارەت) ئىجتىمائى تۈزۈم بولۇپ ئىنساننىڭ مەدەنىيەت ئىشلەپچىقىرىشىغا ياردەم بىرىدۇ. مەدەنىيەت تۆت ئامىلدىن تەشكىل تاپىدۇ: ئىقتىسادى مەنبەلەر، سىياسى تۈزۈملەر، ئىخلاقى ئۆرپ - ئادەتلەر، ئىلىم - پەن ۋە سەنئەتتىن ئىبارەت" ... ئۇ ھەزارەتنىڭ بىر قانچە ئامىلىنى بەلگىلەيدۇ: 1 - بىئولوگىيەلىك ئامىللار، 2 - جۇغراپىيىلىك ئامىللار، 3 - ئىقتىسادى ئامىللار، 4 - ساقاڭى ئامىللار. (ۋول دىيورانتنىڭ " مەدەنىيەت قىسسىسى " ناملىق كىتابىنىڭ 3 - بىتىگە قاراڭ.

ياۋروپا مۇستەملىكىچىلىرىنىڭ ئەرەب ئەللىرىگە باستۇرۇپ كىرىشى بىلەن (Civilization) دىگەن سۆز ئەرەب لۇغىتىگە يۆتكىلىپ "مەدەنىيەت" ياكى " ھەزارەت " دىگەن ئۇقۇمدا ئىستىمال قىلىندى.

كىيىنكى زامانلاردا " ساقاڭەت، ھەزارەت، مەدەنىيەت " دىگەن بۇ ئاتالغۇلارغا ئىنىق ئۇقۇم بەلگىلەنمىگەنلىكى ئۈچۈن بۇ ھەقتىكى ئۇقۇملار ئاستىن - ئۈستۈن بولۇپ كەتتى. چۈنكى بۇ ئۈچ ئۇقۇم ئەرەب تىلىدا يەنى بىزدە مەۋجۇت، ئىنگىلىز تىلىدا بولسا پەقەت ئىككى ئۇقۇم مەۋجۇد. بىر مىللەتنىڭ، ئەدەپ - ئەخلاقى، ھەم ئەنئەنىۋى گۈزەللىك قاراشلىرىغا: يات بولغان تۇرۇقلۇق، ئۇنىڭ ئىچكى قىسمىدا ئومۇملىشىپ قالغان غەيرى كۆرۈنۈشلەر، شۇ خەلققە ھىچقاچان گۈزەل ھىس - تۇيغۇلارنى ئاتا قىلالمايدۇ.

رەزگى سۈرەت كۆڭۈلدە رەزگى خىياللارنى پەيدا قىلىدۇ، شالغۇت كۆرۈنۈشلەرنى ئۆز ئىچىگە ئالغان جەمىيەتتە، ماڭقۇرتلۇقنىڭ تەسىرى، جەمىيەتنىڭ پىكىرلىرى، ئىش - ئىزلىرى ۋە ھەرىكەتلىرىدە ئۆز ئىپادىسىنى تاپىدۇ. ئىنساننىڭ پىكىرى گۈزەل سىزىمچانلىقتا تەبىئىيلىشىدۇ، ئۇ سىزىمچانلىق بىلەن، ئىنسان خىزمەتنى ئوبدان ئورۇنلاش ۋە ئىسسىل ئادەتلەرنى ئۆزلەشتۈرۈشتە ئازادە سورۇن ۋە ئۆزىگە خاس ھىس - تۇيغۇغا ئىگە بولىدۇ.

ئەسكى كىيىم كەيگەن كىچىك بالىدىن بىرنى ماسالغا ئالايلى؛ يىرتىق ۋە ئەسكى كىيىم ئامالسىزلىق، نامراتلىق مەناسىنى ئىپادىلەيدۇ، ھەم ئۇنىڭدىن كۆپرەك، ئۇ بالىنى ئۆلتۈرۈشكە سەۋەپ بولىدىغان ماددى ۋە مەنئىي مىكرۇپىلارنى ئۆزى بىلەن كۆتۈرۈپ يۈرىدۇ. چىرىپ كەتكەن قاسماق كىيىملەر پاكسىزلىقنىڭ قېيى (ساندۇقى) بولۇپلا قالماستىن، كىچىك بالىنىڭ نەپسىيىتى (پسخولوگىسى) ئۈچۈن تۈرمىگە ئايلىنىدۇ.

كىچىك بالا ئەخلاق نوقتىسىدىن ئەۋرىتىنى يۆگەشنى ئىرادە قىلىدۇ، بىراق كىيىمنىڭ ياماقلىرى ئۇ بالىنىڭ ھۆرمىتىنى يەرگە ئۇرىدۇ. چۈنكى شەكلى ئادالەت "جۇۋا" موللا ياسايدۇ، "شەپە" پوپ ياساشقا ئېلىپ بارىدۇ.

مۇستاپا كامال شىلەپنى تۈركىيە خەلقىگە خەلقنىڭ مىللى كىيىمى سۈپىتىدە تاڭغان ۋاقتىدا، كىيىمنى ئۆزگەرتىشنى مەقسەت قىلماي، قەلبىنى ئۆزگەرتىشنى مەقسەت قىلغان. چۈنكى كىيىم - كىچەك ئىنساننىڭ قىلمىشلىرىنى خېلى دەرىجىدە كونترول قىلىپ تۇرىدۇ. مەدەنىيەت چەمبىرىكى بارلىق قوراللىرى بىلەن گۈزەللىك سىزىمچانلىقىغا مۇناسىۋەتلىك. بەلكى گۈزەللىك مەدەنىيەت شەكىللىنىدىغان چەمبىرەك. بىز ئۇنى كۆڭلىمىزدە مۇلاھىزە قىلىشىمىز، كوچا، ئۆي ۋە سورۇنلىرىمىزدا تەمسىل قىلىپ ئەمىلى كۆرۈنىشىمىز لازىم بولىدۇ.

گۈزەللىك ۋە تەننىڭ ئالەمدىكى يۈزى، ھۆرمىتىمىزنى ساقلاش ئۈچۈن ئاۋۋال يۈزىمىزنى قەدىرلەيلى! بىز مەدەنىيەت يارىتىش ھەم ئۇنىڭ قۇرۇلمىسى توغرىلۇق سۆز ئىچىشتىن ئاۋۋال، ئۇيغۇرغا خاس مەدەنىيىتىمىزنىڭ ئەسلىنى، ساپلىقىنى قوغداپ، ھەم تەبىئىي، ساددا تۇيغۇلىرى بىلەن قەلبلىرىگە كۆمۈپ ساقلاۋاتقان ئاق كۆڭۈل دېھقانلىرىمىزنى ۋە بۇلارغا تۇرمۇش قايناملىرىدا، بەزىدە جەننەت، گاھىيى دوزاق ھالاۋەتلىرىنى ئاتا قىلىۋاتقان سەھرا - قىشلاقلارمىزغا بولغان تونۇشىمىزنى چوڭقۇرلاشتۇرۇش بىلەن كىلىپ چىقىشى سەھرالىق بولغان، تۇرمۇش غەمىدىن باشقىلارغا كۆپ ئىشنىلىمايدىغان، كۈندىن - كۈنگە قۇۋلىشىپ كىتىۋاتقان شەھەرلىكلىرىمىزنىڭ ھەم بىزىدە بىر قىسىملارنىڭ ئىگىغا ئورناپ قالغان بەزىبىر مايماق چۈشەنچىلەرنى رۇسلىۋىشىمىز كىرەك.

بىر قىسىملارنىڭ، «بىزىلىقنىڭ ئوبدىنى ئىشەك، ئەسكىسى توڭگۇز.» «ئەسكى تامدىن چىت ياخشى، شەھەرلىكتىن ئىت ياخشى» دېيىشىپ ئەزۋەيلەپ شۇنداق ھىكمەتلەشتۈرۈپ كەتكەندەك: خەلقىمىز راستتىنلا شۇنچىۋالا ئادەم قىلىپىدىن چىقىپ كەتكەنمىدۇ؟؟؟ بۇمۇ ئۆز يولىدا سادىر بولىدىغان قىسىملىك، شۇنداق بولسىمۇ ئۆز قەۋمىمىزگە بولغان سەمىمىي كۆيۈنۈش نۇقتىسىدىن ئالغاندا، ھەممىمىز ئۆز مەسئۇلىيىتىمىزنى ئۇنتۇپ قالماستىقلىقىمىز كىرەك.

تۇرقىدىن نامراتلىق تۆكۈلۈپ تۇرىدىغان قالايمىقان، پايانىسىز سەھرالىرىمىز ھەم خىلىلا زامانىۋى تۇس ئالغان، يېشىللىقنى سىمىنۇت، بىتۇن، قارامايىلارغا قۇربانلىق قىلىپ مۆتىۋەرلەرچە سالاھىيەتكە ئىرىشكەن چاسا - چاسا شەھەرلىرىمىزدە، ئىككى خىل قىممەت قارىشىدا ياشاۋاتقان ئىككى ئىنسان توپىنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى پەرق؛ شەھەرلىكلەر ئاز ساننى تەشكىل قىلىدۇ، ھەممە نەرسىدە ئازلىق كۆرۈنۈپ تۇرىدۇ. بىر نەرسىنىڭ يوق بولغىنى، ئاز بولغىنىدىن ياخشى بولۇشى مۇمكىن. چۈنكى ئازغىنا نەرسىگە رازى بولغان شەھەرلىك ئىنساننىڭ قەلبىگە چۈشكۈنلىشىش ئامىللىرى ئىچكىرىلەپ سىڭىپ كەتكەن، بۇنداق چۈشكۈنلۈك ئۆز يۇرتىدىكى مەدەنىيەتلەرنىڭ يوقۇلۇپ كىتىشىگە سەۋەپچى بولىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇلار كۆڭلىدە مەغلۇبىيەت روھىنى كۆتۈرۈپ يۈرگۈچىلەردۇر. ھاياتىنى شەھەرنىڭ تۆۋەن تەرىپىدە ئۆتكۈزىدۇ. ئۇلار داۋاملىق يىرىم يولدا، يىرىم پىكىردە ۋە يىرىم تەرەققىياتتا

بولدۇ. نىشانغا قانداق يىتىشنى بىلمەيدۇ. ئۇلار ساپ تەبىئەتلىك ئىنسانغا ئوخشاش تارىختىكى «باشلىنىش نۇقتىسى» ياكى مەدەنىيەت ئادىمىدەك «ئايانلىشىش نۇقتىسى» بولالمايدۇ.

بەلكى ئۇلار تەرەققىيات، تارىخ ۋە مەدەنىيەتتە ئىسلىپ قالغان ئىنسانلاردۇر. ئۇنداقتا شەھەرلىكلەرگە «ئازلىق ئادىمى» ۋە «يىرىم ئادەم» دىگەن ئىككى سۈپەت ئۇيغۇن كىلىدۇ. بۇنداق ئىنسانلار توپى ئىسلاھات مەيدانىغا كىرىپ، يىرىم پىكىرى بىلەن ئىسلاھاتنى ئۆزگەرتىۋەتتى ۋە ئۇنىڭغا «سىياسەت» دىگەن ئاتالغۇنى بەردى. چۈنكى ئۇلار يىرىم كۈچ، يىرىم جاپا، ۋە يىرىم يولدىن باشقىسىغا تەييارلىغى يوق ئىنسان توپىدۇر.

يەنە بىرسى ساپ تەبىئەتلىك يوقلاڭ نەرسىلەرگىمۇ رازى بولىدىغان ساددا ئىنسانلار توپىنى تەشكىل قىلىپ، يىزىدا ياشاۋاتقانلارمۇ ئالدىدىكىلەرنىڭ تەسىر دائىرىسىدە تىرىكچىلىك قىلىپ، ھايات كەچۈرىدىغان بولسىمۇ، ئۇلاردا شەھەرلەردىن تاپقىلى بولمايدىغان، ئەمما بىر مىللەت ئۈچۈن، ئۆزىنىڭ مەۋجۇتلۇغىدا كىلا زۆرۈر بولغان، روھىي قىزىلما بايلىقلار زاپىسى ئىنتايىن مول. بىز مەدەنىيەت يارىتىمىز، مەدەنىيەت تارقىتىمىز دەيدىكەنمىز، ئەپتىدىن مىڭ تاغار غەم، ئۈستى بىشىدىن توپا چاڭ تۆكۈلۈپ تۇرىدىغان دېھقانلار ھەم يىزىلار بىزىڭ دىققەت مەركىزىمىزدە بولۇشى كىرەك!

ئىشنىڭ بىشىدا ئۆرپ-ئادەتلىرىمىز، ئەخلاقى ۋە ئىجتىمائىي دائىرىمىزنى پايدىسىز ناچار ئامىللاردىن سۈزۈكلەشتۈرۈشىمىز لازىم. شۇنداق بولغاندا مۇھىتىمىز جانلىق ۋە روھلۇق ھاياتقا چاقىرغۇچى ئامىللارغا ئايلىنىپ، بىزگە رىغبەتلەندۈرگۈچى دورا يەتكۈزۈپ بىرىدىغان سالاھىيەتكە ئىگە بولىدۇ. تازىلاش ھەرىكىتى يىڭى پىكىر ئارقىلىق شەكىللىنىدۇ، يىڭى پىكىر چۈشكۈنلىشىش دەۋرىدىن مىراس قالغان شارائىتنى پاچاقلاپ تاشلايدۇ.

تۇپراق مەدەنىيەت تىكلەيدىغان ئامىللارنىڭ بىرسى. بىز تۇپراق ۋە ۋاقىتتىن ئىبارەت خام ماتىيالارنى قوراشتۇرىدىغان بىر ئۇنۋىرسال قۇرۇلمىغا ئىرىشەلىگەن ۋاقىتىمىزدا، تۇپراقلرىمىز مەدەنىيەت ئامىللىرىنىڭ ۋاستىچىسى بولۇشقا يارايدۇ.

تۇپراقتىكى ئىجتىمائىي قىممەتنى تۇپراق ئىگىلىرىنىڭ قىممىتىدىن كىلىپ چىقىدۇ. مىللەتنىڭ قىممىتى يۇقۇرى ۋە مەدەنىيەت تەرەققىي قىلغان بولسا، تۇپراق قىممەتلىك بولىدۇ. مىللەت ئارقىدا قالغان بولسا تۇپراق قىممەتسىز بولۇپ قالىدۇ.

دىمەك، بىزنىڭ تەرەققىي قىلالمايلىقىمىز ۋە ئارقىدا قىلىپ قالغانلىغىمىز ئۈچۈن تۇپراقلرىمىز چۈشكۈنلۈشۈپ قىممىتىنى يوقاتتى. يارىتىلىشىدىنلا چىمەنلىك، بوستانلىقلارغا تولغان زىمىنلىرىمىز چۆللۈككە ئايلىنىپ، سۈزۈك ئىقن سۇلار قۇرۇپ كەتمەكتە، مۇۋە چۈشۈلەر تەمىنى يوقۇتۇپ، قۇرت باسماقتا. زىرائەت تىرىشقا مۇناسىپ يەرلەر قاقاسلىققا ئايلانماقتا، گۈزەل يايلاقلار ئۆز باغرىدىكى يايلاۋلىرىدىن ئايرىلىپ قالماقتا.

جاپالىق ئەمگەك قىلمىساق كىلەچەكتىكى ئەۋلاتلىرىمىزنى قۇتقۇزالمىمىز، ئۆزىمىز ۋە باشقىلار تەبىئەتتىن پايدىلىنىپ نەتىجە قازانغان چاغدا مۆجىزە يارىتالايمىز. شۇ چاغدا يىڭى ھايات قۇرۇشقا ئاتلىنالايمىز ۋە تارىخ زىمىنىمىزگە قانداق ۋەزىپە يۈكلىسە ئىككىلەنمەي ئۈستىمىزگە ئالالايمىز. شۇ چاغدا خەلقىمىز زىمىنىنى بويسۇندۇرۇپ مەدەنىيەتكە ئاساس سالالايدۇ.

مەدەنىيەتتىكى پۈجەك ئادەتلىرىمىز، ھاياتىمىزنى، چۈشكۈنلىشىش ئامىللىرىدىن تازىلىيالمىغانلىقىمىزدىن كىلىپ چىقىدۇ. مەدەنىيەتنىڭ مەزمۇنىنى بۇرمىلاشنىڭ نەتىجىسى «بىلەرمەنلىك قىلغۇچىلار ياكى ئۆزىنى ئەقىللىق ھىساپلايدىغانلار»دا مۇجەسسەملىشىدۇ.

كۆپ يىللاردىن بىرى بىزدە داۋالاش مۇمكىن بولىدىغان نادانلىق ۋە ساۋاتسىزلىق كىسلى بار ئىدى. ئەمما ھازىر داۋالاش قىيىن بولىدىغان «بىلەرمەنلىك» كىسلىنى يۇقتۇرۇۋالدىق، بۇ كىسەلنى «بىلىم ئاشۇرۇشنىكى پۈجەكلىك» دەپ ئاتاشقىمۇ بولىدۇ،

مائارىپ مەجبۇرىيەتلىرىمىزنىڭ ئاساسىي نىشانى، خەلقىمىزنىڭ مەدەنىيەت ئىگىنى ھەققىي سەۋىيەگە يەتكۈزۈشتە

ئۆزىنىڭ ئاۋانگارتلىق رولىنى تولۇق جارى قىلدۇرۇشى كىرەك. مەدەنىيەت مائارىپىسىز تارىخى تەسەۋۋۇر قىلىش مۇمكىن ئەمەس. مەدەنىيەت مائارىپىنى يوقاتقان خەلق تارىخىنى چوقۇم يوقۇتۇپ قويدۇ. مەدەنىيەت ئىنساننى ئۆز دائىرىسىگە ئىلىپ تۇرىدىغان بىر ئوكيان، ئۇ مەدەنىيەتنىڭ خۇسۇسىيەتلىرى شەكىللىنىدىغان جەمبىرەك.

ۋاقىت تارىختىن بۇيان ئالەمنى كىسىپ ئۆتىدىغان قەدىمىي ئۆستەك! ۋاقىت شەھەر - يىزىلارنىڭ ئارىسىنى كىسىپ ئۆتۈپ، ئۇلارنىڭ پائالىيىتىنى مەڭگۈلۈك ھاياتى كۈچى بىلەن كۈچەيتىپ بېرىدۇ ياكى ھەممە خەلقلەرنىڭ زىمىنى ۋە ھەر بىر ئىنساننىڭ مەيدانىدا ئىتلىپ چىقىدۇ. ۋاقىت بىر ساھەدە «بايلىق» بولۇپ كۆرۈنىدۇ، يەنە بىر ساھەدە «قىممەت يوق» نەرسە بولۇپ كۆرۈنىدۇ. ئۇ ھاياتلىقنى كىسىپ ئۆتىدۇ، تۇرمۇش قايناملىرىدىن رويپا چىققان ئۇتۇق - نەتىجىلىرى ئاتا قىلغان قىممەت سىستېمىسىنى تارىخقا قويدۇ. بىراق ۋاقىت جىمجىت ئۆستەڭگە ئوخشايدۇ، ئۇنى بەزىدە ئۇنتۇپمۇ قالىمىز. مەدەنىيەتلەرمۇ غەپلەتكە چۆككەن ۋاختىدا ۋاقىتنى ئۇنتۇپ قالىدۇ.

شۇنداقىمۇ تارىختىكى خەتەرلىك سائەتلەردە، ۋاقىتنىڭ قىممىتى زىمىندا ھايات قىلىش تۇيغۇلىرى بىلەن ئارىلىشىپ كىتىدۇ، مۇشۇنداق سائەتلەردە بۇ تۇيغۇ ئويغانسا، مال دۇنيا بىلەن باھالىغىلى بولمايدىغان خەلق ئويغۇنىشى بارلىققا كىلىدۇ. ۋاقىت بۇ چاغدا ئۆلچىملى بولمايدىغان ھاياتنىڭ جەۋھىرىگە ئايلىنىدۇ. ۋاقىتقا ئاھلىق بوي سۈنىدىغان ھايات ۋە تارىخ ھازىرمۇ قوللىنىدىغان كىتىپ بارماقتا، بىز ئارقىدا قالغانلىغىمىزنى ئىتىراپ قىلىش بىلەن بىرگە ئىنچىكە ۋاقىت ئۆلچىمى ۋە كەڭرى قەدەملەرگە مۇھتاج!

ۋاقىت توغرىسىدا گېرمانىيەنىڭ تەجرىبىسىگە دىققىتىمىزنى ئاغدۇرۇپ باقايلى... «ئىككىنچى دۇنيا ئۇرۇشى 1945 - يىلى گېرمانىيەنى تۈپتۈز قىلىۋەتكەن ئىدى، ئىشلەپ چىقىرىش ئورگانلىرىنىڭ ھەممىسىنى پاجاقلاپ تاشلىغان، ئويغۇنۇشنى قايتا تىكلەنگەندەك بىر نەرسە قالماي ئىدى، ئۇنىڭ ئۆستىگە گېرمانىيە تۆت دۆلەتنىڭ ئاستىدا مۇستەملىكىدە ئىدى. 1948 - يىلىنىڭ بېشىدا گېرمانىيە خەلقىنىڭ نەپىسدە پائالىيەت ۋە ئاكتىپلىق باشلانغاندا، گېرمانىيە، ئىقتىسادىي ساھەدە (باشقىلارغا سېلىشتۇرغاندا) نۆلگە تەڭ ئىدى. گېرمانىيە خەلقى ئون يىلدىن كىيىن باشقا دۆلەتلەردە مەھسۇلات يەرمەنكىسى ئىچىپ، باشقىلارنى ھەيران قالدۇرغان. چۈنكى ئۇ خەلق ئۆلۈم ۋە ھەيرانە خارابىلىقتىن دەس تۇرۇپ، ئىغىر سانائەتلەرنى ئىشلەپ چىقارغان ئىدى.

گېرمانىيە خەلقى ئون يىل ئىچىدە قولغا كەلتۈرگەن مۆجىزىلەرنى تەھلىل قىلساق، ئىنكار قىلغىلى بولمايدىغان ھەر تۈرلۈك ئامىللارنى ئۇچرىتىمىز. مەسىلەن ئىدارە - ئورگانلاردا ۋە ئىدارە چىقىملىرىدا ئىقتىسادچان بولغان، ھۆكۈمەتنىڭ كۆپ ئىشلىرىنى خەلق مىللىي مەجبۇرىيەت سۈپىتىدە بىجىرىۋەتكەن، يەنىمۇ مۇھىم ئامىل ۋاقىت ئىدى.

1948 - يىلى گېرمانىيە ھۆكۈمىتى ئەر - ئايال ۋە ئۆسۈرلەرگە كۈنلۈكى ئىككى سائەت ھەقسىز خىزمەت قىلىشنى

بىكىتتى. ھەر بىر كىشى بۇ ئىككى سائەتنى كۈندىلىك خىزمىتىدىن سىرت خەلق مەنپەئەتى ئۈچۈن ھەقسىز ئادا قىلىپ بېرىشى.

ئىككىنچى دۇنيا ئۇرۇشىدىن كىيىن گېرمانىيە خەلقىنىڭ قولىدا: ئىنسان، تۇپراق ۋە ۋاقىتتىن باشقا خام ئەشيانلار قالماي ئىدى. بىراق خەلق ئىرادىگە كىلىپ، ۋاقىتنى غەنىمەت بىلىپ ئىجتىمائىي ۋە ئىقتىسادىي ھاياتىنى ئەسلىگە كەلتۈردى. «

دىمەك مەدەنىيەت يارىتىش ئۈچۈن دەسلەپكى قەدەمدە يۇقۇرقى ئۈچ ئامىل بولسا، مەدەنىيەت سەپىرى ئۈچۈن يېتىدۇ.

بۇ ئۇلۇغ مەدەنىيەت سەپىرىمىزدە بىر ئاز خاتالاشساقمۇ، باشقىلار بىزنى مەسخىرە قىلىشىمۇ ئەسلى ئەنئەنىۋىي مەدەنىيەتمىزنى ھازىرقى زاماننىڭ يىڭىلىقلىرىدىن ئۇزۇقلاندىرغان ئاساستا، قەدىمىيەتلىرىمىزنى ئۆز قىسمىدىن چەتنەتمەي تەرەققىي قىلدۇرۇش يۆنىلىشىگە قاراپ ئىلگىرلىشىمىز كىرەك:

ھايات بىزنى ئالدىمىزغا قاراپ مىڭشىقا چاقىرىدۇ. مەدەنىيەتكە قەدەم تاشلىغاندا قالايمىقان قەدەم بىسىش توغرا

بولمايدۇ. سەپىرىمىز ئىلمىي ۋە ئەقلىي بولسۇن. مەدەنىيەت چىچىلىپ تۇرغان پارچە - پارچە نەرسە ياكى جەلپىكار كۆرۈنۈش ئەمەس. مەدەنىيەت دىگەن بارلىق نەرسىلىرى، پىكىرلىرى، روھى ۋە كۆرۈنىشى رەتلىك گۆھەر! ۋە ئىنسانىيەت تارىخىي يۈزلىنىدىغان مەركىزىي ئوق.!!!

شان-شەرەپ، بىر ئۆستەڭ بولۇشىمۇ مۇمكىن، بىراق ئۇ زىلال سۇ ئەمەس. بەزىدە دولقۇنلاپ، مەۋج ئۆرۈپ كىتىشىمۇ مۇمكىن بىراق ھىچكىمگە مەڭگۈلۈك كۈلۈپ باققانمۇ ئەمەس.....

دۇنيانىڭ رەڭگازلىقلىرىغا، بوغۇقۇپ ئىچ-باغرى قوقاستا پۇچۇلىنىپ تۇرسىمۇ. ئۆزىدە:ھاياتنىڭ، ئادەتتىكى كىشىلەرنىڭ ئەقىل كۆزىگە ئەسلىي ھالىتىنى كۆرسەتمەي، يانداپ ئۆتۈپ كىتىدىغان تەرەپلىرىگە بولغان سەزگۈرلۈك ھەم لايىقىدا ھەزىم قىلالايدىغان ئىقتىدارنى يىتىلدۈۋەلگەنلىكىدىن، روھىي دۇنياسىنى، كىيىم-تەمەننادىن خالىي، سەمىمىي مەنۇنىيەتلىرى بىلەن ئاۋۇندۇرۇپ. ئۇزۇق ئىلىپ - ئۇزۇق بىرىپ كىلىۋاتقان كىشىلىرىمىزنىڭ تەنھالىق ۋە غىرىبلىق دۇنياسىدىن، بىز دىمەتلىك ئەۋلاتلارنىڭ بەكمۇ كىچىك، قىسقىسى، ئۇلارنى يەرلىگە قۇيۇپ بولغاندىن كىيىن خەۋەردار بولۇپ، چۈشەنمەكچى، كۆيۈنمەكچى بولىدىغىنىمىز، ئاخىرىدا مۇكەممەل بىر تونۇشقا ئىگە بولالمىغان، ئىچىنىش، پۇشايماغا تولغان ھىسسىياتلىرىمىزنى ئۆزىمىزدە كالا چۇۋالچاق بولغان قەلبلىرىمىزنىڭ، (قايتا تاپالمىغۇ دەك قىلىپ) بىر يەرلىرىگە كۆمۈشتىپ. خۇددى دۇنياغا ھازىرنىڭ ئۆزىدەلا پەيدا بولۇپ قالغاندەك، ناخشىلىرىمىزنى دۆڭ توۋلاپ، ئويۇن تاماشالىرىمىزنى قازا قىلماي، كۈنلىرىمىزنى مەنلىك ئۆتكۈزۈۋاتقان بەختلىك مىراسخورلار توپى.....

بىز ھازىر نىمىگە ئوخشاپ قىلىۋاتىمىز!؟..... بىز زادى كىم!؟..... بىز كىم بولۇشىمىز كىرەك.....؟؟؟ بىزلىرىمۇ مەدەنىيەت ياراتقۇچىلاردىن بولالايمىزمۇ.....؟؟

تەخىرىسز ئويىلار

زۇلپىقار ئېلى مەمەت

يەر شارى - ھاياتلىقنىڭ بۆشۈكى، بىراق ئۇ ئىنسانلارغا ئەۋەتە ئەمەس.

ئەركىن رۇزى

ماتىرىياللاردا، شىنجاڭنىڭ تاغ-دەريالىرى كۆركەم، يېرى كەڭ، بايلىقى مول، مۇنبەت زېمىن شۇنىڭغا مۇناسىپ ھالدا ھاۋاسى قورغاق، ھاۋا كېلىماتى ناچار، ھۆل-يېغىن مىقدارى ئاز، يېشىللىق بىلەن قاپلىنىش نىسبىتى تۆۋەن، چۆللۈكنى ئاساس قىلغان، تۆت ئەتراپى تاغ بىلەن ئورالغان، دېڭىزغا يىراق ئىچكى قۇرۇقلۇققا جايلاشقان دېيىلىدۇ. بۇ ھال خەلقىمىزنىڭ ئەمگەكچان، ئەقىل-پاراسەتلىك، تىرىشچان، چىدامچان، غەيرەتلىك بولۇشىغا ئىناق، ئىتپاق ئۇتۇشىگە مۇئەييەن دەرىجىدە تەسىر كۆرسەتكەن.

ئۇزاق مەزگىللىك تارىخى تەرەققىياتى باشتىن كەچۈرگەن ئەجدادلىرىمىز ھاياتلىق سەپىرىدە قىممەتلىك تەجرىبە-ساۋاقلارنى يەكۈنلەپ، مول تەربىيىۋى ئەھمىيەتكە ئىگە، پايدىلىنىش قىممىتى يۇقىرى بولغان ئەسەرلەر، ھېكمەت جەۋھەرلىرىنى ئەۋلادلارنىڭ بەخت-سائادىتى ئۈچۈن قالدۇرۇپ كەتكەن. بۈگۈنكىلەر بىناھا گۆھەر، تەۋرەك سۈپىتىدە ساقلاپ ھەم پايدىلىنىپ، تۇرمۇش ئەملىتىدە ئۆرنەك قىلىپ كەلدى.

ئەجدادلار ئىزىنى بويلاپ ھاياتلىق سەپىرىنىڭ ئوڭۇشلۇق داۋام ئېتىشى جەريانىدا، جەمئىيەت تەرەققىيات قەدىمىنىڭ تىزلىشىگە تېگىشلىك تۆھپە قوشۇۋاتقان ئەۋلادلار بىر نىيەت، بىر مەقسەد، مۇرى-مۇرىگە تېرەپ رايۇنىمىزدا ئالەمشۇمۇل ئۆزگۈرۈشلەرنى بارلىققا كەلتۈردى. شانلىق نەتىجىلەرنى ياراتتى. مۇۋاپىقىيەت نەتىجىلىرىمىزدىن بەھىر ئېلىپ، خوشاللىق كېمىسىدە لەيلەپ يۈرگىنىمىزدە، بۈگۈنكى دۇنيا ۋە زىيىتى مۇرەككەپلىشىپ، تەرەققىيات تېزلىشىپ، رىقابەت كەسكىنلىشىپ، تۇرمۇش قايىنمىلىرى كۆپىيىپ، ئىقتىساد، مەدەنىيەت ساھەسىدە داۋالغۇش ۋە ئۆزگىرىشلەر بولدى.

بۈگۈنكى دەۋردە ماددى، مەنىۋى ئېھتىياجىمىزنى قاندۇرۇش ئۈچۈن زور دەرىجىدە تىرىشچانلىق كۆرسەتتۇق. يەتكۈچە جاپالارنى تارتىپ، ئېغىر سىناقلارغا بەرداشلىق بەردۇق. تۇرمۇش قايىنمىلىرىدا ئوڭ-تەتۈر چۆرگىلەش داۋامىدا، نۇرغۇن نەرسىلەرگە ئېرىشتۇق ھەم يوقاتتۇق. ئېرىشكەنلىرىمىز يوقاتقانلىرىمىزنى بېسىپ چۈشتى.

يوقاتقانلىرىمىز ئېرىشكەنلىرىمىزنىڭ ئالدىدا ئىتبارغا ئېلىنمىدى، كۆزگە كۆرۈنمىدى. كۆرۈنمىمۇ پەرۋا قىلمىدۇق. كۆپ نەرسىگە ئېرىشىپ ئازراق نەرسىنى يوقاتسام نىمە بۇپتۇ، يوقاتقان نەرسىلەرگە يەنە ئېرىشكىلى بولىدۇ دەپ قاراپ، ئاۋۋال يوقىتىش، ئاندىن كىيىن ئېرىشىش، ئېرىشىش ئارقىلىق يوقاتقانلىرىمىزنى ئىزدەش ھەلەكچىلىكىدە بىر-بىرىمىز بىلەن مۇكۈشمەك ئويىناپ يۈردۈق. لېكىن..... تاكى ھازىرغىچە بۇ خىل ھالەت داۋام ئەتمەكتە. ئەجەبلىنەرلىكى، ئېرىشىشتىكى قىزغىنلىقىمىز، يوقاتقانلىرىمىزنى ئەسلىگە كەلتۈرۈشتىكى قىزغىنلىقىمىزدىن ئۈستۈن تۇرماقتا .

ئەنە شۇنداق بەزىدە غالىبلارچە، بەزىدە بىچارىلەرچە ياشاش داۋامىدا، بىز ئېتىبارغا ئالمىغان، پەرۋا قىلمىغان يوقاتقانلىرىمىز يوشۇرۇن خەۋپ بولۇپ شەكىللىنىپ، سىگنال بولۇپ ياغرىغاندا، قۇلقىمىزنى ئېتىۋالدىق. قۇلاقنى ئېتىۋېلىپ قوغۇرراق ئوغۇرلىدىق. سىگنال ئاۋازى كۈچىيىپ خىرىس بولۇپ شەكىللەندى. بۇنچىلىك خىرىسقا تاقابىل تۇرالمىدۇق بىز دەپلا قويدۇق. ئاقىۋەت خىرىس كىرىسقا ئايلىنىدى. كىرىس پەيدا بولغاندا بولسا، ئۆرە-تۆپە بولۇپ، ئالمان-تالمان كىرىسنى تۈگەتمەكچى بولىدۇق. پىلان-لاھىيە تۈزۈپ، تەدبىر بەلگىلىدىق. تۈگىتىش ئۇسۇللىرىنى تاپقانلىرىمىز، كىرىس پاتقىقىغا چۇقۇر پېتىپ كەتتۇق. تەبىئەت دۇنياسى بىلەن بىرگە ۋەدە بۇلۇپ ياشاش جەريانىدا ، نۇرغۇنلىغان ئەكسى تەسىرلەر ئىنسانلارنىڭ مەۋجۇت بۇلۇپ تۇرىشى ۋە تەرەققى قىلىشىغا نىسبەتەن ئېغىر تەھدىد سېلىپ ، ئادەملەر بىلەن تەبىئەتنىڭ ماس قەدەمدە تەرەققى قىلىش مەسلىسىگە قارىتا يۈكسەك دەرىجىدە ئەھمىيەت بەرمىسە بولمايدىغان بۇلۇپ قالدى . شۇڭا ، -1972 يىلى دۇنيا جامائەتچىلىكىنىڭ دىققەت ئىتبارى قوزغىلىپ « دۇنيا مۇھىت يىغىنى » ستوكھولمدا ئېچىلدى. دۆلىتىمىزمۇ، بۇمەسلىگە جىددى قاراپ يىغىنغا ۋەكىل ئەۋەتتى. بىز ئۇچۇنمۇ ئەھمىيەت بەرمىسەك بولمايدىغان كىرىس بۇلۇپ شەكىللەنگىنى مۇھىت ، ئېكولوگىيە ، تەبىئەت دۇنياسى مەسلىسى .

مانا كۆزنى يۇمۇپ- ئاچقۇچە 39 يىل بولۇپتۇ. بۇ جەرياندا، دۆلىتىمىزمۇ بۇ تەخىرىس مەسلىنى ھەل قىلىش، مەسلى كىلىپ چىقىشىنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن قانۇن، سىياسەت، نېزاملارنى تۈزۈپ چىقتى. رايۇنىمىزمۇ قانۇن، سىياسەت، نېزام بۇيىچە ئىش كۆرۈپ، نۇرغۇن نەتىجىلەرنى قولغا كەلتۈرگەن بولسىمۇ، يۇقىرى بىلەن تۆۋەننىڭ ، سۆز بىلەن ھەرىكەتنىڭ بىردەك بولماسلىقى، دىل بىلەن تىلىنىڭ بىردەك بولماسلىقى، ئاڭ-سەۋىيەنىڭ تۆۋەن بولۇشى، تۇنۇشنىڭ ياخشى بولماسلىقى تۈپەيلىدىن نەتىجىلەر كۆمۈلۈپ قېلىپ، مەسلىلەر كۆپىيىپ بارماقتا. بۇ مەسلى ھەققىدە ئويلىنىدىق ئەمەس ئويلىنىدۇق، بىراق ئويلىنىپلا قۇيۇپ ئۇنتۇپ قالدۇق. بۇنى خەلق ھەرىكىتىگە ئايلاندۇرۇپ، ئاممىۋىيلىققا ئىگە قىلالمىدۇق .

ۋەتەننى گۈللەندۈرۈش، ئانا زىمىنى قوغداش، مېھرى- مۇھەببەت باغلاش شۇئارىنى توۋلاپ، ئەملىيىتىمىزدە كۆرسىتىشكە تىرىشچانلىق كۆرسەتتۇق. بۇھەقتە تۆھپە قوشقانلارنى مەدھىيلىدىق. ئۇلاردىن ئېلھام ئالدىق. بىزمۇ ھەم شۇنداق قىلماقچى بولىدۇق . كۆڭلىمىزگە گۈزەل ئارزۇلارنى پۈكۈپ، ئىرادە باغلىدىق. شۇ بۇيىچە ئىش قىلدۇق . پەرزەنتلىرىمىزنىمۇ شۇ بۇيىچە تەربىيلىدىق. بالىلىرىمىزدىن چوڭ بولغاندا قانداق ئادەم بۇلسەن، دەپ سوراپ باقايلى، ھېچبىر تەتىرىمەستىن ۋەتەنگە، خەلققە ياراملىق ئادەم بۇلۇپ، ئۇلارنىڭ مەندىن كۆتكەن قۇمۇدىنى ئاقاليمەن، دەيدۇ. مانا بۇ ئۆزىمىزنىڭ خاھىشى بۇيىچە ئىش قىلغانلىق بولماي نېمە؟

نېمە ئۈچۈن بىز كېچىكىمىزدىن شۇ بۇيىچە تەربىيلىنىپ، چوڭ بولغاندا تەرىپىگە مۇخالىپ ئىشلارنى قىلىمىز. بۇ بىزدە ئىشلارنى ئەتراپلىق پىلانلاپ قىلماسلىق، شەيئىلەرنى ئىنچىكىلىك بىلەن كۆزەتمەسلىك، ئىشنىڭ ئالدى-كەينىنى ئۇبدان ئويلىماسلىق، بۇرۇنمىزنىڭ ئۇچىنىلا كۆرۈشنىڭ ھېلىمە مەۋجۇدلىقىدىن ئىبارەت خالاس .

رىقابەت كەسكىنلەشكەنسىرى، ئىشسىزلىق نىسبىتى يۇقۇرلاۋاتىدۇ. تۇرمۇش بېسىمىمىز ئارتقانلىرى، مەدەنىيىتىمىز قۇرغاقلىشىۋاتىدۇ. مەنپەئەت، ئابروي، قارىغۇلارچە مەدەنىيەت قوغلىشىش، مال-دۇنيا توپلاشنى رەزىللىك، قار قورساقلىق، شەخسىيەتچىلىك ئېغىمىزنىڭ تېخىمۇ كۈچىيىشىگە سەۋەبچى قىلىۋاتىمىز. دەپنە - دۇنيا جىنايەتنىڭ « ئانىسى » دەيمىزۇ، لېكىن ھەممىز شۇنى كۆزلەيمىز .

ئۇنتۇپ قالماڭ، بۇ دۇنياغا يالغىچ كەلگەنمىز، ئۇ دۇنياغىمۇ يالغىچ كېتىمىز. ئىنسانىيەت تارىخىدىكى مەشھۇر ئىمپېراتۇر ۋە ھەربى ئالىم ئىسكەندەر زۇلقەرنەين ئون ئۈچ يىل پادىشاھلىق تەختىدە ئولتۇرۇش جەريانىدا، زور ھەربى يۈرۈشلەرنى قىلىپ، غايەت زور ئىمپېرىيىنى بارلىققا كەلتۈرگەن. ئېگەللىگەن زېمىنى كۆپ، توپلىغان مال دۇنياسى ھەددى-ھېسابسىز ئىدى. بۇ مەشھۇر شەخس ئۇ ئالەمگە سەپەر قىلىش ئالدىدا، مەن ئۆلگەندىن كىيىن،

بىر قۇلۇمنى تاۋۇتنىڭ سىرتىغا چىقىرىپ قويۇڭلار، مەندەك بىر ئىمپىراتورنىڭمۇ ئۇدۇنياغا قۇرۇق قول ماڭغىنىنى كىشىلەر بىلسۇن دېگەن .

بىز بۇنىڭدىن چۇڭقۇر ساۋاق ئېلىپ ئازغىنە مەنپەتنىڭ قۇلى بولۇپ، رەزىل ۋاستىلەر بىلەن مال-دۇنيا توپلىمىلىقىمىز، جىمى ھاياتلىق مەنپەتىنى يىغىپ قاتلاپ، يالماپ يۈتۈپ قۇرۇتۇشقا تىمىمىز، كىيىنكىلەرنىڭ بەخت-سائادىتى ئۈچۈن، ياخشى نامىمىزنى ياد ئېتىشى ئۈچۈن، ئەۋلادلارنى كۆپەرەك ئويلىشىمىز كېرەك ئېدىغۇ؟ لېكىن بىز بۇنداق قىلمايۋاتىمىز. يەنىلا يەۋاتىمىز، يوقىتىۋاتىمىز، ئونۇتۇۋاتىمىز. كىيىن تېپىۋېلىپ، تولۇقلىسا بولىدىغان مال دۇنيا ئەمەس ئىدى. بىلىسەك، ئەجدادلار مىراسى، ئەۋلادلار بەختى بولغان مۇھىت، ئېكولوگىيە، تەبىئەت دۇنياسىدىن ئىبارەت تەڭدىشى يوق گۇھەر. گۇھەرنى تاشقا ئۇرماقچى بولۇپ مۇھىت بولغۇنىشى، ئېكولوگىيەلىك تەڭپۇڭلۇقنىڭ بوزۇلىشى، تەبىئەت دۇنياسىنىڭ قالايمىقانلىشىشى بىلەن بىلىمى يەنىلا كۆمۈلۈپ قېلىۋاتىدۇ. ئەجدادلار ماڭغان ئىزىدىن گۈل ئۈندۈرسە، بىز قۇيۇپ تىكەن ئۈندۈرمەكچى بولۇۋاتىمىز. ئۈنگەن تىكەنگە ئەۋلادلارنىڭ دەسسە يىدىغانلىقىنى ئۇنتۇپ قېلىۋاتىمىز .

مۇھىت، ئېكولوگىيە، تەبىئەت دۇنياسى بىزنى ياراتتى، بىزنى ساغلام قىلىپ ئۆستۈردى. بىزگە ھەممە نەرسىنى ئاتا قىلىپ ئادەم قىلدى. ئاتا قىلغان نىمەتلەر بولمىسا مەن، سىز، ئۇ قېنى؟ تەبىئەت بىزنىڭ ئانىمىز. بىز ئانىمىزغا تۈزكۈرلۈك قىلىۋاتىمىز، دەپسەندە قىلىۋاتىمىز. ئاش بەرگەنگە مۇشت بىرىۋاتىمىز. ئەجرگە جاۋاب قايتۇرالمىۋاتىمىز .

مۇھىتنى بۇلغاپ، ئېكولوگىيەلىك تەڭپۇڭلۇقنى بۇزغۇنچىلىققا ئۇچرىتىپ، تەبىئەت دۇنياسىنىڭ قانۇنىيىتىگە ھۆرمەتسىزلىك قىلىش بەدىلىگە تېگىشلىك جازاغا ئۇچراۋاتىمىز. جازالىنىشىمىز ھەقىقەت ئەمەستەك، ئاغرىنىپ يۈرۈۋاتىمىز. بىز ئۇلارغا قانداق مۇئامىلە قىلساق، بىزگىمۇ شۇنداق مۇئامىلە قىلىدىغانى بىلىمىز ئەلۋەتتە. >> يېقىلغان چېلىشقا توپىماپتۇ» دېگەندەك، ئاغرىنىشى قارىلىشقا ئايلىنىۋاتىمىز. ئۆزىمىزنىڭ خاھىشى بۇيىچە ئىش قىلىپ، كۆپ ئۆزگەرتىشلەرنى ئېلىپ باردۇق. ئاخىرقى نەتىجىمىز بۇزغۇنچىلىق، ۋەيرانچىلىقتىن ئىبارەت بۇنىمىزغا يېشى بولدى. ھوشىمىزنى تاپماي مۇھىت، ئېكولوگىيە، تەبىئەت دۇنياسىغا سوغۇققانلىق، شەخسىيەتچىلىك، شەپقەتسىزلىك بىلەن مۇئامىلە قىلىۋاتىمىز. قانۇنىيەتكە ھۆرمەت قىلماي، ئاتا قىلىنغان نىمەتلەرگە شۈكرى قىلماي، تېخىمۇ كۆپ نىمەتلەرگە ئېرىشىش كويىدا يۈرەك-باغرىنى تېلغاپ، نەپەس يوللىرىدا توسالغۇ پەيدا قىلدۇق. تۆمۈرلىرىنى كەستۇق. تەبىئەت دۇنياسىنىڭ نىداسىغا، نالىسىگە قۇلاق سالمىدۇق. خاتالىقلارنى توختىماي سادىر قىلدۇق. >> ئېشەكمۇ بىر قېتىم پۇتى كىرگەن كۆۋرۈكتىن ئۆتمەيدۇ» بىز ھاياتچىلىكىمۇ بۇلالمىۋاتىمىز. يىغىنچاقلىغاندا، ئۆزىمىزنىڭ پۇتىغا، ئۆزىمىز پالتا چېپىۋاتىمىز. ئۆزىمىزنى بۇزغۇنچىلىق، ۋەيرانچىلىققا ئۇچرىتىپ، يوقىلىش گىرداۋىغا سۆرەپ مېڭىۋاتىمىز .

مۇھىت، ئېكولوگىيە، تەبىئەت دۇنياسىنىڭ ھالىغا قاراپ قاينۇرساق بولاتتى. ئەكسىچە ئۇلار بىزنىڭ ھالىمىزغا قاراپ قاينۇرۇپ، باللىرىم خاتالىقنى بەك كۆپ سادىر قىلىپ كەتتىڭلار ئەمدى بۇلار بەس دەپ، قوينى كەڭ ئېچىپ بىزنى ئانلىق مېھرى بىلەن پەپىلەكتە. بۇ ھەقتە قايتا-قايتا ئويلىنىشقا، ساقلىغان مەسىللەرنى ھەل قىلىشقا چاقىرماقتا. بىز يەنە نىمىنى ساقلايمىز. بىلىسەك، بۇ ساقلايدىغان تەخىر قىلىدىغان، تۇرۇپ تۇرسا بولىدىغان ئىش ئەمەس. ئەركىن رۇزى >> بۇ يەردە كىيىنكىلەرنىڭمۇ ھەقىقى بار >> دېگەن كىتابىدا: >> ئىنسانلارنىڭ پەيدا بولغاندىن تارتىپ بۈگۈنگىچە ياشاپ كىلىشنىڭ ئۆزى بىر پۇرسەت، بىر مۆجىزە، بىر ئامەت، بىر ئۇلۇغ ئىش >> دېگەن. توغرا، دېمىسىمۇ پۇرسەت، مۆجىزە، ئامەت، ئۇلۇغ ئىش، بۇنىڭ مۇھىت، ئېكولوگىيە، تەبىئەت دۇنياسىنىڭ ياردىمى بىلەن ۋۇجۇدقا چىققانلىقىنى ئېسىمىزدە مەھكەم ساقلىشىمىز كېرەك .

شەھەرلىشىش قەدىمىنىڭ تېزلىشىشىگە ئەگىشىپ، شەھەر مۇھىتى ئېغىر دەرىجىدە بۇلغۇنۇپ، ئېكولوگىيەلىك تەڭپۇڭلۇق بوزۇلۇپ، تەبىئەت دۇنياسى قالايمىقانلىشىپ، شەھەرلىكلەردە ئويلىنىش، قاينۇرۇش، ئەنسىرەش، سېغىنىش، ھەسرەت، پۇشايىماندىن ئىبارەت ئاۋازچىلىق ۋە باش ئاغرىقى پەيدا بولدى. بۇ توغرىسىدا ئويلىغانلار دەس ئورنىدىن تۇرۇپ، ئاممىنى ھەركەتكە كەلتۈرۈش ئۈچۈن قەلەم كۆرىشىنى باشلىۋەتتى . ئابدۇقادىر جالالىدىن ئەۋلادلارنىڭ تەقدىرى، بەخت-سائادىتى ئۈستىدە ئويلىنىپ، پۇشايىمان، تەشۋىشلىنىش،

ئەنسىرەش تۇيغۇسىدا « كۆيگەن دېڭىز » ناملىق شېئىرلار توپلىمىدىكى «شەھەردىكى بالا» ناملىق شېئىرنى يېزىپ، شەھەر تەبىئىتىنى ئوبرازلىق سۆرەتلەپ بەرگەن .

يېشىل-يېشىل ئورمانلار
نەگە كەتكەندۇ؟
ئاسمان تۇتۇق نېمە دەرد
ئاغا يەتكەندۇ .

ئاغلىمايمىز پۈتۈن ياز
قۇشلار سازىنى .
كۆرەلمەيمىز پاقالانىڭ
ئوماق نازىنى .

ئۆتۈپ گۈزەل باللىق
بولماقتا ئادا .
تۇنۇمدىكى بىزلەرنى
تەبىئەت ئانا.

يالقۇن رۇزى « كامالتۇرۇك ۋە ئۇرۇمچى » ناملىق ماقالىسىدە، ئەۋلادلارنىڭ بەختى ئۈستىدە ئويلىغان. ئەندىشە، ۋەھىمە بىلەن تولغان خاتىرجەمسىزلىكنى ئىپادىلەپ، مۇھىت بۇلغۇنىشى، ئېكولوگىيەلىك تەڭپۇڭلۇقنىڭ بۇزۇلۇپ، تەبىئەت دۇنياسى قانۇنىيىتىنىڭ تەرتىپسىزلىشىپ كەتكەنلىكىنى كۆرسىتىپ بىرىش بىلەن بىرگە تەبىئىيلىكى ساقلاپ قېلىنۇاتقان سەھرالارغا بولغان تەلپۈنىشىنى، چۇڭقۇر سېغىنىشىنى ئىپادىلەگەن، بۇنىڭدىن باشقا مول- ھۇسۇللۇق يازغۇچىلىرىمىز، جاپاكەش قەلەمكەشلىرىمىزدىن توختى ئايۇپ ھېكايە، پوۋېست، رومانلىرىدا، خالىدە ئىسرائىل نەسر، پوۋېستلىرىدا، ئەختەم ئۆمەر پوۋېست، رومانلىرىدا، ئەسئەت سۇلايمان مۇلاھىزىلىك ماقالىلىرىدە مۇھىت بۇلغۇنىش، ئېكولوگىيەلىك تەڭپۇڭلۇقنىڭ بوزۇلۇشى، تەبىئەت دۇنياسىنىڭ تەرتىپسىزلىشىپ كەتكەنلىكىنى لىرىكا، زىددىيەتلىك ۋە قەلەم، مۇھاكىمە ئارقىلىق كۆرسىتىپ بېرىپ خەلق ئاممىسى ئارىسىدا بۇ ھەقتىكى ئىدىيە جەڭ سەھىپىسىنى ياراتتى .

شەھەر مۇھىتىنىڭ ساپلىقىنى، ئېكولوگىيەلىك تەڭپۇڭلۇقنى، تەبىئەت دۇنياسىنىڭ قانۇنىيەتلىكىنى ساقلاپ قېلىش، بۇلغۇنغان، بۇزۇلغان تەرتىپسىزلىكنى تۈزەش، ئەسلىگە كەلتۈرۈش ئۈچۈن تىرىشچانلىق كۆرسىتىۋاتقان ۋاقىتتا، ھاۋاسى ساپ، مۇھىتى بۇلغۇنمىغان، ئېكولوگىيەسى بۇزۇلمىغان، مەنزىرىسى گۈزەل، جىمى نەرسىلەر قۇياش نۇرىغا تۇيۇنغان، تەبىئەت ئاتا قىلغان نىمەتلەر كۆپ، تەبىئىيلىكى بۇزۇلمىغان دەپ قارىلىپ كەلگەن يېزىلارغىمۇ كۆز تەگدى ھەم تېگىۋاتىدۇ .

شەھەرلىكلەرنىڭ ئېغىدا يېزا قىياپىتى بۇرۇنقىدەك ئۆزگەرمىگەن، يېڭى ، ۋاراقلىنىمىغان ھالەتتە بولۇشى مېنى ئويغا سېلىپ، تەپەككۈر قىلىشقا ئۈندەپ، قەلەم تەۋرىتىپ، پىكىر بايان قىلىشقا سۆرەپ كىردى . مەن ئەقلىمنى بىلسەم ئۆيىمىزنىڭ ئالدىدا بىر ئېرىق، ئەللىك مېتىر نېرىدا بىر ئۆستەڭ (بازىدا مازىدۇڭ ئۇزۇندىلىرى بار) بار ئىكەندۇق. ئەتراپى دەل-دەرەخلەر بىلەن ئورالغان، سۈيى سۈزۈك بۇلۇپ، كۆپكۆك قۇم كۇرۇنۇپ تۇراتتى. كىشىلەر ئوچۇملاپ ياكى دۈم يېتىپ قانغۇچە سۇ ئىچىشەتتى ھەم نانلىرىنى ئېقىتىپ يەيتتى. سۇنىڭ ھىممىتىدىن قانغۇچە بەھرىلىنەتتى . ئېرىق- ئۆستەڭلەر پات-پات رېمونت قىلىنىپ، سۇنىڭ راۋانلىقى، پاكىز تۇرۇشى، دەل-دەرەخلەرنىڭ غولداپ ئۇسۇشنى چىن مەنىدىن تەمىن ئېتەتتى. كىشىلەر ئېقىن سۇغا(كۆللەرگە)كىر چىلاپ يۇيمايتتى. يۇندا تۆكەيتتى. ئەخلەت ۋە باشقا تاشلاندىۋىقلارنى تاشلىمايتتى. قىسقىسى، سۇنى بۇلغىمايتتى. سۇنىڭ ھاياتلىق مەنبەسى، سۇسىز ياشاشنىڭ مۇمكىن ئەمەسلىكىنى بىلگەنلىكتىنمۇ؟ ئەخلاق ئىماننىڭ جۈملىسىدىنمۇ؟ قاچانلا قارىسىڭىز سۇ پاكىز تۇراتتى .

سۇ ئىنسان ئۇچۇنلا ئەمەس، تەبىئەت دۇنياسىدىكى بارلىق جانلىقلارنىڭ ھاياتلىقىدىكى مۇھىم مەنبە بولۇپ،

مۇھىتى ساپلاشتۇرۇش، ئېكولوگىيەلىك تەڭپۇڭلۇقنى ساقلاش، تەبىئەت دۇنياسىنى قانۇنىيەتلىك قىلىشتا ياردىمى چوڭ ئىدى. تەرەققىياتنىڭ ئىللىق شامىلى يېزىلارنىمۇ يەلپۈندۈردى. بۇنىڭ بىلەن خەلقنىڭ تۇرمۇش شارائىتى ياخشىلىنىپ، مەدەنىيەت ئېغى يوقۇرى كۆتۈرۈلۈپ يېڭىلىق ئىنتىلىشى كۈچەيدى. ئەپسۇسكى، بۇنىڭغا ئەگىشىپ مۇھىت، ئېكولوگىيە، تەبىئەت دۇنياسى ھەققىدىكى قارىشى تۆۋەنلەپ كەتتى. ئېرىق-ئۆستەڭلەر پات-پات رىمونت قىلىنىشتىن قېلىپ، سۇنىڭ راۋان، پاكىزلىقىغا كاپالەتلىك قىلغىلى بولىدى. سۇغا كىر چىلاپ يۇيۇش، ئەخەلەت ۋە باشقا تاشلاندىقلىرىنى تاشلاش ئادەتتىكى ئىشقا ئايلىنىپ قالدى، سۇ مۇڭلاندى .

« ئاللاننىڭ قۇدرىتى بىلەن ئەشۇ دەريالار يىراق-يىراقلاردىن تاشتىن-تاشقا، قاشتىن-قاشقا ئورۇلۇپ پاكىزلىنىپ، قۇياش نۇرىغا، ئىنسان تېنىگە ۋە ئەقلىگە پايدىلىق بولغان ھەممە تەركىبلەرگە تۇيۇنۇپ كەلگەن. يەنە ئىنساننىڭ بۇزۇشى، ۋاپاسزلىقى تۈپەيلىدىن ئۆز-ئۆزىدىن پاكىزلىنىش ئىقتىدارىدىن ئاستا-ئاستا قالدى) » ئەركىن رۇزى: بۇ يەردە كىيىنكىلەر ئىشقا ھەققى بار (64-بەت) دەرھەقىقەت، بۈگۈنكى كۈندە سۇ بۇلغاندى، تۇپراق بۇلغاندى، تەڭلا تىنىمىز ۋە ئەقلىمىز بۇلغاندى. كۆلنىڭ پايدىلىنىش قىممىتى تۈگەپ تىنىپ كەتتى. بۇ ھەقتە ئەختەم ئۆمەر « قۇرتلاپ كەتكەن كۆل » پوۋستىنى يازدى. كۆل نىمىشقا قۇرتلاپ كېتىدۇ؟ ئەقىللىق ئوقۇرمەنلىرىمىز بۇنىڭ سەۋەبىنى بىلىدىغۇ؟ دەيمەن .

دەل-دەرەخلەر كۆپلەپ كېسىلگەچكە قاقاسلىق كۆپەيدى . زېمىن كەڭرىلىكى باھانە قىلىپ، قارىغۇلارچە بوز يەر ئېچىلغاچقا، ئوتلاقلىرى خانىۋەيران قىلىندى. ئىپتىدائى يېپىنچا ئۆسۈملۈكلەر نابۇت قىلىندى. مال-چارۋىلارنى باقىدىغان ئۇرۇن ئازلاپ ياكى تۈگەپ كەتكەچكە دېھقانلىرىمىز مال-چارۋىلىرىنى يايلاقلىرىغا چىقىرىۋېتىشكە مەجبۇر بولۇۋاتىدۇ. سۇ ۋە تىن تەبىئىي ئوغۇتلاردىن پايدىلىنىش ئۇنۇمى ئازىيىپ كەتتى. بۇنىڭ تەسىرىدە تۇپراقنىڭ شورلىشىشى، تۇپراقنىڭ ئېقىپ كىتىشى، بۇزۇلىشى كىلىپ چىقتى .

سۇدىن پايدىلىنىش مۇۋاپىق بولمىغانلىقتىن، سۇ مەنبەسى ئازىيىپ كەتتى. يەر ئۈستى سۈيىنىڭ پايدىلىنىش ئۇنۇمى ئازايغانلىقتىن ياكى تۈگىگەنلىكتىن، يەر ئاستى سۈيىدىن پايدىلىنىش ئەۋجىگە چىقتى. ئېرىق-ئۆستەڭ، ئېتىز بويلىرىغا قارىسىڭىز يەر ئاستىدىن شىددەت بىلەن چىقىۋاتقان سۇنى كۆرىسىز. قۇدۇق ئارقىلىق يەر ئاستى سۈيى تارتىلىۋەتكەچكە، كىشىلەرنىڭ ھويلىسىدىكى باسما قۇدۇقتىن سۇ چىقماس بولۇپ قالدى. يەر ئاستى سۈيى مۇشۇ سۈرئەتتە چىقسا يەنە قانچىلىك ۋاقىت يېتەر؟ سۇ ئورنى تۆۋەنلەپ كەتكەنلىكتىن، كارىزلارنىڭ قۇرۇپ كەتكەنلىكى، قەدەمدە بىر ئۇچرايدىغان زېمىننىڭ كۈزى دەپ تەرىپلىنىدىغان، بۇلاقلىرىمۇ تىنىپ كەتكەنلىكىنى ھەممەيلى بىلىمىز ئەلۋەتتە.

قەيەرگىلا قارىسىڭىز باشقىلار تەرىپىدىن ئېچىلغان، ئېچىلىۋاتقان، ئېچىلىشى كۈتۈپ ياتقان يەرلەر، نەپسانىيەتچى خوجاملار نەپ چىقسا پايدىلىنىپ، نەپ چىقمىسا تاشلاپ كىتىپ، دەرد-بالاسىنى بىزگە قالدۇرۇپ كېتىپ قالدۇ. بۇنىڭغا قاراپ تېرىلغۇ يەر كۆلىمى كۆپىيىپ كەتتى، ھەرگىزمۇ ئۇنداق ئەمەس. قەيەرگىلا قارىسىڭىز دەل-دەرەخلەرنى كېسىپ، ئۆز مەنپەئىتىنى قاندۇرۇش، بۇنىڭغا قاراپ ياغاچ ماتېرىياللارغا بەك ئېھتىياجلىق كىمكىن دېسىڭىز ھەرگىزمۇ ئۇنداق ئەمەس. يەر ئېچىپ، ئورمان كىسىپ، سۇدىن قالايمىقان پايدىلانغانلارغا، پايدىلىنىشقا پۇرسەت يارىتىپ بەرگەنلەرگە بۇنداق قىلىش « ئەجدادلارنىڭ بەرگىنىنى يەپ، ئەۋلادلارنىڭ پىيىنى قىرغىغانلىق » ئەمەسمۇ؟ دېسىڭىز مەنپەئەت ئۈچۈن، تەرەققىيات ئۈچۈن دەيدۇ. كىيىنكىلەرگىمۇ قالسۇن دېسىڭىز، ئەۋلادلارمۇ تىرىك جان بولغاندىكىن، ئۆزى ئەجىر قىلىپ تېپىپ يېمەمدۇ، دەيدۇ. ئەجدادلار: « بىر تۈپ ئورمان كىش توغرا كەلسە، ئون تۈپ كۆچەت تىكىش » لازىملىقىنى ئېيتقانغۇ؟ دېسىڭىز، ئاۋال دەماللىققا جانغا ئەسقاتىدىغان، ئىقتىسادى جەھەتتىكى مەنپەئەتمىزنى قاندۇرايدىغان، تېخىمۇ يۇقىرىغا ئۆرلەشكە شوتتا بۇلالايدىغان پۇل تېپىشىمىز كېرەك دەيدۇ. ئۇلارنىڭ قارىشىچە، پۇل ھەممىگە قادىر، پۇل بولسا جاڭگالدا شورپا تەيياركەن . يەنە، ئىمكانىيەتلىك سىجىل تەرەققىياتنى ئىلگىرى سۈرىمىز، ھاللىق سەۋىيەگە يېتىش قەدىمىنى تىزلىتىۋېتىش، تەرەققىيات مۇسسىدىن ھەممەيلىنى ئورتاق بەھرىمان قىلىمىز، دەيدۇ. قانۇن، سىياسەت، نېزاملاردىن ئېغىز ئاچسىڭىز قاراڭ، ھەر قايسى جايلار ئۆزىنىڭ ئەمەلى ئەھۋالىغا قارىتا ئىش قىلسا بۇلدۇ، دەپتىغۇ ؟ بىز بۇ جەھەتتە خىلاپ ھەرىكەتلەرنى قىلىمىدۇق، دەيدۇ. بۇلار يۇقۇق ئىزدەپ، ئۆزىنىڭ قىلغان - ئەتكەنلىرىنى يۇشۇرۇپ، ئەپچىللىك بىلەن نىقابلىنىدۇ. تەرەققىياتنى دەستەك قىلىپ، بۇزغۇنچىلىق، ۋەيرانچىلىقتىن ئىبارەت ئوڭشاپ - تۈزەش ھەلەكچىلىكىگە باش قانۇرىدۇ. بۇنداقلارنى: ئورمان قانۇنى، سۇ قانۇنى، ئوتلاق قانۇنى ۋە مۇناسىۋەتلىك قانۇنلار بۇيىچە بىر تەرەپ قىلىش سالىمى كۈچەيتىلسە بۇلاتتى . سىياسەت، نىزاملار كۈچىنى تېخىمۇ بەك كۆرسەتسە بۇلاتتى .

سانائەتلىشىش قەدىمىنىڭ تېزلىشىشى نەتىجىسىدە، سۇلياۋ تۈردىكى مەھسۇلاتلار ئىشلەپچىقىرىلىپ، كىشىلەرگە قولايلىق ئېلىپ كەلدى. شۇنىڭ بىلەن بىرگە يەنە نۇرغۇن ئاۋارچىلىقنى ۋە باش ئاغرىقىنىمۇ ئېلىپ كەلدى. بۇرۇن كىشىلەر بازاردىن ئالغان نەرسىلەرنى خۇرۇنغا قاچىلايتتى. كىيىنچە سومكىغا قاچىلايدىغان بولدى. ھازىر قۇرۇق قول بازارغا چىقىپ، نىمە ئالسا، قانچىلىك ئېلىشتىن قەتئىي نەزەر سۇلياۋ خالتىغا قاچىلايدىغان بولدى. سۇلياۋنىڭ چىرىمەيدىغانلىقىنى بىلىپ تۇرۇپمۇ، قىممىتى تۈگىگەندە خالىغان يەرگە تاشلايدىغان بولدى. بۇرۇنقى ۋاقىتلاردا يېزا- بازار يوللىرى تازىلانمايتتى. ئەخلەت ۋە باشقا قالدۇقلار جايدا بىر تەرەپ قىلىناتتى. ھازىرچۇ، يۇلىنىڭ تازىلىقىنى قىلىدىغان خادىملار سەپلەنگەن بولسىمۇ، لېكىن ...

ئېرىق-قۇستەڭ سۈيىنىڭ بۇلغىنىشى، يەر - زىمىنىڭ مەينەتچىلىكتە قېلىشى بارغانسېرى ئەۋجىگە چىقتى. بۇنداق ئىشلارنىڭ پەيدا بولۇپ، ئەۋجىگە چىقىشىنى چەكلەيدىغان، تۇسىدىغان جامائەت ئېغى شەكىللەنمىدى، ئاڭ شەكىللەنمىگەچكە ئاممىۋى ھەرىكەتكە ئايلانمىدى .

ئېرىق-قۇستەڭلەردە سۇ بولمىسا، سېسىچىلىق ھەممە يەرنى قاپلايدۇ. سۇ بولسىمۇ ئاستىدا ئەخلەت ۋە باشقا تاشلاندىقۇلار بىلەن تىنىپ كىتىش ئالدىدا تۇرغان ، مەينەتچىلىك قارىغۇغىزمۇ كەلمەيدۇ، ئوچۇملاپ ، دۇم يېتىپ سۇ ئىچىپ، نان چىلاپ يىگەن ئېرىق-قۇستەڭ شۇمىدۇ؟ قاقاسلىقلارغا قاراپ، بۇرۇن سەگىدەپ ئولتۇرۇپ مۇڭ پاراخانلارنى قىلىپ ، جاھان ئىشلىرىدىن خەۋەردار بولغان سايبە تاشلاپ تۇرىدىغان دەرەخلەر نەگە كەتكەندۇ؟ ئېچىلىپ تۇرلۇك سەۋەپلەر تۈپەيلى تاشلىنىپ قالغان يەرلەرگە قاراپ توپ-توپ پادىلار ئوتلاپ يۈرگەن ئوتلاقىلار قېنى؟ پادىچىلارچۇ؟ باغۇمۇ-باغ يۈرۈپ چىتلاقتىن شورا تىشىپ غورىلارنى قاقانلىرىمىزچۇ؟ قۇشلارنىڭ سايراپ، پاقىلارنىڭ كۇرۇلداشلىرىمىزچۇ؟ (ھازىر يېزىلاردىمۇ ئاز ساندىكى قۇشلارنىلا كۆرگىلى بولىدۇ، پاقىلارنىڭ كۇرۇلداشلىرىنىمۇ ئاڭلىغىلى بولماي بۇلۇپ كەتتى) كۆللەردە قۇمچاقلىرىنى تۇتۇپ ئويناشلىرىمىزچۇ؟ ئىش قىلىپ جىمى تەبىئىيلىك، پاكلىق نەلەرگە كەتكەندۇ، دەپلا قۇيىلىۋاتىدۇ؟ بۇ ھەقتىكى بايانلىرىمغا پەرھات ئابىت چوغالانىڭ «بالىلىقم» ناملىق شېئىرىنى دەلىل قىلىماقچى شېئىردا ئەسەش، سېغىنىش، بىلەن بىرگە ئەپسۇسلىنىش، ئېچىنىشىمۇ ئىپادىلەنگەن .

يېزىلارغا ئىتتىلىپ، كۆرۈش ئىستىكى قوزغىلىپ، سەھرا ھىدىنى پۇرايدىغانلار كۆپ ئىدىغۇ؟ ھازىرچۇ، ئىچكىرى ئۆلكە، چەتئەللەرگە كۆپەرەك ئىتتىلىدىغان بولدى. سەۋەبى، يېزىلارغا كۆز تەگدى ھەم تېگىۋاتىدۇ. مۇھىت، ئېكولوگىيە، تەبىئەت دۇنياسى مەسلىسىدە شەھەرلەردە ئويغۇنۇش ھالىتى شەكىللىنىپ بولدى. تولۇمۇ ئەپسۇس، يېزىلار ئۇخلاش ھالىتىدە تۇرماقتا. شەھەر بىلەن يېزىلارنىڭ ئىقتىساد، مەدەنىيەت پەرقىنىڭ چوڭىيىشىغا ئەگىشىپ، مۇھىت، ئېكولوگىيە، تەبىئەت دۇنياسىدىمۇ پەرق چوڭىيىپ بارماقتا. ئىشنى بىر ئورۇننىڭ ساپلىقىنى، تەبىئىيلىكىنى قوغداش ، ئەسلىنى ساقلاپ قېلىش ئارقىلىق ، يەنە بىر ئورۇنغا تەسىر كۆرسىتىپ، تۈزەش، ئوڭشاش، تەرتىپلىك قىلىشتىن باشلىساق بولاتتى. شەھەرنى ئوڭشاش جەريانىدا يېزىلارغا كۆز تېگىۋەرسە، ئېرىشكىنىمىز يەنىلا مەغلۇبىيەتتىن ئىبارەت نەتىجىگە بۇلۇپ قالامدۇ قانداق؟ تارىختا ئۆتكەن قۇدرەتلىك كرورەن دۆلىتىمۇ يېشىلىققا پۈرگەنگەن ، مۇھىتى ئاجايىپ ساپ ، ئىكولوگىيىسى تەڭپۇڭ ، تەبىئەت دۇنياسى قانۇنىيەتلىك بۇلۇپ ، جەننەت ماكان ئىدى . كىيىنچە ، كىشىلەرنىڭ مەنپەئەت قۇلىغا ئايلىنىشنىڭ كۈچىيىشىگە ئەگىشىپ دەل-دەرەخلەر كۆپلەپ كىسىلىپ ، قاقاسلىق كۆپىيىپ ، قۇم كۈچۈش تىزلىشىپ ، يىللارنىڭ ئۆتۈشى بىلەن بۇ يەردىكى خەلقنىڭ ياشاش شارائىتى ناچارلىشىپ مۇھىت مۇساپىرلىرى كۆپىيىپ كەتكەن . دۆلەت بۇ ئەھۋالنى ئوڭشاش ، ياشاش شارائىتىنى ياخشىلاش ئۈچۈن بىر قاتار تەدبىرلەرنى تۈزگەن ، سۇ ئىشلەتكۈچىلەردىن سۇ بېجى ئېلىشنى بەلگىلەپ بولسىمۇ ھەمدە بىر تۈرلۈك « ئورمان قانۇنى » تۈزۈپ « دەرەخلەرنى يىلتىزدىن كەسكەنلەرگە ، كىم بۇلۇشىدىن قەتئىينەزەر ، بىر ئات جەرىمانە قۇيۇلدۇ ، دەرەخلەرنىڭ شېخىنى كېسىۋەتكەنلەرگە بىر ئىنەك جەرىمانە قۇيۇلدۇ » دەپ بەلگىلەنگەن بولسىمۇ ئاخىرقى ھېسابتا ، بۇ خۇددى « ئۆلگەندىن كىيىن ياسىن ئوقۇغان » دەك بىر ئىش بولغان . سەلتەنەتلىك بوستانلىقلارنىڭ خارابىلىشىشى ۋە بۇنىڭدىكى ئىنسانلار پائالىيىتىنىڭ رولى بىر ئاچچىق رېئاللىق ، (ئەركىن رۇزى بۇ يەردە كىيىنكىلەرنىڭمۇ ھەقىقىي بار 35- بەت) بىز بۇ رېئاللىقنى بۈگۈنكى بوستانلىقلىرىمىزنىڭ يوقىلىپ كەتمەسلىكىگە ساۋاق قىلساق بولاتتى .

توۋا دەيەن، ئادەم قۇرۇلمىسىدا ئۆزگىرىش بولمىسا، ھازىرقى زامان ئادەملىرىنىڭ ئەقلى ئىقتىدارى، جىسمانى كۈچى، ئەخلاقى تۆۋەنلەپ، ئېتىقاد، ئىمان سۇسلىشىپ كېتىدىغاندۇ. ئەجدادلىرىمىز يېمىگەننى يەۋاتىمىز. كۆرمىگەننى كۆرۈۋاتىمىز. ئىچمىگەننى ئىچىۋاتىمىز. شارائىتىمىز ياخشى، توققۇزمىز تەل. (ئادەمنىڭ توققۇزى تەل بولسا، ئۇدۇنياغا كىتىدۇ، دىيىشىدىكەن.) ھازىر يۈز بىرۋاتقان بەزىبىر ئىشلاردىن شۇنداقمىكىن دەپ قالىسىز.

تەبىئەت دۇنياسىدىن يەنە بىز نىمىنى تالىشىمىز؟ ئۇ بىزدىن ھېچنەمە تالاشمايدىغۇ؟ ئەكسىچە، نىمە دىسەك شۇنى بېرىدىغۇ، ھازىرىمىزغا شۇكىرى قىلىپ، قانائەتچان بولساق بولاتتى. تەبىئەت دۇنياسى بىزنى قويندا تۇيۇندۇرۇپ، پەيلىپ كەلدى. بۇ ئۇنىڭ بىز بىلەن بىر گەۋدە بۇلۇپ ياشىغانلىقىمۇ؟ بىزچۇ، تەبىئەت دۇنياسىنى ئۆز خاھىشىمىزغا بويسۇندۇرماقچى بولدۇق. بىر گەۋدە بۇلۇپ ياشاشنى رەت قىلدۇق. مۇناسىۋىتىمىزنى ئىتراپ قىلغىمىز كەلمىدى. ئۆزىمىزنى خوجايىن ھېسابلاپ خالىغانچە بۇيرۇق چۈشۈرسەك، قولى بولۇپ ھېچ ئىش قىلماي ئولتۇرساق، داۋاملىق ئېگە بۇلۇشنىڭ كۇيىدا يۈرسەك، چوقۇم ئۇنىڭ جازاسىغا تېخىمۇ كۆپ ئۇچرايمىز .

ئادەملەردە خىلمۇ-خىل يېغى كېسەللەرنىڭ پەيدا بۇلۇش سۈرئىتى، داۋالاش ئاپپاراتلىرىنىڭ سۈرئىتىدىن يۇقىرى بولماقتا. ئۇسۇملۇكلەردىمۇ خىلمۇ-خىل كېسەللىك ۋە ھاشارەتلەرنىڭ پەيدا بولۇشى، ئۇزۇقلۇق زەنجىرنىڭ بوزۇلۇشى، ھايۋانلارنىڭ نەسلىنىڭ قۇرۇپ كىتىشى، ئەرمەك ھايۋانلارنى بېقىشنىڭ ئەۋجىگە چىقىشى، مۇشۇك، ئىتلارنىڭ تۇمۇر قەپەزگە سولىنىپ سېتىلىشى، سېتىۋالغان مۇشۇكنىڭ چاچقان تۇتالماي، باغلاقلق ھالەتتە تورۇشى، كېلىمات ئۆزگىرىشنىڭ تۇراقسىز بولۇشى، ھاۋانىڭ كۈندىن-كۈنگە ئىسسىق، ھۆل-يېغىن مىقدارىنىڭ ئازلاپ كېتىشى، چاڭ-تۇزغىلىق ھاۋارايىنىڭ كۆپ بولۇشى، ئادەمنى ھاڭ-تاڭ قالدۇرۇپ، ئەقلىنى لال قىلىدىغان ئىشلارنىڭ يۈز بېرىشىنى كۆرۈۋاتقان كىشىلەردىمۇ توۋا، ئاجايىپ بىر زامان بولۇپ كەتتى-بە، دىگەنلىرى مۇھىت، ئېكولوگىيە، تەبىئەت دۇنياسىنىڭ جازالىشى، ئىنسانلارنىڭ جازالىنىشى ئەمەسمۇ؟ يەرنىڭ پىلاننىسىز قالايمىقان ئېچىلىشى، دەل-دەرەخلەرنىڭ كۆپلەپ كېسىلىشى، سۇدىن مۇۋاپىق پايدىلانمايلىق، مۇھىتنىڭ ئۆزىنى تازىلاش ئىقتىدارىدىن كۆپ ئېشىپ كەتكەچكە، مۇھىت بۇلغىنىش، ئېكولوگىيە تەڭپۇڭسىزلىنىش، تەبىئەت دۇنياسى قانۇنىيىتىنىڭ تەرتىپسىزلىشىنى كەلتۈرۈپ چىقاردى .

كىشىلەر دائىم «ئورمان يەر شارنىڭ ئۆپكەسى، ئۆپكەنى كاردىن چىقىرۋەتسەك، يەر شارى نەپەس ئالالماي قالدۇ» دېيىشىدۇ-يە، لېكىن دەل-دەرەخلەرنى قالايمىقان كېسىپ، يەر شارنىڭ نەپەسلىنىشىنى قىيىنلاشتۇرىدۇ، يەر شارى نەپەسلىنىشتىن قىيىنلاسا، بىزمۇ بىللە قىيىنلىشىمىز، مۇشۇنداق بولمۇرسە، ئاقسۆڭەك قانداق بولۇپ كېتەر؟ سۇ ھاياتلىقنىڭ مەنبەسى دەيمىز-يۇ، مەنبەنى قۇرۇق قۇرۇق قۇيۇۋاتىمىز. مەنبە تۈگىسە، ھاياتلىقىمىزچۇ ؟ تۇپراقتىن تۆرەلگىنىمىزنى، يەنە شۇ تۇپراقتىن قوينىغا قايتىدىغىنىمىزنى ئىشنى بىلىمىز، بىلىپ تۇرۇپ تۇپراقتى خالىغانچە ۋەيران قىلساق، يۈرەكنى تىلغاپ، ئۇچەي - باغرىنى قوچۇپ، بۇنى ئاز دەپ كۆتۈرىدىغان يۈكنى ھەددى ھىساپسىز كۆپەيتىۋەتسەك، قانچىلىك بەرداشلىق بىرەر، ھالىسىزلىنىپ كەتسەچۇ؟ بىزنى كىممۇ قوينىغا ئالار؟ تۇرمۇش بىزنى ھەر كويغا سالسىمۇ، دولقۇنلىرىدا تەۋرەتسىمۇ، ئىگىز-پەس يوللىرىدا تاسقىنىمۇ شۇنى ئېنىق ئىسسىمىز دەپ تۇتۇشىمىز كېرەككى، مۇھىت، ئېكولوگىيە، تەبىئەت دۇنياسى ھاياتلىق ئۈچۈن ھەممە بايلىقتىن قىممەتلىك بايلىق. يەنە شۇنى ئويلىشىمىز كېرەككى، بىزدە ھازىرغىچىلىك خەلق ئاممىسى ئۆزۈڭدىن ھەرگەتكە كىلىپ تەشكىللەنگەن، ئىنسانلارنىڭ ياشاش مۇھىتىنى قوغداشنى مەقسەت قىلغان تەشكىلات يوق. «ئەتىيازدا قۇيماق يەپ، كەچكۈزدە كېكىردىم» دەپ پۇشايمان قىلغان بىلەن، پۇشايماننى ئالدىدىغان قاچا يوق، لېكىن ئالدىنى ئالدىغان قاچىنىڭ بارلىقىنى ئەستىن چىقارمايلىقىمىز لازىم. ئېكولوگىيەلىك مۇھىتنى بۇزغۇنچىلىققا ئۇچرىتىۋاتقان ھەر بىر تىپىك ئەمەلىي مېسالىلارنىڭ ھەممىسى ئىنسانلارغا بېرىلگەن بىر غەپلەتتىن ئويغىنىش ۋە ئاگاھلاندۇرۇش سىگنالىدىن ئىبارەت خالاس . ئۆزىمىزنىڭ ۋە كىيىنكى ئەۋلادلىرىمىزنىڭ سالامەتلىكى ئۈچۈن ، جەمئىيىتىمىزنىڭ سىجىل تەرەققىياتى ئۈچۈن ، ھەر بىر ئادەم ھەرگەتكە كىلىپ مۇھىت ، ئېكولوگىيە ، تەبىئەت دۇنياسىنى ئاكتىپ قوغدىشىمىز لازىم . بىز بىلەن بىرلىكتە بۇ زىمىندا ياشاۋاتقان باشقا نۇرغۇنلىغان جانلىقلارنىڭمۇ بارلىقىنى قەتئىي ئۈنۈتۈپ قېلىشقا بولمايدۇ. بايانى تاماملاپ، تۈگەنچەكلەش ئالدىدا شۇنىمۇ دېمەكچى: ئۇرۇش مالىمانچىلىقىدا جاننى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن ھېچنەمە بىلەن كارى بولمىغانلارنى بىز كۆپ كۆرگەن، بۈگۈنكى كۈندە پۇل تېپىش، ئېچىش- كېشىش، ۋەيران قىلىش مالىمانچىلىقىدا ھېچنەمە بىلەن كارىمىز بولمايۋاتىدۇ. ئۇرۇش مالىمانچىلىقىدىن، پاراكەندىچىلىك تۈپەيلى يۇرت-ماكاندىن ئايرىلىپ مۇساپىر بۇلۇۋاتقانلارنى كۈرۈۋاتىمىز، ئاڭلاۋاتىمىز. ئۇرۇشسىز تىنچ جەمئىيەتتە مۇھىت بۇلغىنىش، ئېكولوگىيەلىك تەڭپۇڭلۇقنىڭ بوزۇلۇشى، تەبىئەت دۇنياسىنىڭ قالايمىقانلىشىشى قەدىمىي تىزلىنىش ئۇلارنىڭ جازالىشىغا ئۇچراپ «مۇھىت مۇساپىرلىرى» سېپىنى شەكىللەندۈرۋاتىمىز . يۇرت-ماكاندىن ئايرىلغانلار ئۇرۇش مالىمانچىلىقى تۈگىگەندە ماكانلىرىنى قايتىدىن قۇرۇپ، ياشاش پۇرسىتىگە ئىگە بۇلالايدۇ. مۇھىت بۇلغىنىش، ئېكولوگىيەلىك تەڭپۇڭلۇق بۇزۇلسا، تەبىئەت دۇنياسى قالايمىقانلىشىپ كەتسە، سېغىنىش ئىچىدە تەلپۈنگەن يۇرتىمىزدىن يوقالغان نەرسىلىرىمىزنى ئەسلىگە كەلتۈرۈپ ياشاش پۇرسىتىگە ئېرىشىش بەكمۇ قىيىن ۋە مۇشكۈل ئىش. مۇمكىنچىلىكى يوق دېيەرلىكلا. بايانىمىنى ئەخىرەت ئىمىن ئەپەندىنىڭ مۇنۇ سۆزى

بىلەن ئاخىرلاشتۇراي «ئەي، ياراتقان ئىگەمنىڭ ئارزۇلۇقى ئىنسان، جانلىقلارنىڭ سەر خىلى ئىنسان! يەر شارى سىنى بېشىغا ئېلىپ كۆتۈرۈۋىدى، سەن ئەمدى يەر شارىنى بېشىغا ئېلىپ تاشلىۋىتەرسەنمۇ؟»

پايدىلانمىلار :

ئەركىن رۇزى « بۇ يەردە كىيىنكىلەرنىڭمۇ ھەقىقى بار » ناملىق كىتابى. شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 1999-يىلى 11-ئاي 1-بېسىلىشى .

ئابدۇقادىر جالالىدىن « كۆپىگەن دېڭىز » ناملىق شېئىرلار توپلىمى . شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى 2001-يىلى 6-ئاي 1-بېسىلىشى .

ئابلىز ئەمەت تۈزگەن « ئۇيغۇر خەلق ماقالى - تەمسىللىرى ئىزاھلىق لۇغىتى » قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى 2001-يىلى 2-ئاي 1-بېسىلىشى.

نېمە ئۈچۈن ئۇيغۇرلاردا كەلگۈسى شۇناسلىق مەدەنىيىتى بارلىققا كەلمىدى؟

(ئوبزور)

ئەركىنجان ئەمەت

ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدا ھازىر ئەدەبىيات تارىخىدا ئاز كۆرۈلىدىغان ھەممە ئېقىملار بەس - بەستە سايراش ۋەزىيىتى بارلىققا كېلىپ مىسلى كۆرۈلمىگەن گۈللىنىش مەنزىرىسى شەكىللەنگەن بولسىمۇ، ئەمما ئۇيغۇر ئەدەبىيات گۈلزارىدا ئىلمى فانتازىيىدىن ئىبارەت، بۇ كېيىن كىرگۈزۈپ قويۇلغان نازۇك نوتا تېخى ئۆزلىشىپ مېۋە بېرىشتىن يىراق تۇرماقتا. تەرەققىي قىلغان ئەللەردىكى ئىلمىي فانتازىيە ئەدەبىياتى قىزغىنلىقنىڭ بارلىققا كېلىشى بىلەن ئاۋام خەلق ئارىسىدا ئومۇملىشىپ، شۇ ئەللەردىكى بىر خىل ئۆزگىچە فانتازىيە مەدەنىيىتى ھادىسىسىنى شەكىللەندۈرگەنلىكىگە روشەن سېلىشتۇرما ھالەتتە تۇرۇۋاتقىنى ئۇيغۇرلار ئارىسىدا ئىسلاھات ئېچىۋېتىش دەۋرىدە ئۆسۈپ يېتىلگەن ئوتتۇرا، ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرى ئارىسىدا ئىلمىي فانتازىيە ئەدەبىياتى ئوقۇرمەنلەر قاتلىمى شەكىللەنمىدى. بۇ خىل ھادىسە قانداقتۇر يېڭى كىرگەن ئەدەبىي ئېقىملارنىڭ ۋاقىتلىق تېخى جامائەتنىڭ شەكىللىنىپ ئېلىشىغا سىڭىپ كىرەلمىگەنلىكىدىن بولماي، بەلكى بۇنداق ھالەتنىڭ شەكىللىنىپ قېلىشىدا مۇھىمى ئۇيغۇرلارنىڭ نۆۋەتتىكى ئىدىئولوگىيە تەرەققىيات سەۋىيىسىنى يۇقىرى كۆتۈرۈشتىكى توسالغۇلار ۋە ئۇيغۇر خەلقىنىڭ تارىختىكى مىللىي ئۆزلۈك روھىنى تېپىۋېلىش تىرىشچانلىقىنىڭ بىر ئىزدا توختاپ قالغانلىقىمۇ سەۋەب بولغانىدى. بۇ ئىجتىمائىي ئامىللار ئاساسەن تۆۋەندىكى نۇقتىلاردا كەۋدلىك ئىپادىسىنى تاپىدۇ.

1. ئۇيغۇر خەلقى سانائەتلىشىشتىن ئىبارەت مىللەتنى زامانىۋىلىشىشقا يېتەكلەيدىغان تارىخىي جەرياننىڭ تېخى ئورۇندالمىغانلىقىدىن سانائەت مەدەنىيىتى قىممەت قاراشلىرىنىڭ ھۆل تېشى بولغان ئىندىۋىئال خاسلىق ئازادلىقى خەلقىمىز قىممەت ئۆلچەملىرىنىڭ تەركىبىگە ئايلىنالمىي، ئىنساندىكى ئىندىۋىئال خاسلىقنىڭ ئەنئەنىۋى ئاسارەت ئىسكەنجىسىدە بوغۇلۇشى فانتازىيە ئەدەبىياتى 19 - ئەسىردە ئەينى دەۋردىكى ئەنئەنىۋى خىيالىي ھېكايىلەردىن، ئىنسانىيەت يۈزلەنگەن ئومۇمىي مەسىلىلەر ئارقا كۆرۈنۈشىدىكى رېئاللىقنى، تەبىئىي پەن تەپەككۈرى بىلەن سۇغۇرۇلغان تەسەۋۋۇرى ئارقىلىق ئىپادىلەش بىلەن ئايرىلىپ چىققان مۇستەقىل بىر ئەدەبىي ژانىر ھېسابلىنىدۇ.

فانتازىيە ئەدەبىياتى 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرى ئەنگىلىيە، فرانسىيە قاتارلىق سانائەت تەرەققىياتى بىر قەدەر يۇقىرى غەربىي ياۋروپا ئەللىرىدە بارلىققا كېلىپ راۋاجلانغان بولسا 20 - ئەسىردە پەن - تېخنىكا، ئۇنىۋېرسال سانائەت كۈچى دۇنيادا ئالدىنقى ئورۇندا تۇرۇدىغان ئامېرىكىدا ھەقىقىي گۈللەنگەن ئالتۇن دەۋرىنى كۈتۈۋالدى. فانتازىيە ئەدەبىياتى، جەمئىيەتنىڭ ئۇنىۋېرسال تەرەققىياتى، سانائەتلىشىش دەرىجىسى ۋە جەمئىيەتنىڭ ئېچىۋېتىلىش دەرىجىسى بىلەن ماس قەدەمدىكى تەرەققىياتنى ساقلاپ كەلدى. شۇنداق دەپ ئېيتىشقا بولىدۇكى فانتازىيە ئەدەبىياتى ھەرگىزمۇ ھازىرقى زامان رىۋايىتى بولماستىن، بەلكى ئۇنىڭ بارلىققا كېلىش راۋاجلىنىشى جەمئىيەتنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى ئېھتىياجىنىڭ مۇقەررەر نەتىجىسى ئىدى.

ژيۇل ۋىرىن 1863 - يىلى ئۆزىنىڭ «ئاجايىپ ساياھەتلەر» ناملىق رومانىنى نەشر قىلدۇرۇشتىن ئىلگىرىكى 100 يىل ۋاقىت ئىچىدە غەربىي ياۋروپا ئەللىرىدە سانائەت ئىنقىلابى ئاساسەن ئورۇنلانغان بولۇپ، ئەدەبىيات - سەنئەتنىڭ قايتا گۈللىنىش دەۋرى، ئاقارتىش ھەرىكەتلىرىنىڭ مەرىپەت، كىشىلىك خاسلىق ئازادلىقى، ئىنسان ئىدىيە ئازادلىق غايىلىرى، سانائەت تەرەققىياتىنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشنىڭ ھەرقايسى تەرەپلىرىگە ئېلىپ كەلگەن چوڭقۇر ئۆزگىرىشلىرى ئارقىلىق مۇۋەپپەقىيەتلىك رېئاللىشىپ، كىشىلەرنىڭ كۈندىلىك تۇرمۇشىدىكى يېڭى بىر ئىتىقادقا ئايلاندى. سانائەت ئىنقىلابى ئېلىپ كەلگەن ئۆزگىرىشلەرنىڭ نەتىجىسىدە ياۋروپا ئەللىرىنىڭ 2000 - يىللىق ماتېرىيالزىملىق پەلسەپىسى ئىلىم ساھەسىدىن تۇنجى قېتىم شۇ ئەللەر خەلقىنىڭ كۈندىلىك تۇرمۇشىغا سىڭىپ كىرىپ، ئىلىم - پەن روھى ئۇلارنىڭ تۇرمۇش نىزاملارنىڭ بىرقىسمىغا ئايلاندى. ئىلىم - پەن ئېتىقادى ئىلىم ساھەسىدىكى بەس - مۇنازىرە ھالىتىدىن، سانائەت ئىنقىلابىنىڭ ئېغىر پاراۋۇزنىڭ غەربى ياۋروپا زېمىنى بېسىپ ئۆتۈشى ئارقىسىدا ئوتتۇرا ئەسىر روھانىيلار پەلسەپىسىنىڭ سىرلىق جۈمھۇرىدىن تەلۋىكىسى بىتچىت قىلىپ تاشلايدىغان كۈچكە ئايلىنىپ، ئىنسانىيەتنى بەخت - سائادەتكە ئېرىشتۈرۈپ، تەبىئەت ئۈستىدىن غالىپ قىلىدىغان يەنە بىر ئېتىقادقا ئايلاندى. ئەسكەرتىپ ئۆتۈسكە تىگىشلىك يەنە بىر قىزىقارلىق ھادىسە، ئىلىم - پەن روھى 4 - ماي يېڭى مەدەنىيەت ھەرىكىتى دەۋرىدە دۆلىتىمىزگە كۈچلۈك تەسىر كۆرسىتىپ شۇ دەۋردىكى بىر ئەۋلاد كىشىلەر ئىلىم - پەن روھىدىن ئوزۇق ئالغان ئىدى. كېيىنكى ۋاقىتلاردا بۇ يېڭى مەدەنىيەت ھەرىكىتىگە ئىشتىراك قىلغۇچىلار ئوخشاش بولمىغان سىياسى مەزھەپلەرگە ئايرىلىپ كەتكەن بولسىمۇ، ئەمما بۇ خىل يېڭى مەدەنىيەت ھەرىكىتىنىڭ مەنبۇى تۇۋرۇكى بولغان ئىلىم - پەن روھى ئۇلارنىڭ ئورتاق قىممەت قاراشلىرىنىڭ بىرقىسمى سۈپىتىدە ساقلىنىپ قالغان ئىدى.

سانائەت ئىنقىلابى ئېلىپ كەلگەن يەنە بىر ئاقىۋەت ئىنسانلارنىڭ ئىشلەپچىقىرىش شەكلىدىكى مۇستەقىللىقى ئۆزگىرىش بولدى. بىرىنچى قېتىملىق تېخنىكا ئىنقىلابىنىڭ نەتىجىسى بولغان دېھقانچىلىك ئىگىلىكى جەمئىيەتتە، ئىشلەپچىقىرىش تۆت پەسلىنى دەۋر قىلغان ھالدا مۇقىم ماكان - زامان تەرتىپىدە ئېلىپ بېرىلىدىغان بولغاچقا، بۇنداق جەمئىيەت ھامان بىكىنىمچىلىك، ئىنسانىيەتنى ھالاكەتكە يۈزلەندۈرىدىغان قۇللۇق، مۇستەبىتلىك، ئەركىنلىك، خۇراپاتلىق قاتارلىقلارنىڭ بۆشۈكىگە ئايلىنىپ قېلىشتىن خالىي بولالمايتتى. مەۋجۇت رېئاللىققا ئەنئەنە، ئۆتمۈش ھۆكۈمرانلىق قىلاتتى. ئىككىنچى قېتىملىق تېخنىكا ئىنقىلابى ۋۇجۇدقا چىقارغان سانائەت جەمئىيىتى بولسا ئىشلەپچىقىرىش رىقابىتى، مەھسۇلاتلارنى جەمئىيەتنىڭ ئېھتىياجى بويىچە ۋاقىت ئىستىرىلىكىنى ئالدىغا سۈرۈش شەكلىدە مەنۇت - سىكۇنتلاپ ئىقتىسادىي ئۈنۈم قوغلىشىپ ئېلىپ بېرىلاتتى. بۇ خىل ئىشلەپچىقىرىشنى سىجىل تەرەققىياتقا ئىگە قىلىدىغان ئاچقۇچ تېخنىكا يېتىلگەن ئىدى. سانائەت كارخانىلىرى ئۈزلۈكسىز تېخنىكا يېتىلگەندىلا، توختىماي زور ئىقتىسادىي سىلىنىمىنى پەن - تەتقىقاتقا سالغاندا ئاندىن تېخنىكا كۈچى جەھەتتە دەۋرنىڭ ئالدىدا ماڭالايتتى. رىقابەتتە ئۈستۈنلۈكنى ئىگىلەيتتى. بۇ خىل سانائەتلىك جەمئىيەتتىكى ئىشلەپچىقىرىش تۇرمۇش شەكلى كىشىلەرنى ئەركىن پىكىر قىلىشقا، جانلىقلىققا، ئىجادچانلىققا، كۆپ خىللىققا تۇرمۇشنى ئىسكەنجىگە ئېلىپ تۇرغان رامكىلارنى توختىماي بۇزۇپ تاشلاشقا، باراۋەرلىك، ئىنساندىكى ئىندىۋىدۇئال خاسلىقلارنى جارى قىلدۇرۇشقا يېتەكلەيتتى.

تۇرمۇش تارىختىكى بىر خىل قىلىپقا چۈشۈپ دەۋرلىنىشتىن رېئاللىق كەلگۈسىنىڭ ھۆكۈمرانلىقىغا ئۆتتى. ئىشلەپچىقىرىش، پەن - تەتقىقات پىلانلىرى شەپقەتسىزلىك بىلەن كىشىلەرنى كەلگۈسىنىڭ قىياپىتىنى ئىنىق، توغرا بىلىشكە قىستىسا، خەلقئارا سودا، ئىش تەقسىماتى رىقابىتى كىشىلەرنى تېخىمۇ ئەسەبلىك بىلەن ۋاقىتقا بەيگىگە سالاتتى. فوتورىزم ئەدەبىياتى، كەلگۈسىشۇناسلىق دەل مۇشۇنداق جەمئىيەت تەقەززاسىدىن بارلىققا كەلگەن ھازىرقى زامان مەدەنىيەت ھادىسىسىدۇر.

ئەمما ئۇيغۇر جەمئىيىتىدە مۇشۇ ئەسىرنىڭ باشلىرى ئابدۇقادىر داموللا، تەۋپىق ئەپەندى، نىمىشەت ئارمىيە داموللا، ئابدۇخالىق ئۇيغۇر قاتارلىق مەرىپەتپەرۋەر مۇتەپەككۇرلارنىڭ ئىلىم - مەرىپەتكە يۈرۈش قىلىپ، ئەنئەنىۋى ئوتتۇرا ئەسىر جەمئىيىتىدىكى ھالەتتىن يېڭى مەدەنىيەتكە كۆچۈش چاقىرىقىنى قىلىپ تا ھازىرغىچە بىرەر ئەسىردەك ۋاقىت ئۆتكەن بولسىمۇ، شانلىق يىپەك يولى مەدەنىيىتىنى يارىتىپ دۇنياغا تاراتقان بۇ مىللەتنىڭ سانائەتلىشىش، ھازىرقى دۇنيا تەرەققىي قىلغان مىللەتلىرى قاتارىدىن ئورۇن ئېلىش غايىسى ھامان شىرىن چۈش

يېتى قېلىۋەردى. گەرچە ھۆكۈمەت يېرىم ئەسردەك ۋاقىت مابەينىدە مىڭلىغان، ئون مىڭلىغان خىلمۇ - خىل ئىقتىساس ئىگىلىرىنى تەربىيەلەپ يېتىشتۈرگەن بولسىمۇ، بۇ مىللىتىمىزنىڭ سانائەتلىشىش يولىدىكى قىممەتلىك تايانچ كۈچلىرى رايونىمىزنىڭ سانائەتلىشىش جەريانىغا قاتنىشالمىدى. بۇ دىيارىمىزدىكى كۆپ قىسىم ئۇيغۇر ئاھالىسىنىڭ دېھقانچىلىق ئىگىلىكى بىلەن شۇغۇللىنىدىغانلىقى، بۇ خىل دېھقانچىلىق ئىگىلىكىنىڭمۇ پەن - تېخنىكا سىلىنىمىسى تۆۋەن بولۇپ، ئەنئەنىۋى دېھقانچىلىق ئىگىلىكى كاتىگورىيىسىدىن تەلتۈكۈس ھالقىپ كېتەلمىگەنلىكى شۇنداقلا ئاز ساندىكى سانائەت كارخانىلىرىنىڭمۇ كۆلىمى چەكلىك بولغانلىقىدىن ۋە سانائەت مەھسۇلاتلىرىنىڭ كۆپ قىسىمىنىڭ ئىچكى ئۆلكىلەردىن تۆكمە قىلىنىدىغانلىقى قاتارلىق سەۋەبلەردىن ئۇيغۇر خەلقىنىڭ سانائەتلىشىشى ئۈچۈن زۆرۈر بولغان قىممەتلىك ئىقتىساس ئىگىلىرى بايلىقى، ئۆز رولىنى جارى قىلدۇرالمىدى، ھۆكۈمەت مەمۇرلىرى ۋە باشقا مەمۇرى ساھەلەردە ئارقا سەپ مۇلازىمەت ساھەلىرىدە ئۆز رولىنى جارى قىلدۇرالمىدى، بىسىلىپ قېلىپ دۆلەتنىڭ زور مەبلەغ سېلىپ تەربىيەلىگەن سانائەت ئىقتىساس ئىگىلىرى سانائەتلىشىش جەريانىنىڭ سىرتىدا قېلىش تەقدىرىگە دۇچار بولۇۋاتىدۇ.

رايونىمىزدا دۆلەت قۇرۇلغاندىن كېيىنكى دەسلەپكى ئوتتۇز يىلدا شىنجاڭ دۆلەتنىڭ نۇقتىلىق سانائەت رايونى بازىسى قىلىنماي، چىگرا مۇداپىئە ئالدىنقى سەپ رايونى قىلىنغانلىقى، 80 - يىللاردا ئىچكى ئۆلكىلەردە كۆتۈرۈلگەن يېزا - بازار كارخانىلىرىنى قۇرۇش قىزغىنلىقى، دۆلىتىمىزنىڭ ئۈچ باسقۇچقا بۆلۈپ ئېچىۋېتىش ئىستراتېگىيىسىدە ئۈچىنچى باسقۇچتا ئېچىۋېتىلىش رايونى قىلىپ بەلگىلەنگەنلىكى ئۈچۈن، مۇتلەق كۆپ قىسىم ئۇيغۇر ئاھالىسى ئولتۇراقلاشقان ئۇيغۇر يېزىلىرىدا مەملىكەتنىڭ ئىچكى قىسمىدىكى قاينام تاشقىنلىق سانائەتلىشىش مەنزىرىسىگە نىسبەتەن ھېچقانچە سانائەتلىشىش دولقۇنى پەيدا قىلالىمىدى. كۆپ قىسىم ئۇيغۇر ئاھالىسى سانائەت - ئىشلەپچىقىرىش چەمبىرىكىنىڭ سىرتىدا قالدى. ساغلام بازار ئىگىلىكىدىكى سانائەت ئىشلەپچىقىرىش مۇناسىۋەتلىرىدە شەكىللىنىدىغان، ئىلىم - پەن روھى، باراۋەرلىك قارىشى، دېموكراتىك ئاڭ، تەۋەككۈلچىلىك روھى ۋە يېڭىلىق يارىتىش روھى قاتارلىقلار بۇ رايوندىكى كەڭ ئۇيغۇر ئاھالىسىنىڭ ئېتىقادىنىڭ بىرقىسمىغا ئايلىنالمىدى، شۇڭلاشقا بىردە ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرى مەكتەپ پۈتتۈرۈپ جەمئىيەتكە چىققاندىن كېيىنمۇ بىردىنبىر غايىسى تۆمۈر تاۋاققا ئىگە بولۇپ، قاينام تاشقىنلىقى بولمىغان كېلەكسىز مەمۇرى ئورگانلارغا ئورۇنلىشىش بولۇۋاتىدۇ ھەم شۇ جايلاردا زېھنى كۈچىنى خورلىتىپ قويىۋاتىدۇ. خۇددى ئۇيغۇر جەمئىيىتىدە نەچچە مىڭ يىللار جەريانىدا داۋاملىشىپ كەلگەن ئىلىم - ئىرپان پەقەت پىل چىشى سارىيى بولغان مەدرىسلىرىدىكى ئىلمىي مۇھاكىمە، بەس - مۇنازىرە بىلەنلا چەكلىنىپ، ئىشلەپچىقىرىش ئەمگىكىدىن ئايرىلىپ قالغانلىقىدىكىدەك، سانائەتلىشىشتىن ئىبارەت ھازىرقى زامان قۇدرەتلىك دۆلەتلىرىنى بارلىققا كەلتۈرۈپ، جەمئىيەتتىكى تۈپ نىگىزىدىن ئۆزگىرىش ئېلىپ كېلەلەيدىغان پاراۋۇزنىڭ ھەرىكەتلەندۈرگۈچ كۈچىدىن ئايرىلىپ قالغاچقا، كەڭ ئۇيغۇر خەلقى ھازىرقى زامان قىممەت قاراشلىرىنى شەكىللەندۈرىدىغان كۈچتىن مەھرۇم ھالەتتە ياشاۋاتىدۇ.

شۇ سەۋەبلەردىن پۈتكۈل مىللەتنىڭ روھىنى ئوردا ئاغۋاتلىرىنىڭ قۇلچىلىق ئېڭىنىڭ چىرىتىشىگە ئۇچراپ، خۇراپاتلىق ساختا قائىدە - يوسۇنلار ئىسكەنجىسىگە باغلىنىپ، ئۆزىدە بىسىلىپ ياتقان غايەت زور ئېنېرگىيىنىڭ پارتلاپ چىقىش ئىغىزىنى تاپالمىۋاتىدۇ. 21 - ئەسىرگە قەدەم قويۇش ھارپىسىدىمۇ رېئاللىق يەنىلا ئەنئەنە ۋە ئۆتمۈشنىڭ ھۆكۈمرانلىقىدا تۇرىۋاتىدۇ.

2. ئۇيغۇر مەدەنىيىتى، ئەدەبىياتىنى رېئاللىققا، كەلگۈسىگە يۈزلەندۈرۈشتىكى يەنە بىر توسالغۇ بىزنىڭ ئەنئەنىمىزگە، تارىخىمىزغا سىڭىپ كەتكەن ئىدىئولوگىيە بىر مەنبەچىلىكى، ئىدىئولوگىيە مۇستەبىتلىكىدۇر.

ئاۋام خەلقىنىڭ جامائەت پىكىرىدە يەنىلا ھۆكۈمران ئورنىدا تۇرىۋاتقان روھانىيلار پەلسەپە سىستېمىسىنىڭ ئەقىل ئىدراك تېخى چۈشەندۈرۈشكە قادىر بولالمىغان، رېئاللىقنىڭ قوبۇل قىلىش دائىرىسىدىن ھالقىپ كەتكەن، شەيئى ھادىسىلەرنى رەت قىلىش، تەقىپ ئاستىغا ئېلىش پوزۇتسىيىسى، فانتازىيە ئەدەبىياتىنىڭ ئۇيغۇر جەمئىيىتىدە بىر ئىزىدا توختاپ قېلىشىنى بەلگىلىگەن ئىدى. ناتونۇش دۇنياغا سەپەر ۋە قىلىش تەسەۋۋۇرلىرى، تاشقى پىلاندىن ھاياتلىق ئىزدەش، ھاياتلىقنى سۇنئىي ئۇسۇلدا تۈرلەپ چىقىش قاتارلىق 20 - ئەسىرنىڭ، رىۋايەتلەردىكىدەك ئىلىم - پەن مۇۋاپپەقىيەتلىرىنى بىزنىڭ بەزى ئىلىم - پەن روھىنى قوبۇل قىلالىمىغان كىشىلىرىمىز ھېسسىيات جەھەتتىن قوبۇل قىلىشنى خالىمايتتى. بۇلار ئۆز نۆۋىتىدە يەنە ئۇيغۇر جەمئىيىتىدە جامائەت ئىتىراپ قىلغان ئىلىم - پەن روھى

شەكىللەنمىگەنلىكىنىڭ بىۋاسىتە ئاقىۋىتى ئىدى. بۇ بىر خىل تاسادىپى ئىجتىمائىي ھادىسە بولماستىن، بەلكى ئۇزاق تارىخىي ئەنئەنە ئاساسىدا راۋاجلانغان مۇقەررە رەلىكتۇر.

ئۇيغۇر خەلقى ئۆزىنىڭ ئۇزاق ئەسىرلىك مەدەنىيەت تارىخىدا ئۆزى ياراتقان شانلىق مەدەنىيەت مۇۋەپپەقىيەت دۇردانىلىرى بىلەن شەرق مەدەنىيەت خەزىنىسىنى بېيىتىپ كەلگەن ئىدى. بۇ مۇۋەپپەقىيەتلەر پەقەت تارىخ، پەلسەپە، دىن، ئەدەبىيات - سەنئەت قاتارلىق ساھەلەردىلا ئۆز ئىپادىسىنى تېپىپ قالماستىن بەلكى يەنە تەبىئىي پەن ساھەسىدىمۇ مەدەنىيەتچىلىك، قەغەز ياساش تېخنىكىسى، راك كىسىلىنى داۋالاش تېخنىكىسى قاتارلىق ئىنسانىيەت تارىخ تەرەققىياتىنى ئۆزگەرتەلەيدىغان ئالەمشۇمۇل تەبىئىي پەن كەشپىياتلىرىنى ياراتقان ئىدى. بىراق ئۇزاق ئەسىرلىك ئۇيغۇر تارىخىغا نىسبەتەن بۇلار بىر كۆتۈرلۈپ بىر يوقۇلۇپ تۇرىدىغان ساددا ماتېرىياللىق پەلسەپىنىڭ غەلبىسى بولۇپ، پەقەت مەلۇم دەۋردىكى مەلىكىلىك ئۇستىكار، تىۋىپ ياكى ئالىمنىڭ ئەقىل - پاراسىتىنىڭ جەۋھىرىدىنلا ئىپادىلەپ بەرگەن ئىدى خالاس. ھەرگىزمۇ بىر مىللەتنىڭ مىللىي روھىنىڭ بىرقىسمىغا ئايلىنىپ كەتكەن ئىزچىل داۋاملىشىپ كەلگەن ئىلىم - پەن روھىنىڭ ئاساسىدىكى ماتېرىياللىق پەلسەپىنىڭ نەزەرىيىۋى يىتەكچىلىكىدىكى تەتقىقات نەتىجىسى ئەمەس ئىدى. بۇمۇ قەدىمىي دۇنيانىڭ قىياپىتىنى ئۆزگەرتكەن ئالەمشۇمۇل تەبىئىي پەن كەشپىياتلىرىنىڭ مىڭ يىللار جەريانىدا ئۆزگەرمەي بىر ئىزدا توختاپ قالغانلىقىنىڭ سەۋەبى ئىدى. باشقا شەرق مىللەتلىرىنىڭ مەدەنىيەت، پەلسەپە ئەنئەنىسىمۇ ئۇيغۇر خەلقى بىلەن ئورتاقلىققا ئىگە بولۇپ، ياۋروپانىڭ 2000 - يىللىق ماتېرىياللىق پەلسەپە تارىخى بىلەن روشەن سېلىشتۇرما ئىدى.

ئۇيغۇرلاردا ئىسلام مەدەنىيىتىنىڭ يۇقۇرى مۇۋەپپەقىيەتلىرىنى ئىپادىلەپ گىگانىت شاھانە ئەسەر (قۇتاتقۇبىلىگ) دىكى «بەخت كەلتۈرگۈچى بىلىم» شوئارى بىلەن ئوتتۇرىغا قويۇلغان بىلىم. ھازىرقى زامان تەجرىبە ئىلمى ئاساسىدىكى «بىلىم كۈچ» بايرىقىنى كۆتۈرۈپ چىققان فرانسىيىلىك بىكوندىن بەش ئەسىر بۇرۇن ئوتتۇرىغا قويۇلغان بولسىمۇ بىراق (قۇتاتقۇبىلىگ) مۇئەللىپنىڭ كۈزەل ئارزۇسىنىڭ ئەكسىچە قارىخانىلار دەۋرىدىن كېيىنلا يىللار مابەينىدە ھۆكۈمران سىنىپ (قۇتاتقۇبىلىگنى) دۆلەت باشقۇرۇش قامۇسى قىلىپ، ئادىل قۇدرەتلىك دۆلەت تۈزۈلمىسى بەرپا قىلىپ، ئىلىم - پەن تەرەققىياتىغا يول ئېچىپ، بىلىمنى دۆلەتنى قۇدرەت تاپقۇزۇش ئاساسى قىلىشقا قادىر بولالمىدى.

ئىلىم - پەن تەتقىقاتىنى كەڭ راۋاجلاندۇرۇپ ئىلىم ئەھلىلىرىنى ئۆز ئەتراپىغا توپلاپ، ئىلىم - پەننى راۋاجلاندۇرۇشنى دۆلەت سىياسىتى قىلىپ بەلگىلەپ، پۈتۈن ھاياتىنى ئىلىم - پەن تەتقىقاتى بىلەن ئۆتكۈزگەن ھۆكۈمران ئۇلۇغ بەگنىڭ روھانىيەتچى كۈچلەر سۈپەتىدە پاجىئەلىك ھالدا قەتلى قىلىدىغانلىقى (ئۇيغۇر پەلسەپە تارىخى. 245 - بەت).

ئوتتۇرا ئاسىيا سىياسى ئاتمۇسفىراسىدا روھانىي كۈچلەرنىڭ ئۇزۇن تارىخ مابەينىدە ھامان ئۈستۈنلۈكنى ئىگىلەپ (قۇتاتقۇبىلىگ) غايىسىنىڭ ساددا ماتېرىياللىق دۇنيا قاراشىنى شەكىللەنگەن ئىلىم - پەن روھىنىڭ ئەجەللىك زەربىسىگە ئۇچراپ، ئىلىم - پەن تەتقىقاتىنىڭ ھەقىقىي زىلزىلىسىنى كۆرۈش ئىمكانىيىتىنىڭ بولماسلىقىنى بەلگىلىگەن ئىدى. ئۇيغۇرلار رايونىدا ئىسلام مەدەنىيىتى تىكلنىپ، يېقىنقى دەۋرلەرگىچە بولغان مىڭ يىللار مابەينىدە جەمئىيەتكە ھۆكۈمرانلىق قىلىۋاتقان ئىدىلوگىيە ئۇيغۇر زىيالىيلىرىنىڭ ئەخلاق جەھەتتە ئۆزىنى مۇكەممەللەشتۈرۈش دەرىجىسىنى، ئاساسلىقى دىنىي بىلىم ئىگىلەش دەرىجىسىنىڭ يۇقىرى - تۆۋەنلىكىنى ئۇلارنىڭ قىممىتىنى ئۆلچەيدىغان ئۆلچەم قىلاتتى. تېخنىكىلىق بىلىم، تېببىي دورىگەرلىك ساھەسىنى ھېسابقا ئالمىغاندا ئەزەلدىن مۇھىم ئورۇن تۇتۇپ باقمىغان ئىدى. شۇڭا تېخنىكىلىق بىلىم جۇغلامىسى بىر ئىزدا توختاپ قىلىپ، ئىشلەپچىقىرىش ئەمگەك شەكلىنى ئۆزگەرتەلەيدىغان كۈچكە ئايلىنالمىدى. جەمئىيەتتە ھۆكۈمران ئىدىلوگىيىنىڭ ئىلىم - پەن تەتقىقاتىغا تۇتقان پوزىتسىيىسى تەرىپىدىن ئاللىقاچان بەلگىلىنىپ بولغان قىممەت ئۇيغۇرلاردا ئىلىم - پەن روھىيىتىنىڭ شەكىللەنمەسلىكىنى، ئىلىم - پەن تەتقىقاتىغا بولغان قىزغىنلىقىنىڭ، ئىجادچانلىق روھىنىڭ، مىللەتنىڭ ئىچكى ئېنېرگىيىسىنىڭ نەچچە مىڭ يىللار بوغۇلىشىنى كەلتۈرۈپ چىقارغان ئىدى.

شۇنداقلا بىزدە ئوتتۇرا ئەسىردىن بۇيان داۋاملىشىپ كېلىۋاتقان ئىدىلوگىيە بىر مەنبەچىلىكى ھۆكۈم سۈرۈۋاتقانلىقى، ئۇيغۇر تارىخى نۇقتىسىدىن ئېلىپ ئېيتقاندىمۇ ئىسلامىيەتتىن كېيىن كۆپ خىل قىممەت قاراشلىرى ئورتاق مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇپ، راۋاجلىنىشى ئەنئەنىۋى ئاتمۇسفىراسى بولمىغانلىقى ۋە ئاساسلىقى ئىسلامىيەتتە ئاخىرقى

پەيغەمبەردىن كېيىن كەلگۈسىدىن بىشارەت بېرىش چەكلەنگەن رايون بولغانلىقى، شۇنداقلا يەنە مۇھىمى ئۇيغۇر جەمئىيىتى، قامائەت پىكىرى ئورتاق ئېتىراپ قىلغان ئىلىم - پەن روھىي شەكىللەنمىگەنلىكى ئۈچۈن، ھازىرقى زامان ئۇيغۇر جەمئىيىتىدە فوتورېزىم ئەدەبىياتى، كەلگۈسى شۇناسلىققا بولغان قىزغىنلىقىنىڭ سۇس، تەسەببىي پەيدا بولۇپ قالدىغان، ئۆتكۈنچى ھېسسىيات بولدىغانلىقىنى بەلگىلىگەن ئىدى.

فانتازىيە ئەدەبىياتىدىكى بۇ خىل ئالاھىدىلىككە، ئىدىئولوگىيە، پىكىر ئەركىنلىكى نىسبەتەن كەڭ قوللۇق پوزىتسىيە تۇتىدىغان، ھەر خىل يېڭى ئەدەبىي ئۇسلۇپلارنىڭ سىناق مەيدانى بولغان فرانسىيەنىڭ فانتازىيە ئەدەبىياتىنىڭ بۆشۈكى بولغان بولسا، تارىخى يۈكسىك تېخىمۇ يوق دېيەرلىك خەلقنىڭ كىچىكىدىن ئىجادچانلىققا، ئىندىئودال خاسلىقىنى ئىپادىلەشكە ئىلھام بېرىدىغان ئامېرىكا ئەدەبىياتىنىڭ، فانتازىيە ئەدەبىياتىنىڭ ئالتۇن دەۋرىنى يارىتىپ، كەلگۈسى شۇناسلىق ئىلىمىنىڭ تەتقىقات مەركىزى بولۇپ قالغانلىقىمۇ مۇھىم بىر دەلەل بولالايدۇ.

3. فوتورېزىم ئەدەبىياتى ۋە كەلگۈسى شۇناسلىقنىڭ ئۇيغۇر ئەدەبىياتىدا راۋاجلىنىپ ۋايىغا يىتەلمەسلىكىنىڭ يەنە بىر مۇھىم سەۋەبى، فانتازىيە ئەدەبىياتىنىڭ ماھىيەتلىك ئالاھىدىلىكلىرىدىن بىرى بولغان، فانتازىيە ئەدەبىياتى ۋە كەلگۈسى شۇناسلىق ئىلىمىنىڭ، ئىنسانلارنىڭ شەخسى تۇرمۇش دائىرىسىدىن ھالقىپ كەتكەن مەلۇم قەۋم، مىللەت ۋە ئىنسانىيەت ئورتاق يۈزلەنگەن، ئۇلارنىڭ تەقدىرىگە باغلانغان زور تېمىلارنى ئۆزىنىڭ ئىجادىيەت تېمىسى ۋە تەتقىقات مەركىزى قىلغانلىقىدا كۆرۈلىدۇ. فانتازىيە ئەدەبىياتىنىڭ سېھرىي كۈچىمۇ دەل مۇشۇ يەردە. چۈنكى فانتازىيە ئەدەبىياتى قاراڭغۇلۇق دۇنياسىغا ئىچىلغان بىر يورۇق روجەك. ئەدەبىيات تارىخىدىن قارىغاندا ئەدەبىيات تەرەققىي قىلىپ مۇشۇ دەۋرگىچە پەقەت فانتازىيە ئەدەبىياتىدىنلا تۇنجى قېتىم ئىنسانلارنىڭ تۇرمۇش مۇھىتىنى، تەبىئىتىنى، كائىنات مەسىلىلىرىنى ئۆزىنىڭ ئىجادىيەت تېمىسى قىلدى، تەبىئەتكە كۆڭۈل بۆلۈش روھىنى ئىپادىلىدى، باشقا ئەدەبىيات ژانىرىدىكى ماكان، زامان چەكلىمىسىنى بۆسۈپ ئۆتۈپ، ئەدەبىياتنىڭ ئىپادىلەش ۋاستىسىنى يېتىپ، يېڭى تەسەۋۋۇر يوشۇلۇقى بىلەن تەمىن ئەتتى.

فانتازىيە ئەدەبىياتىنىڭ ئىنسانلارنىڭ ياشاش مۇھىتىغا كۆڭۈل بۆلۈپ ۋە ئۇنى ئىجادىيەت جەريانىنىڭ مەركىزى قىلىپ، ئىلىم - پەننى، تەبىئەتنى، ئىنسانلار تۇرمۇشىنى ئۆزگەرتەلەيدىغان ۋە پارلاق كەلگۈسىنى ۋۇجۇدقا چىقىراالايدىغان يۈكسەك بىر پەللىگە قويۇپ تەسۋىرلىشى، فانتازىيە ئەدەبىياتىنىڭ غايىۋىلىك تەرىپىنى بەلگىلىگەن ئىدى. بىر مىللەت پەقەت دۇنياۋى روھى ئىرادىسىنى چوڭقۇر تونۇپ، رېئاللىققا تېخىمۇ چوڭقۇرلاپ يېقىنلاشقاندىلا، رېئاللىقتىكى تراگىدىيەلىك ئامىللار ئاندىن شۇ مىللەت قەلبىدە مۇجەسسەملىنىپ، رېئاللىققا، ھايات - ماماتلىق پاسىلدا تۇرۇپ يۈزلىنىپ، مىللەتنىڭ كولىپكىتىپ يوشۇرۇن ئىگىدىكى ھاياتىي كۈچ ۋولقانىلىرى شىددەتلىك پارتلاپ چىقىپ، رېئاللىقنىڭ چەكلىمىسىدىن ھالقىشقا ئىنتىلىدىغان غايىۋى كۈچ ئاندىن بالقىپ چىقالايدۇ. بۇ خىل روھ قەدىمكى يۇنان سەنئىتىدە ئولىمپىك تېغىدىكى ئىلاھلار ئوبرازى ئارقىلىق مۇپەسسەل ئىپادىلىنىپ، ياۋروپا مەدەنىيىتىنىڭ غايىۋىلىك تەركىبى قىسمىنى شەكىللەندۈرگەن بىر مەنبە بولۇپ قالغان ئىدى. ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئاتا - بوۋىلىرىمۇ قەدىمىي يايلاق مەدەنىيىتى دەۋرىدە، مۇشۇ خىل چوڭقۇر ھايات - ماماتلىق ھاياتلىق ئېغىنى شەكىللەندۈرگەن ئىدى. ئۇلار شىمالىي ئاسىيانىڭ يايلاقلىرىنىڭ شەپقەتسىز تەبىئىي مۇھىتىدا، پەقەت نورمال كىشىلىك ئائىلىۋى تۇرمۇشنىڭ پاراغىتى ۋە خاتىرجەملىكىدىن كۆڭلى تەسكىن تاپالمايتتى. بۇ ئۇلار تۆلىگەن بەدىلىگە توغرا كەلمەيتتى. شۇڭا ئۇلار ھايات - ماماتلىق قوينىدىكى جەڭگاھلاردا ھاياتلىقنىڭ قىممىتىنى تولۇق ھېس قىلالايتتى. ھاياتلىقنىڭ غايىۋى نىشانلىرىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن ھەرقانداق جەۋرى - جاپاغا، قان تۆكۈشكە باش ئەگمەيتتى. ھوقۇق دائىرىسىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن مۇستەھكەم ئۇيۇل تاشتەك كولىپكىتىپ بولۇپ ئۇيۇشۇپ، ئات ئۈستىدە قۇدرەتلىك دۆلەتلەر قۇرۇپ پارلاق مەدەنىيەت يارىتىپ ئۆزلىرىنىڭ شەخس تۇرمۇش چەمبىرىكىدىن زور دەرىجىدە ھالقىپ، غايىۋى نىشانلىرى ئۈچۈن كۆرەشكەن ئاتا - بوۋىلىرىمىزنىڭ بۇ ۋاقىتتىكى داغدۇغىلىق كۆرەشلىرىنىڭ بەدىئىي كارتىنىسىنى «ئوغۇزنامە» ئەپۇسىدىن كۆرۈۋالسىز. بۇ ئەپۇس كولىپكىتىپ يوشۇرۇن ئاڭدىكى بىر پۈتۈن مىللەتنىڭ ھاياتى كۈچىنىڭ شىددەتلىك يامراپ بىرىۋاتقان كۈچ - قۇدرىتىنى، ئۇلۇغۋار غايىۋى نىشانى ئۈچۈن قان كېچىپ كۆرەشكە ئاتلانغان سىماسىنى كۆرۈۋالالايمىز.

ئۇيغۇرلار 840 - يىلى غەربكە كۆچكەندىن كېيىن ئۇيغۇر جەمئىيىتى بىر قېتىملىق پارچىلىنىشنى باشتىن

كەچۈردى. بۇ ئۆز نۆۋىتىدە ئورخۇن ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ مەدەنىيىتىنىڭ زاۋاللىققا يۈز تۇتۇۋاتقانلىقىنىڭ بىۋاسىتە ئاقىۋىتى ئىدى. غەربكە كۆچكەن ئۇيغۇرلارنىڭ بىر بۆلىكى قۇرغان قاراخانىيلار خانلىقى ئىسلام دىنىغا بەيئەت قىلغاندىن كېيىن گەرچە بۇ ۋاقىتتىكى ئۇيغۇرلارنىڭ تۇرمۇشى تەرتىپلىك، مەدەنىيەتلىك قىلىپقا چۈشكەن بولسىمۇ، بىراق ئۇلار ئىگىلىگەن تىرىتورىيىنىڭ كەڭلىكى، ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ سىياسى سەھنىسىدىكى ھاكىم مۇتەئەللىق ئورنىدىن قارىغاندا، ئۇلاردا ئىسلام يېپىنچىسى ئاستىدا، مىللەتنىڭ كۆرەشچانلىق، قەيسەرلىك روھىنىڭ ئۇرغۇپ تۇرغانلىقى، كوللېكتىۋىزىملىق روھىنىڭ ئىسلام بايرىقى ئاستىدا يەنە ئەسلىگە كېلىپ كۈچىيىپ بارغانلىقىنى، كوللېكتىۋ يوشۇرۇن ئاڭدا، شەخسى تۇرمۇش، ھۇزۇر - ھالاۋەتلىرىدىن كۆپرەك، ئاشۇ دەۋر ئىجتىمائىي فورماتسىيىسى بوشلۇقىدا رېئاللىقنىڭ چەكلىمىسىدىن ھالقىغان يۈكسەك غايە، تەسەۋۋۇر نۇرلىرىنىڭ پارلاپ تۇرغانلىقىنى، شۇ دەۋرنىڭ ئىدىئولوگىيە ئەينىكى بولغان ئىنسىكلوپىيەك ئەسەر «قۇتاتغۇبىلىگ»دىن ئىنىق كۆرۈۋالالايمىز.

«قۇتاتغۇبىلىگ» شېئىرى شەكلىدە يېزىلغان ئىسلامىيەتنىڭ ئەخلاق - ئەككاملىرى زىر - زىۋەلىرىگىچە چوڭقۇرلاپ تەشۋىق قىلىنغان رىئالىستىك ئەسەر. ئىسلامىيەتنىڭ تۈرۈكلەر رايونىغا ئۆزلەشكەندىن كېيىن، تۈرك تامغىسى بېسىلغان قۇرغان، شۇنداقلا ئۇ يەنە ئۆزىنىڭ رېئال ئەھمىيىتىدىن زور دەرىجىدە ھالقىپ كەتكەن غايىۋى تەسەۋۋۇرلارغا باي ئېچىۋېتىلگەن كەڭ قورساق روھقا ئىگە، ئىسلام ئەخلاق ئۆلچەملىرى ئۆرنەك قىلىنغان ھەم تەشۋىق قىلىنغان گۈزەل غايىۋى مۇكەممەل دۆلەت قۇرۇش ئارزۇسى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن غايىۋى رومانىزىملىق ئەسەر. تۆت ئەسىر ھۆكۈم سۈرگەن قاراخانىيلار سۇلالىسى ئاخىرى قاراقتانلار تەرىپىدىن ئىستىلا قىلىندى. ئارقىدىن يەنە موڭغۇللارنىڭ جاھاننى لەرزىگە سالغان دەھشەتلىك يۈرۈشلىرى ئاستىدا بىتچىت بولۇپ، نەچچە ئەسىرلىك موڭغۇل ھۆكۈمرانلىقى ھۆكۈم سۈردى. سەئىدىيە خانلىقى دەۋرىگە كەلگەندە بولسا، موڭغۇللار يەنىلا مەدەنىيەتلىك مۇسۇلمانلار تەرىپىدىن ئاسىمىناتسىيىلىنىپ يەرلىكلەشكەن، ئۇيغۇرلاشقان مۇسۇلمان ھاكىمىيەتكە ئايلانغان ئىدى. «ئوتتۇرا ئەسىر ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىياتى» شەرىپىدىن ئۆمەر، 1 - قىسىم 1 - 2 - بەت.

بۇ دەۋردە چاغاتاي ئەدەبىي تىلىدا ئۇلۇغ مەدەنىيەت ۋە ئەدەبىيات - سەنئەتنىڭ قايتا گۈللىنىش مەزىرىسى بارلىققا كېلىپ ئىلىم - پەننىڭ ھەرقايسى ساھەسىدە بۈيۈك ئوتۇنلارنى ياراتقان ئىنسىكلوپىيەك گىگانىت شەخسلەر بارلىققا كەلدى.

ئەلشىر ناۋائى شۇلارنىڭ ئىچىدىكى دەۋر روھىنى زىمىمىسىگە يۈكلىگەن، شۇنداقلا مەلۇم جەھەتتىن دۇنياۋى روھنى گەۋدىلەندۈرۈشكە ياندىشالغان مۇتەپەككۈر ئىدى. ئۇنىڭ ئەسەرلىرىدە ئىجتىمائىي تۇرمۇشنىڭ كەڭ كارتىنىسى، رىئالىنى سىياسى كۆرەش، دۆلەتنى قۇدرەت تاپقۇزۇش، ھاكىمىيەتنى مۇستەھكەملەش، خەلققە ئاسايىشلىق يارىتىش ئارزۇلىرى ئۆز ئىپادىسىنى تېپىپلا قالماي، بۈيۈك ئەسەر «سەئىدى ئىسكەندەر»دە قەدىمى دۇنيادىكى بۈيۈك ئىستىلاچى، قوش مۇڭغۇزلۇك پاغشنامىدا ئوتتۇرا ئاسىيادا رىۋايەت شەكلىدە تارىلىپ يۈرگەن ئىسكەندەر رۇلىپقەرىپىن ئوبرازىنى مۇسۇلمانلاشتۇرۇپ گەۋدىلەندۈرۈپ، ئۇنىڭ ئېلىپ بارغان ھەربىي يۈرۈشلىرى ئارقىلىق ئىسلام غايىسى بىلەن دۇنيانى بويسۇندۇرۇش ئىستىگىنى ئىپادىلەپ، دۇنياۋى روھنى، كوللېكتىۋىزىملىق روھنى ئىجتىمائىيلىققا ياتىدىغان ئەخلاق قاراشلىرىنى تولۇق ئىپادىلەپ بەرگەن ئىدى. شۇنىڭدىن كېيىنكى 500 يىل مابەينىدە، قەدىمىي يىپەك يولى دۇنيا سودا يولىنىڭ تۆت كۈچى ئېغىزى بولۇشتەك ئورنىدىن، دېڭىز سودا يولىنىڭ ئېچىلىشى بىلەن تاشلىنىپ قالدى.

سەئىدىيەلەر خانلىقىنىڭ ئاخىرقى دەۋرىدە بۇ زېمىندا ئىچكى نىزا يامراپ، بىر - بىرىدىن ئانچە پەرقلىنمەيدىغان دىنى مەزھەپلەرنىڭ دەھشەتلىك قىرغىنىدا مىللەتنىڭ ئۇيۇشۇشچانلىقى، بىرلىكتە ئورتاق مەنپەئەت، ئورتاق مەقسەتلەر ئۈچۈن كۆرۈشۈش ئارزۇ - ئارمانلىرىنى بىتچىت قىلىۋەتتى. ئۇنىڭدىن كېيىن ئۇزۇن دەۋر داۋاملاشقان نامراتلىق، قالاچلىق، ئەركىزىلىك، خۇراپاتلىقنىڭ ئېغىر زەنجىر - كىشەنلىرى بۇ جايدىكى ئىنسانلارنى رېئاللىقنىڭ جەۋرى - زۇلۇملىرى بىلەن چەمبەر چەس باغلاپ قويدى. كېيىنكى ئۇزاق تارىخى جەريانىلاردا يەنە ئۇزۇلەي ئەرك سۆيەر ئوغانلارنىڭ باتۇرانە كۆرەشلىرى، قارشىلىقلىرى پەيدا بولۇپ تۇرسىمۇ، بىراق يەنىلا ئۇزۇنغا بارماي باستۇرۇلۇپ، رېئاللىقنىڭ ئىسكەنجىلىرىگە مەھكۇم بولدى. سىنىپى، مىللىي ئىزىلىش نەچچە ئەسىرلەپ چوڭقۇرلاپ بېرىشى بىلەن كەڭ ئاۋام خەلق ھاكىمىيەت باشقۇرۇش پائالىيەتلىرىنىڭ سىرتىدا قالدى. ھاكىمىيەت باشقۇرۇشقا قاتنىشالماسلىقىنىڭ بىۋاسىتە ئاقىۋىتىدە كەڭ خەلققە ئۇزۇن يىل مابەينىدە كوللېكتىۋىزىملىق روھ يوقاپ كەتتى.

ئۇيغۇرلار مەركەزلىك ئولتۇراقلاشقان جەنۇبىي شىنجاڭ پەقەتلا جۇغراپىيىلىك ناملا بولۇپ قېلىپ، ئۇيغۇرلار ئۆزلىرىنىڭ مىللىي ئۆزلىكىدىن بەكرەك، مەۋھۇم مۇسۇلمان چۈشەنچىسىدە تونۇيدىغان، پەقەتلا ئۆزلىرىنىڭ قەشقەرلىك، ئاقسۇلۇق، خوتەنلىك قاتارلىق كۆلپىكتىپ پىسخىكا جەھەتتىكى رايون پەرقى نۇقتىسىدىنلا چۈشىنىدىغان ئەھۋالغا چۈشۈپ قالدى. قۇدرەتلىك ئوتتۇرا ئاسىيا پارچىلىنىپ شەھەر بەگلىكلىرىگە ئايلىنىپ قېلىپ، يۇرتتۇراللىق، مەھەللىۋاللىق يامراپ، ئورتاق مىللىي ئۆزلۈك، مىللىي تەۋەلىك ئېغىي يوقاپ، بىر - بىرىگە كۆڭۈل بۆلمەيدىغان، شەخسىيەتچى، قورقۇنچاق، شەپقەتسىز، ھىيلىگەر، بىر - بىرىگە ھەقىقىي مېھرى - مۇھەببەت بولمىغان، ساختا ئۆرپ - ئادەتلا باغلاپ تۇرغان، يەككە - يىگانە ئىنسانلار توپىغا ئايلىنىپ قالدى. ئۇيغۇر تارىخىنىمۇ ئەمەلىيەتتە مەلۇم مەنىدىن ئېيتقاندا يايلاق مەدەنىيىتى دەۋرىدىكى كۆلپىكتىۋىزىملىق روھ، قۇدرەتلىك ئۇيۇشۇش كۈچىنىڭ پارچىلىنىپ بېرىش تارىخى دېيىشكە بولىدۇ. شۇ سەۋەبتىن ئەللىرى ناۋايىدىن كېيىنكى بەش يۈز يىللىق ئەدەبىيات، كۈچلۈك ئىجتىمائىيلىق تۈسىنى ئالغان غايىۋىلىككە، كۆلپىكتىۋىزىملىق روھقا ئىگە ئەدەبىيات ئەمەس بەلكى پەقەتلا شەخسىي قەھرىمانلىق يۈكسەك پەللىگە يەتكۈزۈلۈپ تەسۋىرلەنگەن، شەخسىي تۇرمۇش ئائىلە - نىكاھ، مۇھەببەت قىزغىنلىقى ئاساسىي سالماقنى ئىگىلەيدىغان ئەدەبىياتقا ئايلىندى. چۈنكى رېئال ھاياتتا ئىنساندىكى بۇ خىل ئەڭ ئەقەللىي مۇھەببەت ئەركىنلىكىمۇ تەقىپ ئاستىغا ئېلىنغان ئىدى. ئىلگىرىكى رېئاللىقتىكى ئېھتىياجىدىن زور دەرىجىدە ھالقىغان غايىۋى روھ ئۈچۈن، كۆرەشكەن ئۇيۇشۇشقا قەۋم پارچىلىنىپ ئۆزلىرىنىڭ شەخسىي تۇرمۇش چەمبىرىكىدىن ھاياتلىق قىممىتى ئىزدەيدىغان شەخسلەر توپىغا ئايلىندى.

«غرىپ - سەنەم»، «لەيلى - مەجنۇن»، «رابىيە - سەيدىن» گە ئوخشاش داستانلار ۋە باشقا خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىدىكى چۆچەكلەر دەل مۇشۇ خىل كۈچلۈك تىراگېدىيىلىك روھتىن ئىجتىمائىيلىقتىن، كۆلپىكتىۋىزىملىق روھتىن ئەسەر بولمىغان، شەخسىي تۇرمۇشتىن قانائەت ھاسىل قىلىش پىسخىكىسىنىڭ گەۋدىلىك ئىپادىسى بولۇپ بۇ ئەسەرلەر چوڭقۇر ئىجتىمائىي روھقا ئىگە ئەمەس ئىدى. رېئالنى سىياسىي كۆرەشلەردىن، چوڭقۇر زىددىيەت توقۇنۇشلاردىن، كۆلپىكتىپ ئاڭدىكى كىرىمىسلاردىن چەتنەپ ئۆزىنى قاپچۇرغان ئىدى. دەل مۇشۇنداق ئاساسلار ئۈستىدە راۋاجلانغان ئۇيغۇر ھازىرقى زامان ئەدەبىياتى تا ھازىرغىچە ئۆزىنىڭ ئىجتىمائىيلىقىنى، كۆلپىكتىۋىزىملىق روھىنى، ئۇلۇغۋار غايىۋى روھىنى، شەخسىي تۇرمۇش چەمبىرىكىدىن ھالقىغان پۈتكۈل مىللەتكە، ئىنسانىيەتكە يۈزلەنگەن ئىزدىنىشلىرىنى تىپىۋېلىشقا قادىر بولالمايۋاتىدۇ. شۇخا فانتازىيە ئەدەبىياتىنىڭ مۇھىم ئالاھىدىلىكلىرىدىن بىرى بولغان، شەخسىي تۇرمۇش چەمبىرىكىدىن ھالقىغان زور تېمىلار، غايىۋى تەرەپلەر ھامان ئۇيغۇر كىتابخانلار ئارىسىدا قىزىقىش قوزغىيالمايۋاتىدۇ. فانتازىيە ئەدەبىياتى، فوتورىزم تەتقىقاتىنىڭ بىزدە ئىستۇارغا ئىرىشەلمەسلىكىگە، بىزنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشىمىزدا، ئەدەبىياتىمىزدا مۇشۇنداق غايىۋى روھ ۋە كۆلپىكتىۋىزىملىق روھنىڭ كەم بولغانلىقى سەۋەب بولۇپلا قالماي مۇھىمى بىزنىڭ يىراق تارىخى زامانلاردىن بۇيان داۋاملىشىپ كەلگەن «گىگانىت ئادەملەر مەدەنىيىتى» نىڭ ئوتتۇرا ئەسىردىن كېيىن تەدرىجى «ھاشارەتلەر مەدەنىيىتىگە» ئورۇن بېرىپ قويغانلىقى ۋە ھازىرقى زامان مائارىپى يىتشتۈرگەن زىيالىيلارنىڭمۇ جەمئىيەتنىڭ ۋىجدانى بۇرچ تۇيغۇسىنى ۋە ئىجتىمائىي بۇرۇچ تۇيغۇسىنى، كۆلپىكتىپ روھىنى ئويغۇتۇش مەجبۇرىيىتىنى ئۈستىگە ئېلىشىنى ئۇنتۇپ، تۇرمۇش ماتېرىيالىغا، ماددىنىڭ، ھوقۇق - مەنپەئەتنىڭ قۇلغا ئايلىنىپ قىلىۋاتقانلىقى سەۋەب بولغان ئىدى. بىلىشىمىز كېرەككى نوبىل مۇكاپاتىنى تەسىس قىلغۇچى نوبىل، ئەدەبىيات مۇكاپاتىغا ئېرىشىش سالاھىيىتى بولغان يازغۇچىلارنىڭ شەرتىنى ئوتتۇرىغا قويۇپ، ئەدەبىياتتا ئىنسانلار تۇرمۇشىدىكى غايىۋىلىك تەرەپنى ئىپادىلەپ بېرىلگەن يازغۇچىلارغا مۇكاپات بېرىشىنى ۋە سىيەت قىلغىنىغا ئوخشاش، ئەدەبىياتتا ئىنسانلار تۇرمۇشى يۈزلەنگەن كەلگۈسىنى، غايىۋىلىكىنى، ئىپادىلەش فانتازىيە ئەدەبىياتىنىڭ ماھىيىتى، جىنى بولۇپلا قالماستىن، بەلكى بارلىق ئېسىل ئەدەبىيات دۇردانىلىرىنىڭ ئالاھىدىلىكىدۇر.

بايرام ئالدىدىكى - ئۇيغۇرلار

مۇھەررىر ئەلاۋىسى:

مەزكۇر ماقالە مەركىزىي مىللەتلەر ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ تۈركىي تىل ئەدەبىيات دوكتورى مۇنەۋۋەر ھەبىۋالانىڭ 2003-يىلى ئۆكتەبىردە بېيجىڭدا چاقىرىلغان «جۇڭگو ئۇيغۇر تارىخ، مەدەنىيەت تەتقىقاتى ئىلمىي جەمئىيىتى 3-نۆۋەتلىك مۇھاكىمە يىغىنى»دا ئوقۇغان ئىلمىي ماقالىسى ھەم شۇ نۆۋەتلىك يىغىندا مۇنەۋۋەر ئىلمىي ماقالە بولۇپ باھالاندى، مۇكاپاتلانغان ئون پارچە ماقالىنىڭ بىرى. ئاپتور تۈركىي تىل ئەدەبىياتى ساھەسىدىكى نوپۇزلۇق ئالىم بولۇش سۈپىتى بىلەن «بايرام-ئالدىدىكى ئۇيغۇرلار» ناملىق بۇ ماقالىسىنى 1991-، 1997-، 1998- ۋە 2001-يىللاردا كۆپ قېتىم تۈركمەنىستانغا بېرىپ تىل تەتقىقاتى، ئوقۇتۇش تەتقىقاتى، خەلقئارالىق ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنلىرى قاتارلىق ئىلمىي پائالىيەتلەردە بولۇش جەريانىدا، تۈركمەنىستان جۇمھۇرىيىتىنىڭ بايرام-ئالى شەھىرى قاتارلىق جايلاردا ياشايدىغان ئۇيغۇر قېرىنداشلىرى بىلەن ئۇچرىشىپ، تەكشۈرۈش ئېلىپ بېرىش ئارقىلىق يازغان. بۇ ماقالىدە تۈركمەنىستان جۇمھۇرىيىتىنىڭ مورغاب دەريا ۋادىسىدا ياشاۋاتقان ئۇيغۇر قېرىنداشلارنىڭ يەتتەسۇ ۋادىسىدىن كۆچۈپ بېرىشنىڭ سەۋەبلىرى، ئۇلارنىڭ كەچۈرمىشلىرى ۋە ھازىرقى ئەھۋالى قىسقىچە تونۇشتۇرۇلدى. ئوقۇرمەنلىرىمىزنى شۇ يەردە ياشايدىغان ئۇيغۇر قېرىنداشلارنىڭ ئەھۋالىدىن خەۋەردار قىلىش ئۈمىدى بىلەن، بۇ ماقالىنى ئېلان قىلدۇق. ئاپتورلىرىمىزنىڭ دۇنيانىڭ ھەرقايسى جايلىرىدا ياشاۋاتقان ئۇيغۇرلار ھەققىدە يېزىلغان نادىر ئەسەرلىرىنى داۋاملىق ئەۋەتىپ تۇرۇشنى ئۈمىد قىلىمىز.

يەتتەسۇ ۋادىسىدا ياشايدىغان 2000 دىن ئارتۇق ئۇيغۇر بۇنىڭدىن يۈزىگە يۈزىگە يىلى ئىلگىرى مورغاب دەرياسى ۋادىسىغا كۆچۈپ بارغان. مورغاب دەرياسى تۈركمەنىستان جۇمھۇرىيىتىنىڭ جەنۇبىدىكى ئەڭ چوڭ دەريانىڭ بىرى ئىدى. تارىختا يىپەك يولى ئارقىلىق قەدىمكى مىسىر، بابىل، پېرسىيە، كاۋكاز ۋە يىراق شەرقنىڭ ھەرقايسى جايلىرىنى ئۆزئارا تۇتاشتۇرۇپ تۇرىدىغان قەدىمكى مەشھۇر شەھەر «مەرۋى» ئەنە شۇ مورغاب دەرياسى ۋادىسىدا گۈللەپ، تەرەققىي قىلغان. 2500 يىلدىن كۆپرەك تارىخقا ئىگە بۇ قەدىمىي شەھەر مەلادىدىن ئىلگىرىكى 7-ئەسىردىن باشلاپلا ئىنسانلار ئولتۇراقلاشقان جايلارنىڭ بىرى بولۇپ كەلگەنىدى. كېيىنچە، مورغاب دەرياسىدا سۇنىڭ ئازلاپ كېتىشى بىلەن، جىلغىلار قاغىراپ، ئېكىمزالىق ۋە باغۋارلىقلار قۇملىشىپ كەتكەن. تاكى 19-ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىغا قەدەر چارپادىشاھ بۇ يەرنى ئۆزىنىڭ خۇسۇسىي زېمىنى سۈپىتىدە باشقۇرۇپ كەلگەن بولۇپ، مورغاب دەرياسىدىن سۇ چىقىرىپ دېھقانچىلىق قىلىش مەقسىتىدە، 2000 دىن ئارتۇق ئۇيغۇر دېھقاننى بۇ يەرگە كۆچۈرۈپ كەلگەن. شۇنىڭدىن ئېتىۋارەن مورغاب جىلغىسىنىڭ ئىككىنچى قېتىملىق ھاياتى باشلانغان. * * *

تۈركمەنىستاندىكى ئۇيغۇرلار ئاساسلىقى مورغاب دەريا جىلغىسىدىكى بايرام-ئالى، مېرۋ، يۇرتان ۋە باشقا رايونلاردا ئولتۇراقلاشقان. 1990-يىلدىكى ستاتىستىكىدىن قارىغاندا، يۇقىرىقى جايلاردا 250 ئۆيلۈك ئۇيغۇر، 1392 نوپۇس بار بولۇپ، ئۇلارنىڭ 90 پىرسەنتى بايرام-ئالى شەھىرىگە توپلانغان. ئۇ يەرلەردە ياشاۋاتقان ئۇيغۇرلارنىڭ نوپۇسى ئاز بولسىمۇ، يەنىلا ئۆزلىرىنىڭ ئانا تىلىنى ۋە ئەنئەنىۋى ئۆرپ-ئادەتلىرىنى ساقلاپ، ئۆز تارىخىنى داۋاملاشتۇرۇپ كەلگەن.

بايرام-ئالدىدىكى ئۇيغۇرلارغا مۇناسىۋەتلىك خەۋەر دەسلەپتە، 1960-يىللارنىڭ باشلىرىدا «كوممۇنىزم تۇغى» گېزىتىدە بېرىلگەن. 1962-يىلى تاشكەنت ئۇنىۋېرسىتېتىنىڭ دوختسېنتى نىكراسكايا تەكشۈرۈش ئېلىپ بېرىپ، ئۇيغۇرلارغا مۇناسىۋەتلىك بىرنەچچە پارچە ماقالە ئېلان قىلغان. 1936-يىلى قازاقىستان پەنلەر ئاكادېمىيىسى ئۇيغۇرشۇناسلىق تەتقىقات ئورنىنىڭ مەسئۇلى سەئىدۇققاسوف بايرام-ئالدىدىكى ئۇيغۇرلار توغرىسىدا تەكشۈرۈش ئېلىپ بارغان. 1961-، 1964-يىللىرى ئارىلىقىدا ئېسىپ بايرام-ئالدىدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ تارىخى ۋە ھازىرقى ئەھۋالى توغرىسىدا تەكشۈرۈش ئېلىپ بارغان.

ئۇيغۇرلارنىڭ ئوتتۇرا ئاسىياغا كۆچۈشى

18- ئەسىرنىڭ ئوتتۇرا ۋە ئاخىرقى باسقۇچلىرىدا جەنۇبىي شىنجاڭ دېھقانلىرى چىڭ خانىدانلىقى ھۆكۈمرانلىرىنىڭ زۇلۇمىغا چىداپ تۇرالماي قوزغىلاڭ كۆتۈرگەن. دېھقانلار قوزغىلىڭى مەغلۇپ بولۇپ، ۋەھشىيانە باستۇرۇلغاندىن كېيىن، جەنۇبىي شىنجاڭدىكى ئۇيغۇرلاردا ئارقا-ئارقىدىن ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ ھەرقايسى جايلىرىغا قېچىش دولقۇنى كۆتۈرۈلگەن. مەسىلەن، 1830- يىلى ئوتتۇرا ئاسىيادىكى قوقەند خانلىقىغا قېچىپ بارغان ئۇيغۇرلارنىڭ سانى 10 مىڭدىن 12 مىڭغىچە بولغان؛ شۇ يىلنىڭ ئاخىرىغىچە يەنە 70 مىڭ ئادەم كۆچۈپ كەلگەن. 1857- يىلى جەنۇبىي شىنجاڭ تەۋەسىدىن 15 مىڭدىن 20 مىڭغىچە ئۇيغۇر ئاھالىسى قوقەند خانلىقى تەۋەسىگە قېچىپ كېلىۋالغان. تولۇقسىز مەلۇماتلارغا قارىغاندا، 18- ئەسىرنىڭ ئاخىرى ۋە 19- ئەسىرنىڭ باشلىرىدا قەشقەردىن ئوتتۇرا ئاسىيا (ئاساسلىقى پەرغانە جىلغىسىغا كەلگەن) غا قېچىپ بارغان ئۇيغۇرلارنىڭ سانى 85 مىڭدىن 120 مىڭغىچە بولغان. 1884- يىلى ئىلى تەۋەسىدىن ۋېرنا (بۈگۈنكى ئالما-ئاتا) ئوبلاستىغا 45 مىڭ 373 ئۇيغۇر قېچىپ بارغان. 1881- يىلىدىن 1883- يىلىغىچە يەتتەسۇ ۋادىسىغا كۆچكەن ئۇيغۇرلار ۋە تۇڭگانلار ئاساسلىقى ياركەنت، ئاقسۇ، كەتەن، مەرۇ، كورام، قاراسۇ پىشپەك (بېشكەك) قاتارلىق جايلاردا ئولتۇراقلاشقان بولسا، يەنە بىر قىسىم ئۇيغۇرلار سىر دەريا ئوبلاستىغا تەۋە جامبۇل، پەرغانە ئوبلاستىغا تەۋە ئوش قاتارلىق جايلاردا ئولتۇراقلاشقان. ئەينى چاغدا ئۇلارنىڭ كۆپ قىسمى ھامىمال، ھارۋىكەش (مەپچى)، كاھىشچىلىق (خۇمدانچىلىق) قاتارلىق ئېغىر جىسمانىي ئەمگەكلەرگە تايىنىپ كۈن كەچۈرگەن. شىنجاڭ تەۋەسىدىن ئوتتۇرا ئاسىياغا كۆچكەن ئۇيغۇرلارنىڭ سانى 20- ئەسىرنىڭ باشلىرىدا 194 مىڭدىن 215 مىڭغىچە بولۇپ ستاتىستىكىلانغان. ئۇلار ئوتتۇرا ئاسىياغا قېچىش جەريانىدا ئازاب-ئوقۇبەتلەرنى كۆپ تارتقان، نۇرغۇن كىشىلەر ئاچلىق ۋە سوغۇق دەستىدىن يول ئۈستىدە ئۆلۈپ كەتكەن. ئاشۇ كۆچمەنلەر ئۈچۈن بوز يەر ئېچىپ، ئۆزلىرىنىڭ يېڭى ھويلا-ئاراملىرىنى قۇرۇپ چىقىش تېخىمۇ مۇشكۈل بولغان. بولۇپمۇ يوقسۇل، ئاجىز، تۆي سالغۇدەك قۇربىتى يوق كەمبەغەللەر نەچچە يىلاپ گەمىلەردە ۋە كەپىلەردە يېتىپ كۈن ئۆتكۈزگەن. شۇ چاغلاردا چارپادىشاھنىڭ ئۇلارغا تەقسىملەپ بەرگەن يەرلىرىنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك ئۈنۈمسىز، سۇ كەمچىل بولغان چۆل بولۇپ، ئۇلار ئەنە ئاشۇنداق جاپالىق شارائىتىمۇ قان-تەر ئاققۇزۇپ، جاپالىق ئىشلەش ئارقىلىق، ئاشۇ پايانسىز چۆل-جەزىرىلەرنى گۈزەل ئېكىنزارلىققا ئايلاندۇرغان. چارپادىشاھنىڭ ئۇيغۇرلارنى كۆپلەپ ئوتتۇرا ئاسىياغا كۆچۈرۈپ كېلىشىمۇ ئالدى بىلەن ئۆز مەنپەئەتىنى ئويلاشتىن بولغان. بىرىنچىدىن، ئۇلار ئوتتۇرا ئاسىيا-تۈركىستاندىكى مۇسۇلمانلارنىڭ ئالدىدا مۇسۇلمانلارغا ھېسداشلىق قىلغۇچىلار قىياپىتىگە كىرىۋالغان. ئىككىنچىدىن، ئوتتۇرا ئاسىيا-تۈركىستاندىكى بوز يەر ئاچقۇچىلارنىڭ سانىنى كۆپەيتىشنى مەقسەت قىلغان. ئۈچىنچىدىن، تەرەققىي قىلىۋاتقان روسىيە سانائەت كارخانىلىرى ئۈچۈن تېخىمۇ كۆپ ئەرزان باھالىق ئەمگەك كۈچلىرى بىلەن تەمىن ئېتىشىنى مەقسەت قىلغان. ئوتتۇرا ئاسىياغا قېچىپ بارغان ئۇيغۇرلاردىن باشقا، ئۇ يەردىكى ئۇيغۇرلار ئارىسىدىكى يەنە بىر قىسىم كىشىلەر قەشقەردىن ئوتتۇرا ئاسىياغا ئىشلەمچىلىككە ۋە تىجارەت قىلىشقا كەلگەنلەر بولۇپ، كېيىنچە ئۇلارمۇ ئولتۇراقلىشىپ قالغان. 19- ئەسىرنىڭ 90- يىللىرىغا كەلگەندە شىنجاڭ تەۋەسىدىكى ئۇيغۇرلاردىن ئوتتۇرا ئاسىياغا كۆچىدىغانلارنىڭ سانى ئازىيىشقا باشلىغان.

بايرام-ئالغا مۇساپىر بولۇش

تارىخىي ھۆججەتلەرگە ئاساسلانغاندا، مەلادى-1883 يىلى تۈركمەنىستانلىق يۈسۈپخان بىلەن ئۇنىڭ ئانىسى گۈلجامالخان ساينت پېتېربۇرگقا بېرىپ چارپادىشاھقا سوۋغات تەقدىم قىلغان. بۇ ئىككىيلەن شۇ قېتىم بايرام-ئالى شەھىرىنىمۇ سوۋغات سۈپىتىدە چارپادىشاھنىڭ قىزىغا ھەدىيە قىلغان. شۇنىڭدىن باشلاپ بۇ يەر چارپادىشاھنىڭ خۇسۇسىي زېمىنى بولۇپ قالغان. 1884- يىلى مورغاپ دەريا ۋادىسى روسىيە ئىمپېرىيىسىگە تەۋە قىلىنغان. ئىمپېراتور ئالبېكساندىر III ۋە ئۇنىڭ ئەمەلدارلىرى بۇ يەردىن پايدىلىنىپ روسىيە ئۈچۈن يېزا ئىگىلىك مەھسۇلاتلىرىنى، ئاساسلىقى پاختا ئىشلەپچىقىرىش پىلانىنى تۈزۈشكەن. چارروسىيە دائىرىلىرى يەتتەسۇ ۋادىسىنى تەكشۈرۈش ئارقىلىق، ئۇيغۇرلارنىڭ «دېھقانچىلىق ۋە باغۋەنچىلىك ئىشلىرىغا ماھىرلىقىغا بۇ يەردىكى ھېچقانداق مىللەتنىڭ يېتەلمەيدىغانلىقى» نى بايقىغان. شۇنىڭ بىلەن 1890- يىلى چارپادىشاھنىڭ مورغاپ ۋادىسىنى ۋاكالىتەن باشقۇرغۇچىسى پولكوۋنىك لودسوف يەتتەسۇ ۋادىسىدىن بۇ يەرگە بىر تۈركۈم ئۇيغۇر ئاھالىسىنى كۆچۈرۈپ كېلىش لايىھىسىنى ئوتتۇرىغا قويۇپ، پادىشاھنىڭ ماقۇلۇقىنى

ئالغان.

1889-يىلى باھاردا، پولكوۋنىك لودسوف ۋېرنا (بۈگۈنكى ئالما-ئاتا)غا كېلىپ، شۇ يەردىكى ئۇيغۇرلارنىڭ بايلىرىدىن زەينىدىن ئاخۇن، ئىمىر ھەمزە ۋە نۇردۇنلار بىلەن ئۇچرىشىپ، ئۇلارنى سېتىۋالغان. بۇلارنىڭ ئارىسىدىن زەينىدىن ئاخۇن مورغاپ ۋادىسىغا بېرىپ قايتىپ كەلگەندىن كېيىن، ئۆز قېرىنداشلىرىنى تۈركمەنىستانغا كۆچۈپ بېرىشقا بارلىق چارە-ئاماللار بىلەن رىغبەتلەندۈرگەن. ھەتتا ئۇ كىشىلەرنى ئالداپ «مورغاپ دەرياسىنىڭ بويلىرى بەئەينى جەننەت ئىكەن، ئۇ يەردە خورمىلار يىل بويى مەي باغلاپ پىشىپ تۇرىدىكەن، ئېگىزىدەك دۆڭ ئۈستىگە چىقىپ قارىسالا، مەككىنى كۆرگىلى بولىدىكەن؛ ئەگەر بېرىشنى خالىساڭلار، ھەممىڭلار ھاجى بولالايسىلەر» دېگەن. مانا شۇنىڭ بىلەن چارپادىشاھنىڭ ئاھالە كۆچۈرۈش پىلانى ئاسانلا ئەمەلىيلەشكەن. ئۇلار پەلانىلىرىنى ئىجرا قىلىشتا تۈرلۈك شەرتلەرنى ئوتتۇرىغا قويۇپ، ئوتتۇرا ئاسىياغا ئەمدىلەتنى كۆچۈپ بارغان، تېخى تۈزۈكرەك يەرلىشىپ كېتەلمەيۋاتقانلارنى مورغاپ ۋادىسىغا كۆپرەك كۆچۈپ بېرىشقا قىزىقتۇرغان.

بىرىنچى تۈركۈم ئۇيغۇر كۆچمەنلىرى 1890-يىلى باھاردا كاسپىي دېڭىزى قىرغىقىغا قاراپ كۆچۈش سەپىرىگە ئاتلانغان. ئۇلار جەمئىي 272 ئائىلىلىك، 1303 ئادەم) كۆپ قىسمى بويناق نەۋقىران ياشلار) بولۇپ، ئالتە ئاي يول يۈرۈپ سەمەرقەنتكە يېتىپ كەلگەن. ئۇلار داۋاملىق ئالغا ئىلگىرىلەپ، تاشكەنتكە يېتىپ كەلگەندە، يەرلىك كىشىلەر ئۇلارنى توسۇپ، ئۇلارنىڭ شۇ يەردە تۇرۇپ قېلىشىنى ئۈمىد قىلىدىغانلىقىنى بىلدۈرۈشكەن بولسىمۇ، لېكىن ئاچ-يالىڭاچ، جۈلدۈر كىپەن ھالەتتىكى بۇ كىشىلەر بايرام-ئالگە بېرىش ئىرادىسىدىن يانماي، مەككىنى تاۋاپ قىلىۋېلىشنى بۇ يەردە قېلىشتىن ئەۋزەل كۆرۈشكەن. ئۇلار بازار جايىغا يېتىپ بېرىشقاندلا، ئەھۋالنى كۆرۈپ، لودسوفنىڭ ئەزان باھالىق ئەمگەكچىلەرگە ئېرىشىش ئۈچۈن قۇرغان قايىقىغا دەسسەگەنلىكىنى ئاندىن بىلىپ يېتىشكەن. ئۇلارغا بارغان جاي پايانسىز قۇملۇق بولۇپ، ئاچارچىلىق ۋە تومۇز ئىسسىقلىق دەردىنى يەتكۈچە تارتىشقان. ئۇلار شۇ يەردە سۇ ئامبىرى ياساشقان، ئۆستەك قېزىپ سۇ باشلىغان، بوز يەر ئېچىپ دېھقانچىلىق قىلغان. خۇمداندا خىش پىشۇرۇپ ئۆي سېلىپ، ئۇيغۇرلارنىڭ يېڭى بىر يۇرت-ماكانىنى بەرپا قىلىشقا كىرىشكەن. مەسىلەن، بايرام-ئالدىكى مەمەيۇزى، دادامتۇ، توققۇزتارا، چاپچال دەپ ئاتىلىدىغان ئۇيغۇر مەھەللىلىرى ئەنە شۇلارنىڭ مىسالدۇر.

يۈز يىلدىن كۆپرەك ۋاقىتتىن بېرى، بايرام-ئالدىكى ئۇيغۇرلار يەرلىكتىكى باشقا مىللەتلەر بىلەن بىرلىكتە يۇرت-ماكانلىرىنى قۇرۇش ۋە قوغداش ئۈچۈن زور تۆھپىلەرنى قوشقان. مەسىلەن، تۈركمەنىستاندىكى ئەڭ چوڭ قانال بولغان قاراقۇم قانىلىنى قېزىش ۋەزىپىسىنى ئاساسلىقى ئۇيغۇرلار زىمىنىگە ئېلىپ پۈتتۈرگەن. قۇرۇلۇشنىڭ باش ئىنژېنېرلىقىنىمۇ بايرام-ئالدىكى ئۇيغۇرلار ئارىسىدىن چىققان سۇ ئىنشائاتلىرى مۇتەخەسسسى مەمەتخان غازىتوپ ئۈستىگە ئالغان. سابىق سوۋېت ئىتتىپاقى دەۋرىدىكى ۋەتەننى قوغداش ئۇرۇشىغا بايرام-ئالدىكى ئۇيغۇرلاردىن 150 نەۋقىران يىگىت قاتنىشىپ، ئۇلاردىن 53 نەپىرى ئۇرۇشتا قۇربان بولغان.

بايرام-ئالدىكى ئۇيغۇرلار جاپالىق شارائىت ئاستىدا، ئۆزلىرىنى قوغدەت تاپقۇزۇش ئۈچۈن، پەن-تېخنىكا بىلىملىرىنى تىرىشىپ ئۆگەنگەن. 1990-يىللاردىكى ستاتىستىكىدىن قارىغاندا، ئۇلاردىن 49 كىشى ئالىي مەكتەپ، 73 كىشى ئوتتۇرا تېخنىكوم مائارىپ تەربىيىسىنى ئالغان بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئىككى نەپىرى كاندىدات دوكتورلۇق ئۇنۋانى ئالغان، 26 كىشى ئىنژېنېر-مۇتەخەسسسى بولغان، 42 ئادەم مائارىپ خىزمىتى بىلەن شۇغۇللانغان، ئۈچ ئادەم ھۆكۈمەت تارماقلىرىدا مەمۇرىي رەھبەرلىك خىزمىتىنى ئۆتىگەن. ئۇلاردىن باشقا بىر قىسىم ئۇيغۇرلار تېبابەتچىلىك ۋە تىجارەت ئىشلىرى بىلەن شۇغۇللانغان.

1919-يىلى بايرام-ئالدىكى پېشقەدەم مائارىپچى مەرۇپ مەمەتوپ يەرلىك ھۆكۈمەتنىڭ قوللىشى ئارقىسىدا، تۇنجى قېتىم يەتتە يىللىق ئوقۇش تۈزۈمىدىكى ئۇيغۇر مەكتىپىنى قۇرۇپ چىققان. تاكى 1937-يىلى ستالىننىڭ چەكلىشى بىلەن مەكتەپ تاقالغانغا قەدەر، بايرام-ئالدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ كۆپ قىسمى مەرۇپ مەمەتوپ ئاچقان مەكتەپتە ئوقۇپ كەلگەن. مەكتەپ تاقالغاندىن كېيىن، مەرۇپ مەمەتوپ تاشكەنتكە بېرىپ داۋاملىق بىلىم ئاشۇرغان. كېيىن ئۇ ئىلگىرى-ئاخىر بولۇپ ئۆزبېكىستان تاشقى ئىشلار مىنىستىرلىكىنىڭ مىنىستىرى، رادىئو-تېلېۋىزىيە كومىتېتىنىڭ رەئىسى قاتارلىق ۋەزىپىلەرنى ئۆتىگەن. ئۇنىڭ ئۈچ قىزى ئايرىم-ئايرىم ھالدا تېببىي پەنلەر دوكتورى، فىزىكا ئىلمى كاندىدات دوكتورى، تارىخ پەنلىرى دوكتورى بولۇپ، مەرۇپ مەمەتوپنىڭ ئائىلىسى بايرام-ئالدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ پەخرى بولۇپ قالغان.

1990-يىلى 4-ئايدا بايرام-ئالى شەھىرىدە داغدۇغىلىق مەرىكە ئۆتكۈزۈلۈپ، ئۇيغۇرلارنىڭ بايرام-ئالغا

كۆچۈپ كەلگەنلىكىنىڭ 100 يىللىقى خاتىرىلەنگەن. شۇ قېتىم قازاقىستان، ئۆزبېكىستان، قىرغىزىستانلاردىكى ئۇيغۇر مەدەنىيەت ئۇيۇشمىلىرىنىڭ مەسئۇللىرى ۋە دۇنيانىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىن كەلگەن ئۇيغۇر ۋەكىللىرى بايرام - ئالغا كېلىپ مۇراسىمغا قاتنىشىپ، بايرام - ئالدىكى قېرىنداشلىرى بېسىپ ئۆتكەن بىر ئەسىردىن كۆپرەك جاپالىق تارىخىي كەچۈرمىشلەرنىڭ ئەسلىمىسىگە داخىل بولغان.

(يولۋاس مۇھەممەت تىمىن تەرجىمە قىلدى)

جۇڭگو مىللەتلىرى ژۇرنىلى 2004 - يىللىق 2 - ساندىن

ئۇيغۇر جەمئىيىتىدىكى ئىجتىمائىي مەسىلىلەر

دوكتور مەمەت ئېمىن

“مىنى چاقىمىغان يىلان مىڭ يىل ياشسۇن” دىگەن ماقال - تەمسىللەرنىڭ تەسىرىدىن بولسا كىرەك، مەن گەرچە بەزى قارا نىيەت كىشىلەرنىڭ ۋە قارا جەمئىيەتنىڭ يىشىغا يەتمىگەن نارسىدە ئۇيغۇر بالىلىرىنى ئىچكىرىگە ئالداپ كىرىپ، ئوغرى يانچۇقچۇلۇق ۋە باھىشە ئىشلىرىغا سېلىۋاتقان ئىشلارنى ئەينى ۋاقىتتا ئۆز كۆزۈم بىلەن ئاز تولا كۆرگەن ۋە چەتئەلگە چىققاندىن كېيىنمۇ ھەر خىل ئۇچۇر ۋاسىتىلىرى ئارقىلىق، بۇ خىلدىكى ئۇچۇرلارنى كۆپ كۆرگەن ۋە ئاڭلىغان بولساممۇ، بىراق مەن بۇ جەھەتتە بىرەر نەرسە يىزىپ باقمىغان ئىدىم. يېقىندا ئۆز ئائىلەمدە يۈز بىرگەن بىر كىلىشىمەسلىك، مىنى “مىنى چاقىمىغا يىلان، بەزىدە قېرىندىشىمنى چىقىپ قويىدىكەن” دىگەن ئويغا كەلتۈرۈپ قويدى. شۇ سەۋەبتىن، مەن گەرچە بۇ جەھەتتە ئالاھىدە كۆپ نەرسىلەرنى بىلىپ كەتمىسەممۇ، بىراق بىلگىنىم بويىنچە تۆۋەندىكى بۇ يازمامنى يىزىش قارىدىغا كەلدىم. مەن بۇ يەردە بۇ ئىشنىڭ سەۋەپ نەتىجىسى توغرىسىدا يەكۈن چىقىرىش نىيىتىم يوق. مەن پەقەت بۇ يازمام ئارقىلىق، ئۇيغۇر جەمئىيىتىنىڭ بۇ مەسىلىگە بولغان دىققەت ئىشبارىنى قوزغاش ۋە شۇ ئارقىلىق بۇ مەسىلىنىڭ تېخىمۇ يامراپ كېتىشىنىڭ، بۇ زەھەرلىك يىلاننىڭ كۈنلەرنىڭ بىرىدە ھەممىمىزنى چىقىپ كېتىشىنىڭ ئالدىن ئىلىش ئۈچۈن ئىزدىنىشكە تۈرتكە بولۇشتىن ئىبارەت.

رەسىمدە: ئىچكىرىدە يانچۇقچىلىق قىلىپ تۇتۇلۇپ قالغان ئۇيغۇر بالىلىرى

2010 - يىل 12 - ئاينىڭ ئاخىرىدا ئىنىمىنىڭ 12 - ياشلىق ئوغلى، ئۆز يۇرتىمىزدىن چىققان بىر نەچچە ئالدامچىلار تەرىپىدىن ئىچكىرىگە ئالداپ ئېلىنىپ كىتىپ، ئوغۇرلۇققا سالماقچى بولغان ئىكەن. بەختكە يارىشا، بالا ساقچىلار تەرىپىدىن قولغا چۈشۈپ، بىزنىڭ ھەر تەرەپلىمە تىرىشىشىمىز ئارقىلىق، بالىنى ساقچىنىڭ قولىدىن ئالدامچىلارنىڭ قولىغا قايتا چۈشۈرۈپ قويماي، ئىنىم يەنى بالىنىڭ دادىسى نۇرغۇن مۇشاققەتلەر بىلەن، ئۆمۈرىدە بېرىپ باقمىغان ئىچكىرىنىڭ بىر كىچىك شەھەرىدىن بالىسىنى ساق - سالامەت ئېلىپ، يۇرتقا قايتىپ بېرىۋالدى. بۇ جەريان ئالدى كەينى بولۇپ جەمئى 24 كۈن داۋاملاشقان بولسىمۇ، بۇ 24 كۈن بالغا، بالىنىڭ ئانا ئانىسىغا، ھەتتا ماڭا، 24 ئايدەك بولۇپ ئۆتتى. مەن بۇنى ئىنىمغا ياكى بىزنىڭ ئائىلىگە كەلگەن ۋە كەلمەكچى

بولغان كىلىشىمەسلىكنىڭ ئاخىرلىشىشى دەپ قارىبايەن، ئەكسىچە بۇ بىر باشلىنىش بولۇشى مۇمكىن. بۇ زەھەرلىك يىلان مىنىڭچە، يالغۇز ئىنمىنىڭ بالىسىنى چىقىپ توختاپ قالماسلىقى، ياكى يالغۇز بىرلا قېتىم چىقىپ توختاپ قالماسلىقى مۇمكىن. ئۇ يىلان بۇنىڭدىن ئۆچ ئېلىش ئۈچۈن، ئىنمىنى، بىزنىڭ ئائىلىنى ۋە يەنە تىخىمۇ كۆپ خەلقنى چىقىپ ئۆچ ئىلىشى مۇمكىن.

مەن 1983-يىلى تۇنجى قېتىم ئىچكىرىگە كىرگىنىمدە، ئۇيغۇرلار ئىچكىرىدە ئانچە كەمسىتىلمەيدىكەندۇق. ئۇ چاغدا ئىچكىرىگە كىرگەن ئۇيغۇرلارنىڭ كۆپىنچىسى ئوقۇغۇچى، خىزمەتچى ۋە تىجارەتچىلەر ئىكەندۇق. ئۇلارنىڭ ئىقتىسادى ئەھۋالى ئىچكىرىدىكىلەردىن ئانچە قىلىشىمايدىكەندۇق، ھەتتا بەزىلىرىنىڭ ئىقتىسادى ئىچكىرىدىكىلەردىن ياخشىراق ئىكەندۇق. ئۇ چاغلاردا ئىچكىرىدە ئوغۇر – يانجۇقچىلىق قىلىدىغان ئۇيغۇرلار يوق ئىكەندۇق. ئارىدىن 5، 6 يىل ئۆتمەيلا ئۇيغۇرلار “كاۋاپچى”، “مەينەت” دەپ ھەر تەرەپتىن كەمسىتىلىشكە ئۇچرىغىلى باشلىدى. 80. يىللارنىڭ ئاخىرى 90-يىللارنىڭ بېشىدىن باشلاپ، خىروئىن تىجارىتى بىلەن يانجۇقچىلىق قىلىش باشلاندى. دەسلەپتە يانجۇقچىلىق قىلىدىغانلار، جىڭجو، گۇاڭجو، شاڭخەي، شىئەن قاتارلىق چوڭ شەھەرلەرگە مەركەزلەشكەن ۋە ئادەم كۆپ جايلاردا ھەركەت قىلغان بولسا، ھازىر پۈتۈن جۇڭگونىڭ چوڭ – كىچىك شەھەرلىرىگە، ھەتتا ناھىيە بازارلىرىغىچە تارقالدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇيغۇرلار، “ئوغرى، يانجۇقچى، خىروئىنچى” دىگەندەك ناملار بىلەن كەمسىتىلىشكە ئۇچراپ، مەھمانخانغا بارسا، ياتاق بەرمەيدىغان، تاكسى تۇتسا تاكسىغا تالمايدىغان بولدى.

ھەممىزگە مەلۇم بولغىنىدەك، ئۇيغۇرلار ئەسلى ئىقتىسادى جەھەتتە ئالاھىدە تەرەققى قىلىپ كەتمىگەن، بەك باي بىر مىللەت بولمىسىمۇ، بىراق كۆڭلى قارىنى ئوق، ئەخلاق پەزىلەتلىك ۋە مەدەنىيەتلىك بىر مىللەت ئىدى. يېقىنقى 10، 20 يىل ئىچىدە، بىر قىسىم كىشىلىرىمىز پۇل ئۈچۈن پۈتۈن ۋىجدانىنى ۋە دىنى ئىتتىقادىنى ساتىدىغان تەرەپكە قاراپ كىتىۋاتىدۇ، بۇ كىشىلەرنىڭ سانى گەرچە بەك كۆپ ساننى ئىگەللەپ كەتمىسىمۇ، بىراق زىيىنى بەكلا چوڭ بولىۋاتىدۇ. ئۇلار پۇلدىن باشقىنى تونۇمايدۇ. پۇل ئۈچۈن ھەرقانداق ئىشنى قىلىشتىن يانمايدۇ. ئوغرىلىق ۋە يانجۇقچىلىق قىلىشتىن باشقا، زەھەرلىك چىكىملىك سودىسى بىلەن شۇغۇللىنىش، ئىززەت –نومۇسنى سېتىپ پاھىشلىق قىلىش دىگەنلەر بۇنىڭ تىپىك مىساللىرىدۇر. زەھەرلىك چىكىملىك سودىسى قىلىدىغان كىشىلەر ئىچىدە، 5 ۋاقىت ناماز ئوقىدىغان، ھەرەمگە بېرىپ ھاجى بولۇپ كەلگەنلەر ئاز ئەمەس. ئاشۇ كىچىك بالىلارنى ئالداپ ئىچكىرىگە ئاپىرىپ، ئوغۇرلۇق قىلدۇرۇپ پۇل تىپىۋاتقان قارا نىيەت كىشىلەرنىڭ ئىچىدىمۇ كۈنىگە 5 ۋاقىت ناماز ئوقۇيدىغانلار، ئۆزىنى تەقۋادار مۇسۇلمان دەپ قارايدىغانلارمۇ ئاز ئەمەس. ئۇلار ئىتتىقادنىڭ نىمە ئىكەنلىكىنى بىلمەيدۇ ياكى ئۆز ئىتتىقادىنى خالىغانچە دەپسەندە قىلىدۇ. ئۇلار چوققا گۆشنى ھارام دەپ بىلگەن بىلەن، ئۇنداق ئوغۇرلاپ تاپقان پۇلنى ھارام دەپ ھىساپلىمايدۇ. مەيلى ئۈرۈمچىدە بولسۇن ياكى ئىچكىرىنىڭ چوڭ – كىچىك شەھەرلىرىدە بولسۇن، پاھىشلىق بىلەن شۇغۇللۇنۇپ پۇل تىپىۋاتقان ئۇيغۇر قىزلىرى ئاز ئەمەس. ئۇلارنىڭ بەزىلىرى ئانچە ئوقۇپ كەتمىگەن قىزلار بولسىمۇ، بەزىلىرى ئالى مەكتەپنى پۈتتۈرگەن قىزلار. بەزىلىرى باشقىلار تەرىپىدىن ئالدىنغان قىزلار بولسا، يەنە بەزىلىرى ئۆزلىرى خالاپ قىلىۋاتقان قىزلار.

رەسىمدە: ئىچكىرىنىڭ يانجۇقچىلىق قىلىپ تۇتۇلۇپ قالغان بالىلار. ئۇلارنىڭ يۈزلىرىدىكى زەخمە يانجۇقچىلىق قىلىشقا ئۇنىمىغانلىقتىن بولغانمۇ ياكى يانجۇقچىلىق قىلغانلىقتىن بولغانمۇ؟ بىرنىمە دېيىش قىيىن، چۈنكى ئۇلار قوشلاپ زىيان تارتقۇچىلار.

مەن بۇ يازمامغا پايدىلىنىش ماتىرىياللىرى تېپىش ئۈچۈن www.Google.com دىن بەزى ماتىرىياللارنى ئىزدىگەنمىدە، بۇ جەھەتتىكى ئۇچۇرلارنىڭ كۆپلىكى مېنى چۆچۈتۈۋەتتى. مەن خەنزۇچە “Xin Jiang Xiao Tou” يەنى “شىنجاڭلىق يانجۇقچى” دەپ ئىزدىسەم، بۇنىڭغا مۇناسىۋەتلىك ئۇچۇردىن 178000 تېپىلدى. ئارقىدىنلا مەن خەنزۇچە “Wei Zu Xiao Tou” يەنى “ئۇيغۇر يانجۇقچى” دەپ ئىزدىسەم، بۇنىڭغا مۇناسىۋەتلىك ئۇچۇردىن 24600 تېپىلدى. ئۇندىن كىيىن مەن ئېنگلىزچە “Uyghur Pickpocket” دەپ ئىزدىسەم، بۇنىڭغا مۇناسىۋەتلىك ئېنگلىزچە ئۇچۇردىن 29000 تېپىلدى. ئۇيغۇر بالىلارنىڭ يانجۇقچىلىق قىلىۋاتقان كۆرۈنۈشلەر بىلەن مۇناسىۋەتلىك سىن ئالغۇ فىلىملىرىدىن 113 تېپىلدى. دېمەك ئۇيغۇرلارنىڭ ئارىسىدىكى بۇ يانجۇقچىلىق مەسىلىسى ئاللا بۇرۇن تور بەتلەر ئارقىلىق خەلقئارالىشىپ بولغان ئىكەن.

ئۇنداقتا جەمئىيەتىمىزدىكى بۇ خىل خائىشلەر نىمە ئۈچۈن شۇنچە تىز تەرەققى قىلىپ كەتتى؟ بۇنىڭغا جەمئىيەت نىمە ئۈچۈن يول قويدۇ؟ بۇنىڭ سەۋەپلىرى ھەر خىل ۋە مۇرەككەپ بولۇپ، مەن بۇ يەردە ھەممىسىنى بىر بىرلەپ سۆزلەپ ئولتۇرمايمەن، ھەم شۇنداقلا سەۋەپنى باشقىلارغا ئارتىپ، ھازىرچە ھەل بولمايدىغان ياكى ھازىر بىز ھەل قىلالمايدىغان چوڭ مەسىلىلەرگە ئىسلىۋالماقچى ئەمەسمەن. مەن بۇ يەردە پەقەت ئۆزىمىزدىن ئۆتۈۋاتقان سەۋەپلەرنى ۋە ئۆزىمىز ھەل قىلالايدىغان سەۋەپلەر ئۈستىدە توختالماقچىمەن. مەن بۇنىڭ سەۋەپلىرىنى چوڭ يەردىن ئىزدەپ، جەمئىيەتنىڭ ناھەقسىزلىقى ۋە قانۇن تۈزۈمنىڭ تولۇق ئىجرا قىلىنماسلىقى ئۈستىدە كۆپ باش قاتۇرۇشنىڭ ئورنىغا، جىددى ئۆزىمىزدىن قانداق سەۋەپلىكلەر ئۆتۈۋاتىدۇ، ئۆزىمىزدە قانداق مەسئۇلىيەتلەر بار، زادى قانداق قىلغاندا خەلقىمىزنىڭ بىشىغا كىلىۋاتقان بۇ بالايى – ئاپەتنى ئازراق بولسىمۇ ئازايتقىلى بولىدۇ دىگەن تەرەپتە ئۆز كۆز قاراشلىرىمىنى ئوتتۇرىغا قويۇپ ئۆتمەكچىمەن.

رەسىمدە: ئىچكىردە يانجۇقچىلىق قىلىۋاتقان تىپىك يانجۇقچىلىق گۇرپپىسى: ئوتتۇردىكىسى باشقىلارنىڭ مال مۈلكىنى بىۋاسىتە ئوغۇرلاپ ئالغۇچى، ئۇنىڭ كەينىدىكىسى ئوغۇرلانغان مال مۈلكىنى دەرھال تاپشۇرۇپ ئېلىپ، ئوغۇرلغۇچى تاسادىبى تۇتۇلۇپ قالسا، ئىسپاتنى يوق قىلىشقا ياردەم بەرگۈچى، ئەڭ كەينىدە ماڭغۇچى بولسا، بۇ ئىككىسىنى كۆزىتىپ، پۈتۈن يانجۇقچىلىق جەريانىنىڭ ئوڭۇشلۇق بولۇشىغا، يانجۇقچىلارنىڭ ئۆز بېشىچىلىق قىلماسلىقىغا كاپالەت قىلغۇچى. مۇنداقچە ئېيتقاندا ئالدىنقى ئىككىسىنى كۈزەتكۈچى. ئۇنىڭ ئارقىسىدا يەنى پەردە يېنىدە چوڭ خوجايىن بولۇپ، ئۇ خوجايىننىڭ قولىدا، بۇنداق گۇرپپىدىن 3 دىن 10 ئەتراپىدا بولىدۇ.

ئۇيغۇر جەمئىيەتىدىكى بۇ خىل يامان خائىشلەرنىڭ شۇنچە تىز يامىرات كېتىشىنىڭ سەۋەبىنى، يەنى ئۆزىمىزدىكى سەۋەپنى قىسقارتىپ ئېيتىسسام، بۇ ھەرگىزمۇ يالغۇز بىر ئىقتىسادى جەھەتتىكى كەمبەغەللىك سەۋەبىدىن بولغان

بولماستىن، بەلكى بىر قىسىم ئۇيغۇرلارنىڭ روھى دۇنياسىدىكى كۆپۈكلۈك ياكى بوشلۇق ۋە ياكى مۇنداقچە ئېيتقاندا بىر خىل مەنىسىزلىك ۋە ئەھمىيەتسىزلىكتىن بولغان. يەنى بىر قىسىم كىشىلەرنىڭ ئۆز ئىتىقادىنى يوقۇتۇشى، جەمئىيەتكە بولغان ئۆمىتسىزلىكى، روھى دۇنياسىدا بىر خىل مەنىسىزلىكنىڭ پەيدا بولۇشى، روھى دۇنياسىدىكى بۇ مەنىسىزلىك ۋە بوشلۇقنى تولدۇرۇش ئۈچۈن، ماددى جەھەتتىكى بايلىق ۋە پۇلغا قارغۇلارچە چوقۇنۇشىدىن بولغان.

رەسىمدە: ياتقىنى، 2010 - يىلى ئىچكىرىنىڭ مەلۇم بىر شەھرىدە يانچۇقچىلىق قىلىپ تۇتۇلۇپ قالغاندىن كىيىن، قانۇننىڭ سىرتىدا بىر تەرەپ قىلىنغان ئۇيغۇر بالا؛ ئەسلى جازالىنىشىغا ئىگىشلىق ئۇلارنى بۇ ئىشقا سېلىۋاتقان پەردە ئارقىسىدىكى كىشىلەر بولۇشى كىرەك ئىدى، ئەپسۇسكى ئۇلار بەلكىم بۇ بالىلارنىڭ ئىسسىق قېنى ۋە ياش ھاياتى بەدىلىگە كەلگەن پۇللارنى خەجلەپ تۇرمۇشنىڭ لەرزىتىدىن بىمالال ھوزۇر ئىلىۋاتقاندۇ.

ھەممىزگە مەلۇم بولغۇندەك، جوڭگو ئىقتىسادىنىڭ تىز تەرەققىي قىلىشىغا ئەگىشىپ، پۈتۈن جەمئىيەتتە باي كەمبەغەللىق پەرىقى، بولۇپمۇ يىزا بىلەن شەھەر ئارىسىدىكى، ئۇيغۇر بىلەن خەنزۇلار ئارىسىدىكى باي كەمبەغەللىك پەرىقى چوڭىيىشقا باشلىدى. بەزى كىشىلەر، ئالدىن بېيىغان يەنە بەزى كىشىلەرنىڭ ماددىي جەھەتتىكى ھوزۇرلىنىشلىرىنى كۆرۈپ، ئۇلارغا قارغۇلارچە ھەۋەس قىلىدىغان ۋە ھەر خىل ۋاستىلارنى قوللۇنۇپ، ئۆزىنىڭ ماددىي جەھەتتىكى ئىمتىياجىنى قاندۇرۇدىغان بولدى. ئەلۋەتتە كىشىلەر ماددىي جەھەتتىكى بايلىققا مۇھتاج، پۇل بولمىسا، ھازىرقى جەمئىيەتتە ھىچنەمە قىلغىلى بولمايدۇ، بىراق پۇللا بولسا ئادەم ھەممە بەختكە ئىرىشەلەيدۇ دىگەنلىك بولمايدۇ. بەزى كىشىلەر شۇ ماددىي بايلىقنى ۋە پۇلنى نوقۇل ھالدا بىرىنجى ئورۇنغا قويۇۋالغانلىقى ئۈچۈن، ئۇيغۇر جەمئىيىتىدىكى بۇ خىل ھادىسىلەرنىڭ تىز تەرەققىي قىلىشى بارلىققا كىلىۋاتىدۇ. ئۇندىن باشقا ئۇيغۇرلارنىڭ دىنى ئېتىقادى، ئەخلاق پەزىلەت ئۆلچىمىنىڭ سۇسلىشىشى، ھەممە ئىشنى نوقۇل ھالدا تەقدىردىن كۆرىشى، يەنى بىر ئادەمنىڭ پىشكەنلىكىگە ئۇچۇرىشىنى تەقدىردىن كۆرىشى، بۇ خىل ھالەتنى ئۆزگەرتىش ئۈچۈن كۆرەش قىلىشنىڭ ئورنىغا، ئۇنى پىشانىسىغا پۈتۈلگەن ئىش دەپ قاراپ، تەقدىرگە تەن بەرمەي بولمايدۇ دەپ ئولتۇرۇشى، يەنى ئۆزلىرىنىڭ تەقدىر نەزەرىيەسىنى خاتا ئىستىمال قىلىشىمۇ ناھايىتى چوڭ سالماقنى ئىگەللەيدۇ. مەسىلەن، بىر ئالدىنقى ئوغۇرلۇق قىلىشقا ياكى پاھىشلىق يولغا مەجبۇرلانغان بالا، بىر مەزگىل قارشىلىق قىلىپ، ئامال قىلالىمىغاندىن كىيىن، ۋە ياكى جەمئىيەت ئۇلارنىڭ بۇ پاجىئەسىگە كۆز يۇمۇپ، ياردەم قولىنى سۇنمىغاندىن كىيىن، ئۇلار ئۆز بېشىغا كەلگەن بۇ بەختسىزلىكنى، ئۆزىنى ئالدىغانلاردىن كۆرمەي، بەلكىم تەقدىردىن كۆرىدۇ، تەقدىرگە تەن بېرىش كىرەك دەپ ئۆزىگە تەسەللى بېرىدۇ، ئاخىرىدا ئۆزىنى ئالداپ، ئۆزىگە مۇشۇ پاجىئەنى ئېلىپ كەلگەنلەر بىلەن كۆرەش قىلىپ، ئۆزىنىڭ ھەق - ھوقۇقىنى، ۋە ئىززەت - نومۇسىنى قوغداشنىڭ ئورنىغا، كەلگۈسىدە شۇ قارا نىيەتلەرنىڭ يولىنى بىسىپ، كىيىنكى

ئاجىز نارسىدە بالىلارنى ئۆزى ئەينى ۋاقىتتا ئالدىنقى يول ئارقىلىق ئالداپ، ئۆزىنىڭ كوئىلىدىكى ئۆچمەنلىكىنى شۇ بالىلاردىن ئىلىش ئارقىلىق، ئۆزىنىڭ روھى دۇنياسىدىكى تەڭپۇڭسىزلىقنى تولۇقلاشقا تىرىشىدۇ. بۇ ھازىر ئۇيغۇر جەمئىيىتىدىكى بىر قىسىم كىشىلەردە مەۋجۇت بولۇۋاتقان بىر غەلىتە روھىي كىسەللىك.

رەسىمدە: ئىچكىرىدە يانچۇقچىلىق قىلىپ تۇتۇلۇپ قالغان بىر ئۇيغۇرنىڭ ئاقىۋىتى؛ بۇ رەسىمنىڭ ئەسلى چۈشەندۈرۈلۈشىدە، ئۇنىڭ جىنايى جاۋابكارلىقتىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن، ئۆزىنى ئۆزى زەخىمە قىلىۋالغان دىيىلگەن. ئىنسان ئۆزىنى ئۆزى قەدىرلىمەسە، باشقىلار قانداق قەدىرلىسۇن؟

ئەمىلىيەتتە بىرەر كىشىنىڭ ئوغرى، يانچۇقچى بولۇشى، جالاپ ۋە پاهىشە بولۇشى، ئادەم ئالدىشى ۋە باشقىلارغا ئالدىنىشى، كازاپ ئالدامچى بولۇشى، ۋە ھەتتا ئادەم ئۆلتۈرۈپ قاتىل بولۇشى، كىسەل، ئاجىز مېيىپ بولۇشى، ھەرگىزمۇ ئاللاھ پىشانىسىگە پۈتكەن ئىش ئەمەس. ئۇنى تەقدىردىن كۆرۈش پۈتۈنلەي خاتا. ئەگەر بۇلار ھەقىقەتەن ئاللاھ تەقدىرىگە پۈتكەن ئىش بولسا، ئاللا بۇ كىشىلەرنىڭ بۇ قىلمىشى ئۈچۈن ھىساپ ئالماسلىقى كىرەك. ئاللا ئۆزى باشقىلارنىڭ پىشانىسىغا شۇنداق بولۇشى پۈتۈپ قويۇپ، ئاخىرىدا ئۇ كىشىلەرنىڭ ئۇ قىلمىشى ئۈچۈن ھىساپ ئالدىغان ئادىل بولمىغان زات ئەمەس. ئاللاھ بەكمۇ ئادىل. ھەر قانداق ئادەم ئۆز قىلمىشىغا ئۆزى مەسئۇل بولۇشى كىرەك. ئاللا ھەممە ئادەمنى باراۋەر ياراتقان. بىزنىڭ نىمە ئىش قىلىشىمىز، ئۆزىمىزگە باغلىق، شۇ سەۋەپتىن بىز ئۆز قىلمىشىمىز ئۈچۈن جاۋاب بىرىمىز. ئوغىرلىق قىلغان ئادەم، شۇ قىلمىشى ئۈچۈن ئىككىلا دۇنيادا جازاغا تارتىلىدۇ. ئادەم ئۆلتۈرگەن قاتىلىمۇ شۇنداق. ياخشى ئىش قىلغان ئادەم ئىككىلا دۇنيادا مۇكاپاتلىنىدۇ. ئوغۇرلۇق قىلغانلار، ئادەم ئۆلتۈرگەنلەر، ۋە ياكى ئالدىنىپ يامان يولغا ماڭغانلار، ئۆز قىلمىشىنى تەقدىردىن كۆرۈپ، ئاللاھ پىشانىسىگە شۇنداق پۈتۈپ قويۇپتەن دىسە، بۇ ئۆز مەسئۇلىيىتىدىن قاچقانلىق. ئاللاھ ئۆزى ياخشى كۆرگەن بەندىسىنى ئىككىلا دۇنيادا ئەزىز قىلىدۇ. شۇڭا بىز ھەممە ئىشنى تەقدىردىن كۆرۈپ ئۆز مەسئۇلىيىتىمىزدىن قاچساق، بۇ مەسئۇلىيەتسىزلىك بولىدۇ، ھەم ئاللاھقا قىلىنغان تۆھمەت. بىزگە ئۇ يامان ئىشلارنى ئاللاھ قىلدۇرۇپ قويغان ئەمەس

رەسىمدە: ئىچكىردە يانجۇقچىلىق قىلىپ تۇتۇلۇپ قالغاندىن كېيىن، ساقچىلار تەرىپىدىن قولغا كويۇلغان سىلىنىۋاتقان بۇ ئۇيغۇر بالىنىڭ چىرايىدىن نە قورقۇنۇش ۋە جىددىلىش. خۇددى بىرسى بىلىكىگە سائەت تاقاپ قويۇۋاتقاندا، شۇنچە تەبىئىي ۋە ئەندىشىسىز. گويۇ ئۇ كۆڭلىدە "ئەمدى مېنى يانجۇقچىلىق قىلىشقا مەجبۇرلىغان ئۇ ئالۋاستىلاردىن قۇتۇلدۇرغان بولدىم" دەۋاتقاندا.

ئارىمىزدا شۇ كىچىك بالىلارنى ئالدىغان قارا جەمئىيەتنىڭ ئادەملىرىگە ۋە ئۇلارنىڭ شۇ يولغا مىڭىپ قېلىشىغا، سەۋەبىنى باشقىلاردىن ئىزدەيدىغان، مەن ئوغۇرلىمىغاندىكىن دەپ ئۇلارنىڭ ئوغۇرلاپ تاپقان پۇلغا شىرك بولىدىغان ۋە ياكى ئۇلارنىڭ بۇنداق قىلىشىغا جەمئىيەت سەۋەب بولغان، دەپ ئۇلارغا چاپان ياپىدىغان ۋە ياكى ئۇلارنى بىر جىنايەتچى كۆرۈپ ئۇلار بىلەن كۆرەش قىلىشنىڭ ئورنىغا، ئۇلار بىلەن مۇرەسسەلىشىدىغان ئادەملەرمۇ ئاز ئەمەس. ئاڭلىشىمچە، بىزنىڭ يۇرتتا بىرسىنىڭ بالىسىنى بىزنىڭ يۇرتتىن چىققان ئالدامچىلار ئالداپ ئىچكىرىگە ئېلىپ كىتىپ، ئوغۇرلۇققا سالماقچى بولغاندا، بالىنىڭ ئاتا - ئانىسى، مەھەللە چوڭلىرىنى ئارىلىققا سېلىپ، بالىنى ئالداپ كەتكەن ئالدامچىنىڭ ئالدىغا 7000 يۈەن پۇل قويۇپ، بالىسىنى قۇتۇلدۇرۇپ ئالغانمىش. ئەلۋەتتە بۇ ئاتا - ئانا، ئۇ ئالدامچى ئالدىدا ئاجىزلىق قىلىپ، بالىسىنىڭ زىيان زەخمەتكە ئۇچراپ قېلىشتىن ئەنسىرەپ، ئامالسىزلىقتىن شۇنداق قىلغان بولشى مۇمكىن. بىراق بۇ خىل ۋاستە، بۇ جىنايەت قىلىش بىلەن شۇغۇللانغۇچىغا بىرىلگەن بىر مۇكاپات. ئۇ ئالدامچى بۇنىڭ بىلەن توختاپ قالماي، پۇل تېپىش ئاسان ئىكەن دەپ، تېخىمۇ ھەددىدىن ئېشىپ كېتىشى مۇمكىن.

ئۇنىڭدىن باشقا، مەن دەسلەپتە دەپ ئۆتكەندەك، ھازىر بەزىلىرىمىزدە "مېنى چاقمىغان يىلان مىڭ يىل ياشسۇن" دەيدىغان خائىش بەك ئىغىر. بىز "ماۋۇ يىلان ھازىر مېنى چاقمىغان بىلەن قېرىنداشلىرىمنى چىقىۋاتىدۇ، ئەگەر قېرىنداشلىرىمنىڭ ھەممىسىنى چىقىپ تۆلتۈرگەندىن كېيىن، نۆۋەت ماڭا كېلىپ قالار" دەپ ئويلىمايمىز. ئەمىلىيەتتە بۇ يىلان، ھازىرچە بىزنى چاقمىغان بىلەن، كەلگۈسىدە يەنە بىزنى چاقمايدۇ دەپ كىمىمۇ ئېيتالايدۇ. كۈنلەرنىڭ بىرىدە باشقىلارنىڭ ھەممىسى چىقىلىپ تۆلۈپ كەتسە، ئەلۋەتتە نۆۋەت بىزگە ۋە ياكى بىزنىڭ بالىلىرىمىزغا كېلىشى مۇمكىن. بىز چوقۇم بۇ يىلان ھازىر مېنى چاقمىغان بىلەن، كېيىن مېنى ھەتتا مىنىڭ كىيىنكى ئەۋلادىمنى چىقىشى مۇمكىن، شۇڭا ھازىردىن باشلاپ، بۇ زەھەرلىك يىلاننى يىلتىزىدىن قۇرتىۋېتىش كىرەك، دىگەن قاراشقا كېلىشىمىز كىرەك.

2009-يىلى 6-ئاينىڭ 18-كۈنى شىنخۇا تور بېتىدە ئىلان قىلغان بىر خەۋەردە، "جامائەت خەۋىپسىزلىك مىنىستىرلىكىنىڭ دوكلاتىغا ئاساسلانغاندا، شۇ يىلى 4-ئاينىڭ 9-كۈنىدىن 5-ئاينىڭ 4-كۈنىگىچە بولغان بىر ئايغا يەتمىگەن ۋاقىت ئىچىدە، قانۇنسىز ئادەم يۆتكەش ئەنئىنىسىدىن 72 سىنى ئىنىقلاپ، 192 بالا بىلەن 214 ئايال قۇتقۇزۇلغان" دىيىلگەن. يەنە شۇ خەۋەردە گۇاڭجۇدا ئۇيغۇرلاردىن تەركىپ تاپقان 22 قارا جەمئىيەتنى بىتچىت قىلغانلىقى، ئۇلارنىڭ ئۇيغۇر بالىلارنى گۇاڭجۇغا ئېلىپ كىلىپ، ئۇلارغا يانجۇقچىلىق قىلىشنى ئۆگەتكەنلىكى ۋە ئۇلارنى ھەر كۈنى 2000 يۈەندىن 5000 يۈەنگىچە پۇل تېپىشقا مەجبۇرلىغانلىقى، ئەگەر شۇنچىلىك پۇل ئوغۇرلىيالمىسا، بەدىنىگە تاماكا يېقىش ۋە ئۇرۇشتەك جازالاش ئۇسۇللىرىنى قوللانغانلىقى خەۋەر قىلىنغان.

ئۇنداقتا ئۇ قارا جەمئىيەت ئەزالىرى ۋە ياكى ئۇ قارا نىيەت كىشىلەر قانداق قىلىپ شۇنچە كۆپ بالىلارنى ئالداپ ئوغۇرلۇققا سالدۇ؟ ئۇلارنىڭ مۇۋاپىقىيەت قازىنىشتىكى سىرى نىمە؟ مەن ئىزدەنگەن ئەھۋالغا ئاساسلانغاندا، ئۇلار تۆۋەندىكى بىر نەچچە خىل ئۇسۇلنى قوللىنىدىكەن.

1- ئۆزلىرىنىڭ بايلىقى ئارقىلىق باشقىلارنى قىزىقتۇرۇش ۋە چىرايلىق گەپلەر بىلەن ئاتا-ئانىلارنى ئالداش ئارقىلىق، بالىلارغا ئىگە بولۇش.

ئىچكىردە بىر مەزگىل ئوغۇرلۇق قىلىپ پۇل تاپقاندىن كېيىن، قۇشۇننى تولۇقلاش ۋە ياكى قۇشۇننى تېخىمۇ چوڭايتىش ئۈچۈن، يۇرتىغا قايتىپ، پۇل خەجلەشتە چوڭ مەرتلىكىنى كۆرسىتىش ئارقىلىق، ئۆزىنى باي كۆرسىتىش، بۇرۇن توندىغان كەمبەغەل ئاتا - ئانىلارغا بالىسىنى ئىچكىرىگە كىرگۈزسە، ئۆزلىرىگە ئوخشاش باي بولىدىغانلىقىنى كۆز كۆرۈش ئارقىلىق، ئۇلارنى ئالداپ، بالىلىرىنى ئىچكىرىگە ئالداپ ئېلىپ بېرىش. بۇ

خىل ئۇسۇل بىلەن ئالدىنقى بالىلارنىڭ كۆپىنچىسى ئوقۇشتىن قېچىپ چىققان ۋە ئوتتۇرا مەكتەپنى پۈتتۈرۈپ باكار يۈرۈۋاتقان بالىلار بولۇپ، ئىچكىرىگە نورمال يوللار بىلەن ئىلىپ كىرىلگەن. بۇنداق بالىلارنىڭ ئالدىنقىدا ئاتا-ئانىلارنىڭ مەسئۇلىيىتى ناھايىتى ئېغىر.

2 - ئۆزلىرىنىڭ بايلىقى ئارقىلىق ئۆزىنىڭ تەڭ يېشىدىكىلەرنى ئالداپ ئىچكىرىگە ئېلىپ كىرىش. بۇرۇن ئىچكىرىگە ئالدىنقى كىرىپ، يانجۇقچىلىققا سېلىنغان، چوڭ بولغاندىن كىيىن ئەسلىدىكى خوجايىنىدىن ئايرىلىپ، ئۆزلىرى ئايرىم قوشۇن تۈزۈش ئۈچۈن، يۇرتىغا قايتىپ، ئىسىل كىيىنىش، مەرتلەرچە پۇل خەلەش ئارقىلىق، ئۆزىنىڭ بۇرۇنقى تەڭ توشلىرىنىڭ ھەۋىسىنى قوزغاش ۋە ئۇلارغا ئۆزلىرى بىلەن ئىچكىرىگە كىرسە، شۇنداق باي بولىدىغانلىقىنى تەكىتلەش ئارقىلىق، ئۇلارنى قىزىقتۇرۇش ۋە ئۇلارنى ئالداپ ئىچكىرىگە ئېلىپ كىلىش. بۇ خىل ئۇسۇل بىلەن ئالدىنقى بالىلارنىڭ كۆپىنچىسىمۇ يەنە باشتا دىگەندەك ئوقۇشتىن قېچىپ چىققان ۋە ئوتتۇرا مەكتەپنى پۈتتۈرۈپ باكار يۈرۈۋاتقان بالىلار بولۇپ، ئىچكىرىگە نورمال يوللار بىلەن ئىلىپ كىرىلگەن.

3 - زورۋانلىق كۈچ بىلەن يېشىغا توشمىغان بالىلارنى ئوغۇرلاپ كېتىش. بۇ ھازىر بىر خىل زەنجىرىسىمان مەشغۇلات تۈسىنى ئالغان بولۇپ، بىر گۇرۇپ قارا جەمئىيەت ئەزالىرىنىڭ ئورتاق مەشغۇلات ئېلىپ بېرىش نەتىجىسىدە ئەمەلگە ئاشىدۇ. بۇ قارا جەمئىيەتنىڭ ئىچىدە بەزىلەر مەخسۇس ئوغۇرلاش ئوبىكتىسىغا يەنى بالا تېپىشقا مەسئۇل بولسا، بەزىلىرى مەخسۇس بالا ئوغۇرلاشقا مەسئۇل. بەزىلەر ئوغۇرلانغان بالىنى يۆتكەشكە مەسئۇل بولسا، يەنە بەزىلەر ئوغۇرلاپ كېلىنگەن بالىلارنى تەربىيەلەشكە مەسئۇل. بۇنداق ئالداپ كېتىلگەن بالىلارنىڭ كۆپىنچىسى 12، 13 ياشتىن تۆۋەن كىچىك بالىلار بولۇپ، كۈندە يالغۇز مەكتەپتىن قايتىدىغان، ئائىلىسىنىڭ ئالاھىدە ئارقا تىرىكى يوق، يەنە بالىسى يوقاپ كەتكەندىن كىيىن، بالىسىنى قانۇنى يوللار بىلەن تېپىشقا ئاجىزلىق قىلىدىغان، ياۋاش، بەك كۆپ جاھان كۆرمىگەن كىشىلەر بولۇپ، ئۇلار بۇنداق بالىلارنى ئوغۇرلىغاندىن كىيىن مۇۋاپىقىيەتلىك بولۇش نىسبىتى يۇقىرى.

ئۇيغۇر بالىلىرىنى ئىچكىرىگە ئالداپ ئايرىپ، يانجۇقچىلىق قىلىشقا سېلىش باشلانغىلى 20 يىلدەك بولغان بولۇپ، مانا ھازىر ھەممىمىز كۆرۈۋاتقان دەك خەلقئارا مەتبۇئاتلاردىن ئورۇن ئېلىۋاتىدۇ. بىراق بىز تېخى بۇ ئىشنىڭ پۈتۈن بىر مىللەتنىڭ كەلگۈسىگە ئېلىپ كىلىدىغان زىيىنىنى تولۇق تونۇپ بەتكىنىمىز يوق. بۇ ئىشلار 10 ~ 20 يىلدىن بۇيان تىلۋۇزورلاردا ۋە گىزىت ژورناللاردا ئاز - تولا تەشۋىق قىلىنىپ، بەزى خىزمەتلەر ئىشلەنگىنى بىلەن، 10، 20 يىلدىن بۇرۇنقىغا سېلىشتۇرغاندا، بۇ كۈنتۈرۈل قىلىنىش ئۇ ياققا تۇرسۇن، بۇرۇنقىدىن تېخىمۇ ئېغىرلىشىپ كېتىۋاتىدۇ. مۇنداقچە ئېيتقاندا ھازىر قىلىنىۋاتقان خىزمەتنىڭ كۆپ نەتىجىسى بولمايۋاتىدۇ. ئەلۋەتتە بۇ ئىشنى ھەل قىلىمەن دەپ بىر ئىككى ئادەم قوپۇپلا ھەل قىلىۋەتكىلىمۇ بولمايدۇ. ھەرقانداق نەرسىنىڭ بۇزۇلمىقى ئاسان، تۈزۈلمىكى تەس. بۇ مەسىلنى ھەل قىلىش ئۈچۈن بىر خىل قەتئىلىك، ۋە ئۇزۇن مۇددەت داۋاملىشىدىغان بىر جەريان كىرەك. بۇ مەسىلە ئۈچۈن ھەر بىر ۋىجدان ئىگىسى بولغان ئۇيغۇر ئۆز قولىدىن كىلىدىغان دائىرىدە ھەرىكەتكە كېلىپ، بۇ ئىشنىڭ ماھىيىتىنى ۋە مىللەتكە ئېلىپ كىلىدىغان زىيىنى تەشۋىق قىلىشى، بۇ ئىشنى توساش، كەم دىگەندە ئۇنىڭ تەرەققىي قىلىشىنىڭ ئالدىنى ئېلىشى، ئاندىن تەدبىرى جى ھالدا، بۇ مەسىلنى تۈزەش تەرەپكە قاراپ ماڭغۇزۇش مەسئۇلىيىتىنى ئۆز ئۈستىگە ئېلىشى كىرەك.

ئەسلى بۇ بىر جەمئىيەتنىڭ قانۇن تۈزۈمى بىلەن مۇناسىۋەتلىك ئىش بولۇپ، قانۇن تۈزۈم مۇكەممەل بولغان بىر جەمئىيەتتە، بۇ ئىشلار قانۇن بويىچە ھەل بولۇشى كىرەك ئىدى، بىراق ئۇيغۇرلارنىڭ ھازىرقى ۋەزىيىتىدە بۇ مەسىلنى قانۇن تۈزۈم ئورگانلىرىنىڭ ھەل قىلىشىغا قاراپ ئولتۇرۇش بىلەن ياكى مەتبۇئاتلاردا ئاز تولا تەشۋىق قىلىپ قويۇش بىلەنلا بۇ ئىش تۈگەپ قالمايدۇ. ئەڭ مۇھىمى پۈتۈن جەمئىيەتنىڭ بۇ ئىشقا بولغان دىققىتىنى قوزغاش، پۈتۈن جەمئىيەتتىكى ھەر بىر شەخس بۇ مەسىلنى ئۆز مەنپەئىتى بىلەن بىۋاسىتە مۇناسىۋەتلىك دەپ قاراپ، مىللەتنىڭ تەقدىرى ۋە كەلگۈسىگە ئۆزىنىڭ بىر كىشىلىك ھەسسىسىنى قوشىشى، قىسقارتىپ ئېيتقانداق پۈتۈن مىللەتنىڭ ئاڭ ۋە ساپاسىنى يۇقىرى كۆتىرىش ئۈچۈن ئۆزىنىڭ بىر كىشىلىك ھەسسىسىنى قوشىشى كىرەك.

بەزىلەر بەلكىم ”ھەر قانداق جەمئىيەتتە ۋە ھەر قانداق مىللەت ئىچىدە ئۇنداق مۇنداق جىنايى قىلىمىشلار مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدۇ. قانۇنى تۈزۈم ئەڭ مۇكەممەل بولغان دۆلەتلەردىمۇ ھەر خىل جىنايى قىلىمىشلارنىڭ

ھەممىسى تۆگەپ كەتكىنى يوق“ دېيىشى مۇمكىن. ئۇ توغرا، قانۇن تۈزۈم ھەرقانداق مۇكەممەل جەمئىيەتتەمۇ ھەر خىل جىنايى قىلمىشلار يەنىلا مەۋجۇت بولۇپ تۇرىدۇ، بىراق ئېسىڭىزدە بولسۇن، ئۇيغۇرلار ئارىسىدىكى يانچۇقچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىۋاتقانلارنىڭ سانى، تارقىلىش ئەھۋالى، ئوغۇرلۇق قىلىش ئۇسۇلى، تاكتىكىسى ئادەتتىكى نورمال ئەھۋالدىن ئاللا بۇرۇن ھالقىپ چىقىپ، ئۇيغۇرلارنىڭ مىللى ئابرويغا ۋە ئوبرازىغا تەھدىت ئېلىپ كېلىدىغان دەرىجىگە يەتكەن.

ئاپتونومنىڭ تەلپى بىلەن ماقالىنى لاتىن يېزىقىدىن ئۇيغۇر ئەرەب يېزىقىغا ئايلاندۇرۇپ تورغا قويغۇچى: ئابدۇلھەمىد قاراخان

ئەسسالام ئانا دىيار، ئەسسالام ئانا تۇپراق!

ئانا دىيارىمىز شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونى بىر مىليون ئالتە يۈز ئاتمىش مىڭ كىۋادرات كىلومېتىر كەڭلىككە جايلاشقان بولۇپ ئۇزۇن سوزۇلغان تاغ تىزمىلىرى، تەكلىماكاننىڭ ئىچكىرىلىكلىرىگە ئۇزانغان دەريالىرى، چەكسىزلىككە سوزۇلغان چۆل – قۇملۇقلىرى ئۇنىڭ ئاسىيانىڭ مەركىزى دېگەن نامىغا ماس ھالدىكى خاسلىقلىرىنى ياراتقان. دەريا – كۆللەرنى بويلاپ جايلاشقان بوستانلىقلاردا ئولتۇراقلاشقان ئۇيغۇرلىرىمىز ئانا دىيارىمىزدىكى تۇپراقنىڭ ئەزىزلىكىنى ھېس قىلىدۇرغۇچى ۋە ئۇنى ئەزىزلىگۈچى بولۇش سۈپىتىدە بۇ تۇپراقلارنى يىللاردىن بېرى ياشىتىپ كەلگەن، ئەجدادلاردىن بىزگە ئۇلاشقان بۇ ئەزىز تۇپراقلارمۇ شۇنىڭدەك بىزنى ئۆزىنىڭ ھالال ئاش – تۇزى بىلەن بۇيۇتۇپ كەلدى. ئارا يۇلتۇز جىلغىلىرىدىن قونجىراپ ئېغىزلىرىغىچە كەڭ زونىغا جايلاشقان دىيارىمىزنىڭ ھەر قايسى بوستانلىقلىرىنى كېزىش، بوستانلىقلارنى گۈللەندۈرۈپ كېلىۋاتقان خەلقىمىزنى، ئۇلار يىللار مابەينىدە ياراتقان مۇقەددەس مەدەنىيەت ئىزلىرىنى زىيارەت قىلىش كۆڭلۈمگە پۈكۈلگىنىگە ئۇزۇن بولغان پىلان ئىدى. ئۆمۈر باھارىمىزنىڭ يىگىرمە ئىككىنچىسىنى سۆزۈۋاتقان شۇ دەپلەردە ئۇچقىغان تاسادىپىي پۇرسەتلەر مېنىڭ ئۇيغۇر دىيارىمىزنى، ئۇيغۇر يۇرتلىرىمىزنى كېرىشتەك غايەمنى رېئاللىققا ئايلاندۇردى. ئانا يۇرتۇم قومۇلدىن تۇرپاندىن چىققان پېتى لوپنور ۋادىلىرىنى، يەركەن بوستانلىقلىرىنى، خوتەن قۇملۇقلىرىنى، كاشغەر تاغلىرىنى، ئۆچتۇرپان باغلىرىنى ئايلاندىم. ھەر جايدا ساۋاقداشلىرىم ماڭا ھەمدەم ۋە ياردەمدە بولدى، ئۇلارغا چىن كۆڭلۈمدىن تەشەككۈرۈمنى بىلدۈرىمەن. ئانا دىيارىمىزنىڭ ھەر بىر قىسمىغا بارغىنىمدا ئاۋۋال شۇ يۇرتتىكى ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ ئىزلىرىنى كۆرۈشتەك ئالدىنقى نىشانىم ئۈچۈن كۆرەشتىم. بۇنىڭ بىلەن ئۇيغۇر ۋەتەنىگە جايلاشقان ئۇيغۇرنىڭ سىمۋولىق قۇرۇلۇشلىرىنى ئاساسەن زىيارەت قىلىپ بولدۇم. ئەجدادلىرىمىزدىن قالغان ماددىي مەدەنىيەت مىراسلىرى بىلەن خېلى ئەتراپلىق تونۇشۇپ مەلۇم چۈشەنچىلەر ھاسىل قىلدىم. ئۇيغۇرنىڭ روھىنى ئۇيغۇرغا باغلانغان ھەر بىر تۇرۇك، ھەر بىر تام – خىشتىن ئىزلىدىم. ئۇيغۇرۇم دەپ ياشىغان، ئۇيغۇرۇم دەپ قۇربان بولغان ئوت يۈرەكلەرنىڭ قەبرىلىرىنى زىيارەت قىلىپ ئۇلارغا شېرىن دۇئالىرىمىزنى يەتكۈزدۈم. ئۇيغۇر باسقان كۆچمەنلىرى، ئۇيغۇر ياشىغان ئۆيلەرنى سۆيۈنۈش ئىلكىدە كۆرۈپ چىقتىم. ئۇيغۇر دىيارىغا قىلغان ساياھەتتىم كۆڭۈل ئېچىش مەقسىتىدە شەكلەن ئەمەس، كۆڭۈلنىڭ ئىچكى قاتلاملىرىدىن، روھنىڭ سۈزۈك بۇلاقلىرىدىن بالقىپ چىققان ئاجايىپ كۆڭۈللۈك ۋە ئەھمىيەتلىك بىر سەپەر جەريانى بولدى. نەچچە مىڭ كىلومېتىرلىق سەپەرلىرىمىزنىڭ ھاسىلاتى سۈپىتىدە بۇ خاتىرىلەر رويلىققا چىقتى. قېنى سۆيۈملۈك ئوقۇرمەن، سىزمۇ مەن بىلەن بىرلىكتە ئۇيغۇر يۇرتلىرىمىزنىڭ ھەر قايسى ئىچكىرىلىكلىرىگىچە كۆرۈپ چىققايسىز!

كۈنچىقىش ئۇيغۇر يۇرتلىرى

سەپەردىكى دەسلەپكى كۈنلىرىم مەن « كۈنچىقىش ئۇيغۇر دىيالىكتى » دېگەن نامدا ئاتىۋالغان قومۇل، تۇرپان، لوپنور شېۋىلىرىنى تەكشۈرۈش، تەتقىق قىلىش خىزمىتىگە بېغىشلاندى. بۇ مەزگىلدە تەكشۈرۈش گۇرۇپپىمىزدىكى نۇرغۇن خەت، ئادىل، مەن ئۈچەيلىن پىچان، تۇرپان ۋە لوپنورنىڭ ھەر قايسى يېزىلىرىدا تىل تەكشۈرۈش

خىزمىتىدە بولدۇق، شۇنىڭ بىلەن بىرگە بۇ رايونلاردىكى مول مەدەنىيەت يادىكارلىق ئىزلىرى بىزنىڭ مۇھىم زىيارەت ئوبيېكتلىرىمىز بولدى .

3-ئىيۇل بېيجىڭدىن يولغا چىقىپ ئەتىسى چۈشتىن كېيىن پىچان بېكەتكە يېتىپ كەلدۇق. بېكەتتىن چىقىشىمىزغا پىچاننىڭ قۇرۇق ئىسسىق ھاۋاسى يۈزىمىزگە تۇرۇلدى. بېيجىڭنىڭ نەم ئىسسىق، دىمىق ھاۋاسىغا كۆنۈپ كەتكەن بەدىنىمىزگە ئانا ۋەتىنىمىزنىڭ ئوت ئىسسىقى ئۆزىنىڭ تەسىرىنى كۆرسىتىشكە ئۈلگۈرگەندى. پىچان ناھىيەسىنىڭ پىچان يېزىسىغا قاراشلىق كېچىك ئىسىمىدىكى مەھەللىگە جايلاشقان ساۋاقدىشىمىز ئەيساجاننىڭ ئۆيى بىزنىڭ پىچان سەپىرىمىزدىكى تۇرالغۇ بولدى. پىچاندا مەن بىر قانچە جايدا بىر جەمەتنىڭ بىر رايوندا بىر مەھەللە تەشكىل قىلىپ ئولتۇرغىنىنى، ئېنىق بولمىغان پاسل تاملار ئارقىلىق يېقىن تۇغقاندارچىلىق قوشۇلغان قوشىندارچىلىق مۇناسىۋىتىدە ھايات كەچۈرىدىغانلىقىنى بايقىدىم. مانا بۇ كېچىكتىمۇ ئەيساجاننىڭ ئۆيى ئاخۇن كۈرەسى دەپ ئاتالغان بىر مەھەللىگە جايلاشقان بولۇپ، يۇرتنىڭ ئاخۇنى چىققان بۇ مەھەللە شۇ نامدا ئاخۇن كۈرەسى ياكى كۈرە مەھەللىسى دەپ ئاتىلىدىكەن. بۇ يەردە بۇندىن باشقا تاشچىلار مەھەللىسى، تەلۋىلەر مەھەللىسى، مۇجاڭ مەھەللىسى دېگەندەك جەمەتلەر بويىچە ئولتۇراقلاشقان مەھەللىلەر بار ئىكەن. شۇنىڭ بىلەن بىرگە پىچاندا ئۆيلەرنىڭ دەرۋازىلىرىنىڭ باشقا يۇرتلارغا قارىغاندا ئالاھىدە چوڭ ئىكەن.

4-ئىيۇل ئەيساجاننىڭ يول باشلىشىدا مەھەللە چېتىدىكى ئاق تېرەك خوجامنى بويلاپ جايلاشقان قەبرىستانلىقنى كېسىپ ئۆتۈپ، قۇمتاغقا كىردۇق. رەھىمسىز قۇمنىڭ بىر مۇنچە قەدىمكى قەبرىلەرنى بېسىۋالغانلىقى قۇملۇقنىڭ گىرۋىكىگە جايلاشقان بەزى قەبرىلەرگە قاراپ بىلىۋالغىلى بولاتتى. ئاياغلىرىمىزنى سېلىۋېتىپ قۇمتاغنىڭ ئەڭ ئېگىز چوققىلىرىغا قاراپ يۈگۈردۇق. كەچقۇرۇن ۋاقتلار بولغاچقا قۇمنىڭ ئاياغى كۆيدۈرگۈدەك كۈچى قالمىغانىدى. قۇمتاغنىڭ يانباغرىدىن پەسكە قاراپ سېپىلدۇق، يانباغرىدا يۈگۈرۈپ ئوينىدۇق. قۇمتاغدىن شۇنداق ئېشىپ بېرىپ، «تىنىما كۆلدۈرما» دەپ ئاتالغان قۇمتاغ سەيلىگاھىغىمۇ كېلىپ قالدۇق. بۇ دۆلەت دەرەجىلىك A4 دەرەجىلىك ئارمىگاھ ھېسابلىنىدىكەن. ئادەتتە بۇ يەر قۇمغا كۆمۈلۈپ داۋالانغۇچىلار ئۈچۈن ياخشى ئورۇن ھېسابلىنىدىكەن. قۇمدىن ياسالغان تۈرلۈك ھايۋان ۋە ئىنسان ھەيكەللىرى بىزنى ئۆزىگە تارتىپ يېنىغا ئېلىپ باردى. يېنىغا بارغىنىمىزدا ئاسانلا ئۇپراپ كەتكەن بۇ قۇم ھەيكەللەر ئۆزىنىڭ جەلپ قىلىش كۈچىنى يوقاتقاندى. سەيلىگاھنىڭ باشقا جايلىرىنى ئايلىنىدۇق. سىرتقا چىققىنىمىزدا بەش - ئالتە مېتىر ئېگىزلىكتىكى قۇم رەڭگىدە چوڭ قىلىپ ياسالغان، ئۈستىگە تۈرلۈك رەسىملەر ئويۇلغان تۈگە شەكىلدىكى دەرۋازىنى كۆردۈق. بۇ باغنىڭ ئۇدۇلىدىكى يولنىڭ ئىككى چېتىدە تىپىك شەرقىي شىنجاڭ ئۇيغۇرلىرىنىڭ ئۆي قۇرۇلۇش ئالاھىدىلىكى ئەكس ئەتكەن تۇرالغۇ ئۆيلەر ئورۇن ئالغانىدى. بۇ ئۆيلەرگە قاراپ تولىمۇ سۆيۈندۈم. پىچان ساياھەت مەدەنىيەت مەيدانىغا بېرىپ، چىراق يورۇقىدا ئۈنسۈل، ئانسا ئوينىۋاتقان خەنزۇلارنى كۆردۈق. ئۇ يەردىن قايتقۇچە كەچتىكى سوغۇق ھاۋا تېنىمىزنى جۇغۇلدىتىۋەتتى. پىچاندا ئۆيلەرنىڭ قۇرۇلۇش ئۇسلۇبى قۇمۇل ئۆيلىرىدىن ئانچە بەك پەرق قىلىپ كەتمەيدىكەن. دەرۋازىلىرى چوڭ بولغاندىن باشقا دەرۋازىلارغا تۈرلۈك شەكىللەردىكى رەڭدار گۈللەر سىزىلىپ نەقىشلىنىدىكەن. يۈرۈش - تۇرۇش، يېمەك - ئىچمەكتىكى ئادەتلىرىدە، گەپ - سۆز، شېۋە ئالاھىدىلىكلىرىدە قەشقەر شېۋىسىنى ئاساس قىلغان ئەدەبىي تىلنىڭ ۋە قەشقەر رايونىنى مەركەز قىلغان ئۇيغۇر رايونلىرىنىڭ تەسىرىنىڭ قۇمۇلغا قارىغاندا كۆپرەك ئىكەنلىكىنى، شۇنداقلا بۇ تەسىرنىڭ غەربكە سىلجىغانچە ئېشىپ بارغانلىقىنى ھېس قىلدىم. لوپنور رايونىدا لوپلۇقلارنىڭ ئەنئەنىۋىي ئادەتلىرىنىڭ ئورنىغا ئاساسەن جەنۇبىي شىنجاڭ ئۇيغۇرلىرىغا ئورتاق بولغان ئادەتلەر سىڭىپ ئۆزىنىڭ خاس مەدەنىيىتىنى يوقىتىپتۇ. مەدەنىيەتتە بىرلىككە كېلىش بىر مىللەتنىڭ ئومۇمىي تەرەققىياتىغا نىسبەتەن ئەلۋەتتە پايدىلىق. بىراق مەن بۈگۈنكى كۈندە ئۇيغۇر يۇرتلىرىدا نوپۇستىكى ئەۋزەللىككە تايىنىپ ئۆز تەسىرىنى كېڭەيتىۋاتقان، قەشقەرنى مەركەز قىلغان جەنۇبىي شىنجاڭ ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ كېڭىيىشىنى ئۇيغۇر مىللىتىنىڭ بۈگۈنكى ئەھۋالىغا نىسبەتەن مۇتلەق پايدىلىق دەپ تونۇمايمەن. چۈنكى گەرچە جەنۇبىي شىنجاڭ بۈگۈنكى كۈندە ئۇيغۇر نوپۇسىنىڭ كۆپ قىسمى جايلاشقان تۇپراقلار بولسىمۇ، بۇ تۇپراقلاردىكى ئېتىمىگە ۋەدىنىڭ مۇرەككەپلىكى، پارس - تاجىك مەدەنىيىتى تەسىرىنىڭ بىر قەدەر كۈچلۈك بولۇشى ۋە باشقا تىللارنىڭ تەسىرىدە تىل جەھەتتە ئۇيغۇر تىلىنىڭ ماسلىشىش قائىدىلىرىنىڭ بۇزۇلۇشىنىڭ ئېغىرلىقى، شۇنداقلا سۆيىمچىلارنىڭ نوپۇسى ۋە تەسىرىنىڭ يۇقىرىلىقى... قاتارلىق تۈرلۈك ئەنئەنىۋىي ئامىللار ئۇيغۇر مىللىتىنىڭ تەرەققىياتىغا سەلبىي تەسىرلەرنىڭ ئېلىپ كېلىدۇ. بۇ نۇقتىدىن قارىغاندا قۇمۇل، تۇرپان، لوپنور رايونلىرىدا، جۈملىدىن كۈنچىقىش ئۇيغۇر يۇرتلىرىدا ئۇيغۇر

تېلى ۋە مەدەنىيەتنىڭ خېلى قەدىمىي ۋە ساپ ھالىتى ساقلانغان. بۇ خىل ئەۋزەللىكنى ئومۇمىي ئۇيغۇر تىلى ۋە مەدەنىيەتكە ئېلىپ كىرىش ۋە ئومۇملاشتۇرۇش لازىم.

– 5 گىيۇل. تەكشۈرۈشمىزنى رەسمىي باشلىدۇق. ئەيساجاننىڭ ئاكىسىنىڭ ياردىمى بىلەن كەلگەن يەنە بىر تۇغقىنى بولغان ئاكىمىز ئۆزىنىڭ بولكىۋاي ماشىنىسى بىلەن بىز ئۈچۈن خىزمەتتە بولدى. ئالدى بىلەن دىغار يېزىسىغا باردۇق. دىغار ئۆزىنىڭ جۇغراپىيەلىك ئورنىنىڭ بىر قەدەر چەت رايونغا جايلاشقانلىقى، بۇ سەۋەبتىن يەرلىك شېۋە ۋە ئادەتلەرنىڭ ساقلىنىپ قېلىشىنىڭ ياخشىلىقى بىلەن بۇرۇندىلا تەتقىقاتچىلارنىڭ دىققىتىنى ئۆزىگە جەلپ قىلىپ كەلگەن يۇرت. لۈكچۈن بازىرىدىن ئۆتۈپ يەنە چۆللەرنى كېسىپ ئۆتۈپ كۆرۈنگەن يېشىل بوستانلىق بىز ئىنتىلگەن يۇرت دىغار ئىدى. نەچچە كۈننىڭ ئالدىدىلا « شىنجاڭ يازغۇچىلار تورى » دا « دىغارىستان » دېگەن تېمىدا بىر داستان كۆرگەن ئىدىم. شۇڭمۇ بۇ يۇرت ماڭا ئالاھىدە چوڭدەك بىلىنىشى كېرەكتەك ئىدى. ئەپسۇسكى، مەن بۇ چوڭلۇقنى ھېس قىلالىدىم. چۈنكى بىز يۇرتنىڭ بېشىغا جايلاشقان ئەيساجانلارنىڭ تۇغقىنىنىڭ ئۆيىگە چۈشتۇق. بۇ ئۆيدە يېشى يەتتىن ھالقىغان بىر بوۋىمىز بىزنىڭ تەكشۈرۈش ئىشلىرىمىزغا ياردەملەشتى. ئۇنىڭ ياردىمىدە دىغار يېزىسى شېۋىسى ھەققىدە خېلى چوڭقۇر چۈشەنچىلەرگە ئىگە بولۇپلا قالماي بۇ يۇرتنىڭ توي ئۆرپ – ئادەتلىرى ھەققىدە مەلۇم تونۇش ھاسىل قىلدۇق. ئۆزىمىز تەييارلىۋالغان بەزى سۆزلەرنىڭ مەزكۇر رايوندا تەلەپپۇز قىلىنىشى ئەھۋالى ھەققىدە ئىلگىرى ئەدەبىيات ئوقۇتقۇچىسى بولغان مۇتەللىپ ئاكا بىزگە ياردەمدە بولدى. ئۇنىڭ ئالتە ياشلىق ئوماق ئوغلى لۇتپۇللا بىزگە ئانىسى يازغان « ئوغلۇم لۇتپۇللا » دېگەن شېئىرنى ناھايىتى راۋان يادقا دېكلاماتسىيە قىلىپ بەرگەندە بۇ بالا لۇتپۇللا مۇتەللىپكە قايىللىق ئىلكىدە ئىختىيارسىز سوقۇلغان چاۋاكلىرىمىز بىلەن ئۇنى تەبرىكلىدۇق. ئاتىسىنىڭ ئېيتىپ بېرىشىچە ئۇ بۇ شېئىرنى قايسىدۇ بىر مۇسابىقىدە ئوقۇپ بىرىنچى دەرىجىلىك مۇكاپاتقا ئېرىشكەنكەن. تۇرپان شىنجاڭ بويى ئەڭ ئىسسىق بولىدىغان رايون. تۇرپاننىڭ ئىچىدە يەنە دىغارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان لۈكچۈن رايونى ئەڭ ئىسسىق ھېسابلىنىدىكەن. شۇڭا بۇ جايدا ئىيۇل ئېيىنىڭ ئەمدىلا كىرگەن بولۇشىغا قارىماي ئۆزۈملەر پىشىپ كەتكەندى. دىغاردا تۇنجى قېتىم ئىيۇلنىڭ بېشىدا ئۆزۈمگە ئېغىز تەگدۇق. ئىگىلىشىمىزچە لۈكچۈندە مۇشۇ ۋاقىتلاردا ئۆزۈملەرنى ھۆل يېتى ساندۇققا قاچىلاپ سېتىش ئىشلىرى باشلىنىپ كېتىپتۇ. ھەممە ئادەم ئەنە شۇ مەشغۇلات بىلەن ئالدىراش ئىكەن. شۇ سەۋەبتىن قەدىمىي يۇرت لۈكچۈننى تەپسىلىي كېزىش ئارزۇيىمىز ئەمەلگە ئاشماي قالدى. دىغاردىكى مەشغۇلاتلىرىمىز تۈگىگەندىن كېيىن پىچان ناھىيەسىنىڭ يەنە بىر چوڭ بازىرى لەمچىنگە قاراپ يول ئالدۇق. لەمچىننىڭ چۇۋانقىر دېگەن يېرىدىكى بۇ يەردە تۆت نەپەر مۇپىسىت بىزنىڭ تەكشۈرۈش ئىشلىرىمىزغا ھەمكارلاشتى. بىزگە لەمچىندە مەشھۇر بولغان يەتتە قىز مازىرى توغرىلىق ئاجايىپ پاراڭلارنى قىلىپ بەردى. بۇ مازارلىققا پەرەنت كۆرەلمىگەن ئاياللار ھەر پەيشەنبە كۈنى ئاخشىمى بېرىپ چىراق يېقىپ قويىدىكەن، شۇنداق قىلسا پەرزەنتلىك بولۇش ئۈچۈن سەۋەب قىلغان بولۇپ، بەزى ئاياللار شۇ قىلغان سەۋەبى تۈپەيلى پەرزەنتلىك بولۇپ قالغانىكەن. بۇ يەتتە قىز رىۋايىتى ھەققىدە گەپ بولۇنغاندا بۇ قىزلار كۇپارلارغا قارشى ئۇرۇشتا يالقۇنتاغدىن قېچىپ سىڭگىم تېغىغا كەلگەندە بىرى ھېرىپ قېلىپ شۇ يەردە چۈشۈپ قاپتۇ. ئۇ، مېنى كۇپارنىڭ قولىغا تىرىك چۈشەرگەندىن تاشقا ئايلىنىدۇرۇۋاتساڭ، دەپ تەڭرىگە يالۋۇرغاندىن كېيىن شۇ يەردە تاشقا ئايلىنىپ قاپتۇ. قالغان ئالتىسى قېچىپ مۇشۇ لەمچىنگە كەلگەندە سۇسىز تاقىر تاغ بولغانلىقتىن ئۆلۈمۈ تەڭرىگە ئىلتىجا قىلىپ تاشقا ئايلىنىپ كېتىپتۇ. بۇ يەردە تاشقا ئايلىنغان تۈگمەن، قاچا – قۇچا، سۇپرا دېگەندەك نەرسىلەر بار ئىكەن. ئۇلار كېچىسى تىرىلىپ ئۆستەڭبويىغا چۈشۈپ شۇ يەردە تۇرۇپ قاچا – قۇچا بىر نەرسىلەرنى ئىشلىتىپ، كۈندۈزى يەنە تاشقا ئايلىنىپ كەتكۈدەك دېگەن رىۋايەتلەر بار ئىكەن. ئىلگىرى زامانلاردا بۇ يەتتە قىزنىڭ مازىرى ئالدىدىن ئېشەكلىك ئۆتكەن كىشىلەر ئۇلارغا ھۆرمەت بىلدۈرۈپ ئېشەكتىن چۈشۈپ يايلاق ماڭار ئىكەن. ھازىرمۇ بۇ مازارغا قارايدىغان شەيخلەر بار ئىكەن ۋە بۈگۈنكى كۈندىمۇ ئۇلارنىڭ روھىغا ئاتاپ نەزىر – چىراقلار بولۇپ تۇرىدىكەن. بۇ خىل يەتتە قىز نامىدا ئاتالغان مازارلاردىن قومۇلدىمۇ بىرى بار ئىكەن. ئۆچتۈپاندا جىگدە يېغىلىقىدا قۇربان بولغان يەتتە قىزنىڭ مازىرىمۇ ئۇلارنىڭ نامىغا مەڭگۈلۈك قەھرىمانلىق قىسسىلىرىنى بىزگە ئاڭلىتىۋاتقاندەك بىلىنىدۇ. قومۇلدىكى ۋە بۇ يەردىكى يەتتە قىزلارنىڭ ھېكايىسى ئاساسەن ئوخشاپ قالسىمۇ بىراق بۇ رىۋايەتلەرنىڭ ئېنىق تارىخى يىلتىزنى سۈرۈشتۈرۈش ئىمكانىيىتى يوقالغان . لەمچىندىكى ئىشلىرىمىزنى ئۇتۇقلۇق ئاياغلاشتۇرۇپ قايتقانمىزدا كۈن مەغرىبكە يېتىپ شەپەق نۇرى ئىچىدە دۇنيا بىلەن خوشلاشماقتا ئىدى.

كەچتە ئۆيگە قايتىپ كېلىپ ئەيساجاننىڭ ئاتىسى بىلەن ئۆزلىرى تۇرۇشلۇق جايىنىڭ دەپنە، توي – تۆكۈن ۋە

باشقا ئۆرپ – ئادەتلىرى ھەققىدە پاراڭلاشتۇق. بۇ جەرياندا پىچاننىڭ ئۆزىنىڭ ئىچىدىكى بىر قانچە يۇرتلارنىڭمۇ بەزى ئادەتلىرىدە يەرلىك مەھەللىۋى پەرقلەرنىڭ مەۋجۇتلۇقىنى، ئەمما زاماننىڭ تەرەققىياتى، كىشىلەر ئارىسىدىكى ئالاقىنىڭ قويۇقلىشىشى سەۋەبلىك بۇ خىل پەرقلەرنىڭ يوقاپ كېتىپ بارغانلىقىدەك ئومۇمىي يۈزلىنىش ئايان بولدى.

6 – ئىيۇل. پىچان ناھىيەسىگە قاراشلىق تۇيۇق يېزىسىغا باردۇق. بۇ يېزا پىچان ناھىيەسىنىڭ 40 كىلومېتىر غەربىي جەنۇب قىسمىغا، ئىدىقۇت تېغىنىڭ شەرقىي قىسمىغا جايلاشقان بولۇپ، يېزىنىڭ شىمالىي قىسمىدا ئىدىقۇت تېغىنى شىمالدىن جەنۇبقا توغرىسىغا كېسىپ ئۆتىدىغان تۇيۇق جىلغىسى جايلاشقان. بۇ جىلغا ئىچىدە غول سۈيىنى بويلاپ يېشىللىق شەكىللەنگەن. ئىلگىرى تاغ باغرىدىن ئورۇن ئالغان تاشيول يوق چاغلاردا كىشىلەر ئېشەك بىلەن مانا شۇ جىلغىدىكى غولنى ياقلاپ ماڭاتتىكەن. گىياھ چاغلىق نەرسە كۆرۈش مۇمكىن بولمىغان تاقىر تاغلار ئارىسىدىكى يېشىللىق كىشىگە تەبىئەتنىڭ سۇ بار يەردە ھاياتلىق بار، دېگەن ساداسىنى يەتكۈزۈۋاتقاندەك بىلىنىدىكەن. تاغلار مىڭ يىللار مابەينىدىكى تۈرلۈك گېئولوگىيەلىك ئۆزگىرىشلەر نەتىجىسىدە ئاجايىپ شەكىللەرگە كىرگەن بولۇپ خۇددى قۇياش ئېرىتىپ شۇ خىل ھالەتكە ئەكىلىپ قويغاندەك تەسىر بېرىدىكەن. تاغ يولى بىلەن تۇيۇق يېزىسىغا يېقىنلاشقاندا ئاۋال بولۇپ «ئەسھابۇلكەھف» دەپ ئاتالغان مازارنىڭ تام بىلەن قورشالغان قەدىمىي ئۇسلۇبتىكى بىنالىرى كۆزگە چېلىقىدىكەن. ماشىنىدىن چۈشۈپ ئەڭ قەدىمكى ئۇيغۇرلار كەنتى بولغان مازار ئالدى كەنتىنىڭ ئومۇمىي كۆرۈنۈشىنى كۆزىتىپ چىقتۇق. دېگەندەك بۇ يۇرتتا سېلىنغان ئۆيلەرنىڭ كۆپچىلىكى بىر قاراشتىلا كەم دېگەندىمۇ يۈز يىلدىن ئارتۇق تارىخقا شاھىت ئىكەنلىكى بىلىنىپ تۇراتتى. يولنىڭ شىمالىي قىسمىغا قەدىمكى قەبرىلەر جايلاشقان بولۇپ، ئۇ يەردىن كۈنچىقىشقا قارىغانىمىزدا تۇيۇقنىڭ «كىچىك مەككە» دەپ ئاتىلىپ كېلىۋاتقان ئەسھابۇلكەھف ۋە تۇيۇق مىڭئۆيلىرىنىڭ يولى بار ئىدى. جەنۇب تەرەپتە بولسا تۆت مۇنارلىق بېشىل مەسچىتى مەركەز قىلغان ئاھالىلەرنىڭ ئۇزۇن تارىخقا ئىگە تۇرالغۇلىرى قەد كۆتۈرۈپ تۇراتتى. قەدىمىي بىلىمىزنى ئەسھابۇلكەھف تەرەپكە ئالغانىمىزدا بىزدىن ئازراق بۇرۇنلا بۇ جايغا چۈشكەن يىگىرىمىدىن ئارتۇق كىشىدىن تەركىب تاپقان زىيارەت ئۆمىكىنى كۆردۇق. ئۇلار خوتەندىن بۇ يەرگە ئەسھابۇلكەھفىنى زىيارەت قىلىش ئۈچۈن كەلگەن كىشىلەر ئىكەن. يول بويىغا ياسالغان سايۋەنلەر ئاستىدا تۈرلۈك يەرلىك مەھسۇلاتلارنى سېتىپ ئولتۇرغان، چاچلىرىغا ئاق سانجىلغان مومىلىرىمىز ئولتۇراتتى.

شىنجاڭنىڭ ھەر قايسى جايلىرىدىن يىلدا سوغۇقنى سوغۇق دېمەي، ئىسسىقنى ئىسسىق دېمەي نۇرغۇنلىغان تاۋاپچىلار كېلىپ بۇ يەر – «ئەسھابۇلكەھف مازىرى» نى زىيارەت قىلىپ كېتىدىكەن. چۈنكى ئەسھابۇلكەھف ئىسلام دىنىنىڭ مۇقەددەس كىتابى «قۇرئان» دا نامى زىكرى قىلىنغان نام بولۇپ، بۇ سۆزنىڭ ئەسلى مەنىسى «غار كىشىلىرى» دېگەنلىك بولىدۇ. 19 – ئەسىردە ياشاپ ئۆتكەن ئاناقلق تاتار ئالىمى قۇربان غالى خالىدى ئۆزىنىڭ 1889 – يىلى قازاندا نەشر قىلدۇرغان «تارىختىن يېڭى خاتىرىلەر» (كىتاب تارىخ جەرىدەئى جەدىدىيە) ناملىق سەپەر خاتىرىسىدە ئۆزى يەرلىك ئۇيغۇرلاردىن تۆۋەندىكى رىۋايەتنى يەرلىك خەلقنىڭ خاتىرىلەپ ئالغان.

«بۇ غارنىڭ ئەڭ ئاۋال مەلۇم بولۇشى جاھىلىيەت زامانىدا بولۇپ، شۇ زامان كىشىلىرى ئۆز ئادەتلىرى بويىچە ھۆرمەتلەپ تاۋاپ – ئىبادەت قىلىپ كەلگەن. سۇلتان سىدىق (ساتۇق) بۇغراخان ئەسىردە ئىسلام دىنىغا كىرگەن چاغداد ئىسلام ئەسكەرلىرى تەرىپىدىن غارنىڭ تارىخى ياكى يېڭى ئىمارەتلىگىدىن خەۋەرسىز بولغاچقا، كاپىرلارنىڭ بۇتخانىسى دەپ يېنىدىكى ئۆي – ئىمارەتلىرى بىلەن بىرگە بۇزۇپ تاشلىغان. شۇ چاغدا غارنىڭ ئىچىگە كىرگەن كىشىلەرگە بەزى تاجايىپ ئىشلار كۆرۈنگەنمىش. بۇ سۆزلەر خەلق ئارىسىدا تارىلىپ مەجلىسلەردە سۆزلىنىپ – سۆزلىنىپ يۇقىرى تەبىقە باشلىقلارنىڭ قۇلاقلىرىغا يېتىپ ئۇلار بۇ غارنىڭ نېمە سەۋەپلىك زىيارەت ئورنى بولغان دەپ بۇرۇنقى ئىشلاردىن خەۋىرى بار كىشىلەردىن ئىنچىكىلەپ تەكشۈرۈپ سورىغاندا يەرلىك كىشىلەر: بىز شەيخلەردىن سورىغاندا ئۇلار < ئاڭلىشىمىزچە بۇرۇنقى زاماندا بۇ دىياردىكى كىشىلەر تاغلارنى ئويۇپ ئۆي ياساپ تاغلىرى شەھەر، سەھەرلىرى باغچا ھالىتىدە ياشاپ كەلگەن. بىر قانچە زاماندىن كېيىن بۇلارغا يېقىن ئەتراپقا بەدەۋى – كۆچمەن خەلقلەر كېلىپ بۇلارنىڭ يەرلىرىنى يايلاۋ، قىشلاۋ قىلىشىپ ئۆزلىرىنى بۇلاپ – تالاپ تۇرمۇشىنى قالايمىقان قىلغان. ئاخىرى بۇ بەدەۋىلەرنىڭ زۇلمىغا چىدارغا ھالى قالمىغاچ مىڭ يىلدىن ئارتۇق ياشىغان ۋەتەنلىرىنى تاشلاپ كېتىشكە مەجبۇر بولۇپتۇ. كېيىن كۆچمەنلەر مەلۇم سەۋەبلەر بىلەن بۇ يەردىن كېتىپتۇ. ئۇلار كېتىپ، يەرلىرى بوش قالغاندىن كېيىن خەلق يەنە قايتىدىن كېلىپ ئانا ۋەتەنلىرىگە ئورۇنلىشىپتۇ.

ئاۋالقىدەك تاغ ئۆڭكۈرلىرىدە ياشاپتۇ. كېيىنچە بۇلارنىڭ ئارىسىدىن دورغۇن ئىسىملىك بىر دانىشمەن كىشى چىقىپ، كۆپچىلىككە قاراپ: «ئۆيلىرىمىز تاغ ئۆڭكۈرلىرىدە، ئېتىز - باغلىرىمىز تۆۋەنكى سەھرالاردا بولۇپ ياشىشىمىز توغرا ئەمەس. ئەگەر يەنە بىر دۈشمەن كېلىپ باغ = يەرلەرنىڭ يولىنى توراپ، ئۆيلىرىمىز بىلەن ئىككى ئارىغا كىرىۋالسا ئۇ چاغدا ھالىمىز يەنە ئاۋالقىدەك قىيىنلىقتا قالدۇ. يەنە كۆچۈشكە مەجبۇر بولىمىز. شۇنىڭ ئۈچۈن بىز تېرىلغۇ، باغ يەرلىرىمىزگە كۆچۈپ بېرىپ ئۆيلىرىمىزنىڭ ئەتراپىنى قورغانلار بىلەن قورشاپ ئۆزىمىزنى ساقلاشنى بىلسەك بىزنى دۈشمەن يېڭەلمەيدۇ» دەپ مەسلىھەت كۆرسىتىپتۇ.

ئۇنىڭ پىكرىنى ھەممە ماقۇل كۆرۈپ ئالدى بىلەن ئاستانا شەھرىنى قۇرۇپتۇ. شەھەرنى ئايالاندۇرۇپ سېپىل - قورغانلارنى سوقۇپ، تاغ ئۆڭكۈرلىدىكى كىشىلەرنى ھەممىسى كۆچۈپ كېلىپ جامائە بولۇپ بىر ياخشى شەھەر بىنا بولغان. ئاندىن كېيىن مەزكۇر دورغۇن بۇلارغا خان ئورنىدا ھاكىملىق قىلغان. ئۇنىڭ بالىلىرى ئەۋلادتىن ئەۋلادقا خان بولغان. ئېقىن سۈلىرى يېتىشمىگەنلىكتىن كارىزنى قېزىپ تۇرمۇشنى ياخشىلىغان. شۇ ھالدا ئۆز ئامانلىقلىرىنى ساقلاپ تۇرغاندا ھىندىستان ياكى ئەجەم پادىشاھلىرىدىن بىرى ئەسكەر ئەۋەتىپ قورشىغاندا ئۆكۈزخان (ئوغۇزخان) غا خەۋەر بەرگەن. ئۆكۈزخاننىڭ ئۆزىنىمۇ ياكى ئوغلىمۇ دورغۇننىڭ قىزىنى ئالغان كۆيۈنۈغۇل ئىكەن. ئۇ ياردەمگە ئەسكەر ئەۋەتىپ دۈشمەننى يېڭىپ كۆپ ئولجىلار ئېلىپ غالىپ بولىدىكەن. شۇ بويىچە بۇلارنىڭ قورقۇنچاقلىقى باتۇرلۇققا ئايلىنىپ ئاياقلىرى يەتكەن يەردىكى مەيلى كۆچمەن، مەيلى شەھەرلىك بولسۇن ماللىرىنى بۇلاپ، ئادەملىرىنى ئەسەر ئېلىپ قۇل قىلىپ، بۇ ئىشتىن كۆپ پايدا كۆرىدىكەن. ئاۋالقى تېرىقچىلىق، باغۋەنچىلىك ھۈنەرلىرىنى تاشلاپ قۇرۇش - تالاشقا مەشغۇل بولىدىكەن. ئاز ۋاقىت ئىچىدە خەلقى كۆپىيىپ دۆلەت تەرەققىي تاپىدىكەن. ئاندىن تۇرپان شەھرىنى قۇرۇپ ئۇنى پايتەخت قىلىپ كۆپ زامانلار ئۆتكەندىن كېيىن سىرتقى ياقىدىن بىر زالىم پادىشاھ بۇلارنى باشقۇرۇپ تەختكە چىقىپ، دۆلىتىگە مەغرۇرلىنىپ خۇدالىق دەۋاسى قىلىدىكەن. كىشىلەرنى ئۆزىگە تېۋىشقا مەجبۇرلايدىكەن. ئەمىرگە بويىسۇنمىغانلارنى ئوتقا تاشلاپ كۆيدۈرىدىكەن. زۇلۇمى ئارقىلىق خەلقنى سۆزىگە كۆندۈرىدىكەن. بەزىلەر بويىسۇنىدىكەن، بەزىلەر شۈبھە بىلەن بولسىمۇ ئەمىرگە ئىتائەت قىلىپ خۇدا دەپ سەجدە قىلىدىكەن. بۇ ئارىدا شۇ شەھەرنىڭ ئابرويلۇق كىشىلىرىدىن ياكى پادىشاھنىڭ يېقىن كىشىلىرىدىن ئالتە يىگىت بويىسۇنماي تاغقا چىقىپ كېتىدىكەن. يولدا بىر قوچى ئىتى بىلەن بۇلارغا قوشۇلۇپ بۇ غارغا كىرىپ ئۈچ يۈز يىل ئۇخلاپ ئاندىن ئويغىنىدىكەن. كىشىلەرگە بىلىنگەندىن كېيىن يەنە بۇ غارغا كىرىپ ئۇخلاپ قالىدىكەن. بۇلارنىڭ مۇنداق ھاللىرى ئايان بولغاندىن كېيىن ھۆمەتكە، ئىززەتكە لايىق كۆرسىتىپ ئىشىكىگە بىنلار ياساپ بارا - بارا تاۋاپ قىلىپ ئىبادەتخانىغا ئايالاندۇرغانىكەن. بۇ غارنىڭ ئۆتمۈشى شۇنداق» دەپ سۆزىنى تۈگەتكەن.

بۇنى ئاڭلىغان كىشىلەر ئەجەپلىنىپ تۈرلۈك پىكىرلەرنى ئويلاپ بەلكى «قۇرئان» دا ئېيتىلغان ئەسھابۇل كەھفىنىڭ غارى بولۇشى مۇمكىن، چۈنكى ھېكايىنىڭ مەزمۇنى پۈتۈنلەي شۇنىڭغا ئوخشايدۇ. ئۇلارغا ئىشەنگەن كىشى دىنسىز، بۇتپەرەس قولىدا بولسىمۇ خورلۇقتا، تۆۋەنلىكتە بولمايدىكەن، بارلىق كىشىلەر ئۇنىڭ خىزمىتىدە بولىدىكەن.»

قۇربان غالى خالىدى بۇ رىۋايەت بىلەن بىرگە بۇ غارنىڭ ئەسھابۇلكەھفى ئىكەنلىكىنى مۇئەييەنلەشتۈرۈپ يەتتە تۈرلۈك دەلىلنى ئوتتۇرىغا قويغان. قۇربان غالى خالىدى بىلەن دەۋرداش بولغان مەشھۇر ئۇيغۇر ئالىمى موللا مۇسا سايرامى ئۆزىنىڭ «تارىخى ھەمدى» ئاتلىق كىتابىنىڭ «كونا تۇرپان» دېگەن قىسمىدا مانا شۇ «ئەسھابۇلكەھفى» مازىرى ھەققىدە كۈچلۈك دەلىللىك پاكىتلار بىلەن ئەسھابۇلكەھفى غارى ۋە مازىرىنىڭ بۇ جايدا ئەمەسلىكىنى، بۇ جايدا بولغان تەقدىردىمۇ، بۇ جايىنى تاۋاپ قىلىشىڭىز ئىسلام دىنىنىڭ تۈپ پىرىنسىپى ۋە ئەقىدىلىرىگە خىلاپ كېلىدىغانلىقىنى ئوتتۇرىغا قويۇپ ئۆتكەندى. بۈگۈنكى كۈندە ئۇيغۇرلىرىمىزدىن يەنە بىر بۆلۈك كىشىلەر «ئەسھابۇلكەھفى» نىڭ مۇشۇ جايدا ئىكەنلىكىگە مۇتلەق ئىشىنىدۇ ۋە بەزىلەرنىڭ تەبىرىدە ئۈچ قېتىم، بەزىلەرنىڭ تەبىرىدە يەتتە قېتىم زىيارەت قىلىش مەككىگە بېرىپ ھەج قىلغانغا تەڭ بولىدۇ دەپ قارايدۇ، شۇڭا بۇ جايىنىڭ «كىچىك مەككە» دېگەن نامى بار. بىز ئۇچراتقان خوتەندىن كەلگەن زىيارەتچىلەرمۇ ئەنە شۇنداق ئەقىدە ۋە ئىخلاس بىلەن كەلگەنلىكى.

ھازىر مازارنىڭ بىر نەچچە شەيخى بار ئىكەن. ئۇلاردىن بىرىنىڭ بالىلىرى دۇكان ئېچىۋاپتۇ ۋە كەلگەن زىيارەتچىلەر تاماق بۇيرۇتسا تاماقمۇ ئېتىپ بېرىدىكەن. بىزمۇ تاماق بۇيرۇتۇپ قويۇپ، بۇ قەدىمكى كەنتتى ئايلىنىش ئۈچۈن مازارنىڭ ئالدىدىن جەنۇبقا قاراپ ئېچىلغان پەلەمپەيلىك يول بىلەن جىلغا ئىچىگە چۈشۈپ كەتتۇق. يۇقىرىدا ئېيتقىنىمىزدەك بۇ كەنتتە كىشىلەر غول سۈيىنى بويلاپ ئۇنىڭ ئىككى ياقىسىغا ئولتۇراقلاشقان بولۇپ، كۆۋرۈك

غولنىڭ ئىككى ياقىسىنى تۇتاشتۇرۇپ تۇراتتى. كىشىلەرنىڭ ئىشىك ئالدىدىكى يولنىڭ غول تەرەپتىكى ياقىسى ئۈچ تال چەگزە بىلەن قاشالانغان ئىدى. تاغ باغرىغا يانداپ سېلىنغان بىر نەچچە قەۋەتلىك كېسەك قۇرۇلمىلىق، ياغاچ پەنجىرىلىك ئۆيلەر جىلغىنىڭ ئىككى يېنىدىن ئورۇن ئالغان ئىدى. كۆۋرۈكتىن ئۆتۈپ تاملىرى ئويۇقلار بىلەن تولغان ئۆيلەرگە چېقىلغان ئۆيلەرگە كىردۇق. تاملىرى ئىسلىنغان بەزى ئۆيلەرنىڭ تورۇسى كېمىر ئۆي شەكلىدە ئېگىپ ياسالغانىدى. بۇ ئۆيلەردىن ھالقىپ ئۆتۈپ، غولنى بويلاپ كۈنچىقىشقا ئازراق ماڭغاندىن كېيىن بىر كۆل كۆرۈندى. بۇ جاي كەنتتىكى تۇرالغۇلارنىڭ بىر ئۇچى ئىكەن. « تۇيۇق مىڭئۆيلىرى » دېگەن تاختىنى كۆرۈپ، تاغ يوتلىرىغا نەزەر تاشلىغىنىمىزدا مىڭئۆيلەرنىڭ ئېغىزلىرى كۆز ئالدىمىزدا نامايەن بولدى. كۆلنىڭ ياقىسىغا ياغاچ تاختاي بىلەن يول چىقىرىپ قويۇلغان ئىكەن، ئۇنى بويلاپ مېڭىۋىدۇق، ئالدىمىزنى قىرىق ياشلار چامىسىدىكى بىر ئاكىمىز توراپ، ئىچىگە كىرسىڭىزلىر بولمايدۇ، ھازىر مىڭئۆيلەر خەتەرلىك بولۇپ قېلىپ تاقىۋەتتۇق، دېدى. بۇ گەپنى ئاڭلاپ تۇنجى قېتىم ئۇچراشقان مىڭئۆيلەرگە سىرتتىن ھەۋەس ئىلكىدە قاراپ بۇ يەردىن قىيالماسلىق ئىلكىدە كەينىمىزگە ياندۇق. مېنىڭ بىلىشىمىدە تۇيۇق مىڭئۆيلىرى بۇندىن 1700 يىللار ئىلگىرى قېزىلىشقا باشلاپ، قوچو ئۇيغۇر خانلىقى مەزگىلىگە كەلگەندە قايتىدىن ياسالغان.

كۆۋرۈكتىن ئۆتۈپ كۆنپىتىش تەرەپكە قاراپ يولنى بويلاپ ماڭدۇق. يولبويى ئېگىزلىكى تۆت مېتىردىن ئاشىدىغان ئىككى قەۋەتلىك قەۋەتلىك لاي – كېسەكلىك ئۆيلەر ماڭدامدا بىر ئۇچراپ تۇردى. شۇنداق مېڭىپ كېتىپ بارغىنىمىزدا ئىككىنچى قەۋەتتىكى ياغاچ پەنجىرىلىك دەرىزىلەرنىڭ ئاستىغا كىچىكلا ياغاچ خەنزۇ تىلىدا « گېرمانىيە ئېكىسپىدىتسىيە چىسى فون لېكوك تۇرغان ئۆي » دەپ خەت ئويۇلغان قەدىمكى ئۆيدىن بىرى ئۇچقىدى. بۇندىن يۈز يىللار مۇقەددەم بۇ گېرمانىيەلىك مۇشۇ ئۆيدە تۇرۇپ ئۇيغۇرلارنىڭ بىردىنبىر مىللىي يېزىقى بولغان ئورخون – يېنسەي يېزىقى ياكى قەدىمكى تۈرك يېزىقىدا قەغەزگە يېزىلغان يېگانە ئەسەر « ئىرق بىتىگ » ۋە باشقا نۇرغۇنلىغان مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرىنى تاپقان ۋە ئۇلارنى ئېلىپ چىقىپ كېتىپ ئىلىم دۇنياسىغا بۇلارنى ئاشكارا قىلغان ئىدى.

تۇيۇق دېگەن بۇ يۇرتتا ساقلانغان قەدىمكى قۇرۇلۇشلار ئەجدادلىرىمىزنىڭ قوچو خانلىقى دەۋرىدىن باشلاپ داۋام قىلىپ كەلگەن، ئەرەب – پارىس ۋە باشقا ئەللەر مېمارچىلىق مەدەنىيىتىنىڭ تەسىرىگە ئىنتايىن ئاز ئۇچرىغان، تىپىك ھالدا ئۇيغۇرلارنىڭ ئەنئەنىۋىي قۇرۇلۇش ئۇسۇلى گەۋدىلەنگەن قىممەتلىك مەدەنىيەت مىراسلىرىدىن سانىلىدىكەن. بۈگۈنمۇ ئولتۇراق ئۆي سۈپىتىدە ئىشلىتىلىۋاتقان ئەنئەنىۋىي ئۇسۇلدىكى ئۆيلەرنى كۆرگىنىمىدە بۇ خىل مەدەنىيەتنى بۈگۈنگە ئۇلاپ كەلگەن بۇ مېھنەتكەش خەلقىمىزدىن ئالەمچە سۆيۈندۈم. ئەسەبۇلكەھفى مازىرى بىلەن بىرگە بۇ يەردىكى قەدىمىي ئۆيلەر ھەر بىر ئۇيغۇرنىڭ بىر زىيارەت قىلىشىغا ئەرزىيدىغان مۇقەددەس جايلاردىن سانالسا ھەرگىز ئارتۇق كەتمىگۈدەك. بۇنىڭ قىممىتىنى ھېس قىلىشقان چەتئەل ساياھەتچىلىرى پىزىمىز ئىسسىق قارىماي تۇيۇقنىڭ كۆچمىلىرىدا بۇ ئۆيلەرنى ئېكىسكۇرسىيە قىلىشىدىكەن. بىزمۇ كورىيەلىك ۋە باشقا چەتئەل سەياھەتچىلىرى بىلەن نەچچە قېتىم دوڭقۇرۇشۇپ قالدۇق.

كۈن ئۆز نۇرىنى سېخىيلىق بىلەن زېمىنغا بېرىۋاتقان شۇ دەملەردە بۇ جاينىڭ ھاۋاسىمۇ قاتتىق قىزىپ كەتكەنىدى. شۇنداقتىمۇ بىز سەپىرىمىزنى داۋام قىلدۇق. چېقىلىۋاتقان، چېقىلىشقا باشلىغان ئەنە شۇنداق قەدىمىي ئۆيلەرگە چوڭقۇر ئەپسۇسلىق ھېسلىرى ئىچىدە ئاپپاراتنىڭ كامېراسىنى توغرىلىدۇق. گەرچە ئەسەبۇلكەھفىنىڭ ئەتراپىدىكى ئۆيلەر بىر قەدەر ياخشى قوغدىلغان ۋە باشقىدىن تەقلىد قىلىپ ياسالغان بولسىمۇ ئۇنىڭدىن ئۇزاقلاشقانچە قەدىمىي ئۆيلەر ئازلىمىسىمۇ، بىراق بۇزۇلۇۋاتقان ئۆيلەر ئۇچراپ قالىدىكەن. ئۇنىڭ ئىچىگە ياسالغان ئويۇقلار، كېمىر شەكلىدىكى شىپ(تورۇس)لار، ئىككىنچى قەۋەتتىگە قاتىرىلغان پەنجىرىلىك دەرىزىلەرگە قاراپ بۇ ئۆيلەر نېمىشقىمۇ ساقلانغان قېلىنىمىغاندۇ دەپ ئىختىيارسىز ئۆزۈمگە سوئال قويدۇم. چەتئەللەردە، ئاددىيسى بىز تۇرۇۋاتقان بېيجىڭ شەھىرىدىمۇ يەرلىك مىللەتلەرنىڭ مىللىي ئۇسۇلى نامايەن بولغان بىنالار بولسا ھەر قانچە مۇھىم شەھەر قۇرۇلۇشىغا تاقاشسىمۇ بۇزمايدىكەن. ئۆي باھاسى ناھايىتى يۇقىرى، جۇغراپىيەلىك ئورنى مۇھىم بولغان بېيجىڭ شەھىرىنىڭ بىرىنچى ئايالانىمىنىڭ ئەتراپىغا ئورۇنلاشقان بىر قەۋەتلىك « چاسا ئۆيلەر » نىڭ مانا بۈگۈنگىچە ئۆز رولىنى يوقاتماي مەۋجۇد بولۇشى سۆزىمىزگە دەلىل بولۇپ تۇرماقتا. تۇيۇقتىكى بەزى ئۆيلەر ئۇزۇن يىللارنىڭ ئۇپرىتىشىغا ئۇچراپ ئادەم ئولتۇرۇش ئىمكانىيىتى قالمىغان بولۇشى كېرەك، بۇنداق ھالدا ئۇنىڭ ئەسلى قۇرۇلمىسىنى ساقلانغان قېلىش ئاساسىدا رېمونت قىلغان بولسا تېخىمۇ ياخشى بولغان بولاتتىكەن.

تۇيۇقتىن چىققان مەشھۇر ياش يازغۇچى ئۆمەر ئابدۇللا ئەرقۇت ئاكىمىزنىڭ ۋە ئۇنىڭ كەسپداش، دوستلىرىنىڭ

ياردىمىدە تۇيۇقنىڭ شار كەنتىدە تىل تەكشۈرۈش پائالىيىتىمىزنى ئۇتۇقلۇق ئاياغلاشتۇرۇپ، پىچانغا قايتىپ بېرىپ، ساۋاقدىشىمىز ئەيساجاننىڭ ئۆيىدىكىلەر بىلەن خوشلىشىپ تۇرپان شەھىرىگە قاراپ يۈرۈپ كەتتۇق . تۇرپان شەھىرىدە يەنە بىر ساۋاقدىشىمىز ئۆمەر بىزنى كۈتۈپ تۇرغانىدى. ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشۈپ بىرگە تاماق يېدۇق ۋە تۇرپاننىڭ كەچلىك مەنزىرىسىنى تاماشا قىلدۇق. بۇرۇنلا نامىنى ئاڭلىغان « ياشلار يولى » غا كىرگىنىمىزدە دۇنيا بويىچە بىردىنبىر شەھەر ئۈزۈم كوچىسى بولغان، ئۇزۇنلۇقى 2 كىلومېتىرغا يېقىن بولغان بۇ كوچىنىڭ كېچىدىمۇ ئۆز جەزىبىنى يوقاتماي يەنىلا تۇرپاننىڭ ئىسمى – جىسىمىغا لايىق ئۈزۈم ماكانى ئىكەنلىكىنى نامايەن قىلىپ تۇرىدىغانلىقىنى ھېس قىلدىم.

7 – تىبۇل. كىتابلاردا نامىنى تولا ئاڭلاپ، ئۆزىنى كۆرۈشكە شۇنچە ئىنتىزار بولغان نۇرغۇنلىغان مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرىنىڭ كۆپىنىڭ بۇ قەدىمىي دىيار تۇرپانغا جايلاشقانلىقىنى بىلەتتىم. بۇ قېتىمقى تۇرپان سەپىرىمىزدە ئەجدادلىرىمىزدىن بىزگە نەمۇنە قالغان بۇ يادىكارلىقلارنى زىيارەت قىلىش مۇھىم مەزمۇنلاردىن سانالاتتى. شۇڭا، ئەتىگەندىلا يازغۇچى ۋەلى كېرىم كۆكتالپ تەرىپىدىن « پاكلىق مۇنارى » (يازغۇچىنىڭ شۇ ناملىق رومانىنىڭ ماۋزۇسى) دېگەن نامدا ئاتالغان ئىمىن ۋاڭ مۇنارنى زىيارەت قىلىش ئۈچۈن تۇرپان شەھىرىنىڭ ئەتراپىدىكى ئۈزۈمچىلىك يېزىسىغا يۈرۈپ كەتتۇق. ئىمىن ۋاڭ ئاق تاغلىق خوجىلارنىڭ مۇرتى بولۇپ، ئۇنىڭ ئاتىسى نىياز خوجا ئاستانىدىكى ئەلپەتتاھ خوجام مازىرىنىڭ شەيخى بولۇپ، 18 – ئەسىرنىڭ باشلىرىدا ئۇلۇكچۇننىڭ يەرلىك ۋاڭى ئاق سۇلتان (كېيىش ۋاڭ) نى ئۆلتۈرۈپ لۈكچۈننىڭ ۋاڭلىق ھوقۇقىنى قولغا ئېلىۋالدى ۋە چىڭ سۇلالىسى بىلەن ھەمكارلىشىش يولىنى تاللاپ جۇڭغارلارغا قارشى تۇردى. كېيىنچە ئۇ ۋە ئۇنىڭ ئەۋلادلىرى چىڭ سۇلالىسىنىڭ شىنجاڭنىڭ باشقا جايلىرىنى بويسۇندۇرۇش ئىشلىرىغا زور تۆھپە قوشقاچقا، ئىمىن خوجا جەمەتكە ئەۋلادىمۇ – ئەۋلاد داۋام قىلىدىغان جاساق تارخانلىق مەنسىپى بەرگەن. ئۇنىڭ ئوغلى 1770 – يىلى سۇلايمان ۋاڭ ھەر قايسى جايلاردىن قۇرۇلۇش ئۆستىلىرىنى ئېلىپ كېلىپ شۇنداق بىر مۇنار ياسىتىشقا باشلايدۇ. 1777 – يىلى قۇرۇلۇش پۈتكەندە ئىمىن ۋاڭ ئۆلدى، شۇنىڭ بىلەن سۇلايمان ۋاڭ بۇ قۇرۇلۇشنى ئاتىسىغا بېغىشلاپ ياساتقانلىقىنى ئېلان قىلدى ۋە مۇنارنىڭ خانىقا ئىچىدىكى ئىشىكى ئالدىغا چاغاتاي تىلى ۋە خەنزۇ تىلىدا خاتىرە ئۈچۈن تاش ئابىدە ياساتقان. بۇ ئابىدىدىكى چاغاتايچە يېزىلغان خەتلەرنى كۆچۈرۈپ يۈرۈپ ئوقۇپ باقتىم. بىراق خەتلەر تۇتۇق بولغانلىقتىنمۇ ياكى ئەرەبچە، پارىسچە تەركىبلەرنىڭ بەك كۆپ بولغانلىقىدىنمۇ ئۇنىڭ مەزمۇنىنى تولۇق چۈشىنىپ كېتەلمىدىم.

ئىمىن ۋاڭ مۇنارى دەپ ئاتالغان بۇ ئۇيغۇر مېمارچىلىق مەدەنىيىتىدىكى كاتتا قۇرۇلۇش بۈگۈنكى كۈندە قەشقەر ھېيتگاھ بىلەن بىرگە ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ سىمۋولى سۈپىتىدە كۆرۈلمەكتە. بۇ ئابىدە خاراكىتىلىك ئىبارەتنى ئۆز كۆرۈم بىلەن كۆرۈۋاتقىنىدىن چەكسىز پەخىرلىنىش تۇيغۇسىدا بولماقتا ئىدى. مۇنارنىڭ ئالدىدىكى مەيدانغا يېڭىدىن ئۇيغۇرچە قۇرۇلۇش ئۇسلۇبىدا دەرۋازا ياسىلىپ، ئۈستىگە خەنزۇچە « سۇلايمان ۋاڭ مۇنارى » دېگەن خەت ئويۇلغانىكەن. مەيدانغا كىرگىنىمىزدە 74 مېتىر ئېگىزلىكتىكى خىشتىن ياسالغان بۇ ھەيۋەت مۇنار كۆز ئالدىمىزدا تېخىمۇ ئېنىق نامايەن بولۇشقا باشلىدى. مۇنار ئالدىغا ئىمىن خوجىنىڭ ياساق تۇتۇپ تۇرغان ھەيكىلى يېڭىدىن قاتۇرۇلغان بولۇپ كىشىگە ئاجايىپ مۇرەككەپ تۇيغۇلار بەخش ئېتەتتى. ئىمىن خوجا ئۇيغۇر تارىخىدىكى مۇرەككەپ سىياسىي كۆرەشلەر ئەۋجىگە چىققان زاماندا ياشىغان مۇرەككەپ شەخس. ئۇيغۇرلار ئەينى ۋاقىتتا خوجىلارنىڭ دىنىي جەھەتتىن قايىمۇقۇرۇشى، جۇڭغارلارنىڭ تاجاۋۇزچىلىقى ۋە چىڭ سۇلالىسىدىن ئىبارەت قاتمۇ – قات سىياسىي بوھرانلار ئارىسىدا قالغان بولۇپ، ئىمىن خوجا ئەينى ۋاقىتتا ئۆزىنىڭ دىنىي نوپۇزى ئارقىلىق چىڭ سۇلالىسىغا تايىنىش يولىنى تاللىغان ۋە چىڭ سۇلالىسىنىڭ شىنجاڭنى بويسۇندۇرۇشى ئۈچۈن كاتتا خىزمەت كۆرسەتكەن. شۇنىڭ بىلەن بىرگە ئۇنىڭ ئەۋلادلىرى شىنجاڭنىڭ ھەر قايسى جايلىرىدا ھاكىمىيەت يۈرگۈزۈش جەريانىدا ئۇيغۇر مەدەنىيەت ئىشلىرىنىڭ تەرەققىياتى ئۈچۈن مەلۇم دەرىجىدە تۆھپىلەر قوشقان. مەسىلەن قەشقەر ھاكىمىيىتىگى زوھۇرىدىن ئۆز دەۋرىنىڭ شائىرلىرىدىن سانالغان ۋە ئەدەبىيات – سەنئەت ئىشلىرىنىڭ يۈكسىلىشى ئۈچۈن ياخشى شارائىت ياراتقان. شۇ جۈملىدىن ئىمىن خوجىنىڭ شەننىگە ئوغلى سۇلايمان خوجا سالدۇرغان بۇ مۇنارمۇ ئۇلارنىڭ ئۇيغۇر مەدەنىيەت خەزىنىسىگە قوشقان تۆھپىلىرىدىن بىرى ھېسابلىنىدۇ. مۇنارنىڭ ئۈستىدىكى پەنجىرىسىدىن باشقا جايغا ياغاچ ئىشلىتىلمىگەن بولۇپ، پۈتۈنلەي گۈللۈك نەقىشلەنگەن خىشلار بىلەن قوپۇرۇلغان بۇ مۇنار ئۆز دەۋرىدە ئۇيغۇرلارنىڭ مېمارچىلىقتا خېلى يۇقىرى سەۋىيىگە يەتكەنلىكىگە شاھىت بولۇپ تۇرماقتا.

مۇنارنىڭ يېنىدا ھەيۋەت دەرۋازىلىق مەسچىت ئورۇن ئالغان بولۇپ، بۈگۈنكى كۈندىمۇ جۈمە مەسچىتلىرى مانا

مۇشۇ جايدا ئوقۇلدىكەن. مەسچىتنىڭ ئىچىدىكى سەككىز قىرلىق يىگىرمە سەككىز تۈۋرۈك، مەسچىتنىڭ ئىچىنى يورۇتۇش ئۈچۈن ياسالغان ئوتتۇرىدىكى ئىككى چوڭ پەنجىرىلىك تۈڭلۈك، ئىككى يانغا ياسالغان 48 ھوجرا مەسچىتنىڭ ئىچىگە ئازادلىق بەخش ئېتىپ تۇراتتى. تاملارغا چىقىرىلغان ئويۇقلار، ھوجرا يانلىرىنىڭ ئىشىكلىرىدىن يېڭىدىن سۇۋالغانلىقى چىقىپ تۇراتتى. مەسچىتتىن چىقىپ مۇنارنىڭ ئەتراپىنى ئايلايدۇق. جەنۇب تەرىپىگە يېڭىدىن ياسالغان قەبرىلەر ئورۇن ئالغان بولۇپ، قەبرىدە ياتقان كىشىلەرنىڭ كىم ئىكەنلىكىنى بىلىش مۇمكىن ئەمەس ئىدى. بەزى قەبرىلەرنىڭ ئۈستى ئېھرام شەكلىدە، بەزىلەرنىڭ ئۈستى تۇلۇق شەكلىدە ياسىلىپ ئالدىغا كىچىك گۈنەز ياسالغان ئىدى. گۈنەزنىڭ تەكچىسىدە چىراق ياغقانلىقىنىڭ ئىزى بار ئىدى. ئۇ يەردىن خانقانىڭ كەينىگە ئۆتكەندە ئىككى چوڭ گۈنەزنى كۆردۈق. گۈنەزنىڭ ئىچىگە كىرگەندە تۇلۇق شەكلىدە ياسالغان چوڭ قەبرىنىڭ باش تەرىپىگە رەختلەر قويۇلۇپ، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئەنچە دوپپا كەيدۈرۈپ قويۇلغانىدى. گۈنەزنىڭ ئىچىدىكى ئىككى بۇلۇڭغا يېقىپ قويۇلغان بىر قانچە كىچىك چىراق پىلىداپ يېنىۋاتاتتى. چىراقنىڭ ئىسسىق تاملار قارىداپ كەتكەنىدى. ئۇلۇغلارنىڭ قەبرىسىگە چىراق يېقىش تۇرپان رايونىدا مەۋجۇت بولغان بىر تۈرلۈك ئادەت ئىكەن. بۇنىڭ نېمە بىلەن مۇناسىۋەتلىك ئىكەنلىكىنى بىلمىدىم.

يانرىمىزدا يان تەرىپىگە ياسالغان خەنزۇ ۋە ئۇيغۇر تىللىرىدا « ئىنانچى خان مەھكىمىسى » دېگەن خەتلەر ئويۇلغان ئۇيغۇر مېمارچىلىق ئۇسلۇبىدا ياسالغان دەرۋازىنىڭ ئالدىغا كەلدۇق. دەرۋازىنىڭ ئالدىدىن قارىغىنىمىزدا قارىماققا تارىخى ئانچە ئۇزۇن بولمىغانلىقى چىقىپ تۇرىدىغان ئىككى قەۋەتلىك ئىمارەت كۆرۈندى. بۇ تۇرپان ۋاڭلىرىنىڭ ئوردىسىنى قىياس قىلىپ باشقىدىن ياسالغان ئىمارەت بولسا كېرەك دەپ ئويلىدىم.

ئىمىن ۋاڭ مۇنارى – مىللىي مەدەنىيەتنىڭ بۇ بۈيۈك ئابدۇسىدىن قىياماتلىق ئىلگىدە ئايرىلىپ، قەدىمىمىزنى يارغول قەدىمىي شەھىرى تەرىپىگە قاراتتۇق. يارغول قەدىمىي شەھىرى « بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتى مائارىپ، ئىلىم-پەن، مەدەنىيەت تەشكىلاتى » تەرىپىدىن دۇنيادا ھازىرغىچە ساقلىنىپ قالغان ئەڭ قەدىمىي، ئەڭ مۇكەممەل توپا قۇرۇلمىلىق شەھەر خارابىسى دەپ بېكىتىلگەن.

يارغول – كەلكۈن سۈيىنىڭ ئىككى تەرىپىدىن ئېقىتىپ كېلىپ قوشۇلۇشى بىلەن ھاسىل بولغان غول بولۇپ، ئىككى تەرىپتىكى غولنىڭ ئارىسىدا سۆگەت يوپۇرمىقى شەكلىدە شەكىللەنگەن ئۇزۇنلۇقى 1650 مېتىر، كەڭلىكى 300 مېتىر چوڭلۇقتا بىر قۇرۇقلۇق بار ئىكەن، يارغول قەدىمىي شەھىرى مانا شۇ قۇرۇقلۇق ئۈستىگە جايلاشقان، يار خۇددى بىرى تىلۋەتكەن تىك بولۇپ، ئېگىزلىكى 30 مېتىرغا يېتىدۇ، بۇ جايىنىڭ بۈگۈنكى يارغول دېگەن نامى شۇنىڭدىن كەلگەن.

يارغول قەدىمىي شەھىرى مىلادىدىن بۇرۇنقى 2 – ئەسىردە ھون ئىتتىپاقىغا تەۋە قوشلار تەرىپىدىن بىنا قىلىنغان ۋە قوش بەگلىكىنىڭ مەركىزى بولغان. « خەننامە. غەربىي يۇرت تەزكىرىسى » دە، ئالدى قوش دۆلىتىدە

پادىشاھ يارغولدا تۇرىدۇ. دەريا سۈيى ئىككىگە بۆلۈنۈپ، شەھەرنى ئايلىنىپ ئاقىدۇ. شۇڭا بۇ جاي جياۋخې (交河)

(交河)، يەنى ئىككى دەريا قوشۇلغان جاي دەپ ئاتىلىدۇ، دەپ خاتىرىلەنگەن. مىلادى 5 – ئەسىردە

جوجانلارنىڭ ھۇجۇمى تۈپەيلى تۇرپان رايونىنىڭ مەركىزى گەرچە يارغولدىن يۆتكىلىپ كەتكەن بولسىمۇ، ئۇ ئىزچىل ئۆزىنىڭ مۇھىم قورغانلىق رولىنى يوقاتمىغان. تاڭ سۇلالىسى دەۋرىدە ئەنشى قورۇقچىبەگ مەھكىمىسى بۇ ئورۇنغا جايلاشقان. موڭغۇللار ھۆكۈمرانلىقى مەزگىلىدە قايدۇ توپىلىشى يۈز بەرگەندە چاغاتاينىڭ ئەۋرىسى دوۋا يارغولنى 12 مىڭ ئەسكەر بىلەن ئالتە ئاي مۇھاسىرىگە ئېلىۋالغان. شۇنىڭدىن كېيىن بۇ شەھەر بارا – بارا خارابىلىشىشقا يۈز تۇتقان. بۇ شەھەرنىڭ سېپىلى يوق بولۇپ، ھازىر 1000 ئېغىز تۆپىنى ئېنىق پەرقلىنىدۇرگىلى بولىدۇ. بۇ ئۆيلەرنىڭ ھەممىسى، ئېگىز يارلىقلارنى قېزىش، سوقما تام سوقۇش ئارقىلىق ياسالغان. شەھەر ئىچىدىكى ئۆيلەرنىڭ كۆپىنچىسى يەرنى ئويۇپ ياسالغان. ئۆڭكۈر قېزىلىپ ھۇجرا ياسالغان. ئاھالىلەرنىڭ تۇرالغۇلىرى بىلەن شەھەر كۆچمىلىرىنىڭ كۆپ قىسمى تۈز يەرنى ئويۇش ئارقىلىق شەكىللەنگەن. كوچا بىلەن دەرۋازىلىرى ئازادە ياسالغان. بۇ خىل جۇغراپىيىلىك مۇھىتقا خاس ئۇسلۇپتىكى قۇرۇلۇش دۇنيا شەھەر قۇرۇلۇش تارىخىدىكى مۆجىزە ھېسابلىنىدۇ. شەھەر جەنۇبتىن شىمالغا توغرىسىغا كېسىپ ئۆتىدىغان يولنىڭ ئىككى قاسنىقىنى بويلىغان ئولتۇراق ئۆيلەر ۋە مەركىزىي كوچىنىڭ ئۇچىغا جايلاشقان ئىبادەتخانا رايونىدىن ئىبارەت ئۈچ رايونغا بۆلۈنگەن. ئۆيلەرنىڭ ئۆگزىسىنىڭ قانداق ئىكەنلىكى ۋە ئىبادەتخانىنىڭ ئىچىدىكى قەدىمكى قۇدۇقنىڭ ئون مېتىر چوڭقۇرلۇقىدىن بايقالغان لەخىمىنىڭ تارىخى يەنىلا سىر پېتى تۇرماقتا.

غولدىن كېسىپ ئۆتۈشمىزگە ئالدىمىزغا تىك يار ئۇچىدى. ياراننىڭ بىزگە قاراپ تۇرغان تەرىپىگە يارغول قەدىمكى شەھىرنىڭ خەرىتىسى ۋە ئۇيغۇرچە، خەنزۇچە، ئىنگلىزچە ئۈچ خىل تىلدىكى چۈشەندۈرۈلۈشى يېزىلغان كىچىك تام ئورنىتىلغانىدى. ئەجدادلىرىمىز ئىككى مىڭ يىللار مۇقەددەم يار ئۈستىگە بىنا قىلغان بۇ شەھەرگە ئىپتىخارلىنىش ئىلكىدە قەدەملىرىمنى قويغىنىمدا ئۇلارنىڭ ئەقىل - پاراسىتىگە تەھسىن ئېيتتىم. بۇ يەرگە مەملىكىتىمىز ئىچى - سىرتىدىن مىڭلىغان ساياھەتچىلەر كېلىپ بۇ ئانا زېمىندا ياشىغان ئەجدادلىرىمىزنىڭ بۈگۈنگە ئۇلاشقان بۇ بۈيۈك مەدەنىيەت مىراسىنى زىيارەت قىلىپ كېتىدىكەن. ساياھەتچىلەر ئۈچۈن ئەسلىدىكى شەھەر يولى ئاساسىدا خىش بىلەن تىزىپ مەخسۇس لىنىيەلىك يوللار ياسالغانىكەن. ئەنە شۇ يوللارنى بويلاپ شەھەر رايونىغا كىرىپ كەتتۇق. يولنىڭ ئىككى تەرىپىدە ئېگىز سوقما تاملار، كېمىر ئۆي خارابىلىرى، ئىشىك دەرىزىلەرنىڭ ئىزنالىرى، قەدىمىي سىرلىق قەلئەدەك كۆرىنىدىغان يارلاردىن ئۆيۈلغان ئۆيلەر ئورۇن ئالغانىدى. يارغول قەدىمىي شەھىرىگە قەدىمىي ئالغان دەملەردىلا قۇياش ئۆزىنىڭ ئەڭ يۇقىرى ئورنىغا بېرىپ پۈتۈن نۇرى ۋە ئىسسىقنى قىلچىلىكىمۇ ئايىماي ھەممىنى زېمىنغا بېرىۋەتكەندەك ئىدى. مېڭە قاينىغۇدەك ئىسسىق دېگەن گەپلەر يارغول قەدىمىي شەھىرىگە كىرگەن مۇشۇ دەملەردە رېئاللىققا ئايلىنىپتۇر ئىدى. قەدىمىي شەھەرنىڭ ئىچىدە دەرەخ چاغلىق نەرسە يوق بولۇپ ئەجدادلىرىمىزدىن بىزگە ئۇلاشقان بۇ بۈيۈك قۇرۇلۇشنى كۆرۈشكە بولغان ئىنتىلىش بىزنى باشقا بىر مۇنچە ساياھەتچىلەر بىلەن بىرگە شەھەر ئىچىگە ئېلىپ كىرمەكتە ئىدى. بىراق شەھەر رايونىغا ئىچكىرىلەپ كىرگەنچە ساياھەتچىلەر شالاڭلاشقا باشلىدى، شەھەرگە يەنە بىر ئاز كىرگەندىن كېيىن بولسا بىزدىن باشقا ھېچكىم كۆرۈنمەي قويدى. يەر ئاستى خان ئوردىسى دەپ ئاتالغان يەردىن تۆت - بەش مېتىر چوڭقۇرلۇقتا ئويۇپ ياسالغان ئۆيلەر توپىغا كىردۇق. خېلى مۇكەممەل ساقلانغان كېمىر ئۆيلەر ۋە يەر ئاستى ئۆتۈشمە كارىدورلىرى بۇ قەدىمىي ئوردىنىڭ ھەيۋىتى ۋە سۈرىنى نامايەن قىلىپ تۇراتتى. ئېگىز سوقما تاملارنىڭ تۈۋىگە ۋە كېمىر ئۆيلەرنىڭ ئىچىگە دۆۋىلىنىپ قالغان قۇملار بۇ شەھەرنىڭ قۇمىنىڭ ھۇجۇمىغا ئۇچرىغانلىقىغا شاھىت بولۇپ تۇراتتى.

ئىككى ئېرا بۇرۇنلا مۇشۇنداق مۇكەممەل، گۈللەنگەن شەھەرلەردە شەھەر ھاياتىنى سۈردۈرۈپ ياشاپ ئۆتكەن ئەجدادلىرىمىزدىن چەكسىز ئىپتىخارلىنىشقا ئەرزىمەن. شەھەرنىڭ ھەر بىر بۇلۇڭ - پۇچقاقلرىغا قەدەر كۆرۈپ چىققۇم، ئەجدادلىرىمىز شەھەر ھاياتىنى سۈردۈرگەن بۇ مۇقەددەس تۇپراقلارنى قېنىپ - قېنىپ باغاشلىغۇم كەلدى. ئاپپاراتنىڭ كۆزى بىلەن پۈتۈن شەھەرنىڭ ھەممە كۆرۈنۈشىنى خاتىرە ئېلىۋالغۇم كېلەتتى. ئېگىز سوقما تاملارنىڭ ئارىسىدىكى شۇ قەدىمىي كوچىلاردا يۈرگىنىمىدە ئۆزۈمنى خۇددى ئۇيغۇرلار مەدەنىيەتتە مىسلىسىز گۈللەنگەن شۇ دەۋرلەرگە قايتقان دەك ھېسسىياتتا بولدۇم. ئۆزۈمنى پەن - تېخنىكا گۈللەنگەن بۈگۈننىڭ قوينىدا ئەمەس، قوش خانلىقنىڭ پايتەختى بولغان يارغول شەھىرىنىڭ ئاۋات كوچىلىرىدا يۈرگەندەك بولدۇم. تەسەۋۋۇرۇمدا پارچە تاملارنى قالغان ئېگىز - ئېگىز بىنالار ئەسلى سېلىنغان قايتماقتا ئىدى. بەش - ئالتە مېتىر ئېگىزلىكتىكى قورشاۋ تام بىلەن قورشالغان ھەيۋەت ئىبادەتخانا رايونى، ئۇنىڭ ئىچىدە ئىبادەتكە مەشغۇل بولۇۋاتقان راھىپلار، كوچىلاردا ئات چاپتۇرۇپ كېتىۋاتقان ھون ئەسكەرلىرى كۆز ئالدىمدا ئايان بولماقتا ئىدى. دوستلىرىمىڭ توۋلىشى بىلەن كاللامنى سىلكىۋېتىپ ئۆتمۈشنىڭ شانلىق سەھىپىلىرىدىن بۈگۈنكى شەھەر خارابىسىگە دىققىتىمنى ئاغدۇرغىنىمدا يەنىلا شۇنچە ئېگىز ۋە بەھەيۋەت ئىبادەتخانا تاملارنى ۋە بۇددا تەكچىسى ئويۇلغان بۇددا مۇنارلىرى شەھەرنىڭ ھۆسنىگە ھۆسن قوشۇپ تۇراتتى. ئىبادەتخانىنىڭ يېنىدىكى ئۇزۇنغا سوزۇلغان يوللار، ئىبادەتخانىنىڭ ئالدىغا ئېگىز تۆپىلىكتىن ئورۇن ئالغان قورغان، 4 مېتىر ئېگىزلىكتىكى، چوڭ ھوجىرلاردىن تەركىب تاپقان كۆزىتىش پەشتىقى يارغول قەدىمىي شەھىرىنىڭ سۆلتىنى نامايەن قىلىپ تۇراتتى. يارغول قەدىمىي شەھىرىنى كۆڭۈل ئېكرانىمىزغا ناھايىتى تەپسىلىي سىزىۋېلىپ، ئەجدادلىرىمىزنىڭ شۆھرىتىنى نامايەن قىلغۇچى بۇ بىباھا مەدەنىيەت مىراسىمىزدىن قەدەملىرىمىزنى تەستە يۆتكەپ تۇرپان شەھىرىگە قايتتۇق. پىلان بويىچە تۇرپان شەھىرىگە كىرىپ «تۇرپان مۇزېيى» غا كىردۇق. تېخى يېڭىلا ئىمىن ۋاڭ مۇنارى، يارغول قەدىمىي شەھىرىگە ئوخشاش ئۈستى ئوچۇق مۇزېيلاردىن كەلگەنچە تۇرپان مۇزېيىنىڭ ئىچىگە تىزىپ قويۇلغان بويۇملار ماڭا تۇرپاندىن چىققان يادىكارلىقلارنىڭ ئالدىدا تولىمۇ پىخسىقلىق بىلەن قويۇلغاندەك بىلىندى. ئىككى مىڭ يىل بۇرۇنقى نەپىس توقۇلغان كۆينەك، 3000 يىل بۇرۇنقى ئوق ۋە يا، 3000 يىل بۇرۇنقى چالغۇ ئەسۋابى غوغقا، ئىككى مىڭ يىللار بۇرۇنقى رەڭلىك ساپال ھەيكەللەردىن باشقا تۈزۈك دىققەتنى چەككۈدەك بىر نەرسە كۆرۈنىدى. يەنە بىر زالدا كەركىدان تاشقاتمىلىرى ئورۇنلاشتۇرۇلغان بولۇپ، بۇ زال مېنى تېخىمۇ قىزىقتۇرالىدى. دۆلەت 100 مىليون يۈەن مەبلەغ سېلىپ يېڭىدىن قۇرغان بۇ ھەشەمەتلىك مۇزېيدىن ئىستىگەن تەشلىقىم قانمىغان ھالدا

قايتىپ چىقىم.

قۇياش بارا - بارا غەربكە قىسىيىۋاتقاچقا، سىڭىمگە ئۆمەرنىڭ ئۆيىگە قاراپ يولغا چىقتۇق. سىڭىم يېزىسىغا بارغۇچىلىك يولىنىڭ ئىككى تەرىپىگە نەزىرىمنى ئاغدۇرغىنىدا بىر تەرەپ ئازراقمۇ گىياھ ئۆسكەن قاقاسلىق، يەنە بىر تەرەپ ئۇزۇملۇكتىن بىنا بولغان يېشىللىق كۆرۈندى. يول خۇددى قاقاس چۆللۈك بىلەن يېشىل بوستانلىقنىڭ تەبىئىي پاسلى بولۇپ قالغاندەك تۇيغۇ بېرەتتى. كىشىگە خۇددى كۆيۈپ كەتكەندەك تۇيغۇ بەخش ئېتىدىغان قىزىل ئېدىرلىق تاغلارنىڭ بىرىگە كەلگىنىمىزدە ئۆمەر بۇ يەرنىڭ سىڭىم ئېغىزى ئىكەنلىكىنى ئېيتىپ ئۆتتى. بۇ يەرنىڭ بۇددا ئىبادەتخانا خارابىسى جايلاشقان مەدەنىيەت يادىكارلىقى ئورنى ئىكەنلىكىنى بىلەتتىم. 6-7 - ئەسىرلەردىكى كۆي جەمەتى خانلىقىنىڭ بۇ ئەتراپتا شىنشىڭ ناھىيەسى تەسىس قىلغان ۋە زور كۆلەملىك ئىبادەتخانىلەرنى ياساتقاندى. ئىبادەتخانا خارابىسى ۋە مىڭئۆيلەردىن تەركىب تاپقان بۇ يادىكارلىقىمىز ساياھەتچىلەرگە ئېچىلمىغانىكەن. سىڭىم ئېغىزى ئىبادەتخانىسىنى كۆرەلمىگەنلىكىمىز ئۈچۈن ئەپسۇسلىنىپ ئۆتۈپ كەتتۇق. سىڭىم يېزىسىنىڭ مەھەللە رايونىغا كىرگەندىن كېيىن ئانچە ئۇزۇن ماڭمايلا ئۆمەرلەرنىڭ ئۆيىگە يېتىپ كەلدۇق. ئۆمەرنىڭ قوشنىسىنىڭ دەرۋازىسىغا چاپلانغان ئىككىلىكچە بىر ۋاراقچىغا يېزىلغان خەت دىققىتىمىزنى ئالاھىدە چەكتى: «كاپالەتنامە»

مەنىكى - XX دۈي ئەزاسى XX بولۇپ يودلۇق تۇز ئىستېمال قىلىش تەكشۈرۈشىدە ئائىلەمدىن تاش تۇز ۋە تۇزلۇق كوزا بايقالسا، يود كەملىكىنىڭ ئالدىنى ئېلىش بىلىملىرىنى بىلىشىم، يودلۇق تۇزنى ئىستېمال قىلىشىم، ھەم ئائىلە تازىلىقىم ياخشى بولمىسا 100 يۈەن جەزىمانە تۆلەشكە كاپالەت بېرىمەن دەپ :

2010-يىلى 7 - ئاينىڭ 12 - كۈنى « بۇ غەلىتە كاپالەتنامىنى كۆرۈپ تولىمۇ ھەيران قالدىم. قومۇل دېھقانلار قوزغىلىڭى ھارپىسىدا قومۇلغا جىن شۇرىن تەرىپىدىن تەيىنلەنگەن ئەمەلدار لىيۇ سىجائىنىڭ « قومۇل دىيارىدىكى ھەممە تۇز كانلىرىنى ئۆتكۈزۈۋېلىپ، بازاردا ئۈچ تۇز دۈكىنى ئاچقانلىقى، ھەممە كىشىنىڭ كېرەكلىك تۇزنى شۇ دۇكانلاردىن ئېلىشقا بۇيرۇغانلىقى، ئەمما شەھەر ئىچىدىكى ئاھالىنىڭ ھازىرغىچە تۇزنى بۇ دۇكانلاردىن ئالماي، لىيۇ سىجائىنىڭ تۇز سودىسىغا زىيان بەتكەنلىكتىن، شۇنىڭ ئۈچۈن شەھەر ئىچىدىكى ئۆيلەرنى ئاخىرۇرۇپ، بىر چىمدىمۇ تۇز قويماسلىق، ھەممە تۇزلۇق قاپاقلىرىنى چېقىپ تاشلاش توغرىسىدا بۇيرۇق بەرگەنلىكى » ۋە بۇ بۇيرۇقنىڭ ئىجرائى نەتىجىسىدە سۇ قوۋۇق مەھەللىسىدە خوجىنىياز ھاجىنىڭ ئارىلىشىشى بىلەن چوڭ جېدەل چىققانلىقى ئۆتكۈر ئەپەندىنىڭ مەشھۇر تارىخىي رومانى « ئويغانغان زېمىن » نى ئوقۇغانلارغا مەلۇم. شۇ جېدەلنىڭ ئاخىرىدا ۋاڭ ئوردىسىنىڭ تەيىنسى بولغان يۈسۈپ تەيجىمۇ لىيۇ سىجائىغا قارشى ھالدا: « بىز مۇسۇلمانلار تۇزنى ئىمان قاتارىدا مۇقەددەس بىلىمىز، سىلەر تۇزىمىزنى يەپ تۇزلۇقىمىزنى چاقساڭلار بۇنىڭغا قانداق تاقەت قىلغىلى بولىسۇن، سىز بۇ ئىشتا سېنىڭ جاۋابكارلىقىڭ بار دەيسىز، بەرھەق، شۇنداق. ئەپسۇسكى، ۋەقەنىڭ ئۈستىدە ئۆزۈم بولماي قاپتىمەن. بولمىسا پۇقرانىڭ تۇزلۇقىنى چاققان قولۇڭ شۇمۇ دەپ چېرىكلىرىڭنىڭ قولىنى سۇندۇرۇپ ئاندىن ئالدىڭىزغا ئاپىرىپ بەرگەن بولاتتىم » دەپ ناھايىتى ئۆتكۈر سۆزلىرى بىلەن لىيۇ سىجائىنىڭ ئۇيغۇرلارنىڭ تۇزنى ئۇلۇغلاشتەك ئەقىدىسىگە قىلغان ھۆرمەتسىزلىكىگە زەربە بەرگەندى. توغرا، يودلۇق تۇز ئەجدادلىرىمىز بۇرۇندىن ئىشلىتىپ كەلگەن شۇنداق تۇزغا قارىغاندا نۇرغۇن ئەۋزەللىكلەرگە ئىگە. بۇنى باشقىچە يول بىلەن تەشۋىق قىلىپ ئاھالىلەرنى يودلۇق تۇز ئىشلىتىشكە كۆندۈرۈش ھەم مۇمكىن ئىدى. بۇنداق جەزىمانىلىق كاپالەتنامە يازغۇزۇش لىيۇ سىجائىنىڭ تۇزلۇقنى چاقىمەن دېگىنىدىن پەرقسىز بىر ھەرىكەت بولۇپ قالغان بولۇپ، بىرلا كۆرگەن كىشىگە ناھايىتى سەلبىي تەسىر بېرەتتى.

بۇ يەردە ھەممە ئادەم سىرتتا ئۇخلايدىكەن. گاهىلىرى ھارۋىدا، گاهىلىرى ئۈچ چاقلىق موتوتسىپكىلىنىڭ ھارۋىسىدا يەنە گاهىلىرى ئۆگزىدە ياكى ھويلىدىكى كارىۋاتلاردا ئۇخلايدىكەن. بىزمۇ ئۆينىڭ كەينىدىكى ئېتىزلىققا كارىۋات ئېچىقىپ شۇ يەردە ئاسمانغا قاراپ بۇخاراغا قاراپ يۈرۈپ كەتتۇق.

8 - ئىيۇل. ئەتىگەندە مۇرتۇقنىڭ ئېگىز - پەس، ئوڭغۇل - دوڭغۇل يوللىرى بىلەن بېزەكلىك مىڭئۆيىگە قاراپ يۈرۈپ كەتتۇق. تىك، قىزىل تاش چىرىندىلىرىدىن شەكىللەنگەن ئىدىقۇت تېغى قەدىمكى ئۇيغۇرلارنىڭ كۆچ داستانىدا تىلغا ئېلىنىدىغان مۇقەددەس تاغ. داستاندا ئېيتىلىشىچە، ئۇيغۇرلارنىڭ قاغانى تابغاچلار بىلەن ئۇرۇش توختىتىپ، تابغاچ ئوردىسىدىكى بىر قىزغا ئۆيلىنىدۇ. ئۇ چاغلاردا ئۇيغۇرلارنىڭ ئوردىسى بۈگۈنكى موڭغۇلىيەنىڭ قارا قۇرۇم تېغى ئېتىكىدە بولۇپ، ئۇنىڭ جەنۇبىدا قىيالىق بىر تاغ بولۇپ، ئىسمى « قۇت تاغ » ئىكەن. تاڭ سۇلالىسى ئەلچىلىرى تەكشۈرۈش ئارقىلىق ئۇيغۇرلارنىڭ بەخت - تەلىيى شۇ قۇت تاغقا باغلىقكەن، دەپ

قاراپ، ئۇيغۇر قاغانغا ئىلتىماس قىلىپ قۇت تاغنى يۆتكەپ كېتىشكە ئىجازەت بېرىشنى سورايدۇ. قاغاننىڭ رۇخسىتى بىلەن بۇ تاغنى سىركە ئارقىلىق ئېرىتىپ پارچىلاپ ئېلىپ كېتىدۇ، تاشلار يۆتكىلىپ ئۇزۇن ئۆتمەي ھەممە يەردىن «كۆچ - كۆچ» دېگەن ئاۋاز كېلىپ تۇرىدۇ ۋە ئۇيغۇرلارنىڭ ئېلىدە قالمايىقانچىلىق چىقىپ، قاغانى تۆلىدۇ، ھەممىلا يەردە كېسەل تارقىلىدۇ. ئۇيغۇرلار بۇ زېمىندىن كۆچۈشكە مەجبۇر بولىدۇ. ئۇلار نەگىلا بارسا كۆچ دېگەن ئاۋاز توختىمايدۇ. ئاخىرى بۈگۈنكى ئىدىقۇت تېغى باغرىغا كەلگەندە بۇ ئاۋاز توختايدۇ. ئۇيغۇرلار شۇنىڭدىن ئېتىبارەن ئىدىقۇت تېغى باغرىنى مەركەز قىلىپ ئۆز ئېلىنى باشقىدىن قۇرۇپ چىقىدۇ. ئۇلۇغ، مۇقەددەس مەنسىدىكى «ئىدى» سۆزىگە، بەخت مەنسىدىكى «قۇت» سۆزىنىڭ قوشۇلۇشى بىلەن ياسالغان «ئىدىقۇت» بۈيۈك بەخت دېگەن مەنىدە كېلىدۇ. قوچو ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ پادىشاھلىرىنىڭ ئۇنۋان نامى بولغان بۇ سۆز كۆز ئالدىمىزدا تۇرغان بۇ تاغنىڭمۇ ھەم ئىسمى بولۇپ، ئىدىقۇت تېغى دەپ كەلگەندە ھەقىقەتەنمۇ بۇ تاغنىڭ ئۇيغۇر مەدەنىيىتى ئۈچۈن كاتتا بەخت ئېلىپ كەلگۈچى تاغ ئىكەنلىكىگە قول قويىمەن. تۇرپان تەۋەسىدىكى تۇيۇق، سىڭگىم تېغى ۋە بېزەكلىك مىڭئۆيلەردەك ئۇلۇغ مەدەنىيەت ھادىسىلىرى، قوچو قەدىمىي شەھىرىدەك ئۇيغۇر خانلىقىدىن قالغان بۈيۈك ئابىدە مانا شۇ ئىدىقۇت تېغى ئېتىكىدىن ئورۇن ئالغان. بەزەكلىكتە قىزلار قىرقىن، ئاتام قايدا تەرمۇ ئەركى.

بىز ئۆگەنگەن تۇغقانلارنى سېغىنىش مەزمۇن قىلىنغان بۇ قەدىمكى ئۇيغۇر قوشقىدا تىلغا ئېلىنغان بۇ خاسىيەتلىك نام بېزەكلىك بېزەكلىك مىڭئۆيلەرى بىلەن بىزگە تونۇش ئىدى. بېزەكلىك مىڭئۆيلەرى قوچو ئۇيغۇر خانلىقى دەۋرىدىكى ئەڭ مۇھىم، ساقلىنىشى بىر قەدەر ياخشى بولغان، ئەڭ ۋەكىللىك بۇددا دىنى يادىكارلىقى سانلىدۇ. بېزەكلىك مىڭئۆيلەردە 70 غار مەۋجۇت بولسىمۇ، بۈگۈن ساياھەتچىلەر ئېچىۋېتىلگەن پەقەت ئالتە. بىزمۇ ئەنە شۇ ئالتە غاردىكى تام سۈرەتلىرىنى ئۆز كۆزىمىز بىلەن تاماشا قىلىش پۇرسىتىگە مانا بۈگۈن ئېرىشەيلىكىمىز ئىدۇق. مىڭئۆيلەر بىز يۇقىرىدا تىلغا ئالغان شۇ مۇقەددەس ئىدىقۇت تېغىنى قېزىش ياكى كېسەكتىن غار شەكلىنى چىقىرىپ ياساش ئارقىلىق مەيدانغا كەلگەن. بېزەكلىك مىڭئۆيلەرى 7 - ئەسىردىن باشلاپلا ياسىلىشقا باشلىغان بولسىمۇ قوچو ئۇيغۇر خانلىقى دەۋرىدە مىسلى كۆرۈلگەن دەرىجىدە گۈللەنگەن. تام رەسىملىرى بۇددا دىنى مەزمۇنى ئاساس قىلىدۇ، شۇنىڭ بىلەن بىرگە يەنە ئاز بىر قىسىم مانى دىنىغا ئائىت رەسىملەرمۇ بار. ئېچىۋېتىلگەن غارلارنىڭ ئالدىغا خىشتىن يول چىقىرىپ قويۇلغانىكەن. مىڭئۆيلەرنىڭ تاملىرى ۋە تورۇسلىرىغا تۈرلۈك مەزمۇنلاردىكى رەسىملەر سىزىلغانىكەن. تاملارنىڭ ئۇدۇلغا قوغداش ئۈچۈن ئىككى مېتىرغا يېقىن ئەينەك جاھازا قويۇلغانىكەن. بۇ يەردىكى تام رەسىملىرى بۇندىن يۈز يىللار بۇرۇن گېرمانىيەلىك گىرودونېۋىل ۋە ئەنگىلىيەلىك ستەيىننىڭ تاجاۋۇزچىلىقىغا ئۇچرىغان بولۇپ، ئۇلار بۇ جايدىن زور تۈركۈمدىكى تام رەسىملىرىنى ئويۇپ ئېلىپ چىقىپ ياۋروپا مۇزېيلىرىنى بېرىپكەن. بىزگە ئېچىلغان غارلارغا قارىغىنىمىزدا بىرمۇ بۇت ھەيكىلى قالمىغان. ئەسلى بىر نەچچە غارنىڭ ئوتتۇرىسىدا چوڭ بۇت ھەيكىلى بولسا كېرەك. بىراق بۈگۈنلۈكتە ئۇنىڭ ئىزىدا قومۇرۇپ ئېلىۋېتىلگەن چالپاقارلا قالغان. كۆپىنچە كىشى رەسىملىرىنىڭ يۈز قىسمى جىجىپ بۇزۇۋېتىلگەن، بەزىلىرى سۇۋۇۋېتىلگەن. بىز دائىم ئۇچرىتىدىغان بىر قانچە ۋەكىل خاراكتېرلىك تام رەسىمىنىڭ سۈرىتى جاھازىغا ئېلىپ ئېسىپ قويۇلغان. بەزى رەسىملەرنىڭ پۇت قىسمىلا ساقلىنىپ قالغان بولۇپ، پۇتقا كىيىۋالغان راھىپلارنىڭ شىپىلىقى ناھايىتى نەپىسلىك بىلەن سىزىلغان. تورۇسقا كىچىك رامكىلاردا نۇرغۇن بۇتلارنىڭ ئېتىكاپتا ئولتۇرغان كۆرۈنۈشى سىزىلغان. بەزى رەسىملەردە ئىخلاس بىلەن تەلىم ئېلىۋاتقان، بەزىلىرىدە مۇنازىرە قىلىۋاتقان ۋە بەزىلىرىدە بۇددا رىۋايەتلىرى مەزمۇن قىلىنغان تۈرلۈك ئاجايىپ - غارايىپ كۆرۈنۈشلەر مىڭئۆي رەسىملىرىنىڭ مەزمۇنىدىن ئورۇن ئالغانىدى. مىڭئۆي رەسىملىرىدىن ھەر قايسى ئەل كىشىلىرىنىڭ تېۋىنىۋاتقان كۆرۈنۈشى ئەكس ئەتكەن بىر پارچە رەسىم ئەينى ھالەتنى خېلى مۇكەممەل ساقلىغان ھالدا بولۇپ، بۇنىڭدا تۈرلۈك قىياپەتتىكى كىشىلەرنىڭ ھەرخىل چىراي ئىپادىلىرى روشەن ئەكس ئەتكەنىدى. بۇ رەسىمدىن ئەجدادلىرىمىزنىڭ باشقا ئەللەر بىلەن بولغان مۇناسىۋەتلەرگە ئېتىبار بەرگەنلىكى، جۈملىدىن ئۆزلىرىنىڭ يىپەك يولىدىكى مۇھىم رولىنى تولۇق ئوينىغانلىقىنى كۆرۈپ ئېلىش مۇمكىن. ئۇيغۇر يۇقىرى تەبىقە ئاقسۆڭەكلىرىنىڭ سىياقى تەسۋىرلەنگەن رەسىملەرنى مىڭئۆينىڭ ئىچىدە كۆرۈپ ئەجدادلىرىمىزنىڭ بۇرۇندىنلا كىيىم - كېچەك، يۈرۈش - تۇرۇشلارغا ئالاھىدە دىققەت قىلغانلىقىنى بىلىپ يەتتىم. شۇنىڭ بىلەن بىرگە ئۇلارنىڭ قوللىرىغا كۆتۈرۈۋالغان گۈللەردىن تەبىئەتكە بولغان مۇھەببەت ۋە گۈزەللىككە بولغان ئىنتىلىش ئالاھىدە چېلىقىپ تۇراتتى. مىڭئۆيلەردىكى ھەر بىر پارچە رەسىم ئۇيغۇر مىللىي تارىخىنىڭ شۇ مەزگىلىدىكى تەرەققىيات ئەھۋالىنى

بىلدۈرگۈچى مۇھىم ھۆججەتلىك ماتېرىياللاردىن سانلىدۇ. بۇ ھۆججەتلەرنىڭ بۈگۈنكىچە بۇ تۇپراقتا ساقلىنىپ قالغان ئازغىنا قىسمى بىز ئۈچۈن تېپىلغۇسىز قىممەتلىك يادىكارلىق بولۇپ، ئۇنى كۆزىمىزگە تۇتىيالايمىز، سۈرەتكە ھەم ئەرزىيدۇ. چۈنكى ئۇنىڭغا ئۇيغۇرنىڭ مىڭ يىللار بۇرۇنقى سىمىسى، مىڭ يىللار بۇرۇنقى تۇرمۇشى، مىڭ يىللار بۇرۇنقى ئېتىقادى، قىسقىسى ئۇيغۇرنىڭ مىڭ يىللار بۇرۇنقى روھى يۇغۇرۇلغان .

چۈشتىن كېيىن تىل تەكشۈرۈشتىكى مۇھىم بازمىز بولغان مۇرتۇققا باردۇق. مۇرتۇقتا نىياز ئىسپىلىك بىر چوڭ ئاتىمىز تەكشۈرۈش ئىشلىرىمىزغا ياردەملىشىپ بىزنى مول تىل ماتېرىياللىرى بىلەن تەمىنلىدى. ئۇنىڭ تەۋسىيەسى بىلەن تۇرپاندىكى مەشھۇر مۇرتۇق خوجامنى زىيارەت قىلىش ئۈچۈن چىقتۇق. ئېگىز تىك يارلارنىڭ ئۈستىدىكى تار يوللار مۇرتۇقنىڭ يەر شەكلىنىڭ تولىمۇ ئېگىز پەس ئىكەنلىكىگە گۇۋاھلىق بېرىپ تۇراتتى. مۇرتۇق خوجا مازىرى ئەنە شۇ ئوڭغۇل - دوڭغۇل يوللارنىڭ ئەڭ ئېگىز يېرىدىن يارداڭلىقلارنىڭ كەينىدىن ئورۇن ئالغانىكەن. بۇ يەردىن قارىغاندا مۇرتۇق كەنتى ئاپئاق جەزىرىنىڭ ئارىسىدىكى بوستانلىق مەھەللىدە كۆرۈنەتتى. مۇرتۇق غولى تار جىلغىلارنىڭ ئارىسىدىن ئېقىپ ئۆتۈۋاتتى. بۇ جىلغىلار مۇرتۇقنىڭ يەر شەكلىنى شۇنداق مۇرەككەپلىككە ئىگە قىلغانىكەن. مۇرتۇق خوجامدا ياتقان كىشىنىڭ ئىسمى ئابدۇلھەمىد بولۇپ، (قۇربان غالى خالىدىنىڭ خاتىرىلىشىچە) بۇ كىشى ئەسلى ھىندىستانلىق بولۇپ، ئەرەبىستاندا ئىلىم تەھسىل قىلىپ ئاندىن ساياھەت قىلىپ يۈرۈپ بۇ جايغا كېلىپ بۇ يەردىكى كىشىلەرنىڭ بالىلىرىنى تەربىيەلەپ يۈرۈپ مۇشۇ جايدا يوق بولۇپ بۇ يەرگە دەپنە قىلىنغانىكەن. بىزنىڭ بىر قىسىم چوڭ ياشلىقلاردىن ئاڭلىشىمىزچە بۇ خوجام ئاستاندىكى ئەلپەتتا خوجامنىڭ ئۇكىسى بولۇپ مۇشۇ جايدا يېتىشىنى ئىختىيار قىلغانىمىش. بۇ يەردە چوڭ بىر جۈمە مەسچىت بولۇپ، ئادەتتە جۈمە كۈنى كىشىلەر بۇ يەرگە چىقىپ ناماز ئۆتەيدىكەن. خوجامنىڭ ئەتراپىدا كونا قەبرىستانلىق بار ئىكەن. خوجامغا يېتىپ بارغىنىمىزدا كىشىلەر بىر قوينى سويۇۋاتقانىكەن. مازار ھويلىسىنىڭ ئىچىدە بىر مۇنچە ئاياللار نەزىر قىلىشقا تەييارلىق قىلىۋاتقاندا قىلاتتى. شەيخنىڭ باشلىشىدا مازار ئىچىگە كىردۇق. بىر مۇنچە رەخت ئارتىلغان قەبرى ئەنچە ئېگىز قوپۇرۇلمىغاندەك قىلاتتى. شەيخنىڭ گەپ - سۆزلىرىدىن ئۇ كىشىنىڭ كېيىنكى ئۆمرىدە ئويۇن - تاماشىنى تاشلاپ زاھىدلىق يولغا قەدەم بېسىپ بۇ جايغا چىقىپ شەيخ بولۇۋالغانلىقى چىقىپ تۇراتتى. تۇرقىدىن ئەللىكلەرگە يېقىنلاشقانلىقى بىلىنىپ تۇرىدىغان بۇ كىشىنىڭ ھايات كەچۈرمىشلىرىنى ئاڭلاپ ئۇنىڭغا ئىچ ئاغرىتتىم. بەلكى ئۇمۇ ئۆز ئىچىدە بىزگە ئىچ ئاغرىتۇۋاتقاندۇ. نەقەدەر ئاڭكۆڭۈل بۈگۈننىڭ ئادەملىرى....

9- ئىيۇل. ئەتىگەندە تۇرپاننىڭ قەدىمىي ئاستانىسى، ياق ئۇيغۇرلارنىڭ قەدىمىي ئاستانىسى بولغان مۇقەددەس يۇرت ئاستانغا قاراپ يول ئالدۇق. ئاستانا - قوچو ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ قىشلىق پايتەختى بولغان دىيار. قومۇلدىمۇ بىر ئاستانا بار، بۇمۇ بىر مەزگىللەر ئۇيغۇرلارغا پايتەخت بولغان جاي. بۈگۈنكى كۈندە قازاقىستاننىڭ پايتەختىمۇ ئاستانا. « ئاستانا » پارىچە سۆز بولۇپ، پايتەخت مەنىسىدە كېلىدىغان بۇ سۆز ئۇيغۇرلارنى ئۆز ئىچىگە ئالغان تۈركىي مىللەتلەرنىڭ ئارىسىدا كەڭ قوللىنىلىدۇ .

بۇ يەردە تولۇق ئوتتۇرا مەكتەپتىكى ئاستانلىق ساۋاقداشم ئەكرەم بىزنى كۈتۈۋالدى. ئۇلارنىڭ ئۆيىنىڭ يېنىغا جايلاشقان ئەلپەتتاھ خوجام مازىرىغا كىردۇق. ئەلپەتتاھ(ئالپ ئاتا مۇ دېيىلىدۇ) خوجام مازىرىدا ياتقان كىشىنىڭ كىم ئىكەنلىكى ھەققىدە خەلق ئاغزىدا تۈرلۈك رىۋايەتلەر تارقىلىپ كېلىۋاتقان بولۇپ، رىۋايەتلەردە ئېيتىلىشىچە ئالپ ئاتا خوجا(بىر رىۋايەتتە ئىمام مۇھەممەت ھەنفەنىڭ 16 - نەۋرىسى، يەنە بىر رىۋايەتتە سۈنۇق بۇغراخاننى ئىسلامغا دەۋەت قىلغۇچى ئەبۇ نەسر سامانىنىڭ ئوغلى) تۇرپانغا كېلىپ كىشىلەرنى ئىسلام دىنىغا دەۋەت قىلىش يولىدا دەقىبانۇسنىڭ شەھىرى دەپ ئاتالغان ئىدىقۇت قەدىمىي شەھىرىدىكى بىلەن ئۇرۇش قىلىپتۇ. ئۇلار قاتتىق قارشىلىق كۆرسەتكەنلىكتىن، ئالپ ئاتا بۇغدا چوققىسىغا چىقىپ، سالغا بىلەن تاش ئېتىپ، شەھەر ئادەملىرىنى گۈم قىلىپ تاشلاپتۇدەك. شۇنىڭدىن كېيىن ئەنە شۇ ئايدىكىگۈل پەيدا بولغانىكەن. كۆلنىڭ ئەتراپىدىكى يوغان - يوغان تاشلار ئەلپەتتاھ سالغا بىلەن ئاتقان تاشلار ئىكەن. بۇ تاشلارنى ئورنىدىن قوزغاپ باشقا يەرگە يۆتكەپ قويسا، يەنە بۇرۇنقى ئورنىغا كېلىپ قالىدىكەن. ئەلپەتتاھ خوجامنىڭ يەنە توپ ئاتار خوجام دېگەن نامىمۇ شۇنىڭدىن كەلگەنلىكى. ئۇ بۇغدا تېغىدا ئۇرۇشتا ئۆلگەندىن كېيىن، تۇرپان خەلقى مۇسۇلمان بولۇپ ئۇنىڭ قەبرىسىنى بۈگۈنكى ئورنىغا يۆتكەپ كەلگەنلىكى. ئەلپەتتاھ خوجام مازىرى ئىلگىرى ناھايىتى چوڭ بولغان بولسا كېرەك، 60 - يىللاردىكى بوران - چاپقۇنلاردا بۇزغۇنچىلىققا ئۇچرىغان بولسىمۇ، 80 - يىللاردىن كېيىن مازار ۋە مازار يېنىدىكى مەسچىت باشقىدىن ياسالغانىكەن. ئۇنىڭ يېنىدا يەنە سۆگەل خوجام دەپ يەنە بىر مازار بولۇپ، سۆگەل چىقىپ قالغان كىشىلەر لاي ئېتىپ سۆگەلگە لايىنى سۇۋاپ، ئاندىن لايىنى شۇ خوجام دەپ ئاتالغان

گۈمبەزنىڭ تېمىغا ئېتىپ چاپلاپ قويسا سۆگەل ساقىيىدۇ دېگەن ئەقىدە بويىچە گۈمبەزنىڭ ئالدىدىكى تېمىغا لايىنى ئېتىپ چاپلاپ قويدىكەن. بۇ مازارلارنىڭ كەينى چوڭ قەبرىستانلىق بولۇپ، ئۇنىڭدىن ئىچىگە قاراپ بەش يۈز مېتىرچە ماڭسا ئون مېتىرچە ئېگىزلىكتىكى ناھايىتى ھەيۋەتلىك كېسەكتىن قوپۇرۇلغان، لاي سىپىقتا سۇۋالغان بىر گۈمبەز كۆزگە چېلىقىدىكەن. گۈمبەزنىڭ ئىچىگە كىرگىنىمىزدە ھەيرانلىقىمىزدىن ئاغزىمىزنى ئېچىپ تۇرۇپلا قالدۇق. بۇ گۈمبەزنىڭ ئۈچتىن ئىككىسى ساق قالغان بولسىمۇ، بىراق ساق قالغان قىسمى ئادەمنىڭ ئەقلىنى لال قىلغۇدەك دەرىجىدە چىرايلىق بېزەلگەنىكەن. گۈمبەزنىڭ كىچىك ئالتە تېمى ساقلىنىپ قالغان بولۇپ، يەنە شۇنداق ئالتە تېمى بولغان بولسا كېرەك. ساقلىنىپ قالغان ئالتە تامنىڭ ئارىسىدا يەنە ئىككى تام بولۇپ، گۈمبەزنىڭ ئىشىكى بولسا كېرەك، ئىشىكنىڭ ئۈستى قىسمىدا قېلىپ قالغان ئازراق قىسمىدا ئەرەبچە خەتلەرنىڭ قالدۇقىنى كۆرگىلى بولىدۇ. بىزگە ئايان بولغان ئالتە تامنىڭ ئۈچىگە ئەرەبچە خەت ھۆسنخەت بىلەن چوڭ قىلىپ ناھايىتى كۆركەم يېزىلغان، ئۈچىگە بولسا كىتابلارنىڭ رەڭلىك رەسىمى سىزىلغان. بۇ رەسىملەر ئوخشاش قۇرۇلىمدا سىزىلغان بولۇپ، چۆرىسىگە ئون كاتەك چىقىرىلىپ، ئۇلارنىڭ ئىچىگە ھەرخىل رەڭلەردە مۇقاۋىلانغان ئون نەچچە پارچە كىتابنىڭ رەسىمى، ئوتتۇرىسىغا يۇمىلاق شەكىل ھاسىل قىلغان گۈلنىڭ رەسىمى سىزىلغان. رەسىملەر پۈتۈنلەي رەڭلىك سىزىلغان بولۇپ رەڭلەرنىڭ تەڭشىلىشى كىشىگە تولىمۇ يېقىشلىق تەسىر بېرىدۇ. گۈمبەزنىڭ ئەڭ جەلپ قىلارلىق يېرى ئۇنىڭ ئۈستى قىسمى بولۇپ، بادام شەكىللىك ئۇيۇق چىقىرىلىپ ئۇنىڭ بىلەن گۈمبەزنىڭ ئۈستىدىكى ئايلىنىمى ئارىسىغا نەپىس نەقىشلەر سىزىلغان، ئۇنىڭ ئۈستىگە بولسا تاۋۇز، قوغۇن، ئۈزۈم باشقا مېۋە - چېۋە ۋە گۈل - گىياھلارنىڭ رەسىملىرى ئون نەچچە رامكىغا ناھايىتى گۈزەل بىر ھالەتتە سىزىلغان. گۈمبەزنىڭ ئىچى ئايلىنىمىغا بولسا تۆت قات ئايلىنىمى گۈلچەمبەرەك سىزىلغاندىن كېيىن، ئوتتۇرىغا نەقىشلىك چەمبەر چىقىرىلىپ ئۇنىڭ ئىچىگە پەلەزلىرى بىلەن يىگىرمە - ئوتتۇز تاۋۇز سىزىلغان. بىرلا قارىغان كىشىگە بۇ گۈل - چەمبەرلەر ئارىسىدىكى تاۋۇزلۇق ئاجايىپ ئىللىق سېزىملارنى ئاتا قىلاتتى. ئۇيغۇر بىناكارلىق مىراسلىرىنىڭ ئىچىدە بۇ قەدەر گۈزەل قۇرۇلۇش ھەقىقەتەنمۇ كەم ئۇچرايتتى. بۇ قۇرۇلۇشنىڭ يەنە بىر ئۆزگىچىلىكى شۇكى، گۈمبەز خام كېسەكتىن قوپۇرۇلغان ۋە لاي سىپىقتا سۇۋالغان، گۈمبەزنىڭ ئىچىمۇ ئاق ھاكىلىنىپ ئۇنىڭ ئۈستىگە يۇقىرىقىدەك رەڭدار سۈرەتلەر سىزىلغان. بۇ قۇرۇلۇش ھەققىدە بۇرۇن ھېچ ماتېرىيال كۆرمىگەن ئىكەنمەن. شۇ يەرلىك ئاقساقاللاردىن ئىگىلىشىمىزچە بۇ لۈكچۈن ۋاڭلىرىنىڭ قەبرىلىرى بولۇپ، بۇ جاي ئالتۇنلۇق دەپ ئاتىلىدىكەن. شىنجاڭ تەۋەسىدە مەن بىلىدىغان ئالتۇنلۇق بۇنىڭ بىلەن ئۈچ بولدى. بۇلارنىڭ بىرى قومۇلدىكى ۋاڭلار قەبرىستانلىقى جايلاشقان ئالتۇنلۇق، يەنە بىرى يەركەندىكى سەئىدىيە خان جەمەتىنىڭ قەبرىستانلىقى جايلاشقان ئالتۇنلۇق ئىدى. تارىخچى موللا مۇسا سايرامى « تارىخى ھەممىدى » ناملىق ئەسىرىدە « موغۇللار خانلارنىڭ جەسىدى بار يەرلەرنى، بەلكى خانلارنىڭ جەسىتىنىمۇ ھۆرمەتلەپ ۋە ئىززەتلەپ، ئالتۇن دەپ ئاتايدىكەن » دەپ يازغانىدى. بۇ يەردە كۆزدە تۇتۇلۇۋاتقان موغۇللار شىنجاڭ تەۋەسىدە ياشاۋاتقان ئۇيغۇرلارنى كۆرسىتىدۇ. شۇ ئەنئەنە بويىچە ۋاڭ - پادىشاھلارنىڭ ياتقان قەبرىستانلىقلىرىنىڭ نامى ئومۇمەن ئالتۇن ياكى ئالتۇنلۇق دەپ ئاتالغان. بۇ يەردىكى ئالتۇنلۇق مازىرىنى ئەسلى 1809 - يىلى ئىمىن خوجىنىڭ يەركەنگە ھاكىمىيەت بولغان ئوغلى ئىسكەندەر ئاتىسى ۋە قېرىندىشى مۇسا ۋاڭنىڭ قەبرىلىرىنى ھەشەمەتلىك قىلىپ ياساتقانكەن. مەدەنىيەت ئىنقىلابى مەزگىلىدە ئەسلى ئۈچ بولغان بۇ كاتتا ئىمارەتلەرنىڭ ئىككىسى ۋەيران قىلىنىپ، بۈگۈن بىز كۆرۈپ تۇرغان گۈمبەزنىڭ قالغان يېرىمىنى بۇزۇپ بولغاندا قاراغۇ چۈشۈپ كېتىپ توختىتىپ قويۇلغانىكەن. شۇنىڭ بىلەن تەلپىمىزگە بۇ ئىمارەتنىڭ يېرىمى بولسىمۇ بۈگۈنگە يېتىپ كەپتۇ. تۇرپان ئاستانىدىكى بۇ ئالتۇنلۇق مازىرى قوغداشقا موھتاج ئىكەن. بىز بارغاندا گۈمبەزنىڭ ئىچىدىكى تاملىرىغا بۇ يەرگە كەلگەن زىيارەتچىلەر ئۆز بەلگىلىرىنى قويۇپ ئىمزالىرىنى يېزىپ قويۇشۇپتۇ. گۈمبەزنىڭ ئىچىدىكى قەبرىمۇ كېسەك دۆۋىلىرىنىڭ ئارىسىدا قاپتۇ. ئەكرەمنىڭ ئېيتىپ بېرىشىچە بۇ گۈمبەز قەبرىلەرنىڭ ئارىسىدا قالغاچقا قوغداشقا ئامالسىز قاپتىكەن. لېكىن بۇ كاتتا قۇرۇلۇشنىڭ ئۇيغۇر مەدەنىيىتىگە ئائىت كىتابلاردىن تېخىچە ئورۇن ئالمىغانلىقى ۋە شۇ ھەشەمەتلىك لايىق قوغدالمىغانلىقى ھەقىقەتەنمۇ ئەپسۇسلىنارلىق بىر ئىش.

چۈشتىن كېيىن بىز ئىدىقۇت قەدىمىي شەھىرىگە باردۇق. ئىدىقۇت قەدىمىي شەھىرى قوچو ئۇيغۇر خانلىقىنىڭ خانى ئىدىقۇت ئولتۇرغان شەھەر بولغانلىقتىن شۇ نامدا ئاتالغان. ئەمەلىيەتتە بۇ قەدىمىي شەھەر ئورخۇن ئۇيغۇرلىرىنىڭ ئىدىقۇت دەپ ناملانغان پادىشاھلىرى كېلىشتىن بۇرۇنلا مەۋجۇت بولۇپ، بۇ شەھەر جاي ئىسمى بىلەن قوچو قەدىمىي شەھىرى دەپ ئاتالغىنى توغرا بولۇشى كېرەك .

بۇ شەھەر مىلادىدىن بۇرۇنقى 1 – ئەسىرلەردىن باشلاپ ياسىلىشقا باشلاپ كۈي جەمەتى خانلىقى رايونى 448 – يىلى بىرلىككە كەلتۈرگەندىن كېيىن قوچو قەدىمىي شەھىرىنى مەركەز قىلغان. 9 – ئەسىردە ئورخۇن ۋادىسىدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ كۆچۈپ كېلىشى بىلەن بۇ يەر تېخىمۇ ئاۋات بولۇپ، قوچو ئۇيغۇر ئېلىنىڭ قىشلىق پايتەختى بولۇپ قالغان. مانا بۇ يەردىن ئۇيغۇرلارنىڭ جاھاننى ھەيرەتتە قالدۇرغۇچى ھەرخىل مەدەنىيەت مىراسلىرى ۋۇجۇدقا كەلگەن، مانا مۇشۇ يەردە ئۇيغۇرلار ئۆزلىرىنىڭ ئوتتۇرا ئەسىردىكى دۇنياۋى مىللەت ئىكەنلىكىنى نامايەن قىلغان، مانا مۇشۇ يەردىن قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى سانسىزلىغان يېگانە ئەسەرلەر مەيدانغا كەلگەن، مانا مۇشۇ جايدىن ئۇيغۇر روھىيىتىنىڭ مۇھىم بىر قىسمى ئايرىدە بولغان. بۇ قەدىمىي شەھەر ئۆزىنىڭ ئۇيغۇرلارنىڭ مەدەنىي ھاياتىدا ئۆينىغان ئەنە شۇنداق دەۋر بۆلگۈچ رولى بىلەن ئۇيغۇر مىللىتى ئۈچۈن تاۋاپقاھ بولۇشقا ئەرزىيدىغان مۇقەددەس، قۇت قونغان شەھەردۇر. تارىخىي خاتىرىلەردە ناھايىتى ئاۋات ۋە ھەشەم ئىچىدە تەسۋىرلىنىدىغان بۇ كاتتا شەھەرنىڭ بۈگۈنگە ئۇلاشقان ئەڭ مۇكەممەل قىسمى ئۇنىڭ 5440 مېتىر ئۇزۇنلۇقتىكى، ئېگىزلىكى 11 مېتىرغا يېتىدىغان ھەيۋەت قىلىپ سېلىنغان سېپىلىدۇر. 14 – ئەسىردىن باشلاپ تاشلىنىپ قېلىپ، يەرلىك خەلقلەر تەرىپىدىن «ئەششار» (ئەسكشار، يەنى ئەسكى شەھەر) ۋە «دەقيانۇسنىڭ شەھىرى» دەپ ئاتالغان بۇ شەھەرنىڭ سېپىلىنىڭ شۇ قەدەر مۇكەممەل ساقلانپ قېلىشى كىشىنى تەئەججەپلەندۈرىدۇ. 200 مىڭ كىۋادرات مېتىر كېلىدىغان بۈگۈنكى شەھەر خارابىسى رايونىدىن ساقلانپ قالغان مەدەنىيەت ئىزلىرى ئۈچە مۇكەممەل ئەمەس، تا يېقىنقى يىللارغىچە سېپىلىنىڭ ئىچىدىكى بىر بۆلۈك جايغا مۇرتۇق غولنىڭ سۈيى كېلىدىكەن ۋە بۇ سۇدىن شەھەر ئىچى رايونىدا تېرىقچىلىق ئىشلىرى ئېلىپ بېرىلغانىكەن. ھازىرمۇ سېپىلىنىڭ سىرتىدا يەرلىك كىشىلەرنىڭ ئۈزۈملۈكلىرى بار ئىكەن. شەھەر رايونى ئىچىدىكى بىر مۇنچە قۇرۇلۇشلارنى مەن 80 – يىللاردا باشقىدىن كېسەك بىلەن قوپۇرۇلغاندەك ھېس قىلدىم. شەھەرنىڭ ئىچىدە ھېلىمۇ قۇرۇلۇش قىلىنىۋاتقان مەنزىرىلەر كۆزگە تاشلىنىدىكەن. بۇ خىل قايتا ياسالغان قۇرۇلۇشلار مېنىڭ شەھەرنىڭ ئەسلى قىياپىتىگە بولغان تونۇشلىرىمنى بۇزۇۋەتكەندەك بىلىنمەكتە ئىدى.

ئىدىقۇت قەدىمىي شەھىرىنى تولۇقى بىلەن كېزىش بۇ قېتىمقى ئەمەلگە ئاشمىغان بولسىمۇ بىراق ئۇيغۇر ئىدىقۇتلىرىنىڭ قەدەم ئىزى قالغان، جاھاننى تاڭ قالدۇرغان قەدىمكى ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنىڭ ياراتقۇچىلىرى بولغان ئەجدادلىرىمىزنىڭ پايتەختى بولغان بۇ شەھەرنى كېيىنكى قېتىم ھەر بىر بۆلۈك – پۇشاقلىرىغا قەدەر كۆرۈپ چىقىشنى نىشان قىلىپ، كېيىنكى بېكىتىمىز بولغان تەيزاڭ بۇددا مۇنارىغا قاراپ يۈرۈپ كەتتۇق.

تەيزاڭ بۇددا مۇنارى 6 – ئەسىرلەردە بىنا قىلىنغان بۈيۈك بۇددا يادىكارلىق قۇرۇلۇشى بولۇپ ئېگىزلىكى 20 مېتىر، ئىگىلىگەن كۆلىمى 939 كىۋادرات مېتىر كېلەتتى. مۇنار پۈتۈنلەي توپىنى چىگداش ئارقىلىق ياسالغان بولۇپ ئىچى كاۋاك ھالەتتە. مۇنارنىڭ تاملىرىغا ئويۇق تەكچىلەر چىقىرىلغان بولۇپ، ئەينى يىللىرى شۇ تەكچىلەرنىڭ ھەممىسىدە بۇتلارنىڭ بولغانلىقىنى كۆرۈۋېلىش مۇمكىن.

بۇ بۇددا مۇنارنىڭ ئەتراپىغا ئاھالىلەرنىڭ ئولتۇراق ئۆيلىرى جايلاشقان بولۇپ، تولىمۇ ئېگىز ۋە ھەيۋەت كۆرۈنىدىكەن. تەيزاڭ بۇددا مۇنارى رايونىمىز تەۋەسىدىكى ساقلانغىنى بىر قەدەر ياخشى بولغان، ياسالغان دەۋرى بالدۇر بولغان ئۇيغۇر بۇددا مەدەنىيىتىنىڭ تىپىك قۇرۇلۇشلىرىدىن بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. توپىنى چىگداش ئارقىلىق پۈتكەن بۇ 20 مېتىرلىق غايەت زور بۇددا مۇنارى ئەجدادلىرىمىزنىڭ ئەقىل – پاراسەتلىك ۋە ئەمگەكچان پەزىلىتىنى ئىپادە قىلىپ تۇرغۇچى كاتتا ئىمارەتلەردىن سانىلىدۇ.

ئاستانىدىكى زىيارەت ئورۇنلىرىنى كۆرۈپ، چوغلار بىلەن پاراڭلىشىپ مۇناسىۋەتلىك ماتېرىياللارنى يىغىپ بولغاندىن كېيىن تۇرپان شەھىرىگە قاراپ يولغا چىقتۇق.

10 – ئىيۇل. تۇرپاندىكى ئىشلىرىمىز ئاساسەن ئاخىرلىشىپ قالغاچقا، ئىككىنچى بېكىتىمىز لوپنورغا بېرىش ئۈچۈن تۇرپاندىن كورلىغىچە بولغان ماشىنا بېلىتىنى ئېلىۋېلىپ، مەشھۇر ئىنقىلابىي ۋە تەنپەنرۋەر شائىر ئابدۇخالىق ئۇيغۇر قەبرىسىنى يوقلاش ئۈچۈن يار يېزىسىدىكى يول بويىغا جايلاشقان قەبرىستانلىققا باردۇق. شائىرنىڭ قەبرىسى خىش بىلەن قوپۇرۇلۇپ، سېپونت بىلەن سۇۋالغانىكەن. قەبرىنىڭ ئەتراپىنى خىش بىلەن 50 سانتىمېتىر ئېگىزلىكتە قوپۇرۇپ قورۇق تام ياساپ قويغانىكەن. ئۇيغۇر يېقىنقى زامان ئەدەبىيات ۋە مائارىپ تارىخىدا ئالاھىدە ئورۇن تۇتىدىغان بۇ ئۇلۇغ شائىرنى ياخشى تىلەك، دۇئالىرىمىز بىلەن ئەسلىدۇق. 20 – ئەسىرنىڭ باشلىرىدا تۇرپان ئويمانلىقىدا كۆتۈرۈلگەن مۇھىتلارنىڭ مەرىپەتچىلىك ھەرىكىتى بىلەن بىرگە ئۆسۈپ يېتىلگەن بۇ ياش شائىر خەلقنىڭ ھۆرلۈكى ئۈچۈن قولغا قورال ئېلىپ مەيدىسىنى تىك تۇتۇپ كۈرەشنىڭ ئالدىنقى سېپىگە چىققانىدى. جالاد شېڭ شىسەينىڭ قىلچىدا ئوتتۇز ئىككى يېشىدا شېھىتلىك شارابىنى ئىچتى. ئابدۇخالىق

ئۇيغۇرنىڭ ئىلىم ئىگىلەش روھى، ئۇنىڭ خەلقنى ئويغىنىشقا، ئىلىم ئىگىلەشكە، زالالەتتىن قول تۇرۇپ، توغرا يولغا، ھۆرلۈك يولغا مېڭىشقا دەۋەت قىلىپ يازغان شېئىرلىرى، ۋە خۇددى شېئىرلىرىغا ئوخشاشلا جەڭگىۋار بىر مەشەق بولغان قىسقا، ئەمما مەنىلىك ھاياتى بۈگۈنكى بىز ئەۋلادلار ئۈچۈن ھامان بىر ئۆرنەك بولۇپ كەلمەكتە. ئابدۇخالىق ئۇيغۇر ياش كەتتى، بىراق ئۇيغۇر خەلقىنىڭ قەلبىدە ئۇيغۇر نامىنى ئۇيغۇر ئارىسىدا قايتا ئوتتۇرىغا تاشلىغان بۇ ئۇيغۇر ئوغلانىنىڭ نامىنى مەڭگۈگە ھايات، ئۇنىڭ روھى ھەر زامان بىزگە مەيلى.

تۇرپان - قومۇل بوستانلىقلىرىدىكى خەلقلەر ياراتقان چۆللەردىكى ھاياتلىق مۆجىزىسى بولغان كارىزنى يەنىمۇ ئىلگىرىلىگەن ھالدا چۈشىنىش، نۇرئەخمەت ۋە ئادىلارغا كارىزنى كۆرسىتىش مەقسىتىدە « كارىز سەيلىگاھى » غا باردۇق. كارىز مۇزىيىنىڭ ئىچىدە كارىز چېپىشتا كېرەك بولىدىغان تۈرلۈك سايمانلار، شۇنداقلا كارىزچىلارنىڭ كارىز كولاۋاتقان كۆرۈنۈشى ئەكس ئەتتۈرۈلگەن ھەيكەللەر ساياھەتچىلەرنىڭ كارىزنى ۋە ئۇنىڭ قېزىلىش جەريانىنى چۈشىنىش ئۈچۈن ناھايىتى ياخشى ياسالغانىكەن، مۇزىيىدىن پەلەمپەي ئارقىلىق ئاستىنى قەۋەتكە چۈشكىنىمىزدە كارىزنىڭ تەشەببۇسلىرىنى تۇتاشتۇرۇش ئارقىلىق شەكىللەنگەن يەر ئاستى يولى بىلەن كارىزنى ئەينەك جاھازىنىڭ ئاستىدا ئېقىۋاتقان كارىز سۈيىنى كۆردۈق. يولنى بويلاپ كارىزنى يەر ئۈستىگە چىققان تىلما قىسىمغا يېتىپ چىقتۇق. ئەتراپتا ئۈزۈملۈكلەر ۋە ئۇنىڭ بارىقى بولۇپ كارىز سەيلىگاھى تۇرپاننىڭ قاتتىق ئىسسىقلىقىدا كىشىگە ھوزۇر بېغىشلايدىغان كاتتا ئارامگاھ ۋە كارىز بىلىملىرىدىن دەرس بەرگۈچى ياخشى مۇزىي بولۇپتۇ .

كارىز سۈيى قەدىمكى ئورتاق ئالتاي تىلى تەركىبى بولغان « كار - يەنى » « قاز - » پېئىلىدىن ياسالغان بولۇپ، مانجۇ تىلىدا مۇشۇ شەكىلدە ساقلانغان، ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدا « ك » تاۋۇشى « ق » تاۋۇشى بىلەن نۆۋەتلىشىپ كەتكەن. « ز - » بۇ قەدىمكى زامان ئۇيغۇر تىلىدا ئىنتايىن ئاز ئىشلىتىلىدىغان ئۈنۈمسىز سۆز ياسىغۇچى قوشۇمچە بولۇپ، نەرسىلەرنىڭ كۆپلۈكىنى بىلدۈرىدۇ. مەسىلەن، كۆز، تىز، ئاغىز، مەڭگۈ دېگەندەك. « كارىز » سۆزىدىكى « ز - » قوشۇمچىسىمۇ دەل مۇشۇ كۆپلۈكنى بىلدۈرگۈچى مەنىسىدە كەلگەن بولۇپ، كارىزنىڭ نۇرغۇن قۇدۇقلاردىن تەركىب تاپقانلىقىنى ئىپادىلەيدۇ. دېمەك كارىز سۈيى قانداقتۇ پارىچىدىكى « ئىش » مەنىسىدە كەلگەن « كار » سۆزىدىن ياسالغان ئەمەس، بەلكى ئۇيغۇر تىلىدىكى « قاز - » پېئىلىدىن ياسالغان ساپ ئۇيغۇرچە سۆز ھېسابلىنىدۇ. كارىز ئۇيغۇرلارنىڭ دۇنياۋىي كەشپىياتلىرىنىڭ بىرى بولۇپ، قۇرغاق، جاپالىق تۇرمۇش مۇھىتىدا ياشاپ كەلگەن خەلقىمىزنىڭ تەبىئەت بىلەن كۈرەش قىلىشى ۋە ھەمكارلىشىشى نەتىجىسىدە ۋۇجۇدقا چىقارغان كاتتا مەدەنىيەت ئابدۇسىدىن ئىبارەت.

سەيلىگاھتىن قايتىپ بېكەتكە بارغىنىمىزدا كورلىغا ماڭىدىغان ئاپتوبۇسنىڭ قوزغىلىدىغان ۋاقتىمۇ بولۇپ قالغانىدى، تەپتىمۇ، مېھرىمۇ ئىسسىق، ئۇيغۇر مەدەنىيىتىدىكى نامايەندە خاراكىتىرلىك ئابدۇلىر ئورۇن ئالغان قەدىمىي ئۇيغۇر يۇرتى تۇرپاندىن، ساۋاقدىشىمىز ئۆمەردىن خوشلىشىپ، نەشپۈت ماكانى، كۆنچى دەريا ۋادىسىدىكى گۈزەل شەھەر كورلىغا قاراپ يولغا چىقتۇق .

مىللى مائارىپ

1936 - يىلى شىنجاڭ ئۆلكىسىنىڭ مۇئاۋىن رەئىسى خوجىنىياز ھاجى مىللى مائارىپنى تەرەققى قىلدۇرۇش ھەققىدە تەكلىپ بەرگەن . بۇ تەكلىپ ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتنىڭ 167 - قىتتىملىق ۋەكىللەر يىغىنىدا ماقۇللانغان ۋە مائارىپ نازارىتىدە تاپشۇرۇلۇپ يولغا قويۇلغان ، ئاساسى مەزمۇنى:

(1) ئۇيغۇرچە دەرىسلىك ماتېرىياللار تەھرىر بولمى قۇرۇش ، چەت ئەلدىن ئۇيغۇر ئىختىساسلىق خادىمىدىن 4دىن 5 كىچە تەكلىپ قىلىش ، يەرلىك ئۇيغۇر زىيالىلىرى بىلەن بىرگە ھازىرقى ئىمتىھانغا ئاساسەن دىنىي ئادەت ، مىللى ئۆرۈپ - ئادەت ، يەرلىك تارىخىي تەرەققىياتنى ئاساس قىلىپ ئۇيغۇر تىلىدىكى دەرىسلىك كىتاپلارنى تۈزۈش . مائارىپ نازارىتى تەستىقلىغاندىن كىيىن قوللىنىش .

(2) چەتئەلدىن ئۇيغۇرچە ماتېرىياللارنى سىتىۋېلىش . ئىلى ، تارغاباتاي ، ئالتاي ، قەشقەر رايونلىرىدا ئالدى بىلەن مىللى ئوتتۇرا مەكتەپ ، پىداگوگىكا مەكتەپلىرىنى قۇرۇپ ، مەبلەغ سىلىپ مائارىپنى كەڭەيتىش .

(3) خەنزۇ - ئۇيغۇرغا ئورتاق دەرىسلىك تۈزۈشنى تېخىتىپ ، خاتالىقتىن ، خەلقنىڭ خاتا چۈشەنچىدە بولۇشىنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن ئايرىم تۈزۈش .

(4) تۆۋەن دەرىجىلىك باشلانغۇچتا خەنزۇچە دەرىس تەسىس قىلىمىسلىق ، يۇقۇرى دەرىجىلىك باشلانغۇچتا ئازراق خەنزۇ تىلى دەرىسى ئۆتۈش . ئوتتۇرا مەكتەپ ۋە پىداگوگىكا مەكتەپلىرىدە ئۇيغۇرچە - خەنزۇچە ئارىلاش

تۆتۈش.

(5) تۆتۈش ، پىداگوگىكا مەكتەپلىرىنى تەسىس قىلىشتا ئۇيغۇرلارنىڭ ئۆرۈپ ئادەتلىرىنى ئاساس قىلىش . مۇتەخەسس ۋە داڭلىق سەخسەلەرنى تەكلىپ قىلىپ دەرس تۆتۈشكە يېتەكچىلىك قىلدۇرۇش ، ئۆگەنگۈچىلەردە ئەتراپلىق قىزىقىش بولۇش ، ھەقىقەتنى ئەمىلىيەتتىن ئىزدەيدىغان كىرەكلىك ئىختىساس ئىگىسى تەربىيەلەش كىرەك .

(6) مەكتەپلەر رەھبەرلىرى مۇنەۋۋەرلەرنى تاللاپ ياشلارنىڭ ئەقلى - ئەخلاقى جەھەتتىن تەرەققىياتىنى ئىلگىرى سۈرۈش ، سىياسەتنى چوڭقۇر تونۇشنى مەقسەت قىلىپ يىڭى شىنجاڭنىڭ قۇرغۇچىلىرىنى يېتىشتۈرۈش .

(7) ھۆكۈمەت تاشكەنتتىن بارلىق ئۇيغۇرچە باسما ماشىنىلىرىنى كىرگۈزۈپ ئۇنى ئۈرۈمچىگە ئورنىتىش . ياكى خەلق پۇل توپلاپ ھۆكۈمەتكە مەلۇمات بەرگەندىن كىيىن سىتۇبۇلىشىغا روخسەت بېرىش ، كىتاپلارنى ھۆكۈمەت ماقۇللىقىنى ئالغاندىن كىيىن باسما بېرىش .

ھەقىقىي قۇدرەت تېپىش دىگەن نىمە ؟

مەيلى ئىنتېرنېت بولمىسۇن ياكى شىنخۇا كىتاپخانىسىدىكى كىتابلار بولمىسۇن ھەممىسىدە " ئەزىزلىرى زەئىپلەشكەن مىللەتنىڭ ئاياللىرى باھىشە بولىدۇ " ، " روھىيىتىمىزدىكى ئاجىزلىقلار " دىگەندەك گەپلەر دەۋىر سۈرگىلى خېلى ئۇزۇن بولدى . بۇ ناھايىتى نۇرمال ئەھۋال . چۈنكى ئۆزىنى ئىتراپ قىلىش ، ئۆزىنى تونۇش ، تەرەققى قىلىش ھەققىدە ئىزدىنىۋاتقان ئىنسانلار ئىچىدە بىز ئۇيغۇرلار بىرىنچىسى ئەمەس شۇنداقلا ئەڭ ئاخىرقىسى ئەمەس . مەيلى تەرەققى قىلغان ياۋروپالىقلار بولمىسۇن ، قەدىمى مەدەنىيەتكە ئىگە ئافرىقا ۋە شەرقى ئاسىيالىقلار بولمىسۇن بۇ ھەقتە ئىزلىنىش توختىماي داۋام قىلىۋاتىدۇ .

تەرەققى قىلغانلار ئالەم بوشلۇقىغا قاراپ يول ئالدى ، تەرەققى قىلمىغانلار ھېلىمۇ ئات - تۈگە بىلەن سودا يولى ئېچىۋاتىدۇ ، ئىنساننىڭ شۇنداقلا مەلۇم خىل مىللەت ۋە ئادەملەر توپىنىڭ ئۆزىنى مۇكەممەلەشتۈرۈش ۋە شۇ ئارقىلىق ئىلغار مىللەتلەر قاتارىغا قۇشۇلۇپ مېڭىش ئىستىكى بىر مەنۇتۇ توختاپ قالغىنى يوق .

دوكتۇر ئەسەت سۇلايماننىڭ سۆزى بويىچە ئېپىستاق " ھەر قانداق مىللەتنىڭ تەرەققىياتى تۈز سىزىق بويىچە ئىلگىرلىگەن ئەمەس ، بەلكى گاھ ئۆرلەپ گاھ پەسىيىپ تۇرىدىغان زەنجىرىسىمان ھالدا بىر پۈتۈنلىككە ئىگە بولغان " . بىزنىڭمۇ تارىختا گۈللەنگەن چاغلىرىمىز بولغان ، ئۇيغۇر مەدەنىيىتى سودىگەرلەر ۋە باشقا ساياھەتچىلەر تەرىپىدىن دۇنياغا تارقالغان . تەبىئى ئاپەت ۋە ئىچكى - تاشقى بېسىمنىڭ نەتىجىسىدە يىڭىلىق يارىتىلىشقا ئىمكان بولماي ، بىكىنىمچىلىك سەۋەبىدىن پىكىر قىلىش شەكلى دەۋىرگە ماسلىشالماي ، تەبەككۈر ئۇسۇلى يىڭىلانماي تاكى ئازات بولغان 49 - يىلغىچە جاھالەت ھەر خىل نام ھەرخىل ئىقىم سۈپىتىدە بىزنى ئالداپ بېسىپ كەلدى .

دۇنيادا يېڭى دەپ ئاتالغان نەرسىلەرنىڭ ھەممىسى پەقەت تارىخنىڭ تەكرارلىنىشى ، باشقىچە شەكىلدە ئىپادىلىنىشى خالاس . شۇڭا بىز چۇقۇم باشقىلارنىڭ تەرەققى قىلىش ، قۇدرەت تېپىش جەريانىدىكى ئالاھىدىلىكىنى ئۆرنەك قىلىشىمىز ، ئۆگىنىشىمىز كىرەك .

مىلادى يەتتىنچى ئەسىردە ئىسلام دىنى بارلىققا كەلگەندىن كىيىن ئىسلام دىنى " قۇرئان " ئارقىلىق ئىنسان ، ئائىلە ، جەمئىيەتنىڭ فونكىسىيىسى ۋە بۇرچىنى بەلگىلەپ جاھالىيەت دەۋرىدە قالغان ئەرەبلەرنى بىرلىككە كەلتۈرۈپ قۇدرەتلىك ئىسلام ئىمپېرىيىسى قۇردى . ئابباسىلار خانلىقى " يۈز كۈنلۈك تەرجىمە ھەرىكىتىنى " يولغا قۇيۇپ باشقا مىللەتلەرنىڭ ئەدەبىيات ، فىزىكا ، خېمىيە ۋە باشقا پەنلىرىنى ئەرەب يېرىم ئارىلىغا كەڭ تارقىتىپ ، ئالى بىلىم يۈرۈتلىرىنى قۇرۇپ ، ئالىملارنى چىللاپ كىلىپ نەچچە ئون يىل تىرىشىشى نەتىجىسىدە ئەرەب يېرىم ئارىلى جوڭگو ۋە قەدىمى يۇنانغا ئوخشاش دۇنيانىڭ مەدەنىيەت مەركىزىگە ئايلاندى . سېرىتنىڭ ئىلغار مەدەنىيىتىنى قۇبۇل قىلىشى نەتىجىسىدە ئەرەبلەر شۇ قەدەر گۈللەندىكى ئۆز سېڭىلىنى ئاكىسى ئالىدىغان ياۋايى مىللەتتىن دۇنيانىڭ خۇجىسىغا ئايلىنىپ خىرىستىئانلار پەقەت يىراقتىن نەپرەت بىلەن قاراپ تۇرمىسۇ باش كۆتۈرۈپ ياق دىيەلمەيدىغان ھالەتكە كەلدى .

بىر مەزگىل مائارىپ ۋە ئىسلاھات ئارقىلىق دۇنيانىڭ خۇجىسىغا ئايلانغان مۇسۇلمانلارنىڭ ئىمپىراتورى ئوردىغا مىڭلىغان گۈزەللەرنى يىغىپ قۇيۇپ يېرىم يالىڭاچ قىزلارنىڭ ئۇسۇلىنى نىپىز پەردە ئارقىسىدىن كۆرۈپ يۈزلەپ خۇنۇنلارنى ئېلىپ ، ئوخشىمىغان ئاپىدىن بولغان پەرزەنتلەر شاھلىق ئورنىغا كۆز تىكىپ ھىلە - مىكر

پىلانلاۋاتقان ، خەلقنىڭ ئاۋازى پادىشاھقا يەتمەيۋاتقان چاغدا ياۋروپالىقلار ئازاپ ۋە خورلۇق ئىچىدىن مۇسۇلمانلارنىڭ گۈللىنىش تارىخىنى تەتقىق قىلىپ ھەممە ئىش تەقدىر ۋە ئىلاھنىڭ ۋەھىيىسى ئارقىلىق بۇلىدۇ دىگەن قاراشنى قايتىپ ئىنساننى ۋە شەخسنى مەركەز قىلغان نەزىرىيىۋى ئاساسلارنى ئىلان قىلدى . مۇنداقچە دىگەندە شەيئىلەرنى بىلىش ئۈچۈن كۆرۈنۈش ۋە تەجرىبە قىلىش كىرەك دەپ قارالدى . مۇسۇلمانلار " مەسچىتكە كىرگەندە ئىشتاننىڭ پۇشقىقى ئۇزۇن بۇلۇش كىرەكمۇ قىسقىمۇ " دىگەندە ئەرزىمەس نەرسىلەر ئۈچۈن قېلىن دىننى كىتاپلارنى ئىزدەپ تالىپلار ئون يىل ئۇقۇپ موللا بۇلالامىۋاتقان چاغدا ياۋروپا ئەدەبىيات سەنئەت قايتا گۈللىنىش ھەرىكىتىنى قوزغاپ دىن بىلەن مائارىپنى ئايرىپ تاشلاپ مەكتەپلەرنى قۇرۇپ ھەقىقىي قۇدرەت تېپىشنىڭ بىرىنچى قەدىمى ۋە ئاساسى بولغان مائارىپ ۋە مەدەنىيەتنى تەرەققى قىلدۇرۇشقا باشلىدى .

ياۋرۇپانىڭ تەرەققىياتىنى تەتقىق قىلىپ خۇلاسەلەپ چىققان جامالىدىن ئاڧغانى " دەۋىر ئالغا باسدۇ ، بىر ئىزداتوختاپ قالمايدۇ ، مۇسۇلمانلار مۇشۇ نوقتىنى ئۆزلىرىنىڭ دىنىي ئەقىدىسىدىكى ئە جانلىق پىرىنسىپ قىلىش كىرەك ، مۇسۇلمانلار بارلىق پايدىلىق نەرسىلەرنى قۇبۇل قىلىشى ، بارلىق زىيانلىق نەرسىلەردىن ۋاز كېچىشى ، غەربنىڭ پەن - تېخنىكىسىنى قۇبۇل قىلىش ئارقىلىق ئىسلام دىنىنى قوغدىشى كىرەك ، ھەقىقىي ئىمان كۈنلارنىڭ ، يۈزلۈكلەرنىڭ شۇبھىلىك تەشەببۇسى ئۈستىدە ئەمەس ، بەلكى ھەقىقىي قابىللىق ۋە مۇستەھكەم دەلىل ئۈستىدە بولىدۇ " دەپ ئوتتۇرغا قويدى .

بۇ خىل قاراشنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىغان ئابدۇقادىر داموللا ، مەتبەلى ئەپەندىلەر شىنجاڭدا يېڭى مائارىپ ھەرىكىتىنى باشلىدى .

يۇقارقى گەپ شۇ يەردە قالسۇن .

ئوتتۇرا ئەسىردە ئىسلام دۇنياسىنىڭ مەدەنىيەت ۋە مەرىپەت ، سىياسى ۋە ئىقتىسادتا چىكىنىشى ، قۇرئان ۋە پەيغەمبەر ھەدىسلىرىگە خاتا ۋە گۇرۇھ مەنپەئەت نوقتىسىدىن تەدبىر بىرلىشى ، خۇراپاتلىقنىڭ ئەۋج ئېلىشى ئاھالىسىنىڭ ئاساسى قىسمى مۇسۇلمان بولغان ئۇيغۇر رايۇنىغا پاسسىپ تەسىر ئېلىپ كەلدى ، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ باشقا رايۇنىدا تۇمشىقىغا تېپىك يەپ لالما ئىت كەبى خورجۇن كۈتۈرۈپ كەلگەن ئاتالىشى " پەيغەمبەر ئەۋلادلىرى " ئۇيغۇر رايۇنىدا ئەمدىلا بېخىلىنىپ لېكىن ئىلغار پىكىرلىكلەر ۋە سەئىدىيە خانلىقىدىكى ئىلغار كۈچلەر تەرىپىدىن بېسىلپ ياتقان تەركى دۇنيا خۇراپاتلىققا كاتالىزاتور بۇلۇپ ئەڭ ئاخىردا ئۇيغۇر دىگەن ئىسىمىمۇ ئىستىمالدىن قىلىپ بىر پۈتۈن ئۇيغۇر گەۋدىسى يىمىرىلىپ قەشقەرلىك ، خۇتەنلىك ، ئاقسۇلۇققا پارچىلاندى . ئۇيغۇر شۇ دەۋىردىكى مائارىپنىڭ نىشانىنىڭ بۇلۇشى ۋە دىنىي ئەقىدىنىڭ يۈكسەكلىكىگە كۈتۈرۈلۈپ خۇراپاتلىققا ئايلىنىشى شۇ دەۋىردىكى ئۇيغۇر جەمئىيىتىنى ماددى ئىشلەپچىقىرىش ، ساپا ، نۇپۇس جەھەتتىن غايەت زور زىيانغا ئۇچراتتى . تەلۋىلەرچە دىنىي ئىتىقادتىن باشقا ھېچنەمىسى يوق نادان خەلق ئۆز ئارا ئاق تاغ قارا تاغ بۇلۇپ قىرغىن قىلىشىپ ئىنسانىي ھۇقۇق ، كىشىلىك قەدىر قىممەت ، نىكاھ ۋە كىشىلىك ئەركىنلىك ئىنسانىيەت تارىخىدا ئىبرەت بولغۇدەك دەپسەندە قىلدى . ھەتتا ئادەم بېشىدا قىزىل دەريا بويىدا خاتىرە مۇنار تىكلەندى . شۇندىن كىيىن ئازاتلىققىچە بولغان بىر دەۋىردە ئۇيغۇر دىيارىدا تۈگمەس ئىچكى جىدەل ، ئوخشىمىغان " ئىسلام " گۇرۇھلىرى ، ئوخشىمىغان ھەم پىشىمىغان نەزىرىيە ھۆكۈم سۈرۈپ ياك زىڭشىن دەۋرىگە كەلگەندە كولىمىناتسىيە نوقتىسىغا يەتتى .

بۇ ھەقتە نەزەر خۇجا ئابدۇ سەمەتوق : " مۇسۇلمانلار ئىچىدە نىمىشقا ئىلىم لازىم دەرىجىدە تارقالمىدى ؟ ھەقىقىي سەۋەبى بىرلا ، ئۇ بولسىمۇ پۇلنىڭ يوقلىقىدۇر ، كەمبەغەللىكنىڭ سەۋەبى بولسا بەك ئۇچۇق ، مىڭ نەچچە يىللاردىن بىرى داۋاملىشىپ كەلگەن ئىچكى نىزا تۈپەيلىدىن بىز ئۇقۇش ۋە باي بۇلۇشقا ئەمەس بەلكى بىر - بىرىمىزنى ئۆلتۈرۈش ۋە قىرغىن قىلىشقا ۋاقىت تاپالماي يۈرمىز ، بۇ يولدا سەرىپ قىلغان بايلىق ۋە كۈچىمىزنى ساۋاب ھىساپلايمىز ، قاراڭلار ئىسلام دۇنياسىغا ! كىم كىم بىلەن سۇقۇشىدۇ مۇسۇلمان مۇسۇلمانلار بىلەن سۇقۇشىدۇ ، مۇشۇ سۇقۇشقا كەتكەن پۇل ئىلىم - پەن ئىشلىرىغا ئىشلىتىلگەن بولسا مۇسۇلمانلار ئارىسىدا ئىلىم يامان ئەمەس تارقالغان بۇلاتتى " دەپ ھەسرەت بىلەن يازدى .

ئۇيغۇر تارىخىدا ھەر بىر دەۋىردە يىراقنى كۈرۈپ ئۆز خەلقى ئۈچۈن قۇربان بىرەلەيدىغان ئالىم ، زىيالى ، شائىر ، يازغۇچى چىقىپ تۇرغان . بىراق ئۇلارنىڭ ھەربىر ئىزدىنىشى ، ئۇرۇنۇشى مەغلۇپ بۇلۇپ تۇرغىنىمۇ يالغان ئەمەس . ساتقىن - مۇناپىقلارنىڭ ئىلغارلارغا تۆھمەت قىلىشى ، زىيانكەشلىك قىلىشى تارىخ سەھنىسىدە قايتا - قايتا ئوينىلىپ تۇرغان تىراگىدىيىگە ئوخشاش قايتا - قايتا تەكرارلانسىمۇ ئۇيغۇر ئانىلىرى ھەرخىل ئىسمىدىكى ئىلغارنى ئۇلاپ تۇغۇپ كىلىۋاتقان ئىدى . ئاۋام خەلق نەچچە يۈز مائارىپسىز قالغان بولغاچقا ئۇلاردا ئەڭ ئاساسى

بولغان قارشىلىق كۆرسۈتۈش ئېڭى ، گۇمان ئېڭى ، كىرىس ئېڭى يۇقىلىپ مەسچىت خانقانى كۆرسە ، ياكى ئەرەبچە ناخشا - مۇناجاتنى ئاڭلىسىمۇ يىغا تۇتىدىغان ، كۆڭلى يۇمشاق ، نادان ، كىم قاياققا تارتسا شۇ ياققا ماڭىدىغان ، ئۆز تەقدىرى ئۈچۈن ئويلىنىشى گۇناھ دەپ قارايدىغان بىر خىل جەمئىيەت مۇھىتى شەكىللەندى . ساياھەت ۋە جاسۇسلۇق ۋەزىپىسى بىلەن كەلگەن چەتئەللىكلەرمۇ " چېكىدىن ئاشقان دىنىي تەلۋىلىك بۇ خەلقنىڭ ئازاپ - ئۇقۇبەتلىرىنىڭ تۈپ يىلتىزى " دەپ قۇيۇپ ئۆتۈپ كەتتى .

نامراتلىق ساتقىن ۋە خائىنغا ئىدىيىۋى دەستەك بولدى ، ئاۋام خەلق ئاق - قارىنى غۇۋا بىلسىمۇ گەپ قىلىشقا پېتىئالدى ، ئۇيغۇر زىيالىلىرى بەزىلىرى بىر ئۆمۈر تىرىشىپ - تىرىشىپ بېقىپ ئاخىرى قان قۇسۇپ خۇدا دىگىنچە جەينامازغا يېقىلدى ، يېقىلمىغانلىرى ئابدۇخالىق ئۇيغۇر ، مەمتېلى ئەپەندىدەك ئەلەملىك كۈلۈپ تۇرۇپ جادۇغا باش قويدى .

چەتئەل تارىخىغا قاراپ باقساق ھازىرقى دۇنيادىكى يەتتە كۈچلۈك دۆلەتنىڭ ئىچىدە گىرمانىيە ، ئامېرىكا ، فىرانسىيە ، ياپۇنىيە قاتارلىق دۆلەتلەردە بىر خىل ئورتاقلىقنى بايقايمىز . نىمە دىگەندە مائارىپ . ھەقىقىي قۇدرەت تېپىشنىڭ بىرىچى زورۇر شەرتى ئاۋام خەلقىنىڭ ساپاسى بۇلۇشى ، بولغاندىمۇ يۇقىرى ساپاسى بۇلۇش كىرەك . ئەمدى گەپنى قايتۇرۇپ كىلىپ بىزنىڭ ھازىرقى ئەھۋالىمىز بىلەن باغلايلى . بىز ھازىر تەنقىت قىلىۋاتقان ، ئۇيغۇر جەمئىيىتى كۆڭۈل بۆلۈۋاتقان مەسىلە تەرەققىيات ، ئىقتىساد ، جەمئىيەتتىكى ئەخلاقسىزلىق ، زەھەر چىكىش ، ئەيدىز ، غۇرۇر ، كىرىسكە ئۇچراۋاتقان خاسلىق قاتارلىقلار . نۇرغۇن كىتاپلار يېزىلدى ، زەھەردەك سېسىق ئىبارلەر ئىشلىتىلدى . چېكىدىن ئاشقانلىرىدا ئىنكار قىلىنمىسىمۇ تىگىشلىك مەسىلە ئىنكار قىلىندى . ھەتتا مەسئۇلىيەتنى ئۇيغۇر زىيالىلار ئۈستىگە ئېلىش كىرەك دەپ زىيالىلارغا تىغ ئۇچى قارىتىلدى . مەسىلە ھەل بولىدىمۇ ؟ ياق ، ئۆز پېتى كىتىۋەردى . نىمە قىلىش كىرەك ؟

خوش ، ئەمدى ئۈستىدىكى گەپنى قۇيۇپ تۇرۇپ يەنە بىر نوقتىدىن پاراڭلىشايلى . مەركىزى تېلېۋىزىيە ئىستانسىسى " چوڭ دۆلەتنىڭ باش كۆتۈرۈشى " دىگەن چوڭ ھەجىملىك فىلىمنى قويغاندىن كىيىن دۆلەت ئىچى ۋە سېرتىدىكى مۇنبەرلەردە قاتتىق زىل - زىلە قوزغىدى . نەچچە كۈن ئاۋال چىڭخۇا داشۆنىڭ ياپۇنىيەگە تەكشۈرۈشكە بارغان پىروفىسسورى تەكشۈرۈشنى ئاياقلاشتۇرۇپ قايتىپ كەلگەندىن كىيىن بىزنىڭ GDP ياپۇنىيەنى ئىككى قاتلىغان بىلەن ئاۋام خەلقىنىڭ ساپاسى ياپۇنىيەگە يەتكىلى يەنە ئوتتۇز يىل پەرىق بارگەن دىگەن خۇلاسەنى چىقاردى . سىنگاپور سەھەر گىزىتى ئۇزۇن تەھلىل ماقالىسى ئىلان قىلىپ جوڭگولۇقلار ئەڭ ئاۋال ئۆز ساپاسىنى ئۆستۈرۈش كىرەك ، ھەربى كۈچىنىڭ تەرەققى قىلىشى ، GDP نىڭ ئېشىشى ھەقىقىي قۇدرەت تېپىشنىڭ شەرتى ، لېكىن ئۇ ھەقىقىي قۇدرەت تاپقانلىقتىن دىرەك بەرمەيدۇ . ئەڭ مۇھىمى ئاۋام خەلقىنىڭ ساپاسى چوقۇم ئۆسۈشى كىرەك دەپ خۇلاسە چىقىرىلىپ ، ئارقىدىن گىرمانىيەنىڭ قۇدرەت تېپىش سىرى ، ياپۇنىيەنىڭ قۇدرەت تېپىش سىرى ، ئامېرىكىنىڭ قۇدرەت تېپىش سىرى ، فىرانسىيەنىڭ قۇدرەت تېپىش سىرى دىگەن كىچىك تىمىلاردا ئايرىم - ئايرىم توختىلىپ ، ئىنچىكە تەھلىل ئېلىپ بېرىش ، سانلىق مەلۇماتلارنى ئانالىز قىلىش نەتىجىسىدە ھەقىقىي قۇدرەت تېپىشنىڭ تۈپكى ئاساسى ئۆمۈمى خەلقىنىڭ ساپاسىدا ، ساپانى ئۆستۈرۈشنىڭ ئاساسى ئۆسۈلى مائارىپتا ، شۇڭا ھەقىقىي قۇدرەت تېپىش ئۈچۈن چوقۇم مائارىپقا تايىنىش كىرەك دەپ خۇلاسە چىقاردى .

خۇ جىنتاۋ باش شۇجى 以人为本، 建立和谐社会 دىگەن چاقىرىقنى مۇنداقلا ئوتتۇرغا قويغان ئەمەس ، ئۇزۇن مۇددەتلىك كۆزۈتۈش ، تەنقىق قىلىش ، سېلىشتۇرۇش ئارقىلىق ئوتتۇرغا قويغان دەۋر بۆلگۈچ ئەھمىيەتكە ئىگە چاقىرىق . ئۇنى ئۈگىنىپلا قۇيۇش ، تەنقىق قىلىنمىسىمۇ توغرا پۈتۈنسىيە ئەمەس . ئۇ جوڭگونىڭ ئەمەلىي ئەھۋالى ، تەرەققىيات ئەھۋالى ، جەمئىيەت قۇرۇلمىسىغا ئاساسەن ئوتتۇرغا قويۇلغان چاقىرىق . بىز جوڭخۇا چوڭ ئائىلىسىنىڭ ئاساسلىق بىر ئەزا مىللىتى بۇلۇش سۈپىتىمىز بىلەن يۇقارقى تەھلىلنى سۇغۇققانلىق بىلەن ئويلىنىشىمىز كىرەك .

ئەگەر ساپا يۇقىرى بولغان بولسا ئەنخۇيدىكى بۇۋاق بالىلار ئۇزۇقلۇق قىممىتى ئىت يېمىنىڭ يۈزدىن بىرىگە تەڭ بولىدىغان يالغان سۈت پاراشۇڭى بىلەن بېقىلىپ ئۇزۇقلۇق يىتىشمەي بېشى يۇغىناپ كەتمىگەن بولاتتى ، سانائەتكە ئىشلىتىلدىغان ئىسپىرىت ، ھەتتا ئادەم سۈيىدۈكىدىن يالغان ماۋتەي ھارقى ياسىلىپ سېتىلمايتتى ، ۋاقتى ئۆتكەن دۇرا - ئۆكۈللەرگە يېڭى ماركا چاپلىنىپ سېتىلمايتتى ، ساختا ماشىنا تۇرمۇز مېيى بازارنى قاپلاپ كەتمىگەن بولاتتى . نىمىدىن دىرەك بىرىدۇ ؟ ساپا تۇۋەن ، مائارىپ ئۆز بۇرچىنى ئادا قىلالىمىغان ياكى ئالدىن كۆزلىگەن مەخسەتكە يەتمىگەن . بۇ ھەقتە شاڭخەيلىك بىر ئادۋوكات ئالەم كىمىمىز ئاسىمانغا چىقتى ،

لېكىن بىز پاكىنا نەرسىلەرنى يېيىشتىن ئەندىشە قىلۋاتىمىز ، يىمەكلىكتىن خاتىرجەم بۇلالىباۋاتىمىز دىدى ھەسرەت بىلەن . بۇ خىل مەسىلىلەرنى بازر باشقۇرۇش ، سۈپەت باشقۇرۇش ئۇرۇنلىرىغا تايىنىپ ياكى ئاممىۋى پاش قىلىش تېلىفۇنغا تايىنىپ ھەل قىلىپ بۇلۇش مۇمكىن ئەمەس ، پەقەت ئاۋام خەلقىنىڭ ساپاسىغا ، مائارىپقا تايانغاندىلا ھەل بولىدۇ .

ئۇيغۇر ئەنئەنىۋى ئەخلاقى ئاجايىپ گۈزەل ئەخلاق ، مەدەنىيەت ئىنقىلاۋى مەزگىلدە قېقىلىپ سۇقۇلۇشقا ئۇچراپ ، ھازىرقى دەۋردە ساپاسىزلىق تەرىپىدىن چۆرىۋېتىلگەن بولسىمۇ ئۇ ئۆزىنىڭ گۈزەللىكىنى ، قىممىتىنى يۇقاتقىنى يوق . مەھمان كۈتۈش ، يىمەك - ئىچمەك مەدەنىيىتى ، بالىلار تەربىيىسى ، توي ، نەزىر قاتارلىق پائالىيەتلەرنىڭ ئۆرۈپ - ئادەت ئاساسى جەھەتتىن تەرەققى قىلغان دۆلەتلەر دىن ئۆرنەك ئېلىپ ھازىر خەلقئارا ئۆلچەمگە ئايلانغان قائىدى - يۇسۇن بىلەن كۆپ پەرىقلەنمەيدۇ .

ئەلۋەتتە ، بىزدە پاهىشە يوق ، زەھەر چەككۈچى يوق ، ئوغرى - بۇلاڭچى ، قاتىل پاهىشۋاز يوق دەپ دىيەلمەيمىز . بۇ خىل ئەخلاقسىز قىلمىشلار ئۇيغۇرلار ئەڭ گۈللەنگەن دەۋرىدەمۇ ، خوجىلار دەۋرىدە خاراپ بولغان ۋاقىتتىمۇ بىر تارىخى ھادىسە سۈپىتىدە مەۋجۇت بۇلۇپ تۇرغان . شۇنداقلا باشقا مىللەتلەردىمۇ مۇتلەق تۈگىتىلگەن مەسىلە ئەمەس . ئىنسانلار جەمئىيىتى بولىدىكەن بۇ خىل ھادىسە مەۋجۇت بۇلۇپ تۇرىدۇ ، يۇقىرى ساپالىق تەرەققى قىلغان دۆلەتلەردىمۇ بۇ خىل ھادىسە ھازىرغىچە مەۋجۇت ، تۈگىتىلگەن يوق . لېكىن بۇخىل ھادىسىنى سان جەھەتتىن ئازايتىشقا بولىدۇ . ئازايتىش ئۈچۈن يەنىلا مائارىپقا ، ئاۋام خەلقىنىڭ ساپاسىنىڭ ئۆستۈرۈلىشىگە تايىنىش كىرەك . بۇ يەردە ئېيتىلغان مائارىپ توققۇز يىللىق مەجبۇرى مائارىپ ياكى ئالى مائارىپنى كۆزدە تۇتمايدۇ ، ئۇ 0 ياشتىن باشلىنىدىغان ئائىلە تەربىيىسى قاتارلىق نۇرغۇن مەزمۇننى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ . ناۋادا بىز يۇقىرىقىدەك ئەخلاقسىز قىلمىشلارنى كەسىپ قىلىۋالغان ياش - ئۆسمۈرلەرنى ئىز قوغلاپ تەكشۈرسەك ئۇلارنىڭ تۆتتىن ئۈچ قىسمىنىڭ ئائىلە تەربىيىسىگە مۇناسىۋەتلىكلىكىنى بايقايمىز . مائارىپ جوڭگولۇقلار چۈشەندۈرگەندەك ئۇنداق تارىخىي دائىرىدە ئەمەس ، ئۇ نۇرغۇن مەزمۇنلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ ، بۇ بىزنىڭ يەنە بىر قەدەم ئىلگىرلەپ تەتقىق قىلىشىمىزغا ئەرزىيدىغان مەزمۇن .

چىڭ سۇلالىسىنىڭ ئاخىرقى مەزگىلىگە كەلگەندە چىڭ خاندانلىقى كۈچلۈك دۆلەتلەر بىلەن ھاقارەتلىك شەرتنامىلەرنى ئىمزا قىلىپ چەتئەل پاراخۇتلىرىنىڭ زەمبىرىكى ئىشك ئالدىغا ئوغۇرلانغاندەك قىلچە نۇمۇس قىلماي ئۇلۇغ خاقان غەرىپ ياۋايىلىرىغا مەھر - شەپقەت ئاتا قىلدى دەپ تارىخىي پۈتۈكلەرنى پۈتۈپ تۇرغان ، كاڭ يۇۋېي لار يۈز يىل يېڭىلىققا كۈچۈش ھەرىكىتىنى قوزغاشتىن سەل بۇرۇن جوڭگولۇق زىيالىلار بىلەن ياپۇنىيىدىكى زىيالىلار دۈمبىسىگە ياۋروپادا گۈرۈچ بولمىسا ئاچ قالمايلى بىر خالتىدىن گۈرۈچنى يۇدۇپ غەرىپنىڭ قىممەت قارىشىنى ئۆگىنىشكە ماڭغان ئىدى . بۇنىڭ ئىچىدە غەرىپنىڭ ئىلغار ئىدىيىسىنى ئېلىپ كېلىشىنى ياپۇنىيىدىن فۇزى يۈجى بىلەن جوڭگودىن سۇن جۇڭشەن ئەپەندى بولدى .

مىيىجى يىلدىكى يېڭىلىققا كۈچۈشتىن بۇرۇن ياپۇنىيە گۈرۈچ تېرىش بىلەن بىلىق تۇتۇشنى ئاساس قىلغان ، ياۋروپالىقلار زەمبىرىكىنى ئىشك ئالدىغا توختىتىپ قۇيۇپ ھەر بىر توي قىلماقچى بولغان قىزنى ئاق تەنلىكلەر تۈكلۈك مەيدىسىگە بېسىپ بىر كىچە ياتقاندىن كىيىن كىيىۋالغانا تاپشۇردىغان بىچارە دۆلەت ئىدى . ھۇرۇنلۇق ، قاششاقلىق ، مەينەتلىك ، ياۋايىلىقتىن باشقا ھېچبىر يېڭىلىق يوق ئىدى . فۇزى يۈجى دىگەن ئۇرۇق ، پۇۋلىسە ئۇچۇپ كىتىدىغان بۇ چۇفۇر ئادەم ئامرىكا ، فرانسىيە ، ئەنگىلىيە قاتارلىق دۆلەتلەردە مىللەتنىڭ چىقىش يولىنى ئىزدىگەندىن كىيىن غەزەپلەنگەن ھالدا قايتىپ كىلىپ بۇرۇندىن باشلاپ ياپۇنىيە ئۇچراپ كەلگەن ۋە چۇقۇنغان كوڭزى - مىڭزى ئىدىيىسىنى جان - جەھلى بىلەن سۆكتى ، ھەتتا ياپۇنىيە گەرچە جۇغراپىيىلىك جەھەتتىن ئاسىيا غا تەۋە بولسىمۇ ئۇ چۇقۇم ئاسىيادىن چىقىپ كىتىشى كىرەك دەپ 脱亚论 دىگەن نەزىرىنى ئوتتۇرغا قويدى .

ھازىرقى ياپۇنىيە پۇلىنىڭ ئۈستىدە بۇ ئادەمنىڭ رەسمى بار . ئۇنىڭ بەزى قاراشلىرى ئەينى ۋاقىتتىكى جالالىدىن ئافغانى بىلەن يېقىنلىشىدۇ ، ئەلۋەتتە يەنە ماھىيەت جەھەتتىن پەرىقلىنىدىغان قىسمىمۇ بار .

بىز ماركسىزىمچىلار بىز ، ياپۇن بۇرژۇازىيىسىنىڭ ۋەكىلى ، ئەشەددى مىللەتچى ، غەرىپپەرەس ، بىر قېتىملىق دۇنيا ئۇرۇشىنىڭ كۈشكۈرۈتكىچىسى بولغان فۇزى نىڭ يەنە بىر تەرىپىنى ماركسىزىملىق نوقتىنەزەردە تۇرۇپ مېخنىنى قۇبۇل قىلىپ شاكىلىنى چىقىرىپ تاشلاپ ، بۇلۇپمۇ چەتنىڭ ئىلغار پەن - تېخنىكىسى ۋە مەدەنىيىتىنى قۇبۇل قىلىشقا دائىر قىسمىنى قۇبۇل قىلساق بولىدۇ .

كاڭ يۇۋىيلار "يېڭىلىق ئۈچۈن جوڭگودا تېخى قان تۈكۈلمىدى ، بىرىنچى بوپ مىنىڭ تۈكۈلسۇن " دەپ مەردانە ھالدا جازا سەھنىسىگە مىڭپەيۇ ، تۈركۈملەپ جوڭگولۇق ئۇقۇغۇچى پارخۇتنىڭ ئاستا بۇلۇمچىسىگە مۇكىنسىپ غەربىكە بېرىپمۇ تاكى جوڭگو كومپارتىيىسى قۇرۇلغىچە جوڭگونىڭ چىقىش يۇلىنى تاپالمىدى . نىمىشقا ؟ ئۇلار غەربنىڭ ماھىيەتلىك نەرسىلىرىنى بىلەلمىدى ، غەرب ئىدىيىسىنى جوڭگونىڭ ئەمەلىي ئەھۋالىغا بىرلەشتۈرەلمىدى ، ئەڭ مۇھىمى گىلاستۇك تاقاپ ، كاستىيۇم - بۇرۇلكا ، پەلتۇ كىيىپ كىلىپ ، كافىخانلارنى ئېچىپ ، تاماكنى چىشلەپ تۇرۇپ شىلەپسىنى سول قولىغا ئېلىۋېلىپ چىرايلىق قىزىلارنى يىتىلەپ مېڭىشتىن باشقا مەدەنىيەت ئەكىلەلمىدى . قىياپەت ئۆزگەردى ، مەردانلاشتى ، باشقىلار ھەۋەس قىلدى ، قىزىلارنى تۆت كۈچىدا بوينىدىن قايرىپ تۇرۇپ سۈيەلمىدى ، بىراق غەربنىڭ جوڭگوغا كىلىشكە تىگىشلىك نەرسىسىدىن بىرىمۇ كەلمىدى .

21-ئەسىرنىڭ قوڭغۇرىقى چېلىنىش بىلەن دۇنيادىكى مىللەتلەر ئابدۇقادىر جالالىدىن دىگەندەك ئۆز تەقدىرى ، تەرەققىياتى ھەققىدە ئويلىنىشقا باشلىدى . دەسلەپتە يەھۇدىيلار بالىسىنى تامدىن سەكرىتىدىكەن ، ياپۇنلار بۇۋاقنى چوڭ يولغا تاشلاپ قۇيۇپ ئۆزى ماڭمىسا يۈلمەيدىكەن ، تاماقتىن كىيىن مۇۋە يەيدىكەن دىگەندەك قاراشلار بارلىققا كىلىپ ئارقىدىن ئۇيغۇرنى سۈكۈپ تىللاش مودا بولدى . قوي گۆشىدىن باشلاپ چوڭ دادىمىزنىڭ ساقلىغىچە ھەممىسى خاتا بولدى ، ئوغرىنىڭ ، جالاپنىڭ ، ھەزىلەكنىڭ ، ئاقچىنىڭ ھەممىسى ئۇيغۇر بولدى ، خۇددى باشقا مىللەتلەر جەننەتتىن ئەمدى چىققاندا . نەتىجىدە ئۇيغۇرلار ئۇيغۇرنى سۈيىمەن دەپ تۇرۇپ بىر قاچا تاماقنى نىسىگە بىرىشتىن قورقۇدىغان بوپ قالدى . يەھۇدىي بالىسىنى تامدىن سەكرەتسە ئۆزىنىڭ ئىشى ، ياپۇن بالىسىنى يۈلمەيدىكەن ئۆزىنىڭ ئۆرۈپ - ئادىتى ، ئۇلارنىڭ قۇدرەت تېپىشنىڭ سىرى كۈندۈلۈك تۇرمۇش ئادىتىدەمۇ ؟ ياق ، مائارىپتا ، ساپادا ، ئائىلە تەربىيىسىدە .

ئۇيغۇرنى تىللاش مودا بۇلۇشتىن بارا - بارا قالغان كىيىن بىر قىسىم ئاقكۆڭۈل ئەمما داۋاملىق كىتاپ ئوقۇمىسا بولمايدىغان كىشىلەر ، نىيىتى خالىس ئەمما كۈزۈتۈشكە ئەھمىيەت بەرمەي ، ماھىيەتنى تاشلاپ يۈزەكى نەرسىلەرنى بەك تەھلىل قىلىدىغان كىشىلەر دىنىي ئىتتىقادىمىز سۇسلاپ كەتكەچكە دەپلا گەپ باشلاپ ھەممە گۇناھنى شۇ ياققا ئارتىپ يەنە بىر يېڭى ئېقىم بارلىققا كەلدى . ئۇنى خاتا دىيەلمەيمىز ، بىراق مەسىلىنىڭ ماھىيىتى شۇ يەردە دەپ كىسىپ دىيەلمەيمىز .

ئامرىكىلىق مۇسۇلمان ئەمەس ، ياپۇنلۇقمۇ مۇسۇلمان ئەمەس ، ئىنگىلىز ، نىمىس ، فىرانسۇزمۇ مۇسۇلمان ئەمەس . ئۇلار قۇدرەت تاپالدى ، راۋاجلاندى ، ئەيدىزنى كونتورۇل قىلالىدى ، دىمەك مەسىلە بىز ئويلىغاندەك ئاددى ئەمەس . ئىتتىقاد چۇقۇم بۇلۇشى كىرەك ، ئىتتىقادىمىز ئادەم ھەر قانداق يامان ئىشنى قىلىۋېرىدۇ ، چۈنكى ئۇنى چەكلەپ تۇردىغان سېرىتقى كۈچ يوق ، ئۇ قۇردىغان ئىلاھىي كۈچ يوق ، بىراق خىروستىن يۆتكەشتىن بۇرۇن نەزىر بىرىپ ، يالڭاچ ئۇسۇلغا چىقىشتىن بۇرۇن بىسىملا دىيىشتىن قارىغاندا مائارىپ تەربىيىسى كۆرمىگەن ، ساپاسىز ئادەملەرگە نىسبەتەن دىنمۇ چەكلەش كۈچىنى يۇقىتىدىكەن ، چۈنكى ئۇ دىننى بىر ئىتتىقاد سۈپىتىدە ئەمەس بەلكى ئۆستەڭ كولاشقا چىقىدىغان ھاشار سۈپىتىدە قۇبۇل قىلغان . ئۇنداقتا ھەقىقىي ئىتتىقادنى تۇرغۇزۇش ئۈچۈن قانداق قىلىش كىرەك ؟ يەنىلا مائارىپقا ، مائارىپ بىلەن بارلىققا كەلگەن ساپاغا تايىنىمىز . ساپا بولغاندىلا ئۇ مۇسۇلمانچىلىقنى ، ئىنساننىڭ بۇرۇچ ۋە ئىتتىقادىنى ، ئائىلىنىڭ فونكسىيىسىنى چۈشىنىلەيدۇ ، بۇنداقتا قۇبۇل بولغان ئىتتىقاد مۇستەھكەم بولىدۇ .

كۆپ نەرسىلەرنى سۆزلەپ كەتتۇق ، لېكىن ھەقىقىي قۇدرەت تېپىش دىگەن نىمە ؟ دىگەن مەسىلە بىلەن ئۇنىڭ ئالدىنقى شەرتى بولغان ساپا ۋە مائارىپنى تىلغا ئېلىپ ئوتتۇق . بۇنى يەنە ئىنچىكە سۆزلىسەك سەھىپە كەڭىيىپ كىتىپ ئاپتۇرنىڭ خىزمەت بېسىمى ئېشىپ كىتىدۇ . خۇددى زور دۇنكام دىگەندەك دۇنيادا يامانلىق بىلەن ياخشىلىق ، گۈزەللىك بىلەن زەزىللىك ، ساختىلىق بىلەن چىنلىق مەڭگۈ كۈرەش قىلىپ تۇرىدۇ ، بىر تەرەپنىڭ مۇتلەق غەلبە قىلىشى مۇمكىن ئەمەس . ھەممىمىز ئىزدەنگۈچى ، ئىزدەنەيلى

خىروستىن ، ئىپپەت - نۇمۇسنى سېتىش ، ساختىپەزلىك ، ھاراقكەشلىك قاتارلىق ئىللەتلەرنى پۈتۈن مىللەتنىڭ خاتالىقى سۈپىتىدە ئەمەس ، ئىقتىسادىي ئامىل ، جەمئىيەت ئامىلى قاتارلىق تەرەپلەردىن مۇۋاپىق تەھلىل قىلىپ تەنقىد قىلساق بولىدۇ . چۈنكى ئۇيغۇرلاردىمۇ نۇرغۇن ساپالىق كىشىلەر بار ؟ ئۇيغۇر پاكىتى بار يەردە سىچۈەنلىك ، خېنەنلىك ، گەنسۇلۇق ئوخشاش بار ، بۇ بىر جەمئىيەت ھادىسىسى . ھەتتا ياۋروپا ۋە ئامرىكىدىكى دوكتۇر ، ماڭستىر ئىچىدىمۇ بار . بۇنى مىللىي بېسىم قىلۋالساقتا توغرا بولمايدۇ .

ئابدۇرېھىم ئۆتكۈر، زوردۇن سابىر، ئابدۇشۈكۈر مۇھەممەتسىم قاتارلىق يازغۇچىلىرىمىز ئۇيغۇرنى تىللىغىدەك ئابرويغا، بىلىمگە، تەجرىبىگە ئىگە ئىدى، تىللىسىمۇ دۇنيادىكى ئەڭ سېسىق، ئەڭ ئەدەبىي، ئەڭ ساتىرىك تىللار بىلەن تىللىغىلى سەۋىيىسى يىتەتتى، بىراق دىققەت قىلساق ئۇلار بۇ تەرەپتە بەك ئىھتىياتچان، بۇلۇپۇ، مىللەت، زىيالىي، دېھقان دىگەن چوڭ ئۇقۇملارغا كەلگەندە ئۇلار بۇ ھەقتىكى پاراڭلاردىن قانچىدىن قانچىدىن ئاساس قىلىپ گەپ قىلغان. دېمەك ئۇلار مەلۇم نەرسىلەرنى بىزدىن بۇرۇن ئويلاپ يەتكەن. ئۇلار خەلقىمىزنىڭ قەلبىدە ھۆرمەتكە سازاۋەر كىشىلەر، موتىۋەتلەر، بەزى گەپلەرنى يەڭگىلىك بىلەن دىمەسلىكىدە چۇقۇم بىر داۋىلىسى بار. بۇ يەنە ئىزدىنىدىغان بىر يېڭى تىما .

كارخانا

سىز مىللى مەدەنىيەت ۋە ئەنئەنىللىرىمىزنىڭ زامان شۇقۇنلىرى ئىچىدە ئون-تىنسىز غايىپ بۇلۇپ كىتىشىنى خالامسىز؟ سىز ئىپتىخار تۇيغۇللىرىمىزنى ئويغىتىپ، غورۇر ۋە ئىشەنچىمىزنى ئۇلغايتىپ كىلىۋاتقان باشلامچى كارخانىللىرىمىزنىڭ ۋەيران بولغان، نۇرغۇن ئىشچى-خىزمەتچىلەرنىڭ ئىشىزلىق كۈچىسىدا سەرسان بولغان ھالىتىنى كۆرۈشنى خالامسىز؟ سىز بىر مۇناپىق ياكى ۋىجدانگىزنى ئىت يەپ كەتكەن ئادەم بولمىسىڭىزلا

خالمايسىز! ئەكسىچە، ھەر بىر ئۇيغۇر، ئۇيغۇر مەدەنىيىتىمىز، مىللى كارخانىللىرىمىزنىڭ بايراقدارى بولغان «ئارمان»، «ئىخلاس»، «ئامىن»، «گۈل يۈرەك»... شىركەتلىرىمىزنىڭ دۇنياۋى سەھنىدە پارلىشىنى، «ئۇيغۇرسوفت» قا ئوخشاش يۇمشاق دىتال شىركەتلىرىمىزنىڭ دۇنياۋى سەۋىيىدىكى يۇمشاق دىتاللارنى ئىشلەپچىقىرىشىنى ئۈمىد قىلىدۇ! چۈنكى، ئۇلارنىڭ تەرەققىياتى يالغۇز شۇ كارخانا، شۇ شىركەتكىلا تەئەللۇق بۇلۇپ قالماي يەنە ئۇيغۇر مەدەنىيىتىمىزنىڭ، ئۇيغۇر ئىختىسادىمىزنىڭ تەرەققىياتى. ئۇلار ئۆز تەرەققىياتى بىلەن بىرگە ئۆزى تەۋە بولغان مەدەنىيەت تۈركۈمىمىزنىڭ مەدەنىيەت ئەنئەنىللىرىمىزنى باشقىلارغا تۇنتىدۇ. مۇنداقچە ئېيتقاندا، مىللى كارخانىلارنىڭ تەرەققىياتى ۋە دۇنياغا يۈزلىنىشى گەمەلىيەتتە بىر خىل مەدەنىيەت ئاڭ-فورماتسىيىسىنىڭ تەرەققىياتى ۋە دۇنياغا يۈزلىنىشىدۇر.

ئۇنداقتا ئاشۇ شىركەت - كارخانىلارنىڭ تەرەققى قىلىشى نىمىگە باغلىق؟ كىمىنىڭ قولى ئارقىلىق ئەمەلگە ئاشىدۇ؟

بىز شۇنداق جاۋاب بىرەلەيمىزكى، ئۇلارنىڭ تەرەققىياتى تەكلىماكاننىڭ گىرۋىكىدە غەمگە چۆكۈپ ئولتۇرغان دېھقان؛ ئالىي مەكتەپ قوينىدىكى «سىز»؛ ئالدىراش تۇرمۇش رىتىمىدە پالاقلاپ يۇرۇۋاتقان «ئۇ»؛ بور توزانلىرىنى ئاسمانغا يۇلتۇز قىلىپ چېچىۋاتقان «مەن» ئارقىلىق ئەمەلگە ئاشىدۇ. سىز ياكى مەن ئاشۇ شىركەتلەرنىڭ تەرەققى قىلىشى ياكى ھالاك بۇلۇشى، كىيىنكى قەدەمدە مىللى مەدەنىيەتنىڭ، ئۇيغۇرچە ئاڭ-فورماتسىيىنىڭ تەرەققى قىلىشى ياكى ھالاكتىنى بەلگىلەيمىز!

ئۇيغۇر سوفت شىركىتىدىكى ئالىم ئەھەت ئەپەندى ئويۇشتۇرغان بىر قېتىملىق لىكسىيىدە، ئۇيغۇرچە يۇمشاق دىتاللار ۋە ئۇنىڭ كەلگۈسى توغرىسىدا گەپ بولغاندا، بىرەيلەن ئالىم ئەھەت ئەپەندىدىن: «ئۇيغۇرچە يۇمشاق دىتال سەۋىيىسى دۇنياۋى سەۋىيىدىن ناھايىتى ئارقىدا قالغاننىڭ ئۈستىگە نۇرغۇن خىرىسقا دۈچ كەلدى. بىزنىڭ

قەدىمىز تەرەققىيات سەۋىيىسىگە ماسلاشمىغاچقا باشقىلار ئىشلىگەن يۇمشاق دىتاللار بازارلارنى ئىگەللەپ كىتىۋاتىدۇ. سىز دىيارىمىزدا مۇشۇ ساھەدىكى نۇپۇزلۇق كىشى، سىز ئۇيغۇرچە يۇمشاق دىتال بازىرىنىڭ كەلگۈسىگە قانداق قارايسىز؟ «دەپ سۇرغاندا ئالىم ئەھەت ئەپەندى بىردەم تۇرۇپ كىتىپ: «بۇ سۇئالغا بىرىدىغان جاۋابىم شۇكى، مەن باشقىلارغا بىر نەرسە دىيەلمەيمەن. ئەمما ئۆزۈم شۇنداق ھۆددە قىلمەنكى، مەن ئىشلەتكەن كومپىيوتىردا چوقۇم ئۇيغۇرچە يېزىق ۋە ئۇيغۇرچە يۇمشاق دىتال بۇلىدۇ؛ مېنىڭ بالام ۋە ئايالىم ئىشلەتكەن كومپىيوتىردا چوقۇم ئۇيغۇرچە يېزىق ۋە ئۇيغۇرچە يۇمشاق دىتال بۇلىدۇ» دەپ جاۋاب بەردى. بالىلار بىر نەرسىنى چۈشەنمىگەندەك بىردەم تۇرۇپ قىلىشتىيۇ، ئارقىدىنلا ھەممىسى قايىللىق بىلەن باش لىگىشتىتى. قارىماققا ئالىم ئەھەت ئەپەندىنىڭ گىپى سۇئال بىلەن تازا باغلىنىشى يوقتەك تۇرىدۇ. لىكىن تېگى – تەكتىدىن ئالغاندا ئۇ ئەڭ چوڭقۇر، ئەڭ ماھىيەتلىك باغلىنىشىنى ئىپادىلەپ بەرگەن.

ئىشلەپچىقارغان مەھسۇلاتلىرىنى سېتىۋالدىغان خېرىدار بولغاندىلا، شىركەت تېخىمۇ كۆپ مەھسۇلاتلارنى ئىشلەپچىقىرايلىدۇ، يېڭى تۈرلەرگە قۇرقىماي مەبلەغ سالالايدۇ. شۇڭلاشقىمۇ سودىدا: «خېرىدار – خۇدا» دەپ تەمسىل قىلىنىدۇ. راست، بىر قىسىم شىركەتلەر ئاۋۋال ئۆزلىرى ئىھتىياج شەكىللەندۈرۈپ، ئاندىن مەھسۇلات ئىشلەپچىقىرىدۇ، ئاخىردا ئۆز مەھسۇلاتلىرى بىلەن ئۆزلىرى شەكىللەندۈرگەن ئاشۇ ئىھتىياجنى قاندۇرۇپ پايدا ئالالايدۇ. ئەمما بۇ مونوپول خاراكتىرىدىكى شىركەتلەرگە ماس كېلىدۇ. ئەكسىچە، بىزنىڭ مىللىي كارخانىلىرىمىز ئاشۇنداق مونوپوللۇقلار ئىچىدىن خۇددى قىيا تاش ئارىسىدىن كۆكلەپ چىققان گىياھتەك كۆكلەپ چىققاندا، ئاشۇ خىل كۆكلەشلەرگە ئەل سۆيەر ئوغلانلارنىڭ يۈرەك قېنى، تەۋەككۈلچىلىكى سىڭگەن. ئەمدى ئۇ پەرۋىش قىلىشقا، قوغداشقا، يىتەكلەشكە مۇھتاج. گىياھ دەسلەپتە ئۈنۈمىدە ئىنتايىن ئاجىز بۇلىدۇ، ئەمما ئۇ ئۆسكەندە، باراقسانلىغاندا بولسا شۇنى ئۆستۈرگەن ئادەملا ئەمەس، يەنە نۇرغۇن ئادەم ئۇنىڭدىن مەنپەئەتلەنەلەيدۇ، ئۇنىڭ سايىسىدا سالقىندايدۇ.

مەن شۇنداق بىر ئادەتنى يىتىلدۈرگەن: بىر نەرسە سېتىۋالسام ئوخشاش مەھسۇلات ئىچىدە ئۆز شىركەتلىرىمىز ئىشلەپچىقارغان مەھسۇلاتنى ئازراق قىممەت بولسىمۇ، سۈپىتى باشقا مەھسۇلاتلارغا يەتمىسىمۇ يەنىلا شۇنى سېتىۋالاتتىم. مىللىي كارخانىلىرىمىزنىڭ مەھسۇلاتلىرىنى سېتىۋېلىش ئۇلارنى قوللىغىم، ئۇلارغا تەرەققىيات پۇرسىتى يارىتىپ بەرگەنم، مىللى مەدەنىيىتىمىزنىڭ مەۋجۇتلىغى ۋە ئۇنىڭ تەرەققىياتىغا كۈچ قوشقىنىم ئىدى. چۈنكى ئۇلار نۇرغۇن «مەن» لەرنىڭ قوللىشى ئاستىدا تەرەققى قىلسا، ھەتتا چەتئەللەرگىچە تەرەققى قىلسا، چەتئەللەرگە ئۆز مەھسۇلاتلىرىنى سېتىش بىلەن بىرگە ئۇيغۇر مەدەنىيىتىمىز ئۇلارغا «ساتاتتى»، ئىستىمال قىلدۇراتتى. باشقىلار مېنىڭ كىملىكىمنى ئاشۇلار ئارقىلىق تونۇيتتى. مېنىڭ يەنە ئۇلارنىڭ مەھسۇلاتىنى سېتىۋالغىنىم خوتەندىكى، قەشقەر كونا شەھەردىكى ياكى قەشقەر يېڭى شەھەردىكى بىر ئوقۇغۇچىنىڭ ئوقۇشىغا ياردەم قىلغىنىم ئىدى. ئۇلار مەندەك ئىستىمالچىلىرىغا رەھىمەت ئېيتىش يۈزىدىن ئاشۇ سەبەبلەرگە ئوقۇش شارائىتى ھازىرلاپ بىرەتتى. ئاشۇ سەبەبلەر ئىچىدىن كەلگۈسىدە دۇنياۋى ئالىملار چىقىمايدۇ دەپ كىم

ئېيتالايدۇ؟ بىزنىڭ بىر كارخانىنىڭ مەھسۇلاتىنى سېتىۋېلىشىمىز ئاددى ھالدىكى بىز مەنپەئەتلىنىدىغان كارخانا پايدا ئالدىغان جەريان ئەمەس. ئاشۇ كارخانىلارنى قۇرۇۋاتقان ئەزىمەتلەردە پۇل تېپىشتىن ئىبارەت ئارزۇدىن باشقا تېخىمۇ يۈكسەك بىر ئارزۇ – مىللىي مەدەنىيەتنى تەرەققى قىلدۇرۇش، مىللىي گەۋدە سۈپىتىدە دۈچ كەلگەن مەسىلىلەرنى ھەل قىلىش، مىللەتنى، خەلىقنى تەرەققىياتقا باشلاشتىن ئىبارەت بىر ئىستەك يۈرەكلىرىدە يالقۇنچاپ كۆيۈپ تۇرىدۇ. ئۇنداق بولمىسا ئالىم ئەھەت ئەپەندى لوندۇن ۋە ئامرىكىدىكى ئاكىللىرىنىڭ: «بۇياققا كەل، ئاشۇ بىلىمىڭ بىلەن يۇقىرى تەمىناتلىق خىزمەت تاپالايسىن، قاچانغىچە 30 يۈەنگە ئەلگاتىپ سېتىپ يۈرۈپسەن» دېيىشىگە پەرۋا قىلماي «ئۇيغۇرسوفت» نى دەپ بۇ يەردە قالمىغان؛ دوكتور خالىمۇرات غۇبۇرمۇ يۇقىرى ئىش ھەققى ۋە خىزمەت شارائىتىنى تاشلاپ چەتئەلدىن يېنىپ كىرمىگەن؛ رادىل ئابلامۇ ھازىرقى ئىگىلىگىنىنىڭ قەنتىنى چاقماي «ئۆگىنىمەن، تەرەققى قىلدۇرىمەن» دەپ پايپاسلاپ يۈرمىگەن بۇلۇر ئىدى... ئۇلارنىڭ نەزىرىدە پۇلدىنمۇ مۇھىم بىر نەرسە بار ئىدىكى، ئۇلار شۇنىڭ ئۈچۈن ئۆزلىرىنىڭ راھەتلىرىدىن ۋاز كەچكەن، ئۆزۈڭلۈكسىز تىرىشقان ۋە يۈرەك قېنىنى سەرپ قىلغان ئىدى.

دىمەك، ئۇيغۇر كارخانىچىلىرىنىڭ، تېخىمۇ چۇڭقۇرلاپ ئېيتساق مىللىتىمىز ۋە مەدەنىيىتىمىزنىڭ تەرەققىياتى يەنىلا ئۆزىمىزنىڭ قولىدا. مىللىي كارخانىللىرىمىزغا، مىللىي مەدەنىيىتىمىزگە تەرەققىيات پۇرسىتى ھازىرلاپ بىرەمدۇق ياكى ئۇلارنى ھالاكەت يولىغا باشلامدۇق بۇ ئۆزىمىزگە باغلىق.

ئاخىردا مۇنداق بىر ھېكايە بىلەن يازمامنى ئاخىرلاشتۇرىمەن:

چەتئەلدىكى بىر يەھۇدىلار مەھەللىسىدە بىر يەھۇدىي بار بۇلۇپ، باشقا يەھۇدىلار ئۇنى «ئاچكۆز، ئالدامچى» دەپ بەكمۇ يامان كۆرىدىكەن. كۈنلەرنىڭ بىرىدە ھېلىقى «ئاچكۆز، ئالدامچى» دەپ ئاتالغان يەھۇدىي مەھەللىنىڭ چېتىدە دۇكان ئېچىپتۇ. ھەيران قالارلىقى، شۇ مەھەللىدىكى يەھۇدىلار خېلى يەرلەردىن، نۇرغۇن دۇكانلاردىن ئاتلاپ كىلىپ ئۇنىڭ دۇكىنىدىن نەرسە - كېرەك سېتىۋالدىكەن. بىر چەتئەللىك بۇنى چۈشەنمەي قوشنىسىن سۇراپتۇ: «سەن پالانچىنى ئالدامچى، ئاچكۆز دەپ تىللاۋاتاتتىڭ، ئەمما يەنە ئۇنىڭ دۇكىنىدىن نەرسە - كېرەك سېتىۋالدىكەن نەغۇ؟» دەپ سۇراپتۇ. ھېلىقى يەھۇدىي: «ئۇنىڭ ئالدامچى، ساختىپەزلىكى راست، ئەمما ئۇ سودىدىن پايدا ئالسا ئاشۇ پۇللارنىڭ بىر قىسمى بىلەن باللىرىنى تەربىيەلەيدۇ، بەلكىم باللىرى ياراملىق ئادەم بۇلۇپ يەھۇدىيلار ئۈچۈن چوڭ ئىشلارنى قىلىپ بىرەلىشى مۇمكىن» دەپ جاۋاب بېرىپتۇ.

چەتئەللىرىدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ نوپۇسى

1828 - يىلى جاھانگېر خوجا توپلىشى مەغلۇپ بولغاندىن كىيىن شىنجاڭدىن ھازىرقى ئۆزبېكىستاننىڭ پەرغانە ۋادىسىغا خېلى كۆپ ئۇيغۇرلار كۆچكەن، لېكىن كۆچكەنلەرنىڭ سانى ئېنىق ئەمەس.

- (2) 1847 - يىلىدىكى ۋەلىخان تۆرە قوزغىلىڭىدىن كېيىن ھازىرقى ئۆزبېكىستانغا ۋەلىخان تۆرە باشچىلىقىدا 85 مىڭدىن 160 مىڭغىچە ئۇيغۇرلار كۆچكەن.
- (3) 1878 - يىلى چىڭ سۇلالىسى قوشۇنى شىنجاڭنى قايتۇرۇۋالغاندىن كېيىن ياقۇببەگنىڭ ئوغلى بەگقۇلبەگ ۋە ھېكمىخان تۆرلەر باشچىلىقىدا ئىلگىرى چارروسىيەگە تەۋە بولغان ھازىرقى قازاقىستان، ئۆزبېكىستان، قىرغىزىستانلارغا نۇرغۇنلىغان ئۇيغۇرلار كۆچكەن، لېكىن كۆچكەنلەرنىڭ سانى ئېنىق ئەمەس.
- (4) 1881 - يىلىدىن 1884 - يىلىغىچە چارروسىيەنىڭ مەجبۇرى كۆچۈرۈشى بىلەن 100 مىڭدىن ئارتۇق ئۇيغۇرلار چارروسىيە تەۋەسىگە كۆچكەن.
- 1830 - يىلى قوقان خانى مۇھەممەد ئەلىخان قەشقەرگە ھۇجۇم قىلىپ مەغلۇپ بولۇپ چىكىنگەندە 70 مىڭ ئۇيغۇر بىللە چىكىنگەن ۋە ئۇلار تاشكەنتكە ئورۇنلاشتۇرۇلغان.
- (5) 1937 - يىلى مەھمۇت مۇھىتى بىلەن بىرلىكتە بىر قىسىم ئۇيغۇرلار كەشمىر، ھىندىستان، سەئۇدى ئەرەبىستان قاتارلىق جايلارغا كۆچكەن، لېكىن سانى ئېنىق ئەمەس.
- (6) 1949 - يىلى مۇھەممەد ئىمىن بۇغرا، ئەيسا ئالىپتىكىن باشچىلىقىدا تەخمىنەن 750 ئادەم كەشمىر، تۈركىيە قاتارلىق جايلارغا كۆچكەن.
- (7) 1962 - يىلى جۇڭگو - سوۋېت مۇناسىۋىتى يامانلاشقاندىن كېيىن چۆچەك ئارقىلىق 60 مىڭدىن ئارتۇق ئادەم سوۋېت ئىتتىپاقىغا كۆچكەن.
- ئۇيغۇرلار ئاساسى گەۋدىسى جۇڭگودا بولغاندىن باشقا ھازىر يەنە ئۆزبېكىستان، قازاقىستان، قىرغىزىستان، سەئۇدى ئەرەبىستان، تۈركىيەنىستان، موڭغۇلىيە، تۈركىيە، ھىندىستان، پاكىستان، تاجىكىستان، ئافغانىستان، ئامېرىكا، ئەرەب بىرلەشمە خەلىپىلىكى، ئىئوردانىيە، ياپۇنىيە، كانادا، گېرمانىيە، ئاۋۇستىرالىيە، يېڭى زېلاندىيە، شىۋېتسىيە، ئەنگىلىيە قاتارلىق دۆلەتلەردىمۇ بار. تۆۋەندە يۇقىرىدىكى دۆلەتلەردىكى ئۇيغۇرلارنىڭ نوپۇس ئىستاتىستىكا ئەھۋالى بىلەن تونۇشۇپ چىقىمىز.
- (1) ئۆزبېكىستاندا 680 مىڭ ئۇيغۇر بار. تارىخى نوقتىدىن قارىغاندا ھازىر ئۆزبېكىستاننىڭ پەرغانە ۋادىسىدا 6 - 7 مىليون ئۇيغۇر نەسلىلىك خەلق ياشايدىكەن. 1920 - يىلى سوۋېت ئىتتىپاقىدىكى ئۇيغۇرلاردىن چىققان ئابدۇللا روزىباقيېۋ ئۆزبېكىستاننىڭ پەرغانە ۋادىسىغا كۆچۈپ كېلىپ ئولتۇراقلاشقان ئۇيغۇر ئاھالىسىنىڭ 600 مىڭدىن ئاشقانلىقىنى جاكارلىغان. 1930 - يىلى سوۋېت ئىتتىپاقى ئېلان قىلغان نوپۇس ئىستاتىستىكىسىدا بۇ سان بىر ھەسسە كېيىنچە 300 مىڭغا چۈشۈپ قالغان. 1937 - يىلى ئىستالىن قوزغىغا «ئەكسىل ئىنقىلاپچىلارغا زەربە بىرىش ھەركىتى» دە، مەركىزى ئاسىيادىكى ھەرىكىتنىڭ تىغ ئۇچى ئاساسلىقى ئۇيغۇرلارغا قارىتىلغان بولۇپ، ئۇيغۇرلاردىن يېتىشىپ چىققان يۇرت كاتتىلىرى قىرغىن قىلىنغان، ھايات قالغانلىرىنى بولسا قەيەردە ياشىغان بولسا ئۆزىنىڭ مىللى كىملىكىنى شۇيەردىكى مىللەتلەرنىڭ مىللى كىملىكى بىلەن ئاتاشقا مەجبۇر قىلغان. ئاساسەن ئۆزبېك نامى بىلەن ئاتالغان. 1950 - يىلى ۋە 1960 - يىللىرىغا كەلگەندە ئۇيغۇر دىگەن نامنى قوللىنىش چەكلەنگەن، قوللانغانلار كەمىتىلگەن ۋە سىياسى يەكلەشلەرگە ئۇچرىغان. 1979 - يىلىدىكى سوۋېت ئىتتىپاقىنىڭ بىر قېتىملىق نوپۇس ئىستاتىستىكا مەلۇماتىدىن قارىغاندا ئەسلىدىمۇ كېيىنچە ئېيتىلغان 600 مىڭ دىگەن سان 29 مىڭ 104 كە چۈشۈرۈلگەن، 1989 - يىلى 35 مىڭ 700 بولغان. ھازىر ئۆزبېكىستاندا زادى قانچىلىك ئۇيغۇر ياشاۋاتقانلىقىنى ھۆكۈمەت تەرەپ يوشۇرىدۇ ياكى يالغان مەلۇمات بېرىدۇ. ئۆزبېكىستاندىكى ئۇيغۇر زىيالىلىرىنىڭ قارىشىچە، بىر ئۆزبېكىستاندىلا ئۆزلىرىنى مەخپى ھالدا ئۇيغۇر دەپ ئاتايدىغانلارنىڭ سانى 1 مىليون 500 مىڭدىن ئاشىدىكەن، ئېنىق ھالدا مىللى كىملىكى بىلەن ياشايدىغانلار 200 مىڭدىن ئاشىدىكەن، ئۆزبېكىستان پەنلەر ئاكادېمىيىسىدىكى بىر ئۇيغۇر پروفېسسورنىڭ ئېيتىشىچە ئۆزبېكىستاندا ئۆزىنىڭ مىللى كىملىكىنى ئۇچۇر ئاشكارا ھالدا قوغداپ قالالغان ئۇيغۇرلارنىڭ سانى 500 مىڭدىن كەم ئەمەسلىكىنى ئاشكارىلىغان. ھازىر ئۇيغۇر مۇھاجىرلىرىنىڭ ئۆزبېكىستاندىكى نوپۇس ئىستاتىستىكىسىدا 680 مىڭ دەپ ئېلىنىۋاتىدۇ.
- سەئۇدى ئەرەبىستاندا 300 مىڭ يېقىن ئۇيغۇرلار ياشايدۇ. شىنجاڭ تېلېۋىزىيە ئىستانسىسىنىڭ «قازاقىستان ئۇيغۇر مائارىپى» نى تونۇشتۇرغان بىر پروگراممىسىدا قازاقىستانلىق بىر ئۇيغۇر ئايال قازاقىستاندا 450 مىڭ ئۇيغۇر بارلىقىنى ئېيتقان. تۈركىيەدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ نوپۇسى 80 مىڭدىن ئارتۇق. قىرغىزىستاندىكى ئۇيغۇرلار 50 مىڭدىن ئارتۇق. پاكىستاندا 50 مىڭ ئۇيغۇر بار. ھىندىستاندىكى ئۇيغۇرلار 30 مىڭ. ئەرەب بىرلەشمە خەلىپىلىكىدىكى ئۇيغۇرلار 6 مىڭدىن ئاشىدۇ ئىئوردانىيە دىكى ئۇيغۇرلارنىڭ سانى ھازىرقى مەلۇماتتا 100 گە

يېقىن. ئامېرىكىدىكى ئۇيغۇرلار 10مىڭدىن ئارتۇق. كانادادىكى ئۇيغۇرلار نەچچە مىڭدىن ئاشىدۇ. ئاۋستىرالىيە ۋە يېڭى زېلاندىيەدىكى ئۇيغۇرلار 3 مىڭ ئەتراپىدا. ياۋرۇپادىكى گېرمانىيە، شىۋېتسىيە، ئەنگىلىيە قاتارلىق دۆلەتلەردىكى ئۇيغۇرلار بىر نەچچە مىڭدىن ئاشىدۇ. مۇڭغۇلىيەنىڭ قۇبۇ ئايمىقىغا ئولتۇراقلاشقان ئۇيغۇرلار 1000 دىن ئاشىدۇ. ئافغانىستاندىكى ئۇيغۇرلار 8600 دىن ئارتۇق. تۈركىيەنىڭ ئۇيغۇرلار 2000 دىن ئاشىدۇ. ياپونىيەدىكى ئۇيغۇرلار ئاساسەن ئىلىم تەھسىل قىلىش ئۈچۈن چىقىپ ئاشۇ يەردە ئولتۇراقلىشىپ قالغان بولۇپ 1000دىن ئاشىدۇ.

ياۋرۇپالىقلارنىڭ نەزىرىدىكى ئۇيغۇر جەمئىيىتى

(ئەسەت سۇلايمان ؟)

قەدىرلىك ئوقۇرمەن!

ئۇيغۇر جەمئىيىتىنىڭ يېقىنقى زاماندىكى چەتئەللىكلەر بىلەن، بولۇپمۇ ياۋرۇپالىقلار بىلەن بولغان دىئالوگنىڭ كىچىككىنە بىر سەھىپىسىنى دىققەتلىرىڭىزغا سۈندۈم. ئەلۋەتتە، ئوتتۇرا ئاسىيا ۋە تارىم ئويمانلىقى ئىككىسىدە ئۇيغۇر جەمئىيىتى قىزغىنلىقىدىن باشلانغان بۇ ئۇزۇن دىئالوگ تېخى ئاخىرلاشقىنى يوق. بۇ تەمىنى تېخىمۇ ئىلگىرلىگەن ھالدا تەتقىق قىلىشقا، چەتئەللىكلەر بىلەن مەدەنىيەت ئالاقە تارىخىمىزنى يەنىمۇ چوڭقۇرلىغان ھالدا يورۇتۇشقا توغرا كەلدى. لۇشۇن ئۆز دەۋرىدە جۇڭگۇلۇقلارنى قەستەن ماختاپ، كۆككە كۈتۈرگەن ئەجەبىيلەرگە نەزەر. كۈزىنى سالماغاندى، ئەكسىچە خەنزۇ مىللەتلىرىنىڭ ئاجىزلىقىنى يۈرەكلىك ھالدا ئېچىپ تاشلاشقا جۈرئەت قىلغان چەتئەللىك يازغۇچىلارغا يۇقۇرى باھا بەرگەندى. ئەپسۇسكى، ئۇزۇندىن بويان بىز غەربلىكلەرگە باھا بېرىشتە ئۇلارنىڭ بىزگە قانداق دوستانە مۇئامىلىدە بولغانلىقىغا ۋە ئۆزلىرىنىڭ ئەسەرلىرىدە مىللەتلىرىمىزگە قانداق گۈزەل باھالارنى بەرگەنلىكىگە قاراپ كەلدۇق. مەن مەزكۇر ئەسەردە ئەنە شۇ كونا رامكىنى بۆسۈپ چىقىپ، ئەجەبىيلەرنىڭ تېخى بىزگە مەلۇم بولمىغان تەنقىدىي تەسىراتلىرىنى ئاشكارىلاشقا تىرىشتىم.

19 - ئەسىرنىڭ كېيىنكى يېرىمىدىن ئېتىبارەن، ئوتتۇرا ئاسىيا ئىككىسىدە ئۇيغۇر جەمئىيىتىنىڭ كۈتۈرۈلۈشىگە ئەگىشىپ، غەربتىكى ھەرقايسى ئەللەردىن تۈرلۈك سالاھىيەتلىر بىلەن كۆپلىگەن چەتئەللىك تەۋەككۈلچىلەر تارىم ئويمانلىقىغا كەلدى. بۇلارنىڭ ئىچىدە روسىيەلىك پىچۋالسكى (1870 - 1873 - يىللار، 1876 - 1878 - يىللار، 1880 - 1879 - يىللار، 1885 - 1883 - يىللار)، شۋىتسىيەلىك سۋىن ھىدىن (1891 - 1890 - يىللار، 1894 - 1895 - يىللار، 1899 - 1901 - يىللار، 1906 - يىل، 1913 - يىللار، گېرمانىيەلىك كوك ۋە گرۇنۋەدىل (1902 - 1903 - يىللار، 1904 - 1905 - يىللار، 1907 - 1905 - يىللار، 1913 - 1914 - يىللار)، فرانسىيەلىك پەللىئوت (1906 - 1909 - يىللار) ھەمدە ياپونىيەلىك ئوتانى (1902 - 1903 - يىللار) قاتارلىقلار ئەڭ مەشھۇردۇر. ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ تارىم ئويمانلىقىدا ئېلىپ بارغان مول سەۋەبلىك ئىككىسىدە پائالىيىتى داۋامىدا، ئۆز دەۋرىدىكى ئۇيغۇر جەمئىيىتىنىڭ ئومۇمىي كۆرۈنىشى، سىياسىي، ئىجتىمائىي، ئىقتىسادىي ۋە مەدەنىيەت جەھەتتىكى ئەھۋاللىرىنى كۆزەتتى، يەرلىك ئۇيغۇرلارنىڭ ئىجتىمائىي تۇرمۇشى ۋە ئۆرۈپ - ئادەتلىرى ھەققىدە تەپسىلىي خاتىرىلەرنى قالدۇردى. بولۇپمۇ سۋىن ھېدىن، ئالبېرت فون لىكوك، نىكولاي پىرېۋالسكى، ماكارتنەي، گۇنار يارىن، ستەين، راھىب ئوتانى، تاجىبانا، ۋاتابە، يانغاسەند، گابرىل بونۋالوت قاتارلىقلارنىڭ ئۇيغۇرلار ھەققىدىكى خاتىرىلىرى ناھايىتى قىممەتلىكتۇر.

ئەجەبىي تەۋەككۈلچىلەر ئۆزلىرىنىڭ ئىككىسىدە پائالىيىتى داۋامىدا يەرلىك ئۇيغۇرلار بىلەن نۇرغۇن كۈنلەرنى بىللە ئۆتكۈزدى، ئۇلارنىڭ قىزغىن كۈتۈپلىشىغا سازاۋەر بولدى. كۆپلىگەن ئۇيغۇرلار ئۇلارغا ياللىنىپ، دەشت - باياۋانلاردا يول باشلىغۇچى بولدى. مۇشۇ جەرياندا ياۋرۇپالىق تەۋەككۈلچىلەرنىڭ ئۇيغۇرلار ھەققىدىكى تەسىراتلىرى دەسلەپكى قەدەمدە شەكىللىنىشكە باشلىدى. شۇڭلاشقا ئۇلار ۋەتەنگە قايتقاندىن كېيىن، ئۆزلىرىنىڭ

كۈندىلىك خاتىرىلىرىدە، ئىلمىي ئەسەرلىرىدە ۋە تەكشۈرۈش دوكلاتلىرىدا ئۇيغۇرلار ھەققىدە ھەققىدە تەپسىلى توختالدى.

بۈگۈنكى كۈندە بۇ ئەسەرلەرنى ئۇيغۇر ۋاقىتتىكى ئۇيغۇر جەمئىيىتىنىڭ ئومۇمىي ئەھۋالىنى چۈشىنىشىمىزدە مۇھىم ماتىرىيال سۈپىتىدە رول ئوينىماقتا. ئەجەبىي تەۋەككۈلچىلەر ئۆزلىرىنىڭ تارىم ئويمانلىقىدىكى قىدىرىپ تەكشۈرۈش پائالىيىتى داۋامىدا، ھەرقايسى بوستانلىقلاردىكى ئۇيغۇرلار ھاياتىنىڭ ناھايىتى مۇھىم سەھىپىلىرىگە شاھىت بولدى. شۇنداقلا 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىدىن - XX ئەسىرنىڭ ئالدىنقى يېرىمىغىچە بولغان ئۇيغۇر جەمئىيىتىنىڭ تېز سىزىمىنى سىزىپ چىقتى. مۇشۇ تىز سىزىمىغا ئاساسەن، ياۋروپالىق تەۋەككۈلچىلەرنىڭ نەزىرىدىكى ئۇيغۇر جەمئىيىتىنىڭ ئومۇمىي كۆرىنىشىنى توۋەندىكى بىرقانچە نوقتىلاردىن بايان قىلىش مۇمكىن.

ئوتتۇرا ئەسىر تۈسىدىكى شەرق جەمئىيىتى

دىيارىمىزغا كەلگەن مۇتلەق كۆپ قىسىم ياۋروپالىقلار تارىم ئويمانلىقىدىكى نەچچە ئەسىرلەردىن بويان گويا توختام سۈدەك بىر ئىزدا تۇرۇپ قالغان ئۇيغۇر جەمئىيىتى ئوتتۇرا ئەسىرنىڭ كەيپىياتىنى ئۆزگەرتىمەي ساقلاپ كەلگەن شەرتتىكى بىر پىنھان كۆزىدە، دەپ تەسۋىرلىگەن.

دەرۋەقە، ئەجەبىي تەۋەككۈلچىلەر تارىم ئويمانلىقىنىڭ سىرلىق قۇۋىقىنى چىكىشتىن ئىلگىرى، بۇ جاي ياۋروپالىقلار ئۈچۈن كېلىش ئەڭ تەس بولغان، چەتئەللىكلەرنىڭ ئايىغى ئەڭ ئاز تەگكەن بېكىك بىر رايون ئىدى. تارىم ئويمانلىقىدا پارلاق قەدىمكى زامان مەدەنىيىتى قۇم بارخانلىرى ئاستىغا يۇشۇرۇپ ياتسىمۇ، لېكىن يىپەك يولىنىڭ خارابىسىغا ئەگىشىپ، بۇ يەرنىڭ ئىلگىرىكى قايناق مەنزىرىسى يوقالغانىدى. بوستانلىقلاردىكى شەھەر-بازارلار ۋە يېزا-قىشلاقلار ئۆز-ئۆزىنى تەمىنلەيدىغان قالاتق ھالەتتىكى ناتۇرال تەبىئىي ئىگىلىكىگە تايىنىپ، ئىنتايىن تۆۋەن دەرىجىدىكى ئىقتىسادىي فورماتىسىنى ساقلاپ كېلىۋاتاتتى. ئۇلار ئەتراپىدىكى ئاسىيا ئەللىرى بىلەن بولغان ناھايىتى سۇس ھالەتتىكى سودا ۋە مەدەنىيەت ئالاقىسىدىن باشقا، ئۆزلىرىنى تۈپتىن ھەركەتلەندۈرۈپ ماڭدىغان ئۇچۇر ۋە ئېنىرتىسىگە ئىگە ئەمەس ئىدى. بۇ ھال تارىم ئويمانلىقىدا ئىجتىمائىي ھالەتنىڭ بۇرۇقۇلمىسىنى، جەمئىيەتنىڭ ئالغا ئىلگىرلەش پۇرسىتىدىن مەھرۇم بولۇپ، بىر ئىزدا ئۇزاق توختاپ قېلىشىنى كەلتۈرۈپ چىقارغانىدى. شۇ چاغدىكى ھەرقانداق بىر شەھەر-مەيلى قەشقەر، مەيلى خوتەن، مەيلى ياركەنت ياكى مەيلى تۇرپان بولمىسۇن، ھەممىسىدە بىر خىل تۇرغۇن ھالەت داۋام قىلماقتا ئىدى. گۈننار يارىنىڭ 1929 - يىلىدىكى قەشقەرنىڭ شەھەر مەنزىرىسى كەيپىياتىنى مۇنداق دەپ تەسۋەرلىگەن ئىدى: 1929 - يىلى قەشقەرگە كېلىپ خۇددى ھازىرقى دەۋەردىن ئوتتۇرا ئەسىرگە (مىڭ بىر كېچە) نى قىلىپ كېلىش ئۈچۈن راسلىغان كۆرىنىش ئىچىگە كىرىپ قالغاندەك بولۇپ قالدۇم. بۇ يەردە يا ئاپتۇمۇيىل، يا مونتسكىلىت يوق ئىدى، ھەتتا ۋەلىسىپتەمۇ كۆزگە چېلىقمايتتى. بازار ئەتراپىدىكى قاراڭغۇ، تارچۇق كوچىلارنى يۇرتىدىغان ئىللىكتىر چىراغلارمۇ يوق ئىدى. قەشقەردە گېزىت يوق ئىدى، مەتبەگە بېسىلغان كىتاپ تېخىمۇ يوق ئىدى. مىرزا - كاتىپلار چازا قۇرۇپ ئولتۇرۇپ، قولىزمىلارنى ئەرەب ھەرپلىرى بىلەن رەتلىك كۆچۈرەتتى. ھەممىلا يەردە .

بۇياقچى ئۇستاملار يىپىلارنى ئىشىشتا ئىشلىتىدىغان بادىرلارنى بىر-بىرلەپ ئۆيىنىڭ ئۆگزىسىگە تىزىۋاتاتتى. تارچۇق كوچىلاردا ھەر-مىللەت كىشىلىرى مېڭىپ يۈرەتتى. بايلار ۋە ئىسىلدارلەر چىرايلىق گۈللۈك يوپۇق - شالچا سېلىنىپ ئىگەلەنگەن پۇزۇر ئاتلارغا مىنىپ، مېڭىداپ تۇرغان كىشىلەرتۈپىنى يېرىپ ئۇ ياقتىن - بۇ ياققا ئۆتۈپ يۈرەتتى. قول ئىلگىدە پۇل - مېلى ئانچە جىق ئەمەسلەر ئېشىككە مىنەتتى. ھالبۇكى، شەھەر ئاھالىسىنىڭ زور كۆپچىلىگى بولغان كەمبەغەللەر پىيادە ماڭاتتى. گۈننار يارىنىڭ سوزىنى داۋاملاشتۇرۇپ يەنە مۇنداق دەپ يازىدۇ: كىشىلەر شۇ چاغدىكى قەشقەرگە ئوخشاش تازا روناق تاپقان ئوتتۇرا ئەسىردە ئىسلام جەمئىيىتىنى بۈگۈنكى دۇنيانىڭ ھېچقانداق يېرىدىن تاپالمايدۇ. ئىلگىرى ئافغانىستانغا شۇنداق جەمئىيەت خېلى ئۇزاق مەۋجۇت بولغان بولسىمۇ، بىراق بۇنداق جەمئىيەت ھازىرقى زاماننىڭ زوراۋانلىقى ئالدىدا ئۇ يەردىمۇ ئاللىقاچان بەربات بولۇپ كەتتى. ئەپسۇسلىنارلىقى شۇكى، قەدىمقى قەشقەر ھەققىدە كىشىنى قانائەتلەندۈرگىدەك ئەسەر يازىدىغان ئادەم چىقىمىغانىدى. ئۇ يەردىكى بازارلارنى، ئاشۇ بازارلارنى دەۋىر قىلىپ شەكىلەنگەن تۇرمۇشنى تەسۋىرلەيدىغان ئادەم چىقىمىغانىدى.

قەشقەردە 17 يىل تۇرغان ئەنگىلىيە كونسۇلىنىڭ خانىمى ماكانىمى ماكانىمى خانىم ئۆز خاتىرىسىگە قەشقەر تەسۋىرلىرىنى مۇنداق دەپ يازغانىدى: قەشقەرگە يېڭى بارغان چېغىمدا، بازاردا چەتئەلنىڭ ماللىرى يوق

دېيەرلىك ئىدى. ئىنتايىن بايلارلا ئېسىل كېيىنگەنى ھىسابقا ئالمايدىغاندا، ئادەملەرنىڭ كۆپىنچىسى شۇ جايدا توقۇلغان قىل ماتادىن كىيىم كىيەتتى. ئۇ چاغلاردا روسسىيىدە ئىشلەنگەن كۈندىلىك بۇيۇملار تېپىلمايتتى، قەنتمۇ كەمچىل ئىدى. شۇڭا، بۇ شەھەرنىڭ ئەسەرلەردىن بۇيان كونا قېلىپىنى ساقلاپ كەلگەنلىكى، كۈچلىرى، بازارلىرى ۋە ئورپ-ئادەتلىرىنىڭ كونا پېتى تۇرغانلىقىنى ئويلىسا، ئادەمگە تولىمۇ قىزىق تۇيۇلىدۇ. بۇ يەردىكى ئادەملەرنىڭ كىيىنىشى، يىمەك-ئىچىمىگى، تۇرالغۇ ئويلىرى ئاتا-بوۋەسىنىڭكىدىن ھېچقانداق پەرق قىلمايتتى. بىزنىڭ بۇ يەرگە كەلگەندىكى ساياھەت شەكلىمىز ماركو پولونىڭ 13-ئەسىردە قۇبلەي خانىنىڭ ئوردىسىغا كەلگۈچە بۇ جايلاردىن ئۆتكىنىگە ئوخشاپ كەتدۇ.

مانا بۇ ياۋروپالىقلارنىڭ قەلىمى ئاستىدىكى يۇرتىمىزنىڭ، تېخىمۇ توغراقى، ئوتتۇرا ئەسىر تۈسىدىكى قەشقەرنىڭ تىز سىزمىسى ئىدى. بۇ تىز سىزمىغا ياۋروپالىقلارنىڭ سىرلىق شەرق ھەققىدىكى غايىبانە تەسىراتلىرىمۇ سىڭگەنىدى.

ياۋروپالىق تەۋەككۈلچىلەرنىڭ شەرقتىكى جەننىتى

يېڭى دېڭىز يولى ئېچىلىپ، يىپەك يولى خارابىلاشقاندىن كېيىن، ئوتتۇرا ئاسىيا ۋە تارىم ئويمانلىقى گەرچە دۇنيادىكى تاشلاندىق رايۇنلارنىڭ بىرىگە ئايلانماي قالغان بولسىمۇ، لېكىن مەركىزىي ئاسىيا ئىكسىپىدىيە قىزغىنلىقىنىڭ كۆتۈرۈلىشى بۇ رايۇننىڭ ئىنسانىيەت مەدەنىيەت تارىخىدىكى مۇھىملىقىنى قايتىدىن تۇتۇتتى. بۇنىڭ بىلەن ئاسىيانىڭ دەشت-باياۋانلىرىغا ئورالغان بۇ رايون بىر توپ ياۋروپالىق تەۋەككۈلچىلەرنىڭ جەننىتىگە ئايلاندى. بۇ يەرنىڭ مول مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى، قۇم ئاستىغا كۆمۈلگەن قەدىمىي شەھەر خارابىلىرى، ئالاھىدە جۇغراپىيەلىك تۈزۈلىشى ۋە ئىقلىم ئالاھىدىلىكى، يەرلىك ئاھالىلەرنىڭ مۇرەككەپ ئىرقىي تەكسىپى، شۇنىڭدەك كۆزنى قاماشتۇرىدىغان فولكلور مەدەنىيىتى غەرب تەۋەككۈلچىلىرىنىڭ دېققىتىنى جەلپ قىلدى. ياۋروپا ۋە ئامېرىكىدىكى ئوخشىمىغان ئەللەردىن كەلگەن كۆپلىگەن ئارخىئولوگلار، گىئولوگلار، تاغقا چىققۇچىلار، ئانتورپولوگلار، ئاخبارات توپلىغۇچىلار، تىلشۇناسلار، سەيياھلار، بايلىق ئىزدىگۈچىلەر، دىپلوماتىيە خادىملىرى بىرىنىڭ كەينىدىن بىرى ئىز بېسىپ بۇ يەرگە يېتىپ كېلىشتى. شۇنىڭدىن باشلاپ ئاسىيا قىتئەسىنىڭ كىندىكىدىكى بۇ سىرلىق ماكان بىر توپ ياۋروپالىق تەۋەككۈلچىلەرنىڭ شەرقتىكى جەننىتىگە ئايلاندى. چارروسىيە بىلەن بۈيۈك بىرتانىيە ئىمپېرىيىسىنىڭ قەشقەردە تۇرۇشلۇق كونسۇللىرى ئۆزلىرىنىڭ دىپلوماتىيە ۋە سىياسىي جەھەتتىكى مەنپەئەت تالىشىش كۈرەشلىرىدىن باشقا، يەنە بۇ يەرنىڭ مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرىنى قولغا چۈشۈرۈش جېڭىدىمۇ يەتكۈچە پۇت تىپىشتى. سېۋىن ھېدىن، ئاۋرەل ستەين ۋە لىكوك قاتارلىقلار ئۆزلىرىنىڭ مەركىزىي ئاسىياغا قىلغان مول سەمەرىلىك ئىكسىپىدىيىسى داۋامىدا نام چىقاردى ھەمدە دۇنيادىكى كاتتا شەخسلەر قاتارىدا تۇنۇلدى.

19-ئەسىرنىڭ ئاخىرقى چارىكىدىن XX ئەسىرنىڭ 30-يىللىرىغىچە بولغان جەريان ئوتتۇرا ئاسىيا ۋە تارىم ئويمانلىقى ئىكسىپىدىيىسىنىڭ ئالتۇن دەۋرى بولدى. بۇ جەرياندا قەلبىدە تەۋەككۈلچىلىكنىڭ ئوتلىرى لاۋۇلداپ تۇرغان بىر توپ ياۋروپالىقلار ئۆزلىرىنىڭ ئۆزۈندىن بويان كۆرۈۋاتقان شېرىن چۈشلىرىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن تارىم ئويمانلىقىنىڭ ھەرقايسى بۆلۈك-پۇچاقلىرىدا كەڭ كۆلەملىك قېزىش ئېلىپ باردى. بۇنداق قېزىش مەلۇم مەنىدىن ئېيتقاندا، يەرلىك ئاھالىلەرنىڭ ئىرقىي ۋە مەدەنىيەت جەھەتلەردىكى ئالاھىدىلىكلىرىنى تەكشۈرۈش بىلەن يۇغۇرۇلۇپ كەتتى. شۇڭلاشقا، تارىم ئويمانلىقىدا ئېلىپ بېرىلغان ئۇزۇن مەزگىللىك ئىكسىپىدىيىسى پائالىيەتلىرى ئەمەلىيەتتە ياۋروپالىقلارنىڭ ئۇيغۇر جەمئىيىتىنى چۈشىنىش ۋە تەتقىق قىلىش جەريانى بولدى.

ئوخشىمىغان ئىرق ۋە مىللەتلەرنىڭ كۆرگەزمىخانىسى

دېيارىمىزغا كېلىپ تۈرلىك تەكشۈرۈشلەرنى ئېلىپ بارغان ياۋروپالىق تەۋەككۈلچىلەرنىڭ ھەممىدىن ھەيران قالدۇرغىنى بۇ يەردىكى يەرلىك ئاھالىلەرنىڭ مۇرەككەپ ئىرقىي ۋە ئېتنىك تەركىبى بولغان ئىدى. چۈنكى، تارىم ئويمانلىقىدىكى ئۇيغۇرلارنى ئاساس قىلغان ئېتنىك تۈركۈمدە ياۋرۇ-ئاسىيا چوڭ قۇرۇقلۇقىدىكى ئوخشىمىغان دەرىجىدىكى ئالامەتلىرى مۇجەسسەملەنگەنىدى. ئۇلارنىڭ بەدەن تۈزۈلىشى ۋە ۋۇجۇدىدا تىپىك ئوتتۇرا ئاسىيا ۋە كافكاز ئىرقىنىڭ روشەن ئالامەتلىرىدىن باشقا، يەنە تارىم ئويمانلىقىدىكى قەدىمكى ئاھالىلەرنىڭمۇ ئىرقىي ئالامەتلىرى ساقلانغانىدى. قەشقەر ھەققىدە چوڭقۇر تەسراتقا ئىگە ئەنگىلىيە كونسولىنىڭ خانىمى ماكارتنەي

كاسەرىن مۇنداق دەپ يازىدۇ: قەشقەردىكى ئاھالىلەرنىڭ تەقى-تۇرقى ۋە چىراي-شەكلى خىلمۇ-خىل، ياۋروپالىقلارغا خاس ئالاھىدە بەلگىلەرئاز-تولا ئۇچرايدۇ. ئەر-ئاياللار قاۋۇل، بەستىلىك، كېلىشكەن، چىرايلىق بولۇپ، چىرايىدىن بىر خىل ئېسىل-سۈيەتلىكى چىقىپ توراتتى. قىرغىزلارنىڭ يۈزى ياپىلاق، مەڭزى قىپقىزىل ئىكەن. ياندىن قاراشتا ئاغانلارنىڭ يۈز كىپتى سوزۇق ۋە ئېنىق كورىنەتتى. يەنە ھىندى دىندىكى ۋە ئىسلام دىندىكى ھىندىستانلىقلارمۇ، خەنزۇلارمۇ بار ئىدى. رەستىدە ئالتۇن چاچلىق، دېڭىز سۈيىدەك زەڭگەر كوزلۈكلەرمۇ ئۇچراپ توراتتى. ئۇلار ئېھتىمال ئارىيان قىندىكىلەر بولۇشى مۇمكىن. قەشقەردە كىشىلەر زادى قەشقەرلىكلەرنىڭ زادى قايىسى ئىرىققا تەۋە ئىكەنلىكىنى دەپ بېرىلمەيدۇ، چۈنكى نەچچە مىڭ يىللاردىن بۇيان ئوخشىمىغان ئىرقىكى كىشىلەرنىڭ تەرەپ-تەرەپتىن كىرىشى بىلەن بۇ يەردىكى كىشىلەرنىڭ قىنى خېلىلا شالغۇتلاشقان. بەزى ئوغۇل بالىلارمۇ بەك كېلىشكەن. بولۇپمۇ ئورا كۆزلۈك كەلگەن 12 ياشلاردىكى ئوغۇل-قىزىلار ناھايىتى گۈزەل. ئۇلار دۇخاۋا، چىت رەختلەردىن كىيىم، يارىشىملىق تۇماق، دوپپىلارنى كىيسە، ئىتالىيانلارغا ياكى ئىسپانلارغا ئوخشاپ كىتىدۇ. “لىكوك تۇرپان رايۇنىدىكى قىدىرپ تەكشۈرۈش داۋامىدا يەرلىك خەلقنىڭ ئىرقىي ئالاھىدىلىكى ھەققىدە مۇنداق يازىدۇ: شىنجاڭنىڭ يەرلىك ئاھالىسى بىر خىل ئارىلاشما ھالەتتىكى شالغۇت ئىرىققا مەنسۇپ بولۇپ، نۇرغۇن ساياھەتچىلەر ئۇلارنىڭ چىرايىدىكى ياۋروپا ئىرقىغا خاس بولغان ئالاھىدىلىكلەرگە دىققەت قىلغانىدى. ئۇلارنىڭ ئارىسىدا بەزى كىشىلەرنىڭ كۆزى قوڭۇر، ھەتتا بەزىلىرىنىڭ كۆپكۈك بولۇپ، ناۋادا ياۋروپالىقلارنىڭ كىيىم-كېچىكىنى كىيىپ، ياۋروپا شەھەرلىرىنى ئايلاپ، ھېچكىم ئۇلارنىڭ غەيرىي ياۋروپا ئىكەنلىكىدىن گۇمانلانمايدۇ. پىرېۋالىسكى خوتەن بوستانلىقى بىلەن كېرىيە بوستانلىقىدىكى ۋە قۇرۇم تاغلىرى تەتراپىدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ ئىرقىي ئالاھىدىلىكى ھەققىدە مۇنداق يازغانىدى: بۇ خەلقلەر جەنۇبىي شىنجاڭنىڭ يەرلىك ئاھالىسى بولۇپ، تارىم ئويمانلىقىنىڭ شەرقىي-جەنۇبىدىكى بوستانلىقلار ۋە تاغلىق رايونلاردا ياشايدىكەن. ئۇلار ئۆزلىرىنى ماچىنلىقلار دەپمۇ ئاتايدىكەن. بۇلارنىڭ ئىچىدە تاغلىق رايونلاردا ياشايدىغان ماچىنلىقلارنىڭ ئىرقىي ساپلىقى نىسپەتەن يۇقۇرى بولۇپ، بوستانلىق ۋە شەھەرلەردىكى ئاھالىلەر نىسپەتەن سىلىق-سىپايە كېلىدىكەن. ساپ ماچىنلىقلار موڭغۇل ئىرقى بىلەن ئارىيان ئىرقىنىڭ قوشۇلۇشىدىن ھاسىل بولغان شالغۇت تۈركۈم بولۇپ، ئارىيانلىقلارنىڭ تەركىبى ئۈستۈنرەك ئورۇندا تۇرىدىكەن. بوستانلىق ۋە شەھەرلەردە ياشايدىغان چىنلىقلاردا باشقا نۇرغۇن ئېتنىك گۇرۇپپىلارنىڭ تەسىرى بولغاچقا، سىرتقى قىياپىتى ئۈنچىلىك گەۋدىلىك ئەمەسكەن....” 1886-يىلىدىن 1894-يىلىغىچە بولغان ئارىلىقتا جۇڭگونىڭ غەربىي قىسمىدا كۆپ قېتىم ئىكسىپىدىيلىك تەكشۈرۈش ئېلىپ بارغان ئەنگىلىيىلىك يانغازبەند قۇمۇلدىكى ئانتورپولوگىيىلىك تەكشۈرۈش ھەققىدە مۇنداق يازغانىدى: “مەن جۇڭگونىڭ شەرقىي قىسمىدىن يولغا چىقىپ، 2400 كىلومېتىر ماڭغاندىن كېيىن، غەربىي دىيارنىڭ بوسۇغىسىدىن ئۆتتۈم ھەمدە يېڭى تىپتىكى ئىرقىي ئالاھىدىلىكلەرگە ئىگە كىشىلەرنى ئۇچرىتىشقا باشلىدىم. بۇ يەردىكى ئۇيغۇر ئەرلىرىنىڭ بويى نىسپەتەن ئېگىز، بەدەن قۇرۇلمىسى مۇڭغۇللاردەك كۈچلۈك ئىكەن. يۈز تۈزۈلۈشى يۇمىلاقراق بولۇپ، مۇڭغۇللارغا سېلىشتۇرغاندا، سەل سوزۇنچاق كېلىدىكەن ۋە راۋۇرۇس كورنىدىكەن. بىراق، قەشقەر ۋە يەركەنتلەرگە سېلىشتۇرغاندا، سالاپىتى سۇسراق، پەم-پاراستى ۋە سەزگۈرلۈكى تۆۋەنرەك ھەمدە تۈز كېلىدىكەن... قۇمۇلنىڭ مۇرغاي دېگەن يەردە مەن يەنە ئۇيغۇر ئاياللىرىنىڭ تەقى-تۇرقىغا دىققەت قىلدىم. ئۇلار چىرايىغا ئۇيا-ئەڭلىك سۇرتۇپ، پۇتىنى بۇغۇدىغان خەنزۇ ئايالىرىغىمۇ، يۈزى يوغان كېلىدىغان مۇڭغۇل قىزلىرىغىمۇ، شۇنىڭدەك تاغاق سۇڭىكى بورتۇپ چىققان مانجۇ ئايالىرىغىمۇ زادىلا ئوخشىمايدىكەن. بۇ يەردىكى ئۇيغۇر ئاياللىرى چىرايلىق ۋە چېچەن كېلىدىكەن. گىرتسىيىلىك ياكى ئىسپانىيىلىك ئاياللارغا سېلىشتۇرغاندا، ئۇلارنىڭ چىرايىنى ئۈنچىلىك قارامتۇل دىگىلى بولمايدىكەن. ئوماق رۇخسارى، قاپقارا قوي كۆزلىرى خۇددى رەسىملەردىكى پەرىزاتلاردەك ئادەمنى ئۆزىگە جەلپ قىلىدىكەن. يارىشىملىق كىيىم كىيىپ، ئىككى تال ئۇزۇن ئورۇمە چاچ قويۇۋالدىكەن ۋە بېشىغا قىزغۇچ دوپپا كىيىۋالدىكەن. بۇنداق ياسانغاندا ئۇلار تېخىمۇ نازاكتەتلىك كوروندىكەن....” بۇنىڭدىن كورنۇۋالىغىلى بولدىكى، ياۋروپالىقلارنىڭ نەزىرىدىكى ئۇيغۇرلار تارىم ئويمانلىقىدىن ئىبارەت بۇ ئوخشىمىغان ئىرقىي ۋە ئېتنىك تۈركۈملەرنىڭ چوڭ تۈگمىنىدە يۇغۇرلۇپ چىققان، تېخىچە تاكامۇللىشىش باسقۇچىدا تۇرۇۋاتقان مۇرەككەپ ئېتنىك بىرلىك ئىدى. ئۇلارنىڭ ۋۇجۇدىدا مەركىزىي ئاسىيادىكى قەدىمكى مىللەتلەرنىڭ، ھۇنلارنىڭ، تۈركلەرنىڭ، ساكلارنىڭ، تۇخىنلارنىڭ، پارىسلارنىڭ، شۇنداقلا موڭغۇللارنىڭ ئوخشاش بولمىغان نىسپەتتىكى خۇرۇچى بار ئىدى. ئۇلارنىڭ ياۋروپا-ئاسىيا چوڭ قۇرۇقلۇقىدىكى ئىككى ئىرقىنىڭ ياۋروپا ئىرقى بىلەن موڭغۇل ئىرقىنىڭ ئۆز ئارا قوشۇلۇش پائىلىسىدا

شەكىللەنگەندى. شۇڭلاشقا، ئۇلارنىڭ بەدەن قورۇلۇشى ۋە چىراي-شەكىلدە ھەر ئىككى ئىرقنىڭ ئالامەتلىرى تېپىلاتتى. ھەتتا، ياۋروپا ئىرقىغا خاس ئالامەتلەر خېلىلا ئۈستۈنلۈكنى ئىگەنلەيتتى. تارىم ئويمانلىقىدا ئوتتۇرا ئاسىيا ئىككىسىدە قىزغىنلىقى كوتۇرۇلشكە باشلىغان 19 - ئەسىرنىڭ ئاخىرقى يېرىمىدىمۇ قەشقەر، ياركەنت، خوتەن قاتارلىق سودا نىسپەتەن تەرەققىي قىلغان شەھەرلەردە ئۇيغۇرلار بىلەن خوشنا ئەللەردىن كەلگەن ئاسىيا مۇھاجىرلىرى (ئەنجانلىقلار، بۇخارالىقلار، ئافغانلار، تاجىكلار، كەشمىرلىلەر ۋە ھىندىلار) نىڭ جىددىي رەۋىشتە يۇغۇرۇلۇشى داۋاملىشىۋاتاتتى. چوقان ۋەلىخانوفنىڭ بەرگەن مەلۇماتلىرىدىن قارىغاندا، 19 - ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا قەشقەر رايونىنىڭ يەرلىك ئاھالىسى تەخمىنەن 600 مىڭ ئەتراپىدا بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئىچىدە ئاسىيا مۇھاجىرلىرى بىلەن شالغۇتلار (ئۇيغۇرلار بىلەن خوشنا ئەللەردىن كەلگەن مۇسۇلمانلارنىڭ توپلىشىشىدىن شەكىللەنگەن ئارىلاش قانلىقلار) 145 مىڭ ئەتراپىدا ئىكەن. بۇ سان ئۆز دەۋرىدىكى قەشقەر رايونىنىڭ ئومۇمىي ئاھالىسىنىڭ تۆتتىن بىر قىسمىنى تەشكىل قىلىدىكەن. شۇڭلاشقا، ياپونىيە ئىككىسىدىكىچىسى تاجىبان ئۆز دەۋرىدىكى قەشقەرنى كۆرۈپ: ”قەشقەرگە يىغىلغان مىللەتلەر ۋە ئوخشىمىغان ئىرقىي ئالاھىدىلىككە ئىگە كىشىلەر ناھايىتى كۆپ بولۇپ، بۇ يەر بەئەينى بىر ئىرىقلار بازىرىغا ئوخشايدىكەن. دۆلەت تەۋەلىكىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، بۇ يەردە روسسىيەلىكلەر، ئەنگىلىيەلىكلەر، ۋە باشقا ئەللەردىن كەلگەنلەر بار ئىكەن. روسسىيەلىكلەرنىڭ ئىچىدە رۇسلاردىن باشقا يەنە سەمەرقەنتلىكلەر، ئەنجانلىقلار ۋە تاشكەنتلىكلەر بار ئىكەن. ئوخشاش بولمىغان ئېتنىك تۈركۈمدىكى نۇرغۇن ئاھالىلەر بۇ يەرگە توپلىشىپ، مەركىزى ئاسىيادىكى ئىرىقلار مۇزىيىنى ھاسىل قىلغانىكەن.”

ئۇنتۇلغان، دۇنيا تەرىپىدىن تاشلىۋىتىلگەن مىللەت

ئۇيغۇر جەمئىيىتىنىڭ يېقىنقى زاماندىكى بەختسىز كەچۈرمىشى ۋە سانسىزلىغان رىيازەتلىرى ئۇلارنى ئۆزلىرىنىڭ ئىچكى مەنئى ئىنىرگىيىسىدىن مەھرۇم قىلىپلا قالماستىن، بەلكى يەنە دۇنيا بىلەن بولغان ئارىلىقىمۇ يىراقلاشۇرۇۋەتكەندى. شۇڭلاشقا، ئوتتۇرا ئاسىيا ئېكسپېدىتسىيە قىزغىنلىقى كۆتۈرۈلۈپ، ياۋروپالىق تەۋەككۈلچىلەر بۇ يەرگە كېلىشكە باشلىغان ئاشۇ دەۋرلەردە ئۇيغۇرلار ئۆز تارىخىدىكى ئەڭ غەپلەت ھالەتتە تۇرۇۋاتاتتى. نۇرغۇن ئەجنەبىيلەر بۇ يەرگە كېلىشى بىلەن گويا ئۆزلىرىنى زۈلمەتلىك ئوتتۇرا ئەسىرگە بېرىپ قالغاندەك ھېس قىلغانىدى. شۇنداق، بۇ يەردە زامانىۋى تۇرمۇش ئەسلىھىلىرى يوق ئىدى، ماشىنلاشقان قاتناش قوراللىرىمۇ يوق ئىدى، پۈتكۈل مىللەتنى تەربىيەلەيدىغان مائارىپ سېستىمىسى ۋە مەدەنىي كەيپىيات تېخىمۇ يوق ئىدى. بۇ يەردە پەقەت ئايىغى بېسىقمايدىغان جېدەل-يېغىلقلار ئوقۇپ تۇگۈنەلمەيدىغان تۆۋە-ئىستىغپانلار، دەۋر ئۆزگەرسىمۇ قەلىپى ئۆزگەرمەيدىغان ئىجتىمائىي رامكىلار، ئادەمنى ھەيرەتتە قالدۇرىدىغان نادانلىقلار ھۆكۈم سۈرمەكتە ئىدى....

مانا مۇشۇنداق بىر دەۋردە، ئويغاق ياۋروپا بىلەن غەپلەتتە قالغان ئۇيغۇر جەمئىيىتىنىڭ دەسلەپكى دىئالوگى باشلاندى.

بىر توپ ئەجنەبىي تەۋەككۈلچىلەر ئۆز تارىخى ۋە مىللىي مەدەنىيەت مىراسلىرىغا نىسپەتەن قىلچىمۇ ھەقدارلىق تۇيغۇسى بولمىغان، ھازىرقى زامان ئەھۋالى ۋە رىقابەت ئىقتىدارىدىن مەھرۇم قالغان، ئۆز ئەتراپىدىكى مۇھىتقا پائىسپ ماسلىشىپ ياشايدىغان چېچىلاڭغۇ بۇ مىللەتنى سىرتتىن كۆزىتىشكە كىرىشتى....

- 1887 يىلى دىيارىمىزدا تەكشۈرۈش ئېلىپ بارغان ئەنگىلىيىلىك ياڭخاز بەند يەرگە نىتىشكى ئۇيغۇر جەمئىيىتى ھەققىدە مۇنداق دەپ يازغانىدى: ياركەنت مىنىڭ بۇ قېتىمقى شىنجاڭغا قىلغان سەپىرىمىدىكى ئەڭ ئاخىرقى بازار، شۇنداقلا مەن ئەڭ ئىنچكە تەكشۈرۈش ئېلىپ بارغان جايلاردىن بىرى. شۇڭا، مەن بۇ جاي ھەققىدە كۆرگەن - ئاڭلىغانلىرىمنىڭ ھەممىسىنى يېزىپ چىقىم... بۇدەۋردىكى يەرلىك ئاھالىلەر ئۆز - ئۆزىنى تەمىنلەيدىغان تەبىئىي ئىگىلىككە تايىنىپ، بىرخىل تىنچ ۋە توختام سۈدەك ئۆزگەرمەس تۇرمۇش كەچۈرىدىكەن. قاتمۇقات تاغلارنىڭ قورشىۋىدىن شەكىللەنگەن تەبىئىي جۇغراپىيىلىك توساق ئۇلارنى سىرتقى دۇنيادىن كېلىدىغان رەھىمسىز رىقابەتتىن چەتكە قالدۇرۇپتۇ. سىڭگەن نىنىغا شۇكى قىلىپ ياشايدىغان تۇرمۇش ئۇسۇلى ئۇلارنى ھەممە نەرسىگە بېپەرۋالىق بىلەن قارايدىغان، ۋەزىيەتتىكى ئۆزگۈرۈشلەرنىڭ تەسىرىگە ئۇنچىلىك ئۇچراپ كەتمەيدىغان قىلىپ قويۇپتۇ. گەرچە بۇ يەردە نۇرغۇن يېڭىلىقلار، ئىنقىلاپلار يۈز بېرىپ تۇرسىمۇ، ئەمما بۇ ئىشلارنىڭ مۇتلەق كۆپچىلىكى سىرتتىن كەلگۈچىلەرنىڭ ئويۇنى ھىساپلىناتتى. بۇ ھۆكۈمراننىڭ ئورنىغا يەنە بىرسى ئولتۇرۇش،

سۇلالىلەر ئالمىشىش دىگەنلەر بىلەن يەرلىك ئاھالىنىڭ ئۇنچىلىك كارى يوق ئىدى. بۇ ئۆزگۈرۈشلەرنىڭ ھەممىسىگە ئۇلار پەرۋاسىزلاپچە ئىنكاس قايتۇراتتى. بۇنىڭدىن ھەرقانداق ئادەم تەبىئىي ھالدامۇنداق خۇلاسە چىقىرايلىدۇ: مۇنداق مىللەت رىقابەتكە بەرداشلىق بېرەلمەيدۇ، ئۇلار يەرگە باغلانغان ئۇششاق دېھقان ياكى يىراقنى مولچەرلىيەلمەيدىغان ئادەملەر خالاس. يەر تېرىش ۋە ئۇششاق ئىپتىدائىي تىجارەتتىن باشقا، ئۇلاردىن چوڭ ئىشلارنى كۈتكىلى بولمايدۇ. ئۇلار كىچىككىنە بىر دۇنياغا قامالغان. سىرتقى ئەللەردىكى ئۆزگۈرۈشلەرنى چۈشەنمەيدۇ، قاششاق، ھاياتى كۈچى يوق. ئۇلار پەقەت بۇ يەردىكى تار مۇھىتقا پانسىپ ھالدا ماسلىشىپ، ئۆز روزوغارنى ئۆز يېرىدىن ئالسىلا كۇپايە. قانداقلا بولمىسۇن، كۈننىڭ سېرىقىنى كۆرۈش ئۇلارنىڭ ئۇلارنىڭ تۇرمۇش مىزانى، ھەرقانداق بىر ۋەقە ئۇلارنى چۈچۈتەلمەيدۇ، ئۇلارنى سەگىتەلمەيدۇ.

ئالبەرت ۋۇن لىكوكمۇ مۇنداق دەپ يازىدۇ: بۇ يەردە مائارىپ ئۇقۇمى ئىنتايىن سۇس، ئەگەر بار دىيىلسە ھەجىلەپ ئوقۇش ۋە يېزىش بىلەنلا چەكلىنىدۇ، خالاس. لېكىن، ھەممە كىشى دېگۈدەك بىر قىسىم ھىساپلاش بىلىملىرىنى بىلىدۇ. پۈتكۈل ئۇيغۇرلار رايۇنىدا بىرەر مۇ باشمىخانا ۋە ياكى مەتبەئە ئەسلىمەلىرى يوق. ئەسلىمەتتە ئۇلارنىڭ كاللىسى ئىنتايىن ئۆتكۈر بولۇپ، ئەگەردە ئۇلارغا ياخشى بولغان تەربىيەلەش پۇرسىتى يارىتىپ بېرىلسە چوقۇم نەتىجە يارىتالايدۇ. بۇ مىللەتنىڭ تەدرىجىي زەئىپلىشىپ كېتىشىنىڭ سەۋەبى بۇ يەرنىڭ ھەممىلا يېرىدە ئۇچراتقىلى بولىدىغان ۋە جەمئىيەتنىڭ ھەرقايسى قاتلاملىرىغا سېڭىپ كەتكەن قاششاقلىق، چۈشكىنلىك ھەمدە ئالدامچىلىقتۇر...”

لىكوك يەنە تۇرپاندىكى ئاھالىلەرنى ئەسلىپ مۇنداق دەپ يازىدۇ: “بىز تۇرپانغا كېلىپ بىر مەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن، بۇ يەردىكى يۇرت كاتتىلىرى بىزنى دائىم يوقلاپ تۇردى. بىر كۈنى بىز چۈشكەن ئويگە قازى، ئاخۇن ۋە بىرقانچە يۇرت موتۇۋەلېرى كەلدى. بىز ئۇلارنى ھورمەت - ئېھتىرام بىلەن كۈتۈۋالدۇق. بىر ئاز ۋاقىت ئۆتكەندىن كېيىن ئۇلار گەپ تەشتى:

__ تەقسىر، ئىككىلىرى يىراق ئەللەردىن بىزنىڭ بۇرتىمىزغا مۇساپىر بولۇشۇپ كىلىشىپلا، شۇڭا بۇ يۇرتتا مۇنداق بويتاق پىتى يۇرۇشىسىلا قىلالاشماس. ئەڭ ياخشىسى، ئوي - ئۇچاقلىرى بۇلۇپ، باشلىرىنى ئوڭشۇنلىشىپلا، بىز مۇشۇ ۋەجىدىن كەلدۇق.

__ بىز ئالقىچان توي قىلىپ بولغان، ئائىلىمىز بار، دېدۇق ھەيرانلىق ئىچىدە.

__ ئۇنىسى بىزگە مەلۇم، ئەپەندىم. بىراق، ئىككىلىرىنىڭ مەزلۇملىرى بۇ يەردىن ناھايىتى يىراققا قالدى. ئەز كىشى سەپەرگە چىقىپ ئۇچ ئايدىن كېيىن خۇتۇنسىز يۈرسە شەرىئەتكە خىلاپ بولىدۇ، بىزنىڭ يۇرتىمىزنىڭمۇ خاتىرجەملىكى بۇزۇلىدۇ. شۇڭا، بۇ يەردە قايتا نىكاھلانماقلىرى بەرھەقدۇر. ئەگەر خالسىلا قازىغۇجام بىلەن ئاخۇنۇمنىڭ قىزلىرىنى ئەمىرلىرىگە ئىلىشالا، دىيىشتى ئۇلار ساقاللىرىنى سىلىشىپ.

بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ بىز ناھايىتى ئوڭايىسىز ھالدا قالدۇق ھەمدە نىمە دىيىشىمىزنى بىلمەي قالدۇق. يۇرت ئاتىلىرىنىڭ بۇ تەكلىپىنى قانداق قىلىپ ئۇلارنىڭ كۆڭلىنى ئاغرىتىمىغان ھالدا رەت قىلغىلى بولار - ھە؟! مەن ئالدى بىلەن ئۇلارغا تەشەككۈرۈمنى بىلدۈردىم، ئاندىن مۇنداق دېدىم:

__ ھورمەتلىك ئاقساقاللار، سىلەرمۇ بىلىسىلەر، بۇ يەردە ھوكۇمەتنىڭ ئامباللىرى بار. ئۇلار ھەر ھەپتىدە بىر قېتىم بىزنىڭ دۆلىتىمىزنىڭ بېيجىڭدا تۇرۇشلۇق باش ئەلچىسىگە بىزنىڭ بۇ يەردىكى ئەھۋالىمىزنى مەلۇم قىلىپ تۇرۇدۇ. باش ئەلچى بولسا بىزنىڭ ئەھۋالىمىزنى بېرىلدىكى گېرمانىيە پادىشاھىغا يەتكۈزىدۇ. بىزنىڭ دۆلىتىمىزنىڭ قانۇنىدا بىرئەركەكنىڭ پەقەت بىرلا خۇنۇن ئېلىشى بەلگىلەنگەن. ناۋادا گېرمانىيە پادىشاھى بىزنىڭ بۇ يەردە يەنە خۇتۇن ئېلىپ، ئوي - ئۇچاقلىق بولغۇنىمىزنى ئاڭلاپ قالسا، سىلەر دەپ بېقىڭلار، بىزنى قانداق جازاغا تارتىشى مۇمكىن؟

__ ياق بىلمەيمىز، تەقسىر! - دەيىشتى ئۇلار ساقاللىرىنى يەنە بىر قېتىم سىلاپ.

__ ئەمەس، مەن دەپ بېرەي، ھەربىرىمىزنى بوغان كالتەك بىلەن 25 قېتىم ئۇردۇ! ئۇلار گېيىمىزنى ئاڭلاپ، بىزنىڭ دۆلىتىمىزنىڭ ئاتالمىش (جازا) سىدىن چۆچۈپ كېتىشتى ۋە ناھايىتى ئەپسۇسلىنىشنى بىلدۈرۈپ كېتىشتى.

گۈننار يارىنىڭ ئۆزىنىڭ 1929 - يىلى 9 - ئايدا قەشقەردىكى ئوردا مازىرىنى زىيارەت قىلغان چاغدىكى كەچۈرمىشلىرىنى ئەسلىپ مۇنداق يازىدۇ: بىز مەپىگە ئولتۇرۇپ دۇشەنبە دېگەن كىچىك بازارغا كەلدۇق. ئاندىن بازارنى پىيادە ئايلاندۇق. كىشىلەر بىزدىن قاتتىق ھەيران بولۇشتى. ئىلگىرى بىر كىمىنىڭ فەراڭسى (فەرەڭ، يەنى ياۋروپالىق) نى كورگەنلىكى ھېچكىمنىڭ ئېسىدە قالماپتۇ. بىر توپ كىشىلەر ئارقىمىزدىن ئەگىشىپ

دەڭگىچە باردى. ئۇلار دەڭگە كىرگەندىن كېيىن، توختاپ بىزنىڭ يۈرۈش-تۇرۇشلىرىمىزنى كوزۇتۇشكە باشلىدى. بىز ئىككىنچى كۈنى ئاچچىق دېگەن جايغا يېتىپ باردۇق. بۇ يەردىكى ئاھالىلەر مۇ دۈشەنبىدىكىگە ئوخشاش بىزنى كۆرگىلى دەڭگە يىغلىدى. بىز ئۇلاردىن بۇرۇن ياۋروپالىقلارنى كورگەن-كورمىگەنلىكىنى سورىساق: كېچىكىمدە بىر پەرەڭنى كورگەندىم، دەپ جاۋاب بەردى ئۇلاردىن بىرەيلەن. مەن ئوقۇغان كىتابىمغا ئاساسەن، ئاشۇ ياۋروپالىقنى ئەنگىلىيە ئارخىئولوگى ئاۋرىل ستەين بولسا كېرەك دەپ ئويلىدىم. تەخمىنەن بۇنىڭدىن 25 يىل بۇرۇن ئۇ بۇ يەرگە كەلگەنىدى.

مانا بۇ ئەجەبىي تەۋەككۈلچىلەرنىڭ قەلىمى ئاستىدىكى ئۆز دەۋرىدىكى ئۇيغۇر جەمئىيىتىنىڭ رىئالىتى ئىدى. ئۇلار دۇنيانى چۈشەنمەيتتى، دۇنيا ھەققىدىكى يېڭى ئۇچۇرلاردىن بىخەۋەر ئىدى. چەكلىك بوستانلىقلاردىكى چەكلىك يەرلەرگە باغلىنىپ، ئەۋلادمۇ-ئەۋلاد ئۆزگەرمەيدىغان تۇرمۇش مۇھىتى ئىچىدە ياشاپ كەلگەنىدى. شۇڭلاشقا، كوپلىگەن ياۋروپالىقلار ئۇلارنى باشقىلار تەرىپىدىن ئۇنتۇلغان، دۇنيا تەرىپىدىن تاشلىۋەتىلگەن مىللەت، دەپ بىلگەنىدى.

بوستانلىق خەلقى ۋە قۇملۇق پىسخىكىسى

فېلىپ كەتتى ئۆزىنىڭ ئەرەب ئومۇمىي تارىخى ناملىق مەشھۇر ئەسىرىدە: پۇرسەت تاپسىلا باشقىلارنىڭ مەدەنىيىتى ئارقىلىق ئۆزىنى سۇغۇرۇپ تۇرۇش قۇملۇق خەلقلەرنىڭ ئەڭ روشەن ئالاھىدىلىكى ئىدى. دەپ يازغانىدى. دەۋرە، ئىگىز تاغلارنىڭ قورشاۋى ئىچىدە تۇرغان تارىم ئويمانلىقى بەئەينى دۇنيادىن ئايرىۋېتىلگەن بىر چوڭقۇر ئارالغا ئوخشايدۇ. بۇ چوڭقۇرلۇققا مەركىزىي ئاسىيادىكى ئەڭ قورقۇنچۇلۇق جەزىرە-تەكلىماكان قۇملۇقى سوزۇلۇپ ياتىدۇ. ئەتراپتىكى تاغلاردىن ئېقىپ چۈشكەن پەسىللىك دەريا-تاراملار ئەنە شۇ زور قۇملۇققا قاراپ تۇنىشىپ تاقىدۇ. تارىم ئويمانلىقىدىكى كوپلىگەن قەدىمىي مىللەتلەرنى ئۆزىگە يۇغۇرۇپ، شانلىق بوستانلىق مەدەنىيىتى ياراتقان ئۇيغۇر خەلقى مانا مۇشۇ قۇرغاق زېمىندا ئىككى قولغا تايىنىپ رەھىمسىز تەبىئەت بىلەن كۈرەش قىلىپ كەلدى. ئۇلار ئەلىمىساقىن بۇيان، بوستانلىق بىلەن قۇملۇقلارنىڭ، ئادەم بىلەن تەبىئەتنىڭ ئىچكى بىرلىكىنى ھەمدە دىئالىكتىك قانۇنىيىتىنى ساقلاپ كەلگەنىدى. قوم ئاستىغا غەرق بولغان سانسىزلىغان شەھەرلەرنىڭ ئورنىغا يېڭى شەھەرلەرنى بىنا قىلىپ كەلگەنىدى. ئۇلار يەنە تەبىئەتنى قانداق پەيلىشىنى، قۇملۇقلارنى قانداق ئەيۋەشكە كەلتۈرۈشنى، سۇ مەنبەلىرىدىن قانداق پايدىلىنىشنى ئوبدان بىلەتتى. شۇڭلاشقا، ئۆستىدىن ئۇچار قۇشلار، تىگىدىن ئادەمزات ۋە چاھارپايىلار ئۆتەلمەيدىغان بۇ جەزىرنى ئۆزلىرىنىڭ سۇيۇملۇك ۋەتىنى، ئانا يۇرتى، كىندىك قىنى ئوكۇلگەن تۇپرىغى قىلىپ كەلگەنىدى...

لىكوكۇ ئۆز خاتىرىسىدە بۇ نوقتىنى ئالاھىدە تەكىتلەيدۇ ۋە مۇنداق يازىدۇ: “بۇ رايۇندىكى ھاياتلىقنىڭ مەنبەسى تارىم دەرياسى ۋە ئۇنىڭغا يانداش بولغان دەريا-تاراملار بولۇپ، پۈتكۈل تارىم ئويمانلىقىغا ئومۇمچۈك توردەك بېيىلغان. ئەقىل-پاراسەتلىك، ئىشچان يەرلىك خەلقلەر ئۆزلىرىنىڭ پەم-پاراستىگە تايىنىپ، سانسىزلىغان پەۋقۇلاددە سۇغىرىش سېستىمىسىنى بەرپا قىلغان. ھېچنەمە ئۇنىمەيدىغان قاقاس زېمىنى گۈزەل بوستانلىققا ئايلاندۇرغان. لىكوكۇ يەنە مۇنداق دەپ يازىدۇ: بۇ يەردىكى ئاھالىلەر ھېچقانداق ئۆلچەش ئەسۋابلىرى بولمىغان شارائىت ئاستىدىمۇ، يەرلەرنىڭ قانچىلىك سۇ ئىچىدىغانلىغىنى، سۇ سىڭىش مىقدارىنىڭ قانچىلىكلىكىنى بىللەلەيدىكەن ھەمدە قولىدىكى كەتمىنى بىلەن ئەقىللىق كالىسىغا تايىنىپ چەكلىك سۇ مىقدارىدىن تولۇق پايدىلىنالايدىكەن. ئەلۋەتتە، ئۇلارنىڭ بۇ جەھەتتىكى ئالاھىدە ئەقىل-پاراستى نەچچە مىڭ يىللىق ئەمەلىي تەجربىسىنىڭ جۇغلانمىسىدۇر. ئۇلار مۇشۇ جەھەتتىكى ئەقىل-پاراستىگە تايىنىپ، يەر ئاستى سۈيىنى يەر ئۈستىگە باشلاپ چىقىدىغان ئالاھىدە سۇغىرىش سەستىمىسى-كارىزنى كەشىپ قىلغانىدى.”

ئەجەبىي تەۋەككۈلچىلەر يەنە ئۇيغۇرلارنىڭ مەجەز-خاراكتىرىدىن ئالاھىدە جۇلالىنىپ تۇرغان تاشبايىل ئەندىشىسىنى بايقىغانىدى. بۇ پىسخىك ئەندىزىدە يەنە ئوچۇق-يورۇقلۇق، مېھماندوستلۇق، يۈمۈرلۈك تۇيغۇغا ۋە كۈلكە-چاقچاققا بولغان ھېرىسىمەنلىك، ناخشا-ئوسۇللۇق ۋە مۇزىكىغا بولغان ئالاھىدە ئىشتىياقنى ھېس قىلغانىدى. قول ئىلكىدە بارى-يوق تەئەللۇقاتنىڭ ھەممىسىنى مېھمانغا سۇندىغان، ئەتىنى ئويلىمايدىغان، باشقىلارنىڭ خۇشاللىقىنى ئۆزىنىڭ خۇشاللىقى دەپ بىلىدىغان تەرەپلىرىنىمۇ بىلگەنىدى. شۇڭلاشقا گۇننار يازرىڭنىڭ: مېنىڭ سېغىدىغىنىم قەشقەر شەھىرىنىڭ بۇرۇنقى ۋاقىتلاردىكى ئاشۇ سېھرى كۈچى ۋە مېنى

قەدىناس دەپ بىلىدىغان ئاشۇ ئۇيغۇرلاردۇر. دىگىنى ئەجەبلىنىۋاتقان بولمىسا كېرەك. سۆزىن ھېدىنىنىڭ تاكى ئۆلۈپ كەتكۈچە لوپنۇردىكى ئاشۇ سەمىمىي، ئاق كۆڭۈل، جاپا-مۇشەققەتكە چىداملىق دوستلىرىنى ئوردەك، سادىق، خۇداگۈل، ئابدۇرەھىم قاتارلىقلارنى سېغىنىش ئىچىدە ئەسلىشىشۇ سەۋەپتىن بولسا كېرەك!

ئۇيغۇر زىيالىيلىرى بىلەن دىئالوگلىشىش

- زامانداش زىيالىيلىرىمىزغا مۇراجىئەت

زۇلىپقار بارات ئۆزباش

مېنىڭ بۇ مۇراجىئىتىمدە، ئالاھىدە تارىخىي دەۋردە ياشاۋاتقان ئۇيغۇر زىيالىيلىرىنىڭ چەكلىك ئىمكانىيەت ئىچىدە يەنە قانداق ئىلمىي ئەمگەكلەرنى قىلالايدىغانلىقى ۋە چوقۇم قىلىشى كېرەكلىكى ھەققىدە سەمىمىي دەۋەت، پىكىر يولى ۋە ئىزدىنىش يولىنى ئىسلاھ قىلىش، مۇنازىرىگە، تەنقىدگە، ئىلمىي ئەمگەككە، تەخىرىسز ئىجتىمائىي مەسلىلەرگە تۇتقان پوزىتسىيىمىزنى بىر قېتىم دەڭسەپ كۆرۈش ھەققىدە چاقىرىق بار. مېنىڭچە، بۇ مۇراجىئەتتە ئوتتۇرىغا قويۇلۇۋاتقان مەسلىلەرنى ھېس قىلىۋاتقىنى يالغۇز مەنلا ئەمەس. مۇشۇ خەتنى ئوقۇۋاتقان ھەر قانداق بىر ئىجتىمائىي پەن زىيالىيسى ھېچبولمىغاندا بۇ مەسلىلەرنىڭ ئۇيغۇرنىڭ سەگەك، پىكىرى ئويغاق زىيالىيلار قاتلىمىدا مەۋجۇد ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىۋاتقان بولۇشى مۇمكىن.

ئۇنداقتا مەن نېمە دېمەكچى؟ بىزنىڭ ئىلاجىمىز ئەھۋالدا قالغىنىمىز، چۈشكۈنلىشىۋاتقىنىمىز راست. ئەمما ئىزچىل سەل قاراۋاتقان، تىرىشساق چەكلىك ئىمكانىيەت ئىچىدە قىلىپ كېتەلەيدىغان ئىشلىرىمىز ئاز ئەمەس. نۇرغۇن زىيالىيدا تەنقىدىي روھ، سەگەك مېڭە ۋە رېئاللىقىمىز دۇچ كېلىۋاتقان مەسلىلەر ھەققىدە كۆيۈۋاتقان يۈرەك، ئۆز چامىغا يارىشا كۆرسىتىۋاتقان تىرىشچانلىق بار، ئەمما ھەمكارلىق روھى كەمچىل، ھەتتا ھەمكارلىققا ئۇرۇنۇپ كۆرىدىغان جۈرئەتمۇ يوق.

بىزدە ئۆزىمىزنى چوڭ تۇتۇش خاھىشى ئېغىر؛ باشقىلار دەۋاتقان ئون ئېغىز گەپنىڭ توققۇزىدا ھەقىقەت، بىردە پۈچەكلىك ياكى يەڭگىلەكلىك ئەكس ئەتكەن بولسا، بىز ئاشۇ بىر ئېغىز خاتالىق ئۈچۈن ئۇنىڭ گەپلىرىدىكى توغرا تەرەپلەرنى كۆرمەيمىز ياكى مۇشۇ «بايقىشىمىز» نى دەستەك قىلىپ، ئۆزىمىزنىڭ ئۇ زىيالىيدىن قالتىس ئىكەنلىكىمىزگە ئىچىمىزدە خۇش بولىمىز. نەزىرىمىزدە ئۇيغۇرنىڭ كارغا كېلىدىغان زىيالىيسىدىن ئۆزىمىزدىن باشقا ھېچكىم يوقتەك.

بىزدە ئۇچۇرلارنى بىر-بىرىمىزدىن قىزغىنىدىغان، بېسىۋالدىغان، ئالماشتۇرمايدىغان ئاجىزلىق مەۋجۇد. بىزنىڭ نۇرغۇن زىيالىيسىمىز ئالانتلىق. ئەمما، بىز ئۇيغۇر زىيالىيلىرىدىكى ئىلىم تەتقىقاتىنىڭ خەلقئارا ئۆلچەمدىن تولىمۇ يىراقتا ئىكەنلىكىنى، تەتقىقاتىنىڭ مەقسىتىنى، ماقالە يېزىش قائىدىسىنى خاتا چۈشىنىۋالغىنىمىزنى ئېتىراپ قىلىشىمىز، نېمە ئۈچۈن ئۇيغۇرلار ھەققىدە قەلەم تەۋرەتكەن چەت ئەل ئالىملىرىنىڭ بۈگۈنكى زامان ئۇيغۇر تەتقىقاتچىلىرىنىڭ ئىلمىي ئەمگىكىگە دىققەت قىلمايدىغانلىقىنىڭ سەۋەبى ھەققىدە خىجىللىق ئىچىدە ئويلىنىشىمىز كېرەك.

ئۇنىڭدىن باشقا، جۇڭگوغا كەينىچىلەپ كىرگەن نەزەرىيە ۋە ئۇيغۇرلاردا تىللاش، مەنىستەسلىك ئويىپىكتىغا ئايلىنىپ قالغان نەزەرىيە ھەر بىر ئىجتىمائىي پەن تەتقىقاتىنىڭ جېنى ئىدى. لېكىن، بىز ئۆزىمىز شۇغۇللىنىۋاتقان پەننىڭ نەزەرىيىسىنى بولسىمۇ تولۇق ئۆگەنمىدۇق. ئىجتىمائىي پەنلەر زىيالىيلىرى ئۆزى قىزىققان، تەتقىق قىلىۋاتقان پەننىڭ نەزەرىيىسى ۋە دۇنيادا ئۇ ھەقتە نېمە يېڭى تەتقىقاتلار بولۇۋاتقانلىقىنى بىلىشى ۋە بۇ ھەقتىكى ئۇرۇنۇشنى كېچىكتۈرمەسلىكى كېرەك. مىللەتكە ئارتىلغان تالاي نۇقسان ۋە ئىللەت ئاۋۋال ئۆزىمىزدە بار. بىز ئاۋۋال

ئۆزىمىز ھەققىدە تەلۋكۈس ئويلىنىشىمىز كېرەك. ئابستراكت تەپەككۈرنىڭ، زىيادە كەڭرى - ئابستراكت قىزىقىشىنىڭ زىيىنى جىق تارتىمۇ. ئۇيغۇرلاردا پىكىر يېڭىلاش دولقۇنى قوزغاش پۇرسىتى كەلدى ھەم بۇ ۋەزىپە بىزنىڭ زىممىمىزدە. بىز جەمئىيەتلەشكەن ئۈچ مەزەز ئەۋج ئالغان مۇھىتتا (جەمئىيەتلەشكەن رەڭگۈزلىق، جەمئىيەتلەشكەن پۈچەكلىك، جەمئىيەتلەشكەن ئىجتىمائىي بىنورماللىق) ياشاۋاتىمىز. بىز بۇ مۇھىتتا قانچىلىك چىرىدۇق؟ داۋاملىق چىرىمەسلىك ئۈچۈن نېمىلەرنى قىلىشىمىز كېرەك؟ بىز ۋەھىمە ئۆيىكتىنى مۇبالغە قىلىۋەتتۇق. ھەقىقىي ئەندىشىنىڭ مەنبەسى، ھەقىقىي دۈشمەننىڭ مەنبەسى ئۆزىمىزدىن كېلىۋاتىدۇ.

مېنىڭ قارىشىمچە، بىز بىر خىل ئىمكانىيەتنىڭ يولى ئېتىلىسە، يەنە بىر خىل ئىمكانىيەتنىڭ ئامالنى قىلىشىمىز ۋە توساقلاردىن شۇغۇپ كىرەلىشىمىز كېرەك. ئىجتىمائىي پەنلەر زىيالىيلىرى ھەمكارلىشالمايۋاتىمىز. بۇ بىزدىكى ئەڭ ئېغىر مەسىلىلەرنىڭ بىرى. مۇنەۋۋەر پىداگوگ ئابدۇۋەلى مۇقىتتىن شىنجاڭ تېلېۋىزىيە ئىستانسىسى «مەدەنىيەت بوستانى» پروگراممىسىنىڭ زىيالىيلارنىڭ بۇرچىغا ئاتاپ ئىشلەنگەن ساندا ئېيتىپ ئۆتكىنىدەك: «مەن ئۇنىڭ بىر يېرىنى ياقىتۇرمايمەن، ئۇ مېنىڭ بىر يېرىمنى ياقىتۇرمايدۇ. ئىشقىلىپ، بىر - بىرىمىزنى ياقىتۇرمايمىز، شۇنىڭ بىلەن بىر يەرگە كېلەلمەيمىز.» تېگى - تەكتىدىن ئېيتقاندا، بۇ بىزدىكى ئىلىمگە بولغان ھۆرمەتنىڭ مۇجىمەل ئىكەنلىكى، ئىلىم ئەخلاقىنىڭ يېتەرسىز ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرىدۇ. ھېلىمۇ پۈچەك ئادەملەرنىڭ جىقلىقىدىن ئىچىمىزدىكى تۆكىدىغان ئادەم تاپالماي قىيىنلىمىز. ئەمدى بىر يەرگە كېلىپ بىلىدىغانلىرىمىز ھەققىدە دىئالوگلىشىشقا، قىلىۋاتقان تەتقىقاتىمىز ھەققىدە باشقىلاردىن پىكىر ئېلىشقا، ھەمكارلىشىشقا جۈرئەت قىلالمايمىزمۇ؟ بۇ ئۈنچىلىك دەرىجىدە قىلغىلى بولمايدىغان ئىش ئەمەستىغۇ ئاخىر؟ باشقا ئېيتىپ ئۆتكىنىدەك: ئىجتىمائىي پەنلەردە مۇتلەقلىشىۋىلگەن پىكىرلەر بولمايدۇ، پەقەتلا ئوخشىمىغان نۇقتىدىن چىقىپ قىلىنغان پىكىر بولىدۇ. شۇڭا بۇ پىكىرلەر ھامان بىر تەرەپلىمىلىكتىن، يۈزەكلىكتىن خالىي بولمايدۇ. بۇ خىل نۇقتىنى ئىلىم ئىگىلىرىنىڭ پىكىر ئالماشتۇرۇشى، ھەمكارلىقى ئارقىلىق تۈزەتكىلى بولىدۇ. زىيالىيلارنىڭ، مەجەزى كېلىشىدىغان ئىلىمگەرلەرنىڭ سورۇنلىرى گەپ سېتىش، يەپ - ئىچىش ئورنىغا ئايلىنىپ قالسا، بۇ، شۇ زىيالىينىڭ پۈچەكلىكى، قورساقنىڭ، روھىنىڭ تېخى تويۇنمىغانلىقىنىڭ ئىسپاتى. بىز «ئىلىم چىيى»، «ئۇچۇر ئالماشتۇرۇش چىيى»، «كىتاب ئوقۇش نەسرەتى چىيى» دېگەندەك يېڭىچە سورۇنلارنى تۈزۈپ، بىر خىل ئىلمىي كەيپىيات پەيدا قىلىشىمىز كېرەك. بۇ، قىلغىلى بولمايدىغان ئىش ئەمەس.

ئۆزىمىزدىن ئوبدانراق سوراڭ: «ئۇيغۇر جەمئىيىتىدە سىزدىن باشقا ياخشىراق پىكىر قىلىدىغان ئادەم يوقمۇ؟» مېنىڭچە، بۇنى ئوقۇغان ھەر بىر ئۇيغۇر زىيالىي ئۆز كۆڭلىدە شۇنداق ئويلايدىغانلىقىنى ئېيتىپ قىلىدۇ. ئەمەلىيەتتە بىز پەقەت ئوخشىمىغان نۇقتىدىن ئىزدىنىۋاتقانلار. شۇڭا ھەر بىرىمىز ئۆزىمىز قىلىۋاتقان ئىشنىڭ، ئۆزىمىز دەۋاتقان گەپنىڭ ئەھمىيىتىنى زىيادە يۇقىرى باھالايلىمىز، باشقىلارنىڭ قىلىۋاتقان ئىشنى بىر خىل سوغۇق نەزەر بىلەن كۆزىتىمىز؟ راستىنلا باشقا زىيالىيلاردا بىز ئۆگەنگۈدەك تەرەپلەر يوقمۇ؟ ئەگەر «ھەئە» دەپ جاۋاب بەرسىڭىز، ئۇنداقتا سىز «ئۆزىگە مەپتۇن بولۇش كېسىلى» گە گىرىپتار بولغۇچى. ھەر بىرىمىزدە، يۇقىرىقى سوئالغا «ھەئە» دەپ جاۋاب بېرىۋاتقان سىزدىمۇ كەمچىلىك بولىدۇ. پەقەتلا باشقىلارنىڭ پىكىرىدىكى، ئىلمىي پوزىتسىيىسىدىكى ئارتۇقچىلىقىنى، ئىشقىلىپ، ئۆگەنگۈدەك بىر يېرىنى ئاۋۋال كۆرەلسەنلەر ۋە قوبۇل قىلالغانلار قىممەتلىك زىيالىيلاردۇر. بىر زىيالىينى ئاخىرقى ھېسابتا كېرەكسىز قىلىۋېتىدىغان ئامىللارنىڭ بىرى، دەل «ئۆزىگە مەپتۇن بوپكېتىش كېسىلى»دۇر.

ئۇيغۇر ئىجتىمائىي پەنلەر تەتقىقاتى ھەقىقەتەن ئاجىز، خەلقئارا ئۆلچەمدىن بەكلا يىراق. بىز ئىلىم تەتقىقاتىنى خاتا چۈشەنگەن. مىسالەن، بىز كىتابخاندىن «مەدەنىيەت ئىنسانشۇناسلىقى» دېگەن ئېسىل كىتابتىن بىرنى سېتىۋالغان ۋە ئۇ كىتابلاردىكى نۇقتىئىنەزەرلەرنى ياقىتۇرۇپ قالغان بولساق، ئۆزىمىزچە شۇ پىكىرلەرنى مۇشۇ تېمىدىكى ئەڭ نوپۇزلۇق قاراش دەپ بىلىمىز، ئۇنىڭ خەلقئارادا شۇ تېمىدا ھازىرغىچە بارلىققا كەلگەن نۇرغۇن كىتابنىڭ ئىچىدىكى بىر كىتاب ئىكەنلىكى ۋە مەلۇم بىر خىل پىكىرگە ۋەكىللىك قىلىدىغانلىقىنى ئويلاشمايمىز. بىز ئىلىم تەتقىقاتىدىكى نەقىل قاندىسى، ئىزاھات قاندىسى، نەزەرىيە ئەسلىش قاندىسى قاتارلىق قائىدىلەردىن خەۋەرسىز. ماقالىلىرىمىزنىڭ تولىسى ھېسسىي قاراش تېمىدىكى ماقالىلەر بولۇپ، پاكىت ۋە ئىلمىي دەلىل كەمچىل. شۇ تېمىدا پەقەت ھازىرغىچە ئۆزىمىزلا قەلەم تەۋرىتىۋاتقاندا كەمچىل ھېسسىياتتا ئەسەر يازىمىز. بىزدىن بۇرۇنقىلارنىڭ ئوخشاش تېمىدىكى قاراشلىرىنى، خەلقئارادىكى تەتقىقات نەتىجىلىرىنى تۈزۈك ئەسەپ ئۆتمەيمىز.

ئەمدى بىز - مۇشۇ دەۋر زىيالىيلىرى مۇشۇنداق كۈلكىلىك پوزىتسىيىگە جەڭ ئېلان قىلىشىمىز كېرەك. بۇ بىزنىڭ ۋەزىپىمىز.

بىز ئۇيغۇر زىيالىيلىرى نەزەرىيىگە تۇتقان پوزىتسىيىمىزدىن خىجىل بولۇشىمىز كېرەك. ئاددىي ئاۋام ئارىسىدا نەزەرىيىنى تىللاش، مەنستىمەسلىك، مازاق قىلىش، چۈشەنمەسلىك ئومۇمىي ئېقىمغا ئايلاندى. بۇ خىل ناچار يۈزلىنىشنىڭ بىر مەسئۇلىيىتى بىز زىيالىيلاردا. سەگەك ئۇيغۇر زىيالىيلىرى نەزەرىيە ئۆگىنىشى ئەمدى كېچىكتۈرمەسلىكى، يېرىم يىل ئەتراپىدا ئۆزى شۇغۇللىنىۋاتقان پەننىڭ نەزەرىيىسىنى جىددىي ئۆگىنىشى كېرەك. ئىنگلىسنىڭ «ھەر قانداق بىر مىللەت دەۋرنىڭ ئالدىدا ماگىمەن دەيدىكەن، ھەر دەققە نەزەرىيە تەپەككۈردىن ئايرىلماسلىقى كېرەك» دېگەن سالىمى ئېغىر گېپىنى، مېنىڭچە، ھەر بىر زىيالىي ئاڭلىغان، ئوقۇغان ياكى ماقالىلىرىدە نەقىل ئالغان. ئەمدى گەپنى ئەمەلىيىتىمىزدە كۆرسىتىدىغان چاغ كەلدى. ھەر قانداق بىر ماقالىدە شۇ تېمىدا تىلغا ئېلىنىدىغان ئۇقۇملارغا دائىر نەزەرىيىلەر جايدا تەتبىقلىنىشى كېرەك. راست، ئەمما قۇلاققا خۇشياقمايدىغان گەپتىن بىرنى قىلغاندا، بىز ئۆزىمىز شۇغۇللىنىۋاتقان پەننىڭ نەزەرىيىسىنى تولۇق بىلمەيمىز.

بىز ئۇيغۇرلاردا ساقلنىۋاتقان نۇقسان - ئىللەتلەرنى ھېس قىلالايمىز ۋە پىكىر قىستىغاندا ئۆزىمىز بىلگەن نۇقتىلاردا قەلەم تەۋرىتىمىز. ئەمما بىزدە ئۆزىمىز تەنقىدلەۋاتقان ئىللەتلەرنىڭ ئۆزىمىزدە مەۋجۇد ئىكەنلىكىنى ئېتىراپ قىلىدىغان بانۇرلۇق بولۇشى كېرەك. ئۇيغۇرلاردا ۋاقىت ئىسراپچىلىقنىڭ ئېغىرلىقى ھەققىدە قەلەم تەۋرىتىپ ئۆزىمىز ۋاقىتقا رىئايە قىلماسقا، ھەددىدىن زىيادە ئىجتىمائىي ئالاقە ۋە زىياپەتنىڭ زىيىنىنى ھېس قىلىپ ۋە ئۇ ھەقتە پىكىر يۈرگۈزۈپ تۇرۇپ، ئۆزىمىز ئىجتىمائىي ئالاقىنىڭ سەلبىي تەسىرى تۈپەيلى تەنقىدىي تەپەككۈردىن ئايرىلىپ قالساق، ۋاقىتلىق خۇشاللىقلار ئۈچۈن سورۇنلاردىن بېرى كېلەلمەسەك، تازىمۇ كۈلكىلىك ئىش بولىدۇ. زىيالىيلىق نامى ئابستىراكت تەپەككۈردا، تەنقىدىي پىكىردە ئىپادىلىنىپ قالماستىن، كۈنكەرت ھەرىكەتلىرىمىزدىمۇ ئىپادىلىنىشى كېرەك. ئومۇمەن، بۈگۈنكى دەۋر ھېچقانداق دەۋردىكىگە ئوخشىمايدىغان بىر تۈركۈم ئىجتىمائىي پەنلەر زىيالىيىسىنى تەقەززا قىلىۋاتىدۇ. فرانسىيىلىك مۇتەپەككۈر ژان مېچىل ئۆزىنىڭ «تەنقىدىچى زىيالىيلارنى تەنقىد» ناملىق ماقالىسىدە ئۆزى تەنقىد قىلىۋاتقان نۇقتىلارغا ئەمەل قىلمايدىغان زىيالىيلارنى «ساخنا ئالجاناپلار» دەپ ئاتاپ مۇنداق يازىدۇ: «بۇنداق زىيالىيلار تەنقىد ئۈچۈنلا تەنقىد قىلىدۇ. ئۇلار تەنقىدىنى شۆھرەت ۋە ياشاش دەستىكىگە ئايلاندۇرۇۋالغان. ئۇلار تەنقىدىنى ياشىيالايدۇ، ئەمما ئۆزى تەنقىد قىلىۋاتقان تېمىنىڭ ئويىنىقتا ئايرىلىپ قالغانلىقىنى تۇيۇمايدۇ.» ئابدۇرېھىم ئۆتكۈر ھايات ۋاقتىدا: «قەھرىمانلارنى دەۋر يارىتىدۇ» دېگەن ئىدى. بۈگۈنكى دەۋر قەھرىمان بولالمىغان تەقدىردىمۇ، ئۆزى دۇچ كېلىۋاتقان خىرىسلىرىنى ۋاقتىدا تونۇپ ۋە ئۆز ئىدىيىسىگە ئەمەل قىلىپ ياشايدىغان زىيالىيلارغا، ئۆزىدە بار ئىللەتنى مىللەتكە ئارتىپ قويمايدىغان زىيالىيلارغا موھتاج.

بىز ئابستىراكت تەپەككۈرنىڭ، زىيادە كەڭرى قىزىقىشنىڭ زىيىنىنى تونۇپ يېتىشىمىز كېرەك. ئۇيغۇر بۈگۈنكى زامان جەمئىيىتىدە ئىجتىمائىي مەسىلىلەر ساماندىك، ئەيدىزنىڭ يامرىشى تېز، ئىشسىزلىق ئېغىر، قىسمەت قارىشىمىز كەسكىن خىرىسقا دۇچ كەلدى. لېكىن، ئۇيغۇر زىيالىيلىرى نىسبەتەن مەۋھۇم ياكى ئابستىراكت نۇقتىلاردا پىكىر يۈرگۈزۈۋاتىدۇ ياكى قەلەم تەۋرىتىۋاتىدۇ. مېنىڭ بەزى ئۇيغۇر زىيالىيلىرىنى ئېگىز تاغ چوققىسىدىكى بۇتخانىدا ئىستىقامەتتە ئولتۇرۇپ كۆزى يۇمۇلغان ھالەتتە يىراقلارغا يۈزلەنگەن راھىبلارغا ئوخشاشتۇم كېلىدۇ. لېكىن، ئۇيغۇر جەمئىيىتىگە بۇنداق راھىبسىمان زىيالىيلار كېرەك ئەمەس.

ئۇنىڭدىن باشقا، ئابستىراكت تەپەككۈرىمىز كۈنكەرت تەتقىقات تېمىسىدا ئىزچىللىشىشى، بىر تېمىدا پىكىر قىلىۋېتىپ يەنە بىر تېمىغا ئۆتۈپ كەتمەسلىكىمىز كېرەك. زىيادە كەڭرى قىزىقىش مەسىلىسىگە كەلسەك، ئىجتىمائىي پەنلەردە ئۇنىڭغىمۇ، بۇنىڭغىمۇ قىزىقىش ئۇيغۇر زىيالىيلىرىدا ساقلنىۋاتقان بىر مەسىلە. بۇ ھال ھېچقانداق كۈنكەرت ساھەگە پىششىق بولماسلىق، كەسپتىكى چاللىقنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. بىز ئۆزىمىزنى پەلسەپە، سىياسىي، جەمئىيەتشۇناسلىق، ئىنسانشۇناسلىق، ئەدەبىيات ساھەلىرىنىڭ ھەممىسىدە زۆرۈر بىلىملەردىن خەۋەردار دەك ھېس قىلىمىز. ئەمەلىيەتتە بۇ ساخنا ئۇيغۇ. ئۇ پەنلەرنىڭ ھەممىسىدە ئىزدىنىشىمىزگە، قىزىقىش دائىرىمىزنىڭ ھەممە تۈرىدە تەتقىقات قىلىشىمىزغا شارائىت يار بەرمەيدۇ، ئۆمرىمىزمۇ يەتمەيدۇ. بىز تەتقىقات دائىرىمىزنى كۈنكەرتلاشتۇرۇشىمىز ۋە كۈنكەرت تېمىلار ھەققىدە ۋاقىت جەدۋىلى تۈزۈپ ئىزدىنىشىمىز كېرەك.

ئۇيغۇرلاردا ئەخلاقشۇناس، پسخولوگ، جەمئىيەتشۇناس يوق دېيەرلىك. ئۇيغۇرلاردىكى ئەخلاق كىرىسى، قىممەت قارىشى كىرىسى، پسخىكىلىق كېسەللەر ھەققىدە ئىزدىنىدىغان، ئۇيغۇرنىڭ پىكىرىگە تەسىر كۆرسىتىش ئۈچۈن داۋاملىق كۈرەش قىلىدىغان زىيالىيلار بولۇشى كېرەك.

ھازىر ئۇيغۇرنىڭ تولۇق كۈرستىن يۇقىرى مەلۇمات ئالغان بىر قەدەر سەۋىيىلىك كىشىلىرى ئارىسىدىمۇ چوڭقۇرراق پىكىر يۈرگۈزۈلگەن كىتابلارنى ئوقۇماسلىق خاھىشى مەۋجۇد. بۇنىمۇ ئىجتىمائىي پەنلەر زىيالىيلىرىنىڭ بىخۇدلۇقى كەلتۈرۈپ چىقارغان. بۇ رېئاللىق قانداق كېلىپ چىققان بولسا، بىز يەنە شۇنداق ئۇسۇل بىلەن رېئاللىققا جەڭ ئېلان قىلىشىمىز كېرەك. ئىلىم ھاۋاسى پەيدا قىلىپ ئىلىمنىڭ ئىناۋىتى، پىكىرنىڭ ھۆرمىتىنى ئۆزىمىز قىلىشىمىز كېرەك. مېنى مۇشۇنداق بىر خىل ئەھۋال ئېچىندۇرۇدۇ :

بىر باي مول داستىخان سېلىپ ئون زىيالىينى بىر يەرگە چاقىرىپ ئۆز گېپىنى ئاڭلاتقۇزۇپ ئولتۇرغۇزالايدۇ. لېكىن ئون زىيالىي بىر بايغا ئۆزىنىڭ گېپىنى يېگۈزەلمەيدۇ.

بۇ بىزدىكى زىيالىيلارنىڭ ئۇيۇشالمىغا ئاتقانلىقىنىڭ، ماددىيلىقنى زىيادە چوڭ بىلىپ كېتىۋاتقانلىقىمىزنىڭ نەتىجىسى. بۇ نىمە ئۈچۈن؟

نۇرغۇن سەگەك زىيالىيىمىزنىڭ خىيالى شەخسىي دەردىدىن ئېشىپ كەتكەن، ئۆزىنى ئىسلاھ قىلىشنى ئويلايدىغان كىشىلەردۇر. يۇقىرىدا تىلغا ئېلىنغان مەسىلىلەر ھەر بىرىمىزدە دېگۈدەك مەۋجۇد. مەن بۇ گەپلەرنى دېيىشتىن بۇرۇن بەك ئىككىلەندىم. ساقال تارغىقى، ھاياجان، تەنتەك دەپ چۈشىنىلىپ قېلىشىدىن ئەنسىرىدىم. ئەمما مەن ئەمەلىيەتچانلىقنى ئۆگەندىم. كۈنكېرىت ھەرىكەتنىڭ ئۈنۈمىمىز سۈكۈتتىن، مۇجىمەل زىيالىينىڭ جىم بولۇۋېلىشىدىن ئەۋزەل تۇرىدىغانلىقىنى چۈشەندىم. شۇڭا، مېنىڭ خاتا چۈشىنىلىشىم مەن ئۈچۈن بەربىر. زىيالىيلارغا بۇ گەپلەرنى دېيىشىم، ئەمەلىيەتتە ئۇلار بىلەن ھەمكارلىشىش، پىكىرلىشىشكە رايىمىڭ بارلىقىدىن، شۇنداقلا ئۆزۈمنىڭمۇ تەنقىد قىلىنىشىنى خالايدىغانلىقىمىزنىڭدۇر.

ئاخىرىدا مەن سۆزۈمنى يەنىلا زىيالىيلار ھەققىدە جىق ئىزدەنگەن فرانسىيە جەمئىيەتشۇناسى پىيېر بوردىئۇنىڭ بىر ئېغىز گېپى بىلەن ئاخىرلاشتۇردىم: «بىلىم ئىگىلىرى - ئىلىمنىڭ ھۆرمىتى ئۈچۈن ئىتتىپاقلىشىلى!»

خوتەن قوزغىلىڭى ھەققىدە ئەسلىمە

دوكتور مۇھەممەت ياقۇپ بۇغرا
كىرىش سۆز

ئۆتكەن يىل ۋەتەننى زىيارەت قىلىش مۇناسىۋىتى بىلەن ئۈرۈمچىدە تۇرغان «ۋاقتىمدا» شىنجاڭ تارىخى ماتېرىياللىرى» نى كۆرۈش پۇرسىتىگە ئىگە بولدۇم ۋە ئىنتايىن تەسىرلەندىم. ۋەتەننىڭ يېقىنقى زامان تارىخىنى تەتقىق قىلىش ئۈچۈن كۆپلەپ پايدىلىنىش ماتېرىياللىرى نەشر قىلىنىپتۇ. بۇ، شىنجاڭ تارىخىدا چوڭ بىر ياخشى ئىش. ئاپتورلار ھادىسىلەرنى ھازىرقى جەمئىيەت ۋە مەھەللىۋى مەيداندا تۇرۇپ تەھلىل قىلىپ چۈشەندۈرگەن بولسىمۇ، يەنىلا ۋەقەلەردىكى ئەسلى ماھىيەت ئەكس ئىتىپ تۇرىدۇ.

بۇ ماقالىلەرنى كۆرۈش جەريانىدا شۇ چاغلاردا خوتەندە بولۇپ ئۆتكەن ۋەقەلەرنىڭ تىلغا ئېلىنىشىغا ۋە ياكى دارتىپ ئۆتۈپ كېتىلگەنلىكىنى ھىس قىلدىم. ۋەھالەنكى بۇ ھادىسىلەر، يەنى بەزەنلەرنىڭ «ئىسلامچىلار - چوماقچىلار» ھەرىكىتى دەپ كۆرسەتكەن خوتەن قوزغىلىڭى بولسا، پۈتۈن شىنجاڭدىكى قوزغىلاڭلارغا مەلۇم دەرىجىدە تەسىر كۆرسەتكەن ۋە ھازىر «دېھقانلار ئىنقلابى» دەپ تەبىر بېرىلۋاتقان قوزغىلاڭچىلارنىڭ بىر پارچىسى ئىدى.

يەنە مەن شىنجاڭ گېزىتىگە بېسىلغان مەملىكەتلىك سىياسى كېڭەش ئۇمۇمى يېغىنىنىڭ مىللەتلەر تارىخىنى تەتقىق قىلىش توغرىسىدىكى قارارىنى كۆرۈپ قالدىم. بۇنىڭدا بۇ خىزمەتنى تېخىمۇ چوڭقۇر ۋە ئەستايىدىل ئېلىپ بېرىش ھەتتا چەتئەللەردىكى ۋەتەنپەرۋەر زاتلارنىمۇ يېزىشقا رىغبەتلەندۈرۈشكە بولىدۇ دەپ كۆرسىتىلگەن. شۇڭا مەن بۇ

قاراردىن جۈرئەتلىنىپ بۇ مەسىلنى يېزىپ چىقتىم.

كېلىپ چىقىشىم خوتەن قوزغىلىڭىنىڭ ئاساسىي رەھبىرى بولغان مەھمەت مەھمەت (تۆۋەندە - م. ئى. بۇغرا دەپ يازمەن) ئائىلىسىدىن بۇلۇپ، دادام بۇ ھادىسىلەردىن چەتنەپ قالالمىغان، ئاناممۇ بۇنىڭ دەردىنى ئاز تارتىمىغان. خوتەن قوزغىلىڭىنىڭ پۈتۈن جەريانى ئائىلىمىزدىكىلەرنىڭ ئۆز ئەۋلادلىرىغا داستان قىلىپ سۆزلەپ بېرىدىغان بىر ئەنئەنىگە ئايلىنىپ قالغان. مېنىڭ بۇ ئەسلىملىرىم ئائىلەمدىن ئاڭلىغانلىرىم، چەتنەلدىكى ھاياتىدا مۇناسىۋەتلىك ئەسەرلەردىن ئۆگەنگەنلىرىمدىن ئىبارەت. تارىخ تەتقىقات ماتېرىياللىرىغا كىرگۈزۈشكە بولامدۇ - يوق، كۆرۈپ بېقىشىڭىزنى ئۈمۈد قىلىمەن.

ھۆرمەت بىلەن:

دوكتۇر مۇھەممەت ياقۇپ بۇغرا

1984 - يىلى، ئەنقەرە - تۈركىيە.

ئومۇمى ۋەزىيەت

ھەممىگە مەلۇم بولغىنىدەك، خوتەن تەكلىماكان چۆلىنىڭ ئەڭ چەت ياقىسىغا جايلاشقان بىر جاي. خەلق شۇ چاغلاردا زامانىنىڭ ئەڭ قاتناش ۋە خەۋەرلىشىش ۋاسىتىلىرىدىنمۇ مەھرۇم بۇلۇپ، مائارىپ، ساغلىقنى ساقلاش دېگەنلەردىن خەۋەرسىز ئىدى. مىللى تەڭسىزلىك ئەۋجىگە چىققان بۇلۇپ، خەنزۇ ھۆكۈمران سىنىپى يەرلىك خەلقنى دەھشەتلىك زۇلۇم بىلەن ئىدارە قىلىشتىن تاشقىرى ئۇلارنى نادان قالدۇرۇپ يېڭىلىقتىن ئۆلگۈدەك قورقۇپ ئۇنى ھامان ئۇجۇقتۇرغان، ئىجتىمائى ھاياتتا قالاچلىق ۋە خۇراپاتلىق ھۆكۈم سۈرگەن، يۇقۇرى تەبىقىدىكى ئەمەلدارلارنىڭ قول - چومىقى بولغان، بەگ، چوڭ يەر ئىگىلىرى ۋە دىننى مۇتەئەسسەپ ئىمتىيازلىق كىشىلەر خەلقنى ئېزىشكە ئۆزىنىڭ خوجايىنلىرىدىن كېيىن قالغان، ھەر بىر ئامبال ئۆز ئالدىغا بىر ھۆكۈمەت بۇلۇۋالغانىدى.

خوتەن ھىندىستان ۋە ئافغانىستانغا يېقىن بۇلۇشتەك جۇغراپىيەلىك ئالاھىدىلىكى بۇ رايونغا سودا تىجارەت ۋاسىتىسى بىلەن دۇنيانىڭ باشقا جايلىرىدىكى يۈز بىرۋاتقان يېڭىلىقلاردىن خەۋەر (گېزىت ژورنال) تېپىشىغا سەۋەب بولدى. بۇ بىر قىسىم كىشىلەردە خەلقنى مائارىپ جەھەتتىن ئاقارتىش تەشەببۇسلىرىنى مەيدانغا كەلتۈردى. بۇ كىشىلەر ئۇمۇمەن ياش مۇدەرىسلەر ۋە تالىپلار، يەنى دىننى مەكتەپ ئوقۇتقۇچى - ئوقۇغۇچىلىرىدىن ئىبارەت ئىدى. چۈنكى خەلق ئىچىدىكى ساۋاتلىقلارمۇ شۇلار ئىدى. مەدەنىي ئاقارتىش ئورۇنلىرى ۋە مەكتەپلەرنىڭ يوقلىقىدىن خەلقنىڭ ئىلىم - بىلىم ئېلىش مەركىزى بۇ دىننى مەدرىسلەر بىلەنلا چەكلىنىپ قالغان. ھۆكۈمرانلار باشقۇرۇشىدىكى شۇنىڭ مەكتەپلەر بولسا پەقەت ھۆكۈمرانلارغا سادىق بەگ - لاۋىي يېتىشتۈرۈش كۆرۈملىرىدىن ئىبارەت ئىدى، خەلق بۇنىڭدىن بەك نەپرەتلىنەتتى.

جاھالەت ئىچىدىكى مەھكۇم خەلق مۇستەبىت زالىم خەنزۇ ھۆكۈمرانلارنى خەنزۇ مىللىتىنىڭ ۋەكىلى دەپ چۈشەنگەن. ئۇلار كۆرگەن ۋە بىلگەن خەنزۇلار ئەنە شۇ زالىملار ئىدى. مەسىلەن، خوتەنگە خەنزۇلار سېپىل ئالدىدىكى بىر قانچە ئائىلە گۆرۈكەش، جازانخور تىجارەتچى خەنزۇ ۋە ئاندا - ساندا سېپىل ئىچىدىن تاشقىرىغا چىقىپ خەلققە بالايى ئاپەت ياغدۇرۇلغان چىرىكلەردىن ئىبارەت ئىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن خەلق ئىچىدە ئۇمۇمەن خەنزۇلارغا قارشى بىر ئۆچمەنلىك ئەۋج ئالماقتا ئىدى. بىچارە خەلق جۇڭگودا ئۆزىگە ئوخشاش بۇ ھۆكۈمران سىنىپ قولىدا ئىزىلىۋاتقان مىليونلىغان خەنزۇ خەلقىنىڭ بارلىقىنى نەدىن بىلسۇن!

ئۇنىڭ ئۈستىگە كۈندىن - كۈنگە ئېغىرلىشىپ كېتىۋاتقان ئالۋاڭ - سېلىقلار خەلق نۇپۇسىنىڭ يۈزدە توقسانى تەشكىل قىلغان ئاجىز ۋە ئوتتۇراھال دېھقانلارنىڭ تۇرمۇشىنى چىدىغۇسىز ھالغا كەلتۈردى. ھۆكۈمرانلار بىر قات ئالۋاڭ قويسا ئۇلارنىڭ قول چۇماقلىرى بۇنى ئون قات قىلىپ خەلقنى ئالاتتى، بۇنى «خاننىڭ ئەمىرى»، «خاننىڭ ئەسكەرلىرى ئۈچۈن» دەپ كۆرسىتەتتى، خەنزۇلارغا ئالۋاڭ - سېلىق يوق ئىدى. يەرلىك خەلققە ئادالەتسىزلىك كۆزى بىلەن مۇئامىلە قىلىناتتى. مانا بۇ ئەھۋال مۇتلەق كۆپچىلىك خەلق ئىچىدە خەنزۇ مىللىتىگە بولغان ئۆچمەنلىك ھېسسىياتىنى ياراتقانىدى.

يۇقۇرىدا كۆرسىتىپ ئۆتكىنىدەك بىر قىسىم ياش تالىپ ۋە مۇددەرىسلەردە يېڭىچە بىلىمگە ئىنتىلىشلەر باشلاندى. بۇ ئىش بۇلۇپمۇ ھەج قىلىش ئۈچۈن ئەرەب ئەللىرىگە بېرىپ كەلگەنلەردە ئەكس ئەتمەكچى ئىدى. ئۇ زامانلاردا ھەجگە بارىدىغان يول روسىيە - تۈركىيە يولى بۇلۇپ كەلگەن. قەشقەردە 1913 - يىللاردا ئابدۇقادىر داموللام

باشچىلىقىدا «مەتلەئۇل ھىدايەت» ناملىق بىر تەشكىلات قۇرۇلدى. بۇنىڭ مۇھىم ۋەزىپىسى زامانىۋى مائارىپنى قانات يايدۇرۇش ئىدى. شۇنىڭ بىلەن قەشقەر، خوتەن، كۇچا ۋە تۇرپان قاتارلىق جايلاردا مەكتەپلەر قۇرۇلدى. بۇ مەكتەپلەر شەھەردىكى بىر قىسىم باي - سودىگەر ۋە قۇشۇمچە تىجارەت بىلەن شۇغۇللانغان يەر ئىگىلىرىنىڭ ياردىمىگە يۈلەنگەن. ئوقۇغۇچىلىرىمۇ ئاساسەن شۇلارنىڭ بالىلىرى ئىدى. دەرسلەردىن تىل - ئەدەبىيات، ماتېماتىكا ۋە شېئىر ئاساس قىلىناتتى. بۇ مەكتەپلەرگە تۈركىيىدىن خۇسۇسى مۇئەللىملەر كەلتۈرۈلگەن. ئەھمەت كامال ۋە ئىسمايىل ھەقىقى ئىسىملىك مۇئەللىملەر شۇ چاغدا مەكتەپلەردىكى بالىلارنى ئوقۇتۇپلا قالماي ئىشتىن سىرتقى تەربىيە شەكلى بىلەن چوڭلارنىمۇ تەربىيەلەشنى ئېلىپ بارغان. خەلقنى ئاقارتىش جەھەتتە ئاق - قارىنى پەرىق ئېتىش جەھەتتە بۇ، چوڭ رول ئوينىدى. بۇلۇپمۇ خوتەن، قەشقەر ۋە غولجا قاتارلىق جايلاردا باشلانغۇچ دەرىجىدە بولسىمۇ بىر زىيالىيلار تەبىقىسى يوقتىن بارلىققا كەلدى. خوتەندە م. ئى. بۇغرا ۋە دادام ئابدۇكېرىم ھاجى بۇلاردىن ئىدى. خوتەندە بۇ مەكتەپ ئالتۇن مەدرىسە ئىچىدە (ھازىرقى سىياسى كېڭەشنىڭ سىياسى مەكتەپ ئورنىدا) پائالىيەت ئېلىپ بارغان. بۇ خىل يېڭىلىق ھەرىكەتلىرى دەسلەپتە ھۆكۈمەتنىڭ دىققىتىنى جەلپ قىلىمىغان. چۈنكى ئۇ دەۋردە گېلاۋخۇي بىلەن ئاۋارە ئىدى. كىيىنچە بۇ مەكتەپلەرنىڭ ئوقۇغۇچىلىرى ئارىسىدا تۈركچە ئاھاڭدىكى ماربىشلارنى ئوقۇش، ئەكىنلىك، باراۋەرلىكتىن سۆز قىلىدىغانلار كۆپىيىشكە باشلىدى. بۇ چاغدا يەرلىك مۇتەئەسسىپلەر بۇلۇپمۇ ھۆكۈمران سىنىپقا يۆلىنىپ جان باقىدىغان باي سودىگەرلەر ئۆز خۇجايىنلىرىغا بۇ ئەھۋالنى بىر ئىسيان ھازىرلىقى دەپ مەلۇمات بېرىشكەن. شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا بۇ خىل مەكتەپلەر ۋە تەشكىلاتلار پىچاقلىنىپ تاشلاندى. بىر قىسىم ئوقۇغۇچىلار مەجبۇرى شۇئاڭ مەكتەپلەرگە ئېلىندى. مۇئەللىملەر چېگرىدىن ھەيدەپ چىقىرىلدى. مەرھۇم ئابدۇقادىر داموللام سۈيىقەست بىلەن ئۆلتۈرۈلدى.

بۇ باستۇرۇش خەلقىنى ئەبەدىي نادانلىق ۋە جاھىللىقتا قالدۇرۇپ ئىدارە قىلىشتىن ئىبارەت خام خىيال ئىدى. ئەكسىچە ئويغىنىشقا باشلىغان خەلق ئىچىدە ھۆكۈمرانلارغا قارشى ئۆچمەنلىك تېخىمۇ ئۇلغايىدى. جۈملىدىن خوتەندە بىر قىسىم مۇددەرىسلەر ۋە ئالىپلار «قۇتۇلۇش يولى، قوراللىق ئىنقىلاب قىلىپ ھۆكۈمەتنى ئاغدۇرۇپ تاشلاش» دېگەن ئىدىيىنى تارقىتىشقا باشلىدى.

بۇنىڭدىن بىر يىل ئىلگىرى م. ئى. بۇغرا كۆرۈنۈشتە چۆچەكتىكى مۇراد ئەپەندىدىن دىننى دەرس ئېلىش ۋە ئالىي سەنەد (دىپلوم) ھاسىل قىلىش بولسىمۇ، ئەسلىيەتتە پۈتۈن شىنجاڭنى ئايلىنىپ ئەھۋال تىزىشقا ئۇچۇن 1930 - يىلى يولغا چىقىپ كۇچا، كورلا، قارا شەھەر، تۇرپان، ئۈرۈمچى، چۆچەك، ئىلى ۋە ئاقسۇ قاتارلىق جايلاردا ئالتە ئاي ساياھەت قىلىپ كەلدى. سەپەر خۇلاسەسى: 1) تىنچ يول بىلەن ھاكىمىيەتنى ئاغدۇرۇش مۇمكىن ئەمەس. پۈتۈن شىنجاڭ خارەكتىرلىك قوراللىق ئىسياندىن باشقا چارە يوق، بۇنىڭ ئۈچۈن رايون خارەكتىرلىك بىر ھەربىي يۇشۇرۇن تەشكىلات بۇلۇش لازىم. بىر تەشكىلات قۇرۇشنى ئېغىزدا قوللايدىغانلار خېلى كۆپ بولسىمۇ ئەمەلىي ھەرىكەتكە قاتنىشىدىغانلار ئانچە يوق ئىدى (غولجىدا ساۋۇت داموللام بىلەن پىكىر بىرلىكى قىلىنغان بولسىمۇ قەتئىي بىر قارارغا كەلمىگەن ئىدى). 2) قوزغىلاشنىڭ باشلىنىش ئورنى خوتەن بۇلۇشى لازىم. چۈنكى جۇغراپىيىلىك ئورنى ۋە خەلقنىڭ روھى ھالىتى بۇنىڭغا ئۇيغۇن. 3) قوراللىق ئۇچۇن قورالنى دۈشمەندىن تارتىپ ئېلىش، بۇنىڭ ئۈچۈن دۈشمەن كۈچىنى پارچىلاپ ئاجزلاشتۇرىدىغان ھەر يەردە ئىسيان چىقىش پۇرسىتىنى كۈتۈش، مۇۋاپىق بىر زاماندا يەنە بىر قېتىم رازۋېتىكىغا چىقىش لازىم، دېگەن تۇنۇشقا كەلدى. م. ئى. بۇغرا بۇ مەقسەتنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن 1931 - يىلى 6 - ئايدا قاراقاشتا بىر يۇشۇرۇن تەشكىلات قۇردى. تەشكىلاتنىڭ بىرىنچى قېتىملىق ئەزالىرى م. ئى. بۇغرا، نىياز ئاخۇنۇم ۋە نۇسۇمەت ئاخۇنلار ئىدى. بۇ تەشكىلات ئەزا توپلاش ۋە مەخپىي رەۋىشتە ئەھۋال ئىگىلەش بىلەن باسقۇچلۇق ھالدا راۋاجلىنىدۇ. تەشكىلات قوزغىلاشنىڭ ھازىرلىقى بىلەن پۈتۈن شىنجاڭدىكى ئۇمۇمىي ۋەزىيەت، قارشى تەرەپنىڭ ھەربىي ۋە باشقا ئەھۋاللىرىنى ئىگىلەش ئاساسىدا ھەرىكەت پىلانى تۈزىدۇ.

قۇمۇل قوزغىلىڭى شىنجاڭ ۋەزىيىتىدە كۈتۈلگەن بىر ئۆزگىرىشنى پەيدا قىلدى. ھۆكۈمەت تەرەپنىڭ ئاساسى كۈچى قۇمۇل تەرەپكە قارىتىلغان ئىدى. م. ئى. بۇغرا قوزغىلاشنى خوتەن رايونىدىن باشلاپ پۈتۈن ئالتە شەھەرگە قانات يايدۇرۇشنى قارار قىلدى. بۇنىڭ ئۈچۈن ئۆزىنىڭ ئۈستۈن دىنىي ئىلمى ۋە ئابرويىدىن پايدىلىنىپ خەلق ئىچىدە كەڭ تۈردە دىننىي ۋەز نوقتىلار باشلاپ ئۆزىگە تەرەپدار توپلاپ، قوزغىلاش ئۈچۈن مەنئۇي كۈچ ھازىرلايدۇ. قاغىلىق، يەكەن ۋە قەشقەردىمۇ تەشكىلاتنى قۇرۇش مەقسىتى بىلەن كىچىك ئىنسى نۇر ئەھمەت ۋە ئەزالاردىن قۇربان ئابدۇللانى ئەۋەتىدۇ، لېكىن ئۇلار، بۇ جايلاردا تەشكىلاتتىن سۆز ئېچىش ھازىرچە قولايىزلىقىنى سىزىپ، قوزغىلاشقا ئۆلگۈرۈپ خوتەنگە قايتىپ كېلىدۇ.

تەشكىلات ئەزالىرىنىڭ سانى 130 ئەتراپىغا يەتكەندى، ئەمدى مەسىلە قورال ھازىرلاش ۋە قورال ئىشلىتىشىنى ئۆگىنىش ئىدى. بۇنىڭ ئۈچۈن قاراقاشنىڭ چەت يېزىلىرىدا، كۈرۈنۈشتە كەتمەن - سوقۇدىغان تۆمۈرچى دۈكىنى، ئەمەلىيەتتە بولسا قېلىچ ۋە نەيزە سوقۇدىغان ئۇرۇن تەشكىللىدى. يەنە بىر گۇرۇپپا، م. ئى. بۇغرا باشچىلىقىدا خوتەننىڭ قاراغۇ تاغ ۋە ئۆزۈمە بازار غوجام ئەتراپلىرىدا يەرلىك ئوۋچى پالۋانلارنى يىغىپ مىلتىق ئېتىشىنى ئۆگەندى ھەم بۇ مەزگەلدىن بىر قىسمى تەشكىلاتقا ئەزا بولدى. 1931 - يىلىنىڭ ئاخىرلىرى تەييارلىقلار ئاساسەن پۈتۈپ قالغانىدى. قوزغىلاڭنىڭ زامانى مەسىلىسىلا قالغانىدى.

ساۋۇت داموللام تۈركىيە، سەئۇدى ئەرەب ۋە ھىندىستانلارنى ئايلىنىپ ئۇدۇل خوتەنگە كېلىدۇ ۋە خوتەندىكى تەشكىلاتقا ئەزا بۇلۇپ كىرىدۇ. 1932 - يىلى 1 - ئاينىڭ مەلۇم بىر كۈنى قاراقاش ئويىغا مەدرىسە ئەزالاردىن غاپپار ھاجىنىڭ ھۇجرىسىدا 130 كىشىلىك تەشكىلات ۋەكىللىرى يىغىن ئاچىدۇ. كۈن تەرتىپى: ساۋۇت داموللام ۋە قاراقاش مەمەت نىياز ئەلەم ئاخۇنۇملارنىڭ ئەزالىققا كىرىشىنى تەستىقلاش، قوزغىلاڭنىڭ رەھبىرىنى سايلاش، قوزغىلاڭ غەلبە قىلغاندىن كىيىن قىلىنىدىغان ھۆكۈمەت تەركىبىنى تايىن قىلىش ۋە ھەرىكەت كۈنىنى بەلگىلەشتىن ئىبارەت ئىدى. بىرىنچى ماددا بىر ئېغىزدىن ماقۇللىنىدۇ، قوزغىلاڭ رەھبەرلىكى ئۈچۈن مەمەت نىياز ئەلەم دۆلەت باشلىقلىقىغا، ساۋۇت داموللام باش مەسلىھەتچى ۋە دىنىي ئىشلار مەسئۇللىقىغا، م. ئى. بۇغرا باش قوماندانلىققا سايلىنىدۇ.

ساۋۇت داموللام ئۆزىنىڭ چەتئەللىرىدىكى ئىگىلىگەن ئەھۋاللىرىنى تۇنۇشتۇرۇپ مۇنداق خۇلاسە چىقارغان: (1) بۈگۈنكى دۇنيا شارائىتى ئىنقىلابىمىزغا قوشنا ۋە باشقا چەت دۆلەتلەردىن ياردەم كۈتمەك مۇمكىن ئەمەس. بۇ ھەقتە كۆپلىگەن مۇناسىۋەتلىك كىشىلەر بىلەن پىكىرلەشتى. (2) ئىنقىلابنىڭ قوزغىلىش نوقتىسى خوتەندە بۇلۇشى لازىم (شۇنىڭ ئۈچۈن مەن ئۇدۇل خوتەنگە كەلدىم.)

ساۋۇت داموللام رامىزان مۇناسىۋىتى بىلەن خوتەننىڭ ھەرقايسى جايلىرىدا قۇرئان ۋە ھەدىسلەردىن ۋەز ئېيتىپ، بۇلۇپمۇ جاھات توغرىسىدىكى تەلىماتلىرىنى كەڭ تەشۋىق قىلىپ، قوزغىلاڭ ئۈچۈن خەلق ئىچىدە ئۇمۇمى پىكىر ئېقىمى بەرپا قىلىپ، ماددى ۋە مەنىۋى كۈچلەرنىڭ تويلىنىشىغا چوڭ كۈچ چىقىرىدۇ.

يېتەرلىك ئادەم كۈچ ۋە باشقا كېرەكلىكلەر ھازىرلانغان بولسىمۇ، قورال يوق ھىسابتا ئىدى. زامانىۋى بەش ئاتار مىلتىقتىن تۆت - بەش دانە، پالۋانلارنىڭ ئوۋچى مىلتىقىدىن 20 گە قەدەر، نەيزە قېلىچ ۋە چوماقلاردىن ئىبارەت ئىدى. ئادەملەر ھەيۋەتلىك كۆرۈنمەك ئۈچۈن ئۇزۇن چاچ قۇيۇپ، قىزىل سەللە، يېشىل تون كىيىۋالغانىدى. قوزغىلاڭ ۋاقتى 1933 - يىلى 2 - ئاينىڭ 29 - كۈنىگە قارار قىلىنىدۇ. لېكىن قوزغىلاڭچىلارنىڭ يامۇلدىكى خەۋەرچىسى تۇردى بەگ كېلىپ ھۆكۈمەت ئەمەلدارلىرىنىڭ قوزغىلاڭدىن خەۋەر تاپقانلىقىنى، پالۋانلارنىڭ ھەممىسىنى يامۇلغا يىغىۋالغانلىقىنى ۋە قوشنا ۋىلايەتلەردىن قوزغىلاڭچىلارنى باستۇرۇش ۋە باشلىقلارنى جازالاش ئۈچۈن ئەسكەر چاقىرغانلىقىنى مەلۇم قىلىدۇ. بۇ ئەھۋال ئاستىدا پىلاننى ئۆزگەرتىپ دەرھال قوزغىلاڭ قىلىشقا قارا قىلىنىدۇ.

قاراقاش قوزغىلىڭى

ھەرىكەت پىلانى پاش بۇلۇپ قالغانلىقتىن ئەسلى پىلاندىن بەش كۈن ئىلگىرى، يەنى 1933 - يىلى 2 - ئاينىڭ 24 - كۈنى قاراقاشتا قوزغىلاڭ باشلىنىدۇ. خەۋەر قىلىپ ئۆلگۈرەلمىگەنلىكتىن يىغىلىش ئورنىغا (ئويىغا مەدرىسگە) ئاران 68 كىشى كەلگەن بولسىمۇ، ساقلاپ تۇرماستىن كېچە سائەت بىردە يامۇلغا بېسىپ كېرىدۇ. يامۇلدا بىر قانچە ئون كۈن ئىلگىرى ئامبال تۇتمۇالغان پالۋانلار يامۇلنىڭ ئىشىكىنى ئېچىپ بېرىدۇ. ئۇرۇش سائەتچە داۋام قىلىدۇ. شەنجاڭ باشلىق بىر قانچە ئەمەلدارلار ئۆلتۈرۈلدى، ئۇلاردىن 12 سى ئىلچىگە قاچتى. قالدىسى ئەسىرگە ئېلىندى. قوزغىلاڭچىلاردىن بىر كىشى ئۆلدى. شۇنىڭ بىلەن قاراقاش «پەتھى» بولدى. بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغان ئەتراپ ۋە شەھەر خەلقىدىن 10 مىڭدەك ئادەم قولغا نېمە چىقسا شۇنى كۆتۈرۈپ قوزغىلاڭچىلارغا قېتىلماق ئۈچۈن ئاللا - ئاللا دەپ توۋلاپ شەھەر ئىچىنى تولدۇرىدۇ. كېچە تاڭ ئاتقۇچە بۇلاردىن 1000 دەك كىشى زاۋىنغا، گۈمىدىن كېلىدىغان ھۆكۈمەت قىسىملىرىنىڭ ئالدىنى توسۇشقا (م. ئى. بۇغرا) چوڭ ئىنسى ئابدۇللا مەخسۇم، ئىسمايىل داموللام ۋە غاپپار ھاجى قوماندانلىقىدا، يوللاندى. بۇلار كېچىسى گۈمىدىن كېلىۋاتقان ھۆكۈمەت ئەسكەرلىرىگە ئۇشتۇمتۇت ھۇجۇم قىلىمىز دەپ پىيالىمغا قاراپ ماڭىدۇ. لېكىن گۈمىدىن كەلگەن ئەسكەرلەر پىيالىمدا ياتماي چۆلدە قۇم دۆۋىلىرىنىڭ ئارقىسىدا يۇشۇرۇنۇپ بەخىرامان كېلىۋاتقان قوزغىلاڭچىلارغا تۇيۇقسىز ھۇجۇم قىلىپ كۆپ چىقىمغا ئۇچرىتىدۇ. زاۋاننىڭ تار بۇغۇز دېگەن يېرىگە قەدەر كەلگەن ئەسكەرلەرنى دىنىي ۋە مىللى شۇئارلار بىلەن ئۆزىنى ئۇنۇتقان قوزغىلاڭچىلار يامغۇردەك يېغىۋاتقان ئوقلارغا قارىماي

پالتا، كەتەن، نەيزە ۋە چوماقلار بىلەن دۈشمەن ئۈستىگە باستۇرۇپ كىرىپ ئۇلارنى تېرىپىرەن قىلىۋىتىدۇ. ھۆكۈمەت ئەسكەرلىرى گۇمغا قاچىدۇ. بۇ سوقۇشتا قوزغىلاڭچىلاردىن 200 دەك كىشى ئۆلدى. خوتەن شەھەر ئەتراپىغا يىغىلغان قوزغىلاڭچىلار قەشقەردىن كېلىدىغان ۋە سېپىلدىكى ئەسكەرلەرنىڭ ئەمەلىي ئەھۋالىنى بىلمەي ھۇجۇمغا ئۆتمەي تۇرىدۇ.

قاراقاشتىكى قوزغىلاڭ خەۋرى خوتەنگە يېتىپ كەلگەندىن كېيىن ئەتراپتىكى ناھىيىنىڭ ئامبال ۋە ئەسكەرلىرى خوتەن سېپىل ئىچىگە كىرىۋالدى. قاراقاشتىكى تۇتۇپ جادۇغا بېسىپ كېسىلگەن باشلىرىنى خوتەن شەھەر ئىچىدىكى تۆت دەرۋازىغا ئاسىدۇ ۋە قاراقاشتىكى تۇتۇپ بەرگەنلەرنى مۇكاپاتلايمىز دەپ جاكارلايدۇ.

ئۈچ كۈن ئىچىدە ئوندىن ئارتۇق بىگۇناھ دېھقانلارنى ۋەھشىيلەرچە جادۇدا بېشىنى كېسىپ ئۆلتۈرىدۇ. بۇلارنىڭ ئىچىدە قاراقاشتىكى بولمىغان كىشىلەرمۇ بار ئىدى. قارامەت، نارى بەگ دېگەنگە ئوخشاش ھۆكۈمران سىنىپنىڭ يالاقچىلىرى ئۆزى بىلەن ئاداۋىتى ياكى ئۇچى بولغان خوتەنلىك كىشىلەردىن بىر قانچىسىنى قاراقاشتىكى دەپ تۇتۇپ بەرگەن. خوتەن ئامبىلى خەلقنى مۇشۇ ئۇسۇل بىلەن قورقتىپ تىنچىتىشقا ئۇرۇنغان بولسىمۇ ئەكسىچە ھۆكۈمرانلارغا قارشى ئۆچمەنلىك تېخىمۇ ئاشتى.

قوزغىلاڭچىلارغا قەشقەرنىڭ بۇ تەرىپىدە قورققۇدەك ئەسكىرى قۇۋەتنىڭ يوقلىقى مەلۇم بولغانىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن خوتەنگە ھۇجۇم قىلىشقا قارار قىلىندى.

مۇئاپىق پەيتتە خوتەن كونا شەھەرگە ھۇجۇم قىلغان ئابدۇللا مەخسۇم قۇماندانلىقىدىكى قوزغىلاڭچىلار ئۈچ سائەتلىك سوقۇشتىن كېيىن شەھەرنى قولغا چۈشۈرىدۇ، قارشى تەرەپنىڭ قۇماندانى ئۆلدى. ئىككى دانە توك ۋە نۇرغۇن ياراق غەنىيەت ئېلىندى. قاچقان قىسىم يېڭىشەھەر سېپىلىغا كىرىپ مۇھاسىرە ئىچىدە قالدۇ. ئون نەچچە كۈنلۈك مۇھاسىرىدىن كېيىن سېپىلدىكىلەر تەسلىم بۇلۇشنى ئوتتۇرىغا قويدۇ. تەنتەن ۋەكىللىرى سېپىل ئىچىگە كىرىپ كىلىشىمگە ئىمزا قۇيۇلغاندىن كېيىن دۈشمەنلەر تەسلىم بولدى (بۇ ۋەكىللەر ئىچىدە دادامۇ بار) شۇ چاغدىكى تەسلىم بۇلۇش شەرتلىرى: «ھۆكۈمەتكە ئائىت خەزىنە، قورال، ئات - ئۇلاغ ۋە جابدۇقلارنى قويماي تاپشۇرۇش، خالىغان كىشى ئىمان ئېيتىپ مۇسۇلمان بولسا ئۆز كىشىلىرىمىز قاتارىدا مۇئامىلە قىلىدۇ، تەسلىم بولغانلارنىڭ ھاياتىغا دەخلى قىلىنمايدۇ، شەخسى مالا - مۈلۈك ئۆزىگە قالدۇ» دېگەنلەردىن ئىبارەت ئىدى. بۇ شەرتلەر بويىچە سېپىل بوشتىلىدى. تەسلىم بولغانلار ئەركىن بولدى. غەنىيەت ئېلىنغان قورال بىلەن قوزغىلاڭچىلار قۇراللاندى. بىر قىسىم تەشكىلى ئاپپاراتلار قۇرۇلۇپ يېرىم مۇنتىزىم ھالەتتىكى 10 مىڭدەك بىر قۇشۇن تەشكىل قىلىندى.

قوزغىلاڭ خەۋرى قەشقەرگە يېتىپ بارغاندىن كېيىن ماشاۋۇز شۇ دەۋىردىكى قەشقەر، يەكەن، قاغىلىق ۋە گۇمدا تۇرۇشلۇق تۇلۇق قوراللانغان ئەسكەرلىرىدىن بىر جازا قۇشۇنىنى تەشكىللەپ خوتەنگە ئەۋەتىدۇ. زاۋادا بۇنداق ئېھتىمالغا قارشى مۇداپىئەدە تۇرغان قوزغىلاڭچىلارغا خوتەندىن سۈپىتىلا مەۋلىۋى قۇماندانلىقىدا 2000 كىشىلىك بىر قەدەر خىل قوراللانغان قۇشۇن ياردەمگە كېلىدۇ. بۇ جازا قۇشۇنى كېچىسى ھۇجۇمغا ئۆتتى، شىددەتلىك سوقۇش ئالتە سائەت داۋام قىلىدۇ. «ئۆلسەك شېپەت، قالساق غازى» شۇئارى بىلەن ئۆزىدىن نەچچە ھەسسە كۈچلۈك دۈشمەن ئۈستىگە سەلدەك بېسىپ كېلىۋاتقان خەلقنى كۆرۈپ ھۆكۈمەت ئەسكەرلىرى قاچىدۇ. ئاتلىقلار قوغلاپ ئاق لەڭگەرگە قەدەر بېرىپ ئاندىن ئۆز جايىغا قايتىپ كېلىدۇ. دىمەك، خوتەن قوزغىلاڭچىلىرى قەشقەردىن كېلىش ئېھتىمالى بولغان ئەڭ كۈچلۈك دۈشمەننى تار - مار قىلىپ، مۇداپىئەدىن ھۇجۇمغا ئۆتۈش ۋەزىيىتىگە ئىگە بولدى.

گۇما قەتلىئامى

1933 - يىل 3 - ئاينىڭ 26 - كۈنى كېچىسى گۇمدا خەلق ئىچىدە «قۇمراۋات سوقۇشىدا يەندوتەي باشچىلىقىدىكى ئەسكەرلەر خوتەنلىكلەر تەرىپىدىن تامامەن يوقىتىلىپتۇ، بىرسىمۇ ساق قالماپتۇ» دېگەن گەپ تارقىلىدۇ. بۇنى ئاڭلىغان ئەتراپ ۋە يېزىدىكى خەلقلەر ئابدۇلھېكىم ھاجىم ۋە ئاتاۋۇلا خانلارنىڭ رەھبەرلىكىدە قوزغىلىپ شەھەرگە ھۇجۇم قىلىپ بىر كىچىدىلا شەھەرنى قولغا چۈشۈرىدۇ. ئىككىنچى كۈنى بۇ خەۋەر يالغان چىقىدۇ. قۇمراۋاتتىكى ئۇرۇشتا يېڭىلىپ پەرىشان ھالغا چۈشۈپ گۇمغا قېچىپ كەلگەن ھۆكۈمەت ئەسكەرلىرى شەھەردە دەھشەتلىك قەتلىئام يۈرگۈزىدۇ. غالىبلار شەھەر ئەسكەرلەر ئالدىغا ئۇچرىغاننى ياش - قېرى، چوڭ - كىچىك دىمەستىن ھەممىنى ئۆلتۈرۈپ، بۇلاپ - تالاپ ۋە ئوت قۇيۇپ ماڭىدۇ. ئالدىن خەۋەر ئالالغانلار شەھەرنى تاشلاپ قېچىپ كەتكەن بولسىمۇ، بۇ قەتلىئامدا 450 بىگۇناھ خەلق ئۆلتۈرۈلگەن ۋە نۇرغۇن ساراي - دەڭلەر، مەدرىسلەر ۋەيران قىلىنغان.

بۇ ئارادا قەشقەردىن ياردەم ئۈچۈن يولغا چىققان خەنزۇ، قىرغىز ئارلاش بىرلەشكەن قەشقەر قاغىلىققا كېلىدۇ، بۇلار بىر توکچى باتارىيە قىسىم بىلەن قاغىلىقتا بىر كۈن تۇرۇپ يولغا چىقىدۇ. ئەتىسى قاغىلىق خەلقى خوتەنلىكلەرنىڭ قۇمراۋاتتىكى غەلبىسىنى ئاڭلاپ ئەبەيدۇللا ئەلەم ۋە ئاتاۋۇللا ئىشاننىڭ رەھبەرلىكىدە قوزغىلاڭ كۆتۈرۈپ شەھەرنى قولغا چۈشۈرىدۇ. بىر كۈن ئىلگىرى خوتەنگە قاراپ ماڭغان ھۆكۈمەت قىسىملىرىنىڭ ئارقىسىدىن قوغلاپ بەشىپىرىق سۇقۇشىدا تامامەن يۇقۇتىدۇ. گۈمبىدىكى ھۆكۈمەت ئەسكەرلىرى بۇ خەۋەرنى ئاڭلاپ قورقۇپ، چوڭ يولنى تاشلاپ ياقۇپ ئامبالنىڭ يول باشلىشى بىلەن تاغ يولى ئارقىلىق يەكەنگە قاراپ قاچىدۇ. يول ئۈستىدە قوزغالغان دېھقانلارنىڭ زەربىسىگە ئۇچراپ ئاران يەكەن يېڭىشەھەر سېپىلىغا كىرىۋالىدۇ.

گۇما قەتلىئامى خەۋىرى خوتەنگە يېتىپ كەلگەندىن كېيىن م. ئى. بۇغرانىڭ كىچىك ئىنىسى نۇر ئەھمەد ۋە سۈبىستۇللا مەۋلەۋىي قۇماندانلىقى ئاستىدا 2000 كىشىلىك بىر قوشۇن گۇما - قاغىلىققا قاراپ يولغا چىقىدۇ. بۇلار قاغىلىققا يېتىپ كېلىشتىن بۇرۇن ھۆكۈمەت ئەسكەرلىرى يەكەن يېڭىشەھەرگە كىرىۋالغان ۋە قەشقەردىن خېلى كۈچ ياردەمگە كېلىپ يەكەندىكى قارشى تەرەپنىڭ خېلى مۇھىم كۈچى توپلىنىپ قالغانىدى.

ھۆكۈمەتنى ئىسلامىيە خوتەن

بۇ ۋاقىتقا قەدەر، قاراقاشتا بولغان قوزغىلاڭچىلار مەركىزى 1933 - يىل 4 - ئاينىڭ 5 - كۈنى خوتەنگە يۆتكىلىپ كەلدى. مەھەممەتئىياز ئەلەم باشلىق قوزغىلاڭچىلار يىتەكچىلىرى داغدۇغىلىق مۇراسىم ئۆتكۈزۈپ ئەلەم باشچىلىقىدىكى «ھۆكۈمەتنى ئىسلامىيە خوتەن» قۇرۇلغانلىقىنى ئېلان قىلدى. 2 - ئايدا قۇرۇلغان ۋاقىتلىق ھۆكۈمەت تەركىبى ئۆزگەرتىلدى. مىلىك (دۆلەت باشلىقى) ئۇنۋان پەمانى جاكارلاپ م. ئى. بۇغراغا ئىمىر ھەزەت ۋە ئىككى ئىنىسى باشلىق بىر قانچە كىشىگە «ئىمىر» (قۇماندان) دېگەن ئۇنۋانلار بېرىلدى. كېيىنچە بۇلار خەلق ئىچىدە شامەنسۇر (ئابدۇللا) ۋە ئىمىر ساھىب (نۇر ئەھمەد) دېگەن ناملار بىلەن مەشھۇر بولدى. خوتەننىڭ باشقا ناھىيىسىدىكى خەلقلەر ئۆز مۆتىۋەر كىشىلىرىنىڭ رەھبەرلىكىدە قوزغىلىپ، ئۆز يەرلىرىگە ھاكىم بولغانىدى. خوتەن ئۇ تەرەپلەرگە ئەسكىرى كۈچ يوللىدى. چۈنكى ئۇ يەردىكى مۇھىم ئەسكىرى كۈچ ۋە ئامباللىرى قېچىپ خوتەن سېپىلى ئىچىگە كىرىۋالغانىدى. 6 - ئاينىڭ 17 - كۈنى يەكەن قولغا چۈشكەندىن كېيىن، چاقىلىقتىن تارتىپ يەكەن دەرياسىنىڭ يېڭىسار ياقىسىغا قەدەر بولغان رايون خوتەنلىكلەرنىڭ باشقۇرۇشىغا ئۆتكەن بولدى. شۇنىڭ بىلەن خوتەن ھۆكۈمىتى ئۆزىنى ئەسكەر ۋە باشقا جەھەتلەردە مۇستەھكەملەش ئۈچۈن بەزىبىر تەدبىرلەرنى ئېلىپ باردى. قوزغىلاڭ ئەرىسىدە ھۆكۈمرانلارغا يام بېسىپ بىگۇناھ خەلققە زىيانكەشلىك قىلغان مۇناپىقلارنى جازالىدى. بۇنىڭدا بىرىنچى بۇلۇپ باۋۇدۇن بەگنى شامەنسۇر ئۆز قولى بىلەن چاپتى، باۋۇدۇن بەگ دۈشمەن تەسلىم بۇلايلى دېگەندە بۇلارنى توسۇپ «بۇ بىر نەچچە نەپەر موللارنىڭ ئىشى، خەلق بىرقانچە كۈندىن كېيىن زىرىكىپ قاپتىن كېتىدۇ» دېگەن. يەنە خەلقلەر تاشقىرىدا ئاللا - ئاللا دەپ تۈۋەلسا، «بۇلار نېمە دەپ توۋلايدۇ» دەپ سورىغاندا باۋۇدۇن بەگ «نان - نان دەيدۇ» دەپ تەرجىمە قىلىپ بەرگەن. ئۇنىڭدىن باشقا «قاراقاشلىق» دەپ نۇرغۇن دېھقانلارنى تۇتۇپ بەرگەن. روزىسوپى قاتارلىق ئون بىر كىشىنى يارباغ (ھازىرقى سوچاڭ) غا ئېلىپ چىقىپ چوماقلاپ ئۆلتۈرگەن. مەمۇرىي جەھەتتە پۈتۈن ناھىيىلەردىكى ئەلەم (شۇ يەرنىڭ ئەڭ ئۈستۈن دىنىي ئىمتىيازلىق ئادىبى) ۋالىيى بۇلۇپ تەيىنلەنگەن ۋە پۈتۈن ئىدارە قىلىش قانۇنلىرى ئىسلامنىڭ شەرىئىتى بويىچە ئېلىپ بېرىلغان. مەسىلەن، باج تۈزۈمىنىڭ ئورنىغا يېزىلاردا ئۆشۈر (مەھسۇلاتنىڭ ئۈندىن بىرى ھۆكۈمەتكە)، شەھەرلەردە بولسا زاكات (بايلارنىڭ ماللىرىدىن قىرقتىن بىرىنى ھۆكۈمەتكە) بېرىشنى يولغا قويغان. ئوغرىلىق قىلغاننىڭ قولىنى كىسىش، زىنا قىلغانلارنى ئىشەككە تەتۈر مىندۈرۈپ سازايى قىلدۇرۇش، ئاياللارنى يۈزىنى يۆگەشكە مەجبۇر قىلىش ۋە يۈزى ئۇچۇق بازارغا چىققانلارنى كۆشۈككە سېلىپ بازارنىڭ كىرىش قىسمىغا ئېگىز دەرەخكە ئېسىپ قۇيۇشلار ئېلىپ بېرىلغان. بىر خەنزۇ ئەمەلدارنىڭ تەسلىم بۇلۇش شەرتىگە خىلاپلىق قىلىپ قورال يۇشۇرۇۋالغانلىقى مەلۇم بۇلۇپ قالدى. ئۆيىنى ئاقتۇرغاندا بىر دانە تاپانچىدىن باشقا كېيىم - كىچەكلىرى ئارىسىغا يۇشۇرۇپ قويغان بىر قانچە نوپۇس ئالتۇن چىقىدۇ. شۇنىڭ بىلەن خەنزۇلار كىلىشىمگە خىيانەت قىلدى دەپ پۈتۈن خەنزۇلارنى نازارەت ئاستىغا ئېلىپ، نەرسە - كېرەكلىرى بىر - بىردىن ئاقتۇرىلىدۇ. نەتىجىدە خەنزۇلارنىڭ ھەممىسىدىن يۇشۇرۇپ قويغان نۇرغۇن مىقداردىكى ئالتۇن چىقىدۇ. مەلۇم بولۇشىچە خەنزۇ ئەمەلدارلار ئۆز - ئارا بۆلىشىۋالغان خەزىنىدىكى ئالتۇن، كۆمۈش ۋە قىممەت باھالىق نەرسىلەر مۇسادىرە قىلىنىپ دوتەيدىن باشقىلىرى قۇيۇپ بېرىلىدۇ. مۇسادىرە ھەيئىتىنىڭ نازارەتچىسى بولغان غاپپار

ھاجىمىنىڭ ئېيتىپ بېرىشىگە قارىغاندا، يىغىۋېلىنغان ئالتۇننىڭ مىقدارى 10 مىڭ سەر ئەتراپىدا. بۇ خوتەن ھۆكۈمىتىنىڭ مالىيە ۋەزىيىتىنىڭ نىسبەتەن كۈچلەنشىگە پايدىسى بۇلۇپلا قالماستىن، خوجىنىياز ھاجىمىمۇ ئىككى قېتىمدا 1000 سەرلەپ ئالتۇن ياردەم قىلىشىغا سەۋەب بولغان ھەمدە ئەسكەرلەرگە مۇنتىزىم مائاش بەلگىلىگەن. بۇ باشقا يەردىكى ئەسكىرى كىشىلەرنىڭ خوتەن قىسمىغا ئېقىشىمۇ سەۋەب بولغان. خەلقنىڭ ئالۋاڭ سېلىق يىغىش ئىشلىرى باشقا «ھۆكۈمەت» لەرگە قارىغاندا يوق ھېسابتا ئىدى.

ئەسكەرلەر تەركىبى ئاساسەن ھېچ بىر ئەسكىرى تەلىم - تەربىيە كۆرمىگەن ساددا دېھقانلاردىن ئىبارەت ئىدى، «ئۆلسەك شېپەت، قالساق غازى» دېگەن شۇئارغا جان دەپلى بىلەن ئىشەنگەن كىشىلەر بۇلۇپ ئۇمۇمى جەھەتتە باش - باشتاقلىق يوق ئىدى. بۇلاڭ - تالاڭ ۋە ئاياللارنى دەپسەندە قىلىشقا قەتئىي يول قۇبۇلمايتتى. ئەسكەرنىڭ ئاساسى تېمما شەكلى يوق، ھەرخىل - ھەر رەڭدە ئۆزى خالىغان، ئۇمۇمەن بېشىغا قىزىل دوپپا ۋە ياكى قىزىل سەللە يۆگۈلگەن، بايرىقى بولسا دەسلەپ قوزغىلاڭ ئەسناسىدا ئاق بايراق ئوتتۇرىسىغا قۇرئاننىڭ «ياردەم ئالالا تەرىپىدىن ۋە غەلبە پات يېقىندا بولىدۇ» دېگەن ئايەت يېزىلغان ئىدى. رەسمى ھۆكۈمەت قۇرۇلغاندىن كېيىن قۇربان ھاجىم قايماق دېگەن سودىگەر كىشى تۈركىيىدىن ئالغاچ كەلگەن ئاي يۇلتۇزلۇق ئۈستىگە يۇقۇرىقى ئايەتلەر پۈتۈلگەن ھاۋا رەڭ بىر بايراقنى كۆتۈرگەن. ئەسكەرلەرنىڭ تەلىم - تەربىيە ئىشلىرىغا ئۆز زامانىسىدا قەشقەردە ئابدۇقادىر داموللام ئاچقان مەكتەپتە ئوقۇغان مەھەممەت خان دېگەن كىشى مەسئۇل بولغان. تۈرك ئۇسۇلى (شۇ چاغلاردا ئىستامبۇلچى دەپ ئاتالغان) بىلەن تەربىيەلەنگەن بۇ ئەسكەرلەردە يۇقۇرىدا ئېيتىپ ئۆتكەندەك بەلگىلىك بىر كىيىم شەكلى يوق ئىدى. كۆپىنچە بېشىغا قىزىل يېشىل سەللە ئورۇۋالغان، ئۇزۇن چاچ قۇيۇۋالغان قىياپەت بىلەن يۈرەتتى.

قوراللىنىشتا ئاساسەن ئۆز كۈچىگە تايانغان. چۈنكى، بىرىنچى قېتىم ئافغانىستانغا يەكەندىن 12 ئات سوۋغا - سالام ۋە كۆپ مىقداردا ئالتۇن ئېلىپ بېرىپ سېتىۋېلىنغان 2000 دانە مىلتىق فامىر تاغلىرىدىكى قاراچىلارنىڭ قولىغا چۈشۈپ كەتكەن. خوجىنىياز ھاجىم ئەركەشتامغا روسلاردىن قورال ئالغىلى بارىمەن، ياردەم قىلىڭلار دېگەندە - 2000 سەر ئالتۇن ئىمىر ئابدۇللا ئارقىلىق يوللىغان بولسىمۇ كېيىنچە ھاجىم بىلەن ئوتتۇرىدا تۇغۇلغان ئىختىلاپ تۈپەيلى بۇ قوراللارغىمۇ ئىگە بولالمىغان.

خوتەن رايونىنىڭ مۇھىم ئىقتىسادى مەھسۇلاتى بولغان بېلىچىلىكنى راۋاجلاندۇرۇش ئۈچۈن يەكەندىن سوپى بەگ ھاجى ۋە غايپار ھاجى باشچىلىقىدا بىر ھەيئەت قەشقەرگە بېرىپ، روس كونسۇلخانىسىغا 3000 سەر ئالتۇن زاكالات قۇيۇش شەرتى ئاستىدا توختام تۈزۈم بىلەن ئۇرۇقنى ئېلىپ كېلىپ دېھقانلارغا تارقاتقان، لېكىن مەھسۇلاتنى ماخۇسەن ئالغان. خوتەن رايونىدىكى پۈتۈن ئالتۇن كانلىرىنى ھۆكۈمەت ئۆتكۈزۋالغان. ئاق خەسەدە پۇل بېسىپ تارقاتقان.

يەكەنگە يۈرۈش

گۇما قەتلىمىنىڭ ئىنتىقامىنى ئېلىش ئۈچۈن يەن دوتەينىڭ ئارقىسىدىن قوغلاپ كەلگەن نۇر ئەھمەد قوماندانلىقىدىكى خوتەن قوزغىلاڭچىلىرى پوسكامغا يېتىپ كېلىدۇ. بۇ چاغدا پوسكام خەلقىمۇ قوزغىلىپ شەھەرنى قولغا چۈشۈرگەنىدى. سۈبىتۇللا مەلىۋى 2000 كىشىلىك بىر قوشۇن بىلەن يەكەن كۈنىشەھەرگە ھۇجۇم قىلىدۇ. شىددەتلىك سوقۇش باشلىنىپ، خوتەن ئەسكەرلەر قوماندانى سۈبىتۇللا مەلىۋى ئۆلىدۇ. قومانداننىڭ «شېپەت» بولغانلىقىنى ئاڭلىغان ئەسكەرلەر غەزەپ بىلەن قايتۇرما ھۇجۇمغا ئۆتۈپ غەلبە قىلىدۇ. قارشى تەرەپ قېچىپ يېڭىشەھەر سېپىل ئىچىگە كىرىۋالىدۇ. قاغىلىقتا قالغان نۇر ئەھمەد ئۆز قىسىملىرى بىلەن يەكەنگە كېلىپ سېپىلنى مۇھاسىرىگە ئالىدۇ. يەكەن سېپىلى خېلى مۇستەھكەم بۇلۇپ خوتەنلىكلەردىن مەغلۇپ بولۇپ قاچقان ھۆكۈمەت قىسىملىرىنىڭ قالدۇقلىرى سېپىل ئىچىگە جايلىشىۋالغانىدى. بۇ ئەھۋال ئاستىدا ئىمىر ئابدۇللا يەكەن قوماندانى قىلىپ تەيىنلىنىپ بىر قانچە مىڭ كىشىلىك قوشۇن بىلەن يەكەنگە يېتىپ كېلىدۇ.

بۇ ئارىدا، بۇلاڭچىلىق ۋە ئولجىغا كۆنۈپ قالغان ماجۇگىيىنىڭ قەشقەردىكى گۇماشتىسى ماجەننىڭ قىسمىدىن مارۇلۇڭ 100 دەك ئەسكىرى بىلەن «سەلەرگە ياردەم بېرىش ئۈچۈن كەلدۇق» دەپ خوتەن ئىمىرلارنىڭ ئالدىغا كېلىدۇ. بۇلاردىن گۇمانلانغان ئابدۇللا كۆرۈنۈشتە مېھمان قىلغاندەك مۇئامىلە قىلىشىمۇ، ئىچكى جەھەتتىن بۇلارنى كۆزىتىپ تۇرىدۇ. شۇ كۈنلەردە ئىمىر ئابدۇللا تۆمۈر سىجاڭنىڭ غەلبىسى مۇناسىۋىتى بىلەن تەبرىكلەپ قەشقەرگە بىر ھەيئەت ئەۋەتكەنىدى. تۆمۈر سىجاڭمۇ يەكەنگە ھاپىز لۇبجاڭ باشلىق 600 دەك ياردەم قوشۇنى ئەۋەتكەنىدى.

بۇ مۇناسىۋەت ۋە ئالاقە خوتەندىن يوليۇرۇقسىز ئېلىپ بېرىلغانلىقى مەلۇم.

يەكەن مۇھاسىرىسى ئۇزۇن سوزۇلۇپ كەتكەنلىكتىن خوتەن ھۆكۈمىتى ئىككى ياش ئىمىرلارنىڭ تەجرىبىسى ئاز بۇلۇشىنى كۆزدە تۇتۇپ، قەشقەر بىلەن بىر ئۇقۇشماسلىق بۇلۇپ قېلىش ئېھتىماللىقىدىن ئەندىشە قىلغىلى

باشلىغاندا ساۋۇت داموللام يەكەنگە ئۆزى بېرىپ مەسلىلەرنى ھەل قىلىشنى ئوتتۇرىغا قويىدۇ ۋە يەكەنگە قاراپ يولغا چىقىدۇ.

ساۋۇت داموللام يەكەنگە يېتىپ كېلىشتىن بۇرۇن يەكەن سېپىل ئىچىدىكى قارشى تەرەپ قەشقەردىن كېلىدىغان ياردەمدىن ئۈمىد ئۈزۈپ تەسلىم بولۇشقا ماقۇل بولغانىدى. ساۋۇت داموللامنىڭ يەكەنگە كېلىشىنى ئاڭلىغان قوزغىلاڭچى قوشۇنلارنىڭ قوماندانلىرى ساۋۇت داموللامنى «داغدۇغىلىق مۇراسىم بىلەن قارشى ئالمىز» دەپ ئەسكەرلىرىنى قوماندانسىز تاشلاپ شەھەر سىرتىغا چىقىپ كېتىدۇ. بۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ مارۇلۇڭنىڭ 100 دەك ئەسكەرلىرى پۈستىكى ئەسكەرلەرگە ئوق ئېتىپ بىر قانچىسىنى ئۆلتۈرۈپ قوراللىرىنى ئېلىپ سېپىل ئىچىگە كىرىپ ھۆكۈمەت قىسىملىرى بىلەن بىرلىشىۋالىدۇ. «خوتەنلىكلەرنىڭ كۈچى ئاز، بۈگۈن - ئەتە ماھەنساڭ كۈچلۈك بىر قىسىم بىلەن يەكەنگە يېتىپ كېلىدۇ. قورقماڭلار» دەپ تەسلىم بولۇشقا ھازىرلانغان ھۆكۈمەت قىسىملىرىنى تەسلىم بولۇشتىن ياندۇرىدۇ. ھەتتا ئۇلار بىلەن بىرلىشىپ بىر قانچە قېتىم سېپىلدىن تاشقىرىغا چىقىپ قارشى ھۇجۇمغا ئۆتۈپ كۆرگەن بولسىمۇ، مەغلۇپ بولىدۇ. خوتەن قىسىملىرى قورشۇۋى تېخىمۇ چىڭىتىدۇ. 15 كۈن ئېغىر ئەھۋالغا قالغان ھۆكۈمەت قىسىملىرى مارۇلۇڭنىڭ سۆزى يالغان ئىكەنلىكىنى بىلىپ، ئەسلىدىكى شەرتلەرگە ئاساسەن تەسلىم بولايلى دەپ ئاق بايراق چىقىرىدۇ. كېلىشىم بويىچە ھۆكۈمەت ئەسكەرلىرى پۈتۈن قورال - جابدۇق، ئات - ئۇلاغ ۋە ھۆكۈمەت خەزىنىسىنى تاپشۇرۇپ شەھەرنى بوشتىپ چىقىپ كېتىشى ئىدى. ئەمما ماھەنساڭنىڭ ئادەملىرىنىڭ قۇتۇرتىشى بىلەن بىر قىسىم قورال ۋە خەزىنىنى يوشۇرۇپ ئېلىپ كېتىدىغانلىقى مەلۇم بولۇپ قالىدۇ. ئىمىر ئابدۇللا تۆمۈر سىجاڭغا خەۋەر بېرىپ بۇلارنى يەكەندىن چىقىپ سايغا بارغاندا يوقىتىش پىلانىنى بىلدۈرىدۇ.

6 - ئاينىڭ 16 - كۈنى بىرەر مىڭ كىشىلىك ھۆكۈمەت قوشۇنلىرى قەشقەرگە قاراپ يولغا چىقىدۇ. بۇلار چۆلىنىڭ ئوتتۇرىسىغا يېتىپ كەلگەندە ئارقىسىدىن 1000 كىشىلىك بىر قىسىم بىلەن قوغلاپ كەلگەن نۇر ئەھمەد ئۇلانىڭ ئۈستىگە باستۇرۇپ كېلىدۇ. ساق قالغانلىرى قىزىلغا قاراپ قاچىدۇ. قىزىلغا بارغاندا بۇلارنى يوقىتىش ئۈچۈن قەشقەردىن كەلگەن تۆمۈر سىجاڭنىڭ 400 ئەسكىرى يېتىپ كېلىپ ئىككى تەرەپتىن قورشاپ پۈتۈنلەي يوقىتىدۇ. قالغان بىرەر يۈز ئادىمى قېچىپ يېڭىسارغا كەلگەندە ئەھمەدخان لۇجىڭ ئۆلتۈرۈلۈپ تۈگىتىدۇ. ئىمىر ئابدۇللاننىڭ قەشقەر سەپىرى ۋە ئاقسۇنى

تۆمۈر سىجاڭدىن نارازى بولۇپ تۇرۇۋاتقان بىر قىسىم كىشىلەر خوتەنلىكلەرنىڭ يەكەن غەلبىسىدىن كېيىن خوتەن بىلەن بىرلىشىش ۋە خوتەن ھۆكۈمىتىنىڭ مۇھىم ئەزاسى بولغان ساۋۇت داموللامنى خوتەننىڭ ئەسكىرى ياردىمى بىلەن قەشقەرگە كېلىپ تەختكە چىقىشىنى تەكلىپ قىلىشقا باشلىدى. م. ئى. بۇغرا دەسلەپتە بۇنىڭغا قوشۇلىدىغان بولسىمۇ، ساۋۇت داموللامنىڭ قاتتىق تۇرۇۋېلىشى بىلەن ۋە قەشقەردىكى تۆمۈر سىجاڭغا قارشى پىتىنچىلارنىڭ ئارقا - ئارقىدىن مەخپىي ئادەم يوللاپ، «قەشقەر ھازىر تاۋاقتىكى ئەييار ئاشىنەك» دەپ رىغبەتلەندۈرۈشى بىلەن خوتەن ھۆكۈمىتى بۇ پىلانغا ماقۇل دەيدۇ. م. ئى. بۇغرا تۈركىيىدە نەشىر قىلغان «كۆرەش خاتىرىلىرى» (مۇجادىلە خاتىراتى) دېگەن ئەسىرىدە بۇ ھادىسە توغرىلىق مۇنداق دەيدۇ: «بۇ ئىش خوتەن ھۆكۈمىتىگە تارىخ بويىچە بىر مەلۇمات ۋە غايەت چوڭ خاتالىق ئىدى. چۈنكى، بۇ ۋەقە ئىنقىلاب تولۇق غەلبە قىلىمىغان شارائىتتا ھەر ئىككى تەرەپ تېخىمۇ كۈچ توپلاپ قۇدرەتلىك بولۇشنىڭ ئەكسىچە، ئىككى مىللىي كۈچ بىر - بىرلىرىگە قارشى ئۇرۇشۇپ خېلى مۇنتىزىم كۈچكە ئىگە بولۇپ قالغان خوتەن قىسىملىرىنىڭ ئېغىر دەرىجىدە زەئىپلىنىشىگە ۋە زور كۈچ چىقىرىپ تۇرغان تۆمۈر سىجاڭ ئەسكەرلىرىنىڭ تامامەن پاراكەندە بولۇشىغا سەۋەب بولدى ۋە بەش ئايلىق بۇ ئىچكى ئۇرۇش دۈشمەن تەرەپكە ھېچ كۈتمىگەن بىر پۇرسەت يارىتىپ بەردى».

1933 - يىل 7 - ئاينىڭ 17 - كۈنى ئىمىر ئابدۇللا ۋە ساۋۇت داموللام باشچىلىقىدا 2000 كىشىلىك بىر قوشۇن قەشقەرگە قاراپ يولغا چىقىدۇ. تۆمۈر سىجاڭغا: «بىز سىلەرگە ياردەم قىلىپ قەشقەر يېڭىشەھەردىكى ماھەنساڭ قىسىملىرىنى يوقىتىپ، خاتىرجەم بولۇپ بىرلىشىپ خوجىنىياز ھاجىمغا ياردەم بېرىش ئۈچۈن تەييارلىنىشقا قەشقەرگە بارىمىز» دەپ خەۋەر يوللايدۇ. بۇ ئارىدا يەكەندە تۇرۇۋاتقان تۆمۈرنىڭ ئەڭ ئىشەنچلىك ئادىمى ھاپىزنى 500 ئەسكىرى بىلەن يەكەندە قويۇپ ماڭىدۇ. مانا بۇ تەجرىبىسىزلىك خوتەن ھۆكۈمىتىنىڭ يوقىلىشىغا سەۋەب بولغان ئامىللاردىن بىرى بولۇپ قالىدۇ.

ئىمىر ئابدۇللا ۋە ساۋۇت داموللام يېڭىسارغا كەلگەندە تۆمۈر سىجاڭ قارشى ئېلىش يۈزىسىدىن بۇلارنىڭ ئالدىغا چىقىدۇ. ئەمەلىيەتتە تۆمۈر سىجاڭ ساۋۇت داموللامنىڭ بۇ سەپىرىدىن كۆپ ئەندىشەلەنگەنىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن بۇلارنىڭ قەشقەرگە كىرمەسلىكىنى تەلەپ قىلىدۇ. «ماھەنساڭنى يوقىتىشقا كۈچۈم يېتىدۇ. ئىچكى تازىلاشنى مۇۋەپپەقىيەتلىك بىلەن تۈگۈتۈپ بولغاندىن كېيىن، ئاندىن خوتەن - قەشقەر بىرلىشىش پىلانىنى ئەمەلگە

ئاشۇرساق، ھازىرچە يېڭىسىنىڭ سانىياز ئۆستىڭى ئىككى تەرەپنىڭ چېگرىسى بۇلۇپ تۇرسۇن» دېگەن تەكلىپىنى ئوتتۇرىغا قويدۇ. ئىمىر ئابدۇللا ئىككىلىنىپ تۇرغاندا ساۋۇت داموللام بۇنى تۆمۈر سىجاڭنىڭ ئاجىزلىقى دەپ تونۇپ قەشقەرگە كىرىشكە چىڭ تۇرۇۋالدى.

7- ئاينىڭ 22- كۈنى قەشقەرگە كىرگەن ساۋۇت داموللام ۋە ئابدۇللالارنى قەشقەر خەلقى ۋە دىنىي كىشىلەر قىزغىن قارشى ئالدى. بۇ تۆمۈر سىجاڭنىڭ تېخىمۇ غەزىپىنى قوزغىدى. شۇنىڭ بىلەن، تۆمۈر سىجاڭ ماجەنساڭغا پانسىپ، ساۋۇت داموللام ۋە خوتەنلىكلەرگە ئاكتىپ قارشى تۇرۇشقا باشلايدۇ. بۇ ئارىدا يەكەندە قالغان ھاپىز بىلەن نۇر ئەھمەد ئوتتۇرىسىدا سۈركىلىشلەر داۋام قىلماقتا ئىدى. 8- ئاينىڭ 15- كۈنى تۆمۈر سىجاڭنىڭ ئەسكەرلىرى تارقاق ئۇرۇنلاشقان ۋە خەۋەرسىز ياتقان خوتەن ئەسكەرلىرىگە تۇيۇقسىز ھۇجۇم قىلىپ قورالسىزلىنىدۇ. ئىمىر ئابدۇللا ۋە ساۋۇت داموللامنى قولغا ئالىدۇ. ئەسكەرلىرىنى بۇلاپ- تالاپ شەھەردىن ھەيدەپ چىقىرىدۇ. بۇلار ئاچ- يالىڭاچ ھالدا تارقىلىپ كېتىدۇ.

8- ئاينىڭ 28- كۈنى يەكەندە ھاپىز نۇر ئەھمەدنى ۋە بىر قانچە قوماندانلىرىنى تۇتۇۋېلىپ قورالسىزلىنىدۇ. شۇ كۈنى ھاپىز قاغىلىققا يۈرۈش قىلىپ، شەھەرنى ئىشغال قىلىدۇ ۋە گۇمغا ئەسكەر يوللايدۇ. م. ئى. بۇغرا تۆمۈر بىلەن بۇ ئىتتىپاقسىزلىقنى تەنپەن يولى ئارقىلىق ھەل قىلىش نىيىتى بىلەن قارا قاشلىق ئىشان قارى ھاجى باشچىلىقىدا بىر ھەيئەتنى گۇمغا يوللايدۇ. زاڭگۇيغا بارغاندا بۇ ئىشان خوتەن ھۆكۈمىتىدىن يۈز ئۆرۈپ ھاپىز تەرەپكە ئۆتۈپ كېتىدۇ. قەشقەردىكى ئوغلى غولام قادر تۆمۈر سىجاڭ بىلەن تىل بىرىكتۈرۈپ خوتەن ھۆكۈمىتىنىڭ ئەسكىرى ئەھۋالىدىن مەلۇمات بەرسە، يەنە بىر تەرەپتىن، خوتەن ھۆكۈمىتىگە ھاپىزنىڭ قۇۋۋىتى 3000 كىشىلىك غايەت زور بىر كۈچ دەپ يالغان خەۋەر يوللاپ قورقتىپ چېكىنىشكە دەۋەت قىلىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ھاپىز ھېچقانداق قارشىلىقسىز 9- ئاينىڭ 1- كۈنى قاراقاشنىڭ زاۋا دېگەن جايغىچە قوغلاپ كېلىدۇ.

شۇ كۈنى م. ئى. بۇغرا پۈتۈن كۈچىنى سەپەرۋەر قىلىپ، ھاپىزنىڭ ئۈستىگە ھۇجۇم قىلىپ، ئېغىر مەغلۇبىيەتكە ئۇچرىتىدۇ. ھاپىزنىڭ ئەسكەرلىرى ھەممىسى دېگۈدەك ئۆلتۈرۈلگەن، يارىلانغان ۋە ئەسەرگە ئېلىنغانىدى. ھاپىز شۇ قاچقان پىتى قەشقەرگە كېلىپ توختايدۇ. بۇ دەل تۆمۈر سىجاڭنىڭ ئۆلتۈرۈلگەن ۋاقتىغا توغرا كېلىدۇ. ھاپىزنىڭ ئارقىسىدىن قوغلاپ كەلگەن م. ئى. بۇغرا قاغىلىقنى قارشىلىقسىز قايتۇرۇۋالىدۇ ۋە خوتەن ھۆكۈمىتىدىن يۈز ئۆرۈپ ھاپىزغا ئۆتۈپ كەتكەن ساۋۇرخان ئىشان باشلىق بىر قانچە كىشىنى ئۆلتۈرۈپ، پوسكامغا يېتىپ كېلىدۇ. ھاپىزنىڭ مۇئاۋىنى بۇنى ئاڭلاپ قورقۇپ كېتىپ يەكەندە قولغا ئالغان نۇر ئەھمەدنى قويۇپ بېرىدۇ. ئابدۇللامۇ تۆمۈر سىجاڭ ئۆلتۈرۈلگەندىن كېيىنكى قالايمىقانچىلىقتىن پايدىلىنىپ نەزەرىيەند قىلىنغان يەردىن قېچىپ پوسكامغا كېلىپ، ئەسكەرلىرىنى رەتلەپ، خوتەندىن كەلگەن قۇشۇن بىلەن بىرلىشىپ يەكەنگە ھۇجۇم قىلىدۇ ۋە بىر سائەت ئىچىدە يەكەننى قولغا ئالىدۇ. شۇنداق قىلىپ 10- ئاينىڭ 13- كۈنى يەكەن ئىككىنچى قېتىم خوتەنلىكلەرنىڭ قولغا ئۆتۈدۇ. دېمەك، خوتەن بىلەن تۆمۈرسىجاڭنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى بۇ قانلىق پاجىئەلەرنىڭ ھەقىقىي ئەھۋالى يۇقۇرىقىلاردىن ئىبارەت.

تۆمۈر سىجاڭ ئۆلگەندىن كېيىن ساۋۇت داموللام يوشۇرۇنۇپ ياتقان بېرىدىن چىقىپ يەنە ھەرىكەتلىنىشكە باشلايدۇ. بۇ قېتىم خوتەن تەرەپتىن، ماجەنساڭ قىسىملىرىغا قارشى ياردەم تەلەپ قىلىدۇ. خوجىنىياز ھاجىنىڭ ئارقىسىدىن قوغلاپ كېلىۋاتقان ماجۇڭيىڭنىڭ ئەسكەرلىرى مامۇت سىجاڭ، ساۋۇت داموللام ۋە ئىمىر ئابدۇللاننىڭ بىرلىشىپ قوشۇنلىرى بىلەن سوقۇش باشلايدۇ. پىلىمۇت ۋە مىنامىوتلا بىلەن قوراللانغان ماجۇڭيىڭ قىسىملىرى ئۇلارنى ئېغىز زىيانغا ئۇچرىتىدۇ. ئىمىر ئابدۇللا بىر قانچە ھەسسە كۈچلۈك دۈشمەننىڭ شىددەتلىك ھۇجۇملىرىغا قەيسەلىك بىلەن قارشى تۇرغان بولسىمۇ، ئاخىرى مەغلۇپ بۇلۇپ 400 دەك ئەسكىرى بىلەن شېھىت بولىدۇ. بۇ ئەھۋال ئاستىدا مامۇت سىجاڭ ۋە ساۋۇت داموللام كۆكرۇۋاتقا چېكىنىدۇ. ماجۇڭيىڭنىڭ ئەسكەرلىرى قەشقەر يېڭىساردا قورشاۋدا قالغان نۇر ئەھمەدكە ۋە ئۇنىڭ قوشۇنلىرىغا پۈتۈن كۈچى بىلەن ھۇجۇم باشلايدۇ، لېكىن سېپىلغا يېقىنىمۇ بارالمايدۇ. مامۇت سىجاڭ پۈتۈن كۈچىنى توپلاپ نۇر ئەھمەدنى قورشاۋدىن قۇتقۇزۇش ئۈچۈن يېڭىسارغا ھۇجۇم قىلىدۇ ۋە ماجۇڭيىڭ قىسىملىرىنى ئارقا تەرەپتىن مۇھاسىرىگە ئېلىشقا مۇۋەپپەقىيەت بولۇپ غەلبە قىلىشقا ئاز قالغان بىر پەيتتە ھاپىز تۇيۇقسىزلا ئەسكەرلىرىنى ئېلىپ قورشاۋنى بوشتىپ ئارقىغا چېكىنىدۇ. بۇ پۇرسەتنى كۈتۈپ تۇرغان ماجۇڭيىڭ قىسىملىرى قايتارما ھۇجۇمغا ئۆتۈپ بىرلىشىپ قوشۇننى تارمار قىلىدۇ.

17 كۈنگىچە ماجۇڭيىڭ قىسىملىرىنىڭ توپقا تۇتىشىغا بەرداشلىق بەرگەن نۇر ئەھمەد (ئىمىر ساھىب) تىللاردا داستان بولغۇدەك قەھرىمانلىق بىلەن دۈشمەن ئۈستىگە ئېتىلىپ بېرىپ شېھىت بولىدۇ. 23 كۈنلۈك بۇ ئۇرۇشتا خوتەن قىسىملىرىدىن 4200 كىشى ئۆلىدۇ ۋە يارىدار بولىدۇ. ماجۇڭيىڭ قىسىملىرىمۇ ھېچ كۆرۈلۈپ باقمىغان

چىقىمغا ئۇچرايدۇ. بۇنىڭدىن ئىلگىرى ماجۇگىيىك قىسىملىرىنىڭ شەپسى كېلىش بىلەنلا شەھەرنى تاشلاپ قاچىدىغانلارغا كۆنۈپ قالغان ماجۇگىيىنىڭ قوماندىلىرى بۇ غەلبىلەردىن بەكمۇ خوشاللىنىپ ئىككى دانە كېسىلگەن باشنى - ئىمىر ساھىب ۋە شامەنسۇرنىڭ باشلىرى دەپ قەشقەر دەرۋازىسىغا ئېسىپ خەلقنى دەھشەتكە سالىدۇ. لېكىن بۇ باشتىن بىرى خوتەن قىسىملىرىدا خىزمەت قىلغان ئاۋغانلاردىن باز مەھەممەت ۋە يەنە بىرى يۈز بېشى (ليەنجاڭ) ھاشىم شامەردان دېگەن كىشىلەرنىڭ ئىكەنلىكى مەلۇم بولىدۇ. يېڭىسار مەغلۇبىيىتى ۋە بۇ ئىككى مەشھۇر قوماندىنىڭ ئۆلۈمى خوتەن قوزغىلاڭچىلىرىغا ئېغىر بىر زەربە بولدى. خوتەن خەلقى شامەنسۇر ۋە ئىمىر ساھىبلارنى ئەسلىپ قوشاقچىلارنىڭ ئۇلارنى مەدھىيىلەپ قوشقان قوشاقلارنى كۆز ياشلىرى بىلەن ئاڭلىغان. ھەتتا بۇ ئىككىسىنىڭ غايىب بۇلۇپ كەتكەنلىكى، جەسەتلىرىنىڭ تېپىلمىغانلىقى رىۋايەت قىلىنغان ھېكايىلەر تارقالغان، بۇلۇپمۇ ماجۇگىيىك قىسىملىرى ئاسقان ئىككى دانە كېسىلگەن باشنىڭ باشقا كىشىلەرنىڭ بۇلۇپ چىقىشى بۇ سۆزلەرنىڭ تېخىمۇ ئاساسلىق بۇلۇشىغا سەۋەب بولغان. ئەينىدىن ئىسىملىك بىر ئادەم يۈزىگە نىقاب تارتىۋېلىپ مەن «شامەنسۇر» دەپ ئادەم توپلاپ، خوتەن تاغلىرىدا بىر قانچە ۋاقىت ماجۇگىيىك قىسىملىرى بىلەن پارتىزانلىق سوقۇشى ئېلىپ بېرىپ، كىيىنچە ھىندىستانغا ئۆتۈپ كەتكەندە سىرى پاش بۇلۇپ قالغان.

خوتەن ھۆكۈمىتىنىڭ يىقىلىشى

يېڭىسار مەغلۇبىيىتىدىن كېيىن م. ئى. بۇغرا، مامۇت سىجاڭ ۋە خوجىنىياز ھاجىم بىلەن بىرلىشىپ يەكەندە بۇلۇنۇپ كەتكەن قۇشۇنلىرىنى بىرلەشتۈرۈپ ساۋۇت داموللام بىلەن خوتەننى بازار قىلىپ ماجۇگىيەن قىسىملىرىغا قارشى مۇداپىئە پىلانىنى تۈزۈش مەقسىتىدە خوجىنىياز ھاجىم بىلەن يۈزۈم يۈز كۆرىشىدۇ. لېكىن خوجىنىياز ھاجىنىڭ روسىيە بىلەن بىرلىشىپ شىڭ شىسەينىڭ بۇيرۇقى بىلەن ساۋۇت داموللام، م. ئى. بۇغرا ۋە باشقا بىر قانچە كىشىنى تۇتۇپ يوقىتىش پىلانى سىزىلىپ قالىدۇ. م. ئى. بۇغرا غاپپار ھاجىنى ئۆز ئورنىدا ياتقۇزۇپ قۇيۇپ كېچىسى يۇشۇرۇنچە خوتەنگە قېچىپ كېتىدۇ. ساۋۇت داموللام بىلەن سۇلتان بەگنى مامۇت سىجاڭ قولغا ئالىدۇ. 1934 - يىل 6 - ئاينىڭ 15 - كۈنى ماجۇگىيىنىڭ ماخۇسەن باشچىلىقىدىكى 8000 كىشىلىك قوشۇنى شىڭ شىسەي ۋە روسلارنىڭ زەربىسىدىن تارمار بۇلۇپ قېچىپ خوتەنگە باستۇرۇپ كېرىدۇ، ئەسلىدە ماخۇسەن قىسىملىرى خوتەن، چارچەن ئارقىلىق دۇڭخۇاڭ ۋە گەنسۇ تەرەپكە ئۆتۈپ كېتىش پىلانى بىلەن جەنۇبقا قاراپ چېكىنگەندى. خوتەن ھۆكۈمىتى بۇ چاغدا غالىبلارغا ۋە ئاخىرقى جان تالىشىۋاتقان ماخۇسەن ئەسكەرلىرىنىڭ كەڭ - كۆلەمدە بۇلاڭ - تالاڭ ۋە قەتلىم يۈرگۈزۈش ئېھتىمالىنى كۆزدە تۇتۇپ ئالدىنى توسۇپ مۇداپىئەگە ھازىرلىنىدۇ. 6 - ئاينىڭ 23 - كۈنى زاۋا سوقۇشىدا خوتەن قىسىملىرى ئېغىر مەغلۇبىيەتكە ئۇچرايدۇ. ماخۇسەن خوتەننى ئىشغال قىلىدۇ. مىللىك ھەزەت تەسلىم بولىدۇ. م. ئى. بۇغرا 300 دەك ئەدەملىرى بىلەن قېچىپ قاراغۇ تاغنىڭ يەر شارائىتىدىن پايدىلىنىپ قايتا ئادەم توپلاپ پارتىزانلىق ھەرىكەتلىرىنى ئېلىپ بېرىپ قارشىلىق قىلىشنى ئويلىغان بولسىمۇ، ماخۇن قىسىملىرى ئۇلارنى قوغلاپ يۈرۈپ ئارام بەرمەيدۇ. شۇنىڭ بىلەن 1934 - يىل 7 - ئاينىڭ 26 - كۈنى يېنىدا قالغان 20 دەك ھەمراھلىرى بىلەن شەيدۇللا ئارقىلىق ھىندىستانغا ئۆتۈپ كېتىدۇ.

«شەرقىي چەكلەنگەن سۆز ئىشلىتىلگەن ئىسلام جۇمھۇرىيىتى» ۋە خوتەن ھۆكۈمىتى

تۆمۈر سىجاڭنىڭ ئۆلۈمىدىن كېيىن ئوسمان ئېلى قەشقەردىكى ھاكىمىيەت بېشىغا چىقىدۇ. بۇ چاغدا ساۋۇت داموللام يۇشۇرۇنغان يېرىدىن چىقىپ ئوسمان ئېلىنى ھىمايە قىلىپ مۇناسىۋەتنى ياخشىلايدۇ. قەشقەردە تۇرۇشلۇق ئابرويۇلۇق خوتەنلىكلەرنى، قەشقەرلىق بىر قىسىم سودىگەر ۋە ئۆزبېكلەرنى يېنىغا تارتىپ خوتەن بىلەن ئالاقە باغلاش جەمئىيىتى دېگەنگە ئوخشاش نام بىلەن بىر تەشكىلات قۇرىدۇ. بۇلارنىڭ مەقسىتى، خوتەن قوزغىلاڭچىلىرىنىڭ مەۋجۇت ئۈستۈنلىكى ۋە بىر قەدەر مۇنتىزىم ئەسكىرىي كۈچىدىن پايدىلىنىپ قەشقەر بىلەن خوتەننى بىرلەشتۈرۈپ بىر ھۆكۈمەت قۇرۇش ئىدى. بۇ جەمئىيەتنىڭ پۈتۈن چىقىملىرىنى خوتەن ھۆكۈمىتى مەسئۇل بۇلۇپ ياردەم قىلغان. بۇ ئارىدا ئوسمان ئېلىدىن نارازى بۇلۇپ تۇرغان بىر قىسىم ئەسكىرى ئەمەلدارلارمۇ يۇشۇرۇنچە بۇ تەشكىلاتقا ھېسداشلىق بىلدۈرمەكتە ئىدى. ئوسمان ئېلى تۇرمۇش ۋە ئىستىلىدىكى چىرىكلىكى سەۋەبىدىن ئىككى ئاي ئىچىدە غۇلاپ چۈشتى. ئاندىن ئۇزاق بېك ۋە ساۋۇت داموللام ئوتتۇرىغا چىقىپ خوتەن جەمئىيىتىنى ئەمەلدىن قالدۇرۇپ، قەشقەردە ئۆز ئالدىغا «ھۆكۈمەت» قۇردى.

شۇ كۈنلەردە تۈركىيىدىن كەلگەن بەزى كىشىلەرنىڭ ھەرىكىتى ئاكتىپلىشىپ ساۋۇت داموللامغا مەسئەت كۆرسىتىپ، ھەربىي ۋە بەزى مەمۇرىي ئىشلارغا ئارلاشقىلى باشلىغانىدى. م. ئى. بۇغرا ۋە خوجىنىياز ھاجىلارنىڭ رازىلىقىنى ئالماي تۇرۇپ، ساۋۇت داموللام 1933 - يىل 11 - ئاينىڭ 12 - كۈنى «شەرقىي چەكلەنگەن سۆز ئىشلىتىلگەن ئىسلام جۇمھۇرىيىتى» قۇرۇلغانلىقىنى ئېلان قىلىپ خوجىنىياز ھاجىنى رەئىس جۇمھۇر دەپ ئېلان قىلدى.

مەبلى م. ئى. بۇغرا ھۆكۈمىتى بولسۇن، مەبلى خوجىنىياز ھاجى بولسۇن، بۇ ھۆكۈمەتنى رەسمىي ئېتىراپ قىلمايدۇ، ۋەزىيەت ۋە چوڭ ئىتتىپاقلىقنى كۆزدە تۇتۇپ ئاشكارا قارشى چىقمايدۇ. م. ئى. بۇغرا بۇنى شۇ زاماندا مۇنداق دەپ تەھلىل قىلغان: پۈتۈن يۇرتتا تېخى بىر ئىدىيىيى بىرلىك مەيدانغا كەلمىگەن بىر زاماندا بۇنداق بىر ھۆكۈمەتنىڭ قۇرۇلۇشى ئۇيغۇن ئەمەس. ھۆكۈمەت تەركىبىدىكى ئۈچ كىشىدىن باشقىلىرى ئەسلىدىكى ئىنقىلابىي ھەيئەتتىن بولماستىن مەجبۇل ئادەملەر بۇلۇپ، ئىشەنچلىك كىشىلەردىن ئەمەس.

خوتەن ھۆكۈمىتىنىڭ چەتئەللەر بىلەن مۇناسىۋەت مەسلىسى شىنجاڭدا شۇ يىللاردا يۈز بەرگەن قوزغىلاڭلار توغرىسىدا چەتئەلدە يېزىلغان ماقالە ۋە خاتىرىلەردە خوتەن ئىنقىلابىنىڭ چەتئەلنىڭ قولى ۋە كۈشكۈرتىشى بىلەن مەيدانغا كەلگەنلىكى توغرىلىق ماتېرىيال يوق.

م. ئى. بۇغرا چەتئەلدىكى ھايات زاماندا يازغان ئەسەرلىرىدە بۇ قوزغىلاڭنىڭ پەقەت خەلقنىڭ خەنزۇ ھۆكۈمران سىنىپقا قارشى بولغان مىللى ۋە دىنىي ھىسسىياتلىرىغا تايىنىپ ئېلىپ بارغانلىقىنى يازدۇ ۋە قىسقىچە بىر ۋاقىتتا خەلق ئىچىدىن 20 - 25 مىڭدەك قوزغىلاڭچىلار قوشۇنى ئۆزۈلكىدىن مەيدانغا كېلىشىنى بۇنىڭغا ئاساس قىلىپ كۆرسىتىدۇ.

شىنجاڭنىڭ ھەرقايسى يەرلىرىدە يۈز بەرگەن قوزغىلاڭلارنىڭ ئاساسىي ئوبىكتى يەرلىك خەنزۇ ھۆكۈمران سىنىپى ئىدى. مەركەز (نەنجىڭ ھۆكۈمىتى) بىلەن ئالاقىلىشىپ شىنجاڭ مەسلىسىنى ھەل قىلىش ۋە مۇختارىيەتلىك بىر شەكىلنى تەكلىپ قىلىشنى ئۈمۈد قىلىپ، ئاخىرقى كۈنلەرگىچە بايراقلىرىنى جۇڭگوچە خەت ۋە شەكىلدە تۇتقان، ھۆكۈمەت ۋە ئەسكىرىي تۈزۈم - ئاتالغۇلارنىمۇ خەنزۇچە قوللانغانلارمۇ بولدى، ھەتتا باج ئېلىش مەمۇرىي تۈزۈملىرىنىمۇ ئۆزگەرتىمگەن.

م. ئى. بۇغرا مۇنەججىڭ ھۆكۈمىتى بىلەن ئالاقە قىلىش يوللىرىنى ئىزدەپ كۆرگەن. لېكىن شۇ چاغدىكى ۋەزىيەت، جۇغراپىيىلىك ئالاھىدىلىك ۋە مەركىزى ھۆكۈمەتنىڭ شىنجاڭغا تۇتقان خاتا سىياسىتى بۇنىڭغا يول بەرمىگەندى. شۇنىڭ ئۈچۈن «خوتەن ھۆكۈمىتى»، «باشقا ھۆكۈمەتلەر»، نىڭ ئەكسىچە پۈتۈن كونا تۈزۈملەرنى ئەمەلدىن قالدۇرۇپ، ئىسلام شەرىئىتى ئاساسى قانۇن بولدى. بايرىقى تۈرك ئىسلام بايرىقى بولۇپ، ئەسكىرىي ئۇنۋان ۋە ئاتالغۇلار تۈركچە ۋە پارىچە ئىدى. مەسلىن: ئەسكەرلەردە يۈز بېرىشى ۋە ئىمىر ئەسكەر دېگەنلەرگە ئوخشاش. قوشنا دۆلەتلەردىن ئافغانىستان ۋە ھىندىستان (ئىنگىلىزلار) بىلەن ئالاقە باغلاپ ياردەم تەلەپ قىلىشقا ئۇرۇنغان بولسىمۇ ھىندىستان تەرەپتىن ھېچقانداق ئىنكاس بولمىغان، لېكىن شىنجاڭدا تۇرۇشلۇق بەزەن ئىنگىلىز پۇخرالىرىنىڭ قوزغىلاڭچىلارغا قۇشۇلۇشى، بەزىلەرنىڭ خېلى مۇھىم رول ئوينىشى ئۇلارنىڭ مۇسۇلمان بولغانلىقى (چۈنكى مۇسۇلمان بولغان كىشىنىڭ جىھادقا قاتنىشىشى پەرز) ۋە يەرلىك خەلققە ئاساسەن سىڭىپ كەتكەن تەقدىردا شىنجاڭدىن ئىبارەت بۇلۇپ، ئۇلار ھەرقانداق دۆلەت ۋە تەشكىلاتقا ۋەكىللىك قىلالمايدۇ.

ئافغانىستان گەرچە خوتەن قوزغىلاڭچىلىرىغا كۈتكەن ياردەمنى قىلالىسىمۇ، دىنداشلىق ۋە سودىگەرلەرنىڭ قۇيۇق بېرىپ - كېلىشىلىرى جەھەتتىن ئەخلاقى جەھەتتە بولسىمۇ بىر يېقىنلىق بار ئىدى. م. ئى. بۇغرا پوسكامدا تۇرغان كۈنلىرىدە (1933 - يىلى 11 - ئاي) قۇربان ئابدۇللا ۋە مېيان ھەسەنخان ئىسىملىك ئىككى كىشىنى بىر ھەيئەت سۈپىتى بىلەن ياردەم سوراپ ئافغانىستانغا يوللىغان. بۇلار ئەسلىدە ئاۋغات مىللىتىدىن بۇلۇپ يەكەندە يەرلىشىپ قالغان، ئافغانىستاندىمۇ ئۇرۇق - تۇققانلىرى بار كىشىلەر ئىدى. كېيىنكى مەلۇماتلارغا قارىغاندا ئافغانىستان ھۆكۈمىتى بۇلارنى قىزغىن قۇبۇل قىلىپ ھېسداشلىق قىلغان بولسىمۇ لېكىن ئەمەلىي بىر نەتىجىگە ئېرىشكىچە خوتەن ھۆكۈمىتى يېقىلغان.

تۈركىيە بىلەن خوتەن ھۆكۈمىتىنىڭ قوزغىلاڭ ئالدى ۋە كەينىدە ئالاقە باغلىغانلىق ھەققىدە مەبلى يۇرت ئىچى ۋە ياكى چەتئەلدىكى ماتېرىياللاردا ئاساسلىق بىر پاكىت يوق. شۇ زامانلاردا خوتەن ۋە باشقا يەرلەردە ئوتتۇرىغا چىققان تۈرك كىشىلىرى بىر شەخسى ماھىيەتكە ئىگە كىشىلەر ئىكەنلىكى ۋە تۈركىيە ھۆكۈمىتىگە مەنسۇپ كىشىلەر ئەمەسلىكى، م. ئى. بۇغرا تۈركىيىگە كەلگەندىن كېيىن تېخىمۇ ئاشكارە بولغان.

ئاخىرقى سۆز

ۋەقەلىكنىڭ ئەڭ توغرا خۇلاسسىنى دائىم تارىخلا چىقىرايلىدۇ. مەن ئۆزۈمنىڭ يۇقۇرىدىكى ئەسلىملىرىمگە - يەنى كۆرگەن، ئاڭلىغان ۋە بىر ئاز بولسىمۇ ئېلىپ بارغان تەكشۈرۈش - تەتقىقاتلىرىمغا ئاساسەن شەخسى كۆز - قارىشىمنى ئوتتۇرىغا قويىمەن:

قۇمۇل ۋە خوتەن قوزغىلىڭىنىڭ ئەسلىي يۈنلىشى ۋە ماھىيىتىنى بىر - بىرىدىن ئايرىم خارەكتىردە تەسۋىرلەش ئەمەلىيەتكە ئۇيغۇن ئەمەس. يەنى بىرنى خەلق قوزغىلىڭى ۋە تەن بىرلىكىنى قوغداشنى مەقسەت قىلغان، بىرنى

بولسا جاھانگىرلارنىڭ قۇتۇرتىشى بىلەن ۋەتەن بىرلىكىنى پاجىلاش دەپ تەبىرى بىرىش تېخىمۇ خاتا. قوزغىلاڭ رەھبەرلىرىنىڭ ئۇنداق ياكى مۇنداق يۈنۈش خاتالىرىغا قاراپ قوزغىلاڭنىڭ مىللى زۇلۇم ۋە تەڭسىزلىككە قارشى ھەققانىي بىر ئىسيان ئىكەنلىكىدىن ئىبارەت بۇ نوقتىنى يوققا چىقىرىشقا بولمايدۇ. م. ئى. بۇغرانىڭ سىياسى ۋە شەخسى ھاياتىدا چەتئەلگە باغلانغان ياكى شەخسى مەنپەئەت ۋە ئابروىنى بىرىنچى ئورۇنغا قويغان يېرى يوق. مەيلى ئۇنىڭ خوتەن قوزغىلىڭىغا رەھبەرلىك قىلىش جەريانىدا بولسۇن ۋە ياكى چەتئەلدىكى ھاياتى ھەم يۇرتىغا قايتىپ كەلگەندىن كېيىنكى سىياسى پائالىيەتلىرىدە بولسۇن بۇنى ئوچۇق كۆرىۋالغىلى بولىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن خوتەن قوزغىلىڭى ۋە ياكى م. ئى. بۇغرانىڭ «شەرقىي چەكلەنگەن سۆز ئىشلىتىلگەن»، «چىن چەكلەنگەن سۆز ئىشلىتىلگەن» دەۋاللىرىنى جاھانگىرلارنىڭ قولى ۋە قۇتۇرتىشى دەپ باھا بىرىش بىر تەرەپلىملىك كۆز - قاراشتىن باشقا نەرسە ئەمەس.

" شىنجاڭ تارىخ ماتېرىياللىرى " نىڭ 17 - ساندىن ئېلىندى

چۈمۈلە روھى ۋە ئىقتىساد ئېغىمىز

ئوسمان زاھىر

شەھەر ئەتراپىدىكى مەلۇم يېزىدا بىر دېھقان ئۆي سالماقچى بولۇپ گەنسۇلۇق بىر ئىشلەمچىگە كېسەك قۇيغۇزۇپتۇ. كېسەك قۇيۇلۇپ ئىش ھەققىنى ئالدىغان چاغدا ھېلىقى دېھقان بۇ ئىشلەمچىگە بىر نەچچە كۈن ساقلاپ تۇرۇشنى، بىرەيلەندە 10 مىڭ يۈەن قەرزى بارلىقىنى شۇ پۇلنى ئۇندۇرۇپ ئىش ھەققىنى بېرىۋەتەنلىكىنى ئېيتىپتۇ. ئىنتايىن ھەيران بولغان ھېلىقى ئىشلەمچى بۇ ئۇيغۇر دېھقانغا: - خەقنىڭ قولىدىكى 10 مىڭ يۈەنگە ئادەم ياللاپ ئىشلەتكىنىڭگە ھەيران قېلىۋاتىمەن. مېنىڭ 200 مىڭ يۈەن پۇلۇم بار، لېكىن ھازىرغىچە ئادەم ئىشلىتىشنى ئويلىشىپ باقمىدىم. سەن بۇ ئىدىيەنى چۆرىۋەتمەسەڭ، مەڭگۈ نامرات پېتى ئۆتكۈدەكسەن. - دەپتۇ ئاچچىق بىلەن.

ھەر قېتىم خىزمەتكە ماڭغىنىمدا يول بويىدىكى ئەسكى - تۈسكى يىغىۋېلىش ئورنى كۆزۈمگە چېلىقىدۇ. ئاسمانپەلەك دۆۋىلەنگەن بوتۇلكا، يەشىك، سولپاۋ بۇيۇملار... ھەر كۈنى دېگۈدەك بۇ يەرگە گەنسۇ ياكى شەنشى ئۆلكىسىنىڭ نومۇر تاختىسى ئېسىلغان زور تونناچلىق ماشىنىلىرى كېلىپ تاغارغا رەتلىك قاچىلانغان بوتۇلكا ۋە يەشىكلەرنى توشۇپ كېتىدۇ. بىر نەچچە خەنزۇ ياش تىنىمىسىز يۈرۈپ تاغارغا ئەسكى - تۈسكى قاچىلايدۇ. يەنە بىر تەرەپتىن شەھەر تەۋەسىدىكى ئەسكى - تۈسكى يىغىۋېلىش ئورنىنىڭ ئۈچ چاقلىق ھارۋىغا قاچىلانغان كېرەكسىز بۇيۇملارنى بۇ يەرگە ئەپكېلىپ ئۆتكۈزۈۋاتقانلىقىنى كۆرگىلى بولىدۇ. بۇ ئىشلار ئىنتايىن قانۇنىيەتلىك ھالدا داۋاملىشىدۇ. ئۇلار ئاددى - ساددا ياشايدۇ. كەلگۈسىدىكى باياشادلىق ئۈچۈن. لېكىن ئاشۇ تامچە سۈدەك توپلانغان پۇلى ئۆزلىرىنىڭ ئېھتىياجىغا يېتىپ ئېشىنغۈدەك بولغاندا سىز ۋە بىز ئۇنىڭ كەينىدىن غايىپ غەزىنىسى بار ئادەمگە قارىغاندەك قاراپ قالىمىز. ئەمەلىيەتتە ئۇنىڭ غايىپ غەزىنىسى دەل ئاشۇ چۈمۈلە روھى. ئۇلار ئۆزىنى چاغلایدۇ. سۈكۈت قىلىدۇ. ئاسان ھاياجانلانمايدۇ. سوغۇققان، پىشقان مىللەتلەرگە خاس پىسخىكا ئۇلارنى مانا مۇشۇنداق مۇۋاپىقىيەتكە ئىگە قىلغان.

يەنە بىر تەرەپكە نەزىرىمىزنى ئاغدۇرساق، كىشىلىرىمىزنىڭ تولىمۇ ئالدىراشلىقىنى، ھەتتا ھېلىقى ئىشلەمچى (ئەمەلىيەتتە كەلگۈسىدىكى مىليونىر) لاردىنمۇ ئالدىراشلىقىنى كۆرۈپ قالىمىز. ئۇلار ئۆي زىننەتلەيدۇ. تاكسىدا ئولتۇرىدۇ. بىراق، ئاي ئاخىرىدا چىرايى ئۆي زىننەتلەشتە ئىشلەتكەن تاختايدەك سارغىيىپ كېتىدۇ. يۇقىرى ئۆسۈملۈك قەرز ئۈستىگە قىلىنغان ئورۇنسىز چىقىم خېلى كۆپ كىشىلىرىمىزنى ھالسىراتماقتا. داستىخانلاردىن بەركەت ئۇچۇپ، چىرايلاردىن كۈلكە ئۇچۇپ كەتمەكتە. مەن ھازىرغىچە بىنا ئۆيىنى بىر قېتىمدىلا تاپشۇرۇش شەرتى بىلەن سېتىۋالغان ئۇيغۇرنى ئاز ئۇچراتتىم. ئەمەلىيەتتە نۇرغۇن كىشىلىرىمىزنىڭ "خالتىسى" غا بېقىپ "ئۇن تارت"

قۇسى بولسىمۇ ھېلىقى بىزنىڭ تەۋەررۈك "دوست - دۈشمەن" ئېغىمىزنىڭ كۈچلۈكلۈكىدىن ھازىرغىچە ئۆزىمىزگە تەۋە بولۇپ ياشاپ باقمىدۇق .

تۇرمۇش رېتىمىمىز تېزلەشمەكتە. رىقابەتلىك ھايات قوينىغا چاقىرماقتا .

چۈمۈلە نەزىرىمىزدە ئىنتايىن كىچىك، ئەرزىمەس بىر جانىۋار. لېكىن ئۇنىڭدىكى چىدام ۋە ئىزچىللىق پىلىنى يىقىتىشقا قادىر .

يېقىنقى يىللاردىن بۇيان ئۆزى قۇربى يېتىدىغان ئىشلارغىمۇ سىرتتىن كەلگەن ئىشلەمچىلەرنى ئىشلىتىش شەھەردىن سەھرالارغىچە ئومۇملىشىشقا باشلىدى. ئوغۇت چىقىرىشتىن تارتىپ، يەرنىڭ پۇتاقچىلىق، ئۇتاقچىلىق ئىشلىرى ھەممىسىنى بۇ ئىشلەمچىلەر ئۈستىگە ئالدى .دېھقانلىرىمىزنى بېيىپ كەتتىمىكىن دېسىڭىز، نەچچە يىل بۇرۇن كىيگەن چاپان يەنىلا ئۇچىسىدا. تەن قۇۋۋىتى يېتىشمەيدىكىن دېسىڭىز، ھەر ھالدا گۆشىز تائام يېمەيدۇ. بىر قانچە يىللارنىڭ ئالدىدا مەھەللە - مەھەللىلەردە كېسەك قۇيۇش ، ئورما قىلىش مۇسابىقىلىرى بولۇپ تۇراتتى. توم بىلەكلىك نۇرغۇن يىگىتلەر سېپىلدەك مەزەت سوقمىلارنى سوقۇپ يۇرت بىنا قىلىپ ئۆتكەن ئىدى. بىز كىتاپ ياكى رادىئو - تېلېۋىزىيەلەردىن چەتئەللىك مىليونېرلارنىڭ قولىدىن كېلىدىغان بولسا ئورۇندۇق ياساشتىن تارتىپ ھەممىسى ئۆزى قىلىدىغانلىقىنى، ئەمگەك ئارقىلىق تۇرمۇشىغا مەنە تاپىدىغانلىقىنى كۆرۈپ تۇرىمىز. يېنىدا پۇلى ئىشىنىغان ئادەم ئېھتىياجىدىن ئارتۇق ئىشلارغا پۇل خەجلىشىنى خىيال قىلالايدۇ. بىزدە بولسا بىرنەچچە يىل كېيىن قولغا كېلىدىغان پۇللارنىمۇ ئالدىن خەجلىۋېتىدىغان يىراقنى كۆرەلمەسلىك كېسىلى مەۋجۇت .بىر قىسىم دېھقانلىرىمىز قولى ئاز - تولا پۇل كۆرگەندىن كېيىن راھىتىنى سۈرمەكچى بولۇپ شەھەردىن بىنا سېتىۋېلىپ، ئاخىرى ئىسسىنىش پۇلىغا چىقىنالمى ئۆيىنى سېتىۋېتىشكە مەجبۇر بولىدۇ. كۈنلەردا "ئىشتانغا چىققان كوڭۇلگە تايىن" دېگەن گەپ بار. ئۆزىنىڭ ئەھۋالىنى توغرا مۆلچەر قىلىش ، قىلالماسلىق شۇ كىشىنىڭ كىرىمىگە مۇقەررەر تەسىرلەرنى كۆرسىتىدۇ. بىر خەنزۇ قوشنامى بار. ئۇ بىنا ئۆيىنى سېتىۋالغان دەسلەپكى يىلى باشقىلارغا ئىجارىگە بېرىپ كېيىنكى يىلى ئىجارە پۇلىغا تايىنىپ ئۆيىنى زىننەتلەتتى. بۇ جەرياندا ئۆزى سىرتتا ئۆي ئىجارىگە ئېلىپ ئولتۇرۇپ بىر مۇنچە چىقىمنى تېجەپ قالدى. ئۇلارنىڭ يىراقنى كۆرەلمىگە تولىمۇ قايىل بولغان ئىدىم. بىر نەپەر كادىر تونۇشۇم بار ئىدى. ئۇ يېزىلاردا نۇرغۇن ياشلارنىڭ قۇربى يەتكۈدەك ئىشلارنى قىلغىلى ئادەم يوق ئىشلەمچى ئىزدەپ يۈرگىنىنى ئاڭلاپ، بىر نەچچە ياش بالىنى تەشكىللەپ، يەكشەنبەلەردە سۇۋاقچىلىق ، تامچىلىق ئىشلىرىنى قىلىپتۇ. بىر قېتىم ئۇ ئىككى كۈندىلا 1800 يۈەن پۇل تاپقانلىقىنى ئېيتىپ بەرگەن ئىدى. ئەمگەك قىلىپ بىرەر ئادەمنىڭ ئۆلۈپ قالغانلىقىنى ھېچكىم ئاڭلىغىنى يوق. سىزنىڭ تاغدەك دۇنيايىڭىز بولغان تەقدىردىمۇ ، ئورۇنسىز چىقىم قىلىۋەرسىڭىز، ئاخىرى نادامەتتە قالسىز،

مىللىتىمىزنىڭ ئىقتىساد، بازار ئېغى كۈچەيگەن دەۋرلەردە مىللىتىمىز قۇدرەت تېپىپ، چوڭ - چوڭ سودىلارنى قىلىدىغان ھەم قىلالايدىغان ۋەزىيەتنى شەكىللەندۈرگەن. يېقىنقى بىر قانچە يىللار مابەينىدە بىزدىنمۇ نۇرغۇن مىليونېرلار يېتىشىپ چىقىۋاتىدۇ ھەم خەلقئارالىق سودىلارنى قىلىۋاتىدۇ. بۇ ياخشى يۈزلىنىش .بىراق، مەسىلە يوقمۇ دېگەندە، يوقمۇ ئەمەس. بەلكى خېلىلا كۆپ. مەسىلىنىڭ بىرىنچىسى، تەكرار مەبلەغ سېلىش كۆپ. ئۈنۈم تۆۋەن. "ئارمان"، "ئامىنە"، "مىزان" دىن ئىبارەت 3 شىركەتنىڭ تەييار چۆپتىن ئىبارەت بىر خىل مەھسۇلاتنى ئىشلەپچىقىرىشى سۆزىمىزنىڭ دەلىلى بولالايدۇ. چاينى مىسالغا ئالساقمۇ "زەرەپشان"، "يادىكار"، "گۈلدىيار"، "ئوغۇز" قاتارلىق شىركەتلەر بەس - بەستە رەڭدار قاپلىق

چايلارنى بازارغا سېلىپ خېرىدارلارنى گاڭگىرتىپ قويدى. خاسلىق كەمچىل بولغانلىقتىن بۇ ماركىدىكى مەھسۇلاتلارنىڭ ھېچقايسىسى دېگەندەك ئۈزۈپ چىقالمىدى. ئېچىلمىغان بوز يەرلەرگە ھۇجۇم قىلىش ئېغىمىز يەنىلا ئاجىز ھالەتتە. يېقىندا قۇمۇلدا بىرەيلەننىڭ ماشقاق(پاچاق) تىن ئاشقازان قۇۋۋەتلەيدىغان بىر خىل تالقان ئىشلەپچىقىرىش ئۈستىدە ئىزدىنىۋاتقانلىقىنى ئاڭلىدىم. قۇمۇلدىن ئۈرۈمچىگە چىقىپ كەتكەن بىر يىگىت "ئەلگە" ناملىق شىركەت قۇرۇپ "داۋا كۆكلىرى" نى بازارغا سالدى. بۇ ئىزدىنىشلەرنىڭ داۋاملىشىۋاتقانلىقىنى بىلدۈرىدۇ. يەنە بىر مەسىلە شۇكى، مىللىي كارخانىلار ئىشلەپچىقارغان مەھسۇلاتلار تېخى خەنزۇ ئىستېمالچىلاردىن ئىلېرەت چوڭ بازارنىڭ ئىشىكىنى رەسمىي چېكىشكە قايىل بولالمايۋاتىدۇ. مەن بىر نەچچە چوڭ شىركەتنىڭ شىركەت نامىنى خەنزۇلار ياخشى كۆرىدىغان خەت ياكى چەتئەللىكلەرنىڭ تاۋار ماركىلىرىغا يېقىنلاشتۇرغانلىقىغا تولىمۇ قايىل بولدۇم. مەسىلەن: "ئىزچىلار"، "مىزان" ... قاتارلىقلار. بازار ئىگىلەشتە مەلۇم ئىستېمال توپىنىڭ پىسخىكىسىنى تەكشۈرۈش داڭلىق شىركەتلەرنىڭ مۇھىم بىر يولى بولۇپ كەلگەن. مېنىڭچە، دۇكان ياكى ئاشخانى ئاچقانلار ۋېبسىكىنىڭ ئۇيغۇرچىسىغا ئۇيغۇرلارنىڭ پىسخىكىسىغا يانداشقان مەنىلىك سۆزلەرنى، خەنزۇچىسىغا خەنزۇ خېرىدارلار ياخشى كۆرىدىغان خەت ياكى ناملارنى قوللىنىپ باقسا ئارتۇقلىق قىلمايدۇ. ئۇيغۇرچىسى بىلەن ئوخشاش قىلمەن دەپ ئاھاڭ بويىچە بىر مۇنچە مەنىسى يوق خەنزۇچە خەتلەرنى تىزىپ قويۇشنىڭ ھېچقانداق ئۈنۈمى بولمايدۇ .

بازار ھەققىدە گەپ بولغاندا مېنى ئويغا سالدىغان بىر مەسىلە بار. ئۇ بولسىمۇ كىشىلەر ئەركىن سودا قىلىپ كەلگەن ئۈستى ئوچۇق بازارلارنى يېپىق شەكىلگە ئۆزگەرتىش. بۇ گەرچە تەرەققىياتنىڭ مۇقەررەر نەتىجىسى بولسىمۇ بۇنداق يېپىق شەكىلدىكى بازارلار خېرىدارلارنى جەلب قىلالمايدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇنداق بازارلارغا سېلىنغان سېلىنما كۆپ بولغاچقا خوجايىنلار ئىجارە چىقىمىنى تولدۇرۇۋېلىش ئۈچۈن تاۋار باھاسىنى ئۆستۈرىدۇ. نەتىجىدە زىيان تارتىدىغىنى خېرىدارلار بولىدۇ. ئۈرۈمچى دۆڭكۆۋرۈك بازىرىنىڭ ئىلگىرىكى ھالىتى بىلەن ھازىرقى ھالىتىنى سېلىشتۇرساقلا بۇنىڭغا جاۋاب چىقىدۇ. "ئوخۇ سۈتىدىن باشقا ھەممە نەرسە تېپىلىدۇ" دەپ تەرىپلەنگەن بۇ بازاردا ھەرقانداق ئىستېمالچىنىڭ ھەرقانداق سۈپەت ھەم باھا ئۆلچىمىدىكى تاۋىرىنى تاپقىلى بولاتتى. بىراق، ئىنتايىن ھەشەمەتلىك ياسالغان ھازىرقى دۆڭكۆۋرۈك بازىرى تۆۋەن كىرىملىك ئىستېمالچىلار توپىنى نەزەردىن ساقىت قىلغاندەك تۇرىدۇ .

ئومۇمەن قىلىپ ئېيتقاندا، بازار تىنىمىسىز ئىزدىنىشنى تەلەپ قىلىدۇ. كۈندىن - كۈنگە گۈللەۋاتقان بازارلىرىمىزنى كۈزىتىپ تۇرۇشنىڭ ئۆزۈمۈ ئەھمىيەتلىك ئەمگەك . دۇكان ئايرىم بولسىمۇ ئاخىرى يەتمەكچى بولغان مۇددىئىا بىر. يەنى، ھالال يول ئارقىلىق ئىقتىساد جۇغلاپ كېيىنكى تەرەققىيات ئۈچۈن سەرمايە قىلىشتىن ئىلېرەت. ئىزدەنگۈچى سۈپىتىمىز بىلەن ھاياتىي كۈچكە تولغان مىللىي ئىقتىسادىي گەۋدىلەرنى قۇرۇپ چىقىش ئۈچۈن ھەر بىرىمىزنىڭ بىر كىشىلىك كۈچ چىقىرىش مەجۇرىيىتىمىز بار .

بۇ يىل ئۆي قۇرۇلۇش ئىشچىلىرى تولىمۇ ئەتەۋار بولدى. تەرەپ - تەرەپكە ئىشچى ئالاقىلىشىپ يۈرگەنلەرنى كۆپ ئۇچراتتىم. مەنمۇ ھەم شۇنداق ھاجەتمەننىڭ بىرى بولغاچ مىڭ تەستە گەنسۇلۇق قۇرۇلۇش ئىشچىسىدىن 8 نى تېپىپ ئىشنى تاپشۇردۇق. 25 كۈندە ئۆي پۈتتى. ئىش ھەققىگە 10 مىڭ يۈەندىن ئارتۇق خىراجەت كەتتى. قۇرۇلۇش ئىشچىلىرى ئىشنى توختام بويىچە سۈپەتلىك قىلدى. بولۇپمۇ ئۇلارنىڭ ئاۋاقىنى ئاياللىرىنىڭ خېلى ئەركەكلەرمۇ ئاران چىدايدىغان لايچىلىق

ئىشلىرىنى ئەرلەر بىلەن ئوخشاش قىلىشى مېنى ھەيران قالدۇردى. ئۇقۇشۇمچە، ئۇلار ئاساسەن بىر يۈرتلۈك ئىكەن. بۇنداق قۇرۇلۇش ئەترىتى بولۇپ تەشكىللەنگەنلەر خېلى كۆپ ئىكەن .

بۇ يىل خىش ھەم قۇرۇلۇش ماتېرىياللىرىنىڭ باھاسى بىراقلا ئۆسۈپ كەتتى. بۇنىڭ بىلەن

قۇرۇلۇش تەنھەرقى ئېشىپ ، خېلى تەرلىمىسە ئۆي سالغىلى بولمايدىغان ھالەت شەكىللەندى. شۇ سەۋەپلىك ئۆي سېلىش نىيىتىگە كەلگەن بىر تونۇشۇمنىڭ كېسەك قۇيۇۋاتقانلىقىنى ئاڭلىدىم. ئۇنىڭ دېيىشىچە، ھازىر كېسەك قۇيىدىغان ئادەم تاپماق قىيىن ئىكەن. ھازىر كېسەكنىڭ باھاسى 0.1 يۈەن ئەتراپىدا بولۇپ، كېسەك قۇيۇپ كۈنىگە 50 يۈەن ئەتراپىدا پۇل تاپقىلى بولىدىكەن. بۇ گەپ ئېسىمگە مۇنۇ تەپسىلاتنى كەلتۈردى: بىر نەچچە ئاتۇشلۇق ياش يۇرتىدىكى ھەممىلا كىشىنىڭ سودا قىلىپ بېيىپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ ئىچى پۇشۇپتۇ. ئۆزى بىر ئىش قىلاي دېسە جۈرئەت قىلالماپتۇ. نەتىجىدە بىر كۈنى ئارىدىكى بىرسى كېسەك قۇيۇپ پۇل تېپىش مەسلىھەتىنى بېرىپتۇ. بىرىنچى يىلى ئۇلار كېسەك قۇيۇپ تاپقان پۇلنى مەبلەغ قىلىپ ئارىدىكى بىرسىنى ئىچكى ئۆلكىگە سودىغا ئەۋەتتۇ. ئۇنىڭ سودىسى روناق تېپىپ، ئىككىنچى يىلى يەنە بىرەيلەننى يېنىغا تارتىپتۇ. قېپقالغانلار داۋاملىق كېسەك قۇيۇپ پۇل تېپىپتۇ. ئاخىرقى ھېساپتا ئۇلار كېسەك قۇيۇپ تاپقان پۇلنى مەبلەغ سېلىپ نۇرغۇن پۇل تېپىپتۇ. بۇ مىسالدىن شۇنى كۆرۈش تەس ئەمەسكى، مەبلەغى يېتىشمەيدىغان ئادەم مەبلەغ كەتمەيدىغان ئىشنى قىلىپ باققىنى ئەۋزەل. ئىچكى ئۆلكىدىكى مۇتەخەسسسلەرنىڭ قارىشىچە، پۇل تېپىشتا بازىرى شەكىللەنمىگەن ياكى يۇقىرى تېخنىكىلىق ھۈنەر - كەسىپلەرگە مەبلەغ سالماسلىق كېرەك. ئۆزىگە تونۇشلۇق كەسىپلەردىن باشلاش كېرەك. مەلۇم ماتېرىيالدىن ۋېنجولۇقلارنىڭ پۇل تېپىش يولىنى كۆرۈپ قالدۇم . ئىگىلىنىشىچە، ھازىر شىنجاڭدا سودا قىلىۋاتقان جېجياڭلىق سودىگەرلەر ئاچقان كارخانىلار ئىچىدە يىللىق تىجارەت سوممىسى 3 مىليون يۈەندىن ئاشىدىغان كارخانىلار مۇنداق ئاشىدىكەن. ئوتتۇرا ئاسىيا دۆلەتلىرىنىڭ يېنىك سانائىتى ئارقىدا بولۇشكەك شارائىتى توغرا مولچەر قىلغان بىر ۋېنجولۇق سودىگەر چاقماق يۆتكەپ چاغاندا ئائىلىسىگە 15 مىڭ ئامېرىكا دوللىرى ئەۋەتكەن. ۋېنجولۇقلار ئەڭ دەسلەپ شىنجاڭغا كەلگەندە ئىشنى مەبلەغ كۆپ كەتمەيدىغان كېرەكسىز پولات - تۆمۈر يىغىۋېلىشتىن باشلىغان. كېيىن چېگرا ئېغىزلىرىنىڭ ئېچىۋېتىلىشى بىلەن ئوتتۇرا ئاسىيا دۆلەتلىرى بىلەن چېگرا سودىسى قىلىپ ھەسسەلەپ پايدىغا ئېرىشكەن. پۇرسەتنى قانداق تۇتۇش پايدا ئېلىشتىكى مۇھىم ئاچقۇچ .

قولدىن ئېسىل قورۇمىلار چىقىدىغان ئادەمنىڭ بىر ئۆمۈر ياغاچچىلىق قىلىشى ھاماقەتلىكتىن

باشقا ئىش ئەمەس .

دۇنيادىكى نېفىت پادىشاھى دەپ ئاتالغان روڭفېللىرنىڭ سودا قابىلىيىتى بالىلىق چىغىدا

كوچىدىن تېپىۋالغان بىر ئويۇنچۇقنى رېمونت قىلىپ دوستلىرىغا ئىجارىگە بېرىشتىن باشلانغان ئىكەن .

خۇددى ھەممىلا ئادەم ئالتۇن كانغا قىزىقىۋاتقان پەيتتە بىرەيلەننىڭ ئۇلارنى توشۇيدىغان كېمە

ياسىغىنىدەك، ئۆزىگە كۈزىتىش نۇقتىسى بولۇش تىجارەتچىلەرنىڭ ئۇزۇنغىچە مەۋجۇت بولۇپ تۇرۇشىدىكى مۇھىم ئامىل .

شۇ ۋەجىدىن كېسەك قۇيۇشقا ئوخشاش جىسمانىي كۈچ تەلەپ قىلىدىغان، نۇرغۇن ئادەملەر

قىلىشنى خالىمايدىغان ئىشلارنى يېزا - قىشلاقلارمىزدىكى ئېشىنچە ئەمگەك كۈچلىرى ئالدىن ئويلىشىپ بېقىشى كېرەك .

يېڭى ئەسىرگە قەدەم قويغاندىن بېرى كالىندارىمىزدا بىر نەچچە رەقەم ئۆزگىرىشى بولغاندىن باشقا تۇرمۇشىمىزدا ،قىممەت قاراشلىرىمىزدا چوڭ ئۆزگىرىش بولمىغاندەكلا ھېس قىلىمەن گاھىدا. ئەتراپىمغا، ئەتراپىمىزدا بىز بىلەن ئوخشاش ھاۋادا نەپەسلىنىپ، ئوخشاش سۈنى ئىچىۋاتقانلارغا باققىنىمدا بۇ قارىشىم تېخىمۇ ئەزۋەيلەيدۇ. كۆڭلۈم غەش ھالدا شەخسىي ماشىنىسىنى گۈرۈلدەتتىپ ھەيدەپ كېتىۋاتقان ئاللىكىملىرىنى غايىۋانە قارغاپ ۋېلىسىپتىمىنىڭ پىدالىنى كۈچەپ تېپىپ يولۇمغا يۈرۈپ كېتىمەن. تونۇش بىلىشلەر جەم بولغان سورۇندا كۆپىنچە پارىڭلىمىز ئىقتىسادنى چۆرگەلەپ قالدۇ. چۈنكى، ئازغىنە مائاش بىلەن تەتۈر تاناسىپ بولغان تۈگمەس ئارمان، ئادەمگەرچىلىكلەر، ئۇزۇن يىللىق قەرز تۆلەش ھېسابىغا كۆچۈپ كىرگەن ياسىداق ئۆيلەر بىزنى تەبىئىيلا مۇشۇ مەسىلە ئۈستىدە ئويلىنىدۇرۇدۇ. مۇشۇ خىلدىكى غەمنى يۈكلىۋالغانلارنىڭ كۆپىنچىسى ئۆزىنى زىيالىي ساناپ يۈرگەن، ئالىي مەكتەپلەرنىڭ تولۇق كۇرسلىرىنى پۈتتۈرگەن ياشلار. ئۇلار ئۈگەنگەن نەزىرىۋىي بىلىمنى بۈگۈنكى جەمئىيەتتە ئۆزلىرىگە نەپ ئېلىپ كېلەلەيدىغان قۇرالغا ئايلاندۇرالمىغىنىغا ئەپسۇسلىنىدۇ. ھەسرەتلىنىدۇ. ئۇلارنىڭ بەزىلىرى سودا قىلىپ ئاز - تولا «تىل تېتىقى» غا ئېرىشكەن بولسىمۇ، بىراق ئەمەلىي ئۈنۈمنى ئېتىراپ قىلىدىغان جەمئىيەتتىمىزدە ئۇلار يەنىلا مائاشقا قاراشلىق «سېرىقتال» زىيالىيلاردىن بولۇپ قالماقتا. يېقىندا ، مەلۇم دەپرىزە پەردىسى دۈكىنىغا بۇيرۇتقان پەردىنى ئورنىتىش ئۈچۈن كەلگەن توختاملىق خەنزۇ ئىشچى بىلەن پاراخلىشىپ قالدىم. ئۇنىڭ دېيىشىچە، ئۇ پەردە دۈكىنىنىڭ خوجايىنى بىلەن خوجايىن پەردىنى تىككەشكە، ئۆزى بولسا ئورنىتىشقا مەسئۇل بولۇش ھەققىدە توختاملاشقان ئىكەن. بىر پەردىنى ئورناتسا 10 يۈەن ھەق ئالىدىكەن. تويى - تۆكۈن كۆپ ئايلاردا 200 يۈەن ئەتراپىدا ساپ كىرىم قىلالايدىكەن. ئايلىق كىرىمىمۇ 2000 يۈەندىن چۈشمەيدىكەن. ئۇنىڭ سوغۇقتىن كۆكۈرۈپ كەتكەن ھارغىن چىرايى بۇ ئەلگە كىنىڭ خېلىلا كۈچ تەلەپ قىلىدىغانلىقىنى دەلىللەپ تۇراتتى. ئۇ مېنىڭ ھەيرانلىقتىن ئېچىلىپ قالغان ئاغزىمغا قاراپ: «بىرىڭ بۇ ئىشىمىز قارا كۈچكە تايىنىدىغان ئىش، تىنىمىز ماڭمىساق بولمايدۇ. يەنىلا سىلەرنىڭ مۇقىم خىزمىتىڭلار ياخشى ،» دەپ ماڭا تەسەللىي بەرگەنمۇ بولدى. ئۇنىڭدىن قانچىلىك پۇل جۇغلىغانلىقىنى سورىغان ئىدىم. «150 مىڭ يۈەن ئەتراپىدا ئامانەت قويدۇم. ئەمەلىيەتتە مېنىڭ پۇلۇم كۆپ ھېسابلانمايدۇ. 300 مىڭ يۈەن ئەتراپىدا مەبلىغى بار تىجارەتچىلەر ھازىر خېلىلا كۆپ.» دەپ ئۇ. كۆڭلۈم تېخىمۇ غەش بولدى. تولۇقسىزىنلا پۈتتۈرگەن، ساۋادلىق بۇ خەنزۇ ئەر ھاياتىنىڭ قىرانلىق چىغىدا كۈچىدىن پايدىلىنىپ خېلى كۆپ پۇل جۇغلايتۇ. بىزچۇ؟ رىقابەتلىك دۇنيانىڭ بىر بۇرجىكىدە «ئىچىمدە ئۇسسۇل تولا . ئويىناي دىسەم پۈت - قولۇم قولاشمايدۇ. - قۇمۇل خەلق ماقالى» دېگەندەك كىتابىي بىلىمنى ئىچىمىزگە سولىۋېلىپ ھەيرانۇ - ھەس بولۇپ تۇرۇپتىمىز. بىلىم دېگەن نېمە؟ بىز ئەينى چاغدا ئالىي مەكتەپلەرگە «ۋەتەنگە تۆھپە قوشۇپ، مىللەتنى گۈللەندۈرۈپ...» دېگەندەك چىرايلىق ۋەدىلەرنى بېرىپ كىرگەن ئىدۇققۇ؟ قېنى شۇ بىلىم ئەجداد ئۆزىمىزنىمۇ گۈللەندۈرۈشكە ئەسقاتمىسا - ھە؟! تەنتەنىلىك ۋەدە بىلەن ھەشقىچەكتەك چىرمىغان مۇھتاجلىق سارغايىتقان بىچارە تەن... بىر قىسىملىرىمىز ھەقىقەتەن سودا يولىغا كىرىپ ئۇتۇق قازاندۇق. لېكىن ۋەزىيەتنى خاتا مۆلچەرلەش، ھېسسىياتقا بېرىلىپ ئىش قىلىش، قويمىچىلارغا ساددىلارچە قويۇلۇش تۈپەيلى قول ئىلكىمىزدە بار پۇللارنىڭ كۆپ قىسمىنى تۈزۈتسۈۋەتتۇق. خالاس. ئۆزۈمنى ئېيتسام، ھۆكۈمەت ئورگىنىدا ئىشلەيدىغان مائاشقا قاراشلىق كادىرمەن. مەندە مائاشىمدىن سىرت ئانچە - مۇنچە پۇل تېپىپ تۇرمۇشۇمنى ياخشىلاش ئويى پەيدا بولغان ھەم بۇ خىل ئىستەك كۈچىيۋاتقان بولسىمۇ ، بىراق ھازىرغىچە پۇلۇم تاپالمىدىم ھەم بۇنچىلىك غەيرەتكىمۇ كېلەلمىدىم. تاسادىپىي بىر كۈنلەردە ئىشىمىز قالمىسا نېمە قىسمەتلەرنىڭ كۈتۈپ تۇرىدىغانلىقىنى تەساۋۋۇر قىلالمايمەن. بەلكىم ئۇ چاغدا ھېلىقى خەنزۇ ئەرەك دەپرىزە پەردىسى ئورنىتىپ پۇل تېپىشنى ئويلايمەن. بىراق مەن مۇشۇ يۇمران بارماقلىرىم بىلەن بۇ ئېغىر ئىشنىڭ ھۆددىسىدىن قانداق چىقارمەن؟ ئۇ چاغدا جاھان تەرەققىي قىلىپ پەردە ئورنىتىش ماشىنا ئادەملەرگە قالسا قانداق قىلارمەن؟! خېلى كۈنلەر ئۆتۈپ كەتتى. بىراق، ھېلىقى خەنزۇ ئەرنىڭ كۈنىراپ ئەبجىقى چىققان ۋېلىسىپتىنى مىنىپ دەپرىزە پەردىسى

ئورنىتىشقا كېتىۋاتقان ھالىتى، يانچۇقىغا 10 يۈەن 10 يۈەندىن چۈشۈۋاتقان پۇللار، كىرىلەشكەن كىيىمى بىلەن قەتئىيلىك بىلەن چاقناۋاتقان كۆزلىرى، «150 مىڭ يۈەن تېخى ئاز ھېسابلىنىدۇ.» دېگەن چاغدىكى قىياپىتى ھېلىمۇ كۆز ئالدىمدا تۇرۇپتۇ .

ئەجدادلىرىمىز ئەينى چاغدا بىر بىرى بىلەن بولغان ئالاقە ئېھتىياجىنى قاندۇرۇش ئۈچۈن بىر يۇرت بىلەن يەنە بىر يۇرت ئارىلىقىغا تۇرالارنى ياساپ، ئاڭلىشىمچە، بۆرە تېزىكىگە ئوت يېقىلسا شامال كۈچلۈك بولغان تەقدىردىمۇ ئىس تىك ئۆرلەيدىكەن <بىرى - بىرى بىلەن ئۇچۇر ئالماشتۇرغان ياكى مەخسۇس يۈگۈرۈك كىشىلەرنى خەۋەرچىلىك <شاتۇر >كە قويۇپ جاھان يېڭىلىقلىرىغا ئورتاقلاشقان. بۇنى دەۋرىمىزدىكى بىر كۈنۈپكا بىلەن دۇنيانىڭ ئۇ چېتىگىمۇ ئۇچۇر يوللىغىلى بولىدىغان تور تېخنىكىسى، رەقەملىك تېلۋىزور، سۈنئىي ھەمراھ تېلېفونى قاتارلىقلار بىلەن سېلىشتۇرۇپ كۆرسەك ئىنسانىيەتنىڭ بۇ يېڭى ئەسىردىكى شانلىق مۇۋاپىقىيەتلىرىگە تەھسىن ئوقۇماي تۇرالمايمىز .

گاھدا بىر توغرا ئۇچۇر بىلەن روناق تاپىدىغان بىر خاتا ئۇچۇر بىلەن موللاق ئاتىدىغان كەسكىن شاللاش خاراكتېرىگە ئىگە ئۇچۇر دەۋرى تۈنۈگۈنكى كەچلىك زىياپەت ياكى قاتار چاپنىڭ ئۇيقۇسىنى ئۇخلاپ چۈش پىشىنىگە يېقىن كۆزنى ئېچىپ ئەتراپقا ئەلەڭگىرەپ قاراۋاتقان ياكى شاھ رۇستەمى داستانىنى تېخىچە ئاڭلاپ بولالمىغان كىشىلەرگە نىسبەتەن ھەقىقەتەن بەكلا تۇيۇقسىز بولىدى. چۆچىدۇق، ئەجدادلاردىن مىراس قالغان تەۋرەۋك سودا ئېڭى بىلەن ھارغىن ئېشىكىمىزگە مىنگەن ھالدا سانتانا ماركىلىق پىكايىنىڭ كەينىدىن ئوبىا تۈزۈتۈپ يۈرۈپ كەتتۇق .

ئۇنداقتا ، بىزدىكى ئىقتىساد ، ئۇچۇر ئېڭى زادى قانچىلىك ھالەتتە؟ ماۋۇ پاكىتلارغا قۇلاق سېلىڭ، قەشقەرنىڭ ئانارى ئىلگىرى ھەر كىلوگرامى 5 يۈەندىن سېتىلغان بازارلىق مەھسۇلات ئىدى. مەلۇم يىلى ئۈرۈمچىدە تۇيۇقسىزلا كىلوگرامى 4 يۈەنلىك ئانار تۆكمە قىلىپ سېتىلىپ 5 يۈەنلىك قەشقەر ئانارى سىقىپ چىقىرىلغان. ئەسلىدە ئىچكى ئۆلكىدىكى سودىگەرلەر ئىچكىرىدىكى مەلۇم ناھىيىدە ھەر كىلوگرامى 1.6 يۈەنلىك ئانار بارلىقى ھەققىدىكى ئۇچۇرنى ئىگىلەپ دەرھال تۇتۇش قىلىپ ئانارنى تۆكمە قىلىۋەتكەن ئىكەن .

ئىچكى ئۆلكىدىن شىنجاڭنىڭ مەلۇم شەھىرىگە ساياھەتكە كەلگەن بىر خەنزۇ سودىگەر ئۇيغۇرلارنىڭ قول ھۈنەرۋەنچىلىكىدىكى غوللۇق كەسپلەرنىڭ بىرى بولغان دوپپىچىلىقنى ئۇزۇن مۇددەت كۆزىتىپ بارلىق گۈل نۇسخىلىرىنى توپلىغاندىن كېيىن ئىچكى ئۆلكىدە ئىلغار ماشىنا ئۈسكۈنىلەر ئارقىلىق دوپپىنى زامانىۋىي ئۇسۇلدا تۈركۈملەپ ئىشلەپچىقىرىلغان. بۇنىڭ تەننەرقى زور دەرىجىدە تۆۋەن بولغاچقا تۆۋەن باھا جېڭى ئارقىلىق قولدا ئىشلىنىدىغان دوپپا بازىرىغا ئەجەللىك زەربە بەرگەن .

يېقىندا بىر خۇيزۇنىڭ ئەنئەنىۋىي داڭلىق يېمەكلىكىمىز كاۋاپقا <ئالمىخان > تاۋار ماركىسىنى ئەنگە ئالدۇرغانلىقىنى ئاڭلاپ تولىمۇ ھەسرەتلەندىم. قاراپ تۇرۇپ بىر مەھسۇلات باشقىلارنىڭ يانچۇقىغا تىللا تۆكىدىغان دەرەخكە ئايلىنىپ قالدى. ئەنچۇ؟ مۈگدەك بېسىپ ئولتۇرۇۋەرسەك ، پولى شاڭخەينىڭ، لەغمەن خاڭجۇنىڭ، سامسا يۈننەننىڭ مەھسۇلاتلىرىغا ئايلىنىپ قالمايدۇ ، دېيەلمەمدۇق؟! !

بىز ھەدىسىلا بىزدە ئۇنداق ئېسىل مېۋىلەر بار، مۇنداق ئېسىل قول ھۈنەر بۇيۇملىرى بار دەپ دىمىقىمىزنى ئۈستۈن تۇتىمىز. ئەلۋەتتە ، پەخىرلىنىشكە تېگىشلىك نەرسىلەردىن پەخىرلىنىش ئەقەللىي ساۋات. ۋاھالەنكى، كەسكىن رىقابەت بىزنى قاراپ تۇرۇپلا نۇرغۇن نەرسىلەردىن مەھرۇم

قويغىنىدا پىشانىمىزنىڭ تەتۈرلىكى بىلەن تەسەللىي تاپىمىز. يۇقىرى پەن - تېخنىكا ئىلغار مىللەتلەرنى ئۇلاردا يوق نەرسىلەرگە ئېرىشتۈرگەن بولسا، ئارقىدا قالغان مىللەتلەردىن ئۇلاردا بار بولغان نەرسىلەرنىمۇ تارتىۋالالايدۇ. زامان ئاجىزلاغا باققان ئەمەس. ماسلاشقانلار ياشايدۇ . بىر قانچە يىللاردىن بۇيان < دېڭىزغا چۈشكەن > كەلەر بارغانسېرى كۆپىيىشكە باشلىدى. لېكىن، بۇ ساھەدە ئۇتقانلاردىن ئۇتۇلغانلار كۆپ بولدى .

ھازىر كىشىلەرنىڭ ئىستېمال ئادىتى ۋە تۇرمۇش سەۋىيىسىدىكى ئۆزگىرىشنى بەش يىل بۇرۇنقىغا سېلىشتۇرۇش مۇمكىن ئەمەس. ئىلگىرى كىشىلەر ئاشخانىدا تاماق يېسە مىقدارى، باھاسى بىلەن ھېسابلىشاتتى. ھازىر گالغا تېتىغۇدەك بولۇشىنى ئارزۇ قىلىدىغان بولدى . كىيىم -

كېچەكلەرنىمۇ باھانى ئەمەس، زامانغا لايىق - ئەمەسلىكىنى سۈرۈشتۈرىدىغان بولدى. ئىلگىرى ئائىلىلەردە ئۆستۈرۈلۈپ كەلگەن گۈللەرنىڭ بازاردا سېتىلىشىنى تەسەۋۋۇر قىلغىلى بولمايتتى. ھازىر مەخسۇس گۈل بازارلىرى شەكىللىنىۋاتىدۇ . كىشىلەرنىڭ قىممەت قارىشى ۋە گۈزەللىك تۇيغۇسىدا زور ئۆزگىرىشلەر بولۋاتىدۇ . تىجارەتچى زامانغا باقمايدىكەن ۋەيران بولۇش قىسمىدىن قۇتۇلمىقى بەسى مۇشكۈل .

يېقىنقى بىرنەچچە يىلدىن بۇيان تىجارەت تۈرلىرى كۆپ خىللىشىپلا قالماي مۇلازىمەت تۈرلىرىمۇ كۆپ خىللىشىشقا يۈزلەندى. مەلۇمكى ساتراچلىق ئىنسانلار مەدەنىي جەمئىيەتكە قەدەم قويغاندىن تارتىپلا بىر تۈرلۈك مۇھىم كەسپ سۈپىتىدە مەۋجۇت بولۇپ كەلمەكتە . گەرچە ئەسۋاب ئۈسكۈنىلەر ۋە چاچ پاسۇسىدا نۇرغۇن ئۆزگىرىشلەر بولغان بولسىمۇ كىشىلەرنىڭ چېچىنى ياستىش ئارقىلىق پاكىزلىق ۋە گۈزەللىككە ئېرىشىشتىن ئىلگىرى مەقسىدىدە ئۆزگىرىش بولغىنى يوق .

ئىلگىرى ئۇيغۇر ساتراچلار تولىمۇ ئاز ئىدى . يېقىنقى يىللار مابەينىدە ھۆسن تۈزەش ۋە چاچ ياساش كەسپى ئۇچقاندەك تەرەققىي قىلدى. بۇ سەپكە ھەتتا يىگىتلىرىمىزمۇ قوشۇلدى. چاچ ياسىتىش مۇناسىۋىتى بىلەن بۇ ساتراچخانلارغا قەدەم قويغىنىدا بەزىلىرىنىڭ مۇلازىمىتىدىن سۆيۈنەنمە بەزىلىرىدىن ئۆكۈندۈم . بەزىدە ئالدىنقى خېرىدارنىڭ چېچىنى سۈپۈرۈۋەتمەيلا سىزنىڭ چېچىڭىزنى ياساشقا تۇتۇش قىلسا، بەزىدە باشقىلارنىڭ ساقال - بۇرۇتىنى قىرغان تىغدا سىزنىڭ چېچىڭىزنى ياساشقا تەمىشلىدۇ .

يېقىندا يېڭىلا تىجارەت باشلىغان بىر ساتراچخانغا كىردىم . دۇكان ئىچى ئاددى ياسالغان بولۇشىغا قارىماي پاكىزە ئىدى. ساتراچ يىگىت خېرىدارنىڭ چېچىنى پۈتۈن ئىشتىياقى بىلەن ياسايتتى. ھەركىتى چەيدەس ھەم سىلىق ئىدى. ئۇ خېرىدارنىڭ چېچىنى ياساپ بولغاندىن كېيىن ئۇنىڭ قوللىرى ، دۈم بىلىرىنى تەپسىلىي ئۇۋۇلاپ ئاندىن يولغا سالدى. مەن < قارىغاندا بۇ خېرىدار ئۇۋۇلاش مۇلازىمىتىگە ھەق تۆلىگەن ئوخشايدۇ > دەپ ئويلىدىم . لېكىن ئۇ پەقەت چاچ ياساش ھەققىدىلا ئالدى. ماڭا كەلگەندىمۇ شۇنداق بولدى. خىزمەتتىن چارچىغان تەنلىرىم ئوبدانلا ئارام تېپىپ قالدى. ئىشىنىمەنكى، بۇ دۇكانغا كەلگەن خېرىدار چوقۇم قايتا كېلىدۇ. ئۇنىڭ خېرىدارنىڭ پىسخىكىسىدىن ئەپچىللىك بىلەن پايدىلىنىشتىكى ئاقىللىقى مېنى سۆيۈندۈردى. بىر خېرىدارنىڭ ئۇچىسىنى ئۇۋۇلاپ قويۇشقا كۆپ بولسا 3 مىنۇت ۋاقىت كېتەر .

دەرۋەقە، خېرىدار دۇكانداردىن چوڭ ئىش قىلىپ بېرىشنى تەلەپ قىلمايدۇ. كىچىككەنە بىر مۇلازىمەت دۇكانىنىڭ نامىنى چىقىرىشى مۇمكىن. بىر قېتىم مەلۇم تاللا بازىرىنىڭ ئالدىغا ناسۇس قويۇلغانلىقىنى كۆرگەن چېغىمىدىمۇ شۇنداق ھېسسىياتقا كەلگەن ئىدىم. مۇلازىمەتكە مەبلەغ كەتمەيدۇ. پەقەتلا ئازراق ئەقىل ۋە سەزگۈرلۈك كېتىدۇ .

بىر دۇكاندارنىڭ دېيىشىچە، ئۇ دۇكان ئاچقان تۇنجى يىلىنى زىيان تارتىش يىلى دەپ بېكىتىپ، خېرىدارغا نەپ يەتكۈزۈشنى بىرىنچى ئورۇنغا قويۇپتۇ. مەھسۇلاتلىرىنى زاۋۇت باھاسىدا دېگۈدەك سېتىپ چىقىرىپتۇ. بىر يىل ئۆتۈپ ئەمدىلىكتە دۇكىنىدىن خېرىدار ئۈزۈلمەيدىغان، ھەتتا دۇكاندا ر ئۆزى يېتىشەلمەيدىغان ھالەت شەكىللىنىپتۇ .

ناۋادا سىزمۇ دۇكاندار بولسىڭىز، دۇكىنىڭىزغا بىر نەچچە ئورۇندۇق ، بىرچايدان بىلەن بىرنەچچە ئىستاكىن قويۇپ قويۇڭ. چارچىغان خېرىدار شۇ بىر ئىستاكىن چىيىڭىزنىڭ خاسىيىتى بىلەن سىزنىڭ دائىملىق خېرىدارىڭىزغا ئايلىنىپ قېلىشىمۇ مۇمكىن . مەلۇم بىر شىركەتنىڭ كىيىم - كېچەكلىرى بېسىلىپ قاپتۇ. خوجايىنىڭ بېشى قېتىپ تۇرغاندا بىر خادىم ئۇنىڭغا كىيىم - كېچەكلەرنى چەت، يىراق يېزىغا ئاپىرىپ سېتىش ئەقلىنى كۆرسىتىپتۇ. نەتىجىدە شەھەردە مودىدىن قالغان بۇ كىيىملەر ناھايىتى تېزلا سېتىلىپ بويۇپتۇ . يەنە بىرەيلەن كەمتۈك ماللار دۇكىنى قۇرغان. بۇ دۇكاندا ئالتە بارماقلىق قولقاپ، بىر يېڭى يوق چاپان دېگەندەك ماللار بار ئىكەن. ئۇزۇن يىللارغىچە رىقابەتچى بولمىغانلىقتىن بۇ دۇكاننىڭ تىجارىتى ئوبدان يۈرۈشۈپتۇ .

يەنە بىر داڭلىق ئويۇنچۇق شىركىتىنىڭ مەھسۇلاتلىرى باشقىلارنىڭكىدىن ئانچە پەرقلىنىپ كەتمىسىمۇ بىراق بەكمۇ ئالاقىشقا ئېرىشكەن. بۇنىڭ سەۋەبى، بۇ شىركەت مەھسۇلاتلىرىنى بىر مەزگىل ئىشلەپچىقارغاندىن كېيىن ھەرقانچە بازار تېپىپ كەتسىمۇ ئىشلەپچىقىرىشتىن توختىتىدىكەن. بۇنىڭ بىلەن ئۇلارنىڭ مەھسۇلاتلىرى ساقلاش قىممىتىگە ئىگە مەھسۇلاتقا ئايلىنىدىكەن . نۆۋەتتىكى ئەھۋالدىن قارىغاندا بازارلىرىمىزدا سېتىلىۋاتقان ماللارنىڭ تۈرى ۋە سۈپىتىدە بەلگىلىك ئۆسۈش بولغان بولسىمۇ تىجارەتتىكى بىر خىللىق ، دورامچىلىق ئىللىتى چوڭ بىر ئۆسمە سۈپىتىدە مىللىي ئىگىلىكنىڭ تەرەققىياتىغا چۈشەك بولۇپ تۇرماقتا . بىرەيلەن جاپان ساتسا ھەممىسى شۇ كەسپكە ئېسىلىۋالدىغان، بىرەرسى شىم سېتىشنى ئويلىشىپ باقمايدىغان پارمىس ئادەتنىڭ تەسىرىدىن بازارلىرىمىز سۇس ھالەتتىن قۇتۇلالمايدۇ. ئوخشاش تۈردىكى گىرىم بۇيۇملىرى، ساغلاملىق مەھسۇلاتلىرى ھەممىلا جايى قاپلاپ كەتتى. ماركىلارنىڭ ھەيۋەتلىكلىكى كىشىنى ھەيران قالدۇرىدۇ . بازار ھەر بىر تىجارەتچىدىن سەگەكلىك بىلەن يېڭىلىق يارىتىش روھىنى تەلەپ قىلىۋاتقان بۈگۈنكى كۈندە ھەر بىر تىجارەتچى چوقۇم ئۆزىنى دەڭسەپ كۆرۈشى، باشقىلارنىڭ تەجرىبىلىرىنى كۆپرەك ئۆرنەك قىلىشقا ماھىر بولۇشى كېرەك. شۇندىلا تىجارەتتىكى بىر خىل قېلىپ ۋە دورامچىلىقتىن قۇتۇلغىلى بولىدۇ .

يېقىندا، شەھەر بىلەن يېزا تۇتاشقان يول بويىدا ساتراچخانا ، ماروژنى تىجارىتى قىلىدىغان بىر يىگىتنىڭ دۇكىنىنى پېچىنە - پىرەنىكىغا ئۆزگەرتكەنلىكىنى كۆردۈم . بۇنىڭدىن سەل ئىلگىرى ئۇنىڭ بىلەن پاراخلاشقان چېغىمدا ئۇ تىجارەتنى ئۆزگەرتىپ بېقىش ئويىدا بولۇۋاتقانلىقىنى ئېيتقان ئىدى. ئەلۋەتتە، ئۇزۇندىن بۇيان قىلىپ كەلگەن تىجارەتتىن ۋاز كەچمەك ئاسان ئەمەس، بىراق، كەسكىن تاللاش بولمىغاندا كېيىنكى ياخشى ئۈنۈمنى قولغا كەلتۈرگىلى بولمايدۇ .

كەسپ قۇرۇلمىسىنىڭ تەشكىلىشى بىلەن دېھقانلىرىمىزمۇ بازارلىق مەھسۇلاتلارنى تېرىشقا يۈزلەنگەندەك، ئۇچۇر، تەرەققىياتقا ئەگىشىپ، كىشىلەرنىڭ ئېغىدىكى ئىقتىساد ئېغىمۇ زامانغا ماس ھالدا ئۆزگەرمەكتە. بەزى كىشىلەر ئىككى خىل تىجارەتنى تەڭ تۇتۇپ ياخشى ئۈنۈم ياراتماقتا. ئاددىي مىسال، ئىلگىرى موزدولار پەقەت تىكىش ماشىنىسىغا قاراپ ئولتۇراتتى. ھازىر بەزى سەزگۈر موزدولار قوشۇمچە قىلىپ ئاچقۇچ ياساش ماشىنىسىدىن بىرنى ئورۇنلاشتۇردى. بەزىلىرى پىچاق بىلەشنى قوشۇمچە قىلدى. مانا بۇلار ئاڭدىكى ئۆزگىرىش. بەزى تىجارەتلەر پەسىل خاراكتىرىگە ئىگە. قىش پەسىلدە قىلغىلى بولمايدۇ. بىراق قىشتا ۋاقتىنى بىكار ئۆتكۈزۈش ئەخمىقانلىق. بۇنى تونۇپ يەتكەن ئايرىم كىشىلەر قىشتا خۇرۇم چاپان مايلاش قاتارلىق ئىشلار بىلەن كىرىم قىلماقتا .

> ئىلگىرلەشكە يول قالماغاندا چېكىنىش كېرەك < دېگەن سۆز تولمۇ ئورۇنلۇق . ئەڭ مۇھىمى، ئۈنۈمنى كۆزلەش كېرەك. بىر كەسپ بىلەن ئۆمۈر بويى شوغۇللانغان تەقدىردىمۇ زاماننىڭ ئۇ كەسپكە ھاجىتى قالماغانلىقىنى سەزگىنىڭىزدە ئىككىلەنمەي ۋاز كېچىڭ. تۆمۈرچىلىك بۇنىڭ مىسالى. قول ھۈنەر سانائىتىنىڭ تەرەققىياتى بىلەن دېھقانچىلىق سايمانلىرى تۆۋەن تەننەرق، تۆۋەن باھادا تۈركۈملەپ ئىشلەپچىقىرىلدى. بۇ تۆمۈرچىلىك ھۈنەرىمىزنى ئېغىر خىرىسقا ئۇچراتتى. بەزىلىرى ۋاز كەچتى. بەزىلىرى بازارنى كۆزىتىپ، ھۈنەرنى زامانغا لايىقلاشتۇردى. مەن ئونۋىدىغان بىر تۆمۈرچى ھازىر ئاساسلىق دەرۋازا، رىشاتكا قاتارلىق كىشىلەر ئېھتىياجلىق نەرسىلەرنى ياساپ ئوبدان كىرىم قىلىۋاتىدۇ. يەنە بەزى كىشىلەر تېخىمۇ سەزگۈرلۈك بىلەن يېڭىدىن شەكىللىنىۋاتقان كەسپلەرگە يۈرۈش قىلماقتا. بىر جۈپ ياش ئەر - ئايال مەلۇم سودا سارىيىدا مەخسۇس يانفۇنغا ناخشا - مۇزىكا قاچىلاش تىجارىتى قىلىدۇ. ئۇلارنىڭ تىجارىتىمۇ ياخشى. كومپيۇتېردىن ئەسلا خەۋىرى بولمىغان بەزى ئۇيغۇر ياشلىرى دەۋرنىڭ تەرەققىياتىغا ماسلىشىپ، كومپيۇتېردىن پايدىلانماقتا. بۇ تەھۋاللار كىشىلەرنى سۆيۈندۈرىدۇ. تىجارەتنى دادىللىق بىلەن ئۆزگەرتىش كىشىدىن يۇقىرى دەرىجىدىكى سەزگۈرلۈك ۋە يىراقنى كۆرەلەپ تەلەپ قىلىدۇ. تاللىشىڭىز توغرا بولمىغاندا بەزىدە كۆزلىگەن ئۈنۈم قولغا كەلمەيلا قالماستىن ئىلگىرىكى دەسمايىڭىزدىن ئايرىلىپ قېلىش خەۋپىگىمۇ دۇچ كېلىشىڭىز مۇمكىن. شۇڭا، ھەر بىر كىشى ئۆزىنىڭ ئىقتىدارى، مەبلىغى، شارائىتىنى ئوبدان دەڭسەپ كۆرۈشنى بىلىشى، ئىلگىرلەشنىمۇ، چېكىنىشنىمۇ بىلىشى كېرەك .

ئىلگىرى مەلۇم يېزىدا دۇكان ئېچىپ، نېسىچىلارنىڭ دەردىدە ئوقىتىنى روناق تاپقۇزالماي، شەھەرگە كىرىپ ئۆزىنى سىناپ باققان بىر يىگىتنى تونۇيتتىم. تېنى ئاجىز، لېكىن ئىرادىلىك بۇ يىگىتنىڭ بەزى كەچۈرمىشلىرىنى ئاڭلاپ، شەھەرگە پۇل تېپىش ئۈچۈن كىرگەن يېزا يىگىتلىرىنىڭ ھالىتى ھەققىدە ئويلىنىپ قالدىم. بۇ يىگىتنىڭ دېيىشىچە، ئۇ دەسلەپ شەھەرگە كىرگەندە توپ تارقىتىش بازىرىدىن مېۋە - چۈە ئەپكېلىپ سېتىپتۇ. بۇلتۇر قوغۇن - تاۋۇز باھاسى بەكلا تۆۋەن بولغاچقا كۆڭۈلدىكىدەك پايدىغا ئېرىشەلمەي، بۇنىڭدىنمۇ كۆڭلى سوۋۇپتۇ. كېيىن مەلۇم مىقداردا مەبلەغ سېلىپ كىچىك تىپتىكى سوۋغات بۇيۇملىرى دۇكىنى ئېچىپتۇ. بىراق، مال كىرگۈزۈش تەننەرقى يۇقىرى بولۇپ كەتكەنلىكى ئۈچۈن، يەنىلا دېگەندەك پايدا ئالالماپتۇ. ئۇ كۆپ ئويلىنىش ئارقىلىق ، مۇستەقىل ئىش تەۋرەتكەندىن مەلۇم مەزگىل باشقىلارغا ياللىنىپ ئىشلەپ، بەلگىلىك ئاساس ھازىرلاپ ئاندىن سودا قىلىش نىيىتىگە كەپتۇ. ئۇ سوۋغات بۇيۇملىرىنى كىرگۈزگەن باھادىن تۆۋەن دېگۈدەك سېتىپ قولىدىن چىقىرىپ، ھازىر سىنتەخسە ئىجارىگە بېرىدىغان بىر دۇكاندارغا ئايلىقى 300 يۈئەنلىك ھەق بىلەن ياللىنىپ ئىشلەۋېتىپتۇ. يېقىندا، مەن ئۇنىڭ بۇ ماگىزىندىكى كومپيۇتېردا بىمالال مەشغۇلات قىلىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ تولمۇ ھەۋەس قىلدىم. شۇنداقلا ئۇنىڭ ئىلگىرىلەش ئۈچۈن چېكىنىشتەك سەزگۈرلۈكىگە قايىل بولدۇم. ئۇنىڭدىكى ئەڭ قايىل قىلارلىق

تەرەپ، باشقا يىگىتلەردەك ئىشى ئازراقلا ئەپلەشمەسە يۇرتىغا "قۇيرۇقنى خادا" قىلماي، سىناپ بېقىشقا جۈرئەت قىلىش بولسا كېرەك. مەن ئۇ يىگىتنىڭ مۇشۇ خىل روھى بىلەن شەھەردە چوقۇم بىر ئىش تەۋرىتەلەيدىغانلىقىغا ئىشىنىمەن .

شەھەر تىنچسىز دۇنيا. شەھەردە ياشاشنىڭ ئەۋزەللىكى شۇكى، سىز خىلمۇ - خىل خىرىسلارنى ھېس قىلىپ ياشايسىز. سەگەكلىشىسىز. سەھرادىكى جىمجىت تۇرمۇش قويندا بېسىلىپ قالغان نېرىپلىرىڭىز قايتىدىن ئېچىلىپ يوشۇرۇن ئىقتىدارىڭىزنى جارى قىلدۇرۇشقا پۇرسەت تۇغۇلىدۇ. شۇڭا قەدىمكىلەر "شەھەر كۆرگەن ئىتتىن قورق" دېگەن ھېكمەتنى قالدۇرغان. قەتئىيلىك، بەل قويۇۋەتمەسلىك مۇۋەپپەقىيەت قازانغۇچىلارنىڭ كوزۇرى .

مەن بىر مېيىپ يىگىتنى تونۇيمەن. ئۇ 2- دەرىجىلىك مېيىپ بولسىمۇ قەتئىيلىك، ئىزچىل تىرىشىش روھى بىلەن ھازىر بەلگىلىك ئىگىلىككە خوجايىن بولۇپ ئائىلىسىنى گۈلدەك بېقىپ كېلىۋاتىدۇ. ھەتتا ئۇ ئەڭ تۆۋەن تۇرمۇش كاپالىتى پۇلىنى رەت قىلىپ "بۇ پۇلنى مېنىڭدىنمۇ بەك ياردەمگە مۇھتاج كىشىلەر ئالسۇن" دېگەن. مانا بۇ قەدر - قىممەت . .

ئىقتىسادىي ئامىل ھەممىنى بەلگىلەۋاتقان بۈگۈنكى كۈندە پۇل ھەققىدە ئويلىنمايدىغان، ئۇنى قولغا كىرگۈزۈشنىڭ كويىغا كىرمىگەن ئادەمنى تېپىش ھەقىقەتەن مۈشكۈل. شائىردىن باققالغىچە، تۆمۈرچىدىن زاسۇپپەزگىچە، جەنۇبىي شىنجاڭنىڭ قايسى بىر يېزىسىدىن ناھىيە بازىرىغا بىر باغلام ئوتۇننى سېتىشقا بېرىپ تاپقان بىر يۈەن پۇلنىڭ 5 موسىغا گىردە ئېلىپ ئاش سۈيىگە چىلاپ يەۋاتقان ياكى مىڭ بىر جاپادا تېرىپ ئوخشاتقان قوغۇن - تاۋۇزلىرىنى ئېشەك ھارۋىسىغا بېسىپ ئەرزىنىغا سېتىۋاتقان قۇمۇلۇق دېھقانغىچە . . قىسقىسى، ھەممىلا ئادەم > قانداق قىلغاندا پۇل تېپىپ تېخىمۇ ياخشىراق ياشىغىلى بولىدۇ < دېگەن مەسىلىدىن ئەگىپ كېتەلمەيدىغان بولۇپ قالدى .

يېقىنقى يىللاردىن بۇيان 2 - ، 3 - كەسىپلەرنىڭ تەرەققىي قىلىشى بىلەن دېھقان - چارۋىچىلارمۇ تۈرلۈك تىجارەتلەر بىلەن شۇغۇللىنىپ كىرىمىنى ئاشۇردى. قانداق باسقان قوللار پۇل كۆردى. قورۇق باسقان، مىستەك قىزارغان چىرايلاردا تەبەسسۇم جىلۋە قىلدى. بۇ ھەقىقەتەن كىشىنى ھاياجانلاندىرىدۇ. چۈنكى دېھقاننىڭ باي بولغىنى ئاخىرقى ھېسابتا دۆلەتنىڭ باي بولغىنى ئەمەسمۇ! لېكىن، مۇشۇ خۇشلۇققا ئەگىشىپ كۆڭۈلنى غەش قىلىدىغان رىئال مەسىلىلەرمۇ باش كۆرۈشكە باشلىۋىدى، ھېلىقى خۇشلۇق يەنە غەشلىككە ئالماشتى. قانائەتلىنىپ قېلىش ياكى قۇرۇق ھەشەمەتخورلۇقنىڭ قۇربانى بولۇپ تاپقان دەسمايىنى چېچىۋېتىش، ئەمگەك خۇشياقماسلىق، پىلانسىز ئىستېمال... دېھقانلىرىمىزنىڭ مىڭ مۇشەققەتتە تاپقان پۇللىرىنى تېگى يوق كامارلارغا ئېقىتۋەتمەكتە. بەزىلەر بۇ يىل تاپقان پۇل بىلەن كېلەر يىلىغىچە تاماشا قىلىپ ئاخىرى < بولۇمسىزنى بولدۇرالمىدىم، بوز ئېشەككە مىندۈرەلمىدىم > دېگەندەك يەنە ئەسكى سوقمىغا يۆلىنىپ قالماقتا. ئاچچىق موخوركا... قاچقان ئامەت ...

ئۆزۈمدىن ئېلىپ ئېيتسام، ئىقتىساد ھەققىدە تولۇق چۈشەنچىگە ئىگە ئەمەسمەن ھەم بۇ توغرىلىق ۋەزىھەلىق قىلىشقىمۇ ئاجىزمەن. بىراق، مەن كۆرگەن ۋە ئاڭلاۋاتقان بەزى ئەھۋاللارنى سېلىشتۇرۇپ باققۇم كېلىدۇ. يېقىندىلا تېلۋىزوردىن بىر دېھقاننىڭ پۇل تېپىش يولىنى كۆرۈپ ئويغا چۆكتۈم. بېيجىڭ شەھىرى ئەتراپىدىكى مەلۇم جايدا بىر دېھقاننىڭ مۇنزالىقى بولۇپ، ھەر خىل يېغى

سورتلۇق مېۋىلەر مول ئىكەن. بۇ دېھقان مېۋە - چېۋىلەرنى بازارغا ئاپىرىپ ساتمايدىكەن. بەلكى ئۆزگىچە سېتىش شەكلىنى قوللىنىدىكەن. خېرىدار خۇددى تاللا بازىرىغا كىرگەندەك مەخسۇس چىغدىن توقۇلغان سېۋەتتىن بىرنى ئېلىپ ئۆزىگە لازىملىق مېۋىنى لىق تولدۇرۇپ ئۈزۈپ چىقىدىكەن. بىر سېۋەت مېۋە سېۋەت بىلەن قوشۇلۇپ 150 يۈەندىن سېتىلىدىكەن. گەرچە مېۋە - چېۋىلەرنىڭ باھاسى بازار نەرقىدىن يۇقىرى بولسىمۇ خېرىدارلار ناھايىتى رازى ئىكەن. بۇ دېھقان مېۋىلىك دەرەخلەرنى يەنە تۈرلەر بويىچە ئايرىپ تىككەن بولغاچقا پەسىلگە قاراپ مېۋە مەنبەسىنى ئۆزگەرتىپ تۇرىدىكەن. ئۆزلىرى ئازادە ھالدا شېخىدىن ئۆزگەن مېۋىلەر خېرىدارلارنىڭ قىزغىن ئالقىشىغا ئېرىشكەن .

دەرۋەقە، بۇنىڭغا سېلىشتۇرما ھالدا بىر يىل جاپا چېكىپ پەرۋىش قىلغان قوغۇن - تاۋۇزلىرىنى ئېشەكلىرىگە زۇلۇم قىلىپ بازارغا ئېلىپ كىرىپ ئەرزىنىغا سېتىۋەتكەن دېھقانغا قاراپ باقساق، ئەرزى ئىكەن ئەمگەك كۈچى ھەم ۋاقىت ئىسراپچىلىقىنى چوڭقۇر ھېس قىلىمىز. خەنزۇ دېھقان بىرى بازارنى چەنلىيەلدى، يەنە بىرى ئەمگەككە لايىق ھەسسەلەپ قايتۇرۇۋالدى. بۇنى مېنىڭچە < نىشانلىق ئوق ئېتىش > دېگەن تۈزۈكتەك قىلىدۇ. بىزنىڭ دېھقانلىرىمىزمۇ ئوخشاشلا ئەمگەك قىلىۋاتىدۇ. بىراق ھەممەيلەن بىر ئېقىندا ئېقىش، خۇشنىسى تاۋۇز تېرىسا تاۋۇز تېرىش، يېسىۋېلەك تېرىسا يېسىۋېلەك تېرىش دېگەندەك قاراقوۋۇق ئىش كۆرۈشنىڭ ئىسكەنجىسىدىن قۇتۇلالماي تاپقىنىمىز سالغان مەبلەغە كېتىپ ئورۇنسىز ئىسراپچىلىق بولىۋاتىدۇ. ھازىر قۇرۇلمىنى تەڭشەش توغرىلىق گەپ بولىۋاتىدۇ. مۇشۇنداق شارائىتتا دېھقانلىرىمىزمۇ بازار يۈزلىنىشىگە دېققەت قىلىپ، < پاختا پۇل بولۇپ قالارمۇ > دېگەندەك تەلەپ سىنايدىغان ئادەتنى ئۆزگەرتىپ، بازارنى تەھلىل قىلىش ئىقتىدارىنى ئۆستۈرۈش لازىم. ئىقتىسادنىڭ بەر شارىلىشىشىغا ئەگىشىپ ساۋاتسىزلىقنىڭ ئۆلچىمى ئۆزگەرگەندەك، دېھقان بولۇش ئۈچۈنمۇ مەلۇم ساپانى ھازىرلىماي بولمايدۇ .

مەلۇم يېزا تەۋەسىدىكى ئۇيغۇر دېھقانلار ھالال تەرى بىلەن ئىلگىرى يامان ئەمەس ھاللانغان بولسىمۇ، بىر نەچچە يىلدىن بۇيان قانائەتچانلىق، تېخنىكاغا تايىنىپ تېرىقچىلىق قىلماسلىق، ھازىر يىلدىن يىلغا قايتانامراتلىشىش ئەھۋالى كۆرۈلۈپ، ھورۇنلۇق ئىللەتلىرى باش كۆتۈرگىلى تۇرۇپتۇ. بۇ يېزىنىڭ مەركىزىدە كۈندە ئەتىگىنى 1 كىلومېتىر ئۇزۇنلۇقتا سەپ تۈزۈپ ئىشلەمچىلەر تۇرۇشۇپ كېتىدىكەن. < بۇ ئەمگەك كۈچى بازىرى يېقىنقى يىللاردا شەكىللەنگەن بولۇپ، ھاجەتمەنلەر ئۇلار بىلەن سۆزلىشىپ ئېلىپ كېتىدىكەن .

ئىش قاينىغان چاغلاردا ئۇلارنىڭ بىر كۈنلۈكى 50 يۈەندىن ئېشىپ كېتىدىكەن. نورمال چاغلاردا 35 يۈەندىن كەم بولمايدىكەن. بۇ جايدىكى ئۇيغۇرلار بۇ ئىشلەمچىلەرگە شۇنچىلىك ئۈگىنىپ كېتىپتۇكى، ھەتتا ئېغىلدىكى ئوغۇتلىرىنىمۇ پۇل تۆلەپ ئىشلەمچىلەرگە چىقارغۇزىدىكەن. نامراتلىرىمۇ شۇنداق ئىكەن. بەزى نامرات كىشىلەر يەرلىرىنى ئۆزى تېرىپ كېتىشكە قۇربى يېتىدىغان تۇرۇقلۇق يېرىنىڭ موسىنى 700 يۈەندىن خەنزۇلارغا ئىجارىگە بېرىپ كۈنلەپ لاغايلاپ يۈرىدىكەن. بۇجايدا توي قىلسا مېھمان كۈتۈش 3 كۈنگىچە داۋاملىشىدىكەن < دوست - دۈشمەن > نىڭ سۆزىدىن قورقۇپ يېزا مەركىزىدە 20 - 30 ئۈستەللىك جوزا بۇيرۇتۇپ ئۆتكۈزىدىكەن. شۇقايەر ئىجارە ئالغان بىر خەنزۇ ئىشلەمچى مۇنداق دېگەن: - ئەگەر سىلەرىيەنە مۇشۇ پەدىدە 5 يىل ئۆتسەڭلەر بىزنىڭ قولىمىزدا ئىشلەيسىلەر .

يېقىندا، مەلۇم يېزا بازىرىدا ئايدا ئىككى قېتىم بازار بولىدىغان دېھقانلار بازىرىنى ئايلانغاچ بازارنىڭ ئەھۋالىنى كۆزەتتىم. ئاز سانلىق مىللەتلەر نوپۇسنىڭ تەڭدىن يېرىمىنى ئىگىلەيدىغان بۇ بازاردىكى ئوقەتچىلەرنىڭ 80 پىرسەنتى خەنزۇلار بولۇپ، ئۇيغۇر دېھقانلىرى ئاساسەن ئېستېمالچى ئىكەن. ئوقەتچىلەر بولغاندىمۇ ئاساسەن رەخت ۋە قوغۇن - تاۋۇز

تجارىتى قىلىدىكەن . بازار بولۇۋاتقان يولنىڭ ئىككى قاسنىقىدىكى سوغۇق ئىچىملىك ئورۇنلىرىدا پىۋا - ھاراق ئىچىپ ئولتۇرغانلارنىڭ كۆپىنچىسى يەرلىك ئۇيغۇر ياشلىرى بولۇپ، گاھى ئۈستەللەردىن بەھاي سۆزلەر بىلەن چاقچاقلىشىۋاتقان ئاۋازلار ئاڭلىنىپ تۇراتتى . بىر چاغدا ياندىكى ئۈستەلدە ئولتۇرغان ئىككى تەمبەل يىگىتنىڭ بىرى چاقچاققا چىدىمىدىمۇ ئەيتاۋۇر ئالدىدىكى يىگىتنىڭ بېشىغا پىۋا بوتۇلكىسى بىلەن راسا كېلىشتۈرۈپ بىرنى ئۇردى . يىگىتنىڭ بېشىدىن شۇرۇلداپ قان ئاقىلى تۇردى . بىردەمدىلا تاياق يېگۈچىنىڭ ئاغىنىلىرى ئۇرغۇچىنى ئوربۇلىپ قالايمىقان چەيلەشكە باشلىدى . كۆڭلۈم غەش ھالدا بۇ يەردىن ئايرىلغان چېغىمدا يەنە بىر ئۈستەلدىكى يىگىت < ھۇ ئاناڭنى > دېگىنىچە ئالدىدىكى يىگىتكە يوپۇرۇلدى . يۇقىرى ئاۋازدا ۋارقىرىشىۋاتقانلار يەنىلا يەرلىك ئۇيغۇر يىگىتلىرى ئىدى . ئەجەب ، دېھقانلار بازارغا يۈزلىنىپ ئازراق بولسىمۇ قەدىنى كۆتەرسۇن ، دەپ قۇرۇلغان بازار يىگىتلىرىمىزنىڭ غۇرۇرىنى ئۆزى خالاپ تۇرۇپ دەپسەندە قىلىدىغان سورۇنغا ئايلىنىپ قالسا ھە !

يېقىندا ، رادىئودىن مۇنداق خەۋەرنى ئاڭلاپ قالدىم . خەۋەردە دېيىلىشىچە ، مەلۇم يېزىدا ئېشىنچە ئەمگەك كۈچلىرىنى سىرتقا چىقىرىشتا ئۇيغۇرلار ئاساسەن تېخنىكا تەلەپ قىلمايدىغان كەسىپلەرگە ئورۇنلاشقان . بۇ خەۋەردىن مەلۇمكى ، بىزدە پەن - تېخنىكا ۋە ئىقتىدار يېتىلدۈرۈش ئېڭى تېخىچە ئاجىز ھالەتتە تۇرماقتا . ساپاسىزلىقنىڭ دەردىنى يەتكۈچە تارتقان خەلقىمىز ئۈچۈن نۆۋەتتە ئەڭ مۇھىم بولغىنى ئۆزىنى ئونۇش ۋە كىرىس تۇيغۇسى ئىچىدە توختاۋسىز ئىزدىنىشتىن ئىلگىرى .

بۇ ئاچچىق رىئالىتى يالغۇز بىر جايغىلا تەئەللۇق بولمىسا كېرەك . دەرۋەقە ، يېقىنقى يىللاردا خېلى كۆپ قىسىم دېھقانلاردا تەبەھەرگە كىرىپ پۇل تاپىدىغان ، مەھسۇلاتلىرىنى ھايانكەشلەرگە تۇتقۇزۇپ قويماي ، ئۆزى سېتىپ چىقىرىدىغان ياخشى بۇرلىنىشلەر بارلىققا كەلدى ھەم كەلمەكتە . لېكىن ، كەڭ مەنىدىن ئېيتقاندا يەنىلا رىئالىتى كىشىنى بىئارام قىلىدۇ . دېھقانلىرىمىزدىمۇ يېتەرلىك پاراسەت ، تەجرىبە ۋە غۇرۇر بار . لېكىن ۋاقتى ئۆتكەن ئادەتلەر ، ھالىغا باقمىي بەسلىشىش ، ئازراق پۇل تاپسىلا كېرىلىپ كېتىش ، تېخنىكا ئۈگەنمەسلىك ، نوقۇل قارا كۈچكە تايىنىۋېلىش... ۋاھكازالار دېھقانلىرىمىزنىڭ ھالىقى سەۋىيىگە يېتىش يولىدا < يامان يولۇس > بولۇپ ياتماقتا .

مەلۇم بىر باغۋەنچىلىك يېزىسىدا ئەڭ تەجرىبىلىك دەپ قارالغان ئۇيغۇر دېھقانلار بىر مويەردىكى ئۈزۈمدىن 1.5 توننا ئەتراپىدا ھوسۇل ئالسا ، خەنزۇ دېھقانلار 2 توننا ئەتراپىدا ھوسۇل ئالالايدىكەن . ئۇزۇن يىللىق ئۈزۈمچىلىك تارىخىغا ئىگە ئۇيغۇر دېھقانلار بۈگۈنكى كۈندە خەنزۇ دېھقانلاردىن تېخنىكا ئۈگەنمەكتە .

يەنە بىر ئەپسۇسلىنارلىق ئەھۋال شۇكى ، ئۇيغۇر دېھقانلار كۈزدە يەردىن ھوسۇلنى ئېلىپ بولغاندىن كېيىن بالا ئۆيلەش ، كىيىم ، توي - توكونىگە چېپىشقا ئالدىرايدۇ . يەر سۇلياۋ يوپۇق قالدۇقلىرى بىلەن قالىدۇ . كۈزلۈك ئاغدۇرۇش ، ئوغۇتلاش ، قىشلىق توڭ سېلىشقا ئەھمىيەت بېرىلمىگەنلىكتىن ئەتىيازدا تېرىقچىلىق ۋاقتى قىستاپ كەلگەندە سۇلياۋ قالدۇقلىرىنى تېرىشكىمۇ ئۈلگۈرمەيلا يەرنى تېرىدۇ . يەرگە بېرىلگەن ئورگانىك ئوغۇتمۇ تۈزۈكرەك ئېچىمىغان بولغاچقا يەرگە كېرەكلىك مىكرو ئېلېمېنتلار بىلەن تەمىنلىنەلمەيدۇ . نەتىجىدە مايسىلارنىڭ ئاينىشى ئاستا ھەم ئاجىز بولۇپ پەرۋىش قانچە ياخشى بولغان تەقدىردىمۇ ئالدىدىن ھوسۇل تايىنلىق بولۇپ قېلىۋاتىدۇ . خەنزۇ دېھقانلار بولسا يەرنى كۈزلۈك ئاغدۇرۇشنىڭ ئالدىدا سۇلياۋ قالدۇقلىرىنى پاكىزە تازىلىغاندىن سىرت ئۆزى تەييارلىغان ياكى سىرتتىن ئېچىلگەن ئورگانىك ئوغۇتنى يەرگە ئايىماي تۈكۈپ يەرنى ئاغدۇرىدۇ . ئەتىيازدا تۇپراق ئاستىدا قالغان ئوغۇت ئېچىپ تېخىمۇ ئۈنۈملۈك ئوغۇتقا ئايلىنىدۇ . يەر تېرىغاندىمۇ ئىنتايىن تۈجۈپلەيدۇ . يەردىن مۇشتەك چالمنى تاپقىلى بولمايدۇ . ئەڭ مۇھىمى ئۇلار بىزنىڭ بەزمە ، مەشرەپ ، باراۋەتلىرىمىز قايناپ كەتكەن كەچكۈز ۋە

قىش پەسلىدىمۇ بىكار ياتمايدۇ. شۇغا "خەنزۇ دېھقانلار تەرەت قىلىسمۇ ئېتىزغا بېرىپ تەرەت قىلىدۇ" دېگەن گەپ چىققان. مانا بۇ خەنزۇ دېھقانلاردىكى تىرىشچانلىق روھقا بېرىلگەن يۈكسەك باھا .

ھەر بىر دېھقان بېيىمەن دەيدىكەن، قارا كۈچكە ياكى تەلەيگە ئەمەس، ئۇچۇر، تېخنىكاغا ئەھمىيەت بېرىدىغان خەنزۇ دېھقانلارنى ئۈلگە قىلىشى، يارىماس ئادەت بولغان ئىسراپخورلۇقلارغا ئەمدى <خەيرى - خوش> دېيىشى ھەم دېيەلىشى كېرەك .

يېقىندا ،شەھەر ئەتراپىدىكى مەلۇم كەنتنىڭ باشلىقىدىن مۇنداق بىر ئىشنى ئاڭلاپ قالدىم. بىر قېتىم ئۇلار يول بويىدىكى بىكار ئۆيلەرنى ئىجارىگە بەرمەكچى بوپتۇ. بىر خەنزۇ يىگىت كېلىپ 2 ئېغىزلىق ئۆي ئىجارىگە ئېلىپ پولات ئىشىك - دېرىزە ياساش تىجارىتى بىلەن شۇغۇللانماقچى ئىكەنلىكىنى ئېيتىپتۇ. كەنت باشلىقىنى ھەيران قالدۇرغىنى شۇ بوپتۇكى، بۇ يىگىتنىڭ بۇ كەسپتىن ئەسلا خەۋىرى يوق ئىكەن. بۇ يىگىت كەنت باشلىقىنىڭ ھەيرانلىقىغا جاۋابەن بۇ ھۈنەرنى بىرەر ئۇستامنى ئىشلىتىش داۋامىدا ئۈگىنىۋالدىغانلىقىنى ئېيتىپتۇ. دەرۋەقە، بىرنەچچە ئايدىن كېيىن كەنت باشلىقى قارىسا ھېلىقى خەنزۇ يىگىت ئۆزى ئىشلىتىۋاتقان ئۇستامنى يولغا سېلىپ قويۇپ ،ئىشىك - دېرىزىلەرنى ئۆزى ياساۋېتىپتۇ. بۇ يىگىتتىكى تەۋەككۈلچىلىك ۋە تىرىشچانلىق روھى ئۇنى تولىمۇ قايىل قىلىپتۇ .

مەن تونۇيدىغان بىر يىگىت بار. ئۇ ئائىلىسىنىڭ ئەۋلادىمۇ - ئەۋلاد داۋاملىشىپ كەلگەن تۆمۈرچىلىك ھۈنەرىگە ۋارىسلىق قىلىش تۈگۈل «بو ھۈنەر زامانىڭ كەينىدە قالدى.» دەپ تۆمۈرچىلىك ئەسۋابلىرىنى ئەسكى - تۈسكى يىغقۇچىلارغا ئەرزان باھادا سېتىۋەتتى. ھۈنەرنى زامانغا لايىقلاشتۇرۇش ئۈستىدە ئىزدىنىپ كۆرمىدى. ئۇ ھازىر مەھەللىسىدىكى پاراڭ قىزىدىغان دوقمۇشنىڭ «غوللۇق ئەزاسى .»

ئاڭلىشىمچە ،قۇمۇلنىڭ ئۈزۈم چىلان - ماكانى بولغان قارادۆۋە بېزىسىدا ھەر يىلى تەك كۆمگەن ھەم ئاچقان مەزگىللەردە سىرتتىن ھەتتا قوشنا ۋىلايەت تۇرپاندىن ئىشلەمچىلەر كېلىپ كۈنلۈكىگە 20 - 30 يۈئەنگىچە ھەق ئېلىپ ئىشلەيدىكەن. تۇرپاننىڭ تەكلىرى بىر ھەپتە بالدۇر ئېچىلىدىغان بولغاچقا ئۇلار تۇرپاندىكى ئىشلىرىنى تۈگىتىپ بولۇپلا دەرھال قارادۆۋىگە قاراپ يولغا چىقىدىكەن. بۇ خىل ۋاقىت پەرقىدىن پايدىلىنىپ پۇل تېپىش روھى ئۇلارنى ئوبدان كىرىمگە ئىگە قىلىپتۇ. گەرچە ئۇلارنىڭ قىلىۋاتقان ئىشىنى ھۈنەر دېگىلى بولمىسىمۇ بىراق ئۇلارنىڭ پۇرسەتنى قەدىرلەش ،تىرىشىپ ئىشلەش روھى تولىمۇ قىممەتلىك .

ھېلىقى خەنزۇ يىگىت ۋەزىيەتنى كۈزىتىش ئارقىلىق پولات ئىشىك - دېرىزە ياساش كەسپى ئۆزىگە يات كەسپ بولسىمۇ تەۋەككۈل قىلىپ بېقىشنى لايىق تاپقان. شۇ تاپتا سىز ئۇنىڭ دۇكىنى ئالدىدىن ئۆتسىڭىز ماشىنا - سايمانلارنىڭ غاقىرىغان يېقىمىسىز ئاۋازى ئىچىدە تەرلەپ پىشىپ پولات ئىشىك - دېرىزە ياساۋاتقان بۇ يىگىتكە قاراپ ھېسداشلىق قىلغۇڭىز كېلەر. بىراق ،ئاشۇ ۋاراڭ - چۈرۈڭ ،ئېقىۋاتقان تەرلەرگە چىداش بەدىلىگە ئۇنىڭ يانچۇقىغا چۈشۈۋاتقان پۇللىرى ،ئۇنىڭ باياشاتلىققا تولغان ئائىلىسىدىكى بەخت كۈلكىسىنى مەڭگۈ تەسەۋۋۇر قىلالماسلىقىڭىز مۇمكىن .

تۇرقىدىن 30 ياشلاردا ئىكەنلىكى چىقىپ تۇرىدىغان بىر خۇيزۇ تىلەمچى تۆمۈرچىلىك دۇكىنى ئالدىدا بازغان ئۇرۇۋاتقان ئۇستامنىڭ ئالدىغا كېلىپ پۇل تىلىدى. ئۇستام گەپ - سۆز قىلمايلا بازغاننى ئۇنىڭغا تۇتقۇزۇپ بىر نەچچىنى ئۇرۇپ بەرگەندىن كېيىن پۇل بېرىدىغانلىقىنى ئېيتقاندا تىلەمچى ئالدى - كەينىگىمۇ قارىمايلا كېتىپ قالدى. ئەتراپتا تۇرغانلار كۈلۈشۈپ كەتتى. ئۇستامنىڭ

چاقچاق تەرىقىسىدىكى بۇ ئىشى مېنى ئويغا سالدى. تېخى بىر نەچچە ھەپتە ئىلگىرىلا مەلۇم كوچىدا بىر خەنزۇ موماينىڭ بەللىرى مۈكچەيگەن ھالدا ئەسكى يەشىك ۋە ئىچىملىك قۇتىلىرى لىق بېسىلغان ھارۋىسىنى سۆرەپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرگەندىم. ئىككى خىل كۆرۈنۈش روشەن سېلىشتۇرما بولۇپ مېنى خېلى كۈنلەرگىچە بىئارام قىلدى. بەش ئەزاسى تولۇق، قاۋۇل بىر ئەرنىڭ ھارام كۈچىنى خار قىلىشنى خالىماي، جېنىنى خار قىلغانلىقى، ئەكسىچە ئۆيىدە ئارام ئالسىمۇ بولىدىغان ھېلىقى موماينىڭ ئاخىرقى ئۆمرىنى خاتىرجەم ئۆتكۈزۈش ئۈچۈن بىكار ئولتۇرماي دەسمايە توپلاۋاتقانلىقى كىشىنى ھەقىقەتەنمۇ ئويغا سالاتتى. دەرۋەقە، بۇ مومايدىكى ئىقتىسادىي ئاڭ خېلى كىشىلىرىمىزدە يوق. ئىرادىسىزلىكىدىن، ئۆزىدىكى يوشۇرۇن ئىقتىدارنى جارى قىلدۇرۇشنى بىلمىگەنلىكتىن يول تاپالمايۋاتقان، توغرىسىنى ئېيتقاندا پۇل تاپالمايۋاتقان بەزى كىشىلىرىمىزنىڭ ئەپتىگە قاراپ باقايلى.

كىيىملىرى قىرى بىلەن تۇرسىمۇ گەز باغلاپ شورلۇق يەردەك بولۇپ كەتكەن لەۋلەر دەرمانسىزلىقىنى ئاشكارىلاپلا تۇرىدۇ. ئازغىنە ئاۋارىچىلىقتىن قورقۇپ راۋا كۆرگەن تىلەمچىلىك شۈبھىسىزكى كىشىنى خار-زەبۇنلۇققا قويدۇ. ئالىي مەكتەپتە ئوقۇۋاتقاندىكى ئەھۋاللارنى ئەسلىگىنىدە ئاچچىق ھەسرەتتىن تولغۇنۇپ كېتىمەن. ئۈرۈمچىنىڭ دۆڭكۆۋرۈكتىن تاكى جەنۇبىي قوۋۇققىچە بولغان تار كوچىلاردا باشقىلارنىڭ ھېسداشلىقىنى قوزغاش ئۈچۈن پۇتى - قولى يوق قىياپەتكە كىرىۋالغان نىلەمچىلەر بار ئىدى. ئەمەلىيەتتە ئۇلارنىڭ بەزىلىرى ھەقىقەتەن مېيىپ بولسىمۇ بەزىلىرى پۇت قوللىرىنى يوشۇرۇپ مېيىپنىڭ رولىنى ئېلىپ كىشىلەرنىڭ ھېسسىيات قورغىنىغا ھۇجۇم قىلاتتى. بەزىلىرى ئازراق جاراهەتنى تاتىلاپ يۇقۇملاندۇرۇپ، قان - يىرىڭ ئارقىلىق باشقىلارنىڭ ھېسداشلىقىنى قوزغىماقچى بولاتتى. ئاڭلىشىمچە، خۇدا بەرگەن بىر جۈپ قولىنى ئوپىراتسىيە قىلىپ كەستۈرۈۋېتىپ تىلەمچىلىك يولىغا ماڭغانلارمۇ بار ئىكەنمىش. بۇ خىلدىكى جەمئىيەت داشقاللىرى ناھايىتى ئاز سانلىقىنى تەشكىل قىلىشىمۇ، بىراق ئۇ ئايرىم كىشىلەردىكى پارازىتلارچە ياشاش مەنتىقىسىنى چۈشەندۈرۈپ تۇرىدۇ. ئۇلاردا ئاشۇ خەنزۇ مومايدىكىچىلىكمۇ ئاڭ بولمىغىنىغا ئېچىنمەن.

مەن تونۇيدىغان بىر موزدۇز بار. ئۇ قولتۇق تايىقىدىن ئايرىلالمايدۇ، يول مېڭىشتا بەكمۇ قىيىنلىدۇ. بىراق ئۇ ئۈمىدسىزلىك ئىچىدىن دەس تۇرۇپ قىسقا ۋاقىت ئىچىدىلا موزدولۇق ھۈنرىنى ئاساسىي جەھەتتىن ئىگىلەپ بىر ئاياغ تىكىش دۇكىنى ئاچتى. ئۇ ھېچكىمدىن بىر تىيىن تىلىگىنى يوق. ئۇ يىقىلىپ چۈشسە ھېچكىم يۆلەپ قويغىنى يوق.

يىگىت، سىزدىكى ئاشۇ ساغلام مېڭە تەپەككۈر ئۈچۈن، بەردەم تېنىڭىز ھالال مېھنەت

ئۈچۈن يارىتىلغان. شۇڭا بۇ نېمەتلەرنى جايغا ئىشلىتىڭ. ئەجدادلىرىڭىزنىڭ قانداق ياشاپ ئۆتكەنلىكىنى، شۇنداقلا ئەتراپىڭىزدىكىلەرنىڭ قانداق ياشاۋاتقانلىقىنى كۆزىڭىزنى چوڭراق ئېچىپ كۆزىتىڭ.

گاھىدا، «ئاشۇ مېيىپ ياشلىرىمىزنىڭ جاسارىتى ھەر بىرىمىزنىڭ ۋۇجۇدىدىمۇ يۇلقۇنۇپ تۇرسىكەن، ھېلىقى تىلەمچى ياشتەك ئەمەس، ھېلىقى مومايدەك ياشاش ھەر بىرىمىزگە نېسىپ بولسىكەن» دەپ پىچىرلاپ قويىمەن ئۆز - ئۆزۈمگە.

سىز قاسراق تاشلاشنى بىلمىسىڭىز رىئاللىق مەجۇرىي قاسراق تاشلىتىدۇ. ئۆزىڭىزدە بار نەرسىلەردىن سەزگۈر كالىڭىز بىلەن پايدىلىنىشنى بىلمىسىڭىز، قىسقىسى ئۇچۇر ئارقىلىق ھايات - ماماتىڭىز بەلگىلىنىدىغان كەسكىن رىقابەت دېڭىزىدا ئۈزۈشنى بىلمىسىڭىز <موللاق ئېتىش> قىسمىتىدىن قۇتۇلالمايسىز. شۇڭا، ئۇچۇر دەۋرىدە رۇس مېڭىشىنىمۇ ئۇگىنىپ قويايلى. ئەتىمىز خەيرلىك بولغاي.

ئاپتور - قۇمۇل ۋىلايەتلىك ئىقتىسادىي ئۇچۇر مەركىزىدە

زاۋۇتى يوق مىللەت قانداق كۈنگە قېلىشقا تېگىشلىك؟

بۇ 2011- يىل.

20مىليوندىن ئارتۇق نوپوسقا ئىگە بىر مىللەتنىڭ ئىچكى ئىستىمال مىقدارى، ئوتتۇرىچە ئىستىمال سەۋىيىسىگە نىسبەتەن، زادى قانچىلىك زاۋۇتلارنى قۇرۇش تەننەرخ كۆتىرىدۇ؟ قايسى قۇرۇلۇشلار تەننەرخ كۆتۈرمەيدۇ؟ قانداق مەھسۇلاتلارنى ئىشلەپچىقىرىدىغان زاۋۇتلىرىمىز بولسا ئاندىن نورمال ئەھۋال بولغان بولىدۇ؟ ھېچ بولمىسا ئەڭ ئەقەللىي ئەھۋال بولغان بولىدۇ؟

يانچۇقىمىزدا باشقىلارنىڭ ئىشلىگەن مەھسۇلاتىنى سېتىۋېلىشقا پۇل بولمىسا ھەممە ئەھۋال نورمال بولغان ھېساپلىنمايدۇ؟

ستاتىستىكىلاشقا ئېنىق سان يوق، شۇنداق بولسىمۇ ئاددىي، لېكىن ئىچىمىزنى ئاچچىق قىلىشقا يېتىدىغان مىساللارنى ئالاھىلى:

ھەممىمىز ئاياق كېيىۋاتىمىز: تەخمىنەن ۋە ئاز دىگەندىمۇ 10 مىليون ئادەم (ئايىغى چىققان بوۋاقلاردىن باشلاپ ئۆلەي دىگەنلەرگىچە..). يىلدا بىر جۈپ ئاياق ئالىدۇ، بۇ ئاياغلارنىڭ ئوتتۇرىچە باھاسى تۇۋەن ھېساپلانغاندىمۇ (بالىلارنىڭ 40، چوغلارنىڭ 160 تىن، ياش نىسبىتى كىرگۈزۈلگەندە) 110 يۈەن بولىدۇ، دەيلى، يىللىق كىرىمىنىڭ ئۆزىلا 10: مىليون جۈپ ئاياغ * 110 = بىر مىليارد 100 مىليون يۈەن بولىدۇ!

تىرناق ئالغۇچ: 20 مىليون كىشىنى ھەر بىر ئائىلىدە 4 جان ياشاۋاتىدۇ، دەپ ئالساق، ئۈچ يىلدا بىر تىرناق ئالغۇچ سېتىۋالدى، 4 يۈەندىن 10 يۈەنلىكىگىچە، ئوتتۇرىچە باھاسى 7 يۈەن بولدى، دىگەندىمۇ، 5 مىليون ئائىلە * 7 = 35 مىليون يۈەن، بۇنى ئۈچ يىلغا بۆلسەك، يىلغا 11 مىليون يۈەن بولىدۇ!

چايدان: ھەر بىر ئائىلىدە ئىككىدىن بەشكىگە چايدان بولىدۇ، بوپتۇ، ئوتتۇرا ھېساپ بىلەن ئىككى چايدان دەپ تۇرايلى، بۇ چايدانلار، ئەگەر سۇلياۋ بولسا، بەشكى يىلى قېپى كاردىن چىقىدۇ، باھاسى 12~15 يۈەن، ئەگەر مېتال قاپلىق بولسا، 10 يىلدىن 15 يىلغىچە تۇتقىلى بولىدۇ، داتلىشىپ سەتلىشىدىغىنى بولمىسا، باھاسى 30~120 يۈەن دەپ تۇرايلى. يەنە شۇ 5 مىليون ئائىلە بار دىگەن ھېساپ بويىچە، ھەر بەش يىلدا بىر چايدان ئالىدۇ، ئوتتۇرا ھېساپ بىلەن) مېتالدىن بىر، سۇلياۋدىن بىر بويىچە) 35 يۈەن بولىدۇ دەيلى: 5 مىليون * 35 يۈەن = 175 مىليون يۈەن بولىدۇ، بۇنى بەش يىلغا بۆلسەك، ھەر يىلغا 35 مىليون يۈەنلىك كىرىم بولىدۇ!

كومپيۇتېرنىڭ قېپى: ئوتتۇرا ھېساپ بىلەن ھازىر ھەر بىر ئۆيدە بىر كومپيۇتېر بار، ئوتتۇرا ھېساپ بىلەن 6 يىلدا بىر يېڭىلايدۇ. ئىدارە - ئورگانلارنى ماركىلىق دەپ ھېساپلىماي تۇرايلى، بىر قاپنىڭ ئۆزى، توك مەنبەسىنى ھېساپلىمىغاندا 90 يۈەندىن 250 يۈەنگىچە، بۇنى ئوتتۇرا ھېساپ بىلەن 120 يۈەن دەيلى 5: مىليون ئائىلىدىن كومپيۇتېرى يوق ئائىلىلەر ئۈچۈن 3 مىليوننى چىقىرىۋېتىپ (3 مىليون ئائىلىنىڭ كومپيۇتېرى يوق دىگەن سەل مۇبالىغىمۇ قانداق..)، ئىككى مىليون ئائىلە ھەر ئالتە يىلدا بىر كومپيۇتېر قېپىغا ئېھتىياجلىق دېسەك، ئىككى

مىليون 120 * يۈەن = 240 مىليون يۈەن، ھەر يىلى ئۇچۇن 40 مىليون يۈەن بولىدۇ!

كېيىم - كېچەك: بۇنىڭ ستاتىستىكىسى سەل تەسراق، چۈنكى دۇنيادا ئاياللارلا بولىدىكەن، قانچىلىك كېيىم ئىشلەپچىقارساڭمۇ يەتمەيدۇ! گەپ رەخت، رەڭ، پاسوندا قالدۇ! بوپتۇ، بونىمۇ ئىشتىن سىرتقى سالاھىيەت بىلەن ستاتىستىكا قىلايلى، ئەمدى ئائىلە سانى بويىچە ئەمەس، جان سانى بويىچە، 20 مىليون نوپوسنىڭ ئىچىدىن كېيىم كەيمەيدىغانلار ئۇچۇن 1 مىليوننى چىقىرىۋېتەيلى (چۈنكى ئېغىزدىن گەپ چىقىپ بولغىچە تۇغۇلۇۋاتقان ۋە ئۆلۈۋاتقانلارنىڭ سانىنىمۇ بىر نەمە دەپ بولغىلى بولمايدىچۇ، ئۇلار ئەدىيال بىلەن ماتا ئىشلىتىدۇ..) 19 مىليون ئادەم، 19 مىليون ئادەم! مېنىڭ ئېسىمدە قالغان ھازىرغىچە بىر يىللىق كېيىم پۇلۇمنى ئاساس قىلدىم، بۇ مۇۋاپىق، چۈنكى مەن ئانچە كەيمەيمەن، ئىنچىكە ھېساپلىسام سەل ئېشىپ كېتىدىكەن، 2000 سوم چىقىدۇ، بۇنىڭدىن ئازلار بىلەن بۇنىڭدىن كۆپلەرنىڭ ئوتتۇرىچە چىقىمى بۇسارغا يەتمەيدۇ، دىسىڭىزمۇ، ئاياللار بۇ ساننى پۈتۈنلەشتۈرىدۇ، يەنىلا دېھقانلارنىمۇ ھېساپ ئىچىگە كىرگۈزۈشنى ئۇنتۇمىغان ئاساستا، ھەر بىر ئادەم بىر يىلدا ئوتتۇرا ھېساپ بىلەن 1000 سوملۇق كېيىم كىيىدۇ، دەيلى (بۇنىڭغىمۇ يەتمەيدۇ، دىگۈچىلەرگە سودا سارايلارنىڭ چوڭىغا يول بولسۇن!.. بىر قېتىمدا خەجلەپ چىقىمىسا مانا مەن)، ئەمدىكىسى ھېساپ: 19 مىليون كىشى 1000 * يۈەن = 19 مىليارت يۈەن!! (ۋاي خۇدايىم! بۈگۈن ئەتكەن ئورنۇمدىن تۇرغاندا مىليارت يۈەننىڭ گېپىنى قىلالايمەن دەپ ئويلىماپتىكەنمەن!..) ئەمدى قانچىلا كەمبەغەللىك بىلەن ھېساپلىساڭمۇ بۇ ساننى يىلىغا ئىككى خانىلىق مىليارت يۈەندىن تۈۋەن چۈشۈرسىڭىز كەم بولالمايچۇ! چۈنكى بىزنىڭ ئاز دىسە ھەپتىدە، كۆپ دىسە ئايدا كېيىم ئالمىسا مۇرسى قىچىشىپ توختىمايدىغان بۈيۈك كېيىم سېتىۋالغۇچى پىدائى ئاياللار قوشۇنىمىز بار، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇلار 10 مىليونغا يېقىنلىشىدۇ (ئاياللار جىق). (يىلىغا 19 مىليارت يۈەن.. بۇنى رەخت زاۋۇتلىرى بىلەن بىللە نەچچە ئون داڭلىق ماركىلىق كېيىم كارخانىسى بىلەن سانى 10 مىڭغا يەتمەيدىغان ئۇيغۇر سەيپۇڭلارغا بۆلۈپ باق! زادى كىمىنىڭ قۇرسىقى ئاچ قالىدىكەن، ئاشۇ كېيىم سېتىۋالغان قوللار ئاچ قالساقالدىكى، رەخت زاۋۇتى ۋە سەيپۇڭ كارخانىلار ئاچ قالمىدۇ، ھەر ئەللىك ئادەم 2 نەپەر رەخت زاۋۇتى خادىمى بىلەن 1 نەپەر كېيىم - رەخت لايىھىلىگۈچى ۋە بىر نەپەر سەيپۇڭنى باقلىشىدا غەم يوق. قالغان كاپىتاللىق ھېساپ ئۆزەڭلارغا قالدى.

قول سائەت: ئوقۇغۇچىلارنىڭ، چوڭلارنىڭ، بايلارنىڭ بويىچە، ئوتتۇرا ھېساپ بىلەن بىر قول سائەت 200 سوم بوپ تۇرسۇن، 19 مىليون كىشىدىن پەقەت 2 مىليون كىشى سائەت تاقىسۇن، ھەر 10 يىلدا كونا سائەتنى ئاۋۇ 17 مىليون تۇغۇنىغا بېرىۋېتىپ يېڭىدىن قىممىتىنى ئالسۇن.. شۇنىڭ بىلەن 200 سوم * 2 مىليون = 400 مىليون، بۇ ھەر يىلىغا 40 مىليون يۈەن بولىدۇ!

سومكا:

خۇرۇم ئاياغ:

يانفۇن:

خاتىرە - كىتاپ:

ئورۇندۇق:

كارۋات:

ئۆي: توۋا، ئۆيى بىر ھېسپاپلايلى، ئەڭ پۇل خورتىدىغىنى مۇشۇ.. مەن تونۇيدىغان ياشلاردىنلا 3 يۈرۈش بىنا ئۆيى بارلىرى بار، مەن بىلىدىغانلار ئىچىدە: 8 جان بىر ئۆيدە ئولتۇرىدىغان دېھقان ئائىلىسىدىن، ھەر بىر جانغا بىر يۈرۈش ئۆيى بارلارغىچە بار؛ ھەر 3 جانغا بىر يۈرۈش ئۆي دەيلى، بىنا ئۆي بىلەن ئادەتتىكى ئۆي، شەھەر ئۆيلىرى بىلەن ناھىيە ئۆيلىرىنى ئويلاشقاندىمۇ (بۇنداق سىتاتىستىكىغا مەن مۇتەخەسس ئىمەس، ئۇلار دىگۈچە مەن دەپ تۇراي)، 20 مىليون نوپوسنىڭ 7 مىليون ئۆيى بار دەپ تۇرايلى (ئەجەپكى ئۇرۇمچى ئەتراپىدىلا 3 مىليون نوپوس مانا مەن دەيدۇ، باشقا مىللەتلەرنى ھېسپاپلىماي تۇرىدىغان بولغان راست..) 7 مىليون ئۆينىڭ سېتىۋېلىش قىممىتى ئوتتۇرىچە بولغاندا، شەھەر ۋە يېزىلارغىچە ئويلىغاندا (مەن راستىنلا مۇتەخەسس ئىمەس) 22 تۈمەن دەيلى: 7 مىليون * 22 تۈمەن = بىر تىرلىيون 540 مىليارت يۈەن (راست گەپ قىلسام، ماۋۇ ساننى ئۆزۈم تۆت قېتىم ئوقۇپ ئاران چىقاردىم)، بۇنى ھەر بىر ئۆيى 60 يىل ئولتۇرغىلى بولىدۇ بويىچە ھېسالىغاندا، ھەر يىلى 25 مىليارت يۈەنلىك ئۆي سېلىنغان بولىدۇ.

يەنە سېسىق تاماكا بىلەن بەدبۇي ھاراقمۇ بار ئىدى، ئۇنى ھېسپاپلاشقا تاقىتىم يوق، سانمۇ يوق.. مۇشۇ ئىككىسى بىلەنلا يوقىرىدا دىيىلگەن كارخانىدىن نەچچىسىنى قۇرۇشقا بولاتتى كۆپچىلىك! دۇنيادا ئەڭ ئەھمىيەتسىز پۇل ئىسراپ قىلىش دىسە، سېسىق تاماكا- ھاراققا كەتكەن پۇلنى دىسە بولىدۇ! 100% ئىسراپچىلىق! خۇلاسە كالام، يوقىرىدىكى سانلارنى قوشقاندا، ئىستىمال سەۋىيىنىڭ GDP سى بويىچە بىزنىمۇ بوش چاغلىغىلى بولمايدۇ!

لېكىن، نۆۋەتنىڭ ئۆزىدە، ئاشۇ ئىستىمال چىقىمىمىزنىڭ نەچچە پىرسەنتى ئۆز ئادەملىرىمىزنى بېقىۋاتىدۇ؟ بۇ گەپ، ئۆزىمىزدە قۇرۇلمىغان، قۇرۇلۇشقا تېگىشلىك زاۋۇتلارغا قارىتىلغان، ئەلۋەتتە زاۋۇت ئاسماندىن چۈشمەيدۇ، تەدبىرلىك كالا، ئىشچان بېلەكلەر، جاپاكەش پۇتلىرىنىڭ ئەجرىگە قۇرۇلىدۇ! بىر مىليون كىشى كىيىم كەيسە، لېكىن بۇ بىر مىليون كىشىنىڭ ھېچقايسىسى رەخت خام ماتىرىيالى، رەخت، بويلاق ئىشلەپچىقىرىش زاۋۇتلىرى بىلەن ئالاقىسى بولمىسا؛ بىر مىليون كىشى ئەينەك ئىستىكان ئىشلەتسە، لېكىن ئەينەك ئېرتىش زاۋۇتلىرىدا ئون ئېرتىنپەر بولمىسا؛ بىر مىليون كىشى ھەر خىل شەكىللەردە ماشىنىدا ئولتۇرسا، لېكىن ماشىنىسازلىق ئېرتىنپەردىن 10 كىشىمۇ يېڭى ماشىنا پاسونى لايىھىلەشتە بولمىسا؛ بىر مىليون كىشى كومپيۇتېر ئىشلەتسە، لېكىن بىر مۇ كىشى بىر ئۆزەكنى، بىر توك مەنبەنىڭ چىرتىيۋىنى سىزىشقا قاتناشمىسا.. بۇ بىر مىليون كىشى..

بۇ بىر مىليون كىشى ئەسلى ئوڭ يانچۇقىدىكى پۇلنى سول يانچۇقىغا سېلىشنىڭ ئورنىغا ئىككىلا يانچۇقتىن پۇل چىقىرىشتىن باشقىنى بىلمىسە، بۇنى نىمە دەپ ئاتايمىز؟ مانا بۇ بىر مىليون كىشىنىڭ ھەقىقىي ساۋاتسىزلىقى! مانا بۇلار 20 مىليون كىشىنىڭ ھەقىقىي ساۋاتسىزلىقى !!

زاۋۇتسىز مىللەت ھەقىقەتەن، ھەقىقەتەن، ھەقىقەتەنمۇ پۈتۈنلەي بىر ساۋاتسىز مىللەت.

ھازىرقى ئۇيغۇر، مۇشۇ مەنىدىن ئېيتقاندا، بىر ساۋاتسىز مىللەت ھېساپلىنىمىز! ھەر ئالىملىرىمىز، دوكتورلىرىمىزنى مىڭلارچە ساناپ بېرىڭچۇ، ئاندىن ئۇلارنىڭ ئۈستى- بېشىغا بىر قاراڭ، زاۋۇتسىز مىللەت- ساۋاتسىز مىللەت، دىگەننىڭ نىمىلىكى ھەتتا بىزنىڭ ئالىملىرىمىزنىڭ ئۈستىدىمۇ ئىسپاتى بىلەن تۇرۇپتۇ! ئىشلەتكىنى ھېساپ ئەمەس، سەن نىمە ئىشلەپچىقىرىۋالدىڭ؟ نىمە سەن تەرەپتىن لايىھەلەنگەن؟ نىمىنىڭ خام ئەشياىنى پىششىقلاپ ئىشلەشكە قاتناشتىڭ؟

ساۋاتسىز مىللەتنىڭ بېلى بوش تەرەپلىرى ساناقسىز، ساۋاتسىز مىللەت ئېغىر ئىشقا چىدىمايدۇ!

ئەسلى قانداق بولۇشى كېرەك ئىدى؟

چۈشەنچە شۇكى، نوپوسنىڭ ئۆزى بىر بايلىق، چۈنكى ئۇنىڭدا تىرىك ئىستىمال كۈچى مەۋجۇت، بۇ ئىستىمال كۈچىنىڭ تۈرتىسىدە، بىر ساۋاتسىز مىللەت ساۋاتلىق مىللەتكە قەدەم قويايلىدۇ، چۈنكى ئىستىمالنىڭ قۇدرىتى ئىنتايىن زور!

ئەتراپىمىزدا ئۇيغۇرنىڭ نوپوسىنى قوشقاندا، 50 مىليوندىن ئاشىدىغان نوپوسنىڭ ئىستىمال كۈچى بار، 500 كىلومېتىردىن سىرت بازارلارنى قوشقاندا، ئەتراپىمىزدا 100 مىليونلۇق نوپوس بار، يوقىرىدىكى ھەر بىر نوپوسقا ئوتتۇرا ھېساپ بىلەن توغرا كېلىدىغان ئىستىمال قىممىتى بىلەن مۇشۇ 50 مىليون نوپوسنى، 100 مىليون نوپوسنى كۆپەيتىپ، چىققان ساننى ئوقۇپ بېقىڭلار، بۇ سانلارنىڭ قۇدرىتى بىر زاۋۇت قۇرۇش چىقىمى، مۇتەخەسسسلەرنى تەربىيەلەش چىقىمى، مائاش، ئۇپراش، تەتقىقات خىراجىتى قاتارلىقلارنى ئوت ئالدۇرۇپ ئاسمانغا ئۇچۇرۇپ چىقىرىشقىمۇ يېتىدۇ!

بۇ يىل 3- ئايدا، دېڭىز شاۋقۇنىنىڭ ھۇجۇمىدا، بىر قىسىم ياپۇن يادرو ئېلېكتىر ئىستانسىلىرى توك تەمىنلەش ئىقتىدارىدىن قالدى، نۇرغۇن زاۋۇتلار ئېنېرگىيىسىز ئايلىنىدى، بۇنىڭ تەسىرىدە، پۈتۈن دۇنيادىكى ياپۇن ئۆزەكلىرىنى ئىشلىتىدىغان ماشىنا زاۋۇتلىرىمۇ ئىشلەپچىقىرىشنى توختىتىشقا مەجبۇر بولدى. لېكىن، زور تېخنىكىغا، زور ئىجادىيەت ۋە تەتقىقات كۈچىگە ئىگە بۇ ياپۇنلار، ئاتوم بومبىسىدىن دەس تۇرالىغان يەردە، بۇ دېڭىز شاۋقۇنىدىنمۇ ئۆتۈپ كېتەلەيدۇ، ئۇلارغا ئامەت تىلەيمىز، ئۇلارغا ئاستىدىكى تاش سۇدىن چىقىپ تۇرسىلا يېتەرلىك، ھەممىنى قىلالايدۇ. نىمە ئۈچۈن؟ ئۇلار بىلىمنى پۇلغا ئايلىندۇرۇشنى، زىل مەھسۇلاتلارنى ئۆز ئالدىغا ئېچىپ ئىشلەپچىقىرىشنى بىلىدۇ.

بىر قىسىم ھازىر بار كارخانىلارغا نەزەر سالايلى: ئارماننى ئاتاۋاتقىلى نۇرغۇن يىل بولدى، پەخىرلىك بۇ شىركەت ھەممەيلەنگە مەلۇملۇق؛ ئىرىپان يېڭىدىن ئوبدان چىقىۋاتىدۇ، ئېلانلىرى تېلېۋىزىيە ۋە شەھەر ئېكرانلىرىنى قاپلاۋاتىدۇ، ئەمدى ئېرىپان ماركىلىق رادىيو، MP4، يانفون.. قاتارلىقلارنى ساقلايدىغان ۋاقىتىمىز بولدى. تور بېكەتلىرىمىزمۇ كىرىم يارىتىش باسقۇچىغا كىرىپ بولدى .

ئەمدى ئېھتىياجلىق بولۇۋاتقىنىمىز، كەملىكىدىن يۈزىمىزنى قويدىغان يەر تاپالمايۋاتقان يېرىمىز شۇكى، يىنىك سانائەت، ئوتتۇرا سانائەت، ئېغىر سانائەت تۈرىدىكى، يەنى خام ئەشيلارغا تېخنىكا سىغدۇرۇپ چىقارغان بارلىق

ئېھتىياجلىرىنى تولۇقلايدىغان سانائەت كارخانىلىرىدۇر. 50 قەۋەت بىنالارنى ئۆز چىرتىيوژلىرى، ئۆز مۇتەخەسسلىرى بىلەن، ئۆز ئىشچىلىرى بىلەن سالالايدىغان قۇرۇلۇش شىركەتلىرىدۇر.

تارىختىن بېرى نۇرغۇن نەرسىلەرنى تەتقىق قىلىمىدۇق، زاۋۇتلارنى قۇرىمىدۇق، ئاددى كۆپلەرنى ئىشلەپچىقاردۇق. يۇ، نۇرغۇن ساپال تاختا ۋە خش ياساپ، تاج ماھال مەقبەرىسى كەبى قۇرۇلۇشلارنى ئېگىز ۋە يوغان قىلىپ سېلىپ قويالىمىدۇق، ئاكا- ئۇكا مۇسابايۇلار تېرە زاۋۇتىنى داۋاملاشتۇرالىمىدۇق، ھازىرقى ئىلى لىچۈەن تېرە زاۋۇتى مۇشۇ زاۋۇت ئاساسىدا نامىنى ئۆزگەرتىپ داۋاملاشتۇرۇلغان، بۇ توغرىسىدا ئۆتكەن ئەسىرنىڭ ئاخىرىدىكى شىنجاڭ گېزىتىدە مەخسۇس خەۋەر بار، ئەسلى بۇ زاۋۇتنىڭ ئىسمى ئەسلىگە كەلتۈرۈلۈپ، ئەينى تۆھپىكارلار خاتىرىلىنىشى، ئېتىراپ قىلىنىشى، تارىخى ئۆز ئۇيغۇر يېزىغىمىزدا تاشلارغا پۈتۈلۈپ، زاۋۇت دەۋرىسى ئىچىگە توختىتىلىشى كېرەك ئىدى .

ھەر قايسى شەھەرلەردىكى ئىشقا ئورۇنلاشتۇرۇش مەركەزلىرىدە، نۇرغۇن يىل ئالىي مەكتەپنىڭ ئېسىل كەسىپلىرىدە ئوقۇغان بالىلار چىرايى كەلگۈسىدىن بىخەۋەر جەدۋەل تولدۇرۇپ يۈرىدۇ، ئەسلى ئۇ بالىلارنىڭ ئىچىدىكى ئايرىم كەسىپلەردە ئوقۇغان بالىلار مەلۇم كاپىتاللارنىڭ قولىشىغا، خىزمەتكە سېلىشىغا ئېھتىياجلىق ئىدى، ھەم ئۇ بالىلارنىڭ قولىدىن كېلەتتى..

بىزنىڭ قولىمىز زادى زاۋۇت قۇرالمىدىغان قولىمىدۇ؟ ئاسان قاپىرىپ كېتەمدىغاندۇ؟ قاپارسا نىمە بوپتۇ؟ بەخت پىشانە ئىدىكى تەردىن كېلىدىغۇ؟!

ھەر بىر ئادەم خەت تونۇيدۇ..

ھەر بىر ئادەم تېلىفۇن تۇتالايدۇ..

ھەر بىر ئادەم كومپيۇتېر ئىشلىتەلەيدۇ..

ھەر بىر ئادەم ئانا تىلىدىن سىرت بىر نەچچە تىلدا سۆزلىشەلەيدۇ..

مۇشۇ ھەر بىر ئادەم ساۋاتسىز ھېساپلىنامدۇ؟

ھەممە ئادەم تۇرمۇش زاۋۇتلىرى قۇرمىغان..

ھەممە ئادەم مېتال تاۋلاش ئۈچۈن تەر تۆكمىگەن..

ھەممە ئادەم مىليون، مىليارد يۈەنگە يارايدىغان چىرتىيوژسىزىپ باقمىغان..

ھەممە ئادەم ئۆزى ئىشلەپچىقارغان يولۇچىلار ئايروپىلاندا ئولتۇرۇپ باقمىغان.

مۇشۇ ھەممە ئادەم ساۋاتسىز بولماي نىمە؟

بىز ساۋاتسىز ئاتىلىشقا تېگىشلىك، بىز بىر ساۋاتسىز مىللەت..!

ساۋاتسىز ئاتالغان مىللەت، ئۆزىگە ئۇچۇپ كەلگەن مەسخىرە ئايانلىرىنى نىمە بىلەن توسىيالايدۇ؟

بەخت كېلىدۇ نەدىن،

پىشانە ئىدىكى تەردىن.

بەخت گۈلى ئېچىلار،

جاپالىق ئىشلىگەن يەردىن.

نېمىشقا ئۆتكەن 15 يىلدىن بېرى مۇشۇ شېئىردەك شېئىردىن ئىككىنچىسى يېزىلماي كەلدى؟

نېمىشقا ئۆتكەن 15 يىلدىن بېرى، 90- يىللاردا ئوينالغان "سىز بىزگە ئىشەنمەسز" دېگەن دراممىدىن يەنە

بىرى ئوينالدى؟

نېمىشقا؟

"سىز بىزگە ئىشەنمەسز" دېيەلەيدىغان ياشلار كۆپەيگەن بولسا، پۈتۈن دۇنيا بىزگە ئىشەنەتتى.

قانداق قىلغاندا ئىستېمالنىڭ غايەت كۈچىنى نۇرغۇن كېرەكلىك نۇقتىلارغا يىغىلى بولىدۇ؟ قانداق قىلغاندا نەچچە

يۈز ئالغانى بىر يېڭى زاۋۇتقا قويۇپ، نەچچە يۈز پىشانىدىن تەڭ تەر ئاققۇزغىلى بولىدۇ؟

مەنبە: ئانا يۇرت تورى، ئەلكۈيىنىڭ كۆچۈرۈلگەن تېمىلارنى تەستىقلىمايدىغانلىقىنى بىلىمەن بىراق بۇ تېما

مۇنازىرە قىلىشقا چوڭقۇر ئويلىنىشقا تىگىشلىك بولغاچقا بىر قېتىم قاندىگە بۇزغۇنچىلىق قىلدىم، تەستىقلاپ

قويغايىسىلەر ھەمدە تورداشلار ئاكتىپلىق بىلەن مۇنازىرە قىلىپ كۆرگەي.

پۇلىمىز نەگە كېتىۋاتىدۇ ؟

خەلقىمىز ئۇزۇن تارىختىن بۇيان ئۆزىگە خاس ئىقتىساد ئېڭى ۋە مىللىي ئىگىلىك سېستىمىسىنى تۇرغۇزۇپ، مىللەت تەرەققىياتى ئۈچۈن ھەركەتلەندۈرگۈچ كۈچ قىلغان. بۈگۈنكى كۈندە ئىقتىساد ئۆزىنىڭ كۈچ - قۇدرىتىنى، بولۇپمۇ بىر مىللەتنىڭ تەرەققىياتى ئۈچۈن كەم بولسا بولمايدىغان ئامىل ئىكەنلىكىنى تېخىمۇ زور دەرىجىدە نامايان قىلىۋاتىدۇ. خەلقىمىزدە "پۇل تېپىش قىيىن ئەمەس، خەجلەش قىيىن"، "پۇل تاپقۇچە يۈز تاپ" دېگەندەك ماقال - تەمسىللەر خېلى بار. ئۇنداقتا نۆۋەتتىكى بىلىم ئىگىلىكى دەۋرىدە كىشىلەرىمىز پۇلنى قايسى يوسۇندا تېپىۋاتىدۇ؟ ئىستېمال ئېڭىدا قانداق يۈزلىنىشلەر بولىۋاتىدۇ؟ بۇ نۇرغۇن كىشى كوڭۇل بولىۋاتقان ئىجتىمائىي مەسىلىلەرنىڭ بىرى. بىز كەڭ جەمئىيىتىمىزدىكى كىشىلەرنىڭ ئىقتىساد ئېڭى، ئىستېمال يۈزلىنىشى ھەققىدە مەلۇمات ئېلىش، بۇ ئارقىلىق ئوقۇرمەنلىرىمىزدە بەلگىلىك تونۇش ھاسىل قىلىش يۈزىسىدىن يېقىندا جەمئىيىتىمىزدىكى ئوخشىمىغان كەسپ، ساھەلەر بويىچە بىر قىسىم كىشىلەر بىلەن سۆھبەت ئۆتكۈزگەن ئىدۇق. سۆھبەتنىڭ سەمىمىيلىكى ۋە سۆھبەت ئويىپكىتلىرىنىڭ خۇسۇسىي مەخپىيەتلىكلىرىنى ساقلاش يۈزىسىدىن ئۇلارنىڭ كەسپى ۋە سالاھىيىتىنىلا ئاشكارىلاپ، نام - شەرىپىنى ئاشكارىلىماسلىقىنى توغرا تاپتۇق. سۇئاللار:

1. سىزنىڭ ئاساسلىق كىرىم مەنبەيىڭىز قايسى؟ ھازىرقى كىرىمىڭىزدىن رازىمۇ؟
2. سىز ئادەتتە پۇللىرىڭىزنى قايسى ئىشلارغا سەرپ قىلىسىز؟ ئاساسلىق ئائىلە چىقىمىڭىزنى سۆزلەپ بەرسىڭىز؟
3. سىزچە ئەتراپىمىزدىكى كىشىلەر پۇللىرىنى نېمىلەرگە سەرپ قىلىۋاتىدۇ؟ زورۇرىيەتسىز چىقىملار بار دەپ قارامسىز؟
4. سىزچە پۇلنى قانداق سەرپ قىلىش، نېمىلەرگە سەرپ قىلىش كېرەك؟

ي ئەپەندى (شەھەردىكى مەلۇم كەسپىي ئورۇننىڭ خىزمەتچىسى)

مەن ھازىرقى كىرىمىدىن رازى ئەمەس. چۈنكى ھازىر دەۋر تەرەققىيات رېتىمى تارىختىكى ھەرقانداق ۋاقىتتىكىدىن تېز بولۇۋاتىدۇ. ئىش ھەققى، تەمىنات، پاراۋانلىق ئىشلىرىمۇ مۇشۇ يېڭى دەۋر ئالاھىدىلىكى ۋە ئىش ئۈنۈمىگە ئاساسەن ئىسلاھ قىلىنىۋاتىدۇ. بىزدىچۇ؟ ”مائاش ئۆسۈدۇ“ دەپ ئاغزىمىزنى تاتلىق قىلىپ، تېخى قوشۇلغان مائاشنى ھېسابلاپ، ئۇنى ئورۇنلاشتۇرۇپ يۈرۈۋاتىمىز. مەن بىر ئايدا 1250 يۈئەن ئەتراپىدا مائاش ئالىمەن. ئىشتىن سىرت قەلەمگە تايىنىپ، توخۇغا دان تاشلاپ بەرگەندەك بىرنەچچە تەڭگە ئاقچا تاپىمەن. باشقا قوشۇمچە كىرىم يوق. ھەر ئايدا مائاشنى ئېلىپ، بىنا ئويگە 430 يۈئەندىن ئارتۇق قەرز پۇل تۆلەيمەن. ئارقىدىن سۇ، توك باشقۇرۇش، ئىككى يانفون، بىر مۇقىم بولۇپ 3 تېلېفون، مۇتسىكىلىققا ماي، گاز، ئۇن، ماي، گۆش، كوكتات ۋە ۋاھاكازالارغا 600 يۈئەندىن كۆپرەك پۇل كېتىدۇ. بالىلارنىڭ خىراجىتى، ئارىلاپ ئايدا بىر-ئىككى قېتىم قاتار چاي، توي، ئىدەر، سۈنەت، نەزىر ۋە باشقا ئادەمگەرچىلىكلەرگە كۆڭۈل ئىزھار قىلىپ بىرىمىزنىڭ مائاشى تولۇق تۈگەيدۇ. يەنە بىرىمىزنىڭ مائاشىدىن 500 يۈئەننى يوق ھېسابتا بالىلارنىڭ كېيىنكى ئوقۇشىغا ئاتاپ قويدۇق. ئوقۇشتىكى قېرىنداشلارغا ھەر ئايدا 100 يۈئەن، مەۋسۇم بېشىدا 500 يۈئەن، قېرىنداشلارنىڭ توي - تۆكۈنلىرىگە 500 - 1000 يۈئەنگىچە كۆڭۈل ئىزھارى قىلىمىز. ئانچە - مۇنچە قىسىپ - جىمىدىپ كىيىم كىيىمىسە تېخى.

ئالاھىدە مۇنۇپۇل كەسپلەردە ئىشلەۋاتقان، ئايدا 3 - 4 مىڭ يۈئەن ھەتتا ئۈزۈڭدىن كۆپرەك كىرىم قىلىدىغان ئائىلىلەرگە نىسبەتەن ئەھۋال يەنە باشقىچە بولىدىكەن. بۇ ئائىلىلەردىكى ئاياللار 1000 يۈئەن، 2000 يۈئەنلىك كىيىم كىيىۋاتقان، زىبۇ - زىننەت ئېسىۋاتقان، ئەللىرى ماچاڭ ئويناۋاتقان، ئىچىملىك - چېكىملىك، بۇزۇقچىلىق ئۈچۈن پۇل خەجلەيدىغان، كۆلىمى 100 كۋادرات مېتىردىن يۇقىرى ئوي ئېلىش، ماشىنا ئېلىش، ساياھەت قاتارلىق يۇقىرى ئىستېمال دولقۇنى پەيدا بولدى. دېمەك، ھەرىكەت ئۆزىنىڭ كىرىمىگە، كەسپىگە، ئورنى ۋە قىزىقىشىغا ئاساسەن ئىقتىساد سەرپ قىلىدۇ. ئادەتتىكى خىزمەتچىلەردە بۇزۇپ - چاققۇدەك پۇل نېمە ئىش قىلسۇن؟ ئىسراپچىلىق يەنە شۇ ئاز ساندىكى يۇقىرى كىرىملىك ئائىلىلەردە يۈز بېرىۋاتىدۇ. بېقىندا بىرسى بىلەن پاراڭلىشىپ قالدىم. ئۇنىڭ دېيىشىچە، يىلىغا 300 - 400 مىڭ يۈئەن كىرىم قىلىدىغان بىرسى بولۇپ، ئۇ كىشى ئاغرىقچان بولۇپ قالغاننى ئاز دەپ، قىمارغا بەك بېرىلىپ كېتىۋەدەك.

قىسقىسى، مەندە ۋە ئائىلەمدە بۇزۇپ - چاققىلى پۇل يوق.

ئەمدى پۇلنى نەگە ئىشلىتىش، قانداق ئىشلىتىش مەسلىسىگە ئاق - كۆك، دەپ يۈرۈشنىڭ ھاجىتى يوق. مەن كىتاپقا قىزىققانلىقىم ئۈچۈن ھەممە ئادەم كىتاپ ئېلىش، ئۆيىگە كىتاپ ئىشكاۋى قويۇش، ماي بويىق رەسىمى ئېسىش كېرەك، دەپ قارىمايمەن. ھەممە ئادەم ئۆز كەسپى، قىزىقىشى، ئۆزىگە ماس كەلگەن ئىشلارغا مەبلەغ سېلىش، ئەمەلىي ئۈنۈمگە ئەھمىيەت بېرىش كېرەك. ئېشىنسا ياخشى كىتاپلارنى سېتىۋېلىپ ئۆزىنىڭ كەسپىي ئىقتىدارىنى ئۆستۈرۈش، مەنئۇي تۇرمۇشنى بېيىتىش كېرەك. ئۆمۈمەن، ئەتراپىمىزدىكى زور كويچىلىك كىشىلەر ماڭا ئوخشاش مائاشقا تايىنىپ ياشايدىغانلار بولۇپ، قەرزدار، غورگۈل ياشاۋاتقان كىشىلەردە ئىقتىسادچىللىق ئېڭى ۋە تېجەشلىك تۇرمۇش ئادىتى بولمىسا ئەل قاتارى ئۆتمىكى ئاسان ئەمەس.

ئە** ئەپەندى (قانۇن مۇلازىمەت ئورنىنىڭ خادىمى)

يۇقۇرقى تېمىدا سوھەت ئۇيۇشتۇرۇلۇشىدىنلا كورۇۋېلىشقا بولىدۇكى، ”پۇل ئېڭى“ سۇئال، ئۈندەش سۈپىتىدە ھەممىمىزنىڭ قانائەت دەۋرۋازىمىزنى پاجاقلاپ تاشلىغان، جۈملىدىم مەنمۇ بۇ مۇستەھكەم قورغىنىمنى ساقلاپ قالالمىدىم. ھەم تېزلا پۇل دۇنياسىغا سىڭىپ كەتتىم. مېنىڭ ئاساسلىق كىرىم مەنبەئىم روھىي ۋە جىسمانىي جەھەتتىن زەربىگە ئۇچرىغان، قانۇن دەۋرۋازىسى ئالدىدا ”ئادالەت بارمۇ؟ ماڭا ئۇۋال بولدى، مېنىڭ ھوقۇق مەنبەئىتىمنى كىم قوغدايدۇ؟“ دەپ نىدا قىلىۋاتقانلارغا مەسلىھەت بېرىپ، ھەمدەم بولۇپ تاپقان پۇل. ھازىر مەن كىرىمىدىن رازى ئەمەس، دېسەم ناشۇكۈرلۈك قىلغان بولىمەن. قىلغان ئىشىم كۆپ، ئۈنۈم ئاز. سەۋەبى دەۋالاشقۇچى سودىگەر ئاز، پۇلسىزلا كۆپ. شۇڭا كۆپ ھاللاردا ئىشىم كىشىلەرنىڭ ياخشى تىلەكلىرى بىلەن ئاخىرلىشىدۇ. ئىسسىق ھاۋا، سوغۇق ھاۋاغىمۇ پۇل تۆلەۋاتقان بۇگۈنكى كۈندە يېمەك - ئىچمەك، كىيىم - كېچەك، ئادەمگەرچىلىك، ئاتا - ئانىلار رازىلىقى ئۈچۈن بولىدىغان چىقىمىلار، بۇگۈن تاپقاننى ئەتىگە يەتكۈزسەم شۇكىرى، دەيمەن. بىنا ئۆي دەردى، بالا دەردى قوشۇلۇپ كەلگەندە ئاچچىقىمدا ئون توقماق قەرز ئاپتىمەن، خېلى ئارام تېپىپ قالدىم. بۇ مېنىڭ تېخىمۇ تىرىشىپ ئىشلىشىمگە تۈرتكە بولدى. مەدەنىي كۆڭۈل ئېچىشىنىڭ

ئۆلچىمى بارمۇ؟ نوقۇل ھالدىكى چەتئەللىكلەر سىرتتا تاماق يەيدىكەن، ساياھەت قىلىدىكەن، كۆڭۈل ئاچىدىكەن، دەپلا كەكلىكىنى دورايىمەن دەپ قاغىنىڭ چاتىرىقى كېرىلەپ كەتكەن ئىشلار نۇرغۇن. بىزدىكى ئۆلچەم، مېھمان قىلىشتا قۇلاق مىدىرلىغىچە ئىچىش، قۇرساق يېرىلغۇدەك يېيىش، ئاشقانىنى ئېلىپ كېتىشتىن نۇمۇس قىلىش، كىيىم - كېچەك مەدەنىيىتىمىز يېرىم يالغاچلىققا يۈزلىنىپ رەخت ئاز كېتىدىغان بولىدىمىكەن، دەپتىمەن. ئەمەلىيەتتە، "كاتتا كىيسەك، كالتە كەي" دەپ، بىر دېھقاننىڭ ئالتە ئايلىق كىرىمىدىن بۇ يۇقىرى. قۇمۇلدىكى يېزىلار بويىچە قارادوۋە يېزىسى ئەڭ باي. ئەجەبلىنەرلىكى، بىرمۇ دۇكاندىن ھاراق - تاماكا ساتقانى كۆرمىدىم. بىر دېھقاننىڭ كىشى بېشىغا 0.7 مودىن يەر توغرا كەلسىمۇ، يىللىق كىرىمى 10 مىڭ يۈەن ئەتراپىدا. مانا بۇ "ئاز يەپ، ئاسان تىرىل" نىڭ مەھسۇلى. ئاز يېيىش تاماقنى ئاز يېيىشنى ئەمەس ئىسراپ قىلماي يېيىشنى كۆرسىتىدۇ. بىز تاپقان پۇلدا نامراتلارنىڭ، ئاجىزلارنىڭ، يىتىم - يېسىرلارنىڭمۇ ھەققى بار. "نەزىر قىلغان، تۇپراق بېشىدا تارقاتقان پۇلنى يىتىملەرگە بەرسە بولىمىدۇ؟" دېمەي ھەرقانداق ھالال تاپقان پۇلدىن يىتىملەرگە ئاپىرىپ تۇرغانلار ئەركەك. ئاشقان پۇل بىر يېرىمىزگە پاتىمغاندىن كېيىن ھالال سودىگەرگە دەسسى قىلىپ بەرسەكمۇ بولىدۇ. ئۆزىمىز سودا قىلساقمۇ، ئاتا - ئانىلارنىڭ، پەرزەنتلەرنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئېلىشقا سەرپ قىلساقمۇ، كۆڭلىمىز توق، تۇرمۇشىمىز خاتىرجەم، باياشات ئۆتەلەيمىز. پۇل ھەممىگە قانداق ئەمەس. نوۋىتىدە ئۇ ئادەمنى كۆككۈمۇ، كۆپكۈمۇ يەتكۈزىدۇ. شۇڭا، پۇل تېپىشىمۇ، خەجلىشىشىمۇ بىلىش كېرەك.

ق ** ئەپەندى (شەھەر قۇرۇلۇش خادىمى)

1. ئاساسلىق كىرىمىم مائاش، قوشۇمچە ئايالىم تىجارەت قىلىدۇ.

ھازىرقى كىرىمىدىن رازى ئەمەس. چۈنكى مائاش توۋەن. ئىستېمال بۇيۇملىرىنىڭ باھاسى يۇقىرى.

2. ئادەتتە ئۆي پۇلى تۆلەش، بالىلارنىڭ ئوقۇش پۇلى، ئائىلە تۇرمۇش بۇيۇملىرىنى سېتىۋېلىشقا ئىشلىتىمەن. ئۇرۇق - تۇغقان، دوست - بۇرادەرلەرنىڭ ئوي - توكۇن، نەزىر - چىراقلىرىغا، كىتاپ سېتىۋېلىش، ئۆي قەرزى، ئۇن، ماي، ئائىلە تۇرمۇشىغا سەرپ قىلىمەن.

3. ئادەتتە مەن تونۇيدىغان كىشىلەر ئۆيىنىڭ قەرز پۇلى. ئائىلە تۇرمۇش پۇلى، بىر قىسىملىرى يىتىم - يىسىر، ئوقۇشىمىز قالغان بالىلارغا ياردەم قىلىش قاتارلىق ئىشلارغا ئاجرىتىدۇ.

ئارتۇقچە چىقىمىلار: نەزىر - چىراق، ئوي - توكۇن، دوستلار ئولتۇرۇشى، ساۋاقداشلار ئولتۇرۇشى، گۈل چېيى دېگەندەك سۆلەتۈزۈلۈپ قىلىپ مودا كىيىم كىيىش، ئائىلىمىزدا چىقىش... 4. پۇلنى كىتاپ - جۇرنال، قىيىنچىلىقتىكى كىشىلەر ۋە ئوقۇغۇچىلارغا سەرپ قىلىش كېرەك. ئىشىنىچە پۇلى بولسا ساياھەت قىلىش، كۆپ پۇلى بولسا مەكتەپ سېلىش، دوختۇرخانا، بالىلار باغچىسى قۇرۇش كېرەك.

م ** ئەپەندى (ئوتتۇرا مەكتەپ ئوقۇتقۇچىسى)

مەن بىر ئوقۇتقۇچى، ئايالىمۇ ئوقۇتقۇچى. ئىككى بالام بار. ھۆكۈمەت بېرىدىغان سۇيۇملۇك مائاشتىن باشقا كىرىم مەنبەيمىز يوق. تەمىنلەش، پەسىللىك، يىللىق مۇكاپات پۇلدىن سۆز ئېچىش مۇمكىن ئەمەس. "يۇقىرىغا قاراپ، توۋەنگە قاراپ شۇكۇر قىل" دەپ كۆڭلۈمدىكىنى ئالسام، ئاز بولسىمۇ ھەر ئايدا كېلىدىغان مۇقىم مائاشىمىز بار. تۇرمۇشىمىز بەك باياشاتچىلىق ئىچىدە ئۆتمىسىمۇ، ھەر ھالدا يامان ئەمەس. بەزىلەر: "بازار ئىگىلىكى دەۋرىدە ھۆكۈمەت بازارنى قويىۋەتتى. ھەر كىم نېمە قىلسا ئۆز ئەركىنلىكى، سىلەرمۇ ئاشخانى دەمدۇ، دۇكان دەمدۇ، ئىشقىلىپ بىر ئىش قىلىپ پۇل تېپىڭلار. ھازىر پۇل بولمىسا ھېچ ئىش قىلغىلى بولمايدۇ. بالىلىرىڭلار چوڭىيىۋاتىدۇ. ئاستىرتىن 2 - كەسپ بىلەن شۇغۇللىنىڭلار. ئىچكى ئۆلكىدىكى ھەر - ھەر چوڭ مەكتەپلەرنىڭ پروفېسسورلىرى كەچلىك بازارلاردا پايپاق سېتىۋاتقىدەك..." دەپ چاقچاق قىلغانلارمۇ بولدى. بىراق، بىز پارتىيىنىڭ مائارىپ سىياسەتلىرىگە ئەمەل قىلىپ زېھنىمىزنى باشقا ئىشلارغا چاچماي، ئەۋلادلارنى تەربىيەلەش ئۈچۈن بارلىقىمىزنى بېغىشلاۋاتىمىز. مائاشىمىزمۇ ئۆسۈپ قالار.

خەجلىشكە تېگىشلىك چىقىمىلار بولغان يەردە، ئارتۇقچە چىقىملارمۇ بولۇپ تۇرىدۇ. مېنىڭچە، مېڭىپ بارسىمۇ ياكى ئاپتوبۇسقا ئولتۇرۇپ بارسىمۇ بولىدىغان يەرگە ھەتتەملىك قىلىپ تاكسىغا ئولتۇرغان تاكسى پۇلى، ئۆرمىسىمۇ بولىدىغان تېلېفون پۇلى، كەيىمىمۇ بولىدىغان مودا كىيىم پۇلى، ئوينىمىسىمۇ بولىدىغان تانسا پۇلى، چەككىسىمۇ بولىدىغان تاماكا پۇلى، ئەي بولمايدىغان كۆچەت پۇلى، ئىئانە پۇلى قاتارلىقلار زۆرۈرىيەتسىز چىقىملاردۇر.

پۇلنى چوقۇم پەرزەنتلىرىمىز ۋە سالامەتلىكىمىز ئۈچۈن مەبلەغ قىلىپ سېلىشىمىز كېرەك. ئالتۇندىن ئەتىۋار بالىلىرىمىزنىڭ كەلگۈسى ئىستىقبالى، بەختلىك ياشىشى ئۈچۈن، ياخشى مەكتەپ، ياخشى كەسىپلەردە ئوقۇتۇش

ئۇچۇن ، ئائىلە ئوقۇتقۇچىسى تەكلىپ قىلىش ، ھەر خىل كۇرسلارغا بېرىش ، كومپيۇتېر ، لۇغەت قاتارلىق زورۇر قوراللارنى ئېلىپ بېرىش كېرەككى ، ھەرگىز كەينىگە سۈرمەسلىك لازىم.

بۇنىڭدىن سىرت ، ئائىلىنىڭ كەلگۈسى ئىقتىسادىي ئاساسىنى مۇستەھكەملەش ئۇچۇن پۇل جۇغلاش كېرەك . بۇنىڭ ئۇچۇن خىزمەتنى ياخشى ئىشلەش ، دائىملىق تەربىيىلىنىشكە مەبلەغ سېلىش كېرەك . شارائىت يار بەرگەندە دۇكان سېتىۋېلىپ ئىجارىگە بېرىش ، يەر سەتىۋېلىپ ھوددىگە بېرىش ياكى يەسلى قۇرۇشتەك ئىگىلىك يارىتىدىغان ئىشلارنى قىلىش لازىم.

ۋ** ئەپەندى (يېزىلىق ھوكۇمەت كادىرى)

1. ئاساسلىق كىرىم خىزمەت ۋە ئىشتىن سىرتقى سودىدىن كېلىدۇ. كىرىمدىن رازى ئەمەس. چۈنكى بىز ئاران 100 ئامېرىكا دوللىرى مائاش ئالىمىز. دېمەك ، بىزنىڭ تېخى ئەمدىلا قورسقىمىز توپىدى. ھەپتىسىگە 2000 دوللار مائاش ئالىدىغان فىرانسىيىلىك دوكتور مۇئەللىملەرگە يەتمەيمىز. ئۇلار ھەپتىسىگە تۆت كۈن ئىشلىسە پەقەت تۆت كۈندە 6 سائەتلا ئىشلەيدىكەن. 24 سائەتلىك خىزمەت ۋاقتىدا پەقەت ئىككى سائەتلا دەرس بېرىدىكەن. دۆلىتىمىزنىڭ ئىچكى ئىشلەپچىقىرىش ئومۇمىي قىممىتى فىرانسىيە بىلەن تەڭلەشكەن بولسىمۇ ، كىشى بېشىغا توغرىلىغاندا يەنىمۇ تىرىششقا توغرا كېلىدۇ.

2. ئايال ئىككىمىز ئايلىقى 1900 يۈئەن مائاش ئالىمىز. 1000 يۈئەندىن كۆپرەكى ئائىلە خىراجىتىگە كېتىدۇ. توك 100 يۈئەن ، تور پۇلى 50 يۈئەن ، گاز 70 يۈئەن ، گۆش 100 يۈئەن ، كوكتات 50 يۈئەن ، نان 40 يۈئەن ، تېلېفون 80 يۈئەن ، خىنا 50 يۈئەن ، بالىلارنىڭ چىقىمى 30 يۈئەن ، ئۇن - ماي 70 يۈئەن ، كىيىم 100 يۈئەن... دېگەندەك. ئۆي ئېلىش ۋە بالا ئوقۇتۇشقا يىغىدىغان پۇللارنى مىسال ئالساق تېخىمۇ كۆپ.

3. تەھەققى قىلغان ئەللەر ئومۇمىي كىرىمنىڭ 4 پىرسەنتىنىلا ئائىلە چىقىمىغا (قائىدە چىقىمىنىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ) سەرپ قىلىدۇ. يەھۇدىيلار مائارىپقا 70 پىرسەنت ئەتراپىدا سەرپ قىلىدۇ. بىزچۇ ناھايىتى يىراقتا قالدۇق. ھوكۇمەت مائارىپقا 4 پىرسەنتكە يەتمىگەن مەبلەغ چىقىرىدۇ. بىز ھەشەمەتچىلىككە ، قورساققا كۆپرەك خەجلەيمىز ، شۇ.

4. ياش ئاتا - ئانىلار ئامال بار ھەشەمەتچىلىككە (توپىدا ئۆي جابدۇش ، مەھماندارچىلىق ، ھاراق - شاراپ...) قارشى تۇرۇپ ، ئىقتىساد توپلاپ كەلگۈسىگە مەبلەغ سېلىشنى ئۆگىنىۋېلىشى كېرەك. بۇنىڭغا ۋاقىت كېتىدۇ.

پۇللىرىمىز نەگە كېتىۋاتىدۇ؟ بۇنىڭ جاۋابىنى دەمەللىققا بېرىش قىيىن. ئەمما جەمئىيەتتىكى زاھىرەن ئەھۋاللار ۋە يۈزلىنىشلەردىن ھېس قىلىش قىيىن ئەمەسكى ، پۇللىرىمىز ئاساسەن مۇنداق «كامار» لارغا كىرىپ كېتىۋاتىدۇ. بىرىنچى ، مال باھاسىنىڭ ئۆزلۈكسىز ئۆسۈشى ، ئىش ھەققىنىڭ كۆرۈنەرلىك ئۆسمەسلىكى ، تۇرمۇش تەننەرقىنىڭ ئۆسۈپ كېتىشى بىلەن كىرىمنىڭ يېرىمدىن كۆپرەكى قورساق ۋە ئادىمىگەرچىلىككە سەرپ قىلىنىۋاتىدۇ. ئىككىنچى ، ئۆي ئېلىش. ئۆي ئېلىش بىر ئادەمنىڭ ھاياتىدىكى ئەڭ چوڭ ئىستېماللارنىڭ بىرى. ھازىرقى ئۆي باھاسىنىڭ ئۆسۈشى نەتىجىسىدە قەرز بولماي ئۆي ئالالايدىغان ئادەم ئىنتايىن ئاز ساندا قالدى . ئۆي ئالغاندىن كېيىن ئۆيى زىننەتلىتىش قاتارلىق ئالامانلارغا ئۆزىنىڭ يانچۇقىنى قۇرۇقىدىغاندىن سىرت چوغلارنىڭ داستىخاننىمۇ قۇرۇقداپ قويىۋاتىمىز. چىرايمىزدا مەجبۇرىي كۈلكە ، ئەمما يانچۇق قۇرۇق.

ئۈچىنچى ، ماشىنا. ماشىنا ھەيدەپ يۈرۈشمۇ ھۇزۇرلۇق ئىش. بولۇپمۇ ئۆزىنىڭ ماشىنىسىنى. لېكىن ، مائاش قاتلىمىدىكىلەرنىڭ قەرز ئالماي ماشىنا ئالالايدىغىنى بەكمۇ ئاز. ئۆيى قەرزگە ئالغاندىن سىرت ، ماشىنىنى قەرزگە ھەيدەپ يۈرگەن كىشىلەرنى ئۇچراتتىم. ئۇلارنىڭ دېيىشىچە ، بۇ ئالدىن ئىستېمال قىلىش ، تۇرمۇشتىن ھۇزۇر ئېلىش ، ئىكەن. مەن بۇنى ھۇزۇر ، دېگەندىن كۆرە بىئاراملىق ، دەپ باھا بېرىشنى مۇۋاپىق كۆردۈم.

تۆتىنچى ، بالىنى ئوقۇتۇش ياكى ئۆي - ئوچاقلىق قىلىش. بالىسى بارلار بالىسىنى ئالىي مەكتەپتە ئوقۇتۇش ۋە تويىنى قىلىش ، ئۆيىنى ئېلىپ بېرىشنىڭ دەردىنى تارتماقتا. شۈبھىسىزكى ، ئاتا - ئانىلار پۇتنى بىر پاتقاقتىن تارتىپ چىقىرىش بىلەن تەڭ يېڭى بىر پاتقاق كۈتۈپ تۇرماقتا. جاھان خۇۋلۇقىنى كۆرمەي ئۆتكەن ئاقباش ئاتا - ئانىلار ھاياتىنىڭ ئاخىرقى باسقۇچلىرىنىمۇ پەرزەنتلىرىنىڭ ئىقتىسادىي يۈكىنى تارتىشىپ ئۆتكۈزۈمەكتە.

بەشىنچى ، بىر قىسىم ئاسان پۇل تېپىشنى كۆزلىگەنلەرنىڭ پاي چېكى ياكى فوندىغا مەبلەغ سېلىشى . مەلۇمكى يېقىنقى يىللاردا پاي چېكى بازىرىدا زور داۋالغۇشلار بولدى. نۇرغۇن كىشى قاقسەنەم بولدى. يۇقىرىسى مىليونلاپ ، تۆۋىنى ئون مىڭ يۈەنلەپ زىيان تارتتى. بىزدەك ئىقتىسادىي ئاساسىي ئاجىز خەلق ئۇچۇن پايچېكى ۋە فوندىنىڭ زىيىنىمۇ ئاز بولمىدى.

پۇللىرىمىزنىڭ كىرىپ كېتىۋاتقان «كامار» لاردىن مېنىڭ ھازىرچە بايقىغىنىم شۇنچىلىك. ئومۇمەن ئىقتىساد ئېگىمىزنىڭ تۆۋەنلىكىدىن ئورۇنسىز ئىسراپچىلىق ۋە بېھۋەدە چىقىمىلار ئارقىلىق پارغا ئايلىنىۋېتىۋەتكەن پۇللىرىمىز مۇ ئاز ئەمەس. توپلارنى ھەشەم بىلەن ئۆتكۈزۈش، پات - پات خوتون يەڭگۈشلەش، رايون ئاتلاپ كۆڭۈل ئېچىش... لارمۇ شۇنىڭ ئىچىدە.

ئەلۋەتتە، يەنە ئارىمىزدا ئىقتىساد ئېگىغا ئىگە كىشىلەرمۇ يوق ئەمەس. بەزىلەر ئۆي - مۈلۈك سودىسى قاتارلىق پايدىسى زور ساھەلەرگە مەبلەغ سېلىپ نەچچە يىلدىلا ئۈنۈمنى كۆرۈۋاتىدۇ. ھېلىمۇ ئېسىمدە، ئۈرۈمچىدىن كەلگەن زىيالىي سۈپەت بىر ئاكىمىز 10 يىلنىڭ ئالدىدا ئېشىنچە پۇلۇمغا قورۇ - جاي ئېلىپ قويۇشۇمنى تەۋسىيە قىلغان ئىدى. ئەينى چاغدىكى ئىقتىسادىي قۇۋۋىتىمىزنىڭ چەكلىنىشى تۈپەيلى بۇ ئىشقا ئانچە كۆڭۈلشۈمگەن ئىدىم. مانا ئەمدىلىكتە، زىمىن باھاسى نەچچە قاتلىنىپ ئۆسۈپ كەتتى. بىر ئىككى جايىدىن قورۇ - جايلىق بولغانلار نەچچە يۈز مىڭ يۈەننىڭ ئىگىسى بولۇپ قالدى.

پۇل تاپماق ئۈنچىلىك ئاسان ئىش ئەمەس. مائاشلىق قاتلامدىكىلەرنىڭ كۆپلەپ پۇل تېپىش ئىمكانىيىتى يوق دېيەرلىك. شۇنداق شارائىتتا بىز پۇل تاپالماساقمۇ پۇل تېجەشنى بىلىشىمىز كېرەك. ئەڭ مۇھىمى پۇللىرىمىزنىڭ نەلەرگە كېتىۋاتقانلىقىنى ئوبدان «تەپتىش» قىلىپ تۇرمىقىمىز لازىم. ئورۇنسىز چىقىمىلارنى بايقىغان ھامان دەرھال ئۇنىڭغا چەك قويۇشىمىز، ئاز پۇل بىلەن كۆپ ئۈنۈم قازىنىش يوللىرى ئۈستىدە ئىزدىنىشىمىز كېرەك.

سۆز ئاخىرى: ئەلۋەتتە، پۇلنى تاپقان ئىكەن ھەركىمنىڭ نېمىگە خەجلىش ئەركىنلىكى بار. يۇقىرىقى سۆھبەتلەرگە چەك پۈتكۈل جەمئىيەتتىكى كىشىلەرنىڭ ئومۇميۈزلۈك ساداسىغا ۋەكىللىك قىلالىمىمۇ بىراق مەلۇم جەھەتتىن ۋەكىللىك قىلىدۇ. بۇ سۆھبەتلەردىن مەلۇمكى، ئادەت تۈسى ئالغان ئادىمىگەرچىلىك قاندىلىرىمىز، "دوست - دۇشمەن" نىڭ ئالدىدا مەغرۇر يۈرۈش ئۈچۈن قىلىدىغان چىقىملىرىمىز ئاز ئەمەس ئىكەن. ئۇنى تۈگىتىش، پۇللىرىنى ئەھمىيەتلىك يوسۇندا سەرپ قىلىش ھەممىلا كىشىنىڭ ئورتاق ساداسى ئىكەن. بىراق، خۇددى "مۈشۈكنىڭ بوينىغا قوڭغۇراق ئېسىش" ناملىق مەسەلىدىكىدەك ھېچكىم ئۇنى ئۆزىدىن باشلاشقا جۈرئەت قىلالمايۋېتىپتۇ. ئىقتىساد بىر قەۋمنىڭ گۈللىنىشىگە بىلىككە ئوخشاش زورۇر نەرسە. مۇھىتچىلىقنىڭ دەردىنى يەتكۈچە تارتقان خەلقىمىزدە پۇل ھەققىدە نۇرغۇن ھېكمەتلەر ئېغىزدىن - ئېغىزغا تارقىلىپ كەلمەكتە. ماتېرىياللاردىن كۆرۈشىمىزچە، دۇنيادىكى بايلىقنىڭ 90 پىرسەنتى دۇنيا نوپۇسىنىڭ 10 پىرسەنتىگە يەتمىگەن كىشىلەرنىڭ قولىغا مەركەزلەشكەن ئىكەن.

ئەمدىكى گەپ، ھەر بىر كىشى پۇل تېپىشنىلا ئەمەس ئۇنى قانداق سەرپ قىلىشىمۇ ئۆگىنىپ قويۇشى زۆرۈر. پۇللا بولۇپ ئۇنى سەرپ قىلىشتا توغرا ئەقىدە، پىلان بولمىسا ئۇ تونغا ئوخشاش بىردەمدىلا غايىپ بولىدۇ. توغرا ئەقىدە بىلەن پۇل تاپىدىغان ھەم ئۇنى سەرپ قىلىدىغان روھ بىزگە نېسىپ بولغان كۈنى ئىشلىرىمىزدا يېڭىچە يۈكسىلىشلەر بارلىققا كەلگەن بولاتتى.

بۇ سۆھبەت تەخمىنەن 5 - 6 يىلنىڭ ئالدىدا ئۇيۇشتۇرۇلغان. نۆۋەتتە، مال باھاسىنىڭ ئۆسۈشى بىلەن تۇرمۇش تەنھەرقىمۇ ماس ھالدا ئۆسمەكتە. بۇ تېمىدىن تورداشلار مۇۋاپىق نەپ ئالسا دېگەن ئۈمىدلىمەن.

تۈركىيە ئاناتولىيىدىكى ئۇيغۇر رايۇنى ئۈستىدە تەكشۈرۈش ۋە كورپىيە ئۇيغۇرلىرى

مېنىڭ ئادەتتە بوش ۋاقتىم. چىقىملا كۈتۈپخانغا ۋە تورغا چىقىپ نۇرغۇن ئۆزۈمگە پايدىلىق ۋە مەن قىزىقىدىغان تېمىلاردىكى ماتېرىياللارنى كۆرىدىغان ئادىتىم بار. بولۇپمۇ مەن ئۈچۈن سىزلىق تويۇلدىغان ئۇيغۇر تارىخىغا مۇناغىۋەتلىك ماتېرىياللارنى كۆپ كۆرىتىم

بىر كۈنى مەكتەپ كۈنۈپخانىسىدىن يېڭى چىققان ژورناللارنى كۆرۈپتۇ شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتىتى ئىلمى ژورنىلىنىڭ 2008-يىللىق 2-سانغا بېسىلغان ئابدۇكېرىم رەھمان ئاكنىڭ «ئانا تولىدىكى ئۇيغۇر رايۇن ئۈستىدە تەكشۈرۈش» دېگەن تېمىدىكى ماقالىنى كۆرگەندىن كېيىن ھەيرانلىق ۋە قىزىقىش ئىچىدە ماقالىنى ئوقۇپ چىقتىم .

ماقالىدە تۈركىيىدىكى ئۇيغۇرلار ۋە ئۇلار بىلەن زامانداش بولغان كورېيەلىك ئۇيغۇرلارنىڭمۇ بارلىقىنى ئوقۇپ تېخىمۇ ھەيران قالدۇم. مەن بۇ ئۇچۇرنى تېزىدىن ساۋاقداشلىرىمغا يەتكۈزدۈم ۋە ژورنالنى ئوقۇپ بېقىشنى تەۋسىيە قىلدىم. لېكىن ئۇلارنىڭ قىزىقىشى مەن بىلەن ئوخشىمادۇ ۋە ياكى ئۇلارنىڭ ئۆگىنىشىگە ۋە خىزمەت تېپىشىغا پايدىسى بولمىغاچقىمۇ ئانچە قىزىقىپمۇ كەتمىدى .

ئۇلارغا نېسبەتەن ھېچقانداق ئەھمىيىتى يوق بۇ ئۇچۇر . يالغۇز ماڭلا تەسىر قىلغاندەك قىلاتتى . دېمىسۇم بۇ ئۇچۇر مېنى خۇش قىلغان ۋە تەسىرلەندۈرگەن ئىدى . بۇلۇپمۇ ئۇلارنىڭ 700 يىل ياقا يۇرتلاردا ياشىغان بولسىمۇ ئۆزىنىڭ ئۇيغۇر ئىكەنلىكىنى ئۈنۈتمىغانلىقى تەسىر قىلغان ئىدى . ساۋاقداشلىرىمنىڭ ئەھۋالى شۇنداق بولغاچقا بۇ خوشاللىقتىن ئۆزۈملا بەھرىمان بولدۇم .

مۇشۇ يېقىندا مۇنازىرە تور بەتلەرنى ئارلىغاچ مەن ئەڭ ياخشى كۆرىدىغان جېك بىلوگنى ئېچىپ تېمپلارغا بىر قۇر كۆز يۈگۈرتۈپ>> ئامېرىكىلىق قەشقەرلىك>>دېگەن تېمىنى كۆرۈپ قىزىقىش بىلەن ئوقۇدۇم . ئەسلىدە ئۆكپىشنىڭ تېگىنىڭ كەشمىرلىك ئىكەنلىكىنى . ئىسمىنىڭ نىل قەشقەرى ئىكەنلىكىنى بىلدىم ۋە يەنە ئامېرىكىدىكى بىر تېلېۋىزىيە پروگرامما رىئايەتچىسىنىڭ ئېسمىنىڭ ئۇيغۇر ئىكەنلىكى ئۆكپىشنىڭ تىگىنىڭ تۈركىيىلىك ئىكەنلىكىنى ئۇقتۇم . ھەمدە مۇنازىرنىڭ قىزىپ كەتكەنلىكىنى بۇ تېمىغا توردىكى نۇرغۇن كېشىلەرنىڭ قىزىقىدىغانلىقىنى بىلدىم . لېكىن نېمە ئۇچۇن بۇنداق بولىدىغانلىقىنى چۈشىنەلمەيۋاتقانلىقىنى سەۋەننى بىلىشكە تەقەززا ئىكەنلىكىنى ھېس قىلدىم . دەل شۇ ۋاقىتتا مەن ژورنالدا كۆرگەن ماقالە بىلەن بۇ ئىككى كېشىنىڭ مۇناسىۋىتى بارلىقىنى سەزدىم .

شۇڭا شۇ ماقالىدىن ئۆزۈمدە ئېلىپ سېلىرىنىڭ بۇ ئىككى كېشىنىڭ بىز بىلەن بولغان مۇناسىۋىتىنى بىر ئاز بولسىمۇ چۈشەندۈرۈپ بېرىشنى ئۈمىد قىلىمەن . ئەسلى ماقالە بەك كۆپ بولغاچقا ۋە مېنىڭ بىرىنچى قېتىم ئۇيغۇرچە خەت بېسىش بولغاچقا ئەسلى ماقالىنىڭ 3۱2 قىسمى قىسقارتىلدى . شۇڭا ئەسلى ماقالىنى بىر قېتىم ئوقۇپ چىقىشىڭلارنى تەۋسىيە قىلىمەن .

2007 - يىل - 9 ئاينىڭ - 10 كۈنىدىن 15 - كۈنىگىچە تۈركىيە جۇمھۇرىيىتىنىڭ پايتەختى ئەنقەرە شەھىرىدە 89 دۆلەتتىن كەلگەن . 1500 دىن كۆپرەك ئادەم - مۇتەجەسسسلەر قاتناشقان <<38.ICANAS>> جەلقارا ئىلمى كۇنفرېنسىيىسى ئېچىلدى .

بۇقېتىمقى كۇنفرېنسىيىگە <<ICANAS>> نىڭ ئەكلىپىگە ئاساسەن مەلىكىتىمىزدىن 8 نەپەر ئىلمى خادىم قاتناشقان .

مەن <<38.ICANAS>> نىڭ مۇدىرى تۈركىيە جۇمھۇرىيىتى << ئانا تۈرك كۇلتۇرى . تىل ۋە تارىخ يۇكسەك قۇرۇمى >> نىڭ باشقانى (رەئىسى) پروفىسسور . دوكتور سادىق نۇرال ۋە كورىيىدىن كەلگەن پروفىسسور . دوكتور جاك يۇڭخۇن بىلەن يىغىن ئارلىقىدىكى بىر قىتىملىق سۆھبىتىمدە قىزىقارلىق بىر ئىلمى ئۇچۇرغا ئىگە بولدۇم .

- رەھمان نېگ سىلەرنىڭ ئەجدادلىرىڭلار تارىختا ئۆزبېشىدىن ئاجايىپ قىسمەتلەرنى كەچۈرگەن بىر جەڭگىۋار خەلىق ئىكەن - دەپ سۆز باشلىدى . سادىق تۇرل خوجا .

- قانداق دەيسىز؟ - دېدىم . سۇئال نەزەرى بىلەن . مەن 90 - يىللارنىڭ ئاخىردا تارىخ قۇرۇمى تەرىپىدىن نەشىر قىلىنغان << ئەرتاللىلار (ERATNALILAR) >> ناملىق بىر تارىخى كىتابنى ئۇقۇغان ئىدىم . بۇكىتاپتا بۇنىڭدىن 700 يىللار ئىلگىرى ئاناتولىيەدە بەگلىك قۇرغان ئەرتنا ئىسىملىك ئۇيغۇرلارنىڭ يېرىم ئەسىرلىك تارىخى پائالىيىتىگە بىغىشلانغان . ئۇلارنىڭ ئەۋلادلىرى ھازىرمۇ ئۇيغۇر ئېتونىمى بىلەن ئاناتولىدا ياشاۋېتىپتۇ .

- بىز نىڭ كۇرىيىدىمۇ ئاشۇدەۋرلەردە يەرلىكلەشكەن ئۇيغۇرلار بار . ئۇلار ئەڭ دەسلەپ چىڭگىزخاننىڭ نەۋرىسى قۇبۇلاخاننىڭ شەرىققە يۈرۈش قىلغان قوشۇنلىرى تەركىبىدە كۇرىيىنىڭ خەنۇبىيى قىسمىدا ئولتۇراقلىشىپ قالپتىكەن ھازىر 1000 دىن كۆپرەك ئۇيغۇر بىرىزىدا توپلىشىپ ياشايدۇ . مەن ئۇلارنى تەكشۈرۈپ ئىككى پارچە مۇنوگراپىيە ئېلان قىلغان ئىدىم . لارىم تېپىلساسىزگە ئەۋەتىپ بېرەي .

ناۋادا قىزىقىسىڭىز كورىيىگە كىلىپ بۇئەخىداللىرى ئىگىزنى زىيارەت قىلىڭ . مەن سىزگە ياردەمدە بولمەن - دېدى . كورىيىلىك تىلشۇناس دوستۇم جاك يۇڭخۇن ئەپەندى .

بۇ ئىككى ئۇچۇر مېنى بەكمۇ جەلىپ قىلدى . تۈركىيىدە ئولتۇراقلىشىپ قالغان بىرقىسىم ۋەتەنداشلاردىن بۇھەقتە

سورسام بۇ ئۇچۇردىن ھېچقايسىنىڭ خەۋىرى يوق ئىكەن >>. توۋا.بىزىمىندا ياشاپ تۇرۇقلۇق ئۇ يەردىكى قېرىنداشلىرىنىڭ تارىخى سەرگۈزەشتىلىرىدىن خەۋەرسىز ياشاپتۇدە، ئۇلار >>دەپ پىچىرلىدىم ئىچىمدە .

يۇقىرى ئىككەيلەننىڭ پارىژى مەندە كۈچلۈك قىزىقىش قوزغىدى. نەتىجىدە چۇقۇم پۇرسەت چىقىرىپ ئۇلارنى زىيارەت قىلىش قارارىغا كەلدىم. بۇ ئارزۇيۇم يەنى - 2007 يىلى 11- ئاينىڭ 10- كۈنىدىن 16- كۈنىگىچە تۈركىيە جۇمھۇرىتى >> ئاناتۈرك كۈلتۈر. تىلۋەتارىخ يۈكسەك قۇرۇمى >> رىياسەتچىلىكىدە ئېچىلغان 6- >> نۆۋەتلىك خەلىقئارا ئانا تۈرك ئىلمى مۇھاكىمە يىغىنى >>غا قاتنىشىش جەيىنىدا ئەمگە ئاشۇردۇم. بۇ قىتىمقى يىغىن ئاخىرلاشقاندىن كىيىن. تۈركىيە پەنلەر ئاكادىمىسى يىنىدىكى >> تارىخى قۇرۇمى >>غا بېرىپ. ئۇلار تەمىنلىگەن يىپ ئۇچى بۇيىچە مۇ ئەللىپ كامال گودە <KAMALGODE> نىڭ 1994- يىلى تۈرك تارىخى قۇرۇمى باسىمخانىسى تەرىپىدىن نەشر قىلىنغان ERATNALILAR ئەرتىنالىلار ناملىق بىر تارىخى كىتاپنى تاپتىم. ھەمدە تۈركىيىدىكى بىر قىسىم ئالاقىدار خادىملار ماڭا ئانا تولىيىنىڭ غەربىي شىمالى قىسمىدىكى ئاماسىيا ۋىلايىتىدە بىر >> ئۇيغۇر بەلبېدىيىسى >> ئۇيغۇر رايونى بار ئىكەنلىكى. ھازىرغىچە ئۇيغۇرنامى بىلەن بۇ رايوندا ياشاۋاتقان خەلىقلەر ئۇيغۇر بىگى ئەرتىنالىڭ جەمەتىدىن بۇلۇشى مۇمكىنلىكىنى تونۇشتۇردى. مۇشۇ يىپ ئۇچىغا ئاساسەن پىرېفېسسۇر. دۇكتۇر سادىق تورال خوجىنىڭ ياردىمى بىلەن ئەنقەرەدىن 700 كىلومىتىر ئۇزۇنلۇقتىكى قارادېڭىز بۇيىغا جايلاشقان تاغلىق شەھەر ئاماسىيا غا يۈرۈپ كەتتىم .

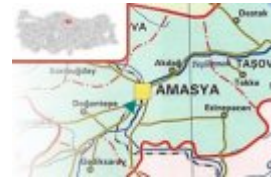
بىز ئاماسىيا شەھىرىنى بىر كۈن زىيارەت قىلغاندىن كىيىن ئەتسى سەھەردە ۋالى ئىشخانا مۇدىرىنىڭ ھەمراھلىقىدا >> ئۇيغۇر رايونى >> غا قاراپ يولغا چىقتۇق. ماشىنا بىلەن يېرىم سائەت يۈل يۈرگەندىن كىيىن، تۆمۈر بىلەن ياسالغان ئەگىنىڭ ئۈستىدىكى << UYGUR BELEDIYESI >> دەپ خەت يېزىلغان تاختىغا كۆزۈم چۈشتى. ئۇيغۇر رايونى مانا مۇشۇ چېگرادىن باشلىدىكەن. ئۇ يەردىن بىر كىلومىتىر ئىچكىرىدە ئاسفالىت يولغا يانداپ سېلىنغان بىرماي قىچلاش پونكىتى بارىكەن. بۇنىڭ ئۈستىدىكى قىزىل تاختىغا يېزىلغان << UYGUR >> (<< petgol >> ئۇيغۇر ماي قاقچىلاش ئورنى) ۋېتسكا ئېسلىپتۇ. ھەتتا پونكىت ئالدىدىكى ھەربىر ماي تۇڭىنىڭ ئۈستىگىمۇ ئەشۇ ماركا ئېنىق يېزىلىپتۇ XIII- XIV. ئەسەرلەردە تەڭرىتاغ ئېتەكلىرىدىن ئايلىپ. 20 نەچچە مىڭ چاقىرىم يىراقلىقتىكى ئانا تولىيەزىمىنىڭ بۇ خىلۋەت تاغ قاپلىدا ماكانكلاش ياشاپ كېلىۋاتقان قېرىنداشلىرىمىڭ ئۆز ئېتىۋىنى ئۇنۇتماي ئۇيغۇر ماركىسىنى ۋېتسكا ئورنىدا ئىشلىتىۋاتقانلىقىدىن چوڭقۇر تەسلىنىپ، ۋېتسكا ئالدىدا بىر پارچە خاتىرە سۈرەتكە چۈشتۈم. شۇ ئەسنادا قارشى نەرىپتىن بىر كۈلەڭ پىكاپ ئالدىمىزغا كېلىپ توختىدى . ماشىنىدىن سالاپەتلىك ئىككى ئەر چۈشۈپ ئىززەت- ئېكرام بىلەن << hos geldiniz >> >> خۇش كەپسىز >> دەپ. مەن بىلەن قۇچاقلىشىپ كۆرۈشتى. ئارقىدىن مېنىڭ يولباشلىغۇچىم ئۇلارنى تونۇشتۇردى. ئۇلارنىڭ بىرى مۇشۇ >> ئۇيغۇر بەلبېدىيىسى >> نىڭ پېشقەدەم باشقانى ھەسەن ئەر يەنە بىرى توكت ئونۇپىستېپنىڭ تارىخ ئوقۇنۇچىسى دوتېنىت ھۈسەيىن ئەپەندى ئىكەن. ھەر ئىككەيلەن مۇشۇ رايوندا تۇغۇلۇپ ئۆسكەن ئۇيغۇرلاردىن ئىكەن .

بىز تەكشۈرۈش ئوبىكىتى قىلغان بۇ >> ئۇيغۇر بەلبېدىيە >> سېنىڭ باشقانى ھەسەن ئەرنىڭ تونۇشىغا ئاساسلانغاندا. ھازىر بۇ رايوندا 5200 كېشى بولۇپ، ئۇلار ئۆزى ئۇيغۇرلارنىڭ ئەۋلادلىرى دەپ ھېساپلايدىكەن شۇڭلاشقا ھۆكۈمەت تەرەپىمۇ ئۇلار ئولتۇراقلاشقان بۇ رايوننىڭ نامى >> ئۇيغۇر بەلبېدىيىسى >> دەپ ئېتراپ قىلغان، ئۇلارنىڭ قولىدا ساقلىنىپ كېلىۋاتقان بىر پارچە بارىسچە يېزىلغان شەجەرە بولۇپ، ئۇنىڭدا ئوسمانلار سۇلتانلىقىنىڭ دەسلەپكى يىللىرىدا بۇ رايونغا ئۇلارنىڭ ماكانلاشقانلىقى خاتىرىلەنگەن بۇشەجەرنى ئەتىۋارلاپ ساقلاپ كېلىۋاتقان مۇشۇ يۇرتنىڭ ئاقساقلى ۋەلىيوللا ئىمام بىزگە ئۆزلىرىنىڭ نەسەبىنى تونۇشتۇرۇپ، ئاتا- بوۋىمىز دائىم >> بۇ تۇپراق بىزنىڭ ئىككىنچى ۋەتىنىمىز. ئەسلىي زاتىڭلارنى ئۇنۇتماڭلار. ئانا ۋەتەننى قايتا كۆرۈش بىزگە نىسب بولمىدى. ئۆمۈرلۈك ئارزۇ- ئۆمىدلىرىمىزىلەرگە ئامانەت قالدى >>..... ۋەسىيەت قىلاتتى .

خاتىمە

چىڭگىز ئىستېلاسى دەۋرىدە. مۇڭغۇل قوشونلىرى تەركىبىدە مەملىكەت ئېچى ۋە سرتىدا ئۇنۇملۇك پائالىيەتلەرنى ئېلىپ بېرىپ، شۇ جايلاردا يەرلىكلىشىپ قالغان ئۇيغۇرلار ھەقىدە بىزدە تىخى ئەتراپلىق ۋە يېتەرلىك تەتقىقاتلار ئېلىپ بېرىلمىدى. بۇ بىر پۈتۈن ئۇيغۇر مەدەنىيەت شۇناسلىق تارىخىدا تەتقىق قىلىشقا ئەرزىدىغان

ئەھمىيەتلىك بىر تېما ھېسابلىنىدۇ. مەن بۇ تېمىغا قىزىقارلىق ئۇچۇر ئېلىشقا ئەگىشىپ ئوتتۇراۋە جەنۇبىي جوڭگونى بىرلىككە كەلتۈرۈش ئۇرۇشلىرىدا ئاجايىپ جەڭگىۋارلىق كۆرسەتكەن <<جىيەن>> فامىلىلىك ئۇيغۇرلار ۋە ئۇلارنىڭ ئەۋلادلىرى تاۋيۈەن ئۇيغۇرلىرى ھەققىدە بىر پارچە تەكشۈرۈش دوكلاتى يېزىپ. شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى ئىلمى زۇنلىنىڭ 2007-يىللىق 2-ساندا ئېلان قىلغان ئىدىم. ئۆتكەن يىلى تۈركىيەدە ئېچىلغان خەلقئارا ئىلمى يىغىنىغا قاتنىشىش جەريانىدا ئېرىشكەن ئۇچۇرغا ئاساسەن تاۋيۈەن ئۇيغۇرلىرى بىلەن زامانداش بولغان ئاناتولىيىدىكى يەنە بىر ئۇيغۇر رايۇنى تەكشۈرۈش پۇرسىتىگە ئېرىشىپ. ئۆگىنىش نەتىجىسى سۈپىتىدە مەزكۇر ماقالىنى يېزىپ چىقتىم. بەزى تارىخىي ئۇچۇرلارغا ئاساسلانغاندا XIII ئەسىردىكى مۇڭغۇل ئېمپىرىيىسى دەۋرىدە ئىلىمىزنىڭ شەرقى جەنۇبىي دېڭىز بويى رايونلىرىدا جۇملىدىن كۇربىيە، ھىرات، كەشمىر..... قاتارلىق چەتئەل رايونلىرىدا ئولتۇراقلىشىپ قالغان ئۇيغۇرلارمۇ خېلى سالماقنى ئىگىلىدىغانلىقى مەلۇم. شارائىت يارىمەرسە. ئۇلار ئۈستىدە بىۋاسىتە تەكشۈرۈش ئېلىپ بېرىپ. بۇ قېرىنداشلارنىڭ تەكتى ۋە تارىخىي سەرگۈزەشتىلىرىنى ئۆگىنىش ۋە ئېنىقلاشنى ئارزۇ قىلىمەن .

نىل قەشقىرى

BABUR

شەھەرلەردە ئۇنتۇلۇشقا يۈزلىنىۋاتقان ئادەتلىرىمىز

غالىپ مۇھەممەد قارلۇق

شەھەر - ئىجتىمائىي ھاياتنىڭ ساپلىقتىن يىراق داشقايناق كارتېنىسى . بۇ يەردە تۇرمۇش رېتىمى تېز ، تىرىكچىلىك شاۋقۇن - سۈرەنلەرگە تولغان بولىدۇ . تۈرلۈك مەدەنىيەتلەر ناھايىتى تېز سۈرئەتتە ئۇچرىشىپ تۇرىدۇ . كىشىلەرنىڭ ئىدىيە ، كۆز قاراشلىرىمۇ تاشقى تەسىرلەرنىڭ غىدىقلىشىغا ئاسان ئۇچرايدۇ . شۇڭا «مودا» ، «ھەشەم - پەشەم» ، «يېڭىلىق» ، «زامانىۋىلىق» دېگەنلەرمۇ ئەڭ ئالدى بىلەن شەھەردە بىخ سۈرۈپ ، ئاندىن يېزىلارغا كېڭىيىدۇ . شەھەرلەردە ماددىي ئىستېمالغا يارىشا مەنئى ئىستېمالمۇ ئوخشاشلا تاۋارلاشقان بولىدۇ . بۇ يەردە يېڭىلىقمۇ ئاسان قوبۇل قىلىنىدۇ ھەم ئاسان كۆنىرايدۇ . نۇرغۇن نەرسىلەر شەھەردە قايتىدىن چىچەكلەيدۇ ، يەنە نۇرغۇن نەرسىلەر ئاستا - ئاستا تۈزۈپ كېتىدۇ . ئالدىراشچىلىققا تولغان بۇ يەردە گاھىدا ئادەمنىڭ خىيال سۈرۈشىگىمۇ ، «توۋا قىلىشى» غىمۇ ۋاقتى چىقماي قالىدۇ . ئادەم ئۆزىمۇ نەزمىگەن ھالدا ئۆزى بىلەن بىۋاسىتە ياكى ۋاھ - تىلىك مۇناسىۋەتتىكى نۇرغۇن نەرسىلەرنىڭ كۆنىراۋاتقا 5- لىقىنى ، ئۆزگىرىۋاتقانلىقىنى ياكى يوقىلىپ

ئۇنتۇلۇۋاتقانلىقىنى ، يېڭىلىنىۋاتقانلىقىنى ھېس قىلىپ قالدۇ . مەنبۇ ئالدى - كەينى بولۇپ چوڭ شەھەردە ياشاۋاتقىلى ئون يىلچە بولۇپ قالدى ، بۇ جەرياندا مەن شەھەرنىڭ قىياپىتىدە يېڭى - يېڭى ئۆزگىرىشلەرنىڭ بولغانلىقىنى ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆرۈش پۇرسىتىدە بولۇش بىلەن بىر ۋاقىتتا ، كىشىلەرنىڭ تۇرمۇش سۈپىتى ، ئىستېمال سەۋىيىسى ، ئاڭ - قاراشلىرىدىمۇ ئالەمشۇمۇل ئۆزگىرىشلەرنىڭ بولغانلىقىنى ھەم كۆردۈم . ئەمما ، بۇ جەرياندا خەلقىمىزنىڭ ئۇزاق ئەسىرلىك تارىخى تەرەققىيات داۋامىدا شەكىللەنگەن - دۈرگەن ھەم يېتىلدۈرگەن ئەنئەنىۋى مەدەنىيەت ، گۈزەل ئەخلاق ، ئېسىل ئۆرپ - ئادەتلىرىدىن قىسمەن تەركىبلەرنىڭ مەلۇم دەرىجىدە ئۆزگىرىپ ياكى ئاينىپ ، ؟ سۆزلىشىپ ياكى ئۇنتۇلۇشقا يۈزلىنىۋاتقانلىقىدىن ئەپسۇسلانمايمۇ نۇرالىمدىم . تۆۋەندە ئەنە شۇ ئۇنتۇلۇشقا يۈزلىنىۋاتقان ئېسىل ئادەتلىرىمىزدىن بىر نەچچىنى ئوقۇرمەنلەرنىڭ دىققىتىگە ھاۋالە قىلماقچىمەن:

1

يېقىندا بىر دوستۇم مېنى بىر دوستىمنىڭ ئۆيىگە باشلاپ ئاپاردى . مەنبۇ نېرى - بېرىسىنى سۈرۈشتۈرۈپ ئولتۇرمايلا «دوستۇمنىڭ كۆڭلىنى قىلىپ» ماقۇل دەپتىكەنمەن . ئەسلىدە ئۇ ئۆيدە تۇغۇتلۇق ئايال بار ئىكەن ئۇ . يەنى دوستۇمنىڭ دوستىنىڭ ئايالى يەڭگىسىپ 5 كۈندەك بوپتىكەن . مەن سەل ئوڭايىسىز لانغاندەك بولدۇم . ئەمما دوستۇم ۋە ئۇنىڭ دوستى ھېچ ئىش بولمىغاندەك ئەركىن - ئازادە پاراڭلىشىپ ئولتۇردى . ئارىلىقتا مەن دوستۇمغا : « ئايالى يەڭگىگەندى دەپ قويساڭ بولماسىدى » ، دېگەندەك قىلىپ دوق قىلىۋىدىم ، دوستۇم : « ۋاي ، نېچە بولماقچىدى ، ئارتۇقچە ئويلىنىپ كەتمىگەن » ، دەپ گەپنى ئۇزۇۋەتتى . قايتقاندىن كېيىن دومنۇمغا : « ئادەتتە تۇغۇتلۇق ئۆيگە ئايالنىڭ قىزىقى توشقۇچە ئۆي ئىگىلىرىدىن باشقا كىشىلەرنىڭ خالىغانچە كىرىپ - چىقىشىغا بولمايتتى » دېسەم ، دوستۇم ماڭا بۇنىڭ كونا زاماندىن قالغان ئادەت ئىكەنلىكىنى ، ئۇنىڭ ھازىر ۋاقتى ئۆتكەنلىكىنى ، راستىنى دېگەندە بۇنى ئۆزىنىڭمۇ ئانچە بىلىپ كەتمەيدىغانلىقىنى ، دوستىنىڭ ، تەكلىپى بىلەن بارغانلىقىمىزنى ئەسكەرتتى . قارىغاندا دوستۇم ۋە ئۇنىڭ دوستىمۇ خەلقىمىزدىكى بۇ ئادەتتىن خەۋەر سىردەك قىلاتتى .

ئەمەلىيەتتە خەلقىمىزدە تۇغۇتلۇق ئۆيگە قالمايىقان ئادەم كىرىپ - چىقىش پەرھىز قىلىنىدۇ . شۇڭا تۇغۇتلۇق ئايال بار ئۆينىڭ ئىشىك بېشىغا قىزىل لاتا ئېسىپ قويۇش ئېغىر ئاباغ ئايالنىڭ كۆزى يورۇغاندىن تارتىپ تاكى ئۇنىڭ قىزىقى توشقانغا قەدەر جەمئىي قىزىق كۈن ئەتراپىدا داۋاملىشىدۇ . بۇنداق قىلىشتىكى مەقسەت تۇغۇت جەريانىدا زىيادە كۈچىنىش ، جىسمانىي جەھەتتە بەكلا ئاجىزلاپ كېتىدىغان ئايالنىڭ ياخشى ئارام ئېلىشىغا كاپالەتلىك قىلىشتىن ئىبارەت .

بۇنىڭدىن بىر نىسقا يېڭى تۇغۇلغان بوۋاقلارمۇ بۇ دۇنياغا يېڭىلا كۆز ئاچقان بولغاچقا بەدىنى ئاجىز ، ئىممۇنىتېت كۈچى تۆۋەن بولىدۇ . ئانا - بالىنىڭ (بوۋاقلارنىڭ) ياخشى ئارام ئېلىشى ئۈچۈن ئۆي ئىگىسىنىڭ ھەممىلا ئادەمگە «ئۆيىمىزدە تۇغۇتلۇق ئايال بار ، ۋاقتىنچە كىرمەي تۇرۇڭلار» دەپ ئۇقتۇرۇپ بولالسى ئەسلا مۇمكىن ئەمەس . شۇڭا كۆزگە ئاسان چېلىقىدىغان ، جۇلالىق قىزىل رەڭلىك لاتىنى ئىشىك بېشىغا ئېسىپ قويۇش ئارقىلىق يۇقىرىقى مەقسەتنى ئىپادىلەش ئادىتى تەدرىجىي تەكىللەنگەن ، مېنىڭچە بۇ ئادەتنىڭ پايدىسى باركى زىيىنى يوق .

2

توي قىلىپ ئۇزاق ئۆتمەي شەھىرىمىزدىكى مەلۇم ئائىلىلىكلەر قورۇسىدىن بىر يۈرۈش ئۆي سېتىۋالدىم . قورۇدا ئۆيغۈر ئائىلىلىكلىرىمۇ يەتتە - سەككىزگە يېتەتتى . بىز بۇ قورۇغا ماكانلىشىپ ئۇزاق ئۆتمەيلا ئايالىم بىر قاچا تاماقنى قوشنىمىزغا سۇنغىلى كىرىپ كەتتى . بىراق ، ھاياشمايلا چىرايىنىڭ ئۆڭى ئۆچكەن ھالدا قايتىپ چىقتى . مەن «بىر ئىش بولدىمۇ» دېگەن قىياپەتتە ئايا - لىمنىڭ چىرايىغا قارىدىم .

- يولدىشى يوق ئىكەن ، ئايالى بار ئىكەن . تاماق ئەتكەندىم ، تېتىپ باقارمىكىن دەپ ئېلىپ كىرگەندىم دەپسەم ، بىر نەرسىگە ھەيران قالغاندەك چىرايمىغا تىكىلىپ قاراپ تۇردۇم . ئارقىدىن «يولدىشىم مەلۇم ئىشى بىلەن بازارغا كەتكەن . مەن بولسام ھېلىراققا سىرتتا تاماق يەپ قايتىپ كىرگەندىم» دەيدۇ ، «ئەكەلسىلە قوللىرىدىكى چىنىنى ئالاي» دېمەيدۇ .

- سىز بىر نەرسە دېمىدىڭىزمۇ ؟

- ئەسلىدە قايتىپ چىقاي دەپ ئويلىغانىدىم . بوپتۇلا «تاماق سۇنماي دېگەن گۇناھ ئۆزۈمد» دەپ يەنىلا ئۆزۈمنى تۇتۇۋالدىم ۋە تاماقنى مېھمانخانا ئۆيىدىكى ئۈستەل ئۈستىگە قويۇپ قويۇپلا ، «بالىلارنىڭ دادىسى ساقلاپ قالدى ، مەن چىقاي ئەمەس» دەپلا قايتىپ چىقتىم . ھەي ، ئاچچىقتىن يېرىلىپ كەتكۈدەك بولدۇم ، - دېدى .

مەن بۇ ئىشتىن سەل ئەپسۇسلاندىم . خەلقىمىزنىڭ قوشنىدارچىلىق ئەنئەنىسىدىكى بىر ئېسىل ئادەت بۈگۈنكى كۈندە شەھەرلەردىكى كىشىلەرىمىز ئارىسىدا سۇسلىشىشقا يۈزلىنىۋاتقاندا قىلاتتى ، گەپنىڭ راستىنى ئېيتسام ، بۇنداق ياتلىشىش ، ئادەت «ساۋاتسىزلىقى» يالغۇز قوشنام بىلەنلا چەكلەنمەس كېرەك . بىر بىنا ئۇزاق يىل؟ بىللە ئولتۇرۇپمۇ كىرىش - چىقىش قىلمايدىغان ، ھەتتا ئۇدۇلۇم ئۇدۇلدىكى ھەقەمسايە قوشنىسىنى تونۇمايدىغان ئەھۋاللار شەھىرىمىزدە خېلىلا كۆپ . قوشنىلار ئارا ئەپ ئۆتمەي جېدەل - ماجىرا قىلىدىغان ئەھۋاللارغا نېمە دەي تېخى؟! . . . كىشىلەرنىڭ كىيىمى پۈتۈن ، قورسقى توق بولۇش مەسلىسى ئاساسىي جەھەتتىن ھەل بولۇنغان ھا زىرقى شارائىتتا ھېچكىم ھېچكىمگە زار ئەمەس . قونك - لار ئارا تاماق سۇنۇشتا قانداقتۇر باشقىچە بىر مەقسەت ياكى قارشى تەرەپنىڭ ((ئىچ قانغىلىقى)) كۆزدە تۇتۇلغان - مۇئەسسە ، بەلكى ئوخشىغان بىر ۋاقلىق ئىسسىق تاماقتىن قوشنىلارنىمۇ تەڭ بەھەرلەندۈرۈپ ، بۇ ئارقىلىق ئىناقلىق ، ئىتتىپاقلىق ، چۈشىنىشىنى كۈچەيتىش ، باردى - كەلدىنى قويۇۋالاشتۇرۇپ ، قوشنىلار ئارا مېھىر - مۇھەببەتنى ئۆلگەيتىش ئۈچۈندۇر ، خالاس .

3

ئۇزاقىن بۇيان ھېيتنى ئۇرۇق - تۇغقانلار بىلەن بىللە ئۆتكۈزۈش ئۈچۈن ھەر ھېيتتا يۇرتقا بېرىپ كېلەتتىم ، بۇ قېتىم ھېيتنى ئۈرۈمچىدە ئۆتكۈزۈشكە توغرا كەلدى . بىراق ، نېمىشقىدۇر بۇ يەردە ھېيتنىڭ تازا «سۈلكىتى» نى ھېس قىلالىدىم ، يۇرتلاردىكىگە ئىنتايىن روشەن سېلىشتۇرما ھالدا بۇ شەھەردە ئاندا - ساندا ھېيتلاش ، يەككە ھېيتلاش ، ئۆزى بىلەن ئۆزى ھېيتلاش گەۋدىلىك ئىدى . ھېيتنىڭ بىرىنچى كۈنى قورۇدىكى قولۇم - قوشنىلار ئارا ھېيتلايلى دەپسەك ، ئۇ - بۇ سەۋەبلەر بىلەن بەزىلەر ئۆيىدە يوق بولۇپ چىقتى . بىر - ئىككى قوشنىمىز بار ئىكەنلىكى ، شۇلارنىڭكىدە ھېيتلىغاچ ، ئۆيگە ھېيت پەتسىگە تەكلىپ قىلىپ قويۇپ قايتىپ چىقتۇق . ئەتسى قارىساق ئۇلارمۇ يوق ، باشقىلار يەنە يوق . ئۆگۈنلۈكىمۇ ھەم شۇنداق . . . شۇنىڭ بىلەن ئىشىكىنى «گۈم» تاقاپ ، بزمۇ «يىراقنىكى» دوستلارنىڭكىگە ھېيتلىغىلى ئاتلاندىم . شۇنداق قىلىپ ھېيتتە ئۆتۈپ كەتكەن بولدى . ئارىلىقتا ھېيتتا كۆرۈشەلمىگەن قوشنىلار - دىن بىر - ئىككىسى ئۇچراپ قېلىپ «ھېيتلاشقا ياخشى بولاتتى ، شۇغىنىسى چوڭلار بىلەن ، دوستلار بىلەن ھېيتلىشىمىز دەپلا ئۆتۈپ كەتتىمۇ بۇ ۋاقىت ئالدىراشچىلىقتا» دەپلا گەپنى تۈگەتتى . «راست ، ، بىر قورۇدىكى قولۇم - قوشنىلار تۇرۇپ ئۆزئارا ھېيتلاشقا ئازراقمۇ ۋاقىت ئاجرىتالمىغاندىن كېيىن ، ھەقىقەتەن ئالدىراش ئوخشايمىز - ھە» دەپ ئويلىغاچ مېيىقىمدا كۈلۈپ قويدۇم . ھېيتتىن كېيىنكى كۈنلەردە بولسا ئەتراپىمىزدىكى تونۇش - بىلىشلەرنىڭ ئاغزىدىن «ۋاي ، بۇ ئۈرۈمچىدە ھېيت پەتسى تازا تۈزۈك بولمايدۇ . كۆپ ھاللاردا ھېيتنى ئۆزىمىز بىلەن ئۆزىمىز ئۆتكۈزۈدىغان گەپ! ئىشىكىنى تاقاپ ، قازانغا سالغان گۆشنى ئۆزىمىز مەزە قىلىپ يېگەچ ، شور - پىسىنى ئىچىپ ئولتۇرىمىزغۇ ، شۇ . . .» دېگەندەك گەپ سۆزلەرنى كۆپ ئىشتىپ ، ئۆزۈمگە تەسەللى تاپقاندا بولدۇم . شۇغىنىسى ، يۇرتىمىزدىكى ھېيت تەنتەنىسى كۆرۈمگە گۈل كۆرۈنۈپ كېتىۋاتقاندا قىلاتتى .

ھېيت بىزنىڭ يىلدا بىر قېتىم كېلىدىغان ئەنئەنىۋى بايرىمىمىز . ھېيتتا ئۆزئارا پەتلىش ھېيتىمىزنىڭ ئەقەللىي قائىدىسى ھەم بىر كۆركى . ئادەتتە ھېيتتا «ئالاهىدە» تەكلىپ قىلىنىشىمۇ (ئەنئەنە بويىچە بۇنداق قىلىشنىڭ

زىنھار ھاجىتى يوق) ئۆزلۈكىدىن تەشكىللىنىپ جامائەت بولۇپ ھېيتلىشىش كېرەك ئىدى . ئەمما تەكلىپ قىلىپمۇ ، سەپەرۋەرلىك قىلىپمۇ ئۆزئارا پەتلىشىشكە بولمىسا ، ئەمدى ھېيتنىڭ نېمە مەنىسى ، نېمە مەزىنىسى ، نېمە خاسىيىتى قالدى ؟

4

ئۆتكەندە بىر دوستۇمنىڭ دادىسى ماڭا تېلېفون قىپتۇ : «بالام ، ئۆيگە بىر كېلىپ كەتسىڭىز» ، مەن ماقۇل دېدىم ۋە ئىشتىن چۈشۈپ ئۆيگە باردىم . ئەھۋاللىشىش جەريانىدا مەلۇم بولدىكى ، دوستۇم چوڭ ئۆيگە كەلمىگەنلىكى ئىككى ئايچە بوپتۇ . تېلېفوندا ئاز - تولا سالام - سائەت قىلغاندىن باشقا بىۋاسىتە ئۇچرىشىپ باقماپتۇ ، قىسقىسى يوقلاپ كەلمەپتۇ . « بىز ئۇنىڭ پۇلغا ، سوۋغا - سالىمغا قاراشلىق ئەمەسقۇ ، پەقەتلا شۇ دىدارنى كۆرۈش كە خۇمار بولۇپ ، بالا مېھرىمۇ ئاخىر . . . » دېگەنلەرنى قوشۇپ قويدى ھەدىمىز . شۇڭا ئۇلار مېنىڭ دوستۇمغا «ئىدىيە تەربىيە» ئىشلىشىمنى تۆتۈنۈپ ماڭا تېلېفون قىلغانىكەن . مەن ئەتىسالا ۋاقىت چىقىرىپ دوستۇم بىلەن پاراڭلاشتىم . دوستۇم باشتا سەل ھەيران قالغاندەك بولدى ، خىجىل بولغاندەكمۇ بولدى ، «مۇشۇ ئىشنىمۇ ساڭا ئېيتىپ ، ھاۋالە قىلىپ يۈردىمۇ ، تازا قاملاشمايغان ئىشتە بۇ . . . » دېگەندەك قىلىپ سەل خاپا بولغانمۇ بولدى ۋە ئاخىرىدا : « يېقىننىڭىڭىز ئىشلىرىم ئالدىراش بولۇپ كېتىپ يوقلاپ بارالمىدىم ، ئۇنىڭ ئۈستىگە ئايالىمىڭىز بىزنىڭ چوڭلاردىن سەل رەنجىشى بار ، ئۇ مېنىڭ بېرىشىمنى ئانچە خالاپ كەتمەيدۇ . ۋاي ، تېلېفوندا كۆرۈشكەندىن كېيىن بولمىدىمۇ» دەپ گېپىنى خۇلاسىلدى . « ماۋۇ گېپىڭلار تازا قاملاشمىدى ئاداش ، تېلېفوندا ئەھۋال سوراش باشقا گەپ ، ئالدىغا بېرىپ دىدارلىشىپ ئەھۋال سوراش باشقا گەپ . سەنمۇ بىر كۈنلەردە قېرىلىق يېشىغا يەتكەندە ئاندىن بۇ گەپنىڭ ھەقىقىي مەنىسىنى ، ئاتا - ئانىنىڭ قەلبىنى چۈشىنىسەن ئاداش . . . » دېگەچ بىر مۇنچە قاندى ، نەسەپتەلەرنى سۆزلىگەن بولدۇم .

ئاتا - ئانا ئۇلۇغ ئىنسان بولۇش سۈپىتى بىلەن بىر ئۆمۈر ھەر ۋاقىت بالا غېمىدە يېنىپ - ئۆچىدۇ . شۇڭا ئاتا - ئانىلارنى دائىم يوقلاپ تۇرۇش ، ئۇلارنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئېلىش بىر پەرزەنتلەرنىڭ ئەقەللىي پەرىھىزى ھەم قەرزى . ئەخلاقىمىزدا ۋە ئۆزۈپ - ئادىتىمىزدە بۇ تەرەپ ناھايىتى روشەن كۆزگە چېلىقىدۇ . شۇ سەۋەبىمىكىن ، يېقىندا تور ، گېزىت ، تېلېۋىزىيەلەر ئارقىلىق ئاشكارا قىلىنغان «خارلانغان ئانا ۋە قەسى» جەمئىيىتىمىزنى كۈچلۈك «زىلزىلە» گە كەلتۈرۈۋەتتى ، جەمئىيەتنىڭ تەنقىد - نەپىتىگە ئۇچرىدى . ھەقىقەتەن شەھەرلەردە تۇرمۇش رېتىمى تېز ، خىزمەت ئالدىراش . لېكىن ، ھەرقانچە ئالدىراش بولساقمۇ ، شۇ ئالدىراشچىلىق ئىچىدىن ۋاقىت ، پۇرسەت تېپىپ ، چوڭلارنى يوقلاشقا ئىمكانىيەت چىقىدىغۇ ؟ گەپ يەنىلا ئۆزۈمىزدە !

5

ئالىي مەكەپتە ئوقۇش پۇرسىتى بىلەن ئۈرۈمچىگە يېتىدىن ئاياغ باسقان چاغلىرىم ئىدى . شۇ چاغدىكى بىر ئىش پەقەت ئېسىمدىن چىقمايدۇ : يۇرتلۇق بىر تونۇشىمىزنى ئىزدەپ مەلۇم بىر ئائىلىلىكلەر قورۇسىغا باردىم . تونۇشىمىز ئۆز ئۆيىنىڭ ئاشۇ قورۇدا ئىكەنلىكىنى ئېيتقاندى . سۇرۇشتۇرۇپ قايسى بىنا ، قانچىنچى كورپۇس ئىكەنلىكىنى ئېنىقلىدىم ، لېكىن قانچىنچى قەۋەت ، نەچچىنچى نومۇرلۇق ئۆي ئىكەنلىكى ئېنىق ئەمەس ئىدى . مەن بىناغا كىرىپ دەماللىققىلا بىر ئىشكىنى چەكتىم . ئىشكىنى ئىككى قېتىم چەككەندىن كېيىنلا ئۆي ئىچىدىن : « كىم ، كىمۇ ، كىمنى ئىزدەيسىز؟ » دېگەن ئاۋاز ئاڭلاندى . «مەن» دېدىم مەن قىسقىلا قىلىپ . ئۆي ئىچى سەل جىمىپ كەتتى ، «مۇشۇك كۆزۈدىن مېنى كۆرۈۋاتسا كېرەك» دەپ ئويلىدىم مەن . بىردەمدىن كېيىن ئىچكى ئىشىك ئېچىلدى ، تاشقى مۇداپىئە تۆمۈر ئىشىكى يەنىلا ئېتىك . ئۆي ئىگىسى ماڭا : « نېمە ئىش ؟ » دېگەندەك قىيا پەتتە قارىدى . مەن غوپۇر ئاكامنىڭ ئۆيىنى سورىدىم . ئۆي ئىگىسى تولىمۇ سوغۇق ئەلپازدىلا : « 5 - قەۋەت ، ئوڭ تەرەپتىكى ئۆي » دېدى . شۇ تاپنىڭ ئۆزىدە بىزنىڭ سۆزلىشىشىمىز خۇددى تۆمۈر ئىشىكلىك ئۆي ئىچىدىكى مەھبۇس بىلەن سۆزلىشىشكەلا ئوخشاپ قالغانىدى . مەن ھەشقاللا ئېيتتىم ، ئۆي ئىگىسىدىن بانتقا

سادا چىقىمىدى ، ئارقىدىنلا ئىشكىنىڭ «گۇپ» قىلىپ يېپىلغان ئاۋازىنى ئاڭلىدىم . بۇ ھال مېنىڭ كەيپىياتىمغا تولىمۇ سوغۇق سۇ سەپتى . كېيىنكى مەزگىللەردە مۇنداق ئىشلارغا تولا يولۇقۇپ ، بۇنداق ئىشلار ماڭا يات تۇيۇلمايدىغان بولۇپ كەتتى . مەن باشقىلاردىنمۇ مۇشۇ خۇسۇستىكى ئىشلارنى ئاڭلىدىم ، شۇڭا ئانچە ھەيران قالمايدىغان بولدۇم ، ئەمما كۆڭلۈم غەش ئىدى .

بىز ئۇيغۇرلاردا ھاجەتمەننىڭ ھاجىتىنى ئامال بار خۇش ئەبەسسۇم بىلەن راۋا قىلىدىغان بىر ئېسىل ئادەت بار . بىز تونۇيلى ياكى تونۇمايلى ، بوسۇغىمىزغا بىرەرسى كېلىپ قالغۇدەكلا بولسا ، ئالدى بىلەن چىرايلىقچە ئۆيگە باشلاپ سالام - سائەت قىلغاچ ، بىر پىيالە ئىسسىق چاينى «مېھمان» نىڭ ئالدىغا قويىمىز . ئاندىن ئاستا - ئاستا ئاساسىي مەقسەت - پاراڭ تېمىسىغا كېلىمىز . بۇنىڭدىن «ياردەم سورىغان» ئادەمنىڭمۇ قەلبى بۆلەڭچىلا ئىلىپ قالىدۇ ، ئۆزىمىز خۇش بولۇپ قالغۇدەك . مانا مۇشۇنداق گۈزەل ئەخلاقىي ئادەمگەرچىلىك ئادىتى بۈگۈنكى شەھەرلىرىمىزدە نەزەرگە ئېلىنمىس ياكى «ئىشلىتىلمەس» بولۇپ قالدى . ئەزىز ئوقۇرمەنلەر ، يۇقىرىدا قەيىت قىلغانلىرىم ھەرگىز ئومۇملۇققا ۋەكىللىك قىلمايدۇ ، مۇشۇنداق ياخشى ، ئېسىل ئادەتلەرنى ھېلىمەم داۋاملاشتۇرۇپ كېلىۋاتقانلار يەنىلا بار . لېكىن ئىنچىكە قارايدىغان بولساق ، مۇشۇنداق ئادەتلىرىمىز شەھەرلەردىكى خەلقىمىز ئىچىدە راستىنلا سۆزلىشىشقا ، ھەتتا تاشلىۋېتىلىشكە ، ئۇنتۇلۇشقا دۇچ كېلىۋاتىدۇ . بۇ نۇقتىدىن قارىغاندا مۇلاھىزەم ھەرگىزمۇ بېھۇدىلىك ئەمەس ، دەپ قارايمەن .

«مىراس» ژورنىلى 2009 - يىلى 5 - سان

(ئاپتور : ئۈرۈمچى شەھەرلىك 46 - ئوتتۇرا مەكتەپ)

ياپونىيەنىڭ ئۇيغۇرشۇناسلىق تەتقىقاتى

ياپونىيەنىڭ ئۇيغۇرشۇناسلىق تەتقىقات يۈزلىنىشى ۋە ئۇيغۇرشۇناسلىق تەتقىقات ئورۇنلىرى
1. كىرىش سۆز

ياپونىيە نۆۋەتتە غەربىي دىيار شىنجاڭنى تەتقىق قىلىش (ئۇيغۇرشۇناسلىق) جەھەتتىكى ئەمەلىي كۈچى بىر قەدەر كۈچلۈك دۆلەت . بۇنداق بولۇشىدىكى سەۋەب تۆۋەندىكى ئىككى تۈرلۈك بولۇپ ، بۇنىڭ بىرى ياپونىيىدە بۇرۇندىنلا شەرقشۇناسلىق ئەنئەنىسى بار ؛ ئىككىنچىسى ئوتانى تەكشۈرۈش ئەترىتى شىنجاڭدىن ناھايىتى كۆپ قەدىمكى مەدەنىيەت يادىكارلىقلارنى ئېلىپ كەتكەن بولۇپ ، بۇ يازما پۈتۈكلەر ۋە مەدەنىيەت يادىكارلىقلىرى ياپونىيە ئالىملىرىنىڭ ئۇيغۇر رايونى ۋە ئۇيغۇرلارنى تەتقىق قىلىشنى پايدىلىق شارائىت بىلەن تەمىنلىگەن . ياپونىيىدىكى شەرقشۇناسلىق ياپونىيىدە مىلتازىمىنىڭ ئېھتىياجىغا ئاساسەن گۈللەنگەن بولۇپ ، ئەينى چاغدا يەنە «جۇڭگوشۇناسلىق» دەپمۇ ئاتالغان . ئەلۋەتتە بۇ تەتقىقاتنىڭ ھازىرقى ئەھۋالى بۇرۇنقى بىلەن زور دەرىجىدە پەرقلىنىدۇ .

ياپونىيىدە گەرچە ھازىر «ئۇيغۇرشۇناسلىق» دەيدىغان مەخسۇس ئىلمىي ئاتالغۇ بولمىسىمۇ ، لېكىن مەخسۇس ئۇيغۇرلار مەسىلىسىنى تەتقىق قىلىدىغان كۈچلۈك ئالىملار ۋە مۇتەخەسسسلەر بار ، ئۇلارنىڭ تەتقىق قىلىدىغان ساھەلىرى كۆپ ، تەتقىقات تېمىلىرىنىڭ مەخسۇسلۇق دەرىجىسى ۋە ئىنچىكىلىكى يۇقىرى بولۇش جەھەتتە ، ياۋروپا ئامېرىكا ئالىملىرىغا يەتمىسىمۇ لېكىن ئېلىمىز ئالىملىرىنىڭ ئۈلگە ئېلىشىغا ئەرزىيدۇ . ياپونىيەنىڭ ئۇيغۇرشۇناسلىق تەتقىقاتىنى شىنجاڭ مەسىلىسى تەتقىقاتىدىن ئايرىپ قاراشقا بولمايدۇ . غەربىي يۇرت تەتقىقاتى ياپونىيىدىكى شەرقشۇناسلىقنىڭ بىر قىسمى بولۇپ ، ئۇيغۇر تەتقىقاتى بولسا غەربىي يۇرت تەتقىقاتىنىڭ بىر قىسمى . ياپونىيەنىڭ غەربىي يۇرت ۋە ئۇيغۇرشۇناسلىق تەتقىقاتى ئۈچ باسقۇچقا بۆلۈنىدۇ .

بىرىنچى باسقۇچى: ئالدىنقى ئەسىردىكى 1910 - يىللاردىن 1930 - يىللارغىچە بولغان دەۋر . بۇ دەۋردە ئاساسلىق تەتقىقاتچىلار شىراتورى كۇراكىچى ، ئىشخاما جۇنتارو ، ئونوگاۋا خىدېبى ، خانېدا تورۇ . فۇجىتا

تويوچاچى، ئىشدا مېكېنوسۇكى، قاتارلىق ئالىملار ئىدى. بۇ دەۋردىكى تەتقىقاتنىڭ ئاساسلىق يۆنىلىشى خەنزۇچە رەسمىي تارىخلارنى تەتقىق قىلىش بولۇپ، بۇ جەھەتتە خانېدا تورۇننىڭ تەتقىقاتى ئەڭ داڭلىق، ئۇ يالغۇز خەنزۇچە ماتېرىياللارغا تايىنىپ قالماستىن يەنە نۇرغۇنلىغان قەدىمكى ئۇيغۇرچە يازما يادىكارلىقلارنىمۇ تەتقىق قىلىپ ئېلان قىلغان بولۇپ، ياپونىيىدىكى ئۇيغۇرشۇناسلىقنىڭ پېشۋاسى دېيىشكە بولىدۇ.

ئىككىنچى باسقۇچى: 1940 - يىلىدىن 1969 - يىلىغىچە بولغان دەۋر. بۇ دەۋردە ئالدىنقى دەۋردىكى ئالىملار بىلەن ئۇلارنىڭ ئوقۇغۇچىلىرىنىڭ تەتقىقاتى ئاساسلىق ئورۇندا تۇرىدۇ. مەسىلەن: ماسۇدا خىسائو، ئېگامى نامىو، ئېنىكى كازۇتو، ئۇچىدا گىنىپۇ، خانېدا ئاكىرا، ساكۇچى تورۇ، مورى ماسائو، يامادا سازۇتو، ئاكىرا فۇجىبېدا قاتارلىقلار. بۇ ئالىملار بىرىنچى باسقۇچتىكى تەتقىقات مەزمۇنلىرىنى تېخىمۇ چوڭقۇرلاپ تەتقىق قىلىشتىن سىرت يەنە، غەربىي يۇرت ۋە ئۇيغۇرلارنىڭ ئىجتىمائىي ئىقتىسادى ۋە تىل مەدەنىيىتى تەتقىقاتى جەھەتتە يېڭى بىر سەۋىيە يارىتىپ، ئۇيغۇر رايونىدىن تېپىلغان تارىخىي ماتېرىياللارغا بولغان قىزىقىشىنى زور دەرىجىدە كۈچەيتتى.

ئۈچىنچى باسقۇچى: 1970 - يىلىدىن 1989 - يىلىغىچە بولغان دەۋر. بۇ دەۋردە بىر قىسىم ياش ئالىملار مەيدانغا كەلدى مەسىلەن: ناگاساۋا كازۇتوشى، ئىكېدا ئون، مانو ئېيجى، ياماگۇچى زۇيخوتو، ئومېمۇرا خىروشى، مورىياسۇ تاكاۋو، خورى نائو، خورىكاۋاگېرى، شوگايتو ماساخىرو، كۇدارا كوگى، ئۇدا جۇتېن، خامادا ماسامى، ئوچىئائى مورىكازۇ، ئوچىئائى مورىكازۇ قاتارلىقلار، بۇ ئالىملارنىڭ بەلگىلىك خەنزۇ تىلى ئاساسى بولۇپلا قالماستىن يەنە كۆپ قىسىمى ئۇيغۇر دىيارىدىكى قەدىمكى تىللارنى يەنى ئۇيغۇر تىلى، چاغاتاي تىلى قاتارلىق تىللارنى پىششىق بىلىدۇ. ئۆزى تەتقىق قىلىۋاتقان مىللەتنىڭ تىلىنى ۋە يازما يادىكارلىقلىرىنى بىلىش ياپونىيىنىڭ نۆۋەتتىكى ۋە بۇندىن كېيىنكى غەربىي يۇرت ۋە ئۇيغۇرشۇناسلىق تەتقىقاتىنىڭ ئاساسىي ئېقىمى ۋە ئالاھىدىلىكى بولۇپ قالدى. بۇ ئېلىمىزدىكى غەربىي يۇرت ۋە ئۇيغۇرشۇناسلىق تەتقىقاتى بىلەن شۇغۇللىنىۋاتقانلارنىڭ ئۈلگە قىلىشىغا تېگىشلىك.

ياپونىيىنىڭ غەربىي يۇرت ۋە ئۇيغۇرشۇناسلىق تەتقىقاتى ئاساسلىقى تارىخ تەتقىقاتىغا قارىتىلغان بولۇپ، بۇرۇن غەرب ئالىملىرىنى دوراپ غەرب تىللىرىدىكى ۋە خەنزۇ تىللىرىدىكى يازما يادىكارلىقلارنى بىرلەشتۈرۈپ تەتقىق قىلىش ۋە خەنزۇچە يازما يادىكارلىقلارنى تەنقىد قىلىش جەھەتتە ناھايىتى كۆپ ساندىكى نادىر ماقالىلەرنى يازغان. لېكىن مەيلى خەنزۇ تىلىدىكى ماتېرىياللار ياكى غەرب تىلىدىكى يازما يادىكارلىقلار بولسۇن ھەممىسىنىڭ كەمچىلىكى بولغاچقا، غەربىي يۇرت تارىخىنى تەتقىق قىلىشتا چوقۇم غەربىي يۇرتنىڭ ئۆزىدىكى ئەسلى ماتېرىياللار ئاساسىدا تەتقىق قىلىنىشى كېرەك ئىدى. شۇڭا يېقىنقى يىللاردىن بۇيان غەربىي يۇرت ۋە ئۇيغۇرشۇناسلىق تەتقىقاتىدا ئاساسەن تۆۋەندىكى جەھەتلەردە كۆزگە كۆرۈنەرلىك نەتىجىلەرنى قولغا كەلتۈردى، يەنى: (1) ئەسلى ماتېرىياللارنى تەتقىق قىلىش، مەسىلەن قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقى، تۈرك يېزىقى، ئىبەت يېزىقى، دەشت ئانا، تۇرپاندىن تېپىلغان يازما يادىكارلىقلار، چاغاتاي يېزىقى ۋە خوتەن پۈتۈكلىرى قاتارلىقلارنى تەتقىق قىلىش؛ (2) يېقىنقى زامان تارىخى تەتقىقاتىنى كۈچەيتىش؛ (3) رايون خاراكتېرلىك ئىجتىمائىي ئۇنىۋېرسال تەتقىقات ئېلىپ بېرىش، يەنى ئەسلىدىكى ماتېرىياللار بىلەن خەنزۇچە ماتېرىياللارنى بىرلەشتۈرۈپ، مەلۇم ئالاھىدە رايون، يەنى قۇجۇ، شاجۇ، بەشبالىق ۋە كۈسەن قاتارلىقلارنى ئۇنىۋېرسال خاراكتېردە تەتقىق قىلىش قاتارلىقلار.

يېقىندىن بۇيان، ياپونىيىدىكى غەربىي يۇرت ۋە ئۇيغۇرشۇناسلىق تەتقىقاتى توغرىسىدىكى ئېلان قىلىنغان ماقالىلەرنى تۆۋەندىكى ئۈچ تۈرگە ئايرىش مۇمكىن: (1) غەربىي يۇرت ۋە ئۇيغۇر تارىخىغا مۇناسىۋەتلىك ئادەتتىكى ئىلمىي ماقالىلەر. (2) تېپىلغان تارىخ ماتېرىياللىرى ھەققىدىكى تەتقىقاتلار. بۇ ياپونىيىدىكى ھازىر ئەڭ زور كۈچ چىقىرىلىۋاتقان تەتقىقات ساھەسى بولۇپ، بۇ جەھەتتە قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدىكى يازما يادىكارلىقلار ھەققىدىكى تەتقىقات ئەڭ كۈچلۈك بولۇۋاتىدۇ. (3) «مىڭ سۇلالىسى ئوردا خاتىرىلىرى» ۋە «چىڭ سۇلالىسى ئوردا خاتىرىلىرى» دەپ بايان قىلىنغان مىڭ ۋە چىڭ سۇلالىسى دەۋرىدىكى غەربىي يۇرت ۋە ئۇيغۇرلار مەسىلىسىنى تەتقىقات بولۇپ، بۇ جەھەتتىكى تەتقىقاتلاردا ياش ئالىملارنىڭ پائالىيىتى ئادەمنى ئۆزىگە جەلپ قىلىدۇ. يېقىنقى 30 يىلدىن بۇيان ئۇيغۇرشۇناسلىق تەتقىقاتىغا ئائىت ئەسەرلەردىن نەچچە مىڭ نەشر قىلىندى

2. ئاساسلىق تەتقىقات ئاپپاراتلىرى ۋە نەشر ئەپكارلىرى

(1) شەرقى ئاسىيا مەدەنىيەت خەزىنىسى

بۇ 1924 - يىلى قۇرۇلغان بولۇپ، تەۋەلىكىدە ئون نەچچە كومىتېت بار بولۇپ، ئۇلارنىڭ ئارىسىدا ئوتتۇرا ئاسىيا (غەربىي يۇرتىمۇ ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ)، ئىسلام دىنى، دەشت ئاتا يازما يادىكارلىقلىرىنى تەتقىق قىلىش كومىتېتى قاتارلىقلار بار. تەتقىقات نەتىجىلىرى ئاساسەن ياپون ۋە ئىنگلىز تىللىرىدا ئېلان قىلىندۇ. ياپون تىلىدىكى قەرەللىك نەشر ئەپكارى شەرقىي ئوكيان ئىلمىي جەمئىيىتىنىڭ باشقۇرۇشىدا چىقىرىلىدىغان «شەرقىي ئوكيان ئىلمىي ژۇرنىلى» بولۇپ (قوشۇمچە ساننىڭ نامى «شەرقىي ئوكيان مەدەنىيەت خەزىنىسى يازما يادىكارلىقلىرىدىن تاللانما»)، ئىنگلىز تىلىدىكى قەرەلسىز نەشر ئەپكارى «شەرقىي ئوكيان مەدەنىيەت خەزىنىسىنىڭ ياۋروپا تىللىرىدىكى ئەسەرلەردىن تاللانما». شەرقىي ئوكيان مەدەنىيەت خەزىنىسى مەخسۇس تېمىدىكى ئەسەردىن 60 خىلدىن ئارتۇقىنى نەشر قىلدۇردى. بۇندىن باشقا يەنە مەدەنىيەت خەزىنىسى يەنە نۇرغۇنلىغان قەدىمكى ھۆججەتلەرنى قايتا بېسىپ چىقتى ۋە كۆپەيتىپ «شەرقىي ئوكيان مەجمۇئەسى» دېگەن نام بىلەن ھازىرغىچە يۈز خىلدىن ئارتۇق نەشر قىلىندى، يېقىنقى يىللاردىن بۇيان، ئۇلار قەدىمكى ئەسەرلەرنى تەھرىرلەشنى كۈچەيتىشكە باشلىدى. 1964 - يىلىدىن بۇيان ئۇلار ئارقا ئارقىدىن 4 - 5 توملۇق «ستەينىنىڭ دەشت ئاتادىن تاپقان يازما يادىكارلىقلار تەتقىقاتىنى تونۇشتۇرۇش ۋە غەربىي يۇرتتىن تېپىلغان خەنزۇ تىلىدىكى يازما يادىكارلىقلار تۈرلەر بويىچە ئايرىشنىڭ دەسلەپكى ئورنىنىڭ» نى نەشر قىلدى. بۇ تەتقىقات ئورنىنىڭ ئوتتۇرا ئاسىيا تەتقىقات ئورنى ۋە ئىسلام تەتقىقات ئورنى يەنە «شەرقىي ئوكيان مەدەنىيەت خەزىنىسىدە ساقلانغان ئايرىم ئايرىم يازما يادىكارلىقلار ۋە مۇناسىۋەتلىك ئەسەرلەرنىڭ كاتالوگى» نى (1974 - يىلى) ۋە «شەرقىي ئوكيان مەدەنىيەت خەزىنىسىدە ساقلانغان تۈركچە ۋە ئوسمان تۈركچە تىلىدىكى يازما يادىكارلىقلار ۋە مۇناسىۋەتلىك ئەسەرلەر كاتالوگى» نى تۈزۈپ چىقتى.

(2) توكيو ئۇنىۋېرسىتېتى شەرقىي ئوكيان مەدەنىيەت تەتقىقات ئورنى

بۇ تەتقىقات ئورنى 1941 - يىلى قۇرۇلغان بولۇپ، ياپونىيىدىكى ئەڭ مەشھۇر ئاسىيا تەتقىقات مەركەزلىرىنىڭ بىرى، ئاساسلىقى ئاسىيانىڭ قەدىمكى ۋە ھازىرقى جەمئىيىتىنى تەتقىق قىلىدۇ. بۇ تەتقىقات ئورنى يەنە پان ئاسىيا، شەرقىي ئاسىيا، جەنۇبىي ئاسىيا، غەربىي ئاسىيا ۋە ئوتتۇرا ئاسىيادىن ئىبارەت بەش تەتقىقات ئورنىغا ۋە ئون بىر تەتقىقات ئىشخانىسىغا بۆلۈنگەن، بۇندىن باشقا يەنە «شەرقىي ئوكيان تەتقىقات مەركىزى» نەسى قىلىنغان. چىقىرىدىغان نەشر ئەپكارىدىن «شەرقىي ئوكيان مەدەنىيەت تەتقىقاتىدىن تاللانمىلار»، «شەرقىي ئوكيان مەدەنىيىتى» قاتارلىقلار بولۇپ، بۇ نەشر ئەپكارلىرىدا دائىم دېگۈدەك غەربىي يۇرت ۋە ئۇيغۇرلارغا مۇناسىۋەتلىك ماقالىلەر ئېلان قىلىنىپ تۇرىدۇ.

(3) كىيوتو ئۇنىۋېرسىتېتى فىلولوگىيە تەتقىقات ئورنى

1939 - يىلى قۇرۇلغان بولۇپ، ئاساسلىقى دۇنيانىڭ ھەرقايسى جايلىرىدىكى فىلولوگىيە ئىلمىنى تەتقىق قىلىدۇ، لېكىن بۇ تەتقىقات ئورنى غەربىي يۇرت تەتقىقاتى بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك. بۇ تەتقىقات ئورنىدا ياپونىيە، شەرق ۋە غەرب تەتقىقات ئورنىدىن ئىبارەت ئۈچ تەتقىقات ئورنى بولۇپ، شەرق تەتقىقات ئورنىدا يەنە دەشت ئاتا تەتقىقات ئىشخانىسى بار. بۇ تەتقىقات ئورنى چىقىرىدىغان نەشر ئەپكارلىرىدىن «شەرقشۇناسلىق ئىلمىي ژۇرنىلى»، «فىلولوگىيە ئىلمىي ژۇرنىلى»، «تاللانمىلار»، «شەرقشۇناسلىق ماتېرىياللار كاتالوگى» قاتارلىقلار بار.

(4) توكيو چەتئەل تىللىرى ئۇنىۋېرسىتېتى ئاسىيا ئافرىقا تىللىرى تىل مەدەنىيەت تەتقىقات ئورنى

1965 - يىلى قۇرۇلغان، ھازىر 16 تەتقىقات ئورنى بار، ئۇنىڭدا يەنە جۇڭگو 2 - تەتقىقات ئورنى بولۇپ، ئاساسلىق تەتقىقات ئوبيېكتى تىبەت، يىزۇ، جۇاڭزۇ تىللىرى ۋە جۇڭگودىكى مۇسۇلمان مىللەتلەرنىڭ تىلى ۋە مەدەنىيىتى قاتارلىقلار.

(5) شەرقشۇناسلىق ئىلمىي جەمئىيىتى

ئۇ ياپونىيىدىكى داڭلىق ئىلمىي جەمئىيىتى بولۇپ، ئۇلارنىڭ خىراجىتى دىپلوماتىيە ۋازارىتىنىڭ خەلقئارا ئالماشتۇرۇش فوندىدىن كېلىدۇ. بۇ جەمئىيەتنىڭ ئاساسلىق نەشر ئەپكارى «شەرقشۇناسلىق» ۋە غەرب تىلىدىكى «ئاسىياشۇناسلىق» قاتارلىقلار.

(6) غەربىي يۇرت مەدەنىيەت تەتقىقات جەمئىيىتى

1953 - يىلى 1 - ئايدا قۇرۇلغان بولۇپ ئاساسلىقى ئوتانى ئەكەلگەن يازما يادىكارلىقلار ۋە دەشت ئاتا يازما يادىكارلىقلىرىنى ئومۇميۈزلۈك تەتقىق قىلدۇ. 1958 - يىلىدىن 1962 - يىلىغىچە ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ «غەربىي يۇرت مەدەنىيەت تەتقىقاتى» دېگەن ئالتە توملۇق بۈيۈك ئەسەرنى نەشر قىلدۇردى. بۇنىڭ بىرىنچى تومى دەشت ئاتادىكى بۇددا دىنى تەتقىقاتى؛ ئىككىنچى، ئۈچىنچى تومى دەشت ئاتا ۋە تۇرپاننىڭ ئىجتىمائىي ئىقتىسادىي ماتېرىياللىرى؛ تۆتىنچى تومى قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدىكى يازما يادىكارلىقلار تەتقىقاتى؛ بەشىنچى تومى غەربىي يۇرتنىڭ سەنئەت جەھەتتىكى تەتقىقات؛ ئالتىنچى تومى بولسا مىللىي تىل يېزىق تەتقىقاتىدىن ئىبارەت.

(7) ئىچكى قۇرۇقلۇق ئاسىيا ئىلمىي جەمئىيىتى

بۇرۇنقى رەئىسى سۈھتەين شۈنەن. بۇ ئىلمىي جەمئىيەتتە مەخسۇس ئۇيغۇر دىيارى ۋە ئوتتۇرا ئاسىيانى تەتقىق قىلىدىغان ئالىم ۋە مۇتەخەسسسلەر بولۇپ، يامادا سازۇتو (ۋاپات بولغان)، مورى ماساتو، ساكۇچى تورۇ، مورىياسۇ تاكاو، ئۇمبېرۇ خىروشى، شوگايتو ماساخىرو قاتارلىقلار مۇشۇ تەتقىقات ئورنىدا.

(8) ئالتايشۇناسلىق ئىلمىي جەمئىيىتى

1964 - يىلى قۇرۇلغان. بۇ جەمئىيەت ياپونىيىنىڭ ئالتايشۇناسلىق ئىلمىي تەتقىقاتىنى (ئاساسلىقى تۈركى تىللار ۋە موڭغۇل تىل يېزىقى تەتقىقاتى) ئىلگىرى سۈرۈش ئۈچۈن ھەر يىلى يازدا بىر قېتىم يىغىن ئېچىشنى قارار قىلغان بولۇپ، بۇ يىغىندا ئاساسلىقى ئىلىم ئالماشتۇرۇلدى.

- ياپونىيىدىكى ئۇيغۇرلارغا مۇناسىۋەتلىك نەشر ئەپكارلىرى:
- «شەرقىي ئوكيان تارىخ تەتقىقاتى»
- «تارىخشۇناسلىق ئىلمىي ژۇرنىلى»
- «شەرقشۇناسلىق ئىلمىي ژۇرنىلى»
- «شەرقىي ئوكيان ئىلمىي ژۇرنىلى»
- «شەرق ئىلمىي ژۇرنىلى»

3. تارىخشۇناسلىق ۋە يازما يادىكارلىقلار تەتقىقاتى

قەدىمكى زامان تارىخى ۋە قەدىمكى يازما يادىكارلىقلار تەتقىقاتى ياپونىيىنىڭ دەسلەپكى مەزگىلدىكى ئۇيغۇرشۇناسلىق تەتقىقاتىدا خانېدا تورو (1882 - 1955) ۋەكىللىك ئورۇندا تۇرىدۇ. ئۇ ناھايىتى كۆپ ئەسەرلەرنى ئېلان قىلغان بولۇپ، ئۇنىڭ ئەسەرلىرىنى ئىككى تۈرگە يەنى تارىخشۇناسلىق ۋە ۋەسىقىشۇناسلىقتىن ئىبارەت ئىككى تۈرگە بۆلۈشكە بولىدۇ. ۋەسىقىشۇناسلىقتا قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىدىكى دىنىي ھۆججەتلەرنى تەتقىق قىلىش ئاساسىي ئورۇندا تۇرىدىغان بولۇپ، ئۇنىڭ ئاساسلىق ئەسەرلىرى تۆۋەندىكىچە:

- (1) ئۇنىڭ دوكتورلۇق دىسسىپلېنىسى « تاڭ سۇلالىسى بىلەن ئۇيغۇرلارنىڭ مۇناسىۋىتى ھەققىدە تەتقىقات مۇشۇ ساھەدىكى نوپۇزلۇق ئەسەر بولۇپ، ئۇنىڭ ئۈچىنچى بۆلۈمى «قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقى ھەققىدە تەتقىقات» دېگەن قىسىمدا قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىنىڭ خەت شەكلى، ئۇيغۇرلارنىڭ قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىنى ئىشلەتكەن ۋاقتى ۋە قەدىمكى ئۇيغۇر يېزىقىنىڭ ئىجاد قىلىنىشى ھەم ئۇنىڭ يېزىق سىستېمىسى، تۈركەشلەر ۋە مانى دىنى مۇخلىسلىرى ئىشلەتكەن يېزىق، ھەم شۇنداقلا ئۇيغۇر نامى قاتارلىقلارنى تەتقىق قىلغان. ئۇنىڭ تاڭ سۇلالىسى بىلەن ئۇيغۇرلارنىڭ مۇناسىۋىتى ھەققىدىكى تەتقىقاتىمۇ ئۆزگىچىلىككە ئىگە.
- (2) «گرافى ئوتانى ساقلانغان شىنجاڭ تارىخىغا ئائىت ماتېرىياللارغا ئىزاھ» («شەرقشۇناسلىق ئىلمىي ژۇرنىلى» 1 - جىلد 2 - سان، 1911 - يىلى)
- (3) «تۈركى تىلدىكى قەدىمكى ئۇيغۇر ئابىدىلىرى» («سەنئەت» 3 - جىلد 2 - سان، 1911 - يىلى)
- (4) «قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدىكى < سەككىز يۈكەك نوم > ھەققىدە» («سەنئەت» 4 جىلد 2 - سان، 1913 - يىلى)
- (5) «قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدىكى بۇددا نوملىرى» («تارىخشۇناسلىق ئىلمىي ژۇرنىلى» 25 - جىلد 6 - سان، 1914 - يىلى)

- (6) « قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدىكى < ساددارما پۇندارىكا سۇترا> نىڭ پارچىلىرى » (« شەرقىي ئوكيان ئىلمىي ژۇرنىلى » 5 - جىلد 3 - سان، 1915 - يىلى)
- (7) « قەدىمكى ئۇيغۇر تىلىدىكى ئايال سېتىۋېلىش ھەققىدىكى ھۆججەت » (« شەرقىي ئوكيان ئىلمىي ژۇرنىلى » 6 - جىلد 2 - سان)
- (8) « توققۇز ئۇيغۇر ۋە Toguz Oguz نىڭ مۇناسىۋىتى توغرىسىدا » (« شەرقىي ئوكيان ئىلمىي ژۇرنىلى » 9 - جىلد 1 - سان، 1919 - يىلى)
- (9) « ئۇيغۇر تىلىدىكى < ئابداراما كۇشاۋاردى شاستىراغا ئەنخۇينىڭ بەرگەن شەرھىسى > ھەققىدە » (« دوكتور شىراتورنى خاتىرىلەش شەرقىي ئوكيان مەجمۇئەسى » 1925 - يىلى)
- (10) « تۇرپاندىن تېپىلغان مانىي دىنى مۇرىتلىرىنىڭ ئىستىغپار خاتىرىسىنىڭ قالدۇق ھۆججەتلىرى » (« دوكتور كۇۋاخارانى خاتىرىلەش ئىلمىي ماقالىلەر توپلىمى » 1931 - يىلى)
- (11) « غەربىي يۇرت مەدەنىيەت تارىخىدىن ئومۇمىي بايان » (خىروخومى نەشرىياتى 1931 - يىلى)
- (12) « مەركىزىي ئاسىيانىڭ مەدەنىيىتى » (« ئىۋانامى لېكسىيىلىرى » « شەرقىي ئوكيان ئىلمىي ژۇرنىلى » 14 - سان)
- (13) « غەربىي يۇرت مەدەنىيەت تارىخى » (زويۇباۋ نەشرىياتى نەشرى 1948 - يىلى)
- (14) « قەدىمكى تۈرك تىلىدىكى (بۇدداۋاتام ساكاماخاۋاپۇليا سۇترا) نىڭ پارچىلىرى » (« گۈەنشى ژۇرنىلى » 14 - سان، 1953 - يىلى)
- ئۇنىڭ يۇقىرىدا تىلغا ئېلىنغان ئەسەرلىرىنىڭ ھەممىسى كېيىن « دوكتور خانېداننىڭ تارىخىي شۇناسلىق ئەسەرلىرى توپلىمى » غا كىرگۈزۈلگەن. (شەرقىي ئوكيان تارىخىي شۇناسلىق مەجمۇئەسىنىڭ 3 - سانى، بۇنىڭ بىرىنچى تومى تارىخ، ئىككىنچى تومى تىلشۇناسلىق ۋە دىن قىسمى. شەرقىي ئوكيان تارىخى تەتقىقات ئورنى نەشرىياتى نەشرى، 1957 - يىلى)
- ئىشخارا جۇنتارومۇ ئۇيغۇرلار تەتقىقاتىغا مۇناسىۋەتلىك بىر قاتار ئەسەرلەرنى ئېلان قىلدى. ئۇلاردىن ئاساسلىقى:
- (1) « مەركىزىي ئاسىيا ھەققىدە تەتقىقات » (« شەرقىي ئاسىيا تەتقىقاتى » 5 - جىلد 1 - سان، 1915 - يىلى)
- (2) « دۇنخۇاڭ قەدىمكى كىتابلىرى ھەققىدە تەتقىقات » (« شەرقىي ئوكيان ئىلمىي ژۇرنىلى »، 15 - جىلد 4 - سان، 1926 - يىلى)
- (3) « ئۇيغۇرچە يېزىلغان بۇددا نوملىرى تەزكىرىسى » (« بۇددىزم تەتقىقاتى » 1 - جىلد 3 - سان، 1937 - يىلى)
- (4) « ئۇيغۇر يېزىقىدىكى بۇددا نوملىرىنىڭ پارچىلىرى » (« لوگۇ ئۇنىۋېرسىتېتى بۇددىزم تارىخ مەجمۇئەسى »، 1939 - يىلى)
- (5) « ئۇيغۇر يېزىقىدىكى پۈتۈك پارچىلىرى » (« دوكتور خانېدانى ئەسلىش مەجمۇئەسى » 1950 - يىلى)
- (6) « غەربىي يۇرت مەدەنىيەت ماتېرىياللىرىنىڭ رەتلىنىشى ۋە تەتقىق قىلىنىش ئەھۋالى » (« ئۇنىۋېرسال تەتقىقات دوكلاتلىرىدىن تاللانما، 1954 - يىلى)
- بۇنىڭدىن باشقا يەنە ئاساخىنىڭ « ئۇيغۇر تىلىدىكى بۇددا نوملىرى توپلىمى » (« دىنى ساھە » 6 - جىلد 2 - سان، 1910 - يىلى)؛ شىراتورى كۇراكېچىنىڭ « غەربىي يۇرت تارىخى ھەققىدە يېڭى تەتقىقات (1 - 4) » (« شەرقىي ئوكيان ئىلمىي ژۇرنىلى » 1 - جىلد 4 - سان، 2 - جىلد 1 - سان، 3 - جىلد 1 - سان، 2 - سان)؛ ئىشىدا مىكىنوسۇكىنىڭ « لېكوك ئىدىقۇت قەدىمكى خارابىسىدىن تاپقان (تۈرك تىلىدىكى مانى دىنى ھۆججەتلىرى) نىڭ 2 - قىسمى » (« شەرقىي ئوكيان ئىلمىي ژۇرنىلى » 12 - جىلد 3 - سان، 1922 - يىلى)؛ تارو كۇۋاتانىڭ « ئۇيغۇرلارنىڭ يىمىرىلىشى ھەققىدە تەتقىقات » (« شەرقىي شۇناسلىق ئىلمىي ژۇرنىلى » 17 - جىلد 1 - سان، 1928 - يىلى) قاتارلىق ئەسەرلىرى بار.

ئۆزلۈك ۋە كىملىك ئارلىقىدا

(ئەسەت سولايىماننىڭ شىنجاڭ ئونۋېرسىتېتى نەشرىياتى تەرىپىدىن 2006 - يىلى 6 - ئايدا نەشر قىلىنغان «ئۆزلۈك ۋە كىملىك - ياۋروپا قىرغاقلىرىدىن مەركىزى ئاسىيا چوڭقۇرلۇقلىرىغا قاراپ» ناملىق كىتابىنى ئوقۇغاندىن كېيىن)

تۇرسۇن ئابدۇللا بەگيار

ئۆزلۈك - مەلۇم بىر ئەل، مەلۇم بىر خەلقنى ئىبارەت غايەت زور گەۋدىگە تەۋە يۈكسەك مەنىدىكى ئادەمنىڭ ئۆز-ئۆزىنى بىلىش جەريانىدىكى تاكامۇللىقى بولسا، كىملىك - ئاشۇ تاكامۇللىقنىڭ ئۆزلۈكىسىز ئىپادىلىنىشى، نامايەن بولۇشىدۇر. يەنە كېلىپ، ئۆزلۈك - ئادەمنىڭ ئۆزىنى بىلىشىدىكى ئىچكى ماھىيەت بولسا، كىملىك - ئۆزىنى بىلىشتە ئىپادىلەنگەن باشقىلارنىڭ نەزىرىدىكى سالاھىيەتتۇر.

مىللىتىمىز ئېڭىنىڭ چوققىسىنى ئىگەللەپ تۇرغان ساناقلىق ئالىملىرىمىزنىڭ بىرى، يىنىك، چۈشىنىشلىك، ئەمما چوڭقۇر مەنىلىك نىل ئىشلىتىش ئۇسلۇبىدىكى ئەدەبىيات، تارىخ، ئىستېتىكا، ئېتىكا، پەلسەپە يۇغۇرلۇپ كەتكەن مەدەنىيەت، ئەدەبىيات تارىخى ۋە روھىيەت تارىخى توغرىسىدىكى ماقالە، ئەسەرلىرى بىلەن ھەممىمىزگە تونۇشلۇق بولغان، شىنجاڭ ئونۋېرسىتېتى فىلولوگىيە ئىنستىتوتىنىڭ فىلولوگىيە (ئادىمىيەت) پەنلىرى دوكتورى، پروفىسسور، ياش ئالىم ئەسەت سولايىماننىڭ «ئۆزلۈك ۋە كىملىك - ياۋروپا قىرغاقلىرىدىن مەركىزى ئاسىيا چوڭقۇرلۇقلىرىغا قاراپ» ناملىق كىتابىنى ئوقۇپ، بەزى بىر ساياھەت خاتىرىلىرى ۋە ئاجايىپ يۇقۇرى بەدىئىي ماھارەت بىلەن يېزىلغان رومانلارنى ئوقۇپ تۈگەتكەندىكىدەك كۈچلۈك ھاياجانغا چۆمدۈم. بەلكى بىرنەچچە كۈنگىچە بېشىمنى تۆۋەن سېلىپ چوڭقۇر ئويلىنىدىم. بۇ جەرياندا مەن ياش ئالىمىمىز ئەسەت سولايىماننىڭ يات ئەللەرگە مۇساپىر بولۇپ چىقىپ ئىلىم، بىلىم ئىگەللەش جەريانىدا، ئۆزىنىڭ ۋە بىزنىڭ ئۆزلۈك ئېڭىمىزنى چوڭقۇرلاشتۇرۇش، كىملىكىنى تونۇتۇش، يىتەكلەش جەھەتتىكى تىرىشچانلىغى، شىجائىتى، ئەستايىدىللىغى ۋە ئىرادىسىگە قاراپ قاتتىق تەسىرلەندىم ۋە «مەن نېمىشقا شۇنچىلىك بولالمايمەن؟ (نېمىشقا چەتئەلگە چىقالمايمەن دىگەنلىك ئەمەس). نېمىشقا ئۇنىڭچىلىك نەرسىلەرنى بىلىمەيمەن؟ مەن ئۆزلۈك ۋە كىملىك دېگەنلەرنى قانچىلىك بىلىمەن ۋە بۇ توغرىدا قانچىلىك ئويلىنىلدىم؟» دىگەنلەرنى ئۆزۈمدىن سوراپ باقماقچى بولدۇم، لېكىن كۆپرەك دۇنياغا، تارىخقا، ئۆتمۈشكە (مىنىڭ نەزىرىمدە ئۆتمۈش بىلەن تارىخ بىر مەنىدىكى گەپ ئەمەس)، بۈگۈنگە، جەمئىيەتكە، ئۆزىمىزگە، تەقدىرگە سۇئال قويۇپ ئويلىنىدىم. ئەلۋەتتە بۇ سۇئاللىرىمىزنىڭ جاۋابىغا بۇ تۆمۈردە ئېرىشىپ بولالمايمەن. دېمەك شۇنداق چوڭقۇر ئويلىرىغا چۆكتۈم، مېنى مانا مۇشۇنداق ئويلىنىدىغانىم، دەل ئەسەت سولايىماننىڭ «ئۆزلۈك ۋە كىملىك - ياۋروپا قىرغاقلىرىدىن مەركىزى ئاسىيا چوڭقۇرلۇقلىرىغا قاراپ» (تۆۋەندە «ئۆزلۈك ۋە كىملىك» دېيىلدۇ) دىگەن كىتابى ئىدى. دېمەك، مەنمۇ ئاشۇ مەركىزى ئاسىيا چوڭقۇرلۇقلىرىنىڭ مەركىزىدىكى بىر جايدا تۇرغۇچى ھاياتلىق ئىگىسى ئىدىم.

شەھەرگە (ناھىيە بازىرىغا) كىرىپلا قالسام، ئالدى بىلەن بۇ شەھەردىكى بار-يۇقى تۆت كىتاپخانىنى (بىرى شىخۇا كىتاپخانىسى، ئۈچى شەخسى كىتاپخانا) ئارلاپ بۇلۇپ ئاندىن، باشقا ئىشلارنى قىلىدىغان ئادەتتىم بويىچە، ئەڭ چەتتىكى ئۈچىنچى كىتاپخانىغا كىرىپلا، كىتاپ ئىشكەبىنىڭ يۇقۇرىسىدىكى ئۆزگىچە بىر كىتاپقا كۆزۈم چۈشۈپ، دەرھال قولۇمغا ئېلىپ (كىتاپتىن بىرسىلا قالغان ئىكەن) مۇقاۋىسىنىڭ ئۈستى تەرىپىدىكى «ئەسەت سولايىمان» دىگەن ئىسمىنى كۆرۈپ «چوقۇم سېتىۋالدىغان كىتاپكەن» دەپ ئويلىدۇم. دە، ئىككىلىنمەيلا خوجايىن قىزنىڭ ئالدىغا ئېلىپ بېرىپ، پۇل چىقاردىم. كىتاپنىڭ باھاسى ئۈچنە ئەزانمۇ ئەمەس ئىدى. راست گەپنى دېسەم پۇلنى تۆلەۋېتىپ «نېمىشقا قىممەتتۇ؟» دەپ، سەل ئىچىم ئېچىشقاندەك بولدى. راست مەندەك جەنۇبى شىنجاڭنىڭ ئەڭ چەت ناھىيىسىدىكى مەندەك ئادەتتىكى بىر سوئال خىزمەتچى ئۈچۈن بۇ ئانچە ئاز پۇل ئەمەس ئىدى. دېمىسەم 47 كوي دىگەن، بىزنىڭ يېزىمىزنىڭ دېھقانلارنىڭ بىرىمۇ يېزىمىزنىڭ بىر پەسلىلىك سۇ ھەققى. بىر ئائىلىنىڭ يېرىم يىللىق توك پۇلى، 23 يېرىم كىلوگرام قوناقنىڭ پۇلى، ئازكەم

بىر كىلوگرام گۆشنىڭ پۇلغۇ؟!... بۇ مېنىڭ پۇلغا چىدىماي زارلىنىپ كەتكىنىم ئەمەس، بەلكى مۇشۇ كىتابنى، مۇشۇ ناھىيىدە قانچىلىك ئادەم ئېلىپ ئوقۇيالار؟ دىگىنىم ئىدى. مېنىڭ بۇ خىيالىمنى بىلىۋالغاندەك خوجايىن قىز مەندىن «بۇقاندۇق ئادەمنىڭ كىتابى؟ مانا تېخى ئەتتىگەندىلا كېلىۋىدى، ھەممىسى تۈگەپ كەتتى» دىدى. مەن بۇ سۆزنىڭ مەنىدىن سورالغىنىدىن ھەم بۇ كىتابنى مەندىن باشقا كىشىلەرنىڭمۇ سېتىۋالغانلىغىدىن خوشال بۇلۇپ، يىنىك بىر ھاياجاندىن كىيىن، ئەتراپىغا قاراپ قۇيۇپ، ئۈزلۈك ئاۋازدا: «ئەسەت سولايىمان، شىنجاڭ ئۈنۋېرستېتىنىڭ...» دەپ باشلاپ، ئەسەت سولايىماننىڭ قىسقىچە تەرجىمىھالىنى ۋە ئۇنىڭ بىر قىسىم ئەسەرلىرىنىڭ ئىسمىنى ئاتا چىقتىم. ئەتراپىدىكى كىشىلەر كىتاپقا بويۇنداپ قاراشتى. 16... فورماتلىق، 443 بەتلەك بۇ كىتابنى ئۈچ كۈندە ئوقۇپ بولىدۇم. ئارىدىكى بىر قانچە كۈنلۈك ئويلىنىشتىن كىيىن، بۇ كىتاب ھەققىدىكى تەسراتىمنى باشقا ئوقۇرمەنلەر بىلەن ئورتاقلىشىش نىيىتىگە كەلدىم. تۆۋەندىكىسى مېنىڭ بۇ كىتاب ھەققىدىكى تەسراتىم.

ئەسەت سولايىماننى ئاز تولا كىتاب، ژورنال كۆرىدىغان كىشىلەرنىڭ ھەممىسى بىلىدۇ ياكى بىلىشى كېرەك. ئالدى بىلەن «ئۆزلۈك ۋە كىملىك» ناملىق بۇ كىتاب ساياھەت خاتىرىسى ئەمەس، سىياسىي، ئىقتىساد، پەلسەپە مەسىلىلىرى مۇھاكىمە قىلىنغان كىتابمۇ ئەمەس. رومان ياكى ھېكايىلار توپلىمى تېخىمۇ ئەمەس، چەتئەل، جۈملىدىن ياۋروپا ئەللىرى تونۇشتۇرۇلغان ساياھەت قوللانمىسىمۇ ئەمەس. بۇ بىر ئەل، بىر مىللەت پەرزەنتىنىڭ ئۆزۈمگە، ئۆز خەلقىگە ئۆز تىرىشچانلىقى ۋە سانسىز جاپا-مۇشۇكۈللۈكلەر بەدىلىگە ئېرىشكەن ئەمگەك مۇئەللىمىدىن بىرىلگەن سوغات، بۇرۇچ ۋە مەسئۇلىيەت تۇيغۇسىنىڭ كاپالەتنامىسى.

كىتاب تۇيغۇ تىلىدا، تىلىمىزنىڭ مەنا ئىپادىلەشكۈچىدىن ئەڭ زور چەكتە پايدىلانغان ھالدا ئاددىي، راۋان، چۈشىنىشلىك يېزىلغان. كىتاب ئورۇنسىز ھېس-ھاياجان بايانلىرى، قورۇق، مەنسىز تەسۋىرلەر، ئەھمىيەتسىز تونۇشتۇرۇشلاردىن خالىي. تەرتىپ بويىچە مەزمۇن ئېھتىياجغا ئاساسەن، باپ، بۆلەكلەرگە بۆلۈپ يېزىلغان. ئۆزگىچە ئوسلوپتىكى بىر كىتاب (كىتابنىڭ بېسىلىش، كېسىلىش، تۈپلىنىشىمۇ ئۆزگىچە). ئالىمىز ئەسەت سولايىمان شۇبىتىسىگە ساياھەت قىلىش، تۇققان يوقلاش ياكى سودا قىلىش ئۈچۈن چىقىمىغان، بەلكى ئىلىم ئىزدەش، ماھىيەتتە، خەلقى ئۈچۈن خىزمەت قىلىش (بۇ گەپ كونا ئىنقىلاۋىي گەپتەك كۆرۈنگىنى بىلەن مەنسى راستىنلا چوڭقۇر گەپ)، ئۆزلۈكنى تونۇش-تونۇتۇش، كىملىكنى تونۇتۇش-تونۇتۇش ئۈچۈن چىققان. شۇڭا ئۇنىڭ شۇبىتىسىدىكى بىر يىللىق ھاياتىدا باسقان ھەر بىر قەدىمى، ئۆتكۈزگەن ھەر بىر كۈنى ئىزدىنىش، ئوقۇش ۋە بىلىش ئۈچۈن سەرپ قىلىنغان. توغرا، ئۇ ياۋروپادىكى بىر قانچە دۆلەتلەرگە باردى، ئەمما ئۇ شۇ دۆلەتلەردىمۇ ئىلىم ئىزدىدى. ئۇيغۇر بىلەن، ئۇيغۇرنى بىلىدىغان، بىلىمەكچى بولغان كىشىلەر بىلەن كۆرۈشتى. ئۇيغۇرنىڭ تارىخى، مەدەنىيىتى، ئاسارە-ئەتىقىلىرىگە مۇناسىۋەتلىك جايلارنى (مۇزىي، كۈتۈپخانىلارنى) ئىزدىدى. ئەمىلىيەتتەمۇ، ئۇنىڭ شۇبىتىسىدە ئۆتكۈزگەن بىر يىلنى سائەت، مىنۇت بويىچە ھىساپلاپ باقىدىغان بولساق ئوقۇغان كىتاپلىرى، يازغان خاتىرىلىرى، ماقالىلىرى، قىلغان خىزمەتلىرى، باشقىلار بىلەن قىلىشقان ۋەتەن، ئۇيغۇر، ئۆزلۈك ۋە كىملىك توغرىسىدىكى پاراڭلىرىغىچە تەخسىمەلەپ كۆرىدىغان بولساق، ئۇنىڭ ھاياتلىق ھوقۇقى ئۈچۈن بىرىلگەن ۋاقىتتىن مىنۇت-سېكۇنتلىرىغىچە تولۇق پايدىلانغانلىغىنى بىلىۋالغىلى بولىدۇ. شۇنداق يەھۇدىلارغا ئوخشاش ۋاقىتنى سائەت، مىنۇتلاپ ئەمەس سېكۇنتلاپ ھىساپلايدىغان روھ ھەقىقىي ئالىملىق روھتۇر...

ئالىمىز ئەسەت سولايىمان ئانا تىلدىن باشقا خەنزۇچە، ياپۇنچە، ئېنگىلىزچە، تۈركچە... قاتارلىق بىر قانچە تىلنى بىلىدۇ. دوكتورلۇق، فروفىسسورلۇق ئۇنۋانلىرىنىمۇ ئېلىپ بولغان. ئۇ ۋەتەننى، خەلقىنى، ئۇرۇق-تۇققان، دوست-بۇرادەرلىرىنى، ئىللىق ئائىلىسىنى، خوتۇن-بالىسىنى تاشلاپ، يەر-ھاۋاسىدىن تارتىپ ئادەملىرىنىڭ خارەكتىرىغىچە سوغۇق ۋە نەم بولغان شۇبىتىسىگە بېرىپ، شۇبىت تىلىنى ئۈگەنگەچ ئىزدىنىمەن، تەتقىق قىلىمەن، ئوقۇيمەن دەپ يۈرمەي، بىز ئالامەت چوڭ بىلىدىغان شىنجاڭ ئۈنۋېرستېتىدا دەرسنى راسا ئۆتۈپ، ئاسپىرانتلارنى يىتەكلەيمەن دەپ ئايدا ئۈچ-تۆت مىڭ سوم پۇلنى ئېلىپ يۈرىۋەرسىمۇ بولاتتىغۇ؟ ئۇنى بىرەرسى، چەتئەلگە چىق، بىلىم ئاشۇرۇپ كەل بولمىسا پالانى پۇلۇڭنى تۇتىۋالمايدىمىگەنغۇ؟ تېخى بىر يىللىق ئوقۇشقا چىقىشنىڭ رەسمىيەتلىرىنى يېرىم يىلدا ئۆتەپ بولغىلى بولىدىغان بۇ ئۇلۇغ ئەل ئۈچۈن شۇنچە جاپالارنى تارتىشنىڭ ھاجىتى

بارمىدى؟ يوق، ئەلۋەتتە يوق. براق ئۇنىڭدىكى بۇرۇچ، زىلىدىكى مەسئۇلىيەت، ئۇنىڭ يۈرگىدىكى ئىزدىنىش، بىلىش ئىستىگى، ئۆزلۈكىنى بىلىش، كىملىكىنى تونۇتۇش روھى ئۇنى شۇنداق قىلىشقا يىتەكلىگەن. ئۇنىڭ ئۈچۈن ئىزدىنىش جاپاسى ئىچىدە ئۆتكەن ھايات راھەت. ھەئە، «ئۆزلۈك ۋە كىملىك» دىگەن كىتاب بىزگە مانا مۇشۇنداق روھنىڭ جۇلاسىنى نامايەن قىلىپ بېرىدۇ.

مانا مۇشۇ يەرگە كەلگەندە ھەقىقىي ئۆزلۈك نوقتىسىدىن ئۆزىمىزنى - ئۆزىمىزگە سېلىشتۇرۇپ كۆرۈدىغان بولساق، ئەسەت سولايماغا ئوخشاش تۆت - بەش چەتئەل تىلىنى بىلىش ئۇياقتا تۇرسۇن، ئۆز ئانا تىلىمىزنىمۇ تۈزۈك سۆزلىمەيدىغان، تىلى ساق «گاچا» لار بىزدە ئازمۇ؟ بۇنداق سېلىشتۇرۇش بىزنى كەلتۈرۈشكە بولىدۇ.

ئالىمىمىز ئەسەت سولايما 2003 - يىلى 11 - ئايدىن، 2004 - يىلى 9 - ئايغىچە بىر يىللىق مۇددەت ئىچىدە، ئاتاقلىق ئالىم، دۇنيا بويىچە ئەڭ كاتتا مۇكاپاتنىڭ ئىگىسى نوبىلنىڭ ۋەتىنى - شېۋېتسىيەگە، شېۋېتسىيەنىڭ ستوكھولم ئونۋېرسىتېتى شەرق تىللىرى ئېنىستىتوتىنىڭ ئوتتۇرا ئاسىيا تەتقىقات مەركىزىدە زىيارەتچى تەتقىقاتچى بولۇپ، شېۋېتسىيەدە ساقلىنىۋاتقان 1892 - يىلىدىن - 1938 يىلىغىچە قەشقەرگە دىن تارقىتىش ئۈچۈن كەلگەن شېۋېت مىسسىيونېرلىرى تەرىپىدىن بېسىلغان باسما بۇيۇملارنىڭ تىلىنى تەتقىق قىلىش ئۈچۈن بارغان. ھەممەيلەنگە مەلۇمكى، تارىخ - بىر ئەينەك ئۇنىڭدا رىئاللىقتىكى ھەممە نەرسە ئەكس تېپىدۇ. ئۇنىڭدىن پايدىلىنىپ رىئاللىقتا يۈز بەرگەن ھەممە ئىشلارنى چۈشەندۈرگىلى بولىدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە، يەنە، تارىختىكى ئاشۇ دەۋر ھادىسىلىرىنى تەسۋىرلىگەن ئاشۇ تىلدۇم بىر مىللەت مەدەنىيىتىنىڭ جەۋھەرلىرى مۇجەسسەملەنگەن بولىدۇ. شۇنداق، تىل بىر مىللەت مەدەنىيىتىنىڭ يۈزى، يەنە شۇنداق دېيىشكە بولىدىكى، فىلولوگىيە (ئادىمىيەت) ئىلمىنىڭمۇ ھەممە تەتقىقات تۈرلىرىنىڭ بىرى تىل، ئاشۇ فىلولوگىيە (ئادىمىيەت) پەنلىرىنى ئۆزىنىڭ ئۆمۈرلۈك تەتقىقات يولى قىلىپ تاللىۋالغان ئالىم، مىللىتىمىز تارىخىدىكى ئەڭ قاباھەتلىك دەۋرلەرگە مەنسۇپ بولغان «قەشقەر باسما بۇيۇملىرى» (1892 - 1938) نىڭ تىلىنى تەتقىق قىلىشنى بىر يىللىق تەتقىقاتىدىكى تۈپ نىشان قىلىپ بەلگىلىگەن ھەم مۇشۇ نىشان بويىچە قېتىرقىنىپ، جاپالىق ئىزدەنگەن. شۇنداق، بەلكىم ئىزدىنىشنىڭ مۇشكۈللىكىگىنى ھەممىلا ئادەم تولۇق ھېس قىلىپ يىتەلىشى ناتايىن. شۇنداقىمۇ، ئۇنىڭ بۇ ئىزدىنىش نىشانىغا چوقۇم يىتەلەيدىغانلىقى شۇ ھېسسىيە، ئەمەلىيەتتە ئۇ، بۇ نىشانغا يەتتى. مانا «شېۋېتسىيەدە ساقلىنىۋاتقان قەشقەر باسما بۇيۇملىرىنىڭ تىلى» (1892 - 1938) ناملىق بىر يىللىق تەتقىقات دوكلاتىمىنىڭ ئاخىرقى تۈزۈلگەن نۇسخىسىنى بىرگەن شىلتىپ خانىمغا تاپشۇردۇم. بۇ ئېنگىلىز تىلىدا يېزىلغان 70 مەڭ خەتتىن ئارتۇق چوڭ ھەجىملىك تەتقىقات دوكلاتى ئىدى» دەيدۇ. ئالىم «ئۆزلۈك ۋە كىملىك» ناملىق كىتابىنىڭ 430 - بېتىدە. ئەمما ئۇ بۇنىڭ ئۈچۈن قىلچىمۇ ۋايسىمايدۇ، قاخشىمايدۇ. چەككەن جاپالىرى، دۇچ كەلگەن قىيىنچىلىقلىرى ئۈستىدىن داتلاپ، كىملىرى گىدۇر تاپا - مالا مەت قىلمايدۇ. پەقەت، «بۇنىڭ ئۈچۈن ستوكھولمىنىڭ ئۇزۇن قىشى بىلەن سالقىن ياز كۈنلىرىدە خانلىق كۈتۈپخانىنىڭ قىرانى تەخانىسىدا بىكىنىپ ئولتۇرۇپ ئاز بولمىغان يۈرەك قېنىمىنى سەرىپ قىلدىم» دەپ قويدۇ. مانا بۇ ھەقىقىي ئۆزلۈك روھ! مانا بۇ كىملىكى نامايان قىلىدىغان روھ!

توغرا، شېۋېتلەر دۇنيادىكى باشقا مىللەتلەرگە قارىغاندا، بۇلۇپمۇ ياۋروپا مىللەتلىرى ئىچىدە ئۇيغۇر ۋە ئۇيغۇر مەدەنىيىتىنى بىرقەدەر بالدۇر ھەم بىرقەدەر ئەتراپلىق چۈشەنگەن مىللەت، ھەتتا شېۋېتلەر ئۆزلىرىنىڭ ئابا - ئەجداتلىرىنى ئوتتۇرا ئاسىياغا، تۈركلەرگە ئۇلاشقا ئۇرۇنۇپمۇ كۆرگەن، شۇڭا شېۋېتلەر ياۋروپا مىللەتلىرى ئىچىدە ئۇيغۇرلارغا ئەڭ بۇرۇن قىزىققان، ئۇيغۇرلارنىڭ تارىخى، مەدەنىيىتى ئۈستىدە ئەڭ كۆپ تەتقىقات ئېلىپ بارغان، ئۇيغۇرلار ئۈستىدە ئەڭ كۆپ خاتىرە، كىتاپلارنى يېزىپ قالدۇرغان مىللەت، ھەتتا پۈتۈن ئۆمرىنى ئۇيغۇرلار ۋە ئۇلارنىڭ مەدەنىيىتىنى تەتقىق قىلىش بىلەن ئۆتكۈزۈپ دۇنياۋى شۆھرەت قازانغان گوستاف رېكېت (1871_1945)، گۇننار يارىن (1907_2002)، سۇپېن ھېدىن (1865_1952) (گەرچە بۇ كىشىنىڭ بىزنىڭ تەسىرى تازا ياخشى بولمىسىمۇ) دەك ئالىملارمۇ شېۋېت مىللىتىدىن. راست، ئۇلار بىزگە نىمە ئۈچۈن شۇنچە قىزىقىدۇ؟ ئۇلار بىزنى تەتقىق قىلىپ دۇنياۋى شۆھرەت قازىنىش ئۈچۈن شۇنداق قىلدىمۇ؟ (ھەجەپ ئىش بىر مىللەتنى ياكى ئۇنىڭ مەدەنىيىتىنى تەتقىق قىلىش بىلەن دۇنياۋى شۆھرەتكە ئىگە بولغىلى بولىدىكەن، لېكىن ئۆزى ۋە مەدەنىيىتى تەتقىق قىلىنغان مىللەت تونۇشىمىز، شۆھرەتسىز قالدۇرۇلغان، توغرا، شۆھرەت بېسىمىدىن دېرەك بېرىدۇ)، بەلكىم، بىزدە، بىزنىڭ زىمىنىمىزدە ئۇلارنى قىزىقتۇرغۇدەك ئىسىل نەرسىلەر باردۇ، ياكى ئۇلارنىڭ باشقا قىزىقىشى ئۆزىنى تونۇ تۇش ئۈچۈندۇ؟ يەنە شۇنىمۇ ھېس قىلىشىمىز كېرەككى، بەزىدە بىر

مىللەتنىڭ يەنە بىر مىللەتنى تەتقىق قىلىشىغا مەلۇم دەرىجىدە كەمسىتىش خارەكتىرى ۋە باشقا غەيرى مەقسەتلىرى سىڭگەن بۇلۇدۇ. شۇڭا بەلكىم ئۇلار ئۆزلىرىنى چوڭ تۇتقان بولسا كېرەك. بولمىسا شىۋېتلارنىڭ 1890 - يىللاردىن تارتىپ شىنجاڭغا كېلىپ، دىن تارقىتىش بىلەن شۇغۇللىنىشى نېمىنى چۈشەندۈرىدۇ؟ ئەلۋەتتە، غەربى ياۋروپاغا جايلاشقان شىۋېتلارنىڭ بۇ دۆلىتى 19 - ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدىمۇ جاھانگىر دۆلەتلەر قاتارىدا سانالمايتتى. ئۇلارنىڭ ئەينى ۋاقىتتىكى ئەنگىلىيە، روسىيە، ئامرىكا، ياپونىيەلەدەك، بۇ يەردە يېڭى زېمىن ئېچىپ، قورچاقلارنى يىتىشتۈرىدىغان، ئاخرىدا، ھەممىنى تالان - تاراج قىلىپ، ماددى بايلىققا ئېرىشىدىغان سىياسى مەقسىدىمۇ يوق ئىدى. ئەمما شىۋېتسىيە مەدەنىيەت، بۆلۈپمۇ دىنى مەدەنىيەت جەھەتتە ئەڭ ئالدىنقى قاتاردىكى جاھانگىر دۆلەت ھېساپلىناتتى. شۇڭا، ئالىمىمىز ئۆز كىتابىدا بۇھەقتە مۇھاكىمە يۈرگۈزۈپ: « تۈپ ماھىيىتىدىن ئېيتقاندا شىۋېت مىسسىۋېنلىرىنىڭ ئىسلام دىنى ۋە مەدەنىيىتى چوڭقۇر يىلتىز تارتقان بۇ رايۇندا خىرىستىئان دىنىنى تارقىتىشقا كىرىشىشى ھەمدە يەرلىك ئۇيغۇرلارنىڭ ئىسلامىيەت ئەقىدىسى بىلەن زىچ يۇغۇرلۇپ كەتكەن ئەنئەنىۋىي مەدەنىيىتى ۋە قىممەت قارىشىنى ئۆزگەرتىشكە ئۇرۇنشى بىرخىل (مەدەنىيەت تاجاۋۇزچىلىقى) دىن باشقا نەرسە ئەمەس»، دەيدۇ. «ئۆزلۈك ۋە كىملىك» دىگەن كىتابىنىڭ 148 - بېتىدە. ئەمىلىيەتتە، بۇ تارىختىن بۇيان داۋاملىشىپ كېلىۋاتقان غەرب بىلەن شەرقنىڭ، ئىسلام دىنى مەدەنىيىتى بىلەن خىرىستىئان دىنى مەدەنىيىتى ئوتتۇرىسىدىكى توقۇنۇشنىڭ ئەمىلىي ئىپادىسى ئىدى. دىمىسىمۇ، ئوتتۇرا ئاسىيا قەدىمدىن تارتىپ دىنلار، مەدەنىيەتلەر ئۆزئارا توقۇنۇشۇپ تۇرىدىغان، ئۆزئارا سىڭىشىپ، يۇغۇرلۇپ، تاۋلىنىپ، شاللىنىپ تۇرىدىغان ئەڭ ئاۋات مەدەنىيەت داشقاينىقى بۇلۇپ كەلگەن بىر جاي، تارىختىن بۇيان ئوتتۇرا ئاسىيانى مەركەز قىلىپ ياشاپ كەلگەن مىللىتىمىز بولسا، مۇشۇ خىل توقۇنۇش، تەسىر كۆرسىتىش، تاللاش، تاللىنىش، شاللاش، شاللىنىشلارنى تولۇق باشتىن كەچۈرۈپ ئۆزىگە خاس مىللىي مەدەنىيەت خۇرۇچىنى تاللىۋېلىپ ئۆز مەۋجۇتلىقىنى ساقلاپ كەلگەن مىللەت، شۇڭا مەيلى تارىختا بولسۇن، ۋە مەيلى بۈگۈنكى كۈندە بولسۇن، مانا مۇشۇنداق مۇرەككەپ داشقاينىقلار ئىچىدىن ساق قۇتۇلۇپ چىقىشى بىر مىللەتنىڭ ھەقىقىي مەنىدىكى «ئۆزلۈك» كىنى تونۇغانلىقى دېيىشكە بولىدۇ. بۈگۈنكى زاماندىكى «ئۆزلۈك» بولسا، پۈتۈنلەي زامانىۋىي ئۆسكەن ئىكەن «ئۆزلۈك» تۇر. «ئۆزلۈك» نى ئىزدەش، خاسلىقىنى نامايەن قىلىش بۈگۈنكى زامانىۋىي مىللەتلەرنىڭ ھەممىسىنىڭ ئورتاق بۆھرانى! ئەمىلىيەتتە، تەرەققىياتىمىزغا، ئىقتىساد ۋە مەدەنىيەتتە ئاجىز مىللەتلەرگە قارىغاندا، تەرەققىي تاپقان، ئىقتىساد ۋە مەدەنىيەتتە كۈچلۈك مىللەتلەر «ئۆزلۈك» كە تېخىمۇ بەك مۇھىتچا بولىدۇ. «كىملىك» بولسا، «ئۆزلۈك» نى ئىزدەش جەريانىدىكى ئۇرۇنۇش خالاس...

ئالىمىمىز ئەسەت سولايىمان كىتابىدا، شىۋېتلارنىڭ ئوتتۇرا ئاسىيادا، جۈملىدىن شىنجاڭدا دىن تارقىتىش پائالىيىتىنىڭ ئارقا كۆرىنىشىنى مۇنداق كۆنۈكتۈر سەۋەپكە باغلاپ چۈشەندۈرۈپ: «شىۋېتسىيە باش دىنى جەمئىيىتىنىڭ نىمە ئۈچۈن يىراق مەركىزى ئاسىيادىكى قاتمۇ قات تاغ تىزمىلىرىنىڭ قورشاشى ئىچىدە تۇرغان، ئىسلام مەدەنىيىتى چوڭقۇر يىلتىز تارتقان، بىكىك ھالەتتىكى قەشقەردە 19 - ئەسىرنىڭ ئەڭ ئاخىرقى چارىگىدە ئۆزلىرىنىڭ دىن تارقىتىش پونكىتىنى تەسى قىلماقچى بولغانلىغىنا مەلۇم. ئەمما شىۋېتسىيەنىڭ ئۆز دەۋرىدىكى كاۋكازدا ۋە ئىراننىڭ غەربى شىمال قىسمىدىكى ئەزەربەيجانلار توپلىشىپ ئولتۇرا قلاشقان رايۇندا پائالىيەت ئېلىپبېرىۋاتقان مىسسىۋېنلىرىنىڭ ستوكھولمغا يوللىغان دوكلاتىدىن بۇ ھەقتىكى بەزىسەۋەپلەرنى ھېس قىلىشىمىز مۇمكىن. گۇننارىيارىنىڭ بۇ ھەقتىكى مۇلاھىزىلىرىگە قارىغاندا، شىۋېتسىيە دىنى جەمئىيىتى شۇ يىللىرى چارروسىيە ئىمپېرىيىسى تەۋەسىدىكى كاۋكاز بىلەن جۇڭگۇنىڭ خۇبى ئۆلكىسىدە دىن تارقىتىش نوقتىلىرىنى تەسىس قىلغان بولۇپ، بۇ ئىككى نوقتىنىڭ ئارىلىقى يىراق ۋە ئۆزئارا ئالاقىلىشىش ناھىيىتى قىيىن بولغان. مانا مۇشۇنداق ئەھۋالدا كاۋكازدىكى تېپىلىش شەھرىدە تۇرۇۋاتقان پوپىن. گ. ھۆججېر (N.F. Hoijer) بۇ ئىككى نوقتى ئارىلىقىدا بىر يېڭى دىن تارقىتىش ئورنى تەسىس قىلىپ، ئۇلارنىڭ ئارىلىقىدىكى ئۇزاق مۇساپىنى قىسقارتىش ۋە ئۆز ئارا ئالاقىلەرنى كۈچەيتىش تەسەۋۋۇرنى ئوتتۇرغا قويدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە شۇ مەزگىللەردە ئەنگىلىيە بىلەن ئامېرىكىنىڭ دىن تارقىتىش ئۆمەكلىرى ئىراندا ئاكتىپ پائالىيەت ئېلىپبېرىپ، شىۋېت مىسسىۋېنلىرىغا رىقابەت ئېلان قىلىدۇ. بۇنىڭ بىلەن كاۋكازدىكى شىۋېتسىيە مىسسىۋېنلىرى ئىراندىن ۋاز كېچىپ ئوتتۇرا ئاسىيانىڭ مەلۇم بىر يېرىدە يېڭى پائالىيەت ماكانى ئاچماقچى بولىدۇ. ھۆججېر شىنجاڭنى، بۆلۈپمۇ بىرتانىيە بىلەن چارروسىيە ئىمپېرىيىسىنىڭ پامىرنى تالىشىشتىكى سىياسىي مەركىزى بولغان قەشقەرنى ئۆزلىرىنىڭ تەسەۋۋۇرىدىكى ئەڭ مۇناپىق ماكان دەپ قارايدۇ.» «ئۆزلۈك ۋە كىملىك» 150 - بەت) دىمەك، 19 - ئەسىرنىڭ كېيىنكى يېرىمىدىن باشلانغان قوش

ياقلىملىق جاھانگىرلىكنىڭ مەقسىدىشېنجاڭدىن ئىبارەت تارىخى تۈگۈنلۈك جاينى، ئۇلارنىڭ ئىستىخىيلىك تالاش نىشانغا ئايلاندۇرۇپ قويغان. ئەمما كۈچلۈكلەرنىڭ مۇنداقلا قىلىپ قويغان ھەركىتى ئاجىزلار ئۈچۈن ئەجەللىك زەربە بولغىنىدەك. ئۇلارنىڭ بۇخىل تار مەنپەئەت پەرەسلىكتىنكىلىپ چىققان ھەركىتى بىر ئەل، بىر مىللەت ئۈچۈن ئېغىر ئاقىۋەتلەرنى كەلتۈرۈپچىقارغان. بۇ ئاقىۋەت نېمە ئىدى؟ ئالىمىمىز كىتابىدا شۇبېت مىسسىئونېرلىرىنىڭ شىنجاڭدىكى دىئارتىش پائالىيەتلىرىنىڭ سەلبىي تەرەپلىرىنى خۇلاسە قىلىپ مۇنداق دەيدۇ: «شۇبېت مىسسىئونېرلىرىنىڭ جەنۇبىي شىنجاڭدىكى دىن تارقىتىش پائالىيەتلىرى تۈپ ماھىيىتىدىن بىر خىل مەدەنىيەت تاجاۋۇز چىلغى بۇلۇپ، يېقىنقى زامان مەدەنىيەت تارىخىمىزدا خەلقنىڭ تەبىئىيەت ۋە مەدەنىيەت جەھەتتىن پارچىلاشتەك يامان ئاقىۋەتلەرنى كەلتۈرۈپ چىقاردى» («ئۆزلۈك ۋە كىملىك» 158 - بەت). ئۇ يەنە مۇنداق دەيدۇ: «شۇبېت مىسسىئونېرلىرىنىڭ بىر تەرەپى جەنۇبىي بۆلىگىدە ئازكەم يېرىم ئەسىرگە يېقىن داۋاملاشتۇرغان دىئارتىش پائالىيەتلىرى ئۇزاق مەزگىللىك ئوتتۇرا ئەسىر مۇھىتىدا دۇنيا ئېقىمىدىن ئايرىلىپ قالغان بۇ خەلقنىڭ يېڭى تارىخى دەۋرىدىكى تەرقىيات مۇساپىسىدە كىشىلەر تەرىپىدىن ئۇنتۇلۇپ كېتىلگەن بۇ بىر پەردە كۆڭۈلسىز تىيا تر بۇلۇپ قالدى. بۇ 20 - ئەسىردىكى ئۇيغۇر مىللىتىنىڭ روھىيەت بوشلۇقىغا مەلۇم دەرىجىدە ئۆز كۆلەڭگۈسىنى چۈشۈرمەي قالدى. ھەتتا نۇرغۇن ئائىلە ۋە شەخسلەرنىڭ تۇرمۇشىدىكى پاجىئەلەرگە سەۋەپ بولدى. مىللەتنىڭ ئېتىقاد بىرلىكى روھى بىرلىكىگە ئۇستەھكەملىنىشىگە سەلبىي تەسىرلەرنى كۆرسەتتى. بۇ تەرەپنى ئەلۋەتتە ئەستىنچىقار ماسلىق كېرەك» («ئۆزلۈك ۋە كىملىك» 168 - بەت). ۋاھالەنكى، ئېتىقاد ۋە مەنئىيە تەجەھەتتىكى پارچىلىنىش دەل «ئۆزلۈك» ئاجىزلىشىشى، ئاخىرىدا ئۇنىڭ يوقۇلىشىنى كەلتۈرۈپ چىقىرىدۇ. «ئۆزلۈك» روھىيەتلىك مىللەتتە «كىملىك» قارىشى ئەسلا بولمايدۇ. بۇ نوقتىدىن قارىغاندا، يىراق، كىچىك بىر دۆلەتتە نەچچە مىڭ پارچە ئۇيغۇرچە كىتاب ۋە باسما بۇيۇملار يىغىپ ساقالانغان «گۇنار يارىنىڭ نامىدىكى ئۇيغۇر ۋە باشقا شەرق خەلقلىرى قول يازمىلىرىمەركىزى» نىڭ قۇرۇلۇشى ۋە ئاشۇ ئۆتكۈنچى دەۋردىكى ئۇيغۇر مىللىتىنىڭ

تۇرمۇش ئەھۋالىغا مۇناسىۋەتلىك 20 مىڭ پارچىدىن ئارتۇق فوتوسۇرەتنىڭ «شۇ بېتسىيە دۆلەتلىك ئارخىپ سارىيى» دا ۋە ستوكھولمىدىكى «شۇبېتسىيە باش دىنىي جەمئىيىتى» نىڭ ئارخىپىدا ساقلىنىشى ئەجەپلىنەرلىك ئەمەس.

ئەمما، بىر مىللەتنىڭ مەلۇم بىر دەۋردىكى تارىخ، مەدەنىيەت ئىزلىرىنىڭ سەلبىي ۋاسىتىلەر بىلەن ساقلىنىپ قېلىشىمۇ، ئۆزى ئۆتۈمىدە شۇ دەۋر تارىخ، مەدەنىيىتىنى تەتقىق قىلىش ئاساسىدىكى «ئۆزلۈك» نى تېپىۋېلىشتا ئەھمىيەتلىك ماتېرىيال بۇلۇپ قالىدۇ. شۇڭا ئالىمىمىز: «شۇبېتلارنىڭ شەرقىدىكى زامانىۋىي باسماخانىسىدا بېسىلغان زور كۆلەمىدىكى ئۆتكۈنچى دەۋرگە مەنسۇپ دىن خالىي ئۇيغۇرچە كىتاب - ماتېرىياللار ۋە باسما بۇيۇملار 20 - ئەسىر ئۇيغۇر مەدەنىيەت تارىخىدا مۇئەييەن قىممەتكە ئىگىدۇر» («ئۆزلۈك ۋە كىملىك» 168 - بەت) دەيدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈنمۇ ئەسئەت سولايمان دەل مۇشۇ ئۆتكۈنچى دەۋردىكى باسما بۇيۇملارنىڭ تىلنى تەتقىق قىلىشى ئۆزىنىڭ ياۋروپادىكى بىر يىللىق تەتقىقاتىنىڭ تۈپ نىشانى بولغان.

ئالىم بۇ نىشانغا يېتىش جەريانىدا يەنە يىراق شىمالىي ياۋروپادىكى شۇبېتلارنىڭ خارەكتېرىگىمۇ دىققەت قىلغان. چۈنكى، مەيلى قانداق سەۋەپتىن بولمىسۇن، يات بىر ئەلدە، يات بىر مىللەت ئارىسىدا ياشىغان كىشى گەرچە قىسقا بولسىمۇ، ئۆزى ياشاۋاتقان شۇ ئەل، شۇ خەلقنى چۈشىنىشى كېرەك. بۇلۇپمۇ، ئەسئەت سولايمان دەك ئادەمىيەت پەنلىرى ئالىمى بۇ نوقتىغا تېخىمۇ دىققەت قىلىدۇ. شۇڭا ئۇ ئامال بار ئۆزى ياشاۋاتقان مۇھىت ھەم ئەتراپىدىكى ئادەملەرنى چۈشىنىشكە تىرىشقان ۋە شۇ چۈشەنچىلىرى ئاساسىدا كىتابىدا: «شۇبېتلارنىڭ خارەكتېرى» دىگەن بىر باپنى يېزىپ. بىزنىڭ يىراق شىمالىي ياۋروپادىكى بىر خەلقنى چۈشىنىۋېلىشىمىزغا ياردەم بەرگەن.

ئۇنىڭدىن باشقا، ئالىم كىتابىدىكى «قىزىم ۋە شۇبېتسىيە مائارىپى» دىگەن باپتا شۇبېتسىيە باشلانغۇچ مائارىپىنىڭ ئالاھىدىلىكى، ئادەم تەربىيەلەش ئۇسۇلىنى ئۇيغۇر باشلانغۇچ مەكتەپلىرىنىڭ ئەھۋاللىرى بىلەن سېلىشتۇرۇپ، شۇبېتسىيەدىكى مائارىپ تەربىيىسىنىڭ ئۆزگىچىلىكىنى تونۇشتۇرغان.

يەنە «گىرمانىيەدە كۆرگەن ئاڭلىغانلىرىم»، «يەتتە سۇلۇق بىر ئۇيغۇرنىڭ ھېكايىسى» دىگەن بايلاردا چەتئەللەردە، جۈملىدىن ياۋروپا ئەللىرىدە بىلىم ئېلىش، ئىشلەش ۋە باشقا سەۋەپلەر بىلەن ياشاۋاتقان بىر قىسىم كىشىلىرىمىزنىڭ ھايات، تۇرمۇش سەرگۈزەشتىلىرىنى بايان قىلىش ئارقىلىق خەلقىمىزنىڭ يىلى دۇنيانىڭ قايسى يېرىدە بولمىسۇن، ۋەتەندىن ئىبارەت بۇ ئۇلۇغ ئانىنى ئىسىدىنچىقارماي، دوستلۇق، مېھرىبانلىقتەك ئىسىل مىللىي خاسلىقنى ساقلاپ، ۋەتەن سېغىنىشى، ئانا يۇرت تەشەببۇسى، ئىچىدە تىرىشىپ، تىرىشىپ ھايات كەچۈرۈۋاتقانلىغىنى، ئۆزىدىكى ئۇرغۇپ تۇرغان ۋەتەنپەرۋەرلىك ھېسسىياتى بىلەن يۇغۇرۇپ، ئۆزلۈك ۋە كىملىك نوقتىسىدىن تولمۇ تەسىرلىك بايان قىلىپ بەرگەن.

قىسقىسى «ئۆزلۈك ۋە كىملىك» ناملىق بۇ كىتاب، بىزنىڭ يىراق شىمالىي ياۋروپادىكى بىر ئەلنى چۈشىنىشىمىزگە ياردەم بېرىپلا قالماي، بەلكى يەنە بىزنى مىللىتىمىزنىڭ يېقىنقى زاماندىكى ئىددىيە، مەدەنىيەت ئەھۋالى جۈملىدىن دىنىي ئېتىقاد، تۇرمۇش، تۇرپاندا ۋە ئىجتىمائىي ئەھۋاللىرىدىكى پىنھان سىرلارنى، ئۆتكەن دەۋردىن يېڭى ئۇچۇرلارنى بىرىدىغان تىلى گۈزەل، سەۋىيىسى يۇقىرى، بىلىم ۋە ئوقۇشچانلىقى كۈچلۈك بىر كىتاب. مەن بۇلارنى دىيىش ئارقىلىق يەنە كۆپلىگەن كىشىلەرنىڭ بۇ كىتابنى يەنە بىر قېتىم ئوقۇپ بېقىشىنى تەۋسىيە قىلىمەن.

قاراقاش ناھىيىلىك ئەدەبىيات - سەنئەتچىلەر بىرلەشمىسىدىن تۇرسۇن ئابدۇللا بەگيار

2006 - يىلى ئۆكتەبىر

«ئۆزلۈك ۋە كىملىك» تىن تەسرات

(دوكتور ئەسەت سۇلايماننىڭ «ئۆزلۈك ۋە كىملىك» ناملىق ئەسىرىنى ئوقۇغاندىن كېيىن)

تۇرپان ئابلىز دولان

دوكتور ئەسەت سۇلايمان ئەپەندىنىڭ شىۋىتسىيەدە بىر يىللىق ئىلمىي تەتقىقات بىلەن شۇغۇللىنىش جەريانىدا كۆرگەن، بىلگەن ۋە ھېس قىلغانلىرى، شۇنداقلا شىۋىتسىيەلىك ۋە باشقا ياۋروپالىق ئىككىسىدىن تەسىرلىنىپ چىققان 20 - ئەسىرنىڭ ئالدىنقى يېرىمىدا دىيارىمىزدا ئىلمىي تەكشۈرۈش ئېلىپ بېرىش جەريانىدا، رايونىمىزدىن ئېلىپ چىقىپ كەتكەن تۈرلۈك ماتېرىياللار، قوليازما بۇيۇملار ۋە فوتو سۈرەتلەرنى كۆرگەندىن كېيىن، ۋەتەنگە قايتىپ كېلىپ روياپقا چىقارغان «ئۆزلۈك ۋە كىملىك» ناملىق ئىلمىي ئەسىرىنى ئوقۇپ چىققاندىن كېيىن ئۆزىمىز ۋە دىيارىمىز شىنجاڭ ھەققىدە تېخىمۇ مول بىلىملەرگە ئىگە بولدۇم.

مەن ئالىي مەكتەپتە گەرچە تارىخ ئوقۇتۇشى بويىچە تەربىيەلەنگەن بولساممۇ، مىللىتىمىز ۋە دىيارىمىزنىڭ تارىخىغا مۇناسىۋەتلىك تارىخىي، ئىلمىي ئەسەرلەرنى ئانچە كۆپ ئوقۇمىغاندىم. ئەمما، مەزكۇر كىتابنى ئوقۇپ چىققاندىن كېيىن، ماڭا ئوخشاش تارىخ ئوقۇتۇشى بىلەن تەربىيەلەنگەن، تەربىيەلىنىۋاتقان، شۇنداقلا رايونىمىزنىڭ ھەر قايسى جايلىرىدا مەخسۇس تارىخ ئوقۇتۇشى بىلەن شۇغۇللىنىۋاتقان كىشىلەرنىڭ بۇندىن كېيىن دىيارىمىزنىڭ تارىخىي، مەدەنىيەتتىكى ھەققىدە ئىزدەنسىمە، ئىزدىنىپ تەتقىق قىلىشقا تىگىشلىك

مەسىلىلەرنىڭ ئىنتايىن كۆپلۈكىنى، مەن ۋە ماڭا ئوخشاش ئاساسىي قاتلامدا خىزمەت قىلىۋاتقانلارنىڭ ئۆزىمىز ۋە رايونىمىزنىڭ تارىخىغا مۇناسىۋەتلىك بىلىم، چۈشەنچىلىرىمىزنىڭ بەكمۇ يۈزەكى ئىكەنلىكىنى يەنە بىر قېتىم چوڭقۇر ھېس قىلدىم.

مەن «ئۆزلۈك ۋە كىملىك» نى زور ئىشتىياق بىلەن قولۇمدىن چۈشۈرمەي ئوقۇدۇم. راستىنى ئېيتسام، ئىلگىرى بۇنداق ئىلمىي ئەسەرلەرنى ئوقۇشقا ئانچە كۆڭۈل بۆلمىگەن بولغاچقا، بۇ كىتاب ماڭا ئىنتايىن قىممەتلىك ۋە چوڭقۇر مەنىلىك، مول مەزمۇنلۇق ئەسەر سۈپىتىدە بىلىندى. تاكى مۇشۇ كىتابنى ئوقۇپ بولغۇچە ھېچقانداق ئىشقا رايىم بارمىدى.

ئاپتۇر بۇ ئەسەردە ياۋروپا جەمئىيىتى بىلەن ئۇيغۇر جەمئىيىتىنى، ياۋروپالىقلار بىلەن ئۆزىمىزنى روشەن سېلىشتۇرما قىلغان ھالدا ئۆزى ئويلىغان، ھېس قىلغانلىرىنى بىز بىلەن ئورتاقلاشماقچى بولغان. شۇ ئارقىلىق ئۆزىمىزنى قايتىدىن تېپىۋېلىشىمىزغا يول ھازىرلاپ بېرىشكە تېرىشقان. شۇنداقلا، بىز ئاڭلىغان بولساقمۇ ئەمما كۆرۈشكە مۇيەسسەر بولالمىغان، مىللىتىمىزنىڭ تارىخىغا مۇناسىۋەتلىك نۇرغۇن قىممەتلىك ھۆججەت، ۋەسقىلەرنى، ماتېرىياللارنى، فوتو سۈرەتلەرنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەن ۋە بۇلاردىن بىزگە قىممەتلىك ئۇچۇرلارنى يەتكۈزۈپ، ئۆز تارىخىمىزغا بولغان چۈشەنچىلىرىمىزنى تېخىمۇ چوڭقۇرلاشتۇرۇشقا زور كۈچ سەرپ قىلغان.

كىتاب بىزگە ياۋروپا جەمئىيىتىنى تونۇشتۇرۇش بىلەن بىرگە، ئۆزىمىزدە ئالدى بىلەن ئۆزلۈك تېپىمىزنى يېتىلدۈرۈش، بۇ ئاساستا «مەن كىم؟ دۇنياغا نېمە ئۈچۈن تۆرەلدىم؟ بۇندىن كېيىن قانداق ياشاش ۋە نېمىلەرنى قىلىش كېرەك؟» دېگەندەك سۇئاللارنى ئوتتۇرىغا قويۇپ، ھەر بىرىمىز چوقۇم ئۆزىمىزدە مۇستەقىل ياشاش ئىقتىدارىنى ھازىرلىشىمىز، ئۆزىمىزنىڭ مىللىي كىملىكىمىزنى بايقاپ، مىللىتىمىزنىڭ بۇندىن كېيىنكى تارىخ، مەدەنىيەت، پەن-تېخنىكا تەرەققىياتى ئۈچۈن توختىماستىن ئىزدىنىشكە چاقىرىغان.

ئاپتۇر شۇنتىسىدە تۇرغان بىر يىل جەريانىدا غەربىي ياۋروپادىكى كۆپلىگەن دۆلەتلەرنى ئايلىنىپ، بارغان جايلاردىكى موزېيخانا، كۈتۈپخانا، ئاسارەتتە ئورۇنلىرىنى بىرىمۇ-بىر كۆرۈپ، شۇ جايلاردا ساقلنىۋاتقان ئۇيغۇر تارىخى، مەدەنىيىتىگە ئائىت قىممەتلىك بۇيۇملاردىن ئەقىل-پاراسەتلىك ئەجدادلىرىمىزنىڭ يوقالغان روھىنى ئىزدەپ، بۇ جەھەتتە بىزگە بىر يېڭى يول كۆرسىتىپ بەردى. مەن ئالىي مەكتەپتە ئوقۇۋاتقان چاغلىرىمدا ئۇستازلىرىمدىن 19-ئەسىرنىڭ 60_70-يىللىرىدىن 20-ئەسىرنىڭ 40-يىللىرىغىچە نۇرغۇن چەتئەللىك ئىكسپېدىتسىيەچىلەرنىڭ رايونىمىزغا كېلىپ ئىلمىي تەتقىقات، قېدىرپ تەكشۈرۈش ئېلىپ بارغانلىقىنى ئازدۇر-كۆپتۈر ئاڭلىغان بولساممۇ، ئەمما، شۇنتىسىدە ئەكە كىچىككەنە بىر دۆلەتتە مەخسۇس ئۇيغۇر تارىخى، مەدەنىيىتى، ئۇيغۇر تىلى تەتقىقاتى بىلەن شۇغۇللىنىپ دۇنياۋى شۆھرەت قازانغان ئۇيغۇرشۇناس ئالىملارنىڭ بۇنچىۋالا كۆپ ئىكەنلىكىنى راستىنى ئېيتسام ئاڭلاش تۈگۈل تەسەۋۋۇر قىلىپمۇ باقمىغان ئىدىم. مەزكۇر كىتابنى ئوقۇغاندىن كېيىن، غەربىي ياۋروپا بۇيىچە ئۇيغۇرشۇناسلىق تەتقىقاتى بىلەن ئەڭ كۆپ شۇغۇللانغان ئالىملارنىڭ شۇنتىسىيەلىك ئىكەنلىكىدىن خەۋەر تاپتىم. شۇنىڭ بىلەن بىللە، ئەجدادلىرىمىز قالدۇرۇپ كەتكەن، تېخىچە چەتئەللەردە ساقلنىۋاتقان قىممەتلىك تارىخىي ماتېرىياللىرىمىزنىڭ تېخىمۇ كۆپلۈكىنى، ئىنسانىيەتنىڭ نەچچە مىڭ يىللىق تارىخىي تەرەققىيات جەريانىدا، دۇنيادىكى باشقا مىللەتلەرگە قارىغاندا، مىللىتىمىزنىڭ تارىختا ھەقىقەتەنمۇ باشقىلار ھەيران قالغۇدەك كارامەت قىممەتلىك مۆجىزىلەرنى قالدۇرغان ساناقلىق مىللەتلەرنىڭ بىرى ئىكەنلىكىنى بىلىپ، مۇشۇنداق ئىپتىخارلىق مىللەتنىڭ پەرزەنتى بولۇپ تۇغۇلغىنىمدىن چەكسىز پەخىرلەندىم.

ئەسەردە شۇنتىسىيە ۋە باشقا ياۋروپالىقلارنىڭ تۇرمۇشى، ئۆرپ-ئادىتى، دۇنيا قارىشى، كىشىلىك تۇرمۇش قارىشى، ئۆزلۈكسىز ئىزدىنىش روھى قاتارلىق تەرەپلەرمۇ ئۆزىمىز بىلەن روشەن سېلىشتۇرما قىلىنغان ھالدا

تەپسىلىي بايان قىلىنغان بولۇپ، بۇ ئەسەر ياۋروپالىقلارنى يەنە بىر قەدەم ئىلگىرلەپ چۈشىنىشىمىزدە، ئۆزىمىزنى قايتىدىن «ئوپراتسىيە» قىلىپ كۆرۈشىمىزدە مۇھىم رول ئوينايدۇ.

ئاپتۇر ئەسىرىدە يەنە شۇنتىسىدە ۋە باشقا ياۋروپا دۆلەتلىرىدە ياشاۋاتقان بىر قىسىم ئۇيغۇر، قازاق، تۈرك، ئەزەربەيجان قاتارلىق مىللەتلەرنىڭ شۇ جايدىكى ياشاش ئالاھىدىلىكى، ياۋروپاغا بېرىپ قېلىشتىكى تۈرلۈك تارىخىي سەۋەبلەر، ئۇلارنىڭ ئۆز تەقدىرىنى ئۆزگەرتىش يولىدىكى تېنىمىسىز ئىزدىنىشلىرى، قەيسەرلىك بىلەن جاپاغا چىداپ تۇرغىنىش روھى قاتارلىقلارنى بايان قىلغان بولۇپ، بۇ مەسىلىلەرمۇ ئۆز نۆۋىتىدە بىزنىڭ يۈكسەك دىققەت - ئېتىبارىمىزنى قوزغايدۇ. شۇنداقلا، ئۇلارنىڭ تېنىمىسىز ئىلگىرلەش روھىدىن ئىلھام ئېلىش جەھەتتە ئىنتايىن مول تەجرىبە - ساۋاقلار بىلەن تەمىنلەيدۇ.

مەن بۇ ئەسەرنى ئوقۇش جەريانىدا يەنە شۇنى ئويلاپ قالدىم:

ئاپتۇر ياۋروپادا بولغان ۋاقىتلىرىدا مەيلى ئۆز قېرىنداشلىرىمىز بولسۇن، مەيلى باشقا تۈركىي قېرىنداشلىرىمىز بولسۇن، گەرچە ئىلگىرى تونۇشىمىمۇ ئۇلار بىلەن خۇددى بىر تۇغقان ئاكا - ئۇكىلار دەك قىزغىن پاراڭلىشىپ بىر - بىرىنىڭ دەردى - ھالىغا يېتىپتۇ. بۇ ئەلۋەتتە قەدىرلىنىشكە ئەرزىيدىغان قىممەتلىك روھ. ئىلىمىزنىڭ ئىچكى ئۆلكىلىرىدە ئوقۇۋاتقان دوستلىرىمىزدىن ئاڭلىسام، ئۇ جايلاردىمۇ شىنجاڭدىن بارغان ئاز سانلىق مىللەت ئوقۇغۇچىلىرى بىر - بىرى بىلەن بەك ئىناق ئۆتىدىكەن. ھېيت - بايراملاردا بىر - بىرىنى ئىزدىشىپ قىزغىن ئەھۋاللىشىدىكەن. ئەمما، رايۇنىمىزدىكى ھەر قايسى ئالىي مەكتەپلەردە ئوقۇۋاتقان قېرىنداشلىرىمىزغا قارايدىغان بولساق، ئۇلار بىر - بىرىنىڭ دەردى - ھالىغا يېتىشىشكە ئۇرۇنغان، ئۆز - ئارا يۇرتۋازلىق قىلىشىپ، ھە دېگەندىلا ئورۇشۇپ، بىر تالاي كۆڭۈلسىزلىكلەرنى پەيدا قىلىۋاتىدۇ.

بۇ يەردە مۇنداق بىر ئىشنى قىستۇرۇپ ئۆتكۈم كېلىۋاتىدۇ:

2002 - يىلى ئۈرۈمچىدىكى مەلۇم ئالىي مەكتەپتە ئوقۇيدىغان ئىككى ئوغۇل ئوقۇغۇچى رېستورانغا تاماق يېگىلى كېرىپ بىر قىزنى تالىشىپ ئۆز - ئارا ئۇرۇشۇپ قالدى. نەتىجىدە، بۇلارنىڭ بىرى يەنە بىرسىگە پىچاق تىقىپ ئۇنىڭ جېنىغا زامىن بولدى. ئۆزىمۇ قانۇننىڭ جازاسىغا ئۇچرىدى.

دېمەك، بۇ ئىككى سېلىشتۇرمىدىن شۇنى كۆرۈۋالغىلى بولىدۇكى، كىشىلەر ئېيتقان «يېقىن كەلسە چىشىلىشەر، يىراق كەتسە كىشىنىشەر» دېگەندەك بىزنىڭ ھازىرقى ھالىتىمىز دەل مۇشۇنداق بولۇپ قالدى. ئۇنداقتا، بۇ زادى نېمە ئۈچۈن؟ بۇنداق ئىككى خىل ھالەتنىڭ كېلىپ چىقىشىدا زادى نېمە سەۋەب بار؟ خەلق ناخشىلىرىمىزنىڭ بىرىدە مۇنداق مىسرالار بار:

- زىمىستان كۆرمىگەن بۇلبۇل ،
- بازارنىڭ قەدرىنى بىلمەس.
- جاپانى چەكمەگەن ئاشىق ،
- ۋاپانىڭ قەدرىنى بىلمەس.

مۇشۇ مىسرالاردا ئېيتىلغاندەك، ئۆز رايىمىزدا ياشاپ تۇرۇپ بىر - بىرىنىڭ، ئۆز قېرىنداشلىرىمىزنىڭ ھالىغا يەتمىگەن، ھە دېسەلا ئۇرۇش - جىدەل قىلىپ بىر - بىرىنىڭ دىلىغا ئازار بېرىپ يۈرگەنلەر بىر مەزگىل ئىچكى ئۆلكىلەردە ۋە چەتئەللەردە سەرسان بولۇپ يۈرۈپ، قېرىنداشسىزلىقنىڭ دەرد - ئازابىنى تارتقان بولسىدى، ئاندىن قېرىنداشلىق مېھرى - مۇھەببەتنىڭ قەدرىگە يەتكەن، ئۇنى قەدرلىگەن بولاتتى.

مەزكۇر ئەسەردە ئاپتۇر بىلەن ئەھۋاللاشقان بىر قازاق ئايالىنىڭ دۆلىتىمىز بىلەن شىنجاڭنىڭ ھازىرقى تەرەققىيات ئەھۋالىغا بولغان چۈشىنىش ھېسسىياتى، ئۆز ۋەتىنىنى، ئاتا - بوۋىلىرى توغۇلۇپ چوڭ بولغان يۇرت - ماكانىنى سېغىنىشتەك ۋەتەنپەرۋەرلىك ھېسسىياتى ھەققىدە تەنمۇ قەدىرلىنىشكە ئەرزىيدۇ. ئۇ گەرچە شىنجاڭغا ھازىرغىچە كېلىپ باقمىغان، ئۆزىنىڭ بۇ جايلاردا ياشاۋاتقان قېرىنداشلىرىنى كۆرۈپ باقمىغان بولسىمۇ، ئۇلارغا بولغان ھۆرمىتى، ئۇلارنى سېغىنىش ھېسسىياتى ئىنتايىن چوڭقۇر. ئەمما، مىللىتىمىز ئارىسىدا شۇنداق

ناشۇكۇر، تۈزكۈر ناھەللىلەرمۇ باركى، ئۆز مىللەت گەۋدىسىدە ياشاپ تۇرۇپمۇ ئۆزىنىڭ ئۇيغۇر بولۇپ قالغىنىدىن نۇمۇس قىلىدىكەن - تېخى! بۇ نېمىدىگەن نادانلىق، ئاڭقاۋلىق ھە!

ئۇشۇبۇ قازاق ئايالىنىڭ ئاپتۇرغا دېگەن مۇنۇ سۆزلىرى بىزنىڭ ھەقىقەتەن ئويلىنىپ بېقىشىمىزغا ئۇرۇنىدۇ: « ھازىرقى كۈندە شۇنتىسى دەدىكى چوڭلىرىمىزنىڭ ئەڭ ئىنسىرىدىغىنى، ئۆز پەرزەنتلىرىنىڭ نىكاھ مەسلىسى بولۇپ قالدى. بۇ كىچىككىنە دۆلەتتە بىزدەك ئاران يۈز نەچچە ئاھالىسى بار خەلقنىڭ مەڭگۈ ئۆز ئىچىدىن نىكاھلىنىپ، ئۆز مەۋجۇتلۇقىنى ساقلىيالىشى تولىمۇ تەس!»

قاراڭلار، بۇ نېمىدىگەن ئېسىل مىللىي روھ - ھە! ئۇلار گەرچە سانجە ھەتتەن ئاز بولسىمۇ، يەنىلا ئۆزىنىڭ مىللىي كىملىكىنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن تېرىشقان. بۇ ھەقتە ئويلىنغان. ئەلۋەتتە، بۇ دۇنيادا ئاز ئۇچرايدىغان ئىنتايىن قىممەتلىك ئۇلۇغ روھتۇر!

ئەمما، بىزدە ھازىر بەزى ئاتا - ئانىلاردا ۋە پەرزەنتلەردە مەن يۇقىرىدا ئېيتىپ ئۆتكەن مىللىي روھتىن ئېغىز ئېچىش ئىنتايىن تەس. ئۇيغۇر جەمئىيىتىگە سەپسالدىغان بولساق، ئازغىنە ئەم 10مىلىيۇنغا يېقىن نوپۇسى بار بىزدەك مىللەت كىشىلىرى ئارىسىدىن بىر قىسىم ئازغۇن (ئەر ياكى ئايال بولسۇن) كىشىلەر ئۆز ئىچىمىزدىن نىكاھلىنىشقا مۇۋاپىق لايىق تېپىلمىغاندەك، بىرىنىڭ پۇلىنى، بىرىنىڭ جەمئىيەتتىكى يۈز - ئابرويىنى دەپ باشقا دىن، باشقا ئىرقىتىكى كىشىلەر بىلەن نىكاھلىنىشى بىزدە بارا - بارا مىللىي ئاڭنىڭ ئىنتايىن كەمچىل ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ.

قاراڭ: مەلۇم بىر داڭلىق سەنئەتكار بىر چەتئەللىك ئەر كىشى بىلەن توي قىلغان. مەلۇم بىر داڭلىق ئونۋېرسىتېتتا ئىشلەيدىغان دۆلەت ئىچى، ھەتتا خەلقئاراغا نامى چىققان بىر ئۇيغۇر رەئىسسام بىر خەنزۇ ئايال بىلەن تويلاشقان. ئاڭلىساق، بۇلار ھازىر ئىنتايىن بەختلىك ياشاۋاتقانمىش. يەنە بىر قىسىم ئازغۇن قىز - ئاياللىرىمىز «مەن سېنى ئالاي» دەپ كەينىدىن يۈگۈرۈپ يۈرگەن بەرنى يىگىتلىرىمىزگە نەزەر كۆزنى سېلىپمۇ قويماي، بىر بىر چەتئەللىك پۇلدار بىلەن توي قىلىپ، چەتئەلگە چىقىپ كەتكەن. بىرى بولسا، يەنە باشقا مىللەتتىن بولغان بىر يىگىتنىڭ كەينىدىن كېتىپ ئۇنىڭ بىلەن توي قىلغان. بۇ ئازغۇن قىزلارنىڭ ئاتا - ئانىلىرى بولسا تۈگمەس دەرد - ئەلەم بىلەن ياشىماقتا.

مانا مۇشۇنداق، بىزنىڭ قىزلىرىمىز ياكى يىگىتلىرىمىز بولسۇن، بارغانسېرى ئۆزىدىن، مىللىي كىملىكىدىن ياتلىشىپ، يات مىللەت، يات ئىرقىتىكى قىز - يىگىتلەر بىلەن تويلىشىپ كېلىۋاتىدۇ. بۇ ئىككى روشەن سېلىشتۇرما ئۇيغۇر جەمئىيىتىدە تۈرلۈك كىزىنلارنىڭ ھەقىقەتەن ئېغىر ئىكەنلىكىنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ. ئەجىبا دۇنيانىڭ ئەڭ غەربىدە ياشاۋاتقان يۈز نەچچە قازاق قېرىندىشىمىز ۋەتەنگە، ئۆز مىللىتىگە بولغان چوڭقۇر سېغىنىش، تەلپۈنۈش ئىچىدە ياشاپ، مىللىي خاسلىقىنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن تېرىشىۋاتىمىز! بىز بولساق ئۆزىمىزدىن، ئاتا - ئانىمىزدىن، قېرىنداشلىرىمىزدىن ياتلىشىپ، يات دىن، يات ئىرقىتىكى كىشىلەر بىلەن توي قىلىپ يات ئەللەردە ياشاپ يۈرسەك، بۇ نېمىدىگەن بىمەنلىك - ھە! بىرى ئۆزىنى ساقلاپ قېلىشنى كېچە - كۈندۈز ئارزۇ قىلسا، يەنە بىرى ئۆز مىللىتىدىن تانالمىي، ئۆز - ئۆزىنى يوقىتالماي تاۋارە بولۇپ يۈرىدۇ. بۇنىڭغا زادى نېمە دېگۈلۈك!

ئاپتۇر ئۆز ئەسىرىدە يەنە شۇنداق مائارىپى بىلەن ئۇيغۇر مائارىپىنى سېلىشتۇرما قىلىپ، بۇ ئىككى خىل مائارىپ تۈزۈلمىسىنىڭ ئىلغار تەزەۋۋىلىرىنى، يېتەرسىزلىكلىرىنى ئېنىق ئوتتۇرىغا قويۇپ، بىزگە ئۆز مائارىپىمىزنىڭ تۈرلۈك نوقسانلىرىنى دادىل ئوتتۇرىغا قويۇپ، بىزنى چوڭقۇر ئويلىنىش ئىچىدە ئۆز مائارىپىمىزدىكى نوقسانلارنى تۈزىتىشىمىزگە يېتەكلىگەن. قارايدىغان بولساق، ئۇيغۇر مائارىپىدا ھەقىقەتەنمۇ ئىنتايىن كۆپ نوقسان، يېتەرسىزلىكلەر ساقلىنىپ كەلمەكتە. ئاپتۇر كىتابىدا بايان قىلغاندەك، ئەڭ ئاددىيسى بىزدىكى باشلانغۇچ مەكتەپنىڭ ئوقۇتۇش تۈزۈلمىسىدىكى نوقسانلار يېتىپ ئاشقۇدەك بار. باشلانغۇچ مەكتەپنىڭ 2 - يىللىقىدا ئوقۇيدىغان ئىنىم بېرىلگەن تاپشۇرۇقنىڭ كۆپلىكىدىن ھەر كۈنى ئەچ سائەت 9:30 - 10:00 غىچە تاپشۇرۇق

ئىشلەيدۇ. ئۇ مۇرىسىگە ئېسىپ ماڭغان سومكىمۇ خېلىلا ئېغىر. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ھازىر مەكتەپلىرىمىزدە بالىلارنى قىزىقتۇرىدىغان ھېچقانداق ئەنئەنىۋى ئويۇنچۇقلار يوق. بالىلىرىمىز ئېغىر بېسىم ئىچىدە ئوقۇغاچقا، بەزى بالىلاردا ئوقۇشقا قىزىقماسلىق، مەكتەپتىن قېچىش خاھىشلىرى ھازىرمۇ يەنىلا بار. بۇ بىزنىڭ ئۆز مائارىپىمىزغا بولغان مەسئۇلىيىتىمىزنى تېخىچە ئېنىق تونۇپ يېتەلمىگەنلىكىمىز بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك.

كىتابنى ئوقۇش جەريانىدا ماڭا تەسىر قىلغان يەنە بىر ئىش، ئاپتۇر ياۋروپادا تۇرغان مەزگىللىرىدە كۆرۈشكەن چەتئەللىك ئالىم، تەتقىقاتچى، ئاددى كىشىلەر بولسۇن ياكى شۇ جايلاردا ئوقۇۋاتقان، تەتقىقات ۋە باشقا تۈرلۈك پائالىيەتلەر بىلەن شۇغۇللىنىۋاتقان ئۇيغۇر، قازاق، قىرغىز، تۈرك قاتارلىق قېرىنداش مىللەتلىرىمىز بولسۇن، ئاپتۇر ئۇلار بىلەن كۆرۈشۈپ تاماق يەۋاتقاندا، سەيلى قىلىۋاتقاندا، ئاپتوبوس ياكى پويىزدا كېتىۋاتقاندا بولسۇن، ۋاقتىنى ئىنتايىن ئەھمىيەتلىك ئىلمىي پاراڭلار بىلەن ئۆتكۈزگەنلىكى بولدى.

ئەمما، دىيارىمىزدا بۇنداق ئىشلار دەل بۇنىڭ ئەكسىچە. بىز مەيلى بۇرۇندىلا تونۇش بولايلى ياكى ئەمدىلا تونۇشقان بولايلى، ئالدى بىلەن قىلىدىغان ئىشىمىز بىرەر ئاشخانىغا كىرىپ تاماق يەيمىز. ئارقىدىنلا بىرەر قاۋاقخانىغا كىرىپ سېسىق ھاراقنى بىر - بىرىمىزگە زورلاپ ئىچكۈزۈپ، تاماكنىڭ ئاچچىق بۇسلىرى ئىچىدە ناھايىتى تېتىقسىز، ئەھمىيەتسىز پاراڭلار بىلەن ۋاقىت ئۆتكۈزۈمىز. بۇنداق سورۇندا تېخى مۇنداق نادانلارچە قائىدە ھۆكۈمران: «بولدى، ئاغىنىلەر، بۈگۈنكى سورۇننىڭ كۆڭۈللۈك بولۇشى ئۈچۈن تۆگىنىش، خىزمەت توغرىسىدا پاراڭلاشمايمىز. ھازىردىن باشلاپ راسايەپ - ئىچىپ، قانغۇچە ئوينايىمىز!» بۇنداق سورۇننىڭ ئاخىرىدا ھاراقنى توپىغۇچە ئىچكەن «ھاراق تۇڭلىرى» غەرق مەست ھالەتتە سورۇندىن چىقىپ تۆيگە بېرىپ بولالماي، يول ئۈستىدە، يۇندا ئازگاللىرىدا ئۆز قۇسۇقىنى يالاپ ئۇخلاپ قالىدۇ ۋە قېلىۋاتىدۇ.

بۇ كىتابنى ئوقۇش ئارقىلىق مەن سۆيۈنگەن يەنە بىر ئىش شۇ بولدىكى، ۋەتەندىن يىراق بىر جايغا تەتقىقات ئۈچۈن بارغان بىر ئۇيغۇرنىڭ شۇ يەرنىڭ خەلقلىرىگە ئۇيغۇر تىلىدىن دەرس ئۆتكەنلىكىدىن ئىبارەت. ئاپتۇر ئەسىرىدە ئۆزىنىڭ سىتوكھولم ئۇنىۋېرسىتىتىدا ئۇيغۇر تىلىدا دەرس ئۆتكەنلىكىنى قەيىت قىلىپ ئۆتكەن بولۇپ، بۇ ئۆز نۆۋىتىدە ئانا تىلىمىزنىڭ ھەقىقەتەنمۇ سېھرى - كۈچكە باي، جەلپكارلىقى كۈچلۈك تىل ئىكەنلىكىنى، شۇڭا، ئۆز ئانا تىلىمىزنى قەدىرلەش ۋە ئۇنى مەڭگۈ ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن بارلىق مىللەت ئەزالىرىنىڭ كۈچ چىقىرىشىنىڭ لازىملىقىنى چۈشەندۈرۈپ بېرىدۇ.

مەزكۇر ئەسەردە يەنە يات ئەلدە ياشاۋاتقان قېرىنداشلىرىمىزنىڭ شۇ جايدا ياشاش جەريانىدىكى تۈرلۈك قېيىنچىلىقلارنى يېڭىش جەھەتتىكى تېرىشچانلىقلىرى، مۇستەقىل ياشاش ئىقتىدارىنى يېتىلدۈرۈش يولىدا تارتقان جاپالىرى بايان قىلىنىش ئارقىلىق، ئارىمىزدىكى كۈنلىرىنى بىكارچىلىقتا ئۆتكۈزۈۋاتقان ياشلىرىمىزغا كۈچلۈك سېگىنال بەرگەن.

مەن ھازىرغىچە تۈرلۈك مەزمۇندىكى 200 پارچىدىن ئارتۇق كىتابلارنى ئوقۇغان بولساممۇ، مەرھۇم يازغۇچىمىز زوردۇن سابىرنىڭ «ئانا يۇرت» ناملىق رومانىدىن باشقا كىتابلارنى «ئۆزلۈك ۋە كىملىك» نى ئوقۇغاندەك زور ئىشنىيىق، چەكسىز قىزىقىش بىلەن ئوقۇپ باقمىغان ئىدىم. مېنىڭ نەزىرىمدە مەزكۇر كىتاب مەيلى قايسى جەھەتتىن بولسۇن، ھازىر ئۇيغۇر تىلىدا نەشر قىلىنغان تۈرلۈك كىتابلار ئىچىدە ئالاھىدە قىممەتكە ئىگە ساناقلىق كىتابلارنىڭ بىرى. بەلكىم بۇ كىتابنى ئوقۇپ باققان بەزى كىشىلەرنىڭ نەزىرىدە بۇ كىتاب ئاددى ھالدىكى ساياھەتنامە ھېسابلىنىشى مۇمكىن. ئەمما، چوڭقۇر ئىشەنچ بىلەن شۇنداق ئېيتالايمەنكى، بۇ كىتاب مەن ۋە ماڭا ئوخشاش «كىتاب موللىسى» ئۈچۈن ئېيتقاندا، ناھايىتى زور قىممەتكە ئىگە ئىلمىي ئەسەر ھېسابلىنىدۇ. يېقىنقى 15 يىلدىن بۇيان بىزدە ئېلىمىزنىڭ ئىچكى ئۆلكىلىرىگە، چەتئەللەرگە چىقىپ ئوقۇغان ۋە ئوقۇۋاتقان تەتقىقات بىلەن شۇغۇللىنىۋاتقان ۋە ساياھەت قىلغانلار ئىنتايىن كۆپ بولسىمۇ، ئەمما، كۆپىنچىسى پەقەت ئۆزىنىڭ ئىشى بىلەنلا بولۇپ، ئۆزى تۇرۇۋاتقان شەھەر ياكى دۆلەتنىڭ ئىجتىمائىي ئەھۋالى، مەدەنىيەت - مائارىپىنىڭ تەرەققىياتى، يەرلىك مىللەتلەرنىڭ تۇرمۇشى ۋە ئۆرپ - ئادىتى قاتارلىق تەرەپلىرىگە پەقەتلا كۆڭۈل

بۆلىمىگەن. نەتىجىدە، ئۆت - بەش بەت بىر نەرسە يېزىپ بېرىنى شۇ جاينىڭ ئەھۋالىدىن خەۋەردار قىلالىمىغان. شۇڭا، مەزكۇر ئەسەر يېقىنقى يىللاردىن بۇيان نەشر قىلىنىۋاتقان ساياھەتنامە، زىيارەت خاتىرىسى قاتارلىقلار بىلەن سېلىشتۇرغاندىمۇ ئىنتايىن قىممەتلىك ئەسەردۇر.

ئاپتۇر بۇ ئەسىرى ئارقىلىق بىزگە ئالدىنقى ئەسىرنىڭ 20 - 30 - يىللىرىدىكى شىنجاڭنىڭ، جۈملىدىن قەدىمىي مەدەنىيەتلىك شەھەر قەشقەر ۋە قۇنىڭ ئەتراپىدىكى رايونلارنىڭ ئىجتىمائىي ئەھۋالى، شۇ دەۋردە ياشىغان ئەجدادلىرىمىزنىڭ ياشاش ئۇسۇلى، تۇرمۇشى ۋە ئۆرپ - ئادىتى، شۇنداقلا چەتئەل ئىككىسىپىدىتسىيىچىلىرىنىڭ رايونىمىزدىكى دىن تارقىتىش ۋە ئىلمىي تەكشۈرۈش پائالىيەتلىرى توغرىسىدىكى چۈشەنچىمىزنى تېخىمۇ چوڭقۇرلاشتۇردى. شۇنداقلا، بۇ ھەقتە تېخى تولۇق بايقالمىغان، ئايدىڭلاشتۇرۇلمىغان تەرەپلەرنى ئوتتۇرىغا قويۇپ، بىزنى ئۆزىمىزنى قايتىدىن تېپىشىمىزغا، ئۆز ئەسلىمىزگە قايتىشىمىزغا يېتەكلىدى. شۇڭا، مەزكۇر ئەسەر ئاددى ھالدىكى ساياھەتنامە ئەمەس، بەلكى، رايونىمىزنىڭ تارىخ، مەدەنىيەت جەھەتلەردىكى ئىنتايىن مول مەزمۇنلىرى مۇجەسسەملەنگەن زور ئىلمىي قىممەتكە ئىگە كىتاب ھېسابلىنىدۇ.

2007 - يىلى 22 - يانۋار. مەكتەپ

(ئاپتۇر: مەكتەپ ناھىيلىك 1 - ئوتتۇرا مەكتەپ تارىخ ئوقۇتۇش - تەتقىقات گۇرۇپپىسىدىن)

تېلېفۇن : 15809987882 ، پوچتا نۇمۇرى: 844600

ئۆزلۈك ئالىمىمىزدىكى تۇمانلار

ئابدۇغەپنى ئابدۇكېرىم

يېنىككىنە چىققان شامال بەزىدە بىزنى سەگىتىپ ھوزۇر بەخش ئەتسە، بەزىدە بىر قىسىم ئەخلەت - چاۋارلارنى ئۇچۇرتۇپ ئەكىلىپ ئەتراپىمىزغا تاشلايدۇ، مانا بۇنى شەيئەلەرنىڭ ئىچكى قاتلاملىرىدا ئىپادىلىنىدىغان ئىجابىي ۋە سەلبىيلىك ئامىلى دېسەك ئارتۇق كەتمەس. قۇتلۇق قەدىمى بىلەن بىزگە نىسب بولۇۋاتقان تەرەققىيات ۋە يۈكسىلىش ئىزنالىرى بىر تەرەپتىن بىزنى ماددىي جەھەتتىكى نامراتلىقنىڭ پاتقىقىدىن تارتىپ چىقىرىشقا ھەرىكەت قىلىۋاتقان، يەنە بىر تەرەپتىن ئادىمىيلىك ۋە خاسلىق ئالىمىمىزنىڭ رەڭدار چىراقلىرى سۇسلىشىۋاتقان بۈگۈنكى كۈندە كۆز ئالدىمىزدا يۈز بىرىۋاتقان بىر قىسىم ئاچچىق پاجىئەلەر تەپەككۈر سەينالىرىمىزنى سىلكىتىپ، بىزنى ئىزتىراپلىق خىياللار قوينىغا غەرىق قىلىۋاتىدۇ. مانا بۇ خىياللار ئىلكىدە ئۆزلىك ئالىمىمىزگە نەزەر سالىدىغان بولساق 90 - يىللارنىڭ باشلىرىدا «قورسقى توق، كىيىمى پۈتۈن بولۇش مەسلىسى» ئەمدىلا ھەل بولۇپ چىرايىمىزغا ئاز - تولا قان يۈگۈشۈپ قالغان بىز خەقنىڭ ئۈستىدە قانلىق قىلىچىنى ئوينۇتۇپ شىددەت بىلەن چېپ كىلىۋاتقان «ئاق ئالۋاستى» نىڭ غالىبانە يۈرۈشلىرى كۆزىمىزگە چېلىقىدۇ.

مىللەت گەۋدىسىنى چىرىتىپ، قوۋۇرغۇسىنى ئىگىپ بىزىلەرگە تالاي تالاپەتلەرنى تارتۇق قىلغان بۇ يۈرۈش ئۆز مەنزىلىدە يەنە بىزىلەرنى نۇرغۇنلىغان «سادىر پەھلىۋان، غەپنى باتۇر، ئاماننىسا، نوزۇگۇم...» سۈپەت ئوغۇل - قىزلىرىمىزدىن، ئاتا - ئانىلارنى پەرزەنتلىرىدىن، پەرزەنتلەرنى ئاتا - ئانىسىدىن مەھرۇم قىلدى. ئەل قەلبىنى تىترەتكەن تالانت (تەسەركە ئاتىدىم) لىق ناخشىچىمىز مەھرۇم، ئەخمەتجان مەمتىمىنمۇ مانا شۇ يۈرۈشنىڭ قۇربانى سۈپىتىدە ئارىمىزدىن كەتتى... بۇنداق پاجىئەلەرنى بىر - بىرى بىلەن ساناش كىشىدە چىۋىن يەۋالغاندەك تۇيغۇ ھاسىل قىلىدۇ. نادانلىق

ۋە نامراتلىقنىڭ داللىرىدا ئۇزاق ۋاقىت سەيياھلىق قىلغان بىز خەق ئۈچۈن ئارتۇقچە ھەشەمگە خېلى كۆپ ۋاقىت كېرەك ئىدى. ئوسمانجان ساۋۇت ئاكىمىز: «ساپلىقنىڭ ئۈنىگە ئىنتىزار دىلدا، نە قىلسۇن مىڭ ئۆيىنىڭ رەڭدار نەقىشى» دەپ يازغىنىدەك، تىرىكچىلىكنىڭ قاينىمىدا تەمتىرەپ يۈرگەنلىرىمىز ئۈچۈن بۇنداق بەدەل تۆلەش - كۆتۈرۈپ قويۇۋىتىش دەرەجىدىكى ئاھانەت ۋە ئېغىر ئازاپ ئىدى. مانا شۇنداق ئازاپ - ئاھانەتلەر ۋە مىللى خاسلىقىمىزدىكى تۇتۇقلۇقلار، تەپەككۈرىمىزدىكى دەلدۈشلىكلەر نۆۋەتتە مىللەت گەۋدىسىنى سۆرەپ مېڭىۋاتقان پاراۋۇزنىڭ ماتۇرنى يېقىلغۇدىن قىسىپ، ئۆزلۈك ئالىمىمىزنى توپا - چاڭ، ئىس - تۈتەكلەر بىلەن تولدۇرماقتا.

ئەيدىز بوسۇغىمىزدا يېقىنقى بىر نەچچە يىلدىن بېرى «ئاق ئالۋاستى» دېگەن بۇ نىجىسىنىڭ رەزىل تاپىن ئاستىدىن ئاجىز گەۋدىمىزنى ئاز - تولا ئاجرىتىپ ئۇھا! دېمەستىنلا «ئەيدىز» دېگەن بۇ رەزىگىنىڭ قانلىق يۈرۈشى ۋە تالان - تاراجى جېنىمىزنى ئېلىپ يېنىمىزدا قويغىلىۋاتىدۇ. ئىلگىرى «ئاق ئالۋاستى» دېگەن ئۇ نىجىسىنىڭ نەزىرىگە داخىل بولۇش ئۈچۈن ئاز - تولا «مال - دۇنيا» رىمىز ياكى سودا سېتىق بىلەن ھاللىنىپ ئۆزىمىزنى بىلەلمىگىنىمىز سەۋەپ بولغان بولسا ئەمدى، بۇ رەزىگىنىڭ نەزىرىگە يولۇقۇش ئۈچۈن، كۈنىسىرى چىلىشىپ، ۋۇجۇدىمىزدا خوراش بەدىلىگە ئۆزىلەي دەپ قالغان «ئىنسانىي ۋىجدان ۋە كىشىلىك شەرمى - ھايا» نى دەسمىي سالساقلا كۇپايە بولىۋاتىدۇ. نۆۋەتتە بۇ مەرەزنىڭ قولىغا چۈشكەنلىرىمىزنىڭ جىسمانىيىتى بىلەن ئادىمىيلىكى تەڭلا يوقۇلۇپ، ئۆزىنىڭ پوقىنى ئېرىغداش بىلەن بولماستىن باشقىلىرىمىزنىمۇ بۇ پاجىئە قوينىغا سۆرەپ كىرىشكە ئۇرۇنىشى - باشقىلارنىڭمۇ ھەم بۇ توپقا ئۆز ئايىقى، ئۆز ئىنتىلىشى بىلەن كىرىپ كىلىش جەريانى بۇ پاجىئەلەرنى ئىنسانىيەت تارىخىدىكى ھەر قانداق پاجىئەلەر بابىدا ئالدىنقى ئۇرۇننى ئېلىشقا مۇيەسسەر قىلىدۇ. رايۇنىمىزدا ئەيدىز بايقالغان 95 - يىلدىن ھازىرغىچە بولغان ئون نەچچە يىللىق مۇساپىگە قارايدىغان بولساق، ئۇنىڭ كىڭىيىش سۈرئىتى ۋە يۇقۇم نىسبىتى ئادەمنى چۈچىتىدۇ. بۇ چۈچۈش ئۆز نۆۋىتىدە بىزنى ئاق ئەجدەرھانىڭ ئۇۋىسىغا ئات سېلىۋاتقانلار، ئىپلاس تىنىگە مىللەت ئەل - ۋەتەننىڭ ئۈمۈدى - غورۇرى، ۋىجدانىنى قوشۇپ سېتىۋاتقان «ئىپپەت سودىگەرلىرى» ۋە ئەزىزلىكنىڭ پايانسىز داللىرىدا سەيىرلەپ ئادىمىيلىكىنى سېتىش بەدىلىگە «تۈۋى يوق غار» غا تاش ئېتىۋاتقان ئاھەلى - ناچىنىس، نانقېپىلارغا نەپرەت نەزىرىمىز بىلەن قاراشقا مەجبۇر قىلىدۇ. نۆۋەتتە رايۇنىمىزدا ئەيدىز بىلەن يۇقۇملانغانلارنىڭ سانى مەملىكىتىمىز بويىچە ئالدىنقى قاتاردا تۇرىدىكەن. بۇ سىتاتىستىكا ئەمەلىيەتتە مەسئۇل تارماقلارنىڭ تەكشۈرۈپ بايقىغان سىتاتىستىكا مەنبەلىرىنى ئاساس قىلىدۇ. تېخى بايقالمىغان ۋە ئۆزىنى ئۇنتۇپ بۇ مەرەز بىلەن ئوينىشىۋاتقانلارنىڭ سانىنى ياراتقۇچى ئۆزى بىلىدۇ. بىراق رېئاللىق رەھىمىمىز، دۇنيادا ئاشكارا ئىشلىتىدىغان ئىش يوق، بۇنىڭدا ئاغرىقنى يۇشۇرساق ئۆلۈمى ئاشكارا بولىدۇ. مەرھۇم يازغۇچىمىز مۇختار قادىر (ھونزادە) نىڭ «يانفۇن ۋە ئەيدىز» ناملىق ئەسىرىدىكى بىر قىسىم تەپسىلاتلار بۇ ھەقتە بىزنى سەگەكلىك بىلەن ئادىمىيلىكىمىزنى بىلىپ ياشاشقا ئۈندىسە، نۆۋەتتە ئېنتىرنېت ۋە باشقا بىر قىسىم ماتېرىياللاردا تەسۋىر لىنىۋاتقان، ئەتراپىمىزدا يۈز بىرىپ سىز - بىزنى ياقا چىشلەشكە مەجبۇر قىلىۋاتقان ئىش - ۋەقەلەر بىزنى «ئىششىكىمىزنى مەھكەم تۇتۇپ، ئۆيىمىزگە ھېزى بولۇش» قا ئۈندەيدۇ.

ئاپتونۇم رايۇنىمىزدىكى ئەيدىز يۇقۇم ئەھۋالى ئەيدىز كېسىلى نۆۋەتتە پۈتۈن ئىنسانىيەت دۇنياسىدا، ئىنسانلارنىڭ ساغلاملىقىغا ئېغىر تەھدىت سېلىۋاتقان، ئۆلۈش نىسبىتى ناھايىتى يۇقىرى، ئۈنۈملۈك دورىسى بولمىغان بىرخىل يۇقۇملۇق كېسەللىك. ئۇ، 1981 - يىلى تۇنجى بولۇپ ئامېرىكىدا بايقالغاندىن بۇيان پۈتۈن دۇنيادىكى 240 دۆلەت ۋە رايونغا تارقالدى. ھازىرغىچە پۈتۈن دۇنيادىكى ئەيدىز يۇقۇملانغانلارنىڭ سانى 60 مىليونغا يېتىپ بۇنىڭ ئىچىدە 22 مىليون ئادەم ئۆلدى. ئۇ قانداقتۇر ئادەم بەدىنىدە ئوزۇقلۇقلارنىڭ يېتىشمەسلىكى ياكى يېمەكلىكلەرنىڭ ناچارلىشىشىدىن كېلىپ چىقىدىغان كېسەل ئەمەس ھەم ئاسانلىقچە خالىغان ئادەمگىمۇ يۇقۇپ قالمايدۇ. ئۇ ئاساسلىقى

قان ئارقىلىق جىنسىي مۇناسىۋەت ئارقىلىق ھەم ئاندىن بالغا يۇقۇش قاتارلىق ئۈچ خىل يول ئارقىلىق يۇقىدۇ.

نۆۋەتتە پۈتۈن دۇنيادىكى ئەيدىز ۋىرۇسى بىلەن يۇقۇملانغۇچىلارنىڭ %60 تى جىنسىي يول ئارقىلىق يۇقۇملانغان بولۇپ دۆلىتىمىزدە جىنسىي يول ئارقىلىق يۇقۇملانغۇچىلارنىڭ سانى ناھايىتى يىلدىن-يىلغا ئاشماقتا. رايونىمىزدا زەھەرنى تومۇردىن ئۆكۈل قىلىپ ئۇرۇش بىلەن قالايمىقان جىنسىي مۇناسىۋەت ئۆتكۈزۈش ئەيدىز ۋىرۇسىنىڭ تارقىلىشىدا « يۇقۇرى سۈرئەتلىك تاشيول » لۇق رولىنى ئويناۋاتىدۇ. ھازىرقى زامان تىببىي ئىلىمىدا ئەيدىز كېسەللىكى «دەرىجىدىن تاشقىرى راك» دەپمۇ ئاتىلىدۇ. ئەيدىز ۋىرۇسى ئادەمنىڭ ئىممۇنت سېستىمىسىنى پۈتۈنلەي بۇزغۇنچىلىققا ئۇچرىتىپ، ھېچقانداق كېسەلگە قارشى تۇرالمىدىغان تۇرالمىدىغان قىلىپ قويۇپ ئەڭ ئاخىرىدا ئۆلۈمگە ئېلىپ بارىدۇ. تۆۋەندىكى سانلىق مەلۇماتلار 2002-يىلدىن بۇيان ھۆكۈمەت تور بەتلەردە ئېلان قىلغان سانلىق مەلۇماتلاردىن قىسقارتىلىپ ئېلىنغان بولۇپ، بىز بۇ سانلىق مەلۇماتلاردىن AIDS مەسىلىنىڭ سەل قارىغىلى بولمىغۇدەك دەرىجىدە ئېغىر ئىكەنلىكىنى كۆرۈۋالالايمىز. مەسىلەن قاراپ باقايلى:

2002-يىلى 9-ئاينىڭ، شىنجاڭدىكى AIDS كېسىلى ۋىرۇسى بىلەن يۇقۇملانغانلارنىڭ تىزىملىكىدىكى سانى 6833 گە يىتىپ، جۇڭگودىكى يۇقۇملانغانلار ئومۇمى سانىنىڭ %20 ئىگىلەپ، يۈننەندىن قالسا 2-ئورۇندا تۇردى. (جۇڭگو ئاخبارات ئاگېنتلىقىنىڭ 2002-يىلى 12-ئاينىڭ 1-كۈنى ئۈرۈمچىدىن بەرگەن خەۋىرىگە قاراڭ). 2003-يىلىنىڭ ئاخىرىغىچە، شىنجاڭدىكى AIDS كېسىلى ۋىرۇسى بىلەن يۇقۇملانغانلارنىڭ تىزىملىكىدىكى سانى 8150 گە يىتىپ، يەنىلا 2-ئورۇندا تۇرۇش «سالاھىيىتى» نى ساقلىدى. (جۇڭگو ئاخبارات ئاگېنتلىقىنىڭ 2004-يىلى 3-ئاينىڭ 28-كۈنى ئۈرۈمچىدىن بەرگەن خەۋىرىگە قاراڭ). 2004-يىلى 9-ئاينىڭ ئاخىرىغىچە، پۈتۈن شىنجاڭدىكى AIDS كېسىلى ۋىرۇسى بىلەن يۇقۇملانغانلارنىڭ تىزىملىكىدىكى سانى 9346 گە يىتىپ، AIDS كېسىلىنىڭ تارقىلىش ئەھۋالى دۆلىتىمىز بويىچە ئەڭ ئېغىر بولغان رايونلارنىڭ بىرىگە ئايلاندى. (شىنجاڭ خەۋەر تور بېتىنىڭ 2004-يىلى 11-ئاينىڭ 25-كۈنى، شىنجاڭ گېزىتىدىن ئالغان خەۋىرىگە قاراڭ). 2005-يىلى 9-ئاينىڭ ئاخىرىغىچە، پۈتۈن شىنجاڭدىكى AIDS كېسىلى بىلەن يۇقۇملانغانلارنىڭ تىزىملىكىدىكى سانى 11303 گە، مۆلچەردىكى سان 60000 گە يىتىپ، AIDS كېسىلىنىڭ تارقىلىش ئەھۋالى كىشىنى چۆچۈتكىدەك ھالەتكە يەتتى. (شىنجاڭ خەۋەر تور بېتىنىڭ 2005-يىلى 11-ئاينىڭ 4-كۈنىدىكى خەۋىرىگە قاراڭ). 2006-يىلى 3-ئاينىڭ، پۈتۈن ئاپتونوم رايون بويىچە ئەيدىزدىن يۇقۇملانغانلارنىڭ سانى 14235 نەپەرگە، بۇنىڭ ئىچىدە ئۆلۈپ كەتكىنى 91 نەپەرگە يىتىپ يۇقۇملانغۇچىلار 15 ۋىلايەت، ئوبلاست، شەھەرنىڭ 82 ناھىيە رايونىغا تەكشى تارقىلىشتەك جىددىي ۋەزىيەت شەكىللەندى. مۇتەخەسسسلەرنىڭ مۆلچەرلىشىچە، رايونىمىزدا ئەمەلىي يۇقۇملانغانلارنىڭ سانى 60000 دىن ئېشىپ كېتىدىكەن.

ئاپتونوم رايونىمىزدىكى ئەيدىزنىڭ ئاساسلىق يۇقۇش يولى شىپىرىسىنى ئورتاق ئىشلىتىپ زەھەرلىك چېكىملىك چېكىش بولۇپ، بۇ ئومۇمىي يۇقۇملانغۇچىلارنىڭ %84.2 نى ئىگىلەيدۇ. يېقىندىن بېرى

جىنسى مۇناسىۋەت ۋە نامەلۇم سەۋەبلەردىن يۇقۇملانغان نىسبىتى ئۆرلەپ، ئايرىم-ئايرىم ھالدا 11.03% ۋە 19.25% لىك «ئۆتكەل» گە يەتتى. بۇ ئۆتكەلگە كەلگەنلەر ئىچىدە ئايال يۇقۇملانغۇچىلارنىڭ سانى شىددەت بىلەن ئۆرلەپ، ئومۇمىي ساننىڭ 17.1% نى ئىگىلەشتەك «رىكورت» يارىتىلدى. 2005-يىلى 7-ئايغىچە، ھامىلدار ئاياللارنىڭ ئارىسىدىكى يۇقۇملانغۇچىلار نىڭ سانى 272 گە يەتتى، بۇ يىلدا ئاندىن يۇقۇملانغان بالىلار 15 نەپەر. 2006-يىلى 6-ئاينىڭ 30-كۈنىگىچە بولغان يېقىنقى توققۇز ئاي ئىچىدە پۈتۈن شىنجاڭدا 4732 كىشى يېڭىدىن ئەيدىز كېسىلى ۋىرۇسى (HIV) بىلەن يۇقۇملانغان، يەنى شىنجاڭدا ئوتتۇرا ھېساب بىلەن ھەر كۈنى 17 ئادەم ئەيدىز كېسىلى ۋىرۇسى (HIV) بىلەن يۇقۇملانغان بولۇپ، شىنجاڭدىكى ئەيدىز كېسىلى بىلەن يۇقۇملانغۇچىلارنىڭ تىزىملىكتىكى ئومۇمىي سانى 16035 گە يەتكەن. ئىلى رايونىدا بولسا ھەر 100 ئايالنىڭ ئىچىدە بىرى ئەيدىز كېسىلى ۋىرۇسى (HIV) بىلەن يۇقۇملاندى. (شىنجاڭ خەۋەر تورىنىڭ 2006-يىلى 10-ئاينىڭ 16-كۈنىدىكى خەۋىرىگە قاراڭ). «شىنجاڭ گېزىتى» نىڭ 2007-يىلى 3-ئاينىڭ 8-كۈنىدىكى خەۋىرىدە كۆرسىتىلىشىچە، پەقەت ئۆتكەن بىر يىل ئىچىدلا ئۈرۈمچى شەھىرىدە AIDS ۋىرۇسى بىلەن يېڭىدىن يۇقۇملانغۇچىلارنىڭ سانى 2051 يەتكەن. ھازىر ئۈرۈمچى شەھىرى بويىچە AIDS ۋىرۇسىنى يۇقتۇرۇۋالغانلارنىڭ ئومۇمىي سانى 6936 نەپەر بولۇپ، پۈتۈن ئۇيغۇر ئېلىدا رەسمىي ئەنگە ئېلىنغان AIDS ۋىرۇسى بىلەن يۇقۇملانغانلارنىڭ سانى 17 مىڭ 209 گە يەتتى.

ئۇيغۇرلار ئىچىدە تۇنجى ئەيدىز كىسىلى 93-يىلى شىنجاڭ شەھىرىگە كۆتكۈچى بولۇپ چىققان ئۈرۈمچىلىك بىر ئۇيغۇر قىزىدىن بايقالغان. 80-يىللارنىڭ ئاخىرى ۋە 90-يىللارنىڭ بېشىدىن باشلاپ ئىچكىردىن كىرگەن بىر تۈركۈم ئالدامچىلار مەخپىي ۋە ئاشكارا ھالدا ئىچكىرى ئۆلكىلەردىكى مېھمانخانىلارغا كۆتكۈچى قوبۇل قىلىش نامى بىلەن 18 ياشتىن 25 ياشقىچە بولغان خەنزۇچە بىلىدىغان بىرتۈركۈم قىزلارنى ئالدام دىگىز بويىدىكى شەھەرلەرگە ئېلىپ باردى. ئۇلار بۇ شەھەرلەرگە ئېلىپ كىلىنگەندىن كېيىن قىسقا مۇددەت «كەسپى تەربىيەلەش» ئېلىپ بىرىلىپ، مەجبۇرى ھالدا ئالاھىدە كۆتكۈچىلىككە سىلىنغان، بۇ «دۇنداق» لار كۆپۈنچە چەتئەللىك مېھمانلارغا مۇلازىمەت قىلغان، شۇنداق قىلىپ بىر مەزگىل ئۆتكەندىن كېيىن ئەيدىز ۋىرۇسى بىلەن يۇقۇملانغان. بۇ قىزلار مەلۇم ۋاقىتتىن كېيىن يۇرتىغا قايتىپ كەلگەن ھەم بىر مەزگىل ئاتا-ئانىلىرى بىلەن تۇرغاندىن يۇرتىدا ئۇيغۇر ياشلىرىنى ئالاھىدە كۆتۈۋېلىش ۋەزىپىسىنى ئۈستىگە ئالغان، بۇ ئەيدىز كىسىلىنىڭ تىخىمۇ تېز كۆپىيىشىگە سەۋەپ بولغان.

ئەزەلدىن ھېچبىر كېسەل ئەيدىزگە ئوخشاش بىز ئىنسانلارنىڭ ئەقىل پاراستىمىز، جاسارەت - جۈرئىتىمىز، ئېتىقاد - ئەخلاقلىرىمىزغا ۋە ھاياتلىقىمىزنىڭ چىن مەنىسىگە قارىتا بۇ دەرىجىدە مىسلىسىز بولغان خىرىسىنى ئېلىپ كەلمىگەن ئىدى. بۇ كېسەللىك بايقىلىپ ھازىرغىچە ئىنسانلارنىڭ يىگىرمە نەچچە يىللاپ ئېلىپ بېرىلغان ئىزدىنىش، تەتقىقاتلىرى ئەلۋەتتە بىر قىسىم نەتىجىلەرگە ئېرىشتى. ئەمما، بۇ نەتىجىلەر ئەيدىزنىڭ شەپقەتسىز چاڭگىلىدىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن ئېلىپ بېرىلغان كەسكىن كۆرەشتە ھېچنەرسىگە ئەسقا ئىدى. نۆۋەتتە ئاپتونوم رايونىمىزدىكى يۇقۇملانغۇچىلار ئاساسەن ئىلى قازاق ئاپتونوم ئوبلاستى ۋە ئۈرۈمچى شەھىرىگە مەركەزلەشكەن. بۇ

ئورۇنلاردىكى يۇقۇملانغۇچىلار سانى ئايرىم-ئايرىم ھالدا 5886 نەپەر ۋە 5519 نەپەر بولۇپ پۈتۈن ئاپتونوم

رايوندىكى يۇقۇملانغۇچىلارنىڭ 80.1% نى ئىگىلەيدۇ. بۇلاردىن باشقا يۇقۇم ئەھۋالى بىرقەدەر

ئېغىر جايلار ۋە ئۇلاردىكى يۇقۇملانغۇچىلار سانى تۆۋەندىكىچە:

ئاقسۇ ۋىلايىتى 813 نەپەر؛

قەشقەر ۋىلايىتى 592 نەپەر؛

سانجى ئوبلاستى 253 نەپەر؛

باينغۇلىن ئوبلاستى 205 نەپەر؛

تۇرپان ۋىلايىتى 171 نەپەر؛

خوتەن ۋىلايىتى 128 نەپەر؛

قۇمۇل ۋىلايىتى 96 نەپەر؛

قاراماي شەھىرى 80 نەپەر

(شىنخۇا ئاگىنتلىقى ئۈرۈمچى 2006 - 16 - ئاۋغۇست تېلېگراممىسى)

بۇندىن ئىككى يىل مۇقەددەم يەنى 2005 - يىلى 7 - ئايدا، سەھىيە مىنىستىرلىقىنىڭ

باياناتچىسى ماچۇنئەن چىڭخۇا ئۇنىۋېرسىتېتى تەشكىللىگەن « ئەيدىز ۋە مېدىيىلەرنىڭ خەۋەر قىلىشى » دېگەن ئىلمىي مۇھاكىمە يىغىنىدا مۇنداق دەيدۇ: « دېھقانلار ۋە ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرى ئەيدىز كېسەللىكىنى يۇقتۇرۇۋېلىش خەۋىپى يۇقىرى كىشىلەر توپى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ. يەنى ئۇلار ھازىر نىسبەتەن ئوڭاي زىيانلانغۇچىلارغا ئايلىنىپ قالدى. » شۇ تەرىپىنى نەزەردىن ساقىت قىلىشقا بولمايدۇكى، جۇڭگو ياشلىرىنىڭ جىنسىيەت كۆز قارىشىنىڭ كۈنسېرى ئېچىلىپ كېتىشى نەتىجىسىدە، ئەيدىز كېسەللىكى ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرى جىددىي قارىمىسا، ئەھمىيەت بەرمىسە بولمايدىغان مەسىلىگە ئايلىنىپ قالغانلىقى ئاللىقاچان چەتكە قېقىشقا بولمايدىغان مەسىلىگە ئايلاندى. نۆۋەتتە، جۇڭگو جەمئىيىتى دۇچ كېلىۋاتقان ۋەزىيەت شۇكى، ئەيدىز كېسەللىكى ئاللىقاچان تېز سۈرئەتتە ئېشىش باسقۇچىغا كىردى. دۆلەت ئىچىدىكى نوپۇزلۇق ئورگانلارنىڭ ستاتىستىكىسىغا ئاساسلانغاندا، جۇڭگودا ئەيدىز كېسەللىكى ۋىرۇسىدىن يۇقۇملانغۇچىلارنىڭ يىللىق ئېشىش نىسبىتى 30% ئەتراپىدا ئىكەن. رايۇنىمىزدا يۇقۇملانغۇچىلار ئىچىدە ئاز سانلىق مىللەتنىڭ نىسبىتى 92% بولۇپ، بۇنىڭ ئىچىدە، ئۇيغۇرلار % 88 نى ئىگىلەيدۇ.

بۇ ئەھۋاللار ئىھتىيات سىزىقىدىن ئاللىقاچان ھالقىپ، ئەمىلىكتە ئىش مانا مۇشۇنداق خەتەرلىك باسقۇچتا تۇرماقتا. ئەيدىز كېسەللىكىنىڭ ئالدىنى ئېلىشتا « ئەخلاقنىڭ چەكلەش كۈچى » گە تايىنىش كېرەكمۇ ياكى « كىشىلەرنىڭ ئەيدىز خەتىرىنى ھېس قىلىشى » غىمۇ؟ ئەنئەنىۋى ئەخلاق ئەيدىزنىڭ ئالدىنى ئېلىشتىكى ئەڭ ئۈنۈملۈك ۋە ئەڭ ياخشى بولغان ئۇسۇل. ئالىي مەكتەپ ئوقۇغۇچىلىرىدا پاكىزە بولغان جىنسىيەت كۆز قارىشى تۇرغۇزۇش، ئىپپەت - نۇمۇس تۇيغۇسىنى كۈچلەندۈرۈش، جەمئىيەتتە بولسا نىكاھتىن سىرتقى جىنسىي مۇناسىۋەتنى (زىنا) قاتتىق چەكلەيدىغان ۋە ئەيىبلەيدىغان قويۇق كەيپىيات شەكىللەندۈرۈش لازىم. شۇنى ئەسكەرتىپ قويۇش لازىمكى، ئىنسانىيەتنىڭ ئەيدىز ئاتلىق بۇ يالماۋۇزدىن غالىپ كېلىشىدىكى ئەڭ ئاداققى ئۈمىد قانداقتۇر ئالاھىدە ئىقتىدارلىق دور ياكى ۋاكسىنىدا ئەمەس، ھامىلىدارلىقتىن ساقلىنىش قاپچۇقىدا تېخىمۇ ئەمەس. بەلكى پەقەت پۈتكۈل ئىنسانىيەت مەدەنىي ھاياتىنىڭ گۆھىرى بولغان ئېسىل ئەنئەنىۋى ئەخلاققا. جۈملىدىن بىز ئۇيغۇرلارنىڭ پاكلىق چۈشەنچىلىرىدە! ئەيدىزنى داۋالاپ ساقايتىشتىن ھېچبىر ئۈمىد يوق بولۇپ، ئۇنىڭدىن قۇتۇلۇشنىڭ بىردىنبىر يولى پەقەت ئۇنىڭ تارقىلىشىنىڭ ئالدىنى ئېلىشتا ئىدى. ئەمما، بەزىلىرىمىزنىڭ ئەيدىز ئاتلىق جەددالنىڭ سەسكىنىشلىك ئاۋازىنى ئىشتىپمۇ خىرامان يۈرۈشى كىشىنى ئەندىشىگە سالىدۇ. بىز ئەيدىزنىڭ كۈچ - قۇدرىتىنىڭ ئانۇم بومبىسىدىن قېلىشمايدىغان، ھەتتاكى بىر قەۋمنى يالماپ يۈتۈپ

كېتەلگۈدەك دەرىجىدە ئىكەنلىكىنى بىلسەك ئىدۇق. ئاللىقاچان تۇشمۇ - تۇشتىن ئۇنىڭ ئالدىنى توراڭ كۆرۈشىگە ئاتلانغان بولاتتۇق. ھېچ بولمىغاندا، ئېتىقاد، پاكلىقتىن ئىبارەت دۇبۇلغان - ساۋۇتلىرىنى كېيىشىپ ئۇنىڭ زەخمىسىدىن ئەمىن قىلىشنى ئىزدىگەن بولاتتۇق.

نۆۋەتتە پۈتۈن دۇنيا، جۇڭگو، جۈملىدىن ئاپتونوم رايونىمىز تەۋەسىدە شىددەت بىلەن يامراۋاتقان ئەيدىز كېسىلى ۋە بۇ ھەقتىكى سان - سىفىرلار ھەرقانداق بىر كىشىنى ئويغان سالماي قالمايدۇ. ئېلىمىز ئالدىنقى ئەسىرنى 90 - يىللىرىدىن باشلاپ بۇ كېسەلگە نىسبەتەن تىزگىنلەش ۋە ئالدىنى ئېلىش خاراكتېرىدىكى تۈرلۈك تەدبىرلەرنى يولغا قويغان، گەرچە ئەيدىز ۋىروسىنىڭ تارقىتىش ۋە يۇقۇش سۈرئىتى باشقا ئەللەرگە سېلىشتۇرغاندا يېقىنقى بىر نەچچە يىل ئىچىدە نىسبەتەن ئازايغان بولسىمۇ، بۇ جەھەتتە كۆرۈنەرلىك نەتىجە ھاسىل بولغىنى يوق. بولۇپمۇ ئاپتونوم رايونىمىز تەۋەسىدە يىلدىن - يىلغا، كۈندىن - كۈنگە كۆپەيسە كۆپەيدىكى ئازايمايۋاتىدۇ. ئەلبەتتە بۇ كىشىلەرنىڭ ئىستىمال سەۋىيىسى، مەدەنىيەت سەۋىيىسى ۋە ساپاسىغا مۇناسىۋەتلىك ئىش. يېقىنقى بىر بىر مەزگىللىك يۇقۇم ئەھۋالىدىن قارىغاندا، يۇقۇملانغانغۇچىلار ئاساسەن ياشلار، دېھقانلار، ۋە نامراتلار بولغان. شۇل ۋەجىدىن بىز ئول تەبىقىدىكى «قۇتۇرغان ھاڭگا، شاپاق يېگەن بۇقا، دىغراپ قالغان تېكە، تەلمۈرۈپ ئارغامچىنى ئۈزگىلىۋاتقان غۇنچىن ۋە مادىلار» غا سوغا قانلىق بىلەن ئىش كۆرۈپ، ئەخلاقىنىڭ مەنئىۋى چەمبىرىكى ئىچىدىن ھالقىماي، ئەل - ۋەتەن، مىللەت - ئائىلە ئۈچۈن مەسئۇلىيەتچانلىق پوزىتسىيىسى بىلەن ئۆزلىكىنى داۋام قىلىش تەشەببۇسىنى تەقدىم ئىتتىمىز. تۆۋەندە «ئىنتىل تورى» دا ئىلان قىلىنغان ئىجتىھاتلىق ئاپتۇرىمىز ئالاھىدىدىن ئابدۇرىشىمنىڭ مۇنۇ شىئېرىنى ئوقۇرمەنلەرگە تۇتۇشنى لايىق تاپتىم:

خىرۇئىن كەلدى بىر چاغلار، جاھاننىڭ چېتىدىن بىزگە،
ئىدالار كەلسىمۇ تۇيغۇن يۈرەكلەر قېتىدىن بىزگە
مەرەزلەر يۇقتى پاسىقلار تېنىدىن - ئىتىدىن بىزگە،
نېمە قالدى بۇ مىللەتنىڭ غورۇرى بېتىدىن بىزگە؟!
بېشىڭغا ياقىنى ئاپەت قارا، ئاسماندا ئەيدىز بار.

پاھىشە بەچچىۋازلارنى يراق - ئامبىركىدا دەيتتۇق،
تېخى تۆت كۈن بۇرۇن ئەيدىز دېسە، ئامبىرىقىدا دەيتتۇق،
يولتاما ئۇنى بىزلەرنىڭ قېشىغا ئاھ خۇدا دەيتتۇق،
ھايا، ئىپپەت، نومۇستىن قىلمىغىن بىزنى، جۇدا دەيتتۇق،
بۈگۈن قەشقەر، ئۈرۈمچى، غۇلجا ھەم تۇرپاندا ئەيدىز بار.

تاغاردىن ئاشنى كەمچەرلەپ، ئەشۇ دېھقان سېتىپ كەلسە،
ۋە يا ئوتياشنى مىڭ تەستە كىتىپ ھالدىن سېتىپ كەلسە،
خوجايىنلار، خېنىملار ھەر تەرەپتىن تەڭ يىتىپ كەلسە،
دېمەمدۇق ئەمدى بىز توۋا! جىمى يولىنى ئىتىپ كەلسە،
قېنى سەھرادىكى پاكلىق؟ نادان دېھقاندا ئەيدىز بار.

ۋابادەك يامىردى بىزگە، بۇ دەم ھەرجايدا ئەيدىز بار،
ۋەھىمە قاپلىدى دىلنى، تالاي ئىنساندا ئەيدىز بار،
تېنىڭگە ئاقىنى سەلدەك شۇ ئەيدىز، قاندا ئەيدىز بار،
پەرىشتە سايىسى يوق، بىزدىكى شەيتاندا ئەيدىز بار،
چىرىكلىك روھى گۈمراھلىق بىلەن ۋىجداندا ئەيدىز بار.

.....

تەرەققىياتنىڭ تۇغۇندىلىرى - يېڭى ماڭقۇرۇتلار
نۆۋەتتە ئېنتىرنېتقا ئاز-تولا نەزەر تاشلايدىغانلا بولساق ئۆزلۈك ئالىمىمىزنى خۇنۇكلەشتۈرۈپ
كۆڭلىمىزنى غەش قىلىۋاتقان، مۇنداق ئىككى نوقتا كۆزىمىزگە چېلىقىدۇ.

1. ئالداپ سېتىۋېتىلگەن ، ئىچكىرىگە ئېلىپ بېرىلىپ ئوغۇرلۇققا سېلىنىۋاتقان كېلىچەكنىڭ
ئىگىلىرى - يۈرەك پارىلىرىمىزنىڭ ئېچىنىشلىق پاجىئەسى

شۇ تاپتا مىللەتنىڭ غېمىنى يەيدىغان ھەقىقىي ئوغلانلىرىمىز ۋە ياكى ئاتا-ئانا بولۇپ بىرەر

پەرزەنتىنى 4-5 ياشقا كىرگۈزۈپ باققانلىرىمىز بولساق بۇ قىسمەتنىڭ ئاچچىق دەردىنى بىلىپ
يېتەلەيمىز. بۇ رەزىل قىلمىش - ئەتمىشلەر بىزنى ئۇن سېلىپ يىغلاش باسقۇچىدىن ئاللىقاچان
ھالىقتىن تۇتۇپ قالىدۇ. مىللەتكە مۇشۇنداق بالالارنى تېرىپ بېرىش بەدىلىگە ھارامدىن سەمىۋاتقان،
ۋۇجۇدىمىزغا چۈشكەن «مىنە قۇرۇت» نائىھەلى ئادەم بىدىكلىرىنى بىز «يېڭى ماڭقۇرۇتلار» دەپ
ئاتساق ئارتۇق كەتمەيدۇ. «ئىزدىنىش تورى» (www.izdinix.com) دىكى «JEK» ئىسىملىك بىر
توردىشىمىزنىڭ بۇ ھەقتە توپلىغان ماتىرىياللىرى دىققىتىمىزگە ئەرزىيدۇ. تۆۋەندە بىز «JEK» نىڭ
بايانلىرىغا قاراپ باقايلى:

«... ئۇيغۇر ئۆسمۈرلىرى ئىچكىرى ئۆلكىلەرگە 80-يىللارنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا ئېلىپ كېلىنىپ
ئوغۇرلىققا سېلىنغان. 90-يىللارنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا كەلگەندە بۇنداق ئىشلا ئەۋجىگە چىقتى. يېڭى
ئەسىر كىرگەندىن بۇيان تېخىمۇ كۈچىيىپ، ئاپەت خاراكتېرلىك ئىجتىمائىي ھادىسە پەيدا
قىلدى. ھازىر شىنجاڭنىڭ ھەر قايسى جايلىرىدا كىچىك بالىلار تويۇقسىز يوقاپ كېتىدىغان ئىشلا
يەنىلا پات-پات يۈز بىرىپ تۇرىدۇ. بۇ بالىلارنىڭ ئىچىدە يېشى ئۈچ ياشتىن 15 ياشقىچە بولغانلار
كۆپرەك نىسبەتنى ئىگىلەيدۇ. ئۇنداق بولسا بۇ يوقاپ كەتكەن بالىلار نەگە كەتتى؟ قانداق قىلىپ ئۆز
يۇرتىدىن تولمۇ يىراق بولغان بۇ ناتونۇش شەھەرلەرگە كېلىپ قالدى؟ بۇ يەنىلا ئىچكىردىكى بىر
قىسىم ئۇيغۇر خوجايىنلار بىلەن مۇناسىۋەتلىك. بۇ خوجايىنلارنىڭ كۆپ قىسمى شىنجاڭدا تۈرلىك
جىنايەتلەر بىلەن ئەيىپلىنىپ ، يەنە ھەر خىل قاقىتى - سوقىتى ئىشلار بىلەن شۇغۇللىنىپ ئىچكىرىگە
كىرىپ توختاپ قالغان كىشىلەردۇر. ئۇلار تەرىپىدىن ئالداپ ھەر خىل يوللار بىلەن ئوغۇرلانغان بالىلار
ئۇ خوجايىنلارغا نىسبەتەن - قىممەت يارىتىدىغان ئىشچى، ئىگە چاقىسىز، سورىقى يوق بالىلار، ئالتۇن
ساڭقايدىغان ئېشەك، يەتمىش ئىككى خىل غىزا چىقىدىغان خاسىيەتلىك داستىخان. ئۇلاردىن ئادەتتە
بىرنەچچە بالىغا ئىگە بولغان بولغانلار ئۆزىنى «ئېچىل داستىخان» غا ئېرىشكەنلەر ھېساپلايدۇ. بۇلار
ئوغۇرلاپ ياكى ئالداپ ئېلىپ كەلگەن كىچىك بالىلارنى ئوغۇرلىققا سالىدۇ. بالامەنبەسىدە مەخسۇس بىر
قىسىم كىشىلەر ئۇلارنى خۇددى مال بىلەن تەمىنلىگەندەك بالىلار بىلەن تەمىنلەيدۇ، ئۇلارنىڭ
ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت، زاۋۇت بىلەن تىجارەتچىنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەتكە ئوخشايدۇ. بۇ
يەردە مەن مۇنداق بىر ئىشنى قىستۇرۇپ ئۆتۈشنى توغرا تاپتىم. بېيجىڭدا ئوقۇيدىغان بىر نەچچە
ئۇيغۇر ئوقۇغۇچى تەنلىدە يۇرتىغا قايتاشىدا پويىزدا بىر نەچچە كىشىنى ئۇچراتقان. بۇلار بەش كىشى
بولۇپ ئۈچ ئايال ئىككى كىچىك بالا، بالىلارنىڭ بىر يەتتە ياش، يەنە بىرسى ئۇنىڭدىنمۇ كىچىك
قىزچاق ئىكەن. بۇ ئوقۇغۇچىلار ھېلىقى بالىدىن نىمە ئىش قىلىدىغانلىقىنى سورىغاندا ھېلىقى بالا
ئىككىلەنمەستىن ئوغىرىلىق قىلىدىغانلىقىنى ئېيتقان. بۇ ئوقۇغۇچىلار ئۇ بالىنى يامان يولدىن
توسماقچى بولۇپ نەسەت قىلسا ئۇ مۇنداق دېگەن: «پۇلۇڭ بولسا سەن نوچى، بۇ دۇنيادا پۇل
ھەممىدىن ياخشى، پۇلۇڭ بولمىسا سەن ئىتقىمۇ تەڭ بولالمايسەن.» يەتتە ياشلىق بالىنىڭ ئاغزىدىن

چىققان بۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ ھېلىقى ئوقۇغۇچىلار ھەيران قالغان. كىيىن نىمە ئىش قىلىدىغانلىقىنى سورىغاندا ئۇ قىلچە ئىككىلەنمەستىن: «چوڭ بولغاندا بالىلارنى ئىچكىرگە ئېلىپ بېرىپ ئوغۇرلىققا سالمەن، جىق پۇل تاپمەن، ماشىنا ئالمەن، بالامنىمۇ ئوغۇرلىققا سالمەن» دېگەن.

مانا قاراڭ بۇ «يېڭى ماڭقۇرۇتلار» نىڭ «ئەڭ ئالىي نىشانى» غا. ئۇلار مىللەتنىڭ كەلگۈسىدىكى پارازىتلىرىنىڭ بىخلىرى بولۇش سۈپىتى بىلەن ھازىر «ئۆلچەملىك تەربىيە» نى قوبۇل قىلىۋاتقان بولغاچقا كەلگۈسى «نىشانى» ئېنىق، يولى «راۋان». ئەشۇ يەتتە ياشلىق بالىنىڭ ئاغزىدىن چىققان گەپلەر - يېزىلىرىمىزنىڭ سېخى قوينىدا مەۋجۇتلىقىنى داۋام قىلىپ يىل بويى كالىدىن بەتتەر ئىشلەپ، يىل ئاخىرىدا قەرزى ئېشى قېلىپ بارمىقىنى چىشلەپ، «بۇ كۈنىمۇ شۇكۈرى» دىگىنىچە كەتمىنى ئېلىپ ئاچ قورساق ئېتىزغا قاترايدىغان بىر قىسىم دېھقانلىرىمىزنىڭ ئاغزىغىمۇ پاتمايدۇ. تۆۋەندە توردىشىمىزنىڭ يازمىسىنىڭ داۋامىنى كۆرۈپ باقايلى:

«... ئىچكىرگە ئېلىپ چىقىلغان بالا ئوغرىلارنىڭ ئىچىدىكى قىزلارنىڭ 10 ياشقا كىرگەنلىرىگە خوجايىنى باسقۇنچىلىق قىلىپ نابۇت قىلىدۇ. ئۇندىن كىيىن ئۇلار خوجايىننىڭ قول ئاستىدىكى باشقا ئوغرىلارغا، شۇنداقلا ئومۇمىي خوتۇنغا يەنى بىر پايەشگە ئايلىنىدۇ. 2003 - يىلى شاڭخەي شەھىرىدىكى مەلۇم بىر دوختۇرخانىغا ئىككى نەپەر ئويغۇرئەر، ئىككى نەپەر ئويغۇر قىزنى تەكشۈرتكىلى ئېلىپ كەلگەن، بۇ قىزلارنىڭ بىرى 11 ياش، يەنە بىرى 13 ئىكەن. دوختۇرخانىنىڭ تەكشۈرۈشى ئارقىلىق بۇ قىزلارنىڭ ھامىلدار بولۇپ قالغانلىقى ئېنىقلانغان... ئىچكىردىكى بالىلىرىمىز ئەنە شۇ تەرىقىدە چوڭ بولىدۇ، تېخى ئانا سۈنى ئاغزىدىن كەتمەي تۇرۇپ تۈرمىلەرگە قامىلىدۇ، چوڭراقلىرى قاماق جازاسىغا ھۆكۈم قىلىنىدۇ. بەزىلىرى تېخى كىچىك تۇرۇپلا زەھەرلىك چىكىملىك چىكىپ جېنىدىن ئايرىلىدۇ. ئۇلارنىڭ بەدەنلىرىنى كۆزىڭىز تاياق زەربىسىدىن قىزىرىپ، ئىششىپ كەتكىنىنى، تاماكو يېقىلغان ۋە ھەر خىل تاتۇقلارنى كۆرسىتىش... كىشىلىك ئەركىنلىك، ئىنساننىڭ قەدەر - قىممىتى تەكىتلىنىۋاتقان، جوڭگۇ ئادەم چۈشكەن ئالەم كىمىسىنى قوبۇل بەرگەن مۇشۇنداق پارلاق دەۋردە بالىلىرىمىزنىڭ مۇشۇنداق قىسمەتلەرگە مۇپتىلا بولغانلىقىغا ئىشىنەلمەيسىز؟... ئىپلاس خوجايىنلار ئۆزلىرىنىڭ تىجارىتىنىڭ داۋاملىق يۈرۈشۈپ تۇرۇشى ئۈچۈن تېخىمۇ رەزىل ۋاستىلارنى قوللىنىپ، بۇ بالىلارغا زەھەرلىك چىكىملىك چىكىشنى ئۆگەتكەن. بۇنداق بولغاندا ئۇلارنى ئوغۇرلۇق قىلىش زورلاشنىڭ ئورنى قالمايدۇ... خوجايىنلارنىڭ بالىلارنى يېنىدا ئۇزاق تۇتۇپ تۇرۇشتا يەنە مۇنداق بىر ھۈنرى بار: بالىلار ھەر قېتىم ساقچىغا تۇتۇلۇپ قالسا خوجايىن: بۇقېتىم سېنى ئېلىپ چىقىش ئۈچۈن مۇنچىك پۇل كەتتى، دەپ بالىنى قەرز قىلىپ قويىدۇ، ھەر قېتىم ساقچىغا تۇتۇلغاندا بۇقەرز ھەسسىلىنىپ ماڭىدۇ... مەن ئۆتكەن يىلى ئىچكىردىن ئۆيگە قايتاشىمدا خوتەنلىك 19 ياشلىق بىر بالا بىلەن سەپەرداش بولۇپ قالدىم. ئۇ بالا يىغلاپ تۇرۇپ: خوجايىن بىزنى ھەر كۈنى ئاخشىمى قىمار ئويناشقا مەجبۇرلايدۇ. دەسلىپىدە بىزگە ئۇتتۇرۇپ بىرىپ ئاخىرىدا بىزنى قەرزگە بوغىدۇ. تۆلەپ بولالمىساق ئۆسۈمى قوشۇلىدۇ، دېدى... تېخى ئاغزىدىكى چىشلىرى چىڭىمىغان بالىنىڭ نەدىكى قەرزى؟؟؟ مەن ئۇنىڭدىن قانچىلىك قەرزنىڭ بار دېسەم: 30 مىڭ سوم دېدى. باشقا سەندەك كىچىك بالىلارنىڭچۇ، ئۇلارنىڭمۇ قەرزى بارمۇ؟ دېسەم ئوخشاش 30 - 40 مىڭ سوم ئەتراپىدا دېدى. 5 - 6 ياشلىق بالىلارنىڭمۇ قەرزى بارمۇ دەپ سورىغىنىمدا: ئۇ، شۇنداق، ئۇنداق بالىلاردىن 20 - 25 چە بالىلار بار دەپ جاۋاب بەردى. يېقىندا كۇچار ناھىيىسىدىن بالىسىنى ئىزدەپ چىققان ئىككى ئايال، شاڭخەي «شەرىق تىلۋىزىيە ئىستانسىسى» ئالدىدا ئىككى كۈن ياتتى. لېكىن بالىلىرىنى خوجايىننىڭ قولىدىن يەنىلا ئاجرىتالمىدى...»

بەلكىم كىشىلەر بىلمەسلىكى مۇمكىن، ئىچكىردىكى شەھەرلەردە، ئاقما نوپۇسلارنى ياكى باشقا سەرگەردانلارنى يىغىپ باشقۇرىدىغان «يىغىۋېلىش ئورنى دەيدىغان» بىر ئورۇن بار. بۇ ئورۇن يىغىۋالغان كىشىلەرنى قوشنا ئۆلكىلەرنىڭ يېزىلىرىغا، جاڭگاللىرىغا ئاپىرىپ تاشلىۋىتىدۇ. يىلدا بىرەر قېتىم

شىنجاڭغا ئاپىرىپ 600 سومدىن پۇل ئېلىپ قويۇپ بىرىدۇ. ئۇ يەرلەردە تىرىكچىلىك قىلىۋاتقانلىرىمىز ئۈچۈن مۇنداق پالنىپ تۇرۇش ئادەتتىكىچىلا بىر ئىش. ئادەتتە بېيجىڭ پويىز ئىستانسىدا قويۇپ بېرىش باھاسى 700 سومدىن 500 سومغىچە، يەنە بىر بىكەت ماڭسىڭىز باھاسى چۈشۈپ ماڭىدۇ. بۇنىڭدا مال سودىسىدەك سودىلىشىسىز 2000-يىلى بېيجىڭ شەھىرىنىڭ مەلۇم بىر رايۇنىدا بىر نەچچە ئۇيغۇرنى ۋاقىتلىق نوپوسۇڭ يوقكەن دەپ ئەشۇنداق بىر ئورۇنغا يىغىۋالدى. بىز بارغاندىن كىيىن ئۇ يەردىكىلەر بىلەن قوشۇلۇپ 10 نەچچە ئۇيغۇر ئالتا كۈن تۇردۇق. ئارىمىزدا بىر ئەر خوتۇن 6 ۋە 14 ياشلىق ئىككى كىچىك بالىمۇ بار ئىدى. بۇ بالىلار ئوغرىلىق قىلىۋاتقان يېرىدىن تۇتۇپلىنغانكەن. 6 ياشلىق بالىنى بۇ ئەر - خوتۇنلار بالام دەپ يېنىغا تارتقىلى تۇردى. ئەسلىدە بۇلارمۇ مۇشۇنداق شوركا سۆرەيدىغانلاردىنكەن. كىيىن بىزنى پويىز بىلەن ئېلىپ مېڭىشتى. ھېلىق ئەر - خوتۇنلار بولسا 1000 سوم، 6 ياشلىق بالىغا 500 سوم تۆلەپ پويىزدىن چۈشۈپ قالدى. 14 ياشلىق بالا: بۇلارغا: مېنىمۇ ئېلىپ كەتسىڭىز مەن سىزگە شوركا بولاي، دەپ خېلى يالۋۇرغان بولسىمۇ لېكىن ئۇلار: بېشىڭ چوڭىيىپ قاپتۇ، ئىش قاملاشتۇرالماسەن، دەپ ئۇنىمىدى. بىز بېيجىڭدىن 8 سائەت ماڭغاندىن كىيىن ئېشەك سودىسىدەك تالىشىپ يۈرۈپ ھەر بىرىمىز 200 سومدىن تۆلەپ پويىزدىن چۈشۈپ قالماقچى بولدۇق، ھېلىقى 14 ياشلىق بالا: ئاڭلار مېنىمۇ بىللە ئېلىپ چۈشۈپ كىتىڭلار، پۇلۇڭلارنى تېپىپ بېرىمەن، دەپ يالۋۇردى. لېكىن باشقىلار بۇنىڭغا ئۇنىمىدى. ئارىمىزدا 55 ياشلاردىكى بىر كىشىمۇ بار ئىدى، ئۇ كىشىنىڭ دىيىشىچە ئىلگىرى ئۇ 20 نەچچە يىل ھۆكۈمەت خىزمىتىنى ئىشلىگەنكەن، ئۇ بىرگە ئۇكىلار: بۇ بالىنىمۇ بىللە ئېلىپ چۈشۈپ كېتەيلى! بالا گۇناھسىز، بۇ زىيانكەشلىككە ئۇچىرىغان بالا، ئۇنى قەيەرگە ئېلىپ بارىدۇ، ئۇنىڭ ھالىدىن كىم خەۋەر ئالىدۇ، بىز ئۇنى قۇتۇلدۇرۇۋالايلى! دېدى. بۇ بالىدىن كىم خەۋەر ئالىدۇ، بۇ قايتىپ بارسا بىرەر خۇجايىنىغا ياللىنىپ يەنە ئوغرىلىق قىلىشى مۇمكىن، دېگەندەك گەپلەر بىلەن ھېلىقى بالا كۆز ياشلىرىنى ئېقىتقىنىچە پويىزدا قالدى. ئۇ پويىز دېرىزىسىدىن بىزگە ئۈمۈتسىز قارىغىنىچە ئۇزاپ كەتتى. ئۇ كەتتى، بىر پويىزدا يالغۇز بىر ئۇيغۇر بالىسى كەتتى. ئۇ پويىز نەگ بېرىپ نەدە توختايدۇ، بۇنى ھېچكىم بىلمەيدۇ، ئۇ نىشانسىز بىر يۈنىلىشكە قاراپ كەتتى. بۇندىن بىر يىل بۇرۇن بېيجىڭ پويىز ئىستانسىسىدا مۇشۇنداق قىسمەت بىلەن ساقچىلارنىڭ نازارىتى ئاستىدا ئولتۇرغان بەش نەپەر ئۇيغۇر قىزىنى كۆرگەنتىم. بۇلارمۇ بالا ئوغرىلار ئىكەن. ھايال ئۆتمەي 10 ياشتىن 13 ياشقىچە بولغان ئۈچ نەپەر قىزنى 20 ياشلار چامىسىدىكى بىر قىز پۇل تۆلەپ ئېلىپ كەتتى. قالغان 17 ياشلا چامىسىدىكى ئىككى قىز پۇلكى بولمىغانلىقتىن ھېلىقى بالىغا ئوخشاش نىشانسىز بىر يۈنىلىشكە قاراپ كىتىپ قالدى. مۇشۇنداق قىسمەت بىلەن لەنجۇ يىغىۋېلىش ئورنىغا بېرىپ باققان كىشىلەردىن ئاڭلىشىمچە ئۇ يەرنىڭ شارائىتىمۇ ناچار ئىكەن، 320 سوم بولمىسا قويۇپ بەرمەيدىكەن. ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگۈچىلەرنىڭ ئېيتىشىچە: ئۇ يەردە 320 سوم پۇلى بولمىغانلىقى ئۈچۈن 6 ئايدىن بېرى يېتىۋاتقان كىشىلىرىمىز بار ئىكەن، ئۇلارنىڭ ساقال - بۇرۇتلىرى ئۆسۈپ تونۇغۇسىز بولۇپ كەتكەن. »

ھىندىستاندا 1955-يىلى ئىشلەنگەن «سەرگەردان» فىلىمى دۇنيا كىنو مۇنبىرىنى زىل - زىلىگە سالغان، ھەم «راج» غا پۈتۈن دۇنيا ھېسداشلىق قىلغان. ئارىدىن 50 يىل ئۆتۈپ ئۇ كۆرۈنۈشلەر ئەتراپىمىزدا نامايەن بولۇشقا باشلىدى. ئىچكىرى ئۆلكىلەرنى نۇرغۇنلىغان «راج» لىرىمىز قاپلاپ كەتتى. بۇ پاجىئەلەرنىڭ ئىچىنارلىق يېرى شۇكى ھىندىستاندىكى «راج» لارنى ئەنگىلىيە ھۆكۈمىتىنىڭ مۇستەملىكىسى ۋە مۇستەبىت قىلمىشى كەلتۈرۈپ چىقارغان بولسا، بىزنىڭ بۇ «راج» لىرىمىزنى ئۆز ئىچىمىزدىكى «يېڭى ماڭقۇرۇت» لار كەلتۈرۈپ چىقارغان. بۇ نومۇسىسىز ئېلىسلارنىڭ دەستىدىن مەكتەپ يېشىغا يوشمىغان سەبى بالىلار «ئوغرى» نامىغا، 10 نەچچە ياشلىق قىزلىرىمىز «پاھىشە» دېگەن ھاقارەتلىك نامغا دۇچار بولدى. نۇرغۇنلىغان ئاتا - ئانىلارنىڭ يۈرەك - پارىلىرى، مىللەتنىڭ ئىگىلىرى «راج» بولۇپ كەتتى. بۇ قىسمەتكە مۇپتىلا بولغان ئاتا - ئانىلارنىڭ

ھالىنى «سېيىت نوچى داستانى» دىكى: «ئىچكىنى ئوغا - زەھەر چەككىنى پىغان» دېگەن بۇ مىسرا بىلەن ئىپادە قىلساق كەملىك قىلىدۇ.

«ئىزدىنىش» تورىدا 2004-يىلى 2- ئاينىڭ 17- كۈنى مۇنداق بىر خەۋەر ئېلان قىلىندى: «ئىچكىردە مەلۇم بىر شەھەردىكى بىرسىنىڭ ئاشكارلىشىچە يېقىندا 13 نەپەر كىچىك بالا ساقچىلار تەرىپىدىن يىغۇپلىنغان، بۇ خەۋەرنى يەتكۈزگەن كىشى ساقچى ئىدارىسىغا بېرىپ تەرجىمانلىق قىلىپ بەرگەن. بۇ بالىلار يەكەن، پەيزاۋات، يوپۇرغا، قەشقەر كونا شەھەر، يېڭىشەھەر، خانئېرىق، يەكشەنبە بازار، قاتارلىق جايلاردىن ئېلىپ كېلىنگەن. تورداشلار مۇشۇ ئۇچۇر بويىچە خەۋەر تېپىپ، ئۇچۇر بىلەن تەمىنلەشنى سورايمىز». بۇ خەۋەرنى كۆرگەندىن كىيىن بېيجىڭدا ئالى مەكتەپتە ئوقۇۋاتقان بىر ئوقۇغۇچى سۆزىنى: مۇنداق بالىلاردىن بېيجىڭدا نەچچە مىڭى بار، قايسىلار ئېلىپ كىتىلسە،...؟؟؟؟ دەپ ئاخىرلاشتۇردى. بۇ خەۋەرنى كۆرگەن شىنجاڭدا خىزمەت قىلىدىغان بىر ئۇيغۇر مۇنداق دەيدۇ: «ۋۇشى، شىنجاڭ دىمۇ نەچچە مىڭى بار، بۇ يەردە ساقچىخانا دېگەن ساماندىك، ھەر بىر ساقچىخانىغا كۈندە ئاز دېگەندە ئونغا يېقىن ئۇيغۇر بالىلىرى كىرىپ تۇرىدۇ. ھېلىمۇ شىنجاڭ جامائەت خەۋىپسىزلىك ئورگانلىرى بىر نەچچە ئايدا بىر ئىككى قېتىم بۇ «ئوغرى» لارنى پويىز بىلەن قۇراللىق مۇھاپىزەت قىلىپ شىنجاڭغا قايتۇرۇۋىتىدۇ. شۇنداق تىمۇ بۇ يەردىن نارسىدە بالىلىرىمىزنىڭ ئايىقى ئۈزۈلمەيدۇ». شاڭخەيدىن تورغا چىققان بىر ئۇيغۇر مۇنداق دەيدۇ: «شاڭخەيدىمۇ ئاز ئەمەس...»

ھەر بىر شەھەردە مىڭدىن بولسا... بۇنى ھېسابلاپ كۆرگەندە كىشىنى قورقۇنچلۇق تىتىرەك باسىدۇ. 2006- يىلى 10- ئايلاردا ئىنتىل (www.intil.cn) تورىدا: «ئانا، دادا سىلەر قەيەردە!!» سەرلەۋمىلىك بايانات ئېلان قىلىنىپ، بىز يۇقۇردا قەيىت قىلىپ ئۆتكەن ئەھۋاللارنىڭ ھەقىقىيلىك دەرىجىسىنى قورساق كۆپكىمىز بىلەن قوشۇپ راسا ئۆرلىتۈۋەتتى. بۇ ئەھۋال «قەشقەر گېزىتى» دىمۇ ئېلان قىلىندى. باياناتتا بۇندىن بەش يىل بۇرۇن ئادەم بىدىكىلىرى (يېڭى ماڭقۇرۇت) لار تەرىپىدىن جېجياڭ ئۆلكىسىنىڭ يېۋۇ شەھىرىگە ئېلىپ بېرىلىپ ئوغرىلىققا سېلىنغان 8 ياشلىق ئېزىجاننىڭ ج خ خادىملىرىمىز تەرىپىدىن شىنجاڭغا ئېلىپ كىلىنىپ ئاتا- ئانىسىنىڭ ئېز- دېرىكىنى قىلغانلىقىدەك ئېچىنىشلىق قىسمەت ئىپادە قىلىنغان. كىيىن ئېزىجان خوتەننىڭ قارىقاش ناھىيىسىدىن بولۇپ چىقتى. ئېز جاننىڭ ئاتا- ئانىلىرى شۇ ۋاقتلارنى ئەسلەپ مۇنداق دەيدۇ: «بىز بالىمىزنىڭ دەردىدە ساراڭ بولاي دەپلا قالغان تۇق. تېخى ئۆلۈپ كەتتىمىكەن دەپ نەزىرىمىزنىمۇ بىرىپ بولغان. ئەمدىلىكتە ئۇ قىساق بالىمىزنى ئۆز ئىچىمىزدىن چىققان مۇناپىقلار ئۇغۇرلاپ كەتكەن، ئۇلارنىڭ جازاسىنى ياراتقان ئىگەم ئۆزى بىرەر، بىز ئاتا- ئانىلاردىن بالىلىرىغا ئوبدان ھېزى بولۇشىنى سورايمىز...».

بۇ ھەقتىكى تېمىلار ۋە ئۇنىڭدا ئەكس ئېتىۋاتقان ۋەقەلىك، بالىلىرىمىز ۋە قىز ئاياللىرىمىزنىڭ كۆپلىكىگە قاراپ ئىختىيارسىز ھالدا: «مىللىتىمىزنىڭ كەلگۈسى بىلەن ئانىسىنى باشقا ياقىلارغا يولغا سېلىۋېتىپ بۇ يەردە بىزگە پوق بارمۇ؟» دېگەن ئاچچىق ئويلارغىمۇ كىلىپ قالىدۇ كىشى. مانا ئەھۋالىمىز، مانا ھالىمىز، مانا ياقا - يۇرتلاردا ئۇغۇرلۇق، بۇلاڭچىلىق قىلىپ يۈرگەن بىچارە يۈرەك - پارىمىز.

2. ياقا - يۇرتلاردا ئىپپەت سودىسى بىلەن شۇغۇللىنىۋاتقان قىز - ئاياللىرىمىز

يېقىنقى بىرەر يىل مابەينىدە نېرسى ئىچكىرى ئۆلكە، بېرىسى شەھەر بازارلاردا نىجىس تىنىگە قوشۇپ ، مىللەتنىڭ غورۇرى، ئەرەكلىرىمىزنىڭ ئابرويىنى سېتىش بەدىلىگە بىر تەرپتىن ئۆزى بۇلغۇنۇپ، يەنە بىر تەرپتىن بىزلەرنى بۇلغاۋاتقان قىز - ئاياللىرىمىزنىڭ ئاچچىق قىسمەتلىرى بىلەن سۇغۇرىلغان يازما ۋە باشقا ماتىرىياللار قەدەمدە بىر كۆزگە چېلىقىدىغان بولۇپ قالدى. تۆۋەندە بىز « JEK » نىڭ بۇ ھەقتىكى بايانلىرىغا يەنە بىر قاراپ باقايلى :

«بەزىلەر ھېچبىر نومۇس قىلماستىنلا شىنجاڭنىڭ ھەر قايسى جايلىرىدىن 15 ياشتىن 25

ياشقىچە بولغان قىزلارنى ، ئىچكىرى ئۆلكىلەرگە ئالداپ ئېلىپ بېرىپ مەخسۇس ئۆي ئىجارە ئېلىپ پائىزلىككە سالماقتا، چوڭ - كىچىك مەھانخانلار، رېستوران ، بەزمىخانلار بىلەن توختام تۈزۈشۈپ ئۇلارنى قىزلىرىمىز بىلەن تەمىنلىمەكتە... ھەتتا بەزى ئورۇن ۋە شەخىسلەر ئارتىس قوبۇل قىلىمىز، سەنئەت كەسپىدە تەبىئەت بىلەن دەپ نۇرغۇن قىزلارنى ئېچىشلىق قىسمەتكە مۇپتىلا قىلىۋاتىدۇ. ھازىر ئىچكىرى ئۆلكىلەردە ئەشۇنداق قىزلىرىمىز خېلىلا كۆپىيىپ قالدى. شىنجاڭدا سەنئەت ساھەسىدە خىزمەت قىلىۋاتقان بىر ئويغۇر بۇ ھەقتە توختىلىپ مۇنداق دەيدۇ: ھازىر شىنجاڭدا بىر ئايال، شىنجاڭدىن قىزلىرىمىزنى ئالداپ ئېلىپ چىقىپ دەلاللىق بىلەن شۇغۇللىنىۋاتىدۇ، ئىسمى ئايگۈل ئەھمەت، يۇرتى ئاقسۇ شەھەر لەنگەر يولى. بۇ نومۇسىز ئالۋاستى خوتۇن 2000 - يىلدىن بېرى شىنجاڭدىن تۈركۈم - تۈركۈملەپ قىزلىرىمىزنى ئېلىپ چىقىپ پۇل تېپىشقا باشلىغان...»

يۈز بىرىۋاتقان بۇ پاجىئەلەرنىڭ تېمپىراتۇرىسىنىڭ ئۆرلەپ كىتىشىگە سەۋەب بولۇۋاتقان بىر ئامىل - بۇ تىراگمىدىلەرنىڭ باش رولىنى دەل ئۆزىمىزنىڭ ئالغانلىقىدەك «ئالەمشۇمۇل» ماھارەتتىن ئىبارەت. شۇ بائىزدىن بىز يۇقارقى ئىككى خىل سودىنىڭ بەرپا قىلغۇچىسى ۋە بىۋاسىتە قاتناشقۇچىلىرىدىن بولغان ئۆز كىشىلىرىمىزنى - دەل زامانىمىزدىكى تەرەققىياتنىڭ تۇغۇندىلىرىدىن بولغان «يېڭى ماڭقۇرۇت» لار دەپ ئاتىساق قىلچىمۇ ئاشۇرۇۋەتكەن بولمايمىز. ئۇ يەرلەردىكى يۈرەك پارىلىرىمىز - نائىنساپ خوجايىنلارنىڭ مەنپەئىتى بەدىلىگە ئۆزىنىڭ سەبىي ۋە گۆدەكلىكىنى سېتىپ قان - ياش ئىچىدە ئازاپلىق ئىڭراۋاتىدۇ. بىراق قىز - ئاياللىرىمىز چۇ؟ ئۆزىنىڭ ھەر قەيەرلەردە يۈرگىنى ئاز كەلگەندەك تېخى يۇرتقا كېلىپ «يېڭى مال، خام ماتىرىيال» تولۇقلاپ قايتىپ بېرىپ يۇلتۇزلۇق مەھمانسارايلىرىنىڭ كارۋىتىدا، پۇلدار بايۋەتچىلەرنىڭ قوينىدا تاتلىق ئىڭراۋاتىدۇ. ئۇلار مانا بۇ تاتلىق ئىڭراشلار قوينىدا «ئەيدىز» تاتلىق مەرەزنىڭ قىلىقىغا چۈشۈپ ، ھايال ئۆتمەستىنلا، ئۇنىڭ ئەسكەر (ماڭقۇرۇت) لىرى سۈپىتىدە سىز - بىزگە تىخ تەڭلىشىۋاتىدۇ.

مانا بۇلار ئېنىتىرىپتىكى قىزىق نوقتىلار، ئەمدى بىز ئەتراپىمىزغا قاراپ باقايلى :

ئۆتەڭ ، سارايلاردىكى سەتەڭ ماڭقۇرۇت(دونداق)لار

بىز ئەرەقلەرنىڭ سىرتتىكى (باشقا ئايال زاتى)لەرنى كۆرسەك، ھېچقىز-ھەزىلەك بولساقمۇ بىر نىمىمىز مىدىرلاپ كىتىدىغان «ئېسىل» ئادىتىمىز بار. شۇ تاپتا بۇ «غالىجرانە، باتۇرانە مەجنەز» مېزنى ياراتقۇچىنىڭ نەسەۋەپتىن ئاتا قىلغانلىقىنى ئارتۇقچە كۆچمىلىساق ئاسىي كىتىمىز. مەنچە ئەرلىك تەلۋىلىكىنى ياۋغا قارشى كۆرەشتە، ۋەتەن ھىمايىسىدە ئەل - ۋەتەننىڭ تەقدىرى ئۈچۈن سەرىپ قىلىشقا ئاتاقلىغانمىكەن دەيمەن. ئەشۇ «غالىجرلىقىمىز» بىزنى نۆۋەتتە ھەرخىل ئۆتەڭ ۋە سارايلارنى يۇقاردا تىلغا ئېلىپ ئۆتكىنىمىزدەك نۇرغۇنلىغان «سەتەڭ ماڭقۇرۇت»لار بىلەن تولدۇرۇۋەتتى. ئەل ئارىسىدا تېخى: «ئىككى قازاق بىر بولسا يايلاق گېپى، ئىككى خەنزۇ بىر بولسا قورساق گېپى، ئىككى ئۇيغۇر بىر بولسا توتاق گېپى قىلىدۇ» دېگەندەك «پەخىرانە» ئاتالمىمىز بىزنى ئەرلىكنىڭ سەرخىل سەينالىرىدا غالىبانە ياشاشقا ھەيدەكچىلىك قىلىدۇ. ئارىمىزدىكى ئەنە شۇنداق غالىبانە ياشاۋاتقان بىر قىسىم ئەرلەرگە قاراپ، لۇشۇن ئەپەندى «ئا Q» ئوبرازىنى يارتىشتا مۇشۇلارنى پىروتوتىپ قىلغانمىكەن دەپمۇ قالمىمەن. گېپىمىزگە قايتساق مانا شۇ «غالىبانىچىلىك» بىزنى ئەشۇنداق ئۆتەڭ ۋە سارايلاردا ئۇيان - بۇيانغا ئەلەك - سەلەك قاراشقا، بىلىپ - بىلمەي «ئەيدىز» نىڭ قارا ئۇۋىلىرىغا قەدەم بېسىشقا مەجبۇر قىلىۋاتىدۇ. تۆۋەندە ئېنىقلىرىغا بىرلىگەن مۇنۇ بايانلارنى كۆرۈپ چىقايلى:

«... - سىز شۇنداق كېلىشكەن، پاكپاكىز قىزكەنسىز، نىمىشىقىمۇ بۇيولدا ماڭغانسىز؟
- نىمىسىنى دەي سىزگە، كىچىك ۋەقەدەلا دادام جىنايەت ئۆتكۈزۈپ تۈرمىگە كىرىپ كەتتى، ئانام بىزىلەرنى ئېلىپ تىرىكچىلىك قىلىش ئۈچۈن يۇرتتىن چىقىپ بۇيەر(چوڭ يولبويى)دىكى بىر ئاشخاننى ئاچتى. دەسلەپ بىر ئىككى كىيىنچە بەش - ئالتە قىزلارنى تېپىپ كىلىپ مېھمانلارغا ھەمرا قىلىپ بىرىپ پۇل تاپتى. ئۇلارنىڭ ئىشلىرىغا ئوغۇرلىقچە كۆز سالدۇم، كىيىنچە مەنمۇ سورۇنغا كىرىۋېلىپ چىققىلى ئۇنمايدىغان بولۇپ قالدۇم. بىر كۈنى ئانام يوق پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ كىلىشكەن بىر يىگىتكە بىر كېچە ھەمرا بولۇپ قالدۇم، شۇندىن كىيىن بۇ كوچىدا...
- سىز ئۆزىڭىزنىڭ ئەيدىز بىلەن يۇقۇملانغانلىقىڭىزنى قاچان بىلىدىڭىز؟
- ئالدىنقى يىلىغۇ دەيمەن، سالامەتلىكىم تازا ياخشى بولۇپ كېتەلمەي، تەكشۈرتسەم، چوڭراق دوختۇرخانىدا تەكشۈرتىڭ دېدى، ئۈرۈمچىگە چىقىپ تەكشۈرتسەم...
- ئۇنداقتا سىز، بىلىپ تۇرۇپ يەنە باشقىلارنىمۇ بۇ نجىس قوينىغا سۆرەپ كىردىڭىزمۇ؟
- مەندە نېمە ئامال؟ تىرىكچىلىك قىلمىسام بولمايدۇ - دە؟
- بۇ ئۆتەڭدە كۈندە نەچچە مېھمان كۈتىسىز؟
- بەزى كۈنلىرى يوق، بەزىدە تۆت - بەش مېھمان كۈتمەن.
- ئۇنداقتا سىز مۇداپىيەلىنىش ئەسۋاپلىرى ئىشلىتەمسىز يا...
- باشتا قاپچۇق ئىشلىتەتتىم، لېكىن ئەرلەر <پەلەي كىيىۋېلىپ پولو يىگەندەك بىر ئىشكەن> دەپ ياقتۇرمىغاچقا ھازىر ئۇنىمۇ ئىشلەتمىدىم...»
مانا قاراڭ ئۆتەڭلىرىمىزنىڭ ئەھۋالى. قىزلىرىمىز ۋە «قولى بىلەنلا پولو يەيدىغان ئەرلىرىمىز» نىڭ ھالى.

«... - سىز نىمە ئىش قىلىسىز؟
- مەن ئوتتۇرا مەكتەپتە ئوقۇتقۇچىلىق قىلىمەن.
- نەچچە ياشقا كىردىڭىز؟

- 35 ياشقا.

- توي قىلغانمۇ؟

- شۇنداق، ئايالىم ۋە چىرايلىق بىر قىزىم بار.

- سىز بۇ مەينەت كېسەلگە قانداق گىرىپتار بولۇپ قالدىڭىز؟

- شۇتاپتا، پۇشايماغا قاچا يوق، ئايالىم ۋە قىزىمغا يۈز كېلەلمەيمەن. ئۇلارنىمۇ بۇنجىسىنىڭ قوينىغا سۆرەپ كىرگىنىمنى ئويلىسام بىر كىچىدىلا ئۆلۈۋالغۇم كېلىدۇ. بىراق ئامال يوقكەن. تويىدىن بۇرۇن بىر نەچچە بۇرادەرلەر پات-پات شەھەرگە كىرىپ ئويۇن-تاماشا قىلىپ چىقاتتۇق. تويىدىن كىيىن مەلۇم مەزگىل ئۇنداق يەرلەرگە ئاياق باسمىدىم. كىيىنچە باشقا بۇرادەرلىرىم بىر نەچچە قېتىم: > بۇ خوتۇنىدىن قورقىدۇ، ئەمدى بىز بىلەن بىللە بارالمايدۇ< دەپ زاڭلىق قىلىشتى. شۇنىڭ بىلەن خوتۇندىن قورقمايدىغان، ھەقىقىي ئەركەكلىكىمنى بىلدۈرۈپ قوياي دەپ يەنە بىر نەچچە قېتىم ئۇلار بىلەن شەھەرگە كىرىپ چىقتىم. مانا ئەمدىلىكتە...»

مۇنداق بايانلار بىزنى ئىنسانىيەت، مىللەت، ئائىلە ئالدىدا مەسئۇلىيەتچانلىق بىلەن ئويلىنىپ بېقىشقا، ھەر بىر قەدىمىزنى ئويلاپ بېسىشقا ئۈندەيدۇ. تۆۋەندە مەن ئۆزۈم بېشىمدىن كەچۈرگەن بىر ئىشنى كۆپچىلىككە ئېيتىپ بېرىمەن: بىر خىزمەتدېشىم بىلەن شەھەرگە كىرىشكە توغرا كەلدى. ھايال ئۆتمەيلا خىزمەتدېشىمنىڭ بىر-ئىككى يۇرتدىشى بىلەن ئۇچۇرۇشۇپ قېلىپ، بىر سورۇندا مۇلاھەت بولۇش شەرىپىگە ئېرىشتۇق. پېقىر ئۇ ئىشتا چالا ساۋات بولغاچقا ئاستىنىقى قەۋەتتىكى تورخانغا چۈشۈپ كەتتىم. لېكىن ھايال ئۆتمەستىنلا تېلېفون بىلەن چاقىرىلىپ ئۈستىگە ئېلىپ چىقىلدىم. سورۇن ئاللىقاچان قىزىرىپ رەڭلىشىپ بولغانىدى، مەن ئىچىمدە تېلېفون دېگەن بۇ «دەلەل» نىڭ كارامىتىگە «ئاپىرىن» ئېيتقاچ بىر بۇلۇڭغا بېرىپ ئولتۇردۇم ۋە سورۇنىمىزغا رەڭ بەرگەن بويلاق(قىزلار)غا نەزەرگە نەزەر سالدىم. بۇلارنىڭ چوڭلىرى 20 ياش كىچىكلىرى 16 ياش ئەتراپىدا بولۇپ، ئالا-چىپار كىيىنىشلىرى يېشىغا ماس كەلمىگەندەكلا قىلاتتى. ساھىبخانلىرىمىزنىڭ نىيەت-ئىقپاللىرىغا قارىغاندا بىزنى ئۇشۇ «بويلاق» لار بىلەن كەچلىتىپ قالغۇدەك بىز ماقۇللۇق بىلدۈرسەكلا بىر تېلېفون بىلەن بىزلەرگەمۇ «بويلاق» تەييار قىلارمىش، بۇ بىزنىڭ ھۆرمىتىمىز ۋە ئىززىتىمىزىمىش. مەن دەرھال سىرىقتا چىقىپ كەتتىم، ئارقامدىن خىزمەتدېشىمۇ چىقتى، بىز بۇ ھۆرمىتىمىز ۋە ئىززىتىمىزدىن قانداق قىلىپ يۈز ئۆرۈش مەقسىتىدە كىلىشىۋالغاندىن كىيىن، ئول ياخشى نىيەتلىك ساھىبخانلارغا ئۆزرە ئېيتىپ، دەرھال يېقىن ئەتراپتىكى بىر مېھمانخانىغا كىرىپ كەتتۇق. كىم بىلسۇن بۇ مېھمان سارىيىمىز-يۇقۇردا تىلغا ئالغاندەك «سەتەڭلەر» نىڭ قورشاۋىدا قالغان ئورۇنكەن. ياتاققا كىرىپ ئۇھ! دەپ تۇرۇشىمىزغا ئىشىك ئېچىلىپ ئاتۇنۇش سەتەڭلەر كىرىپ كىلىشتى. بىز قىلچىمۇ ئىپادە بىلدۈرمىگەندىن كىيىن ئۇلار ئاستاغىنە چىقىپ كىتىشتى لېكىن ئىش بۇنىڭلىق بىلەن تۈگىمىدى، ھايال ئۆتمەي يەنە باشقىسى كىرىپ كىلىشتى. پەمىچە بۇلار بىزنى باشتىكى «سەتەڭلەر» نى ياقىتۇرمىدى دەپ قالدى بولغاي، تېخىمۇ نايناقتىپ غىلجىڭلىغىلى تۇردى. خىزمەتدېشىم پات-پات ماڭا قاراپ قويايتتى. مەن بۇ نىجىسلا يەنە نىمە ئىشلارنى قىلار؟ دېگەندەك ئەھۋاللارنى ئىگىلەش مەقسىتىدە جىم تۇرۇپلىش پوزىتسىيىسىنى قوللاندىم. دەرۋەقە بۇ «يېڭى ماڭقۇرۇت» مەينەتلەرنى ئۆتە بىلەن كىرىپ-چىقىپ يۈرۈپ مەقسىتىگە يېتەلمىگەندىن كىيىن ئاخىرى بىزگە «تولۇق ئەر ئەمەسكەن، ھېچقىمىز ئوخشايدۇ، بىرنىمىسى مېدىرلىمايدىكەن، ئىككىسى بىر-بىرى بىلەن قوڭ بەردى ئويىنىشىدىغان چېغى...» دېگەندەك ناملارنى ئاتا قىلىپ قويۇپ ئاچچىقى بىلەن چىقىپ كىتىشتى. شۇقېتىملىق رەسۋاچىلىق ۋە «ئىززەتلىنىپ-ھۆرمەتلىنىش» تىن ئامان قالغىنىم ئۈچۈن پات-پات ئۆز-ئۆزۈمگە شۈكۈرى ئېيتىمەن. ئارىمىزدا تېخى شۇنداق رەسۋاچىلىق ۋە ئىززەت-ھۆرمەتلەرگە يولۇقۇپ ئۆزىنىڭ ھەقىقىي ئەركىنىنى كۆرسىتىپ قويغان بەزى بۇرادەرلىرىمىز، خىزمەتداشلىرىمىز، ئاتىمىز سىياقىدا تۇرۇپمۇ بۇ يولدىن يانمىغان ئەركەكلىرىمىز نىڭ بۇ ھەقىقىي چىڭقىلىپ سۆزلەشلىرى پات-پات قۇلقىمىزغا كىرىپ قالىدۇ. مۇشۇ يىلنىڭ بېشىدا قەشقەر

شەھرىنىڭ توغلىتىش ئىسكىلاتى بويىدىكى بىر مەھمانسارايدا مۇنداق بىر ئىش يۈز بەردى: «قەشقەر پىداگوگىكا ئىنىستىتوتى» نىڭ بىر قىز ئوقۇغۇچىسى، مەلۇم بىر دەلەل خوجايىنىڭ تېپىشتۈرۈشى بىلەن بىر پۇلدار (ئويغۇر) غوجامبىر ئاخشاملىقنى خېلى نۇرغۇن پۇلغا كىلىشكەن، بۇ غوجام پۇلنىڭ يېرىمىنى باشتا بەرگەن، قالغىنىنى ئەتىسى سەھەردە بىرىشكە كىلىشكەن، ئىپلاسلىق ئاياقلىشىپ ئەتىسى سەھەردە غوجام ئۇ پۇلنى بىرىشكە چىدىمىغان، نەتىجىدە غوجام بىلەن خېنىم ئوتتۇرىسىدا سۈركىلىش پەيدا بولۇپ، جېدەل چىققىغا چىقىپ، سىرتلارغىچە سۈرىشىپ چىقىشىپ، سەتچىلىكى ئەل-جامائەتكە ئاشكارلانغان. (خىزمەتدىشىمنىڭ ئۆيى شۇ مەھمانساراغا خوشنا بولغاچقا، ئۇ بۇ ئەھۋاللارنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەنكەن).

يېڭى ماڭغۇرۇتلارنىڭ يېڭىچە ھوجۇمى

ئۆتكەن يىلى بىر توپ ئەيدىز كىسىلى بىمارلىرى خاڭجۇ، شاڭخەي قاتارلىق چوڭ شەھەرلەردە يىڭىنى كۆتۈرۈۋېلىپ، يىڭىنى ئاۋال ئۆزىگە ئاندىن باشقىلارغا سېلىپ بىر مۇنچە ئاۋارىچىلىقلارنى چىقىرىشتى. بىر نەچچە يىل بۇرۇن بېيجىڭ، تىيەنجىن تەرەپلەردە مۇشۇنداق ئىش بولغان، ئەمما ئۇ چاغدا سانچىلىغان يىڭىنىڭ سىرتتا تۇرۇپ كەتكەن ۋاقتى ئۇزۇن بولغاچقا ئەيدىز يۇقمايدۇ دەپ ھۆكۈم چىقىرىلىپ ئامما ئاران تېنىچلاندىرىلغان، بولمىسا ئادەم سىرتقا چىقىشتىن قورقىدىغان بولۇپ قالغانىدى... بۇ قېتىمقىسىدا يىڭى - بىمارغا سانچىلىپلا ئۇزۇن ئۆتمەي ساق ئادەمگە سانچىلىدىغان بولغاچ خەتەرلىك ئىكەن، يېقىندىن بېرى بۇنداق ئەھۋاللار رايۇنىمىزغىمۇ يېتىپ كېلىپ بىزنى تەمتىرىتىپ قويدى. مەركىزى شەھرىمىزدىن باشلاپ ئىلى ۋە باشقا دىيارلىرىمىزدا تورخانلارنىڭ يۇمشاق ئورۇندۇقلىرىغا شىپىرىس بىلەن يىڭىنى تىك يۇشۇرۇپ قويۇپ، ئولتۇرغان كىشىگە سانچىلىش خەۋپى ئېلىپ كېلىش، كۆچىلەردىلا ئىشپىرسىنى كۆتۈرۈۋېلىپ «مەن ئەيدىز، پۇل چىقارمىساڭ ساڭمۇ يۇقتۇرۇپ قويىمەن» دەپ شەكلى ئۆزگەرگەن بۇلاڭچىلىق قىلىش، ئاممىۋى سورۇنلاردىكى بىرقىسىم ئىستىمال بويۇملىرىغا ئۆزىنىڭ قېنىنى قوشۇپ قويۇش... قا ئوخشاش غالجىرانە قىلمىشلىرىدىن بىز «ئا Q» نىڭ «سۆيۈملىك سىماسى» نى كۆرگەندەك بولىمىز. بۇ سىما بىر تەرەپتىن بىزنى قورقۇنچقا سالسا، يەنە بىر تەرەپتىن نىسبەتەن كۈچلۈك غەزەپ - نەپرىتىمىزنى قوزغايدۇ. بۇنىڭغا مېھال سۈپىتىدە يېقىندا ئېنتېرىنتتا كەڭرى ئېلان قىلىنغان غۇلجىدىكى بىر ئاشخانىدا يۈز بەرگەن ۋەقەنى ئەسلىپ ئۆتسەك كۇپايە بولار:

«... مەلۇم بىر تىز تاماقخانىدا تۆت نەپەر ئويغۇر قىزىنىڭ ئۈستەل ئۈستىدىكى سىركە ھەم لازىغا ئۆزىنىڭ قولىنى تىشىپ قىنىنى ئېقىتىۋاتقاندا ئۇلار باشقا بىر خېرىدار تەرىپىدىن سىزىپ قىلىنغان ھەم ساقچىخانغا ئېلىپ بېرىپ سوراق قىلىنغاندا، ئۇلار مۇنداق دېگەن: > بىزدە ئەيدىز بار، بىز بۈكسەلنى جەمئىيەتتىن يۇقتۇرغان بىزنىڭ مۇشۇنداق بوپقىلىشىمىزغا جەمئىيەت سەۋەبچى، شۇڭا بۇنى بىز جەمئىيەتكە تارقىتىشىمىز كىرەك».

بۇمۇ ئەلاشتۇرۇلغان ئامال ئىكەن، قاراڭ بۇ ماڭقۇرۇتلارنىڭ ئەقلىگە ئۇلارمۇ تەرەققىي قىلىۋېتىپتۇ. نۆۋەتتە بۇلار بىلەن تەڭ قاتاردا تۇرۇپ - مېڭىپ ئۆزىگە، ئائىلىسىگە، جەمئىيەتكە، ئىنسانىيەتكە كۆتۈرۈپ بولغۇسىز ئېغىرچىلىقلارنى، ئاھانەت ئېلىپ كېلىشىۋاتقانلار ئىچىدە ياشلامۇ. ئاتا سۈپەت ئاكا سۈپەت ئەللىرىمىزمۇ، ئانا سۈپەت، ئاچا سىياق ئايالىرىمىزمۇ، گۈزەللىكىدىن رىۋايەتلەردىكى پەرىلەرنىمۇ تاڭ قالدۇرغۇدەك ھالەتتىكى قىزلىرىمىزمۇ قەدەمدە بىر كۆزگە چېلىقىدۇ. بۇ ھەقتە ئېنىتىرىتتا بىر ياشانغان كىشىنىڭ چاچ ياساش ئورنىغا كىرىپ يىگەن دورىسى رىئاكسىيە قىلىپ زىنئۇستىدە ھاياتىدىن ئايرىلىپ، ئۇرۇق - تۇققان، ئەھلى - مەھەللىرىگە ئېلىپ كەلگەن نۇرغۇن ئاھانەتلىرى ۋە سېسىق ئۆلۈمى ئېلان قىلىندى. بۇ يازمىنىڭ ئاپتۇرى ئاخىرىدا بۇ ساتراچخانا (ئۇچۇق پاھىشەخانا) نىڭ ھېلىمەممۇ خاتىرىجەم تىجارىتىنى داۋام قىلىۋاتقانلىقىنى، ئالاقىدار ئورۇنلارنىڭ بۇ خىلدىكى ئەھۋاللار بىلەن قىلچىمۇ كارى بولمايۋاتقانلىقىنى ئېيتىپ، ئازاب بىلەن ئېغىر تىندى. ئۇشۇ قۇرلارنى يېزىۋاتقاندا ياش ئالىم - ئومۇدلىك دوكتورلىرىمىزدىن ئەسەت سۇلايماننىڭ ياۋرۇپادىكى تەتقىقات خىزمەتلىرى جەريانىدا رويپاچقا چىققان قىممەتلىك ئەمگەك مەۋسى جۈملىسىدىن بولغان «ئۆزلىك ۋە كىملىك» ناملىق ئەسىرىدىكى بىر قىسىم تەپسىلاتلار تەپەككۈرىمنى زەرەتلەپ بوغۇزۇمغا ئاچچىق بىر نەرسىنىڭ قايسىلىۋېلىشىغا سەۋەب بولدى. يېقىن بۇ يازمادا ئوقۇرمەنلەر بىلەن ئۇل تەسۋىرلەر خۇسۇسىدا كىچىككىنە ۋاقىت ئورتاقلىشىشنى لايىق كۆردۈم .

ئالىمىمىز كىتابىنىڭ 13 - باب «گېرمانىيەدە كۆرگەن - ئاڭلىغانلىرىم» تېمىسى ئاستىدا نۇرغۇنلىغان قىممەتلىك ئۇچۇر ۋە مۇھاكىمە نوقتىلىرىنى خېلى ئەتراپلىق يۇسۇندا بىزلەرگە تاپشۇرغان. ئەنە شۇ مۇھاكىمە نوقتىلىرى ھەم ئۇچۇرلىرىنىڭ ئارىسىدا بىز ئۇشۇ يازمىدا قەيىت قىلىۋاتقان بىر قىسىم ئەھۋاللارغا تەڭداش بولغان بىر ۋەقە توغرىسىدا: ئاپتۇر بېرلىندا ئوقۇۋاتقان دىلمۇراد ئىسمىلىك بىر بالىنىڭ ئاغزىدىن ئاڭلىغان مۇنداق بىر ئىشنى بايان قىلغان. دىلمۇراد پويىزدا كىتىۋاتقاندا چىرايلىق ئىككى نەپەر ئويغۇر قىزنى ئۇچرىتىدۇ، ئۇلار دىلمۇرادنى ئويغۇر دەپ ئويلىمىغاچقا ئۆزلىرىنىڭ بۇ يەرلەردە قىلىپ يۈرگەن ئىشلىرىنىڭ جۈملىسىدىن بولغان «ئىسپەت سودىسى» جەريانىدا يولۇققان مەسىلىلىرى ھەققىدە ھاياسىزلاپ پاراڭ سېلىشىدۇ، شۇنداقلا دىلمۇرادقا تېلپۇن كىلىپ قالىدۇ، ئۇنىڭ ئويغۇرلىقىنى بىلگەن بۇ قىزلار «كەلگۈسىمىزنىڭ ئانىلىرى» خىجىلىقتىن (بەلكىم ساختا خىجىل بولغاندۇ) گاڭگىراپ قېلىشىدۇ ھەمدە ئۆزلىرىنىڭ ئامالسىزلىقتىن بۇ يولغا كىرىپ قېلىشقانلىرىنى، ئالدى بىلەن ئىچكىرى ئۆلكىلەردە يۈرۈپ ئاخىرىدا ياۋرۇپاغا كىلىپ قالغانلىقىلىرىنى، بۇنىدىن كىيىن ياردەم لازىم بولسا ئۆزلىرىنى ئىزدەش لازىملىقىنى ئېيتىپ خوشلىشىدۇ. . . مانا بۇ ئەھۋاللار يېقىرىنى بىر نەچچە كۈنگىچە ئارامىدا قويماي ئىزتىرىپلىق خىياللار قوينىغا غەرىق قىلغانىدى. ئەنە شۇ «كەلگۈسىمىزنىڭ ئانىلىرى» كىيىن قانداق قىلار؟ پۇرسەت ۋە پۇل تاپسا بەلكىم قايتىپ كېلەر. دىلمۇراد ۋە ئەسەت سۇلايماندىك ئوت يۈرەك ئوغلانلىرىمىز چەتئەلگە چىقىپ ۋە تەن مىللەت ئۈچۈن مىڭبىر مۇشەققەتلەردە ئىلىم تەھسىل قىلىپ، ئەجداتلىرىمىزنىڭ قەدەم ئىزلىرىدىن ئۆزىگە ئېلىپ، ئاچ - توق ھالەتلەردە مۇساپىرەتنىڭ ئاچچىق دەشتلىرىدە سەرسان بولۇپ، نۇرغۇن مەنىۋى بايلىقلارنى، بىلىم سەمەرىلىرىنى ئېلىپ قايتىدۇ. بىراق بۇ قىزلىرىمىزچۇ؟ ئۇلار بىز ئۈچۈن نىمەلەرنى ئېلىپ قايتىدۇ. . . «بىر قىزىمىزنى يامان يولغا چىقىرىپ قويۇشنىڭ ئۆزى - كەلگۈسىمىزگە قەرەللىك بومبا قويغىنىمىز بىلەن باراۋەردۇر» (رەھمانجان رەھىمتۇللا، شىنجاڭ مەدەنىيىتى 2005 - يىلى 5 - سان 55 - بەت) لىياڭ چىچاۋ: «ياشلار بىلىملىك بولسا دۆلەت ئابرويلىق بولىدۇ، ياشلار باي بولسا دۆلەت باي بولىدۇ. ياشلار كۈچلىك بولسا دۆلەت قۇدرەتلىك بولىدۇ. . . ياشلار جاسارەتلىك بولسا، ئاندىن دۆلەت يەر شارىدا قەد كۆتۈرۈپ تۇرىدۇ» دېگەن. بۇ سۆز ئوقۇغان ھەر بىر ئادەمنىڭ تا ھازىرغىچە قېنىنى ئورغۇتۇپ تۇرىدۇ، بىراق بىزنىڭ ياشلىرىمىز نەلەردە، نىمە ئىشلارنى قىلىپ يۈرىشىدۇ؟ مەن ئەر دەپ مەيدىمىزگە مۇشتىلاپ يۈرسەكلا

ھېسابمۇ؟ ئابدۇۋەھھاب جەلىل: « شىئېر يازغانلارنىڭ ھەممىسى شائېر ئەمەس ، سۇدا ئاققانلارنى ھەممىسى تاھىر ئەمەس» (شىنجاڭ مەدەنىيىتى 2007-يىلى 1-سان 24-بەت) دەپ ئەسكەرتىش بەردى. بۇ بەرھەق .

يېقىندىن بېرى يامراپ كىتىۋاتقان بۇنداق ئىللەت ۋە ھادىسىلەرگە قارىتا ئارىمىزدا بۇ خىلدىكى ھۆكۈم ۋە جارى سېلىشلار كۆپىيىپ قالدى. بۇ قاتاردا مىللىتىمىزنىڭ «ئويغاق ئانىلىرى» دىن بولغان زۆھرەگۈل ئابدۇۋايىت: « ئەرلەر ئەسلى مىللەتنىڭ ئاتىسى، بېشى ئىدى. ئۇلار مىللەتنىڭ باشقا ئەزالىرىغا ئۆلگە بولۇشى، توغرا يولغا باشلىشى، قوغدىشى كېرەك ئىدى. ئەمەلىيەتتە بولسا ئەشۇ باش بولۇۋاتقان ئەرلەر ئۆزلىرى قاۋاقخانا، قىمار خانا، پاهىشخانلارغا قاتراپ يۈردى. بىر كۈنلىك خىزمىتىنى بار - يوقنىڭ ئورنىدا ئىشلەپ قويۇپ قالغان ۋاقتىنى رىستوران - قاۋاقلاردا ھاراق، توگمەس غەيۋەت - شىكايەت بىلەن ئۆتكۈزىدىغان ئەرلەر، ئۆزى بىجىرىم ئەقلى - ھوشى جايىدا تۇرۇپ خوتۇن بالىلىرىنى تۇرمۇش لازىمەتلىكلىرى ئۈچۈن باشقىلار ئالدىدا خارقىلىدىغان ئەرلەر، تۇل - خوتۇن، يىتىم ئوغۇللارغا نىيىتىنى بۇزماي تۇرۇپ ياردەم بەرمەيدىغان ئەرلەر، ئۆزى زەھەر چەككەننى ئاز دەپ كېسىلى، مەيىنى ئۆزى بىلەن توگمىگەن، بىر پەرزەنتىنىمۇ ساغلام - بىجىرىم ئاپىرىدە قىلالمىغان ئەرلەر، ئاپەت بولغان رايۇنلارغا ئىمانە توپلاشنىڭ گېپى بولسا غودۇگشىيدىغان، رىستورانلاردىن چىقالماي بۇزۇپ - چېچىپ، ياز بولسا تاغقا چىقىرۋەتمەسە پىتلاپ كەتكەندەك سەمرىپ كىتىۋاتقان، بىر باك گازنى بىناغا كۆتۈرۈپ ئاچىقالمايدىغان ئەرلەر، ئۆمرىنى خوتۇن يەڭگۈشلەش، ئاشنا تۇتۇش بىلەن ئۆتكۈزۈۋاتقان، قىز - ئاياللارنى ئۆزى سۆرەپ كۆچىغا ئاچىقىپ قويۇپ، ئارقىسىدىن غەيۋەت قىلىپ يۈرۈۋاتقان ئەرلەر، يەنە ئاشۇ بۇلاڭچىلارداك ھارام كۈچى نىخسەپ كىتىۋاتىمۇ ئىشلەپ جېنىنى ئەتمەي ئاجىزلارنى بوزەك قىلىپ، ئۆز قەۋمىنى بۇلاپ كۈن ئۆتكۈزۈۋاتقان نومۇسىز لۈكچەك ئەرلەر... ھەممىسى ئەرلەر، ئەرلەرگە كەلەر ئەمەس!...» دەپ خىتاب قىلدى. (شىنجاڭ مەدەنىيىتى 2006-يىلى 5-سان) ئەل - ئاۋام دىشۋارچىلىقتا يۈرسە ئۆز - ئۆزىنىڭ كۈيى ئۈچۈن مەسىت - ئەلەس ھالەتتە پايىتمىسىغا دەسسەپ ، ئۆزىمىزنى ۋە ئۆزىنى ئوگشاشنىڭ ئورنىغا «قارا ئۇۋا»، «ئۆتەڭ سارايلار»، «پاهىشخانلار» دا «دونداق» لارغا دۈم چۈشۈپ، بېھساب پاجىئەلەرنىڭ يىلتىسىنى تارتىپ يۈرگەنلەرنى نىمە دەپ ئاتايمىز؟ مەنچەبۇ پاجىئە ۋە ئوگشاشلىقلارنىڭ مەنبەسىنى ئالدى بىلەن ئۆزىنى «ئەر ھەم شىر» ساناپ يۈرگەن بىز مىللەتنىڭ ئاتىلىرى ، يولباشچىلىرى ، قاپلانلىرى بولغان ئەرلەرگە ئۆزىمىزدىن ئىزدىشىمىز لازىم. بۇنىڭ ئۈچۈن تۇنجى رەۋىشتە ئىشنى ئۆزىمىزدىن باشلاپ تۇتىشىمىز، ئىككىنچى قەدەمدە ئايالىمىز، قىزىمىز، ئاچا - سىڭلىمىزغا دىققەت ئاغدۇرىشىمىز كېرەك. كىچىك چاغلىرىمدا بوۋام ئاكىلىرىمغا: «ئايالىنى يات ئەرلەردىن كۈنلىمەيدىغان، ئاچا - سىڭىللىرىغا ئىگە بولمىغان ئەرلەرگە زاتى - قىيامەت كۈنى جىن چېپىلىپ قالغان ھالەتتە ئورنىدىن تۇرىدۇ» دەپ تەربىيە قىلاتتى، شۇ ۋاقىتلاردا گۆدەكلەرچە قىلغان نۇرغۇن خىياللىرىم ھېلىمۇ ئېسىمدە تۇرۇپتۇ. بىر قېتىم ئاكام بوۋامدىن: «قىيامەت - قىيامەت دەيدىكەن سەن، ئۇ قاچان بولىدۇ؟» دەپ سورىغاندا، بوۋام ئاپئاق ساقلىنىنى سىلاپ بىر ئاز ئويلىنىۋالغاندىن كىيىن: «ئادەملەر بىلىپ تۇرۇپ، ئۆز زاۋالىنى ئىزدەيدىغان چاغدا» دەپ جاۋاب بەرگەن ئىدى. ئەمدىلىكتە ئەتراپىمىزدا زاھىر بولۇۋاتقان بىر قىسىم ئىشلارغا قاراپ تېنىمگە ئىختىيارسىز تىترەك ئولىشىدىغان بولۇپ قالدى. شۇ تاپتا ئەخمەت ئىمىن ئاكىمنىڭ ئەسىرىدىكى مۇنۇ سۆزلەر قۇلاق تۇۋىمدا ئەكس سادا پەيدا قىلىپ مېنى ئاللىقانداق خىياللار قوينىغا مەجبۇرى سۆرەيتتى: «كەل دۇنيا، كەل! ئىشرەت بەزمەگە كەل! كەيپىنىڭ ھوزۇرىنى بىللە سۈرەيلى! مېڭىشلىرىڭ غالدال - غۇلدۇك، يېتىشلىرىڭ ئىرماش - چىرماش، ئاڭلاشلىرىڭ ئاھ - ۋاھ! ئەتسى قوپساڭ يانچۇقلىرىڭ تەتۈر ئۆرۈلگەن، خوجاينىنىڭ قاپىقى تۈرۈلگەن»، «كىملىك» نى گۆرۈگە قويۇپ، پۇل ئەپكىلىشكە ئۆيگە يۈگۈرگەن... كەل دۇنيا كەل! يۈرەكئالدى بولۇپ كىتىدىكەنمەن دەپ قورقۇۋاتامسەن؟ ئەمەسە يۈرەكنى قاپتەك قىلۋىتىدىغىنىدىن بىر چىمدىم سېلىپ بېرەي، ناسىۋال قاپاقنى قېقىپ بېرەمدىكىن دەپ قالما بىزمۇ زامانئۆلىشىپ كەتتۇق، ئىچىشىمىزمۇ ئاق، چىكىشىمىزمۇ ئاق، كۆمۈش قەغەزگە ئاقنى قويۇۋېلىپ، سەرەڭگىگە ئوتنى يېقىۋېلىپ، يۈز

سوملىقنى كاناي قىلىۋېلىپ ئاق يىلاندا مەستخۇش تۇتۇنى ئەجدىھاردەك ھاپلا قىلىپ يۈتىمىز. ئاقنىڭ كەيپى نازىن قىزدەك ۋۇجۇدىمىزنى قىلغاندا ئەسىر قولىمىز بوشاپ، پۈتمىز بوشاپ شامدەك يۇمشاپ لايدەك ياتىمىز. بۇ جەھەتتە ياۋرۇپادىن ئۆتۈپ كەتسەك كىتىمىزكى كەينىدە قالمايمىز. ئاۋال ئىشلەپ تاپقان پۇلىمىزغا چىكىمىز، ئاندىن ئاتا-ئانىمىزنىڭ پۇلىغا چىكىمىز، كىيىن كۆزىمىزنى خەقنىڭ يانچۇقىغا تىكىمىز، ياكى ئالداپ ئالىمىز ياكى بۇلاپ ئالىمىز ياكى تىلەپ ئالىمىز ياكى چەيلەپ ئالىمىز، ئىش قىلىپ ئالىمىز، چىكىمىز. ئاق چىكىش ئۈچۈن بەزىدە خەقنىڭ بويىنى باغلانغان ئىتىغا ئايلىنىمىز «ئال كۈچۈكۈم!» دېسە ئاتا-ئانىمىزغىمۇ «ھاۋا!» دەپ ئېيتىلىمىز. ئەشۇ ئاق ئۈچۈن - بەزىدە ماددا ئىشەككىمۇ ئايلىنىمىز، ئىپەت - نومۇستىن، غورۇردىنمۇ بىراقلا ئايرىلىمىز. ئەشۇ ئاق ئۈچۈن - بەزىدە ئوقى بار مېشەككىمۇ ئايلىنىمىز، چاچىراپ چىقىپ گۇناھسىزنىڭ يۈرىكىگە سانچىلىمىز. ئەشۇ ئاق ئۈچۈن - ئوت بولۇپ يانمىز، ئەشۇ ئاق ئۈچۈن - ئىس بولۇپ ئۈچىمىز، ئەشۇ ئاق ئۈچۈن - كۈل بولۇپ ئۆچىمىز. كەل دۇنيا، كەل! سەنمۇ چەك ئۇچايلى بىز بىللە سامادا، مانا كەيپ - مانا تاماشاشا...» بۇ قۇرلارغا ئەگىشىپلا نۇرمۇھەممەت ئۆمەر (ئۇچقۇن) نىڭ: «ساقال - بۇرۇت قويغانلارنىڭ ھەممىسىلا ئەر ئەمەس ئىدى؛ بۇغداي تېرىپ زاغرا ناندا قورساق توقلايدىغانلارمۇ ئەر ئەمەس ئىدى. <ئېتىقاد> ۋە <توغرا يول> ھەققىدە سۆزلەپ قويۇپ، ئىچ - ئىچىدىن قۇرۇپ ئۆتكەنلەرنىڭ ھەممىسىنىلا ئەر دېيىشكە بولمايتتى. ئۇلارنىڭ جايىمىزدا ئىمانى، ئەل ئالدىدا ۋىجدانى، يۈرىكىدە پىغىنى، سەپ ئالدىدا مەيدانى، تىخ ئالدىدا تەن - جېنى، تومۇرىدا دولقۇنلۇق قېنى، ھاياتىدا ئۆلۈم ھەم شان - شەرىپى نىسى ئىدى...» (شىنجاڭ مەدەنىيىتى 2006 - يىلى 3 - سان) دېگەن يالقۇنلۇق ئىدىيىسى تەبەككۈرمىنى تومۇزلاپ، خىياللار قوينىدىن ئېلىپ يەنە باشقىچە بىردۇنياغا ئاپىرىپ تاشلايدۇ. كۆز ئالدىدا تۇمانلىق دۇنيا، ئاداشقان گەۋدە، ئۆلگىلىۋاتقان روھ، ئاسىي ئۆمەت، يوقالغان ئىپەت، سېتىلغان ۋىجدان، ئاداشقان نىشان، ئۇنتۇلغان كىملىك، ياتلاشقان ئۆزلىك، قولۇمدائەسكەت سۇلايماننىڭ ئەقىل مۇۋىسى - «ئۆزلۈك ۋە كىملىك»... شۇ تاپتا ياسىن مۇخپۇل ئاكتىنىڭ مۇنۇ يازمىلىرى قۇلاق تۈۋىمىدە جاراڭلىماقتا:

«سەن كىم، يولۇڭ قېنى، مەنزىلىڭ قاين؟ ئەي ئەقلى دانىشلەر ئۇنىڭغا يول كۆرسىتىڭلار، ھىدايەت تاپسۇن!»...

پايدىلىنىش مەنبەلىرى:

- 1 - شىنجاڭ ئەيدىزگە قارشى پىدائىلار تور بىتى (www.xrc aids.com)
- 2 - ئىزدىنىش تور بىتى (www.izdinin.com)
- 3 - ئىنتىل تور بىتى (www.intil.cn)
- 4 - دوختۇر تور بىتى (www.dohtur.com)
- 5 - تىبابەت تور بىتى (www.tibabet.com)
- 6 - يۇرتۇم تور بىتى (www.yurtum.cn)
- 7 - بىلىك تور بىتى (www.bilik.cn)
- 8 - «شىنجاڭ مەدەنىيىتى ژورنىلى» بىر قىسىم سانلىرى.

ئۇيغۇرلار تارىخىدا يۈز بەرگەن زور ۋەقەلەر يىلنامىسى

ئۆز مىللىتىنى ۋە ئۆز مىللىتىنىڭ تارىخىنى چۈشىنىش ناھايىتى مۇھىم . بىز ئۆز تارىخىمىزنى سۇدەك يادقا بىلەلمەسەك، يۈزەكى بولسىمۇ بىر تونۇشقا كېلىپ قالغىنىمىز ياخشى .

مىلادىدىن بۇرۇن ۋە كېيىن

ئۇيغۇرلارنىڭ قەدىمكى ئاتا-بوۋىسى بولغان تۇغلۇقلار شەرقىي ۋە غەربىي قىسىمغا بۆلۈنگەن بولۇپ ، ئۇلار ئالتۇن تاغ (ئالتاي تېغى) نىڭ ئىككى تەرىپىدىكى جايلارغا ئورۇنلاشقان ئىدى . بۇزېمىنىڭ شەرقىي قىسمى بايقال كۆلىنىڭ جەنۇبى تەرىپىدە ، غەربىي قىسمى بولسا بايقال كۆلى بىلەن ئېرتىش دەرياسى ئارىلىقىدىكى جايلارنى ئۆز ئىچىگە ئالىدۇ .

مىلادى 4 - ئەسىرلەردە تۇغلۇقلار جەنۇبقا پىيادە يۈرۈش قىلدى . شەرقىي تۇغلۇقلار ئورخۇن دەرياسى ۋادىسىدا ، غەربىي تۇغلۇقلار تىيانشاننىڭ شىمالىي ۋە غەربىي قىسمىدىكى يايلاقلاردا كۆچمەنلىك بىلەن تۇرمۇش كەچۈردى . بۇچاغا كەلگەندە تۇغلۇقلار دىگەن نامنىڭ ئورنىنى تۇرالار دىگەن نام ئىگەللىدى . شۇنداقلا ئۇلارنىڭ ھارۋىسىنىڭ چاقى ئىگىز بولغانلىقتىن ، ئىگىز قاغىقىلار (ئېگىز ھارۋىلىقلار) دەپمۇ ئاتالدى . ئون ئوغۇز دېگەن نام بارلىققا كەلدى . بىرقىسىم قاغىقىلارنىڭ سىلىنگادالاسىدا ياشىدى .

مىلادىنىڭ 429 - يىلى

بايقال كۆلى ئەتراپىدىكى ئېگىز قاغىقىلارنىڭ شەرقىي قىسمىدىكىلەردىن نەچچە ئونمىڭ كىشى ۋېي سۇلالىسىگە ئەل بولدى .

مىلادىنىڭ 487 - يىلى

ئىگىز قاغىقىلار بوركىلى قەبىلىسىنىڭ باشلىقى ئاۋۇزلۇ چوڭچىلار ، ئۆز قەۋمىدىن 100 مىڭدىن ئارتۇق ئادەمنى باشلاپ ئېگىز قاغىقىلارنىڭ غەربىي شىمالىغا كۆچۈپ بېرىپ ، ئۆز ئالدىغا خانلىق تىكلىدى .

مىلادىنىڭ 508 - 490 يىللىرى

مىلادى 490 - يىلى ئاۋۇزلۇ سودىگەر خۇيۇ جېنى شىمالىي ۋېي سۇلالىسىنىڭ پايتەختىگە ئەۋەتىپ ئىككى دانە ئوقيا تەغدەم قىلدى ...

مىلادىنىڭ 951 - يىلى

قۇجۇ ئۇيغۇر خانلىقى كېيىنكى جۇسۇلالىسى پادىشاھىغا تۇتۇق ئەۋەتىپ ، ئىچكىرى بىلەن بولغان ئىقتىسادى ، مەدەنىي مۇناسىۋەتنى ئەسلىگە كەلتۈرگەن . كېيىنكى جۇسۇلالىسى ھۆكۈمىتى تەدبىر قوللىنىپ ، ئۇيغۇرلار بىلەن بولغان خەلق ئوتتۇرىسىدىكى سودىنى كەڭ قۇيۇۋەتكەن . ئۇيغۇر سودىگەرلەر ئاساسلىقى قاش تېشى ، يۇڭ ، تېرە ، دورا - دەرەمەكلەرنى ئالتۇن كۆمۈشكە ئالماشتۇرغان .

مىلادىنىڭ 956 - يىلى

سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان ئالەمدىن ئۆتتى . ئۇنىڭ جەستى ئاتۇشقا دەپنە قىلىندى . ئوغلى بايتاش (مۇسا بىننى ئابدۇكېرىم) خانلىققا ۋارىسلىق قىلدى ۋە ئۆزىنى « ئارىسلانخان » دەپ ئاتىدى ۋە قەشقەردە تۇردى . سۇتۇق بۇغراخاننىڭ 2 - ئوغلى سۇلايمان بالا ساغۇنغا ھۆكۈمرانلىق قىلدى .

مىلادىنىڭ 960 - يىلى

200 مىڭ ئۆيلۈك تۈرك خەلقى ئىسلام دىنىغا كىردى . مۇسا ئىبنى ئابدۇكېرىم ئارىسلانخان ئىسلام دىنىنى دۆلەت دىنى دەپ جاكارلىدى .

مىلادىنىڭ 981 - يىلى

ئىدىقۇت ئۇيغۇر پادىشاھى ئۆزىنى شىجۇدىكى جىيەن شىر ئارىلانخان دەپ ئاتاپ ، موسوۋنى سۇڭ سۇلالىسىغا ئەۋەتتى . سۇڭ سۇلالىسىمۇ ، جاۋابەن ۋاڭيەندى قاتارلىقلارنى سۇجۇغا ئەۋەتتى .

مىلادىنىڭ 982 - يىلى

ۋاڭ يەندى بەشباللىقتا ئۇيغۇر خانى بىلەن كۆرۈشتى . ئىدى قۇت ئۇيغۇر خانلىقىغا تارتۇق تەقدىم قىلدى . 983 - يىلى ۋاڭ يەندى قايتىدىغان چاغدا ، ئىدىقۇت پادىشاھى 100 كىشىلىك ئەلچىلەر ئۆمىكىنى سۇڭ سۇلالىسىغا ئەۋەتتى .

مىلادىنىڭ 990 - يىلى

قاراخانلار سۇلالىسىنىڭ پادىشاھى بۇغراخان ھەسەن لەشكەر تارتىپ ئىسپىجان شەھرىنى ئالدى .

مىلادىنىڭ 992 - يىلى

بۇغراخان ھەسەن ماۋزا ئۆنەرىگە ھۇجۇم قىلىپ سەمەرقەند بىلەن بۇخارنى ئىشغال قىلدى . شۇنىڭدىن تارتىپ سامانلار خانلىقى زەئىپلىشىشكە يۈزلەندى .

مىلادىنىڭ 999 - يىلى

قاراخانلار سۇلالىسىنىڭ پادىشاھى ئىلىك ناسىرى سامانلار خانلىقىنى ئۈزۈل - كېسىل يوقاتتى .

مىلادىنىڭ 1069 - 1070 - يىللىرى

بالاساغۇنلۇق يۈسۈپ خاس ھاجىپ « قۇتادقۇ بىلىك » داستانىنى يېزىپ چىقتى .

مىلادىنىڭ 1072 - 1074 يىللىرى

قەشقەرلىك مەھمۇت قەشقىرى « تۈركى تىللار دىۋانى » نى يېزىپ چىقتى .

مىلادىنىڭ 1141 - يىلى

غەربىي لياۋ لەشكەرلىرى سەمەرقەندنىڭ شىمالىدىكى كاتۋان يايلىقىدا سالجۇقلارنىڭ لەشكەرلىرى بىلەن ئۇرۇشتى ، سالجۇقلارنىڭ لەشكەرلىرى يىڭىلىپ قالدى . ماۋزا ئۆنەھرى رايونى لياۋنىڭ قولغا ئۆتۈپ كەتتى . شۇنىڭ بىلەن غەربىي قاراخانىيلار سۇلالىسى غەربىي لياۋغا قارام بۆلدى .

مىلادىنىڭ 1211 - يىلى

نايمانلار خانى كۈچلۈك گورخان غەربىي لياۋ پادىشاھى چورۇقنىڭ خانلىق ئورنىنى تارتىۋالدى . غەربىي لياۋ سۇلالىسى مۇنقەرىز بولدى .

مىلادىنىڭ 1212 - يىلى

خارەنزىم شاھى مۇھەممەت بىننى مەسئۇد سەمەرقەندنى ئىشغال قىلىپ ، غەربىي قاراخانىلار سۇلالىسىنىڭ سۇلتانى ئوسمان بىننى ئىبراھىمنى ئۆلتۈردى . غەربىي قاراخانىلار سۇلالىسى مۇنقەرز بولدى .

مىلادىنىڭ 1219 - يىلى

چىڭگىزخان لەشكەر تارتىپ چىقىپ غەربكە يۈرۈش قىلدى . قوجۇ ئۇيغۇرلىرىنىڭ ئىدىقۇتى تۈمەننىڭ لەشكەرى بىلەن چىڭگىزخانغا قوشۇلدى .

مىلادىنىڭ 1225 - يىلى

چىڭگىزخان ئۆزى بويىسۇندۇرغان جايلارنى ئوغۇللىرىغا تەقسىم قىلىپ بەردى . 2 - ئوغلى چاغاتايغا ۋە 3 - ئوغلى ئوگدايغا غەربتىكى كەڭ زېمىننى بەردى . قوجۇ ئىدىقۇت مۇڭغۇللارغا ھەممىدىن بۇرۇن قارام بولدى . شۇڭا قوجۇ رايونى يەنىلا ئۆزىنىڭ قارمىقىدا بولۇۋەردى .

مىلادىنىڭ 1251 - يىلى

مۇڭغۇللار بەشبالىق قاتارلىق جايلاردا ئۆلكە دىۋان ۋازارىتى تەسىس قىلىپ ، غەربىي رايوننىڭ ھەربىي ، مەمۇرىي ئىشلىرىنى باشقۇرىدىغان ئەمەلدارلارنى تەيىنلىدى . بۇ تارىختا غەربىي رايون بويىچە ھەممىدىن ئەۋزەل تەسىس قىلىنغان ئۆلكە ۋازارىتى ئىدى .

مىلادىنىڭ 1274 - يىلى

يۈەن سۇلالىسى ئۇدۇن ، يەركەنلەردە 13 سۇلۇق ئۆتەڭ قۇردى ۋە خوتەن قاش تېشى ئىشچىلىرىنى ھاشغا تۇتۇشنى كەچۈرۈم قىلدى .

مىلادىنىڭ 1275 - يىلى

چاغاتاينىڭ نەۋرىسى دۇۋا قاتارلىقلار 12 تۈمەن لەشكەر تارتىپ چىقىپ ، قۇجۇنى ئالتە ئايغىچە مۇھاسىرە قىلۋالدى . ماھاسىرە تۈگىگەندىن كېيىن ئىدىقۇت قۇجۇنىڭ جەنۇبىدىكى قۇمۇلدا بوز يەر ئاچتى .

مىلادىنىڭ 1324 - 1328 يىللىرى

ئۇيغۇرلار زېمىنىغا كېيىنكى چاغاتاي خانلىقى ھۆكۈمرانلىق قىلدى .

مىلادىنىڭ 1346 - يىلى

مۇڭغۇل قەبىلىلىرىدىن دوغلات قەبىلىسىنىڭ باشلىقى پىداجى چاغاتاي جەمەتىدىن بولغان تۇغلۇق تۆمۈرنى خانلىققا كۆتۈردى (ئاقسۇدا) .

مىلادىنىڭ 1370 - يىلى

چاغاتاي خانلىقى مۇنقەرز بولدى .

مىلادىنىڭ 1383 - يىلى

تۇغلۇق تۆمۈرنىڭ ئوغلى قىدىر خوجا بەشباللىقنىڭ چاغاتاي خانلىقىغا كۆتۈرۈلدى.

مىلادىنىڭ 1391 - يىلى

قىدىرخان خوجا ئەلچى تەيىنلەپ مىڭ سۇلالىسىگە تارتۇق ئەۋەتتى . مىڭ سۇلالىسى پادىشاھىمۇ ئەلچى تەيىنلەپ قىدىرخان خوجىغا نامە يوللاپ مىڭ سۇلالىسىنىڭ سىياسىتىنى ئىزھالدى . شۇنىڭدىن كېيىن تاكى مىڭ سۇلالىسىنىڭ يولغا يىلىغا قەدەر قىدىر خوجا ھەرىيىلى دېگۈدەك مىڭ سۇلالىسىغا تارتۇق ئەۋەتتى .

مىلادىنىڭ 1403 - يىلى

قۇمۇل ۋاھى ئوڭغۇ تۆمۈر مىڭ سۇلالىسىگە ئەلچى ئەۋەتپ 4700 ئات تارتۇق قىلدى . مىڭ سۇلالىسىمۇ پۇل قايتۇردى . تارتۇق قىلىنغان ئاتلارنىڭ مۇتلەق كۆپ قىسمىنى چىگرا قوغدۇغۇچى ئاتلىق ئەسكەرلەرگە تارقىتىپ بەردى .

مىلادىنىڭ 1404 - يىلى

مىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى قۇمۇل ۋاھى ئوڭغۇ تۆمۈرنى ساداقەتلىك ، ئىتائەتمەن دەپ ئاتىدى ھەم ئالتۇن مۆھۈر ئىنھام قىلدى .

مىلادىنىڭ 1680 - يىلى

17 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدا جەنۇبىي شىنجاڭدىكى مۇسۇلمان خوجىلار « ئاق تاغلىق » « قارا تاغلىق » « ئاق تاقىيە » « قارا تاقىيە » دەپ ئىككىگە بۆلۈندى ، ۋە ئۆزئارا ھوقۇق تالاشتى .
17 - ئەسىرنىڭ ئوتتۇرىلىرىدا كەلگەندە بۇلار ئوتتۇرىسىدىكى زىددىيەت كۈندىن - كۈنگە كەسكىنلەشتى . يەرگەن خانلىقىنىڭ سۇلتانى ئىسمايىل خان قارا قاغلىقلارنى قوللاپ ، ئاق تاغلىقلارنىڭ غوجىسىنى قەشقەردىن قوغلاپ چىقاردى . ئاپئاق دالايلاما ۋە جۇڭغارلارنىڭ خانى غالىدان بىلەن كۆرۈشۈپ ، جەنۇبىي شىنجاڭدىكى سەئىدىيە دۆلىتىنى يوقىتىش ئۈچۈن ھەربىي ياردەم سورىدى . شۇيىلى غالىدان قوشۇپ بەرگەن ئەسكەرلەرنى باشلاپ كېلىپ يەكەن سەئىدىيە خانلىقىنى ئاغدۇرۇپ تاشلىدى . ئاپئاق خوجا جەنۇبىي شىنجاڭنىڭ قورچاق خانى بولدى . بۇ قورچاق خانلىق ھەرىيىلى جۇڭغارلارغا 100 مىڭ سەر كۈمۈش خىراجەت ، 100 مىڭ ئۇلاغ ماتاچەكمەن تۆلىدى .

مىلادىنىڭ 1696 - يىلى

جۇڭغارلارنىڭ خانى غالىدان تۆلىدى . ئۇنىڭ ئورنىغا چىۋان ئاراپتان ۋارىسلىق قىلدى . جەنۇبىي شىنجاڭدىكىلەر بۇ پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ جۇڭغارلارنىڭ ھۆكۈمرانلىقىدىن قۇتۇلدى .

مىلادىنىڭ 1700 - يىلى

چىۋان ئاراپتان لەشكەر تارتىپ كېلىپ ، جەنۇبىي شىنجاڭنى قايتا بويسۇندۇردى ، جەنۇبىي شىنجاڭنىڭ ھۆكۈمرانلىق ھوقۇقى ئاق تاغلىقلار قولىدىن قارا تاغلىقلار قولىغا ئۆتتى . جۇڭغار خانى چىۋان ئاراپتان قارا تاغلىقلارنىڭ ئاقساقلى دانيىال خوجىنى جەنۇبىي شىنجاڭنىڭ خانى قىلىپ تەيىنلەپ ، ھەر يىلى جۇڭغارلارغا

ئون تۈمەن كۈمۈش پۇل ئۆلپان تاپشۇرۇشنى بەلگىلەپ ئىلغا قايتىپ كەتتى.

مىلادىنىڭ 1755 - يىلى

چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى جۇڭغار خانلىقىنى يوقىتىپ ، ئۇنىڭ 70 نەچچە يىللىق ھۆكۈمرانلىقىغا خاتىمە بەردى .

مىلادىنىڭ 1759 - يىلى

چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى لەشكەر تارتىپ ، جەنۇبىي شىنجاڭدىكى چوڭ - چوڭ خوجا (بۇرھاندىن خوجا ۋە خوجا جاھان) لارنىڭ توپىلىگىنى تىنچىتىپ شىنجاڭ رايونىنى يىگىباشتىن بىرلىككە كەلتۈردى .

مىلادىنىڭ 1762 - يىلى

چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى شىنجاڭغا قارىتا ھەربىي مەككىمە تۈزۈمىنى يولغا قويۇپ ، پۈتۈن شىنجاڭنىڭ ھەربىي ، مەمۇرىي ئىشلىرىنى باشقۇرىدىغان ئىلى جاڭجۇن مەھكىمىسىنى تەسىس قىلدى . جاڭجۇن مەھكىمىسى ئىلىدىن كۈرەدە تۇردى . ئۇنىڭ قارمىقىدا ، مەسلىھەتچى ئامبال ، دوتۇڭ ، ئىش باشقۇرغۇچى ئامبال ، لەشكەر بېشى ئامباللار بېكىتىلدى . ئۇيغۇرلار رايونىدىكى بەگلەرنىڭ نەسەپ بويىچە ۋارىسلىق قىلىش تۈزۈمى بىكار قىلىنىپ ، بەگلەرنىڭ ھوقۇقىنى چەكلىدى ۋە تارقاقلاشتۇردى .

مىلادىنىڭ 1765 - يىلى

ئۆچتۈرپان ئۇيغۇرلىرى چىڭ سۇلالىسىنىڭ مۇستەبىت ھۆكۈمرانلىقىغا ، بەرلىك فېئوداللارنىڭ ئېزىشىگە قارشى قوزغىلىپ ئۆچتۈرپاننى ئازات قىلدى . قوزغۇلاڭ يېرىم يىلدىن ئارتۇق داۋام قىلدى . چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى قەشقەر ، ئاقسۇ ۋە شىمالىي شىنجاڭدىن ئەسكەر يۆتكەپ بۇ قوزغىلاڭنى باستۇردى .

مىلادىنىڭ 1815 - يىلى

قەشقەر ئۇيغۇرلىرى زىياۋۇدۇننىڭ رەھبەرلىكىدە چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتىگە قارشى قوزغىلاڭ كۆتۈردى ، بۇ ۋەقە چىڭ سۇلالىسى ۋاقتىدا يېزىلغان كىتابلاردا « زىياۋۇدىن ۋەقەسى » دەپ ئاتالدى .

مىلادىنىڭ 1822 - 1828 - يىللىرى

بۇرھاندىن خوجىنىڭ نەۋرىسى جاھانگىر خوجا جەنۇبىي شىنجاڭ ئۇيغۇرلىرىنىڭ چىڭسۇلالىسى ھۆكۈمرانلىقىغا قارشى قوزغۇلىڭىغا باشچىلىق قىلدى .

- 1826 يىلى چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى لەشكەر يۆتكەپ چىقىپ ئۇلارنى باستۇردى . 1828 - يىلى جاھانگىر خوجىنى ئەسىر ئېلىپ ، بېيجىڭغا باردى ، ۋە دارغا ئېسىپ ئۆلتۈردى .

مىلادىنىڭ 1848 - يىلى

جاھانگىر خوجىنىڭ جىيەنى مۇھەممەت ئىمىن (كاتتا خوجا) بىلەن ۋەلى خان قاتارلىقلار باشچىلىقىدىكى يەتتە خوجا قوقەندىن لەشكەر تارتىپ كېلىپ قەشقەر ، يىڭسار ، يەكەن قاتارلىق شەھەرلەرنى ئىشغال قىلدى . چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى ئەسكەر يۆتكەپ چىقىپ ئۇلارنىڭ توپىلىگىنى تىنچىتىپ . جەنۇبىي شىنجاڭدا ئېغىر

قىرغىنچىلىق يۈز بەردى . خەلق بۇلاڭ - ئالاڭغا ئۇچرىدى .

مىلادىنىڭ 1857 يىلى

ۋەلىخان تۆرە يەنە بىر قىتىم توپىلاڭ كۆتۈردى ، بۇ ، بىر قانچە قېتىملىق خوجىلار توپىلىنىڭ كېڭىيىشى ئىدى . توپىلاڭ تۆت ئاي داۋاملاشتى . چىڭ سۇلالىسى توپىلانغىنى ئاخىر تىنچىتتى . ئۇزاق تۆتمەي كۇچاردىكى ئۇيغۇرلار ئېغىر ئالۋاڭ - ياساققا ، خورلۇققا قارشى قوزغۇلاڭ كۆتۈردى . قوزغۇلاڭ قاتتىق باستۇرۇلدى . چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى جەنۇبىي شىنجاڭغا قاراتقان سىياسىتىدە بىرئاز يول قويۇشقا مەجبۇر بولدى .

مىلادىنىڭ - 1864 يىلى

كۇچاردىكى ئۇيغۇر ، خۇيزۇ خەلىقلىرى ئالۋاڭ - ياساق ، خورلۇق ، سىتەمگە قارشى ئۈمۈمىيۈزلۈك قوزغۇلاڭ كۆتۈردى . قوزغۇلاڭ يالقۇنى تەڭرىتېغىنىڭ جەنۇبى ۋە شىمالىدىكى رايونلارغا كېڭىيىپ ، شىنجاڭنىڭ يېقىنقى زامان تارىخىدىكى زور كۆلەملىك دېھقانلار قوزغىلىغى بۇلۇپ شەكىللەندى .

مىلادىنىڭ 1865 يىلى

قوزغۇلاڭ نەتىجىسىدە چىڭ سۇلالىسىنىڭ شىنجاڭدىكى مۇستەبىت ھۆكۈمرانلىقى ئاغدۇرۇلۇپ ، بىر - بىرىگە بىقىنمايدىغان بەش ھاكىمىيەت شەكىللەندى . ئۈرۈمچىدە خۇيزۇ تودىلىن ھاكىمىيىتى ، كۇچاردا راشىدىن خوجا ھاكىمىيىتى ، قەشقەردە سىدىق بەگ ھاكىمىيىتى ، چىڭ شاڭيىڭ خۇيزۇ ھاكىمىيىتى ، ئىلىدا مىزامزات ھاكىمىيىتى مەيدىغا كەلدى .

قەشقەردىكى سىدىق بەگ بىلەن شاڭيىڭ ئۆز ھۆكۈمرانلىقىنى مۇستەھكەملەش ۋە كېڭەيتىش ئۈچۈن قوقەند خاندانلىقىدىن ياردەم سورىدى . قوقەند خاندانلىقى جاھانگىر خوجىنىڭ ئوغلى بۇزۇك خوجا بىلەن قوقەندنىڭ قۇربىشى ياقۇپ بەگنى لەشكەر بىلەن جەنۇبىي شىنجاڭغا ئەۋەتتى .

مىلادىنىڭ 1865 - 1867 يىللىرى

ياقۇپ بەگ قەشقەر ، يەكەن ، خوتەن ، ئاقسۇ ، ئۈچتۇرپان ، كۇچار ، كورلا ، قاتارلىق جايلارنى ئىشغال قىلىپ ، ئۆزىنى « بەدۆلەت » دەپ ئاتاپ قەشقەردە يەتتە شەھەر خانلىقىنى قۇردى .

مىلادىنىڭ 1870 يىلى

ياقۇپ بەگ نىڭ ئەسكەرلىرى تۇرپان ، ئۈرۈمچى قاتارلىق جايلارنى ئىشغال قىلدى . شىمالىي شىنجاڭدا ئۇنىڭ تەسىر دائىرىسى ماناسقىچە كېڭەيدى . تەڭرىتېغىنىڭ جەنۇبى ۋە شىمالىدىكى بىرقىسىم رايونلىرى ئۇنىڭ ھۆكۈمرانلىقىغا ئۆتتى .

مىلادىنىڭ 1875 يىلى

چىڭ سۇلالىسى ياقۇپ بەگ ھاكىمىيىتىنى يوقىتىش ئۈچۈن ، زوزۇڭتاڭنى چىنچەي داجىن ھەم شىنجاڭنىڭ ھەربىي دۈبەنى قىلىپ تەيىنلىدى .

مىلادىنىڭ 1876 - يىلى

زوزۇڭتاڭ قوماندانلىقىدىكى چىڭ سۇلالىسىنىڭ ئەسكەرلىرى ئۈچ يولغا بۆلۈنۈپ ، ياقۇپ بەگكە ھۇجۇم قىلدى . ھۇكاڭ ، كومودى ، ئۈرۈمچى ، قاتارلىق جايلارنى قايتۇرۇشقا ، داۋاملىق جەنۇبقا قاراپ ئىلگىرىلدى .

مىلادىنىڭ 1877 - يىلى

چىڭ سۇلالىسى ئەسكەرلىرى تۇرپان ، توقسۇن ، داۋانچىڭ قاتارلىق جايلارنى ئىشغال قىلدى . ياقۇپ بەگ كورلىدا باشقىلار تەرىپىدىن زەھەرلەپ ئۆلتۈرۈلدى .
چىڭ ئەسكەرلىرى داۋاملىق ئىلگىرلەپ كورلا ، كۇچار ، باي ، ئاقسۇ لارغا كىردى . ياقۇپ بەگ 14 يىل ئىشغال قىلغان قەشقەر ، يىڭسار ، يەكەن ، خوتەنلەرنى ئىشغال قىلدى . ياقۇپ بەگكە قارشى تۇرۇش بىر يېرىم يىل داۋاملىق 1878 - يىلى 1 - ئايدا غالبە بىلەن ئاخىرلاشتى .

مىلادىنىڭ 1884 - يىلى

چىڭ سۇلالىسى ھۆكۈمىتى شىنجاڭنى مەمۇرى ئۆلكىگە ئۆزگەرتىشنى تەستىقلاپ ، ليۇ جىڭتاڭنى پاشاپ بەگلىكىگە ، خې كوڭتاڭنى شىنجاڭنىڭ سىياسىي ئامباللىقىغا تەيىنلىدى . 1885 - يىلى ليۇ جىڭتاڭ قاتارلىقلار ئارقا - ئارقىدىن ئۈرۈمچىگە كىلىپ ۋەزىپىگە ئۆلتۈردى .

مىلادىنىڭ 1911 - يىلى

جۇڭگودا سۇن جۇڭشەن رەھبەرلىكىدىكى شىنخەي ئىنقىلابى پارتلىدى . ليۇ شەنجۈن باشچىلىقىدىكى ئىنقىلابچىلار ئۈرۈمچىدە قوراللىق قوزغۇلاڭ كۆتۈردى . قوزغۇلاڭغا « گېلاۋخوي » جەمئىيىتىنىڭ ئەزالىرىدىن 100 دىن ئارتۇق ئادەم قاتناشتى .

مىلادىنىڭ 1912 - يىلى

ياڭ زەيشۈي قاتارلىقلار باشچىلىقىدىكى ئىنقىلابچىلار ئىلىدا قوراللىق قوزغۇلاڭ كۆتۈردى . ئىلى چىگرا مۇداپىئەسىدە تۇرۇۋاتقان چىڭ سۇلالىسى چىرىكلىرىنى تېزلا تارماقلىپ ئىلىنى ئىشغال قىلدى . ئىلى جاڭجۈنى ئۆلتۈرۈلدى . ئۇيغۇر ، خەنزۇ ، مانجۇ ، مۇڭغۇل ، زاڭزۇلاردىن ئىبارەت « بەش مىللەت ئورتاق ئىلگىرلەش جەمئىيىتى » ۋە « يىڭى ئىلى چوڭ دودو مەھكىمىسى » قوزۇلدى . ئىلى ئىنقىلابچىلىرى قوشۇنى شەرىققە قاراپ داۋاملىق ئىلگىرلەپ ، جىڭ ناھىيەسىدە چىڭ سۇلالىسى چىرىكلىرىنى تارماق قىلدى . شىنجاڭنىڭ پاشىپ بەگ يۈەن داخۇ جۈمھۇرىيەت تېلانى قىلىشقا مەجبۇر بولدى . شۇنىڭ بىلەن چىڭ سۇلالىسىنىڭ شىنجاڭدىكى ھۆكۈمرانلىقىغا خاتىمە بېرىلدى .

شىنجاڭنىڭ ئەدلىيە ئامبىلى قوشۇمچە ئۈرۈمچىنىڭ ۋالىسى ياڭ زىشەن دودو لىققا تەيىنلەندى . شۇ يىلى قۇمۇلدا تۆمۈر خەلىپە ، خوجىنىياز ھاجىم باشچىلىقىدىكى ياڭ زىشەن ھۆكۈمرانلىقىغا قارشى قوزغۇلاڭ كۆتۈرۈلدى . خوتەندە چىرىپە ناھىيىسىدىكى ئۇيغۇرلارنىڭ چار روسىيەنىڭ تاجاۋۇزچىلىقىغا قارشى ۋە تەنپەرۋەرلىك كۈرىشى يەنى « چىرا ۋەقەسى » پارتلىدى .

مىلادىنىڭ 1928 - يىلى

بىر قەدەر ئىلغار ئىدىيىگە ئىگە بولغان ، كونا سىياسەتنى ئىسلاھ قىلىشنى تەلەپ قىلدىغان فەن ياۋنەن باشچىلىقىدىكى بەزى ياش ئەمەلدارلار 7 - ئاينىڭ 7 - كۈنى سىياسىي ئۆزگىرىش قىلىپ ، ياڭ زىشەننى ئۆلتۈردى . بۇ ۋەقە شىنجاڭدا « 7 - ئىيۇل سىياسىي ئۆزگىرىش » دەپ ئاتالدى . سىياسىي تېزلا بېسىقتۇرۇلدى . شىنجاڭ مەمۇرى ئىشلار نازارىتىنىڭ سابىق نازىرى جىڭشۈرۈن پۇرسەتتىن پايدىلىنىپ شىنجاڭنىڭ ھۆكۈمرانلىق ھوقۇقىنى قولغا كۈرگۈزۈۋالدى .

مىلادىنىڭ 1931 - يىلى

قۇمۇلدا خوجىنىياز ھاجىم باشچىلىقىدىكى ئۇيغۇر خەلقىنىڭ قوراللىق قوزغىلىڭى پارتلىدى . گەنسۇدىكى خۇيزۇ ماجۇڭىنىڭ بىلەن بىرلىشىپ جىڭشۇرۇن قىسىملىرىغا زەربە بەردى . ئۇزاق ئۆتمەي بۇ قوزغىلاڭ شىنجاڭنىڭ ھەرقايسى جايلىرىغا كېڭەيدى .

مىلادىنىڭ 1933 - يىلى

4 - ئاينىڭ 12 كۈنى جىڭشۇرۇن ھۆكۈمىتىدىكى ياش ئەمەلدار تاۋمىڭيۇ ، ئۈرۈمچىنى مۇداپىئە قىلىۋاتقان ئاق ئورۇس سالداتلىرى بىلەن بىرلىشىپ ، ھەربىي ئۆزگىرىش قىلىپ جىڭشۇرۇننى ھەيدىۋېتىپ ، ليۇۋىنلۇڭنى ۋاقىتلىق ھۆكۈمەتنىڭ رەئىسى ، شىڭ شىسەينى چىگرا مۇداپىئە دۈبەنى قىلىپ تەيىنلەيدۇ . شۇ يىلى 11 - ئايدا قەشقەردە سابىت داموللا « شەرقىي ئىسلام جۇمھۇرىيىتى » قۇرۇلغانلىقىنى جاكارلىدى . ئەمما جۇڭگودىن ئايرىلىش مەقسىتى ئەمەلگە ئاشمىدى .

مىلادىنىڭ 1935 - يىلى

مۇشۇ يىلى 6 - ئايدا يوشۇسۇڭ قاتارلىق كىشىلەر شىنجاڭغا كېلىپ ، تەشۋىقات ، تەشكىللەش خىزمەتلىرىنى كەڭ قانات يايدۇرۇپ كومپارتىيەنىڭ تەسىرىنى كېڭەيتتى . شىڭ شىسەي ھۆكۈمرانلىقىنى مۇستەككەملەش ئۈچۈن سىياسىي جەھەتتە سوۋېت ئىتپاقى بىلەن دوست بۇلۇش ، كومپارتىيەنى ھىمايە قىلىش پوزىت سىياسىنى بىلدۈردى . ئۇ جۇڭگو كومىنىستلىرىنىڭ تۈرتكىسىدە ۋە تەسىرى ئاستىدا ، « جاھانگىرلىككە قارشى تۇرۇش » ، « سوۋېت بىلەن دوست بۇلۇش » ، « مىللەتلەر ھوقۇقى باراۋەر بۇلۇش » ، « تىنچلىقنى ساقلاش » ، « شىنجاڭنى ئىسلاھ ۋە تەمرىقلىش » دېگەن ئالتە بۈيۈك سىياسەتنى ئوتتۇرغا قويدى .

مىلادىنىڭ 1937 - يىلى

9 - ئايدا جۇڭگو كوممۇنىستىك پارتىيەسى ئۈرۈمچىدە 9 - يۆنىلىش ئارمىيىسىنىڭ باشقارمىسىنى قۇردى . بۇ دەسلەپ قۇرۇلغاندا چىڭ يۈن مەسئۇل بولغان ئىدى ، كېيىن دىڭغا ، چىڭ تىيەنجۇ لەر مەسئۇل بولدى .

مىلادىنىڭ 1942 - يىلى

شىڭ شىسەي ئۆزىنىڭ ئەكسىيەتچىل قىياپىتىنى ئاشكارىلىدى . شۇ يىلى 9 - ئايدا چىڭ تىيەنجۇ ، ماۋزىمىن ، لىن جىلۇ قاتارلىق يولداشلارنى قولغا ئالدى ۋە 150 نەپەر كىشىنى نەزەرىدە قىلىپ كېيىن ئۇلارنى تۈرمىگە قامدى .

مىلادىنىڭ 1943 - يىلى

چىڭ تىيەنجۇ ، ماۋزىمىن ، لىن جىلۇ قاتارلىق كوممۇنىستلار شىڭ شىسەي تەرىپىدىن مەخپىي ئۆلتۈرۈلدى .

مىلادىنىڭ 1942 - يىلى

شىڭ شىسەي ، گومىنداڭ ھۆكۈمىتى تەرىپىدىن دېھقانچىلىق ، ئورمانچىلىق ۋازارىتىنىڭ ۋازىرلىقىغا تەيىنلىنىپ شىنجاڭدىن كەتتى . شۇ يىلى 9 - ئايدا نىلقا ناھىيىسىنىڭ خەلقى ئات تەقدىم قىلىشقا قارشى تۇرۇپ ، قوراللىق قوزغىلاڭ كۆتۈردى . 11 - ئايدا خەلقىمۇ قوزغىلاڭ كۆتۈرۈپ غۇلجىنى ئىشغال قىلدى ، ۋە ۋاقىتلىق ھۆكۈمەت قۇردى . قوزغىلاڭ ناھايىتى تېزلا ئىلى ، تارباغاتاي ، ئالتايدىن ئىبارەت ئۈچ ۋىلايەتكە كېڭەيدى ۋە « ئۈچ ۋىلايەت ئىنقلابى » دەپ ئالدى .

مىلادىنىڭ 1946 - يىلى

گومىنداڭ ھۆكۈمىتى 1945 - يىلى 10 - ئايدىن باشلاپلا ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىي ھۆكۈمىتى بىلەن سۆھبەت ئۆتكۈزدى . 1946 - يىلى 6 - ئايدا تىنچلىق بىتىمى ئىزالىنىپ ، شىنجاڭدا مىللىي بىرلەشمە ھۆكۈمەت قۇرۇلدى . مەسئۇد سەبۇرى ئۆلكە رەئىسى ، ئەخمەتجان ئەپەندى ئۆلكىنىڭ مۇئاۋىن رەئىسى ، ئابدۇكېرىم ئابباسوف باش كاتىپ بولدى .

مىلادىنىڭ 1947 - يىلى

مۇشۇ يىلى 2 - ئاينىڭ 25 - كۈنى گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرى «25 - فېۋرال» ئەكسىيەتچىلىك ۋەقەسىنى پەيدا قىلىپ ، «تىنچلىق» بىتىمىنى يىرتىپ تاشلىدى ، ۋە بىرلەشمە ھۆكۈمەتنىڭ بۇزۇلۇپ كېتىشىنى كەلتۈرۈپ چىقاردى . ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىي رەھبەرلىرى ئىلغا قايتىپ كەتتى - 5 . ئايدا مەسئۇد سەبۇرى شىنجاڭ ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتنىڭ رەئىسى بولدى .

مىلادىنىڭ 1949 - يىلى

شىنجاڭ ئۆلكىلىك ھۆكۈمەت ئۆزگەرتىپ تەشكىل قىلىندى . بۇرھان شەئىدى ئۆلكىلىك ھۆكۈمەتنىڭ رەئىسى بولدى . 8 - ئاينىڭ 22 - كۈنى ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىنىڭ رەھبەرلىرىدىن ئەخمەتجان ئەپەندى ، ئابدۇكېرىم ئابباسوف ، ئېسەق بېك ، دەلىلقان سۈرگۈن بايوف ۋە لوجىسلا جۇڭگو خەلق سىياسىي مەسلىھەت يىغىنىغا قاتناشماقچى بولۇپ يولغا چىقتى . ئۇلار سوۋېت ئىتپاقى تەۋەسىدىن ئۆتۈپ كېتۋاتقاندا ۋەقەگە ئۇچراپ مىللەتنىڭ ئازاتلىقى ۋا خەلق دېموكراتىيە ئىنقىلابىي ئىشلىرى يولىدا شەرەپ بىلەن قۇربان بولدى .

شۇ يىلى 9 - ئاينىڭ 25 - 26 - كۈنلىرى ئاۋىسىيۆ ، بۇرھان شەھىدىلەر تېرگىرامما يوللاپ ھەقىقەتكە قايتتى ... 1949 - يىلى 10 - ئايدىن 1951 - يىلى 1 - ئايغىچە خەلق ئازاتلىق ئارمىيەسى 600 چاقىرىم يول يۈرۈپ شىنجاڭغا يۈرۈش قىلىش ۋەزىپىسىنى تاماملىدى . شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا ئۈچ ۋىلايەت ئىنقىلابىي مىللىي ئارمىيەسى ئۈرۈمچىگە كېلىپ ، جۇڭگو خەلق ئازاتلىق ئارمىيەسى بىلەن ئۇچراشتى ، ۋە بۇ ئارمىيە جۇڭگو خەلق ئازاتلىق ئارمىيەسىنىڭ 5 - كورپۇسى قىلىپ ئۆزگەرتىلدى .

مىلادىنىڭ 1955 - يىلى

10 - ئاينىڭ 1 - كۈنى شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونى قۇرۇلغانلىقى رەسمىي جاكارلاندى . دوڭبۇش جۇڭگو كومۇنىستىك پارتىيەسىنىڭ مەركىزى كومىتېتىغا ، مەركىزى خەلق ھۆكۈمىتىگە ۋە رەئىس ماۋزۇدوڭغا ۋاكالەتتە يىغىنىغا كېلىپ تەبرىكلىدى .

ئابدۇرەئوپ پولات تەكلىماكانى

ئابدۇرەئوپ پولات تەكلىماكانى 1950 - يىلى 11 - ئايدا قەشقەر شەھىرى يۇمۇلاقشەھەر كۆلىبېشى

مەھەللىسىدە ئوقۇتقۇچى ئائىلىسىدە تۇغۇلغان . 1966 - يىلى قەشقەر ئۇيغۇر تولۇق ئوتتۇرا مەكتىپىنى پۈتتۈرگەن . 1972 - يىلىدىن 1975 - يىلىغىچە مەركىزىي مىللەتلەر ئۇنىۋېرسىتېتى ئاز سانلىق مىللەتلەر تىل - ئەدەبىياتى فاكولتېتىدا ئوقۇغان . ئوقۇش پۈتتۈرگەندىن كېيىن ، مەكتەپتە ئوقۇتقۇچىلىققا ئېلىپ قىلىنغان . 1978 - يىلى 3 - ئايدىن 1982 - يىلى 7 - ئايغىچە چەت ئەل تىللىرى ئۇنىۋېرسىتېتىدا ئەرەپ تىلى ئۆگەنگەن . 1984 - يىلى 4 - ئايدىن 1985 - يىلى 10 - ئايغىچە ئىراققا بېرىپ ، باغدات ، كۇفە ، نەجەف ۋە كەربالا قاتارلىق شەھەرلەردە ئەرەپ تىلى بويىچە پىراكتىكا قىلغان ، 1986 - يىلىدىن 1988 - يىلىغىچە بېيجىڭ ئۇنىۋېرسىتېتىدا پارس تىلى ئۆگەنگەن . 1996 - يىلى 10 - ئايدىن 1997 - يىلى 7 - ئايغىچە زىيارەتچى ئالىم سالاھىيىتى بىلەن مىسىرغا بېرىپ ، قاھىرە ئۇنىۋېرسىتېتىدا ئەرەپ ئەدەبىياتى بويىچە ، ئەزھەر ئۇنىۋېرسىتېتىدا ئىسلام دىنى

ئاساسلىرى بويىچە بىلىم ئاشۇرغان. 1997-يىلى 10-ئايدىن 2002-يىلى 5-ئايغىچە تۈركىيەگە بېرىپ، ئەنقەرە ئۇنىۋېرسىتېتى تىل-تارىخ-جۇغراپىيە ئىنستىتۇتى چاغداش تۈرك شىۋىلىرى ۋە ئەدەبىياتلىرى فاكولتېتىدا چاغاتاي تۈركىي تىل-ئەدەبىياتى بويىچە ئوقۇپ، «ئەدەبىيات پەنلىرى دوكتورى» ئۇنۋانىغا ئېرىشكەن. ئۇ ھازىرغىچە «ئۇيغۇر ئەدەبىياتى»، «ئۇيغۇر تىل تەتقىقاتى»، «ئۇيغۇرتىلى لېكسىكونولوگىيەسى»، «تەرجىمە نەزەرىيەسى ۋە ئەمەلىيىتى»، «چاغاتاي ئۇيغۇرتىلى»، «چاغاتاي ئۇيغۇر ئەدەبىياتى»، «نەۋائىي ئەسەرلىرى تەتقىقاتى»، «تۈرك تىلى» ۋە «ئەرەب تىلى» قاتارلىق دەرسلەرنى سۆزلىگەن. 1991-يىلى بېيجىڭ شەھىرى دەرىجىلىك «مۇنەۋۋەر ئوقۇتقۇچى» بولۇپ باھالانغان. 1992-يىلى دوتسېنت بولغان. 1995-يىلى «باۋگاڭ مائارىپ فوندى مۇنەۋۋەر ئوقۇتقۇچىسى» بولۇپ باھالانغان. 2004-يىلى 9-ئايدا پروفېسسور بولغان. ئۇ 30 يىلدىن بۇيان ئىزچىل سۆزلەپ كېلىۋاتقان «چاغاتاي ئۇيغۇر تىلى» دەرسلىكى 2006-يىلى «بېيجىڭ شەھىرى دەرىجىلىك سەرخىل دەرس» بولۇپ باھالانغان. 2007-يىلى 10-ئايدا دوكتور ئاسپىرانت يېتەكچىسى بولغان.

ئابدۇرەئوپ پولات تەكلىماكانى ئىلمىي تەتقىقات جەھەتتە زور نەتىجىلەرنى قولغا كەلتۈردى. «ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئىملا ۋە تەلەپپۇز ئۆلچىمىنى بېكىتىش ھەققىدە»، «ئۇيغۇر 12 مۇقامى تېكىستلىرى بويىچە سېلىشتۇرما تەتقىقات ئېلىپ بېرىشنىڭ رېئال ئەھمىيىتى توغرىسىدا»، «مۇسا سايرامى ۋە ئۇيغۇر تارىخشۇناسلىقى»، «گۇننام — ھىرقە تىلىنىڭ ئۆلۈمىسىز غەزىلى (كاشفەر) ھەققىدە» قاتارلىق 100 پارچىدىن ئارتۇق ئىلمىي ماقالىسى ھەر قايسى مەتبۇئاتلاردا ئېلان قىلىنغان. «چاغاتاي تىلى» (خەمىت تۆمۈر بىلەن بىرگە، 1986-يىلى، قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى نەشرى) ناملىق كىتابى 1989-يىلى دۆلەتلىك مىللەتلەر ئىشلىرى كومىتېتى تەرىپىدىن 3-دەرىجىلىك مۇنەۋۋەر ئەسەر مۇكاپاتىغا ئېرىشكەن. «ئۇيغۇر تىلى لېكسىكونولوگىيەسى» (1995-يىلى، قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى) ناملىق كىتابى 1996-يىلى بېيجىڭ شەھىرى بويىچە 2-دەرىجىلىك مۇنەۋۋەر ئەسەر مۇكاپاتىغا، 1997-يىلى مىللىي يېزىقتىكى كىتابلار بويىچە مەملىكەتلىك 3-دەرىجىلىك مۇنەۋۋەر ئەسەر مۇكاپاتىغا ئېرىشكەن. بۇنىڭدىن باشقا، «نەۋائىي: مۇھاكەمە تۈل لۇغەتەين» (خەمىت تۆمۈر ئەپەندى بىلەن بىرگە، 1988-يىلى، مىللەتلەر نەشرىياتى نەشرى)، «چاغاتاي ئۇيغۇر تىلى تەتقىقاتىدىن ئىلمىي ماقالىلار» (1993-يىلى، مىللەتلەر نەشرىياتى نەشرى)، «چاغاتاي ئۇيغۇر تىلى ھەققىدە مۇپەسسەل بايان» (2004-يىلى، مىللەتلەر نەشرىياتى نەشرى)، «چاغاتاي ئۇيغۇر ئەدەبىياتى جەۋھەرلىرىدىن — ئەسلى يېزىلمىشى بىلەن ئۇيغۇر 12 مۇقام تېكىستلىرى» (2005-يىلى، مىللەتلەر نەشرىياتى نەشرى)، «چاغاتاي ئۇيغۇر تىلى گىرامماتىكىسى» (2007-يىلى، مىللەتلەر نەشرىياتى نەشرى)، «كۈر خېرىدار» (ھېكايىلەر توپلىمى، 1989-يىلى، مىللەتلەر نەشرىياتى نەشرى) قاتارلىق ئەسەرلىرى نەشر قىلىنغان. ئۇنىڭ يەنە «ئەڭگۈشتەر» (1984-يىلى، شىنجاڭ ياشلار-ئۆسمۈرلەر نەشرىياتى نەشرى)، «بەيتۇللانىڭ تارىخى» (1994-يىلى، شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى نەشرىياتى)، «مەخدۇم قۇلى شېئىرلىرى» (مۇنەۋۋەر ھەبىبۇللا بىلەن بىرگە، 2000-يىلى، خەلق ئەدەبىيات نەشرىياتى نەشرى)، «قۇرئان كەرىم ئايەتلىرىدىن — ئەمە پارە تەپسىرى» (2003-يىلى، جىددە نەشرى) قاتارلىق تەرجىمە ئەسەرلىرى نەشر قىلىنغان.

ئابدۇرەئوپ پولات تەكلىماكانى ھازىر «ئۇيغۇر 12 مۇقام تېكىستلىرى ۋە ئۇنىڭ تەتقىقاتى» ۋە «تارىخى ھەمىدى» نىڭ تىلى ئۈستىدە تەتقىقات» قاتارلىق يىرىك ئەسىرى ئۈستىدە جىددىي ئىشلىمەكتە.

يەكەن خانلىقىنىڭ خاقانلىرى

- يەكەن خانلىقى 16 - ئەسىرنىڭ باشلىرى ئۇيغۇرلاشقان چاغاتاي ئەۋلاتلىرى تەرىپىدىن قۇرۇلغان . بۇ بىر پۈتۈن ئۇيغۇر تارىخىدىكى ئىقتىساد ، مەدەنىيەت ۋە باشقا ساھەلەر گۈللەپ ياشىغان ئالتۇن دەۋر ئىدى .
1. سۇلتان سەئىدخان - - - يەكەن خانلىقىنىڭ ئاساسچىسى سۇلتان سەئىدخان شەرقىي چاغاتاي خانلىقىنىڭ خاقانى ئەھمەدنىڭ ئۈچىنچى ئوغلى بولۇپ ، 1490 - يىلى تۇرپاندا تۇغۇلغان .
 2. سۇلتان ئابدۇرەشىدخان - - - ئابدۇرەشىدخان سەئىدخاننىڭ چوڭ ئوغلى بولۇپ ، كىچىكىدە سەرىسان - سەرگاندا ئىلىقتا كۆپ ئازاب تارتقان - 1533 . يىلىدىن 1559 - يىلىغىچە تەختتە ئولتۇرغان .
 3. ئابدۇلكەرىمخان - - - ئابدۇلكەرىمخان سۇلتان ئابدۇرەشىدخاننىڭ ئىككىنچى ئوغلى . ئۇ يەكەن خانلىقى تارىخىدا ئەڭ ئۇزاق ھۆكۈم سۈرگەن خاقان . 1559 - يىلىدىن 1591 - يىلىغىچە تەختتە ئولتۇرغان .
 4. مۇھەممەدخان - - - ئابدۇلكەرىمخاننىڭ ئىنىسى . 1591 - يىلىدىن 1609 - يىلىغىچە تەختتە ئولتۇرغان .
 5. ئەھمەدخان - ئەھمەدخان ئابدۇلكەرىمخاننىڭ ئوغلى . 1609 - يىلىدىن 1618 - يىلىغىچە تەختتە ئولتۇرغان .
 6. ئابدۇلئەتىپخان - ئەھمەدخاننىڭ ئىككىنچى ئوغلى . 1618 - يىلىدىن 1630 - يىلىغىچە تەختتە ئولتۇرغان .
 7. سۇلتان ئەھمەدخان - - - سۇلتان ئەھمەدخان بولسا ئەھمەدخاننىڭ نەۋرىسى . تۆمۈر سۇلتاننىڭ ئوغلى . ئۇ ئابدۇلئەتىپخان ۋاپات بولغاندىن كېيىن ، يەكەندىكى ۋەزىرلەر ۋە ئەمىرلەرنىڭ قوللىشى بىلەن خاقانلىق تەختىگە چىققان .
 8. ئابدۇللاخان - ئابدۇللاخان سۇلتان ئابدۇرەشىدخاننىڭ نەۋرىسى . ئابدۇرەھىمنىڭ ئوغلى .
 9. سۇلتان مەھمۇدخان - - سۇلتان مەھمۇدخان سۇلتان ئەھمەتجاننىڭ ئىنىسى .
 10. يولۋاسخان - - يولۋاسخان ئاق تاغلىق خوجىلار ۋە ئەمىرلەرنىڭ قوللىشى بىلەن مىلادىيە 1667 - يىلى يەكەن خانلىقى تەختىگە چىققان .
 11. ئابدۇلئەتىپخان - ئابدۇلئەتىپخان يولۋاسخاننىڭ ئوغلى . ئۇ ئاتىسى ئۆلتۈرۈلگەندىن كېيىن ، 1670 - يىلى خاقانلىق تەختىگە يۆلەپ چىقىرىلغان .
 12. ئىسمائىلخان - - - ئىسمائىلخان 1670 - يىلى قارا تاغلىق خوجىلارنىڭ قوللىشى ئارقىسىدا يەكەن تەختىگە چىققان .